ISSN 0250-815X

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

C 51 E

45ο έτος

26 Φεβρουαρίου 2002

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ. | Περιεχόμενα | Σελίδα

I *Ανακοινώσεις*

. . . . . .

II *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

Επιτροπή

2002/C 51 E/01 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα λιπάσματα
[COM(2001) 508 τελικό — 2001/0212(COD)] (1) 1

2002/C 51 E/02 Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου περί της σύναψης της συμφωνίας Interbus που αφορά τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν ή λεωφορεία
[COM(2001) 540 τελικό — 2001/0242(AVC)] (1) 193

2002/C 51 E/03 Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου
[COM(2001) 577 τελικό — 2001/0232(CNS)] 219

2002/C 51 E/04 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων στο πεδίο της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας
[COM(2001) 575 τελικό — 2001/0234(COD)] (1) 221

2002/C 51 E/05 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών
[COM(2001) 573 τελικό — 2001/0241(COD)] (1) 234

2002/C 51 E/06 Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ), της «Διεθνούς κοινής σύμβασης για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων»
[COM(2001) 520 τελικό — 2001/0225(CNS)] 258

EL

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2002/C 51 E/07	Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΚ), της «Διεθνούς κοινής σύμβασης για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων» *[COM(2001) 520 τελικό — 2001/0225(CNS)]*	260
2002/C 51 E/08	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τη σύναψη πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιστάθμισης που προβλέπονται στη συμφωνία συνεργασίας στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ισλαμικής Δημοκρατίας της Μαυριτανίας για την περίοδο από 1ης Αυγούστου 2001 έως 31 Ιουλίου 2006 *[COM(2001) 590 τελικό — 2001/0246(CNS)]*	274
2002/C 51 E/09	Τροποποιημένη πρότασης απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με το ειδικό πρόγραμμα 2002-2006 έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης με σκοπό την Ενίσχυση και ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού Χώρου της Έρευνας *[COM(2001) 594 τελικό — 2001/0122(CNS)]* (1)	308
2002/C 51 E/10	Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου που καθορίζει τη κοινοτική θέση στην Υπουργική Διάσκεψη, η οποία συγκροτήθηκε με τη συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σχετικά με τη προσχώρηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου *[COM(2001) 517 τελικό — 2001/0218(CNS)]*	314
2002/C 51 E/11	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την παράταση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1659/98 του Συμβουλίου σχετικά με την αποκεντρωμένη συνεργασία *[COM(2001) 576 τελικό — 2001/0243(COD)]*	316
2002/C 51 E/12	Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών 70/156/ΕΟΚ και 80/1268/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την μέτρηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και της κατανάλωσης καυσίμων των οχημάτων της κατηγορίας N_1 *[COM(2001) 543 τελικό — 2001/0255(COD)]* (1)	317
2002/C 51 E/13	Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη συνεισφορά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο «Διεθνές Ταμείο για την καταπολέμηση του HIV/AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας» *[COM(2001) 612 τελικό — 2001/0251(COD)]*	320
2002/C 51 E/14	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης του Συμβουλίου 1999/325/ΕΚ για τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής ενίσχυσης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη *[COM(2001) 610 τελικό — 2001/0250(CNS)]*	321
2002/C 51 E/15	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 97/68/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα *[COM(2001) 626 τελικό — 2000/0336(COD)]* (1)	322
2002/C 51 E/16	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης 2001/549/ΕΚ της 16ης Ιουλίου 2001 σχετικά με τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας *[COM(2001) 618 τελικό — 2001/0258(CNS)]*	324
2002/C 51 E/17	Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών και των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους *[COM(2001) 510 τελικό — 2001/0207(CNS)]*	325

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2002/C 51 E/18	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διατήρηση, το χαρακτηρισμό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση γενετικών πόρων στη γεωργία και για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 *[COM(2001) 617 τελικό — 2001/0256(CNS)]*	335
2002/C 51 E/19	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί την οδηγία 94/25/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες αφορούν τα σκάφη αναψυχής *[COM(2001) 636 τελικό — 2000/0262(COD)]*	339
2002/C 51 E/20	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3528/86 του Συμβουλίου, για την προστασία των δασών στην Κοινότητα από την ατμοσφαιρική ρύπανση *[COM(2001) 634 τελικό — 2001/0267(COD)]* [1]	342
2002/C 51 E/21	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92 του Συμβουλίου, για την πυροπροστασία των κοινοτικών δασών *[COM(2001) 634 τελικό — 2001/0268(COD)]* [1]	343
2002/C 51 E/22	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των στατιστικών ερευνών που απαιτούνται για τον καθορισμό του δυναμικού παραγωγής των δενδρώνων ορισμένων ειδών οπωροφόρων δένδρων *[COM(2001) 649 τελικό — 2000/0291(COD)]*	344
2002/C 51 E/23	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τον καθορισμό προγράμματος πλαισίου βάσει του άρθρου VI της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις *[COM(2001) 646 τελικό — 2001/0262(CNS)]*	345
2002/C 51 E/24	Τροποποιημένη πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές της πολιτικής των κρατών μελών για την απασχόληση το 2002 *[COM(2001) 669 τελικό — 2001/0208(CNS)]* [1]	349
2002/C 51 E/25	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 περί των ελέγχων, εκ μέρους των κρατών μελών, των πράξεων που αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων *[COM(2001) 663 τελικό — 2001/0264(CNS)]*	366
2002/C 51 E/26	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94 για καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων *[COM(2001) 677 τελικό — 2001/0273(CNS)]*	368
2002/C 51 E/27	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να επικυρώσουν προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τη διεθνή σύμβαση περί ευθύνης και αποζημιώσεων για τις ζημίες που προκαλούνται σε συνδυασμό με τη θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και τοξικών ουσιών του 1996 (η «Σύμβαση ΕΤΟ») *[COM(2001) 674 τελικό — 2001/0272(CNS)]* [1]	370
2002/C 51 E/28	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να υπογράψουν και να επικυρώσουν προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τη σύμβαση αστικής ευθύνης για τις ζημίες που προκαλούνται από τη ρύπανση των καυσίμων δεξαμενής πλοίων, 2001 (τη σύμβαση καυσίμων δεξαμενής πλοίων) *[COM(2001) 675 τελικό — 2001/0271(CNS)]* [1]	371

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2002/C 51 E/29	Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εισαγωγή της πληροφορικής στη διακίνηση και στους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης *[COM(2001) 466 τελικό — 2001/0185(COD)]*	372
2002/C 51 E/30	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για παράταση της χρηματοδότησης σχεδίων βελτίωσης της ποιότητας και της εμπορίας ορισμένων καρπών με κέλυφος και χαρουπιών, τα οποία έχουν εγκριθεί βάσει του τίτλου IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, και για την πρόβλεψη ειδικής ενίσχυσης στα φουντούκια *[COM(2001) 667 τελικό — 2001/0275(CNS)]*	380
2002/C 51 E/31	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό των πριμοδοτήσεων και των κατωφλίων εγγύησης για τον καπνό σε φύλλα κατά ομάδα ποικιλιών, κατά κράτος μέλος και για τις συγκομιδές των ετών 2002, 2003 και 2004 καθώς και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 *[COM(2001) 684 τελικό — 2001/0276(CNS)]*	382
2002/C 51 E/32	Τροποποιημένη πρόταση για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση, για έβδομη φορά, της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα *[COM(2001) 697 τελικό — 2000/0077(COD)]*	385
2002/C 51 E/33	Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση γενικού πλαισίου κοινοτικών δραστηριοτήτων προκειμένου να διευκολυνθεί η υλοποίηση ενός ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου στις αστικές υποθέσεις *[COM(2001) 705 τελικό — 2001/0109(CNS)]*	390

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα λιπάσματα

(2002/C 51 E/01)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 508 τελικό — 2001/0212(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Σεπτεμβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η οδηγία του Συμβουλίου 76/116/ΕΟΚ της 18ης Δεκεμβρίου 1975 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών περί λιπασμάτων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2], η οδηγία του Συμβουλίου 80/876/ΕΟΚ της 15ης Ιουλίου 1980 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα απλά λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο και με μεγάλη περιεκτικότητα σε άζωτο [3], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/63/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4], η οδηγία της Επιτροπής 87/94/ΕΟΚ της 8ης Δεκεμβρίου 1986 όσον αφορά την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τις διαδικασίες για τον έλεγχο των χαρακτηριστικών, των ορίων και της εκρηκτικότητας των απλών λιπασμάτων με βάση το νιτρικό αμμώνιο και με μεγάλη περιεκτικότητα σε άζωτο [5], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/126/ΕΟΚ [6] και την οδηγία της Επιτροπής 77/535/ΕΟΚ της 22ας Ιουνίου 1977 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τις μεθόδους δειγματοληψίας και αναλύσεως των λιπασμάτων [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/8/ΕΚ [8] έχουν τροποποιηθεί ουσιωδώς αρκετές φορές. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «Απλούστερη νομοθεσία για την εσωτερική αγορά» [9] (SLIM) και με το σχέδιο δράσης για την ενιαία αγορά [10], οι εν λόγω οδηγίες θα πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να καταργηθούν και να αντικατασταθούν από ενιαίο κείμενο.

(2) Η κοινοτική νομοθεσία περί λιπασμάτων έχει πολύ τεχνικό περιεχόμενο. Ένας κανονισμός αποτελεί επομένως το καταλληλότερο νομικό μέσο, καθώς επιβάλλει άμεσα στους παρασκευαστές και εισαγωγείς ακριβείς απαιτήσεις οι οποίες πρέπει να εφαρμόζονται την ίδια χρονική στιγμή και με τον ίδιο τρόπο σε ολόκληρη την Κοινότητα.

(3) Σε κάθε κράτος μέλος, τα λιπάσματα πρέπει να παρουσιάζουν ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά καθοριζόμενα βάσει υποχρεωτικών διατάξεων. Οι εν λόγω διατάξεις, οι οποίες αφορούν ειδικότερα τη σύνθεση και τον ορισμό των διαφόρων τύπων λιπασμάτων, την ονομασία των διαφόρων τύπων λιπασμάτων, την αναγνώριση και συσκευασία τους, διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών, πράγμα που δημιουργεί φραγμούς για το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Ως εκ τούτου πρέπει να εναρμονιστούν.

(4) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης, συγκεκριμένα η εδραίωση της εσωτερικής αγοράς λιπασμάτων, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη χωρίς κοινά τεχνικά κριτήρια και μπορούν συνεπώς, λόγω της κλίμακας της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας κατά την έννοια του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, κατά την έννοια του άρθρου αυτού, ο παρών κανονισμός περιορίζεται στα ελάχιστα απαιτούμενα προς επίτευξη των εν λόγω στόχων.

(5) Είναι αναγκαίο να καθοριστούν σε κοινοτικό επίπεδο η ονομασία, ο ορισμός και η σύνθεση των λιπασμάτων ΕΚ.

(6) Πρέπει επίσης να καθοριστούν κοινοτικοί κανόνες για την αναγνώριση και επισήμανση των λιπασμάτων αυτών, καθώς επίσης και για το κλείσιμο της συσκευασίας.

(7) Πρέπει να καθιερωθεί μια διαδικασία σε κοινοτικό επίπεδο, η οποία θα τηρείται στις περιπτώσεις όπου ένα κράτος μέλος κρίνει ότι είναι αναγκαίο να περιοριστεί η διάθεση λιπασμάτων ΕΚ στην αγορά.

(8) Η παραγωγή λιπασμάτων παρουσιάζει ποικίλου βαθμού διακυμάνσεις, ανάλογα με τις μεθόδους παραγωγής και τα βασικά υλικά. Παραλλαγές παρατηρούνται επίσης στις διαδικασίες δειγματοληψίας και ανάλυσης. Συνεπώς πρέπει να προβλεφθούν ανεκτά περιθώρια διακύμανσης της δηλωμένης περιεκτικότητας σε θρεπτικά συστατικά. Προς το συμφέρον των χρηστών του γεωργικού τομέα, είναι σκόπιμο τα εν λόγω περιθώρια να είναι αρκετά στενά.

---

[1] ΕΕ L 24 της 30.1.1976, σ. 21.

[2] ΕΕ L 18 της 23.1.1999, σ. 60.

[3] ΕΕ L 250 της 23.9.1980, σ. 7.

[4] ΕΕ L 335 της 6.12.1997, σ. 15.

[5] ΕΕ L 38 της 7.2.1987, σ. 1.

[6] ΕΕ L 63 της 9.3.1988, σ. 12.

[7] ΕΕ L 213 της 22.8.1977, σ. 1.

[8] ΕΕ L 86 της 20.4.1995, σ. 41.

[9] COM(96) 204 τελικό.

[10] CSE(97) 1 τελικό.

(9) Οι επίσημοι έλεγχοι συμμόρφωσης των λιπασμάτων ΕΚ προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την ποιότητα και τη σύνθεση πρέπει να διενεργούνται από αρμόδια εργαστήρια.

(10) Το νιτρικό αμμώνιο είναι το κύριο συστατικό διαφόρων προϊόντων, μερικά από τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως λιπάσματα και άλλα ως εκρηκτικά. Είναι αναγκαίο, λαμβανομένων υπόψη της ιδιαίτερης φύσης των λιπασμάτων νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο και των απαιτήσεων που συνεπάγεται για τη δημόσια ασφάλεια, την υγεία και την προστασία των εργαζομένων, να καθοριστούν πρόσθετοι κοινοτικοί κανόνες για τα λιπάσματα ΕΚ του τύπου αυτού.

(11) Ορισμένα από τα εν λόγω προϊόντα ενδέχεται να είναι επικίνδυνα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους προορίζονταν, πράγμα που μπορεί κάλλιστα να θέσει σε κίνδυνο έμψυχα και άψυχα. Δεν πρέπει λοιπόν να εμποδίζονται τα κράτη μέλη από το να λαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα προς αποτροπή τέτοιων χρήσεων.

(12) Προς το συμφέρον της δημόσιας ασφάλειας, προέχει να καθοριστούν σε κοινοτικό επίπεδο τα χαρακτηριστικά και οι ιδιότητες που διακρίνουν τα λιπάσματα ΕΚ νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο από ποικιλίες νιτρικού αμμωνίου που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή εκρηκτικών.

(13) Τα λιπάσματα ΕΚ νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο πρέπει να ανταποκρίνονται σε ορισμένα χαρακτηριστικά ώστε να εξασφαλίζεται ότι είναι αβλαβή. Τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν τα λιπάσματα αυτά σε δοκιμές εκρηκτικότητας προτού ή αφού διατεθούν στην αγορά. Λίπασμα ΕΚ το οποίο ανταποκρίνεται στην απαίτηση της δοκιμής εκρηκτικότητας πρέπει να υπόκειται σε λιγότερο αυστηρές εθνικές διατάξεις, ιδίως όσον αφορά την αποθήκευση.

(14) Είναι απαραίτητο να θεσπιστούν κανόνες σχετικά με τις μεθόδους των κλειστών θερμικών κύκλων ακόμη και εάν οι μέθοδοι αυτές ενδέχεται να μην προσομοιώνουν κατ' ανάγκη όλες τις συνθήκες που δημιουργούνται κατά τη μεταφορά και την αποθήκευση.

(15) Τα λιπάσματα μπορούν να μολυνθούν από ουσίες οι οποίες ενδέχεται να παρουσιάζουν κινδύνους για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων καθώς και για το περιβάλλον. Το κάδμιο είναι η πρώτη από τις εν λόγω ουσίες των οποίων η Επιτροπή θα εξετάσει την ακούσια παρουσία στα ανόργανα λιπάσματα. Όπου ενδείκνυται, θα αναληφθεί η διενέργεια παρόμοιας μελέτης σχετικά με άλλες μολυντικές ουσίες.

(16) Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μια διαδικασία που θα τηρείται από οιονδήποτε παρασκευαστή ή αντιπρόσωπο αυτού επιθυμεί να συμπεριλάβει ένα νέο τύπο λιπάσματος στο παράρτημα I χρησιμοποιώντας την ένδειξη «ΛΙΠΑΣΜΑ ΕΚ». Η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει την υποβολή σχετικού τεχνικού φακέλου στις αρμόδιες αρχές του εκάστοτε κράτους μέλους, αναλαμβάνουν το ρόλο του εισηγητή και παρουσιάζουν το φάκελο.

(17) Δεδομένου ότι τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι γενικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1], θα πρέπει τα μέτρα αυτά να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης.

(18) Τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν κυρώσεις για την περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά ως λιπάσματα που φέρουν την ένδειξη «λίπασμα ΕΚ».

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) Ως *λίπασμα νοείται* υλικό, του οποίου ο κύριος προορισμός είναι να παρέχει στα φυτά θρεπτικά συστατικά.

β) Ως *βασικό θρεπτικό συστατικό* νοούνται μόνο τα στοιχεία άζωτο, φωσφόρος και κάλιο.

γ) Ως *δευτερεύον θρεπτικό συστατικό* νοούνται τα στοιχεία ασβέστιο, μαγνήσιο, νάτριο και θείο.

δ) Ως *θρεπτικά μικροσυστατικά* νοούνται τα στοιχεία βόριο, κοβάλτιο, χαλκός, σίδηρος, μαγγάνιο, μολυβδαίνιο και ψευδάργυρος, τα οποία έχουν ουσιαστική σημασία για την ανάπτυξη των φυτών, σε ποσότητες όμως μικρές συγκριτικά με εκείνες των βασικών και δευτερευόντων θρεπτικών συστατικών.

ε) Ως *ανόργανο λίπασμα* νοείται λίπασμα στο οποίο τα θρεπτικά συστατικά που δηλώνονται περιέχονται υπό μορφή ανόργανων αλάτων τα οποία λαμβάνονται με φυσικές ή/και χημικές διεργασίες. Ως ανόργανα λιπάσματα θεωρούνται κατά συνθήκη το ασβεστοκυαναμίδιο, η ουρία και τα προϊόντα συμπύκνωσης και συνδυασμού αυτής.

στ) Ως *θρεπτικό μικροσυστατικό υπό μορφή χηλικού συμπλόκου* νοείται θρεπτικό μικροσυστατικό το οποίο συνδέεται με ένα από τα οργανικά μόρια που απαριθμούνται στο τμήμα Ε.3.1 του παραρτήματος I.

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ζ) Ως *θρεπτικό μικροσυστατικό υπό μορφή συμπλόκου* νοείται θρεπτικό μικροσυστατικό το οποίο συνδέεται με ένα από τα μόρια που απαριθμούνται στο τμήμα Ε.3.2 του παραρτήματος Ι.

η) Ως *τύπος λιπασμάτων* νοούνται λιπάσματα με κοινή ονομασία τύπου σύμφωνα με το παράρτημα Ι.

θ) Ως *απλό λίπασμα* νοείται αζωτούχο, φωσφορικό ή καλιούχο λίπασμα, με δηλωτέα περιεκτικότητα σε ένα μόνο από τα βασικά θρεπτικά συστατικά.

ι) Ως *σύνθετο λίπασμα* νοείται λίπασμα λαμβανόμενο χημικώς ή με ανάμειξη ή με συνδυασμό των δύο, με δηλωτέα περιεκτικότητα σε δύο τουλάχιστον από τα βασικά θρεπτικά συστατικά.

ια) Ως *σύμπλοκο λίπασμα* νοείται σύνθετο λίπασμα, που είναι προϊόν χημικής αντίδρασης, διαλύματος ή, στη στερεά του κατάσταση, κοκκοποίησης, με δηλωτέα περιεκτικότητα σε δύο τουλάχιστον από τα βασικά θρεπτικά συστατικά. Στη στερεά του κατάσταση, ο κάθε κόκκος περιέχει όλα τα θρεπτικά συστατικά στη σύνθεση που δηλώνεται.

ιβ) Ως *μείγμα λιπασμάτων* νοείται λίπασμα λαμβανόμενο με ξηρή ανάμειξη διαφόρων λιπασμάτων, χωρίς χημική αντίδραση.

ιγ) Ως *διαφυλλικό λίπασμα* νοείται λίπασμα προοριζόμενο για εφαρμογή στο φύλλωμα μιας καλλιέργειας, μέσω του οποίου γίνεται και η πρόσληψη των θρεπτικών συστατικών.

ιδ) Ως *ρευστό λίπασμα* νοούνται λιπάσματα σε μορφή εναιωρήματος ή διαλύματος.

ιε) Ως *λίπασμα σε μορφή διαλύματος* νοείται ρευστό λίπασμα χωρίς στερεά σωματίδια.

ιστ) Ως *λίπασμα σε μορφή εναιωρήματος* νοείται λίπασμα δύο φάσεων στο οποίο στερεά σωματίδια αιωρούνται μέσα στην υγρή φάση.

ιζ) Ως *δήλωση* νοείται ανακοίνωση για την ποσότητα, μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών ή των οξειδίων αυτών, εγγυημένες εντός καθορισμένων ανεκτών περιθωρίων διακύμανσης.

ιη) Ως *δηλωτέα περιεκτικότητα* νοείται η περιεκτικότητα λιπάσματος σε ένα θρεπτικό συστατικό ή οξείδιο αυτού, η οποία, βάσει της νομοθεσίας, μπορεί ή πρέπει να αναγράφεται σε ετικέτα ή σε συνοδευτικό έγγραφο λιπάσματος ΕΚ.

ιθ) Ως *ανεκτό περιθώριο διακύμανσης* νοείται η επιτρεπόμενη απόκλιση της μετρούμενης περιεκτικότητας σε ένα θρεπτικό συστατικό από την περιεκτικότητα που δηλώνεται.

κ) Ως *εναρμονισμένο ευρωπαϊκό πρότυπο* νοούνται τα πρότυπα CEN (Ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης), τα οποία είναι επισήμως αναγνωρισμένα από την Κοινότητα και των οποίων σχετική αναφορά έχει δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

κα) Ως *συσκευασία* νοείται δοχείο που μπορεί να σφραγιστεί, το οποίο χρησιμοποιείται για φύλαξη, προστασία, χειρισμό και διανομή του λιπάσματος, με χωρητικότητα έως 1 000 kg.

κβ) Ως *χύμα* νοείται λίπασμα το οποίο δεν είναι συσκευασμένο όπως προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

κγ) Ως *διάθεση στην αγορά* νοείται κάθε ποσότητα που προσφέρεται, επί πληρωμή ή δωρεάν, ή που αποθηκεύεται για να προσφερθεί. Εισαγωγή λιπάσματος στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας θεωρείται ως διάθεση στην αγορά για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

κδ) Ως *παρασκευαστής* νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των εισαγωγέων, που διαθέτει λίπασμα στην αγορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

Άρθρο 3

Λίπασμα που ανήκει στους απαριθμούμενους στο παράρτημα Ι τύπους λιπασμάτων και το οποίο πληροί τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, μπορεί να φέρει την ένδειξη «λίπασμα ΕΚ».

Ο παρασκευαστής δεν χρησιμοποιεί την ένδειξη «λίπασμα ΕΚ» για λιπάσματα τα οποία δεν συμμορφώνονται προς τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 4

Ο παρασκευαστής είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της Κοινότητας και είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση του «λιπάσματος ΕΚ» προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 15 και άλλων διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη δεν απαγορεύουν, περιορίζουν ή παρεμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά λιπασμάτων που φέρουν την ένδειξη «λίπασμα ΕΚ» και που ανταποκρίνονται στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, επικαλούμενα σύνθεση, ενδείξεις αναγνώρισης, επισήμανση ή συσκευασία, καθώς και άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

2. Τα λιπάσματα που φέρουν την ένδειξη «λίπασμα ΕΚ» σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό κυκλοφορούν ελεύθερα στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 6

1. Προς εκπλήρωση των απαιτήσεων του άρθρου 9, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν ότι η αναγραφή της περιεκτικότητας σε άζωτο, φωσφόρο και κάλιο των λιπασμάτων που διατίθενται στην αγορά τους εκφράζεται ως εξής:

α) άζωτο αποκλειστικά υπό μορφή στοιχείων (N)·

β) φωσφόρο και κάλιο αποκλειστικά υπό μορφή στοιχείων (P, K)·

γ) φωσφόρο και κάλιο αποκλειστικά υπό μορφή οξειδίων (P_2O_5, K_2O)·

δ) φωσφόρο και κάλιο υπό τις δύο μορφές, στοιχείων και οξειδίων, ταυτόχρονα.

Όταν επιλέγεται η αναγραφή της περιεκτικότητας σε φωσφόρο και κάλιο υπό μορφή στοιχείων, τότε, κάθε φορά που στα παραρτήματα υπάρχει αναφορά σε οξείδια νοείται ότι υπάρχουν σε στοιχειακή μορφή και για τη μετατροπή και τον υπολογισμό χρησιμοποιούνται οι παρακάτω συντελεστές:

α) φωσφόρος (P) = πεντοξείδιο του φωσφόρου (P_2O_5) × 0,436·

β) κάλιο (K) = οξείδιο του καλίου (K_2O) × 0,830.

2. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν ότι η σε ασβέστιο, μαγνήσιο, νάτριο και θείο περιεκτικότητα λιπασμάτων δευτερευόντων θρεπτικών συστατικών και, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 17, λιπασμάτων βασικών θρεπτικών συστατικών που διατίθενται στην αγορά τους εκφράζεται:

α) υπό μορφή οξειδίων (CaO, MgO, Na_2O, SO_3)·

β) ή υπό μορφή στοιχείων (Ca, Mg, Na, S)·

γ) ή και με τις δύο μορφές ταυτόχρονα.

Για να μετατραπεί η περιεκτικότητα σε οξείδιο του ασβεστίου, οξείδιο του μαγνησίου, οξείδιο του νατρίου και τριοξείδιο του θείου σε περιεκτικότητα σε ασβέστιο, μαγνήσιο, νάτριο και θείο αντιστοίχως, χρησιμοποιούνται οι παρακάτω συντελεστές:

α) ασβέστιο (Ca) = οξείδιο του ασβεστίου (CaO) × 0,715·

β) μαγνήσιο (Mg) = οξείδιο του μαγνησίου (MgO) × 0,603·

γ) νάτριο (Na) = οξείδιο του νατρίου (Na_2O) × 0,742·

δ) θείο (S) = τριοξείδιο του θείου (SO_3) × 0,400.

Όταν υπολογίζεται η σε οξείδιο ή σε στοιχείο περιεκτικότητα, το αποτέλεσμα που προκύπτει στρογγυλοποιείται προς το πλησιέστερο δεκαδικό ψηφίο.

3. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εμποδίζουν έναν παρασκευαστή από το να επιλέξει να αναγράψει και τις δύο μορφές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 αντιστοίχως κατά την επισήμανση «λιπάσματος ΕΚ».

4. Η περιεκτικότητα των λιπασμάτων ΕΚ που ανήκουν στους τύπους λιπασμάτων που απαριθμούνται στα τμήματα Α, Β, Γ και Δ του παραρτήματος Ι σε ένα ή περισσότερα από τα θρεπτικά μικροσυστατικά βόριο, κοβάλτιο, χαλκό, σίδηρο, μαγγάνιο, μολυβδαίνιο ή ψευδάργυρο, δηλώνεται εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις:

α) τα θρεπτικά μικροσυστατικά προστίθενται στις κατώτατες τουλάχιστον ποσότητες που προσδιορίζονται στα τμήματα Ε.2.2 και Ε.2.3 του παραρτήματος Ι·

β) το λίπασμα ΕΚ εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις των τμημάτων Α, Β, Γ και Δ του παραρτήματος Ι.

5. Όταν τα θρεπτικά μικροσυστατικά είναι τα κανονικά συστατικά των πρώτων υλών από τις οποίες θα προέλθουν τα βασικά (N, P, K) και τα δευτερεύοντα (Ca, Mg, Na, S) θρεπτικά συστατικά, μπορούν να δηλώνονται υπό τον όρο ότι αυτά τα θρεπτικά μικροσυστατικά περιέχονται στις κατώτατες τουλάχιστον ποσότητες που προσδιορίζονται στα τμήματα Ε.2.2 και Ε.2.3 του παραρτήματος Ι.

6. Η περιεκτικότητα σε θρεπτικά μικροσυστατικά δηλώνεται ως εξής:

α) για τα λιπάσματα που ανήκουν στους τύπους λιπασμάτων που απαριθμούνται στο τμήμα Ε.1 του παραρτήματος Ι, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της στήλης 6 του τμήματος αυτού·

β) για τα μείγματα λιπασμάτων της περίπτωσης α), που περιέχουν δύο τουλάχιστον διαφορετικά θρεπτικά μικροσυστατικά και που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του τμήματος Ε.2.1 του παραρτήματος Ι και για τα λιπάσματα που ανήκουν στους τύπους λιπασμάτων που απαριθμούνται στα τμήματα Α, Β, Γ και Δ του παραρτήματος Ι, με αναγραφή:

i) της συνολικής περιεκτικότητας, ως ποσοστού επί της μάζας του λιπάσματος,

ii) του υδατοδιαλυτού περιεχομένου, ως ποσοστού επί της μάζας του λιπάσματος, όταν το διαλυτό περιεχόμενο είναι το μισό τουλάχιστον του συνολικού.

Όταν ένα θρεπτικό μικροσυστατικό είναι πλήρως υδατοδιαλυτό, δηλώνεται μόνο το υδατοδιαλυτό περιεχόμενο.

Όταν ένα θρεπτικό μικροσυστατικό συνδέεται χημικώς με οργανικό μόριο, η περιεκτικότητά του μέσα στο λίπασμα δηλώνεται αμέσως μετά το υδατοδιαλυτό περιεχόμενο ως ποσοστό επί της μάζας του προϊόντος, με την ένδειξη «σχηματίζει χηλικό σύμπλοκο με . . .» ή «σχηματίζει σύμπλοκο με . . .» και με αναφορά του ονόματος του οργανικού μορίου όπως απαντά στο τμήμα Ε.3 του παραρτήματος Ι. Το όνομα του οργανικού μορίου μπορεί να αντικατασταθεί με βραχυγραφία.

Άρθρο 7

1. Οι παρασκευαστές μεριμνούν ώστε στα λιπάσματα ΕΚ να αναγράφονται οι ενδείξεις αναγνώρισης που απαριθμούνται στο άρθρο 9.

2. Εάν το λίπασμα είναι συσκευασμένο, οι ενδείξεις αναγράφονται στη συσκευασία ή σε συνημμένη ετικέτα. Εάν το λίπασμα είναι χύμα, οι ενδείξεις αναγράφονται στα συνοδευτικά έγγραφα.

Άρθρο 8

Χωρίς να δημιουργούν φραγμούς στο εμπόριο, και με ευθύνη του παρασκευαστή, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν ώστε στην επικράτειά τους να δίδονται πληροφορίες σχετικές με τους ρυθμούς δόσης και τους όρους χρησιμοποίησης του λιπάσματος ανάλογα με το έδαφος και το είδος της καλλιέργειας. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να διαχωρίζονται σαφώς από τις πληροφορίες που δηλώνονται υποχρεωτικά κατά την έννοια των άρθρων 9, 19, 21 και 23.

Άρθρο 9

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων άλλης κοινοτικής νομοθεσίας, οι μόνες θεσμοθετημένες ενδείξεις που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται σε συσκευασίες, ετικέτες και συνοδευτικά έγγραφα λιπασμάτων κατά την έννοια του άρθρου 7 είναι οι ακόλουθες:

α) *Υποχρεωτικές ενδείξεις αναγνώρισης*

— η ένδειξη «ΛΙΠΑΣΜΑ ΕΚ» με κεφαλαία·

— οι επιπλέον ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 19, 21 ή 23·

— τα θρεπτικά συστατικά σημειώνονται με όνομα και χημικό σύμβολο ή χημικό τύπο, π.χ. άζωτο (N), φωσφόρος (P), πεντοξείδιο του φωσφόρου (P_2O_5), κάλιο (K), οξείδιο του καλίου (K_2O), ασβέστιο (Ca), οξείδιο του ασβεστίου (CaO), μαγνήσιο (Mg), οξείδιο του μαγνησίου (MgO), νάτριο (Na), οξείδιο του νατρίου (Na_2O), θείο (S), τριοξείδιο του θείου (SO_3), βόριο (B), χαλκός (Cu), κοβάλτιο (Co), σίδηρος (Fe), μαγγάνιο (Mn), μολυβδαίνιο (Mo), ψευδάργυρος (Zn)·

— εάν το λίπασμα περιέχει θρεπτικά μικροσυστατικά εκ των οποίων μερικά ή όλα συνδέονται χημικώς με οργανικό μόριο, η ονομασία του θρεπτικού μικροσυστατικού συνοδεύεται από έναν εκ των δύο χαρακτηρισμών που ακολουθούν:

i) «σχηματίζει χηλικό σύμπλοκο με . . .» (ονομασία του χηλικού αντιδραστηρίου ή βραχυγραφία αυτού όπως αναφέρεται στο τμήμα Ε.3.1 του παραρτήματος Ι),

ii) «σχηματίζει σύμπλοκο με . . .» (ονομασία του συμπλεκτικού παράγοντα όπως αναφέρεται στο τμήμα Ε.3.2 του παραρτήματος Ι)·

— τα θρεπτικά μικροσυστατικά που περιέχονται στο λίπασμα, απαριθμούνται με την αλφαβητική σειρά των χημικών τους συμβόλων: B, Co, Cu, Fe, Mn, Mo, Zn·

— οι ποσότητες των ρευστών λιπασμάτων εκφράζονται σε μάζα. Η αναγραφή των ποσοτήτων ρευστών λιπασμάτων σε όγκο ή σε μάζα προς όγκο (χιλιόγραμμα ανά εκατό λίτρα ή γραμμάρια ανά λίτρο) είναι προαιρετική·

— καθαρή ή μικτή μάζα, και προαιρετικά όγκος προκειμένου για ρευστά λιπάσματα·

— όταν δίδεται η μικτή μάζα/ο μικτός όγκος, σημειώνεται παραπλεύρως και το απόβαρο·

— ονομασία ή εμπορική ονομασία ή εμπορικό σήμα και διεύθυνση του παρασκευαστή·

— προκειμένου για σύνθετα λιπάσματα, η ένδειξη «μείγμα» αναγράφεται μετά την ονομασία τύπου.

β) *Προαιρετικές ενδείξεις αναγνώρισης*

— οι απαριθμούμενες στο παράρτημα Ι·

— ειδικές οδηγίες σχετικά με τη χρήση, την αποθήκευση και το χειρισμό του λιπάσματος·

— το σήμα του παρασκευαστή, το εμπορικό σήμα του προϊόντος και η εμπορική περιγραφή αυτού.

Τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στη κατηγορία α) και τα αναφερόμενα στη κατηγορία β) δεν πρέπει να έρχονται σε αντίθεση μεταξύ τους, ενώ πρέπει σαφώς να διαχωρίζονται.

2. Όλες οι ενδείξεις της παραγράφου 1 πρέπει να διαχωρίζονται σαφώς από κάθε άλλη πληροφορία αναγραφόμενη στη συσκευασία, τις ετικέτες και τα συνοδευτικά έγγραφα.

3. Τα ρευστά λιπάσματα μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον παρέχονται ενδεδειγμένες πρόσθετες οδηγίες χρήσεως από τον παρασκευαστή. Οι τελευταίες αυτές αφορούν ιδιαιτέρως τη θερμοκρασία αποθήκευσης και την πρόληψη ατυχημάτων κατά την αποθήκευση.

Άρθρο 10

1. Οι ετικέτες ή οι ενδείξεις που αναγράφονται στη συσκευασία και περιέχουν τις λεπτομερείς πληροφορίες του άρθρου 9 τοποθετούνται σε περίοπτη θέση. Οι ετικέτες πρέπει να διατηρούνται στη θέση τους με το σύστημα που χρησιμοποιείται για το κλείσιμο της συσκευασίας. Εάν το σύστημα αυτό αποτελείται από σφραγίδα, η τελευταία πρέπει να φέρει το όνομα ή το σήμα του παρασκευαστή.

2. Οι ενδείξεις της παραγράφου 1 πρέπει να είναι και να παραμένουν ανεξίτηλες και ευανάγνωστες.

3. Για τις περιπτώσεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, το εμπόρευμα πρέπει να συνοδεύεται από αντίγραφα των εγγράφων που περιέχουν τις ενδείξεις αναγνώρισης, και στα οποία να υπάρχει πρόσβαση για τις ανάγκες επιθεώρησης.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν όπως, στην επικράτειά τους, η ετικέτα, οι επί της συσκευασίας ενδείξεις και τα συνοδευτικά έγγραφα συντάσσονται τουλάχιστον στην ή στις εθνικές τους γλώσσες.

Άρθρο 12

Προκειμένου για συσκευασμένα λιπάσματα ΕΚ, το κλείσιμο της συσκευασίας πρέπει να γίνεται με τέτοιο τρόπο ή μέσο ώστε, μετά το άνοιγμα, το κλείσιμο, η σφραγίδα ή και η ίδια η συσκευασία να έχουν καταστραφεί ανεπανόρθωτα. Η χρήση σάκων με βαλβίδες είναι επιτρεπτή.

Άρθρο 13

1. Το δηλωμένο περιεχόμενο των λιπασμάτων ΕΚ σε θρεπτικά συστατικά ανταποκρίνεται στα ανεκτά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙ.

2. Ο παρασκευαστής μεριμνά ώστε να μη γίνεται συστηματική εκμετάλλευση των περιθωρίων διακύμανσης που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙ.

3. Περιθώρια διακύμανσης δεν επιτρέπονται για τις ανώτατες και κατώτατες τιμές περιεκτικότητας τις προβλεπόμενες στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 14

Ένας τύπος λιπάσματος τότε μόνο μπορεί να συμπεριληφθεί στο παράρτημα Ι εάν:

α) υπό κανονικές συνθήκες χρησιμοποίησης, δεν βλάπτει την υγεία των ανθρώπων, των ζώων και των φυτών, ούτε επιβαρύνει το περιβάλλον·

β) παρέχει θρεπτικά συστατικά κατά τρόπο ουσιαστικό·

γ) προτείνονται μέθοδοι δειγματοληψίας και ανάλυσης με πρακτική αξία και, εφόσον απαιτείται, μέθοδοι δοκιμής.

Άρθρο 15

1. Σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι συγκεκριμένο λίπασμα ΕΚ, μολονότι ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ασφάλεια και την υγεία ανθρώπων και ζώων καθώς και για το περιβάλλον, μπορεί να απαγορεύει στην επικράτειά του και σε προσωρινή βάση τη διάθεσή του στην αγορά ή να καθορίζει προς τούτο ειδικούς όρους, ενώ ενημερώνει αμέσως τα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά, αιτιολογώντας την απόφασή του.

2. Μέσα σε έξι εβδομάδες από τη λήψη των πληροφοριών αυτών, η Επιτροπή διαβουλεύεται με τα κράτη μέλη και, όταν αυτό ενδείκνυται, και χωρίς αδικαιολόγητη χρονοτριβή, με την αρμόδια τεχνική ή επιστημονική επιτροπή της Επιτροπής. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη επί των συμπερασμάτων της εν λόγω επιτροπής.

3. Μετά τη διαβούλευση με τα κράτη μέλη ή, όταν αυτό ενδείκνυται, με την αρμόδια τεχνική ή επιστημονική επιτροπή της Επιτροπής, λαμβάνεται απόφαση επί του θέματος μέσα σε 90 ημέρες σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 32, παράγραφος 2.

4. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν αποκλείουν τη λήψη μέτρων που δικαιολογούνται για λόγους δημόσιας ασφάλειας, με σκοπό την απαγόρευση, τον περιορισμό ή την παρεμπόδιση της διάθεσης λιπασμάτων ΕΚ στην αγορά.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΒΑΣΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

Άρθρο 16

Το παρόν κεφάλαιο έχει εφαρμογή για ανόργανα λιπάσματα βασικών θρεπτικών συστατικών, στερεά ή ρευστά, απλά ή σύνθετα, συμπεριλαμβανομένων όσων περιέχουν δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά ή θρεπτικά μικροσυστατικά, στην κατώτατη περιεκτικότητα που προβλέπεται στα τμήματα Α, Β, Γ, Ε.2.2 ή Ε.2.3 του παραρτήματος Ι.

Άρθρο 17

1. Η περιεκτικότητα των λιπασμάτων ΕΚ που ανήκουν στους τύπους λιπασμάτων που απαριθμούνται στα τμήματα Α, Β και Γ του παραρτήματος Ι σε ασβέστιο, μαγνήσιο, νάτριο και θείο ως δευτερευόντων θρεπτικών συστατικών μπορεί να δηλώνεται, εφόσον το λίπασμα ΕΚ εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των εν λόγω τμημάτων και η περιεκτικότητα στα στοιχεία αυτά ανέρχεται τουλάχιστον στις ποσότητες που δίδονται στη συνέχεια:

α) 2 % οξείδιο του ασβεστίου (CaO), δηλ. 1,4 % Ca·

β) 2 % οξείδιο του μαγνησίου (MgO), δηλ. 1,2 % Mg·

γ) 3 % οξείδιο του νατρίου (Na_2O), δηλ. 2,2 % Na·

δ) 5 % τριοξείδιο του θείου (SO_3), δηλ. 2 % S.

Σε μια τέτοια περίπτωση, προστίθενται στην περιγραφή του τύπου λιπάσματος οι επιπλέον ενδείξεις επισήμανσης του άρθρου 19, παράγραφος 2, σημείο ii).

2. Εκτός εάν το παράρτημα Ι ορίζει άλλως, η περιεκτικότητα σε ασβέστιο δηλώνεται μόνον εάν είναι υδατοδιαλυτό.

Άρθρο 18

Η περιεκτικότητα των απαριθμούμενων στα τμήματα Α, Β, και Γ του παραρτήματος Ι λιπασμάτων σε ασβέστιο, μαγνήσιο, νάτριο και θείο εκφράζεται με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) ολική περιεκτικότητα, ως ποσοστό επί της μάζας του λιπάσματος·

β) ολική περιεκτικότητα και περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό περιεχόμενο, ως ποσοστό επί της μάζας του λιπάσματος όταν η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό περιεχόμενο ανέρχεται στο ένα τέταρτο τουλάχιστον της ολικής περιεκτικότητας·

γ) όταν ένα στοιχείο είναι πλήρως υδατοδιαλυτό, δηλώνεται μόνο η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό περιεχόμενο, ως ποσοστό επί της μάζας.

Άρθρο 19

1. Επιπλέον από τις ενδείξεις αναγνώρισης υποχρεωτικού χαρακτήρα του άρθρου 9, παράγραφος 1, κατηγορία α), αναγράφονται οι ενδείξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

2. Η ονομασία του τύπου του λιπάσματος διατυπώνεται, σύμφωνα με το παραρτημα Ι, με τα χημικά σύμβολα των δηλωμένων δευτερευόντων θρεπτικών συστατικών που περιέχει το λίπασμα, αναγραφόμενα εντός παρενθέσεως και αμέσως μετά τα χημικά σύμβολα των βασικών θρεπτικών συστατικών.

Η περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά εκφράζεται ως:

i) περιεκτικότητα (αριθμητικά εκφρασμένη) σε βασικά θρεπτικά συστατικά, η οποία στα σύνθετα λιπάσματα σημειώνεται με τη σειρά των θρεπτικών συστατικών στην ονομασία·

ii) περιεκτικότητα (αριθμητικά εκφρασμένη και εντός παρενθέσεως) σε δηλωμένα δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά συνοδευόμενη:

— εφόσον υπάρχουν δηλωμένα θρεπτικά μικροσυστατικά, από την ένδειξη «με θρεπτικά μικροσυστατικά», ή

— από τον όρο «με» συνοδευόμενο από το ή τα ονόματα των περιεχομένων θρεπτικών μικροσυστατικών ή από τα χημικά τους σύμβολα.

Η ονομασία του τύπου του λιπάσματος συνοδεύεται μόνο από την περιεκτικότητα (εκφρασμένη αριθμητικά) σε βασικά και δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά.

3. Η δηλωμένη περιεκτικότητα σε βασικά και δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά δίδεται ως ποσοστό επί της μάζας σε ακέραιο αριθμό ή, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, μέχρις ενός δεκαδικού ψηφίου.

Στα σύνθετα λιπάσματα ακολουθείται για τα βασικά θρεπτικά συστατικά η σειρά: N, P_2O_5 ή/και P, K_2O ή/και K, και για τα δευτερεύοντα: CaO ή/και Ca, MgO ή/και Mg, Na_2O ή/και Na, SO_3 ή/και S.

Η δηλωμένη περιεκτικότητα σε θρεπτικά μικροσυστατικά δίδεται ως ποσοστό επί της μάζας όπως προβλέπεται στα τμήματα Ε.2.2 και Ε.2.3 του παραρτήματος Ι.

4. Οι μορφές και η διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών εκφράζονται επίσης ως ποσοστό επί της μάζας του λιπάσματος, εκτός εάν στο παράρτημα Ι προβλέπεται ρητά ότι η περιεκτικότητα αυτή εκφράζεται διαφορετικά.

Σημειώνεται ένα δεκαδικό ψηφίο, εκτός εάν πρόκειται για θρεπτικά μικροσυστατικά, οπότε ακολουθούνται τα προβλεπόμενα στα τμήματα Ε.2.2 και Ε.2.3 του παραρτήματος Ι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

Άρθρο 20

Το παρόν κεφάλαιο έχει εφαρμογή για ανόργανα λιπάσματα δευτερευόντων θρεπτικών συστατικών, στερεά ή ρευστά, συμπεριλαμβανομένων όσων περιέχουν θρεπτικά μικροσυστατικά, στην κατώτατη περιεκτικότητα που προβλέπεται στα τμήματα Δ, Ε.2.2 και Ε.2.3 του παραρτήματος Ι.

Άρθρο 21

1. Επιπλέον από τις ενδείξεις αναγνώρισης υποχρεωτικού χαρακτήρα του άρθρου 9, παράγραφος 1, κατηγορία α), αναγράφονται οι ενδείξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

2. Η ονομασία του τύπου του λιπάσματος διατυπώνεται σύμφωνα με το τμήμα Δ του παραρτήματος Ι.

Η περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά εκφράζεται αριθμητικά ως περιεκτικότητα σε δηλωμένα δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά συνοδευόμενη:

i) εφόσον, υπάρχουν δηλωμένα θρεπτικά μικροσυστατικά, από την ένδειξη «με θρεπτικά μικροσυστατικά», ή

ii) από τον όρο «με» συνοδευόμενο από το ή τα ονόματα των περιεχομένων θρεπτικών μικροσυστατικών ή από τα χημικά τους σύμβολα.

Η ονομασία του τύπου του λιπάσματος συνοδεύεται μόνο από την περιεκτικότητα (εκφρασμένη αριθμητικά) σε δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά.

3. Η δηλωμένη περιεκτικότητα σε δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά δίδεται ως ποσοστό επί της μάζας σε ακέραιο αριθμό ή, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, μέχρις ενός δεκαδικού ψηφίου.

Στα σύνθετα λιπάσματα ακολουθείται η σειρά:CaO ή/και Ca, MgO ή/και Mg, Na_2O ή/και Na, SO_3 ή/και S.

Η δηλωμένη περιεκτικότητα σε θρεπτικά μικροσυστατικά δίδεται ως ποσοστό επί της μάζας όπως προβλέπεται στα τμήματα Ε.2.2 και Ε.2.3 του παραρτήματος Ι.

4. Οι μορφές και η διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών εκφράζονται επίσης ως ποσοστό επί της μάζας του λιπάσματος, εκτός εάν στο παράρτημα Ι προβλέπεται ρητά ότι η περιεκτικότητα αυτή εκφράζεται διαφορετικά.

Σημειώνεται ένα δεκαδικό ψηφίο, εκτός εάν πρόκειται για θρεπτικά μικροσυστατικά, οπότε ακολουθούνται τα προβλεπόμενα στα τμήματα Ε.2.2 και Ε.2.3 του παραρτήματος Ι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

Άρθρο 22

Το παρόν κεφάλαιο έχει εφαρμογή για ανόργανα λιπάσματα θρεπτικών μικροσυστατικών, στερεά ή ρευστά, στην κατώτατη περιεκτικότητα που προβλέπεται στα τμήματα Ε.1 και Ε.2.1 του παραρτήματος Ι.

Άρθρο 23

1. Επιπλέον από τις ενδείξεις αναγνώρισης υποχρεωτικού χαρακτήρα του άρθρου 9, παράγραφος 1, κατηγορία α), αναγράφονται οι ενδείξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

2. Η ονομασία του τύπου του λιπάσματος δίδεται:

α) είτε σύμφωνα με το τμήμα Ε.1 του παραρτήματος Ι, ή

β) ως ονομασία τύπου «μείγμα θρεπτικών μικροσυστατικών», συνοδευόμενη από τα ονόματα των περιεχομένων θρεπτικών μικροσυστατικών ή από τα χημικά τους σύμβολα.

3. Η δηλωμένη περιεκτικότητα σε δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά δίδεται ως ποσοστό επί της μάζας σε ακέραιο αριθμό ή, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, μέχρις ενός δεκαδικού ψηφίου όταν πρόκειται για λιπάσματα που περιέχουν ένα μόνο θρεπτικό μικροσυστατικό (τμήμα Ε.1 του παραρτήματος Ι).

Όταν τα λιπάσματα περιέχουν περισσότερα του ενός θρεπτικά μικροσυστατικά, ο αριθμός δεκαδικών ψηφίων για το εκάστοτε στοιχείο μπορεί να ακολουθεί τα προβλεπόμενα στο τμήμα Ε.2.1 του παραρτήματος Ι.

4. Οι μορφές και η διαλυτότητα των θρεπτικών μικροσυστατικών εκφράζονται επίσης ως ποσοστό επί της μάζας του λιπάσματος, εκτός εάν στο παράρτημα Ι προβλέπεται ρητά ότι η περιεκτικότητα αυτή εκφράζεται διαφορετικά.

Προκειμένου για μείγματα θρεπτικών μικροσυστατικών, ο αριθμός των δεκαδικών ψηφίων της περιεκτικότητας σε θρεπτικά μικροσυστατικά προσδιορίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο τμήμα Ε.2.1 του παραρτήματος Ι.

5. Στην ετικέτα ή στα συνοδευτικά έγγραφα και προκειμένου για προϊόντα των τμημάτων Ε.1 και Ε.2.1 του παραρτήματος Ι, προστίθεται μετά τις υποχρεωτικές και τις προαιρετικές ενδείξεις το κείμενο που ακολουθεί:

«Να χρησιμοποιείται μόνο όταν υπάρχει απόλυτη ανάγκη. Να μη γίνεται υπέρβαση των ενδεικνυόμενων ρυθμών δόσεων.»

Άρθρο 24

Τα λιπάσματα ΕΚ που καλύπτονται από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου συσκευάζονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΥΨΗΛΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΑΖΩΤΟ

Άρθρο 25

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, νοούνται ως λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο, απλά ή σύνθετα, προϊόντα με βάση το νιτρικό αμμώνιο τα οποία παρασκευάζονται για να χρησιμοποιηθούν ως λιπάσματα και περιέχουν άζωτο σε ποσοστό ανώτερο από 28 % επί της μάζας αζώτου σε σχέση με το νιτρικό αμμώνιο.

Αυτός ο τύπος λιπάσματος ενδέχεται να περιέχει και ανόργανες ή αδρανείς ουσίες.

Οποιεσδήποτε ουσίες που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή αυτού του τύπου λιπάσματος δεν πρέπει να αυξάνουν την ευαισθησία του στη θερμότητα ούτε την εκρηκτικότητά του.

Άρθρο 26

1. Οι παρασκευαστές μεριμνούν ώστε τα απλά λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του τμήματος 1 του παραρτήματος ΙΙΙ.

2. Στο πλαίσιο των επίσημων ελέγχων απλών λιπασμάτων νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο, οι οποίοι προβλέπονται από το παρόν κεφάλαιο, ο έλεγχος, η ανάλυση και η δοκιμή διενεργούνται σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται στο τμήμα 3 του παραρτήματος ΙΙΙ.

Άρθρο 27

1. Με την επιφύλαξη των μέτρων του άρθρου 26, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να απαιτήσουν τη διενέργεια συμπληρωματικών ελέγχων σε λιπάσματα ΕΚ νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο. Τέτοιοι έλεγχοι μπορούν να πραγματοποιούνται είτε πριν είτε μετά τη διάθεση των λιπασμάτων στην αγορά της επικράτειάς τους ή και πριν και μετά.

Για τους ελέγχους αυτούς εφαρμόζεται μόνο η δοκιμή που περιγράφεται στο τμήμα 2 του παραρτήματος ΙΙΙ.

2. Λιπάσματα ΕΚ ανταποκρινόμενα στις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου και, όταν αυτό προβλέπεται υποχρεωτικά από το κράτος μέλος, στη δοκιμή εκρηκτικότητας που περιγράφεται στα τμήματα 3 (μέθοδος 1, σημείο 3) και 4 του παραρτήματος ΙΙΙ, δεν υπόκεινται στους εθνικούς κανόνες που ισχύουν για λιγότερο ασφαλή λιπάσματα και για την αποθήκευσή τους.

Άρθρο 28

Απλά λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο φτάνουν στον τελικό χρήστη μόνο συσκευασμένα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Άρθρο 29

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλλουν τα λιπάσματα που διατίθενται στην αγορά με την ένδειξη «ΛΙΠΑΣΜΑ ΕΚ» σε επίσημους ελέγχους, με σκοπό να διαπιστώνεται εάν όντως συμμορφώνονται προς τον παρόντα κανονισμό. Οι έλεγχοι αυτοί δεν πρέπει να υποχρεώνουν τους παρασκευαστές να επαναλαμβάνουν δοκιμές που έχουν πραγματοποιηθεί από εργαστήρια τα οποία πληρούν τους όρους του άρθρου 30, εφόσον η συμμόρφωση του υπόψη λιπάσματος έχει αποδειχθεί από τις εν λόγω δοκιμές.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δειγματοληψίες και αναλύσεις, στο πλαίσιο της διενέργειας επίσημων ελέγχων σε λιπάσματα ΕΚ που ανήκουν στους απαριθμούμενους στο παράρτημα Ι τύπους λιπασμάτων, να διενεργούνται σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται στο παράρτημα IV.

3. Η συμμόρφωση προς τον παρόντα κανονισμό σε ό,τι αφορά τους τύπους λιπασμάτων, τη δηλωμένη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά ή/και τη δηλωμένη περιεκτικότητα εκφραζόμενη ως μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών μπορεί να διαπιστώνεται στο πλαίσιο επίσημων επιθεωρήσεων μόνο με μεθόδους δειγματοληψίας και ανάλυσης θεσπιζόμενες σύμφωνα με το παράρτημα IV και με συνεκτίμηση των ανεκτών περιθωρίων διακύμανσης που προσδιορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

4. Για την προσαρμογή των μεθόδων δειγματοληψίας και ανάλυσης στην τεχνική πρόοδο ακολουθείται η διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 2, και χρησιμοποιούνται, όποτε είναι δυνατό, τα εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Άρθρο 30

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα εργαστήρια τα οποία, στην επικράτειά τους, είναι αρμόδια και εγκεκριμένα για την παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών ελέγχου συμμόρφωσης των λιπασμάτων ΕΚ προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη αποδεικνύουν την αρμοδιότητα των κοινοποιημένων εργαστηρίων της παραγράφου 1 είτε με διαπίστευση, σύμφωνα με τα πρότυπα που αναφέρονται στο παράρτημα V, ή με πιστοποίηση της συμμόρφωσής τους προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 87/18/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1].

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει κατάλογο των κοινοποιημένων εργαστηρίων στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

[1] ΕΕ L 15 της 17.1.1987, σ. 29.

4. Σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι κοινοποιημένο εργαστήριο δεν διαθέτει την αρμοδιότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, θέτει το θέμα στην επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1. Το άρθρο 15, παράγραφος 2, εφαρμόζεται mutatis mutandis.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Άρθρο 31

1. Για την προσθήκη νέου τύπου λιπάσματος στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού ακολουθείται η διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 2. Σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, απαιτείται η υποβολή τεχνικού φακέλου στις αρμόδιες αρχές του εκάστοτε κράτους μέλους, οι οποίες αναλαμβάνουν το ρόλο του εισηγητή και παρουσιάζουν το φάκελο στην επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1.

2. Κάθε παρασκευαστής ή αντιπρόσωπος αυτού που επιθυμεί να προτείνει την προσθήκη νέου τύπου λιπάσματος στο παράρτημα Ι και προς το σκοπό αυτό χρειάζεται να καταρτίσει τεχνικό φάκελο, το πράττει λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά έγγραφα που αναφέρονται στο παράρτημα V.

3. Οι τροποποιήσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή των παραρτημάτων στην τεχνική πρόοδο εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο του άρθρο 32, παράγραφος 2.

Άρθρο 32

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή, η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο εκπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Όπου γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 της απόφασης αυτής.

3. Η περίοδος που προβλέπεται από το άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ανέρχεται σε τρεις μήνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5, η Αυστρία, η Φινλανδία και η Σουηδία έχουν τη δυνατότητα, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004, να απαγορεύουν να διατίθενται στην αγορά της επικράτειάς τους λιπάσματα ΕΚ που περιέχουν κάδμιο σε συγκεντρώσεις υψηλότερες εκείνων που ίσχυαν στην εκάστοτε χώρα κατά την ημερομηνία προσχώρησής τους.

2. Το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2002, και σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή επανεξετάζει την αναγκαιότητα θέσπισης διατάξεων σε κοινοτικό επίπεδο αναφορικά με την περιεκτικότητα των λιπασμάτων σε κάδμιο.

Άρθρο 34

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 30, παράγραφος 2, τα κράτη μέλη δύνανται, για μια μεταβατική περίοδο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 να συνεχίζουν να εφαρμόζουν τις εθνικές τους διατάξεις για την εξουσιοδότηση των αρμόδιων εργαστηρίων να παρέχουν τις αναγκαίες υπηρεσίες ελέγχου συμμόρφωσης των λιπασμάτων ΕΚ προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τα εν λόγω εργαστήρια στην Επιτροπή, παρέχοντας λεπτομέρειες για το οικείο καθεστώς χορήγησης αδειών λειτουργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Οι οδηγίες 76/116/ΕΟΚ, 77/535/ΕΟΚ, 80/876/ΕΟΚ και 87/94/ΕΟΚ καταργούνται.

Άρθρο 36

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες για την επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της εφαρμογής τους. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003 και κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους το συντομότερο δυνατό.

Άρθρο 37

Το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή επανεξετάζει τον τρόπο πραγματοποίησης των δηλώσεων βάσει του άρθρου 6 με σκοπό να προτείνει ένα ενιαίο σύστημα δηλώσεων σε ολόκληρη την Κοινότητα.

Άρθρο 38

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εξηκοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ

Α. ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΒΑΣΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ, ΑΠΛΑ

Α.1. **Αζωτούχα λιπάσματα**

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
1α	Νιτρικό ασβέστιο (νιτρική άσβεστος)	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύρια συστατικά νιτρικό ασβέστιο και ενδεχομένως νιτρικό αμμώνιο	15 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο ή ως νιτρικό και αμμωνιακό άζωτο. Μέγιστη περιεκτικότητα σε αμμωνιακό άζωτο: 1,5 % N		Ολικό άζωτο Συμπληρωματικά προαιρετικά στοιχεία: Νιτρικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο
1β	Νιτρικό ασβέστιο και μαγνήσιο (νιτρική άσβεστος και μαγνησία)	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύρια συστατικά νιτρικό ασβέστιο και νιτρικό μαγνήσιο	13 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως νιτρικό άζωτο. Ελάχιστη περιεκτικότητα μαγνησίου υπό μορφή υδατοδιαλυτών αλάτων και εκφραζόμενου ως οξειδίου του μαγνησίου: 5 % MgO		Νιτρικό άζωτο Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου
1γ	Νιτρικό μαγνήσιο	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύριο συστατικό εξαένυδρο νιτρικό μαγνήσιο	10 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως νιτρικό άζωτο 14 % MgO Μαγνήσιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου	Όταν διατίθεται στο εμπόριο υπό μορφή κρυστάλλων, μπορεί να προστεθεί η ένδειξη «σε κρυσταλλική μορφή»	Νιτρικό άζωτο Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου
2α	Νιτρικό νάτριο (νιτρική σόδα)	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύριο συστατικό νιτρικό νάτριο	15 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως νιτρικό άζωτο		Νιτρικό άζωτο
2β	Νίτρο της Χιλής	Προϊόν που λαμβάνεται δια κατεργασίας ειδικού ορυκτού (caliche) και περιέχει ως κύριο συστατικό νιτρικό νάτριο	15 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως νιτρικό άζωτο		Νιτρικό άζωτο
3α	Ασβεστοκυαναμίδιο	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύρια συστατικά ασβεστοκυαναμίδιο και οξείδιο του ασβεστίου και ενδεχομένως μικρές ποσότητες αμμωνιακών αλάτων και ουρίας	18 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο, του οποίου 75 % τουλάχιστον του δηλωμένου αζώτου ευρίσκεται υπό μορφή κυαναμιδίου		Ολικό άζωτο

1	2	3	4	5	6
3β	Ασβεστοκυαναμίδιο με νιτρικά (νιτρωμένο ασβεστοκυαναμίδιο)	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύριο συστατικό ασβεστοκυαναμίδιο και οξείδιο του ασβεστίου και ενδεχομένως μικρές ποσότητες αλάτων αμμωνίου και ουρίας με πρόσθετα νιτρικά	18 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο, του οποίου 75 % τουλάχιστον του δηλωμένου μη νιτρικού αζώτου ευρίσκεται υπό μορφή κυαναμιδίου. Περιεκτικότητα σε νιτρικό άζωτο: — ελάχιστη: 1 % N — μέγιστη: 3 % N		Ολικό άζωτο Νιτρικό άζωτο
4	Θειική αμμωνία	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύριο συστατικό θειικό αμμώνιο	20 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως αμμωνιακό άζωτο		Αμμωνιακό άζωτο
5	Νιτρική αμμωνία ή ασβεστούχος νιτρική αμμωνία	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει, ως κύριο συστατικό, νιτρικό αμμώνιο δυνάμενο να περιέχει επιβαρυντικές ουσίες όπως τριμμένο ασβεστόλιθο, θειικό ασβέστιο, τριμμένο δολομίτη, θειικό μαγνήσιο, κιζερίτη	20 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως νιτρικό άζωτο και αμμωνιακό άζωτο, κάθε μία δε από τις δύο αυτές μορφές αζώτου πρέπει να αντιπροσωπεύει περίπου το μισό του ενυπάρχοντος αζώτου Βλέπε παραρτήματα III.1 και III.2 του παρόντος κανονισμού, εάν χρειάζεται	Η ονομασία «ασβεστούχος νιτρική αμμωνία» δεν πρέπει να χρησιμοποιείται παρά μόνο για λίπασμα που περιέχει, επιπλέον της νιτρικής αμμωνίας, ανθρακικό ασβέστιο (π.χ. ασβεστόλιθο) ή/και ανθρακικό μαγνήσιο και ανθρακικό ασβέστιο (π.χ. δολομίτη). Η ελάχιστη περιεκτικότητα του λιπάσματος στα ανθρακικά αυτά πρέπει να είναι τουλάχιστον 20 %· ο δε βαθμός καθαρότητας αυτών πρέπει να είναι 90 % τουλάχιστον	Ολικό άζωτο Νιτρικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο
6	Νιτροθειική αμμωνία	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύρια συστατικά νιτρικό αμμώνιο και θειικό αμμώνιο	25 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως άζωτο αμμωνιακό και νιτρικό. Ελάχιστη περιεκτικότητα σε νιτρικό άζωτο: 5 %		Ολικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο Νιτρικό άζωτο
7	Νιτροθειικό μαγνήσιο	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύρια συστατικά νιτρικό αμμώνιο, θειικό αμμώνιο και θειικό μαγνήσιο	19 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως άζωτο αμμωνιακό και νιτρικό. Ελάχιστη περιεκτικότητα σε νιτρικό άζωτο: 6 % N 5 % MgO Μαγνήσιο υπό μορφή υδατοδιαλυτών αλάτων εκφραζόμενο ως οξείδιο του μαγνησίου		Ολικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο Νιτρικό άζωτο Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου
8	Αζωτούχο λίπασμα με μαγνήσιο	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύρια συστατικά νιτρικά αμμωνιακά άλατα και σύνθετα άλατα μαγνησίου (δολομίτη, ανθρακικό μαγνήσιο ή/και θειικό μαγνήσιο)	19 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως άζωτο αμμωνιακό και νιτρικό. Ελάχιστη περιεκτικότητα σε νιτρικό άζωτο: 6 % N 5 % MgO Μαγνήσιο εκφραζόμενο ως ολικό οξείδιο του μαγνησίου		Ολικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο Νιτρικό άζωτο Ολικό οξείδιο του μαγνησίου και ενδεχομένως υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου

1	2	3	4	5	6
9	Ουρία	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ως κύριο συστατικό διαμίδιο του ανθρακικού οξέος (καρβαμίδιο)	44 % N Ολικό ουρικό άζωτο (που περιλαμβάνει διουρία). Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: 1,2 %		Ολικό άζωτο, εκφραζόμενο ως ουρικό άζωτο
10	Κροτωνυλιδενο-διουρία	Προϊόν αντιδράσεως της ουρίας με κροτωνική αλδεΰδη Μονομερές	28 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο Τουλάχιστον 25 % N κροτωνυλιδενοδιουρίας 3 % ουρικό άζωτο κατ' ανώτατο όριο		Ολικό άζωτο Ουρικό άζωτο, εφόσον η αναλογία του φθάνει το 1 % κατά βάρος Άζωτο κροτωνυλιδενοδιουρίας
11	Ισουβουτυλιδενο-διουρία	Προϊόν αντιδράσεως της ουρίας με ισοβουτυρική αλδεΰδη Μονομερές	28 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο Τουλάχιστον 25 % N ισοβουτυλιδενοδιουρίας 3 % ουρικό άζωτο κατ' ανώτατο όριο		Ολικό άζωτο Ουρικό άζωτο, εφόσον η αναλογία του φθάνει το 1 % κατά βάρος Άζωτο ισοβουτυλιδενοδιουρίας
12	Φορμαλδεϋδουρία	Προϊόν αντιδράσεως της ουρίας με φορμαλδεΰδη, το οποίο περιέχει ως κύρια συστατικά μόρια φορμαλδεϋδουρίας Πολυμερές	36 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο Τουλάχιστον $^3/_5$ της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να διαλύεται σε θερμό νερό Τουλάχιστον 31 % N φορμαλδεϋδουρίας 5 % ουρικό άζωτο κατ' ανώτατο όριο		Ολικό άζωτο Ουρικό άζωτο, εφόσον η αναλογία του φθάνει το 1 % κατά βάρος Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό σε ψυχρό νερό Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό μόνο σε θερμό νερό
13	Αζωτούχο λίπασμα που περιέχει κροτωνυ-λιδενοδιουρία	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει κροτωνυλιδενοδιουρία και ένα απλό αζωτούχο λίπασμα [Κατάλογος Α-1, εξαιρουμένων των προϊόντων 3α), 3β) και 5]	18 % N εκφραζόμενου ως ολικού αζώτου Τουλάχιστον 3 % αζώτου υπό αμμωνιακή ή/και νιτρική ή/και ουρική μορφή Τουλάχιστον $^1/_3$ της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από την κροτωνυλιδενοδιουρία Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: (ουρικό N + N κροτωνυλιδενοδιουρίας) × 0,026		Ολικό άζωτο Για κάθε μορφή που περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 %: νιτρικό άζωτο αμμωνιακό άζωτο ουρικό άζωτο Άζωτο κροτωνυλιδενοδιουρίας

1	2	3	4	5	6
14	Αζωτούχο λίπασμα περιέχον ισοβουτυλιδενο-διουρία	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει ισοβουτυλιδενοδιουρία και ένα απλό αζωτούχο λίπασμα [Κατάλογος Α-1, εξαιρουμένων των προϊόντων 3α), 3β) και 5]	18 % N εκφραζόμενου ως ολικού αζώτου Τουλάχιστον 3 % αζώτου υπό αμμωνιακή ή/και νιτρική ή/και ουρική μορφή Τουλάχιστον $^1/_3$ της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από την ισοβουτυλιδενοδιουρία Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: (ουρικό N + N ισοβουτυλιδενο-διουρίας) × 0,026		Ολικό άζωτο Για κάθε μορφή που περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 %: νιτρικό άζωτο αμμωνιακό άζωτο ουρικό άζωτο Άζωτο ισοβουτυλιδενοδιουρίας
15	Αζωτούχο λίπασμα περιέχον φορμαλδεϋδουρία	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει φορμαλδεϋδουρία και ένα απλό αζωτούχο λίπασμα [Κατάλογος Α-1, εξαιρουμένων των προϊόντων 3α), 3β) και 5]	18 % N εκφραζόμενου ως ολικού αζώτου Τουλάχιστον 3 % αζώτου υπό αμμωνιακή ή/και νιτρική ή/και ουρική μορφή Τουλάχιστον $^1/_3$ της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από τη φορμαλδεϋδουρία Το άζωτο της φορμαλδεϋδουρίας πρέπει να περιέχει τουλάχιστον $^3/_5$ αζώτου διαλυτού σε θερμό νερό Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: (ουρικό N + N φορμαλδεϋδουρίας) × 0,026		Ολικό άζωτο Για κάθε μορφή που περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 %: — νιτρικό άζωτο — αμμωνιακό άζωτο — ουρικό άζωτο Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό σε ψυχρό νερό Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό μόνο σε θερμό νερό
16	Θειικό αμμώνιο με αναστολέα της νιτροποίησης (δικυανοδιαμίδιο)	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει θειικό αμμώνιο και δικυανοδιαμίδιο	20 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο Ελάχιστη περιεκτικότητα σε αμμωνιακό άζωτο: 18 % Ελάχιστη περιεκτικότητα σε άζωτο δικυανοδιαμιδίου: 1,5 %		Ολικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο Άζωτο δικυανοδιαμιδίου Τεχνικές πληροφορίες (α)
17	Νιτροθειικό αμμώνιο με αναστολέα της νιτροποίησης (δικυανοδιαμίδιο)	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και περιέχει νιτροθειικό αμμώνιο και δικυανοδιαμίδιο	24 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο Ελάχιστη περιεκτικότητα σε νιτρικό άζωτο: 3 % Ελάχιστη περιεκτικότητα σε άζωτο δικυανοδιαμιδίου: 1,5 %		Ολικό άζωτο Νιτρικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο Άζωτο δικυανοδιαμιδίου Τεχνικές πληροφορίες (α)

1	2	3	4	5	6
18	Θειική αμμωνία-ουρία	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς από ουρία και θειικό αμμώνιο	30 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως αμμωνιακό και ουρικό άζωτο Ελάχιστη περιεκτικότητα σε αμμωνιακό άζωτο: 4 % Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θείο εκφραζόμενο ως τριοξείδιο του θείου: 12 % Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: 0,9 %		Ολικό άζωτο Αμμωνιακό άζωτο Ουρικό άζωτο Υδατοδιαλυτό τριοξείδιο του θείου

(α) Σε κάθε συσκευασία ή στα έγγραφα που συνοδεύουν μια παράδοση χύδην πρέπει να περιλαμβάνονται όσο το δυνατόν πληρέστερες τεχνικές πληροφορίες από τον αρμόδιο για τη διάθεση του λιπάσματος στην αγορά. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να παρέχουν, ιδίως, τη δυνατότητα στο χρήστη να προσδιορίζει τη χρονική περίοδο χρήσης και τη δοσολογία σε σχέση με την καλλιέργεια για την οποία προορίζεται το λίπασμα.

A.2. **Φωσφορικά λιπάσματα**

Για τα λιπάσματα που πωλούνται υπό μορφή κόκκων και έχουν περιορισμό ως προς τη λεπτότητα αλέσματος (λιπάσματα αριθ. 1, 3, 4, 5, 6 και 7), ο προσδιορισμός του μεγέθους αυτού γίνεται με μια κατάλληλη μέθοδο ανάλυσης.

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
1	Σκωρίες αποφωσφατώσεως: — φωσφορικά άλατα Thomas — σκωρίες Thomas	Προϊόν λαμβανόμενο δια κατεργασίας των σκωριών αποφωσφατώσεως του χυτοσιδήρου που περιέχει ως κύρια συστατικά φωσφοροπυριτικές ενώσεις του ασβεστίου	12 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στα ανόργανα οξέα, το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε πεντοξείδιο του φωσφόρου πρέπει να είναι διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % ή 10 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % Λεπτότητα αλέσματος: — το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm — το 96 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,630 mm		Ολικό πεντοξείδιο του φωσφόρου (διαλυτό στα ανόργανα οξέα), 75 % του οποίου (επί τοις % κατά βάρος) πρέπει να είναι διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % (για εμπορία στη Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία και Ελλάδα) Ολικό πεντοξείδιο του φωσφόρου (διαλυτό στα ανόργανα οξέα) και πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % (για εμπορία στο Ηνωμένο Βασίλειο) Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % (για εμπορία στη Γερμανία, Βέλγιο, Δανία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες και Αυστρία)

1	2	3	4	5	6
2α	Υπερφωσφορικό απλό	Προϊόν που λαμβάνεται δι' επιδράσεως θειικού οξέος επί λειοτριβημένου φωσφορικού ορυκτού και το οποίο περιέχει φωσφορικό μονοασβέστιο ως κύριο συστατικό καθώς και θειικό ασβέστιο	16 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο, το 93 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι υδατοδιαλυτό Δείγμα ελέγχου: 1 g		Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο Υδατοδιαλυτό πεντοξείδιο του φωσφόρου
2β	Υπερφωσφορικό συμπυκνωμένο	Προϊόν που λαμβάνεται δι' επιδράσεως θειικού και φωσφορικού οξέος επί λειοτριβημένου φωσφορικού ορυκτού και που περιέχει ως κύριο συστατικό φωσφορικό μονοασβέστιο καθώς και θειικό ασβέστιο	25 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο, το 93 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι υδατοδιαλυτό Δείγμα ελέγχου: 1 g		Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο Υδατοδιαλυτό πεντοξείδιο του φωσφόρου
2γ	Υπερφωσφορικό τριπλό	Προϊόν που λαμβάνεται δι' επιδράσεως φωσφορικού οξέος επί λειοτριβημένου φωσφορικού ορυκτού και που περιέχει φωσφορικό μονοασβέστιο ως κύριο συστατικό	38 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο, το 93 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι υδατοδιαλυτό Δείγμα ελέγχου: 3 g		Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο Υδατοδιαλυτό πεντοξείδιο του φωσφόρου
3	Μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά	Προϊόν που λαμβάνεται δια μερικής διαλυτοποίησης λειοτριβημένου φυσικού φωσφορικού με θειικό ή φωσφορικό οξύ και που περιέχει ως κύρια συστατικά φωσφορικό μονοασβέστιο, φωσφορικό τριασβέστιο και θειικό ασβέστιο	20 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα, το 40 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι υδατοδιαλυτό Λεπτότητα αλέσματος: — το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm — το 98 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,630 mm		Ολικό πεντοξείδιο του φωσφόρου (διαλυτό στα ανόργανα οξέα) Υδατοδιαλυτό πεντοξείδιο του φωσφόρου
4	Διένυδρο όξινο φωσφορικό ασβέστιο εκ καθιζήσεως	Προϊόν που λαμβάνεται δια καθιζήσεως διαλυτοποιημένου φωσφορικού οξέος που είχε ληφθεί από φωσφορικό ορυκτό ή από οστά και που περιέχει ως κύριο συστατικό το διένυδρο όξινο φωσφορικό ασβέστιο	38 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Petermann) Λεπτότητα αλέσματος: — το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm — το 98 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,630 mm		Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο

1	2	3	4	5	6
5	Διασπασμένα φωσφορικά	Προϊόν που λαμβάνεται δια θερμικής κατεργασίας λειοτριβημένων φυσικών φωσφορικών με αλκαλικές ενώσεις και πυριτικό οξύ και που περιέχει ως κύρια συστατικά φωσφορικό αλκαλιασβέστιο καθώς επίσης και πυριτικό ασβέστιο	25 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Petermann) Λεπτότητα αλέσματος: — το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm — το 96 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,630 mm		Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο
6	Φωσφορικό αργιλασβέστιο	Άμορφο προϊόν που λαμβάνεται δια θερμικής κατεργασίας και λειοτριβήσεως και που περιέχει ως κύρια συστατικά φωσφορικά ασβεστίου και αργιλίου	30 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα, το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Joulie) Λεπτότητα αλέσματος: — το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm — το 98 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,630 mm		Ολικό πεντοξείδιο του φωσφόρου (διαλυτό στα ανόργανα οξέα) Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο
7	Φυσικό φωσφορικό μαλακό	Προϊόν που λαμβάνεται δια λειοτριβήσεως μαλακών φωσφορικών ορυκτών και που περιέχει ως κύρια συστατικά φωσφορικό τριασβέστιο και ανθρακικό ασβέστιο	25 % P_2O_5 Φωσφόρος εκφραζόμενος ως P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα, το 55 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο μυρμηκικό οξύ 2 % Λεπτότητα αλέσματος: — το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm — το 99 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,125 mm		Ολικό πεντοξείδιο του φωσφόρου (διαλυτό στα ανόργανα οξέα) Πεντοξείδιο του φωσφόρου διαλυτό στο μυρμηκικό οξύ 2 % Το ποσοστό κατά βάρος του υλικού που δύναται να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm

A.3. **Καλιούχα λιπάσματα**

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
1	Καϊνίτης	Προϊόν λαμβανόμενο από ακατέργαστα άλατα καλίου	10 % K_2O Κάλιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό K_2O 5 % MgO Μαγνήσιο υπό μορφή υδατοδιαλυτών αλάτων, εκφραζόμενο ως οξείδιο του μαγνησίου	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου
2	Εμπλουτισμένος καϊνίτης	Προϊόν λαμβανόμενο από ακατέργαστα άλατα καλίου εμπλουτισμένα δι' αναμείξεως με χλωριούχο κάλιο	18 % K_2O Κάλιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό K_2O	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου Προαιρετική μνεία της περιεκτικότητας σε υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου όταν είναι πάνω από 5 % MgO
3	Χλωριούχο κάλιο	Προϊόν λαμβανόμενο από ακατέργαστα άλατα καλίου, το οποίο περιέχει ως κύριο συστατικό χλωριούχο κάλιο	37 % K_2O Κάλιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό K_2O	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου
4	Χλωριούχο κάλιο περιέχον άλατα μαγνησίου	Προϊόν λαμβανόμενο από ακατέργαστα άλατα καλίου με προσθήκη αλάτων μαγνησίου, το οποίο περιέχει ως κύρια συστατικά χλωριούχο κάλιο και άλατα μαγνησίου	37 % K_2O Κάλιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό K_2O 5 % MgO Μαγνήσιο υπό μορφή υδατοδιαλυτών αλάτων, εκφραζόμενο ως οξείδιο του μαγνησίου		Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου
5	Θειικό κάλιο	Χημικώς λαμβανόμενο προϊόν από άλατα καλίου, το οποίο περιέχει ως κύριο συστατικό θειικό κάλιο	47 % K_2O Κάλιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό K_2O Μέγιστη περιεκτικότητα σε χλώριο: 3 % Cl		Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου Προαιρετική μνεία της περιεκτικότητας σε χλώριο

1	2	3	4	5	6
6	Θειικό κάλιο περιέχον άλατα μαγνησίου	Χημικώς λαμβανόμενο προϊόν από άλατα καλίου με ενδεχόμενη προσθήκη αλάτων μαγνησίου, το οποίο περιέχει ως κύρια συστατικά θειικό κάλιο και θειικό μαγνήσιο	22 % K_2O Κάλιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό K_2O 8 % MgO Μαγνήσιο υπό μορφή υδατοδιαλυτών αλάτων, εκφραζόμενο ως οξείδιο του μαγνησίου. Μέγιστη περιεκτικότητα σε χλώριο: 3 % Cl	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου Προαιρετική μνεία της περιεκτικότητας σε χλώριο
7	Κιζερίτης με προσθήκη θειικού καλίου	Προϊόν λαμβανόμενο από κιζερίτη εμπλουτισμένο με θειικό κάλιο	8 % MgO Μαγνήσιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό MgO 6 % K_2O Κάλιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό K_2O Σύνολο MgO + K_2O: 20 % Μέγιστη περιεκτικότητα σε χλώριο: 3 % Cl	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου Προαιρετική μνεία της περιεκτικότητας σε χλώριο

Β. ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΒΑΣΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ, ΣΥΝΘΕΤΑ

Β.1. **Λιπάσματα NPK**

Β.1.1.	Ονομασία τύπου:	Λιπάσματα NPK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο ή δι' αναμείξεως, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 20 % ($N + P_2O_5 + K_2O$)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 5 % P_2O_5, 5 % K_2O

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο (5) Κυαναμιδικό άζωτο	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό (4) P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα (5) P_2O_5 διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Petermann) (6α) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % (6β) P_2O_5 διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % (7) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Joulie) (8) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 55 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο μυρμηκικό οξύ 2 %	Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (5) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται (3) Εάν είναι άνω του 28 %, βλέπε παράρτημα III.2	1. Λίπασμα NPK απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά και μαλακά φυσικά φωσφορικά, πρέπει να δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (2) ή (3): — όταν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2)· — όταν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεωτικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)] Η περιεκτικότητα σε P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2 %. Για τον παρόντα τύπο 1, το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό των διαλυτοτήτων (2) και (3) είναι 1 g 2. α) Λίπασμα NPK που περιέχει μαλακά φυσικά φωσφορικά ή μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά πρέπει να είναι απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά και φωσφορικό αργιλασβέστιο. Δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (3) και (4)	(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» συνδέεται με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

1	2	3	4	5	6
				Λίπασμα αυτού του τύπου πρέπει να περιέχει: — τουλάχιστον 2 % P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα [διαλυτότητα (4)]· — τουλάχιστον 5 % P_2O_5 διαλυτό στο νερό και στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο [διαλυτότητα (3)]· — τουλάχιστον 2,5 % υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)] Αυτός ο τύπος λιπάσματος πρέπει να διατίθεται στην αγορά με την ένδειξη «Λίπασμα NPK περιέχον μαλακά φυσικά φωσφορικά» ή «Λίπασμα NPK περιέχον μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά». Για τον παρόντα τύπο 2α), το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό της διαλυτότητας (3) είναι 3 g	
Λεπτότητα αλέσματος των βασικών συστατικών περιεχόντων φωσφόρο: Σκωρίες Thomas: το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Φωσφορικό αργιλασβέστιο: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Διασπασμένα φωσφορικά: το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Μαλακά φυσικά φωσφορικά: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm Μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm				2. β) Λίπασμα NPK που περιέχει φωσφορικό αργιλασβέστιο πρέπει να είναι απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, μαλακά φυσικά φωσφορικά και μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά Δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1) και (7), της τελευταίας εφαρμοζόμενης μετά την αφαίρεση της διαλυτότητας στο νερό Λίπασμα αυτού του τύπου πρέπει να περιέχει: — τουλάχιστον 2 % υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)]· — τουλάχιστον 5 % P_2O_5 σύμφωνα με τη διαλυτότητα (7) Αυτός ο τύπος λιπάσματος πρέπει να διατίθεται στην αγορά με την ένδειξη «Λίπασμα NPK περιέχον φωσφορικό αργιλασβέστιο» 3. Για τα λιπάσματα NPK που περιέχουν μόνο έναν από τους παρακάτω τύπους φωσφορικών λιπασμάτων: σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μαλακά φυσικά φωσφορικά, η ονομασία τύπου πρέπει να ακολουθείται από ένδειξη που να αναφέρει το είδος του φωσφορικού συστατικού	

1	2	3	4	5	6
				Η δήλωση της διαλυτότητας του P_2O_5 πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις εξής διαλυτότητες: — για λιπάσματα με βασικό συστατικό σκωρίες Thomas: διαλυτότητα (6α) (Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ελλάδα), (6β) (Γερμανία, Βέλγιο, Δανία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Ηνωμένο Βασίλειο και Αυστρία)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό διασπασμένα φωσφορικά: διαλυτότητα (5)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό φωσφορικό αργιλασβέστιο: διαλυτότητα (7)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό μαλακά φυσικά φωσφορικά: διαλυτότητα (8)	

B.1. **Λιπάσματα NPK** (*συνέχεια*)

B.1.2.	Ονομασία τύπου:	Λίπασμα NPK περιέχον κροτωνυλιδενοδιουρία ή ισοβουτυλιδενοδιουρία ή φορμαλδεϋδουρία (κατά περίπτωση)
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης, το οποίο περιέχει κροτωνυλιδενοδιουρία ή ισοβουτυλιδενοδιουρία ή φορμαλδεϋδουρία
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 20 % ($N + P_2O_5 + K_2O$)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: — 5 % N. Το $^1/_4$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από άζωτο της μορφής (5) ή (6) ή (7). Τα $^3/_5$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε άζωτο (7) πρέπει να είναι διαλυτά σε θερμό νερό, — 5 % P_2O_5, — 5 % K_2O

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό	Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται	Λίπασμα NPK απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά και φυσικά φωσφορικά, πρέπει να δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (2) ή (3): — όταν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2)·	(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» συνδέεται με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 %

1	2	3	4	5	6
(5) Άζωτο κροτωνυλιδενοδιουρίας (6) Άζωτο ισοβουτυλιδενοδιουρίας (7) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας (8) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό μόνο σε θερμό νερό (9) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό σε ψυχρό νερό			(3) Μία από τις μορφές αζώτου (5) έως (7) (κατά περίπτωση). Η μορφή αζώτου (7) πρέπει να δηλώνεται υπό μορφή αζώτου (8) και (9)	— όταν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεωτικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)] Η περιεκτικότητα σε P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2 % Το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό των διαλυτοτήτων (2) και (3) είναι 1 g	(3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

B.2. **Λιπάσματα NP**

B.2.1.	Ονομασία τύπου:	Λιπάσματα NP
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο ή δι' αναμείξεως, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατα βάρος):	— Ολική: 18 % (N + P_2O_5)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 5 % P_2O_5

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο (5) Κυαναμιδικό άζωτο	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό (4) P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα (5) P_2O_5 διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Petermann) (6α) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 %		(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (5) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται	1. Λίπασμα NP απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά και μαλακά φυσικά φωσφορικά, πρέπει να δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (2) ή (3): — όταν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2)· — όταν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεωτικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)]	

1	2	3	4	5	6
	(6β) P_2O_5 διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % (7) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Joulie) (8) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 55 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο μυρμηκικό οξύ 2 %			Η περιεκτικότητα σε P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2 % Για τον παρόντα τύπο 1, το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό των διαλυτοτήτων (2) και (3) είναι 1 g 2. α) Λίπασμα NP που περιέχει μαλακά φυσικά φωσφορικά ή μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά πρέπει να είναι απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά και φωσφορικό αργιλασβέστιο Δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (3) και (4) Λίπασμα αυτού του τύπου πρέπει να περιέχει: — τουλάχιστον 2 % P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα [διαλυτότητα (4)]· — τουλάχιστον 5 % P_2O_5 διαλυτό στο νερό και στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο [διαλυτότητα (3)]· — τουλάχιστον 2,5 % υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)] Αυτός ο τύπος λιπάσματος πρέπει να διατίθεται στην αγορά με την ένδειξη «Λίπασμα NP περιέχον μαλακά φυσικά φωσφορικά» ή «Λίπασμα NP περιέχον μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά» Για τον παρόντα τύπο 2. α), το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό της διαλυτότητας (3) είναι 3 g 2. β) Λίπασμα NP που περιέχει φωσφορικό αργιλασβέστιο πρέπει να είναι απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, μαλακά φυσικά φωσφορικά και μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά Δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1) και (7), της τελευταίας εφαρμοζόμενης μετά την αφαίρεση της διαλυτότητας στο νερό Λίπασμα αυτού του τύπου πρέπει να περιέχει: — τουλάχιστον 2 % υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)]· — τουλάχιστον 5 % P_2O_5 σύμφωνα με τη διαλυτότητα (7)	
Λεπτότητα αλέσματος των βασικών συστατικών περιεχόντων φωσφόρο: Σκωρίες Thomas: το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Φωσφορικό αργιλασβέστιο: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Διασπασμένα φωσφορικά: το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Μαλακά φυσικά φωσφορικά: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm Μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm					

1	2	3	4	5	6
				Αυτός ο τύπος λιπάσματος πρέπει να διατίθεται στην αγορά με την ένδειξη «Λίπασμα NP περιέχον φωσφορικό αργιλασβέστιο» 3. Για τα λιπάσματα NP που περιέχουν μόνο έναν από τους παρακάτω τύπους φωσφορικών λιπασμάτων: σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μαλακά φυσικά φωσφορικά, η ονομασία τύπου πρέπει να ακολουθείται από ένδειξη που να αναφέρει το είδος του φωσφορικού συστατικού Η δήλωση της διαλυτότητας του P_2O_5 πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις εξής διαλυτότητες: — για λιπάσματα με βασικό συστατικό σκωρίες Thomas: διαλυτότητα (6α) (Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ελλάδα), (6β) (Γερμανία, Βέλγιο, Δανία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Ηνωμένο Βασίλειο και Αυστρία)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό διασπασμένα φωσφορικά: διαλυτότητα (5)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό φωσφορικό αργιλασβέστιο: διαλυτότητα (7)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό μαλακά φυσικά φωσφορικά: διαλυτότητα (8)	

B.2. **Λιπάσματα NP** (*συνέχεια*)

B.2.2.	Ονομασία τύπου:	Λίπασμα NP περιέχον κροτωνυλιδενοδιουρία ή ισοβουτυλιδενοδιουρία ή φορμαλδεϋδουρία (κατά περίπτωση)
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης, το οποίο περιέχει κροτωνυλιδενοδιουρία ή ισοβουτυλιδενοδιουρία ή φορμαλδεϋδουρία
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 % (N + P_2O_5)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: — 5 % N Το $^1/_4$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από άζωτο της μορφής (5) ή (6) ή (7). Τα $^3/_5$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε άζωτο (7) πρέπει να είναι διαλυτά σε θερμό νερό, — 5 % P_2O_5

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο (5) Άζωτο κροτωνυλιδενοδιουρίας (6) Άζωτο ισοβουτυλιδενοδιουρίας (7) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας (8) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό μόνο σε θερμό νερό (9) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό σε ψυχρό νερό	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό		(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται (3) Μία από τις μορφές αζώτου (5) έως (7) (κατά περίπτωση). Η μορφή αζώτου (7) πρέπει να δηλώνεται υπό μορφή αζώτου (8) και (9)	Λίπασμα NP απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά και φυσικά φωσφορικά, πρέπει να δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (2) ή (3): — όταν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2)· — όταν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεωτικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)] Η περιεκτικότητα σε P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2 % Το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό των διαλυτοτήτων (2) και (3) είναι 1 g	

B.3. **Λιπάσματα NK**

B.3.1.	Ονομασία τύπου:	Λιπάσματα NK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο ή δι' αναμείξεως, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 8 % (N + K_2O) — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 5 % K_2O

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο (5) Κυαναμιδικό άζωτο		Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (5) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται		(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» συνδέεται με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

B.3. **Λιπάσματα NK** (*συνέχεια*)

B.3.2.	Ονομασία τύπου:	Λίπασμα NK περιέχον κροτωνυλιδενοδιουρία ή ισοβουτυλιδενοδιουρία ή φορμαλδεϋδουρία (κατά περίπτωση)
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης, το οποίο περιέχει κροτωνυλιδενοδιουρία ή ισοβουτυλιδενοδιουρία ή φορμαλδεϋδουρία
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 % ($N + K_2O$)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: — 5 % N Το $^1/_4$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από άζωτο της μορφής (5) ή (6) ή (7). Τα $^3/_5$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε άζωτο (7) πρέπει να είναι διαλυτά σε θερμό νερό, — 5 % K_2O

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο (5) Άζωτο κροτωνυλιδενοδιουρίας		Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται		(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» συνδέεται με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

1	2	3	4	5	6
(6) Άζωτο ισοβουτυλιδενοδιουρίας (7) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας (8) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό μόνο σε θερμό νερό (9) Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό σε ψυχρό νερό			(3) Μία από τις μορφές αζώτου (5) έως (7) (κατά περίπτωση). Η μορφή αζώτου (7) πρέπει να δηλώνεται υπό μορφή αζώτου (8) και (9)		

B.4. **Λιπάσματα PK**

Ονομασία τύπου:	Λιπάσματα PK
Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο ή δι' αναμείξεως, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 % (P_2O_5 + K_2O)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 5 % P_2O_5, 5 % K_2O

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό (4) P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα (5) P_2O_5 διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Petermann) (6α) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 % (6β) P_2O_5 διαλυτό στο κιτρικό οξύ 2 %	Υδατοδιαλυτό K_2O		1. Λίπασμα PK απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά και μαλακά φυσικά φωσφορικά, πρέπει να δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (2) ή (3): — όταν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2)· — όταν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεωτικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)]	(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» συνδέεται με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

1	2	3	4	5	6
	(7) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 75 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο (Joulie) (8) P_2O_5 διαλυτό στα ανόργανα οξέα· το 55 % τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε P_2O_5 πρέπει να είναι διαλυτό στο μυρμηκικό οξύ 2 %			Η περιεκτικότητα σε P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2 % Για τον παρόντα τύπο 1, το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό των διαλυτοτήτων (2) και (3) είναι 1 g 2. α) Λίπασμα PK που περιέχει μαλακά φυσικά φωσφορικά ή μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά πρέπει να είναι απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά και φωσφορικό αργιλασβέστιο. Δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1), (3) και (4). Λίπασμα αυτού του τύπου πρέπει να περιέχει: — τουλάχιστον 2 % P_2O_5 διαλυτό μόνο στα ανόργανα οξέα [διαλυτότητα (4)]· — τουλάχιστον 5 % P_2O_5 διαλυτό στο νερό και στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο [διαλυτότητα (3)]· — τουλάχιστον 2,5 % υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)] Αυτός ο τύπος λιπάσματος πρέπει να διατίθεται στην αγορά με την ένδειξη «Λίπασμα PK περιέχον μαλακά φυσικά φωσφορικά» ή «Λίπασμα PK περιέχον μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά» Για τον παρόντα τύπο 2. α), το δείγμα ελέγχου για τον προσδιορισμό της διαλυτότητας (3) είναι 3 g	
Λεπτότητα αλέσματος των βασικών συστατικών περιεχόντων φωσφόρο: Σκωρίες Thomas: το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Φωσφορικό αργιλασβέστιο: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Διασπασμένα φωσφορικά: το 75 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm Μαλακά φυσικά φωσφορικά: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm Μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά: το 90 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,160 mm				2. β) Λίπασμα PK που περιέχει φωσφορικό αργιλασβέστιο πρέπει να είναι απαλλαγμένο από σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά και μερικώς διαλυτοποιημένα φυσικά φωσφορικά Δηλώνεται σύμφωνα με τις διαλυτότητες (1) και (7), της τελευταίας εφαρμοζόμενης μετά την αφαίρεση της διαλυτότητας στο νερό Λίπασμα αυτού του τύπου πρέπει να περιέχει: — τουλάχιστον 2 % υδατοδιαλυτό P_2O_5 [διαλυτότητα (1)]· — τουλάχιστον 5 % P_2O_5 σύμφωνα με τη διαλυτότητα (7) Αυτός ο τύπος λιπάσματος πρέπει να διατίθεται στην αγορά με την ένδειξη «Λίπασμα PK περιέχον φωσφορικό αργιλασβέστιο»	

1	2	3	4	5	6
				3. Για τα λιπάσματα PK που περιέχουν μόνο έναν από τους παρακάτω τύπους φωσφορικών λιπασμάτων: σκωρίες Thomas, διασπασμένα φωσφορικά, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μαλακά φυσικά φωσφορικά, η ονομασία τύπου πρέπει να ακολουθείται από ένδειξη που να αναφέρει το είδος του φωσφορικού συστατικού Η δήλωση της διαλυτότητας του P_2O_5 πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις εξής διαλυτότητες: — για λιπάσματα με βασικό συστατικό σκωρίες Thomas: διαλυτότητα (6α) (Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ελλάδα), (6β) (Γερμανία, Βέλγιο, Δανία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Ηνωμένο Βασίλειο και Αυστρία)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό διασπασμένα φωσφορικά: διαλυτότητα (5)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό φωσφορικό αργιλασβέστιο: διαλυτότητα (7)· — για λιπάσματα με βασικό συστατικό μαλακά φυσικά φωσφορικά: διαλυτότητα (8)	

Γ. ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΡΕΥΣΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Γ.1. **Ρευστά λιπάσματα, απλά**

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
1	Διάλυμα αζωτούχου λιπάσματος	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς υπό μορφή υδατικού διαλύματος σταθερού στην ατμοσφαιρική πίεση, χωρίς προσθήκη θρεπτικών οργανικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης	15 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο ή, εάν πρόκειται για μία μόνο μορφή, ως νιτρικό άζωτο ή αμμωνιακό άζωτο ή ουρικό άζωτο Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: ουρικό N × 0,026		Ολικό άζωτο και, για κάθε μορφή που περιέχεται σε ποσοστό τουλάχιστον 1 %, νιτρικό άζωτο, αμμωνιακό άζωτο ή/και ουρικό άζωτο Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»
2	Διάλυμα νιτρικού αμμωνίου-ουρίας	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς υπό μορφή υδατικού διαλύματος που περιέχει νιτρικό αμμώνιο και ουρία	26 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο, όπου το ουρικό άζωτο αποτελεί το ήμισυ του ενυπάρχοντος αζώτου Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: 0,5 %		Ολικό άζωτο Νιτρικό άζωτο, αμμωνιακό άζωτο και ουρικό άζωτο Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»
3	Διάλυμα νιτρικού ασβεστίου	Προϊόν που λαμβάνεται από διάλυση νιτρικού ασβεστίου σε νερό	8 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως νιτρικό ασβέστιο από το οποίο το πολύ 1 % αντιπροσωπεύει αμμωνιακό άζωτο Ασβέστιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό CaO	Η ονομασία τύπου μπορεί να συνοδεύεται από μία από τις εξής ενδείξεις: — για εφαρμογή στα φύλλα· — για την παρασκευή θρεπτικών διαλυμάτων· — για λιπαντική άρδευση	Ολικό άζωτο Υδατοδιαλυτό οξείδιο του ασβεστίου για τις χρήσεις που αναφέρονται στη στήλη 5 Προαιρετικά: — νιτρικό άζωτο· — αμμωνιακό άζωτο
4	Διάλυμα νιτρικού μαγνησίου	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο και με διάλυση του νιτρικού μαγνησίου στο νερό	6 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως νιτρικό άζωτο 9 % MgO Μαγνήσιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου pH ελάχιστο: 4		Νιτρικό άζωτο Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου

1	2	3	4	5	6
5	Αιώρημα νιτρικού ασβεστίου	Προϊόν που λαμβάνεται με τη διασπορά νιτρικού ασβεστίου στο νερό	8 % N Άζωτο εκφραζόμενο ως ολικό άζωτο ή ως νιτρικό και αμμωνιακό άζωτο Μέγιστη περιεκτικότητα σε αμμωνιακό άζωτο: 1,0 % 14 % CaO Ασβέστιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό CaO	Η ονομασία τύπου μπορεί να συνοδεύεται από μία από τις εξής ενδείξεις: — για εφαρμογή στα φύλλα· — για την παρασκευή θρεπτικών διαλυμάτων και αιωρημάτων· — για λιπαντική άρδευση	Ολικό άζωτο Νιτρικό άζωτο Υδατοδιαλυτό οξείδιο του ασβεστίου για τις χρήσεις που αναφέρονται στη στήλη 5
6	Διάλυμα αζωτούχου λιπάσματος και φορμαλδεϋδουρίας	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο ή με διάλυση στο νερό φορμαλδεϋδουρίας και ενός αζωτούχου λιπάσματος του καταλόγου Α-1 του παρόντος κανονισμού, εξαιρουμένων των προϊόντων 3 α), 3 β) και 5	18 % N εκφραζόμενου ως ολικού αζώτου Το $^1/_3$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από τη φορμαλδεϋδουρία Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: (ουρικό N + N φορμαλδεϋδουρίας) × 0,026		Ολικό άζωτο Για κάθε μορφή που περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 %: — Νιτρικό άζωτο· — Αμμωνιακό άζωτο· — Ουρικό άζωτο Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας
7	Αιώρημα αζωτούχου λιπάσματος και φορμαλδεϋδουρίας	Προϊόν που λαμβάνεται με χημική μέθοδο ή με διασπορά στο νερό φορμαλδεϋδουρίας και ενός αζωτούχου λιπάσματος του καταλόγου Α-1 του παρόντος κανονισμού, εξαιρουμένων των προϊόντων 3α), 3β) και 5	18 % N εκφραζόμενου ως ολικού αζώτου Το $^1/_3$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας σε ολικό άζωτο πρέπει να προέρχεται από τη φορμαλδεϋδουρία εκ της οποίας τα $^3/_5$ τουλάχιστον πρέπει να είναι διαλυτά σε θερμό νερό Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: (ουρικό N + N φορμαλδεϋδουρίας) × 0,026		Ολικό άζωτο Για κάθε μορφή που περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 %: — Νιτρικό άζωτο· — Αμμωνιακό άζωτο· — Ουρικό άζωτο Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό σε ψυχρό νερό Άζωτο φορμαλδεϋδουρίας διαλυτό μόνο σε θερμό νερό

Γ.2. **Ρευστά λιπάσματα, σύνθετα**

Γ.2.1.	Ονομασία τύπου:	Διάλυμα λιπάσματος NPK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς υπό μορφή υδατικού διαλύματος σταθερού στην ατμοσφαιρική πίεση, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) και άλλες απαιτήσεις:	— Ολική: 15 %, (N + P_2O_5 + K_2O)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 2 % N, 3 % P_2O_5, 3 % K_2O· — Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: ουρικό N × 0,026

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο	Υδατοδιαλυτό P_2O_5	Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται (3) Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»	Υδατοδιαλυτό P_2O_5	(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

Γ.2. **Ρευστά λιπάσματα, σύνθετα** (*συνέχεια*)

Γ.2.2.	Ονομασία τύπου:	Αιώρημα λιπάσματος NPK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν υπό μορφή υγρού, του οποίου τα θρεπτικά συστατικά προέρχονται από ουσίες που βρίσκονται ταυτόχρονα εν αιωρήσει και εν διαλύσει στο νερό, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) και άλλες απαιτήσεις:	— Ολική: 20 %, $(N + P_2O_5 + K_2O)$· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 4 % P_2O_5, 4 % K_2O· — Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: ουρικό N × 0,026

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό	Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται	Τα λιπάσματα πρέπει να είναι απαλλαγμένα από σκωρίες Thomas, φωσφορικό αργιλασβέστιο, διασπασμένα φωσφορικά, μερικώς διαλυτοποιημένα φωσφορικά ή φυσικά φωσφορικά (1) Εάν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2)	(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 %

1	2	3	4	5	6
			(3) Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»	(2) Εάν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεωτικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5	(3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

Γ.2. **Ρευστά λιπάσματα, σύνθετα** (*συνέχεια*)

Γ.2.3.	Ονομασία τύπου:	Διάλυμα λιπάσματος NP
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς υπό μορφή υδατικού διαλύματος σταθερού στην ατμοσφαιρική πίεση, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 %, $(N + P_2O_5)$· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 5 % P_2O_5· — Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: ουρικό N × 0,026

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο	Υδατοδιαλυτό P_2O_5		(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται (3) Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»	Υδατοδιαλυτό P_2O_5	

Γ.2. **Ρευστά λιπάσματα, σύνθετα** (*συνέχεια*)

Γ.2.4.	Ονομασία τύπου:	Αιώρημα λιπάσματος NP
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν υπό μορφή υγρού, του οποίου τα θρεπτικά συστατικά προέρχονται από ουσίες που βρίσκονται ταυτόχρονα εν διαλύσει και εν αιωρήσει στο νερό, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 %, ($N + P_2O_5$)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 5 % P_2O_5. — Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: ουρικό N × 0,026

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό		(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται (3) Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»	(1) Εάν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2) (2) Εάν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεω-τικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5 Τα λιπάσματα πρέπει να είναι απαλλαγμένα από σκωρίες Thomas, φωσφορικό αργιλασβέστιο, διασπασμένα φωσφορικά, μερικώς διαλυτοποιημένα φωσφορικά ή φυσικά φωσφορικά	

Γ.2.5.	Ονομασία τύπου:	Διάλυμα λιπάσματος NK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς υπό μορφή υδατικού διαλύματος σταθερού στην ατμοσφαιρική πίεση, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 15 % ($N + K_2O$)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 5 % K_2O. — Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: ουρικό N × 0,026

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο		Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται (3) Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»		(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

Γ.2. **Ρευστά λιπάσματα, σύνθετα** (*συνέχεια*)

Γ.2.6.	Ονομασία τύπου:	Αιώρημα λιπάσματος NK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν υπό μορφή υγρού, του οποίου τα θρεπτικά συστατικά προέρχονται από ουσίες που βρίσκονται ταυτόχρονα εν διαλύσει και εν αιωρήσει στο νερό, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 % (N + K_2O)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 3 % N, 5 % K_2O· — Μέγιστη περιεκτικότητα σε διουρία: ουρικό N × 0,026

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
(1) Ολικό άζωτο (2) Νιτρικό άζωτο (3) Αμμωνιακό άζωτο (4) Ουρικό άζωτο		Υδατοδιαλυτό K_2O	(1) Ολικό άζωτο (2) Εάν κάποια από τις μορφές αζώτου (2) έως (4) περιέχεται σε αναλογία τουλάχιστον 1 % κατά βάρος, πρέπει να δηλώνεται		(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 %

1	2	3	4	5	6
			(3) Εάν η περιεκτικότητα σε διουρία είναι χαμηλότερη από 0,2 %, μπορεί να προστίθεται η ένδειξη «φτωχό σε διουρία»		(3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

Γ.2. **Ρευστά λιπάσματα, σύνθετα** (*συνέχεια*)

Γ.2.7.	Ονομασία τύπου:	Διάλυμα λιπάσματος PK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς υπό μορφή υδατικού διαλύματος, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 % (P_2O_5 + K_2O)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 5 % P_2O_5, 5 % K_2O

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
	Υδατοδιαλυτό P_2O_5	Υδατοδιαλυτό K_2O		Υδατοδιαλυτό P_2O_5	(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

Γ.2.8.	Ονομασία τύπου:	Αιώρημα λιπάσματος NPK
	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής:	Προϊόν υπό μορφή υγρού, του οποίου τα θρεπτικά συστατικά προέρχονται από ουσίες που βρίσκονται ταυτόχρονα εν διαλύσει και εν αιωρήσει στο νερό, χωρίς προσθήκη οργανικών θρεπτικών συστατικών ζωικής ή φυτικής προέλευσης
	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος):	— Ολική: 18 % (P_2O_5 + K_2O)· — Για κάθε θρεπτικό συστατικό: 5 % P_2O_5, 5 % K_2O

Μορφή, διαλυτότητα και περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνονται, όπως προσδιορίζεται στις στήλες 4, 5 και 6 Λεπτότητα αλέσματος			Στοιχεία για την αναγνώριση των λιπασμάτων Άλλες απαιτήσεις		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
	(1) Υδατοδιαλυτό P_2O_5 (2) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (3) P_2O_5 διαλυτό στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο και στο νερό	Υδατοδιαλυτό K_2O		(1) Εάν το υδατοδιαλυτό P_2O_5 δεν φθάνει το 2 %, δηλώνεται μόνο η διαλυτότητα (2) (2) Εάν η αναλογία του υδατοδιαλυτού P_2O_5 φθάνει τουλάχιστον το 2 %, δηλώνεται η διαλυτότητα (3) και αναφέρεται υποχρεωτικά η περιεκτικότητα σε υδατοδιαλυτό P_2O_5 Τα λιπάσματα πρέπει να είναι απαλλαγμένα από σκωρίες Thomas, φωσφορικό αργιλασβέστιο, διασπασμένα φωσφορικά, μερικώς διαλυτοποιημένα φωσφορικά ή φυσικά φωσφορικά	(1) Υδατοδιαλυτό οξείδιο του καλίου (2) Η ένδειξη «φτωχό σε χλώριο» μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο με μέγιστη περιεκτικότητα Cl 2 % (3) Η περιεκτικότητα σε χλώριο μπορεί να δηλώνεται

Δ. ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
1	Θειικό ασβέστιο	Προϊόν φυσικής ή βιομηχανικής προέλευσης, που περιέχει θειικό ασβέστιο με διάφορους βαθμούς ενυδάτωσης	25 % CaO 35 % SO_3 Ασβέστιο και θείο εκφραζόμενα ως ολικό CaO + SO_3 Λεπτότητα αλέσματος: — το 80 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 2 mm, — το 99 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 10 mm	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Ολικό τριοξείδιο του θείου Προαιρετικά: ολικό CaO
2	Διάλυμα χλωριούχου ασβεστίου	Διάλυμα χλωριούχου ασβεστίου βιομηχανικής προέλευσης	12 % CaO Ασβέστιο εκφραζόμενο ως υδατοδιαλυτό CaO		Οξείδιο του ασβεστίου Προαιρετικά: για ψεκασμό στα φυτά
3	Στοιχειακό θείο	Προϊόν φυσικής ή βιομηχανικής προέλευσης καθορισμένο κατά το μάλλον ή ήττον	98 % S (245 %: SO_3) Θείο εκφραζόμενο ως ολικό SO_3		Ολικό τριοξείδιο του θείου
4	Κιζερίτης	Ορυκτό προϊόν που περιέχει ως κύριο συστατικό θειικό μαγνήσιο μονοένυδρο	24 % MgO 45 % SO_3 Μαγνήσιο και θείο εκφραζόμενα ως οξείδιο του μαγνησίου και τριοξείδιο του θείου υδατοδιαλυτά	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου Προαιρετικά: υδατοδιαλυτό τριοξείδιο του θείου
5	Θειικό μαγνήσιο	Προϊόν που περιέχει ως κύριο συστατικό θειικό μαγνήσιο επταένυδρο	15 % MgO 28 % SO_3 Μαγνήσιο και θείο εκφραζόμενα ως οξείδιο του μαγνησίου και τριοξείδιο του θείου υδατοδιαλυτά	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου Προαιρετικά: υδατοδιαλυτό τριοξείδιο του θείου
5.1	Διάλυμα θειικού μαγνησίου	Προϊόν που λαμβάνεται με διάλυση θειικού μαγνησίου βιομηχανικής προέλευσης στο νερό	5 % MgO 10 % SO_3 Μαγνήσιο και θείο εκφραζόμενα ως υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου και υδατοδιαλυτός θειικός ανυδρίτης	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό οξείδιο του μαγνησίου Προαιρετικά: υδατοδιαλυτός θειικός ανυδρίτης

1	2	3	4	5	6
5.2	Υδροξείδιο του μαγνησίου	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς και του οποίου το κύριο συστατικό είναι το υδροξείδιο του μαγνησίου	60 % MgO Λεπτότητα αλέσματος: το 99 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm		Ολικό οξείδιο του μαγνησίου
5.3	Αιώρημα υδροξειδίου του μαγνησίου	Προϊόν λαμβανόμενο από αιώρημα του τύπου 5.2	24 % MgO		Ολικό οξείδιο του μαγνησίου
6	Διάλυμα χλωριούχου μαγνησίου	Προϊόν που λαμβάνεται με διάλυση χλωριούχου μαγνησίου βιομηχανικής προέλευσης	13 % MgO Μαγνήσιο εκφραζόμενο ως οξείδιο του μαγνησίου Μέγιστη περιεκτικότητα σε ασβέστιο: 3 % CaO		Οξείδιο του μαγνησίου

Ε. ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

Επεξηγηματική σημείωση: οι σημειώσεις που ακολουθούν ισχύουν για το σύνολο του τμήματος Ε.

Σημείωση 1: ο χαρακτηρισμός ενός χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα μπορεί να γίνει με τη χρήση των αρχικών της ονομασίας του όπως αναφέρονται υπό Ε.3.

Σημείωση 2: εάν το προϊόν δεν αφήνει στερεό υπόλειμμα μετά τη διάλυσή του στο νερό, μπορεί να χαρακτηριστεί «για διάλυση».

Σημείωση 3: όταν ένα θρεπτικό μικροσυστατικό βρίσκεται υπό μορφή χηλικού συμπλόκου, πρέπει να αναφέρεται η περιοχή του pH στην οποία το συμπλοκοποιημένο μέρος παρουσιάζει εγγυημένη και κατάλληλη σταθερότητα.

Ε.1. **Λιπάσματα με ένα μονο θρεπτικό μικροσυστατικό**

Ε.1.1. *Βόριο*

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
1α	Βορικό οξύ	Προϊόν που λαμβάνεται με τη δράση ενός οξέος σ' ένα βορικό άλας	14 % υδατοδιαλυτού B	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό βόριο (B)
1β	Βορικό νάτριο	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό βορικό νάτριο	10 % υδατοδιαλυτού B	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Υδατοδιαλυτό βόριο (B)
1γ	Βορικό ασβέστιο	Προϊόν που παράγεται από κολεμανίτη ή πανδερμίτη και περιέχει ως βασικό συστατικό βορικά άλατα του ασβεστίου	7 % ολικού B Λεπτότητα αλέσματος: το 98 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm	Μπορούν να προστεθούν οι συνήθεις εμπορικές ονομασίες	Ολικό βόριο (B)
1δ	Βοριούχος αιθανολαμίνη	Προϊόν που λαμβάνεται από την αντίδραση του βορικού οξέος με αιθανολαμίνη	8 % υδατοδιαλυτού B		Υδατοδιαλυτό βόριο (B)
1ε	Βοριούχο λίπασμα σε διάλυμα	Προϊόν διάλυσης στο νερό των τύπων 1α ή/και 1β ή/και 1δ	2 % υδατοδιαλυτού B	Η ονομασία του λιπάσματος πρέπει να περιλαμβάνει τα ονόματα των συστατικών που περιέχει	Υδατοδιαλυτό βόριο (B)
1στ	Βοριούχο λίπασμα υπό μορφή αιωρήματος	Προϊόν εναιώρησης στο νερό των τύπων 1α ή/και 1β ή/και 1δ	2 % υδατοδιαλυτού B	Η ονομασία του λιπάσματος πρέπει να περιλαμβάνει τα ονόματα των συστατικών που περιέχει	Υδατοδιαλυτό βόριο (B)

Ε.1.2. *Κοβάλτιο*

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
2α	Άλας κοβαλτίου	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό ένα ανόργανο άλας κοβαλτίου	19 % υδατοδιαλυτού Co	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα του ανόργανου ανιόντος	Υδατοδιαλυτό κοβάλτιο (Co)
2β	Χηλικό σύμπλοκο του κοβαλτίου	Προϊόν υδατοδιαλυτό που παράγεται από τη χημική σύνδεση του κοβαλτίου με ένα χηλικό συμπλεκτικό παράγοντα	2 % υδατοδιαλυτού Co, από το οποίο τα $^{8}/_{10}$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας είναι σε μορφή χηλικού συμπλόκου	Ονομασία του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα	Υδατοδιαλυτό κοβάλτιο (Co) Κοβάλτιο (Co) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου
2γ	Διάλυμα λιπάσματος με κοβάλτιο	Προϊόν που προέρχεται από διάλυση στο νερό των τύπων 2α ή/και ενός από τους τύπους 2β	2 % υδατοδιαλυτού Co	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει: (1) το(τα) όνομα(-τα) του(των) ανόργανου(-ων) ανιόντος(-ων)· (2) το όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα που περιέχεται, ενδεχομένως, στο λίπασμα	Υδατοδιαλυτό κοβάλτιο (Co) Κοβάλτιο (Co) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου, εφόσον περιέχεται στο λίπασμα

Ε.1.3. *Χαλκός*

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
3α	Άλας χαλκού	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό ένα ανόργανο άλας χαλκού	20 % υδατοδιαλυτού Cu	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα του ανόργανου ανιόντος	Υδατοδιαλυτός χαλκός (Cu)
3β	Οξείδιο του χαλκού	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό οξείδιο του χαλκού	70 % ολικού Cu Λεπτότητα αλέσματος: το 98 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm		Ολικός χαλκός (Cu)
3γ	Υδροξείδιο του χαλκού	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό υδροξείδιο του χαλκού	45 % ολικού Cu Λεπτότητα αλέσματος: το 98 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm		Ολικός χαλκός (Cu)
3δ	Χηλικό σύμπλοκο χαλκού	Προϊόν υδατοδιαλυτό που παράγεται από τη χημική σύνδεση του χαλκού με ένα χηλικό συμπλεκτικό παράγοντα	9 % υδατοδιαλυτού Cu, από το οποίο τα $^{8}/_{10}$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας είναι σε μορφή χηλικού συμπλόκου	Όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα	Υδατοδιαλυτός χαλκός (Cu) Χαλκός (Cu) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου

1	2	3	4	5	6
3ε	Λίπασμα με βάση το χαλκό	Προϊόν που λαμβάνεται με ανάμειξη των τύπων 3α ή/και 3β ή/και 3γ ή/και ενός μόνο λιπάσματος του τύπου 3δ και, ενδεχομένως, μιας μη θρεπτικής και μη τοξικής αδρανούς μάζας	5 % ολικού Cu	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει: (1) το(τα) όνομα(-τα) των συστατικών που περιέχουν χαλκό· (2) το όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα που περιέχεται, ενδεχομένως, στο λίπασμα	Ολικός χαλκός (Cu) Υδατοδιαλυτός χαλκός (Cu) εάν αντιστοιχεί τουλάχιστον στο ¼ του ολικού χαλκού Χαλκός (Cu) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου, εφόσον περιέχεται στο λίπασμα
3στ	Διάλυμα λιπάσματος με χαλκό	Προϊόν που παράγεται με διάλυση στο νερό των τύπων 3α ή/και ενός μόνο λιπάσματος του τύπου 3δ	3 % υδατοδιαλυτού Cu	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει: (1) το(τα) όνομα(-τα) του(των) ανόργανου(-ων) ανιόντος(-ων)· (2) το όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα που περιέχεται, ενδεχομένως, στο λίπασμα	Υδατοδιαλυτός χαλκός (Cu) Χαλκός (Cu) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου, εφόσον περιέχεται στο λίπασμα
3ζ	Οξυχλωριούχος χαλκός	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό οξυχλωριούχο χαλκό [$Cu_2Cl(OH)_3$]	50 % ολικού Cu Λεπτότητα αλέσματος: το 98 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm		Ολικός χαλκός (Cu)
3η	Οξυχλωριούχος χαλκός υπό μορφή αιωρήματος	Προϊόν εναιώρησης στο νερό του τύπου 3ζ	17 % ολικού Cu		Ολικός χαλκός (Cu)

Ε.1.4. *Σίδηρος*

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
4α	Άλας σιδήρου	Προϊόν που λαμβάνεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό ανόργανο σιδηρούχο άλας	12 % υδατοδιαλυτού Fe	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα του ανόργανου ανιόντος	Υδατοδιαλυτός σίδηρος (Fe)
4β	Χηλικό σύμπλοκο σιδήρου	Προϊόν υδατοδιαλυτό παραγόμενο από τη χημική σύνδεση του σιδήρου με ένα χηλικό συμπλεκτικό παράγοντα	5 % υδατοδιαλυτού Fe, από το οποίο τα $^{8}/_{10}$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας είναι σε μορφή χηλικού συμπλόκου, με εξαίρεση τα EDDHA, EDDHMA και EDDCHA για τα οποία η αναλογία αυτή πρέπει να είναι τουλάχιστον $^{5}/_{10}$ της δηλωμένης περιεκτικότητας.	Όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα	Υδατοδιαλυτός σίδηρος (Fe) Σίδηρος (Fe) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου

1	2	3	4	5	6
4γ	Διάλυμα λιπάσματος με βάση το σίδηρο	Προϊόν διάλυσης στο νερό των τύπων 4α ή/και ενός από τους τύπους 4β	2 % υδατοδιαλυτού Fe	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει: (1) το(τα) όνομα(-τα) του(των) ανόργανου(-ων) ανιόντος(-ων)· (2) το όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα που περιέχεται, ενδεχομένως, στο λίπασμα	Υδατοδιαλυτός σίδηρος (Fe) Σίδηρος (Fe) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου, εφόσον περιέχεται στο λίπασμα

Ε.1.5. *Μαγγάνιο*

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
5α	Άλας μαγγανίου	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό ένα ανόργανο άλας μαγγανίου (Mn II)	17 % υδατοδιαλυτού Mn	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα του συνδεδεμένου ανιόντος	Υδατοδιαλυτό μαγγάνιο (Mn)
5β	Χηλικό σύμπλοκο μαγγανίου	Προϊόν υδατοδιαλυτό που παράγεται από τη χημική σύνδεση του μαγγανίου με ένα χηλικό συμπλεκτικό παράγοντα	5 % υδατοδιαλυτού Mn, από το οποίο τα $^{8}/_{10}$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας είναι σε μορφή χηλικού συμπλόκου	Όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα	Υδατοδιαλυτό μαγγάνιο (Mn) Μαγγάνιο (Mn) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου
5γ	Οξείδιο του μαγγανίου	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικά συστατικά οξείδια του μαγγανίου	40 % ολικού Mn Λεπτότητα αλέσματος: το 80 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm		Ολικό μαγγάνιο (Mn)
5δ	Λίπασμα με βάση το μαγγάνιο	Προϊόν που παράγεται με ανάμειξη των τύπων 5α και 5γ	17 % ολικού Mn	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα των μαγγανιούχων συστατικών	Ολικό μαγγάνιο (Mn) Υδατοδιαλυτό μαγγάνιο (Mn) εάν αντιστοιχεί τουλάχιστον στο $^{1}/_{4}$ του ολικού μαγγανίου
5ε	Διάλυμα λιπάσματος με βάση το μαγγάνιο	Προϊόν που λαμβάνεται με διάλυση στο νερό των τύπων 5α ή/και ενός από τους τύπους 5β	3 % υδατοδιαλυτού Mn	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει: (1) το(τα) όνομα(-τα) του(των) ανόργανου(-ων) ανιόντος(-ων)· (2) το όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα που περιέχεται, ενδεχομένως, στο λίπασμα	Υδατοδιαλυτό μαγγάνιο (Mn) Μαγγάνιο (Mn) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου, εφόσον περιέχεται στο λίπασμα

Ε.1.6. *Μολυβδαίνιο*

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
6α	Μολυβδαινικό νάτριο	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό μολυβδαινικό νάτριο	35 % υδατοδιαλυτού Mo		Υδατοδιαλυτό μολυβδαίνιο (Mo)
6β	Μολυβδαινικό αμμώνιο	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό μολυβδαινικό αμμώνιο	50 % υδατοδιαλυτού Mo		Υδατοδιαλυτό μολυβδαίνιο (Mo)
6γ	Λίπασμα με βάση το μαγγάνιο	Προϊόν που παράγεται με ανάμειξη των τύπων 6α και 6β	35 % υδατοδιαλυτού Mo	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει τα ονόματα των μολυβδαινούχων συστατικών	Υδατοδιαλυτό μολυβδαίνιο (Mo)
6δ	Λίπασμα μολυβδαινίου σε διάλυμα	Προϊόν που λαμβάνεται με διάλυση στο νερό των τύπων 6α ή/και ενός από τους τύπους 6β	3 % υδατοδιαλυτού Mo	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το(τα) όνομα(-τα) του(των) μολυβδαινούχου(-ων) συστατικού(-ών)	Υδατοδιαλυτό μολυβδαίνιο (Mo)

Ε.1.7. *Ψευδάργυρος*

Αριθ.	Ονομασία τύπου	Στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο παραγωγής και τα κύρια συστατικά	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά (επί τοις εκατό κατά βάρος) Στοιχεία για τον τρόπο έκφρασης των θρεπτικών συστατικών Άλλες απαιτήσεις	Άλλα στοιχεία σχετικά με την ονομασία τύπου	Περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που πρέπει να δηλώνεται Μορφή και διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών Άλλα κριτήρια
1	2	3	4	5	6
7α	Άλας ψευδαργύρου	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό ένα ανόργανο άλας του ψευδαργύρου	15 % υδατοδιαλυτού Zn	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα του ανόργανου ανιόντος	Υδατοδιαλυτός ψευδάργυρος (Zn)
7β	Χηλικό σύμπλοκο ψευδαργύρου	Προϊόν διαλυτό στο νερό που λαμβάνεται από τη χημική σύνδεση του ψευδαργύρου με ένα χηλικό συμπλεκτικό παράγοντα	5 % υδατοδιαλυτού Zn, από το οποίο τα $^{8}/_{10}$ τουλάχιστον της δηλωμένης περιεκτικότητας είναι υπό μορφή χηλικού συμπλόκου	Όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα	Υδατοδιαλυτός ψευδάργυρος (Zn) Ψευδάργυρος (Zn) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου
7γ	Οξείδιο του ψευδαργύρου	Προϊόν που παράγεται χημικώς και περιέχει ως βασικό συστατικό οξείδιο του ψευδαργύρου	70 % ολικού Zn Λεπτότητα αλέσματος: το 80 % τουλάχιστον να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm		Ολικός ψευδάργυρος (Zn)

1	2	3	4	5	6
7δ	Λίπασμα με βάση τον ψευδάργυρο	Προϊόν που λαμβάνεται από την ανάμειξη των τύπων 7α και 7γ	30 % ολικού Zn	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα των ψευδαργυρούχων συστατικών που περιέχονται στο λίπασμα	Ολικός ψευδάργυρος (Zn) Υδατοδιαλυτός ψευδάργυρος (Zn) εάν αντιστοιχεί τουλάχιστον στο $^{1}/_{4}$ του ολικού ψευδαργύρου (Zn)
7ε	Διάλυμα λιπάσματος με βάση τον ψευδάργυρο	Προϊόν που παράγεται με διάλυση στο νερό των τύπων 7α ή/και ενός από τους τύπους 7β	3 % υδατοδιαλυτού Zn	Η ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει: (1) το(τα) όνομα(-τα) του(των) ανόργανου(-ων) ανιόντος(-ων)· (2) το όνομα του χηλικού συμπλεκτικού παράγοντα που περιέχεται, ενδεχομένως, στο λίπασμα	Υδατοδιαλυτός ψευδάργυρος (Zn) Ψευδάργυρος (Zn) υπό μορφή χηλικού συμπλόκου, εφόσον περιέχεται στο λίπασμα

E.2. **Ελάχιστη περιεκτικότητα σε θρεπτικά μικροσυστατικά, σε ποσοστό επί τοις εκατό (%) κατά βάρος λιπάσματος**

E.2.1. *Στερεά ή ρευστά μείγματα θρεπτικών μικροσυστατικών*

	Όταν το θρεπτικό μικροσυστατικό υπάρχει σε μορφή	
	Αποκλειστικά ανόργανη	Χηλικού συμπλόκου ή συμπλοκοποιημένη
Για ένα μικροσυστατικό:		
Βόριο (B)	0,2	0,2
Κοβάλτιο (Co)	0,02	0,02
Χαλκός (Cu)	0,5	0,1
Σίδηρος (Fe)	2,0	0,3
Μαγγάνιο (Mn)	0,5	0,1
Μολυβδαίνιο (Mo)	0,02	—
Ψευδάργυρος (Zn)	0,5	0,1

Ελάχιστη συνολική ποσότητα θρεπτικού μικροσυστατικού σε στερεό μείγμα: 5 % κατά μάζα του λιπάσματος.

Ελάχιστη συνολική ποσότητα θρεπτικού μικροσυστατικού σε ρευστό μείγμα: 2 % κατά μάζα του λιπάσματος.

E.2.2. *Λιπάσματα ΕΚ που περιέχουν βασικά ή/και δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά και θρεπτικά μικροσυστατικά για εφαρμογή στο έδαφος*

	Για καλλιέργειες αγρών ή βοσκοτόπους	Για φυτοκομική χρήση
Βόριο (B)	0,01	0,01
Κοβάλτιο (Co)	0,002	—
Χαλκός (Cu)	0,01	0,002
Σίδηρος (Fe)	0,5	0,02
Μαγγάνιο (Mn)	0,1	0,01
Μολυβδαίνιο (Mo)	0,001	0,001
Ψευδάργυρος (Zn)	0,01	0,002

Ε.2.3. *Λιπάσματα ΕΚ που περιέχουν βασικά ή/και δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά και θρεπτικά μικροσυστατικά για ψεκασμό στα φύλλα (διαφυλλικά)*

Βόριο (B)	0,010
Κοβάλτιο (Co)	0,002
Χαλκός (Cu)	0,002
Σίδηρος (Fe)	0,020
Μαγγάνιο (Mn)	0,010
Μολυβδαίνιο (Mo)	0,001
Ψευδάργυρος (Zn)	0,002

Ε.3. **Κατάλογος των εγκεκριμένων οργανικών χηλικών αντιδραστηρίων και συμπλεκτικών παραγόντων για τα θρεπτικά μικροσυστατικά**

Εγκεκριμένα προϊόντα

Ε.3.1. *Χηλικά αντιδραστήρια*

Οξέα ή άλατα νατρίου, καλίου ή αμμωνίου των εξής ουσιών:

αιθυλενοδιαμινοτετραοξικό οξύ:	EDTA	$C_{10}H_{16}O_8N_2$
διαιθυλενοτριαμινοπενταοξικό οξύ:	DTPA	$C_{14}H_{23}O_{10}N_3$
αιθυλενοδιαμινο-δι (O-υδροξυφαινυλοξικό) οξύ:	EDDHA	$C_{18}H_{20}O_6N_2$
υδροξυ-2-αιθυλο-αιθυλενοδιαμινοτριοξικό οξύ:	HEEDTA	$C_{10}H_{18}O_7N_2$
αιθυλοδιαμινο-δι (O-υδροξυ-π-μεθυλοφαινυλο) οξικό οξύ:	EDDHMA	$C_{20}H_{24}O_6N_2$
αιθυλενοδιαμινο-δι (5-καρβοξυ-2-υδροξυφαινυλ) οξικό οξύ:	EDDCHA	$C_{20}H_{20}O_{10}N_2$

Ε.3.2. *Συμπλεκτικοί παράγοντες*

Πρόκειται να καταρτιστεί κατάλογος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΝΕΚΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

Τα ανεκτά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπονται στο παρόν παράρτημα είναι αρνητικές τιμές σε ποσοστό επί τοις εκατό κατά μάζα.

Τα περιθώρια διακύμανσης που επιτρέπονται όσον αφορά τη δηλωμένη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά για τους διάφορους τύπους λιπασμάτων ΕΚ έχουν ως εξής:

1. ΑΠΛΑ ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΒΑΣΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ, ΑΠΟΛΥΤΗ ΤΙΜΗ ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΖΑ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΩΣ N, P_2O_5, K_2O, MgO, Cl

1.1. **Αζωτούχα λιπάσματα**

νιτρικό ασβέστιο	0,4
νιτρικό ασβέστιο και μαγνήσιο	0,4
νιτρικό νάτριο	0,4
νίτρο της Χιλής	0,4
ασβεστοκυαναμίδιο	1,0
ασβεστοκυαναμίδιο με νιτρικά	1,0
θειικό αμμώνιο	0,3
νιτρική αμμωνία ή ασβεστούχος νιτρική αμμωνία:	
— έως και 32 %	0,8
— άνω του 32 %	0,6
νιτροθειική αμμωνία	0,8
νιτροθειικό μαγνήσιο	0,8
αζωτούχο λίπασμα με μαγνήσιο	0,8
ουρία	0,4
αιώρημα νιτρικού ασβεστίου	0,4
διάλυμα αζωτούχου λιπάσματος με φορμαλδεϋδουρία	0,4
αιώρημα αζωτούχου λιπάσματος με φορμαλδεϋδουρία	0,4
θειική αμμωνία-ουρία	0,5
διάλυμα αζωτούχου λιπάσματος	0,6
διάλυμα νιτρικού αμμωνίου-ουρίας	0,6

1.2. **Φωσφορικά λιπάσματα**

σκωρίες Thomas:		
— δήλωση εκφραζόμενη ως περιοχή τιμών 2 % κατά μάζα		0,0
— δήλωση εκφραζόμενη ως ενιαία αριθμητική τιμή		1,0
Άλλα φωσφορικά λιπάσματα		
Διαλυτότητα του P_2O_5 στο:	*(αριθμός του λιπάσματος στο παράρτημα I)*	
— ανόργανο οξύ	(3, 6, 7)	0,8
— μυρμηκικό οξύ	(7)	0,8
— ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο	(2α, 2β, 2γ)	0,8
— αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο	(4, 5, 6)	0,8
— νερό	(2α, 2β, 3)	0,9
	(2γ)	1,3

1.3. **Καλιούχα λιπάσματα**

καϊνίτης	1,5
εμπλουτισμένος καϊνίτης	1,0
χλωριούχο κάλιο:	
— έως και 55 %	1,0
— άνω του 55 %	0,5
χλωριούχο κάλιο περιέχον άλατα μαγνησίου	1,5
θειικό κάλιο	0,5
θειικό κάλιο περιέχον άλατα μαγνησίου	1,5

1.4. **Άλλα συστατικά**

χλωρίδιο	0,2

2. ΣΥΝΘΕΤΑ ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΒΑΣΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

2.1. **Θρεπτικά στοιχεία**

N	1,1
P_2O_5	1,1
K_2O	1,1

2.2. **Συνολικές αρνητικές αποκλίσεις από τη δηλωμένη περιεκτικότητα**

δυαδικά λιπάσματα	1,5
τριαδικά λιπάσματα	1,9

3. ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Τα περιθώρια διακύμανσης που επιτρέπονται όσον αφορά τη δηλωμένη περιεκτικότητα σε ασβέστιο, μαγνήσιο, νάτριο και θείο ανέρχονται στο ένα τέταρτο της δηλωμένης περιεκτικότητας στα εν λόγω θρεπτικά συστατικά με ανώτατο όριο το 0,9 % σε απόλυτη τιμή για τα CaO, MgO, Na_2O και SO_3, ήτοι 0,64 για το Ca, 0,55 για το Mg, 0,67 για το Na και 0,36 για το S.

4. ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Τα περιθώρια διακύμανσης που επιτρέπονται όσον αφορά τη δηλωμένη περιεκτικότητα σε θρεπτικά μικροσυστατικά έχουν ως εξής:

— 0,4 % σε απόλυτη τιμή για περιεκτικότητα ανώτερη από 2 %,

— ένα πέμπτο της δηλωμένης τιμής για περιεκτικότητα έως 2 %.

Τα περιθώρια διακύμανσης που επιτρέπονται όσον αφορά τη δηλωμένη περιεκτικότητα για τις διάφορες μορφές του αζώτου ή τη δηλωμένη διαλυτότητα του πεντοξειδίου του φωσφόρου ανέρχονται στο ένα δέκατο της συνολικής περιεκτικότητας στο σχετικό θρεπτικό συστατικό με ανώτατο όριο το 2 % κατά μάζα, υπό την προϋπόθεση ότι η συνολική περιεκτικότητα στο εν λόγω θρεπτικό συστατικό παραμένει εντός των ορίων που προβλέπονται στο παράρτημα I και ότι δεν υπερβαίνει τα ως άνω περιθώρια διακύμανσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΥΨΗΛΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΑΖΩΤΟ

1. **ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΑΠΛΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΥΨΗΛΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΑΖΩΤΟ**

1.1. **Βαθμός πορώδους (κατακράτηση πετρελαίου)**

Η κατακράτηση πετρελαίου από το λίπασμα, το οποίο έχει προηγουμένως υποβληθεί σε δύο θερμικούς κύκλους σε θερμοκρασία από 25 έως 50 °C, που συμμορφώνονται με τις διατάξεις του σημείου 2 του τμήματος 3. του παρόντος παραρτήματος, δεν πρέπει να υπερβαίνει το 4 % κατά μάζα.

1.2. **Καύσιμα συστατικά**

Η περιεκτικότητα σε καύσιμα υλικά που μετράται σε επί τοις εκατό ποσοστό άνθρακα κατά μάζα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 0,2 % για τα λιπάσματα με περιεκτικότητα σε άζωτο τουλάχιστον 31,5 % κατά μάζα και δεν πρέπει να υπερβαίνει το 0,4 % για τα λιπάσματα με περιεκτικότητα σε άζωτο τουλάχιστον 28 % αλλά μικρότερη από 31,5 % κατά μάζα.

1.3. **pH**

Το διάλυμα 10 g λιπάσματος σε 100 ml νερού πρέπει να έχει pH τουλάχιστον 4,5.

1.4. **Ανάλυση της λεπτότητας αλέσματος**

Το πολύ μέχρι το 5 % κατά μάζα του λιπάσματος πρέπει να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 1 mm και το πολύ μέχρι 3 % κατά μάζα πρέπει να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,5 mm.

1.5. **Χλώριο**

Η μέγιστη περιεκτικότητα σε χλώριο καθορίζεται σε 0,02 % κατά μάζα.

1.6. **Βαρέα μέταλλα**

Δεν πρέπει να προστίθενται εκ προθέσεως βαρέα μέταλλα, ενώ τυχόν ίχνη που συνοδεύουν τη διαδικασία παρασκευής δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια που έχει καθορίσει η επιτροπή.

Η περιεκτικότητα σε χαλκό δεν θα υπερβαίνει τα 10 mg/kg.

Δεν καθορίζονται όρια για άλλα βαρέα μέταλλα.

2. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΗΣ ΕΚΡΗΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΥΨΗΛΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΑΖΩΤΟ**

Η δοκιμή πρέπει να εκτελείται σε αντιπροσωπευτικό δείγμα του λιπάσματος. Πριν από την εκτέλεση της δοκιμής εκρηκτικότητας, η ολική μάζα του δείγματος πρέπει να υποβληθεί σε πέντε θερμικούς κύκλους που να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του σημείου 3 του τμήματος 3. του παρόντος παραρτήματος.

Το λίπασμα υποβάλλεται στη δοκιμή εκρηκτικότητας σε ένα οριζόντιο χαλύβδινο σωλήνα υπό τις εξής συνθήκες:

— χαλύβδινος σωλήνας χωρίς ραφή,

— μήκος του σωλήνα: 1 000 mm τουλάχιστον,

— ονομαστική εξωτερική διάμετρος: 114 mm τουλάχιστον,

— ονομαστικό πάχος τοιχωμάτων: 5 mm τουλάχιστον,

— ενισχυτικό έναυσμα: ο τύπος και η μάζα του ενισχυτικού εναύσματος που επιλέγεται πρέπει να είναι τέτοιοι ώστε να μεγιστοποιείται η πίεση εκπυρσοκρότησης που εφαρμόζεται στο δείγμα προκειμένου να προσδιοριστεί η δυνατότητα μετάδοσης έκρηξης,

— θερμοκρασία δοκιμής: 15-25 °C,

— μολύβδινοι κύλινδροι για ανίχνευση της έκρηξης: 50 mm διαμέτρου, 100 mm ύψους,

που τοποθετούνται κατά διαστήματα 150 mm πάνω στους οποίους στηρίζεται οριζόντια ο σωλήνας. Η δοκιμή πρέπει να εκτελείται δύο φορές. Θεωρείται ότι η δοκιμή έχει επιτύχει όταν σε καθεμία τις δύο δοκιμές η σύνθλιψη ενός ή περισσότερων μολύβδινων κυλίνδρων είναι μικρότερη από 5 %.

3. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΟΡΙΑ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ III-1 ΚΑΙ III-2

Μέθοδος 1

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΘΕΡΜΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

1. Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Στο παρόν έγγραφο καθορίζονται οι διαδικασίες για τη διεξαγωγή θερμικών κύκλων πριν από την εκτέλεση της δοκιμής κατακράτησης πετρελαίου σε απλά λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο και της δοκιμής εκρηκτικότητας σε απλά και σύνθετα λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

Οι μέθοδοι των κλειστών θερμικών κύκλων, που περιγράφονται στο παρόν τμήμα, θεωρείται ότι προσομοιώνουν ικανοποιητικά τις συνθήκες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αναφορικά με το πεδίο εφαρμογής του τίτλου II, κεφάλαιο IV, μολονότι ενδέχεται να μην προσομοιώνουν κατ' ανάγκη όλες τις συνθήκες που δημιουργούνται κατά τη μεταφορά και την αποθήκευση.

2. Θερμικοί κύκλοι που αναφέρονται στο παράρτημα III-1

2.1. *Πεδίο εφαρμογής*

Διεξαγωγή θερμικών κύκλων πριν από τον προσδιορισμό της κατακράτησης πετρελαίου στο λίπασμα.

2.2. *Αρχή της μεθόδου και ορισμός*

Σε φιάλη Erlenmeyer, το δείγμα θερμαίνεται από τη θερμοκρασία περιβάλλοντος στους 50 °C και διατηρείται στη θερμοκρασία αυτή για δύο ώρες (φάση των 50 °C). Στη συνέχεια ψύχεται σε θερμοκρασία 25 °C και διατηρείται στη θερμοκρασία αυτή για δύο ώρες (φάση των 25 °C). Ο συνδυασμός των δύο διαδοχικών φάσεων των 50 °C και 25 °C αποτελεί ένα θερμικό κύκλο. Το δείγμα ελέγχου, αφού υποβληθεί σε δύο θερμικούς κύκλους, διατηρείται σε θερμοκρασία 20 ± 3 °C για τον προσδιορισμό της κατακράτησης πετρελαίου.

2.3. *Εργαστηριακά σκεύη και όργανα*

Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός, ιδίως:

— θερμοστατούμενα υδατόλουτρα των 25 (± 1) και 50 (± 1) °C αντίστοιχα,

— φιάλες Erlenmeyer με χωρητικότητα 150 ml η καθεμία.

2.4. *Τρόπος εργασίας*

Κάθε δείγμα ελέγχου βάρους 70 (± 5) g τοποθετείται σε φιάλη Erlenmeyer που κατόπιν πωματίζεται.

Κάθε φιάλη μεταφέρεται κάθε δύο ώρες από το υδατόλουτρο των 50 °C στο υδατόλουτρο των 25 °C και αντίστροφα.

Το νερό κάθε λουτρού διατηρείται σε σταθερή θερμοκρασία και σε συνεχή κίνηση με ταχεία ανάδευση ώστε η στάθμη του νερού να ανεβαίνει πάνω από το επίπεδο του δείγματος. Το πώμα προστατεύεται από τους υδρατμούς με κάλυμμα από αφρώδες πλαστικό.

3. Θερμικοί κύκλοι που χρησιμοποιούνται για το παράρτημα III-2

3.1. *Πεδίο εφαρμογής*

Διεξαγωγή θερμικών κύκλων πριν από την εκτέλεση της δοκιμής εκρηκτικότητας.

3.2. *Αρχή της μεθόδου και ορισμός*

Σε υδατοστεγές δοχείο, το δείγμα θερμαίνεται από τη θερμοκρασία περιβάλλοντος στους 50 °C και διατηρείται στη θερμοκρασία αυτή για μία ώρα (φάση των 50 °C). Στη συνέχεια το δείγμα ψύχεται μέχρι τους 25 °C και διατηρείται στη θερμοκρασία αυτή για μία ώρα (φάση των 25 °C). Ο συνδυασμός των δύο διαδοχικών φάσεων των 50 °C και 25 °C αποτελεί ένα θερμικό κύκλο. Το δείγμα ελέγχου, αφού υποβληθεί στον απαιτούμενο αριθμό θερμικών κύκλων, διατηρείται σε θερμοκρασία 20 ± 3 °C μέχρι τη διεξαγωγή της δοκιμής εκρηκτικότητας.

3.3. *Εργαστηριακά σκεύη και όργανα*

— Ένα υδατόλουτρο, που θερμοστατείται στην περιοχή θερμοκρασιών 20 έως 51 °C, με ελάχιστη ταχύτητα θέρμανσης και ψύξης 10 °C/ώρα, ή δύο θερμοστατούμενα υδατόλουτρα των 20 °C και των 51 °C αντίστοιχα. Το νερό του (των) υδατόλουτρου(-ων) αναδεύεται συνεχώς και ο όγκος του(-ς) πρέπει να είναι αρκετά μεγάλος για να εξασφαλίζεται η άνετη κυκλοφορία του νερού.

— Ένα δοχείο από ανοξείδωτο χάλυβα, υδατοστεγές από κάθε πλευρά και εξοπλισμένο στο κέντρο του με θερμόμετρο θερμοηλεκτρικού στοιχείου. Το εξωτερικό πλάτος του δοχείου είναι 45 (± 2) mm και τα τοιχώματά του έχουν πάχος 1,5 mm (βλέπε σχήμα 1). Το ύψος και το μήκος του δοχείου επιλέγονται σε συνάρτηση με τις διαστάσεις του υδατόλουτρου, π.χ. μήκος 600 mm και ύψος 400 mm.

3.4. *Τρόπος εργασίας*

Ποσότητα λιπάσματος, που επαρκεί για μία δοκιμή εκρηκτικότητας, εισάγεται στο δοχείο που, στη συνέχεια, κλείνεται με το κάλυμμα. Το δοχείο τοποθετείται στο υδατόλουτρο, το νερό θερμαίνεται στους 51 °C και μετράται η θερμοκρασία στο κέντρο του λιπάσματος. Μία ώρα μετά την επίτευξη της θερμοκρασίας των 50 °C στο κέντρο, αρχίζει η ψύξη του νερού. Μία ώρα μετά την επίτευξη της θερμοκρασίας των 25 °C στο κέντρο, θερμαίνεται το νερό, οπότε αρχίζει ο δεύτερος κύκλος. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται δύο υδατόλουτρα, το δοχείο μεταφέρεται στο άλλο υδατόλουτρο μετά από κάθε περίοδο θέρμανσης/ψύξης.

Σχήμα 1

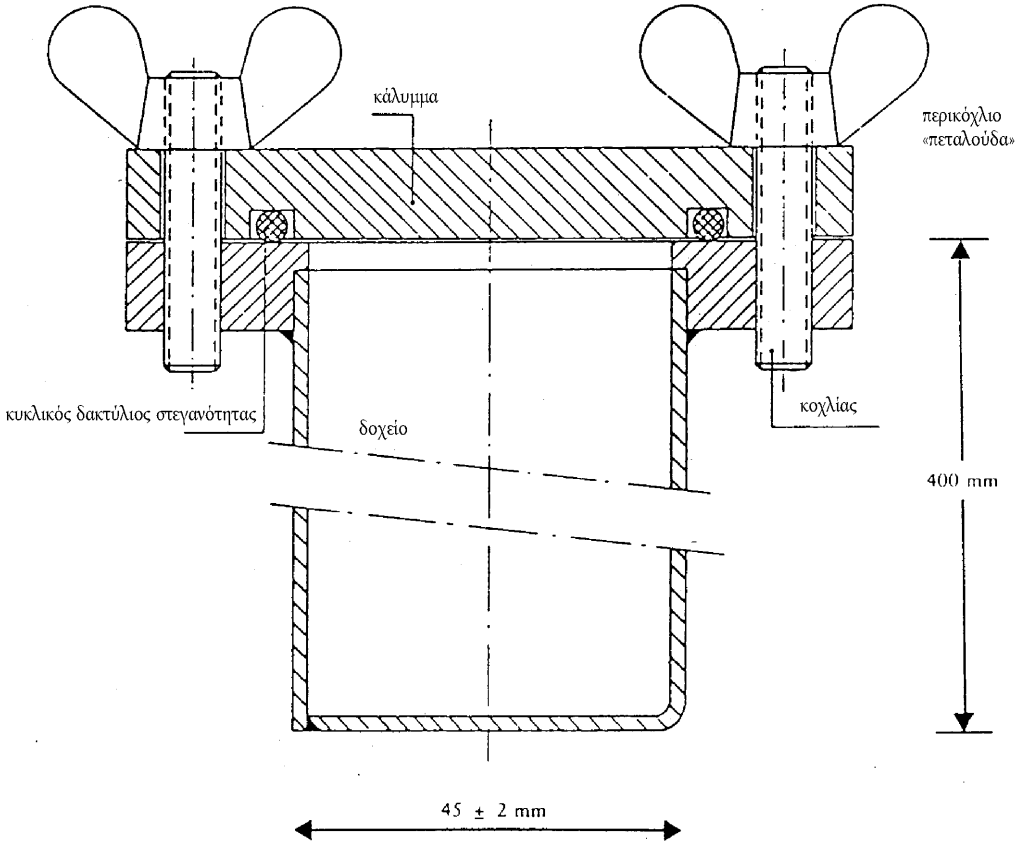

Μέθοδος 2

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΡΑΤΗΣΗΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

1. **Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται η διαδικασία για τον προσδιορισμό της κατακράτησης πετρελαίου από απλά λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

Η μέθοδος μπορεί να εφαρμοστεί τόσο σε λιπάσματα υπό μορφή σβώλων όσο και σε κοκκώδη λιπάσματα, που δεν περιέχουν υλικά διαλυτά στο πετρέλαιο.

2. **Ορισμός**

Κατακράτηση πετρελαίου από λίπασμα: η ποσότητα πετρελαίου που κατακρατείται από το λίπασμα, όπως προσδιορίζεται υπό τις συνθήκες εργασίας που καθορίζονται στο παρόν και η οποία εκφράζεται ως επί τοις εκατό ποσοστό κατά μάζα.

3. **Αρχή της μεθόδου**

Η ελεγχόμενη ποσότητα λιπάσματος βυθίζεται εξ ολοκλήρου σε πετρέλαιο ντίζελ επί ορισμένο χρόνο και στη συνέχεια στραγγίζεται, υπό καθορισμένες συνθήκες, ώστε να απομακρυνθεί το πλεονάζον πετρέλαιο. Μετράται κατόπιν η αύξηση της μάζας της εν λόγω ποσότητας.

4. **Αντιδραστήρια**

Πετρέλαιο ντίζελ

Μέγιστο ιξώδες: 5 mPas στους 40 °C

Πυκνότητα: 0,8 έως 0,85 g/ml στους 20 °C

Περιεκτικότητα σε θείο: ≤ 1,0 % (m/m)

Τέφρα: ≤ 0,1 % (m/m)

5. **Εργαστηριακά σκεύη και όργανα**

Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός, και επιπλέον:

5.1. Ζυγός, με ακρίβεια 0,01 g.

5.2. Ποτήρια ζέσεως, χωρητικότητας 500 ml.

5.3. Χωνί, από πλαστικό υλικό, κατά προτίμηση με κυλινδρικό τοίχωμα στο άνω άκρο, διαμέτρου 200 mm περίπου.

5.4. Εργαστηριακό κόσκινο, με οπές 0,5 mm, προσαρμόσιμο στο χωνί (5.3).

Σημείωση: Το μέγεθος του χωνιού και του κόσκινου επιλέγονται έτσι ώστε λίγοι μόνο κόκκοι να βρίσκονται πάνω σε άλλους και το πετρέλαιο να μπορεί να στραγγίζει εύκολα.

5.5. Διηθητικό χαρτί, για ταχεία διήθηση, τραχείας επιφανείας, μαλακό, μάζας 150 g/m^2.

5.6. Απορροφητικό ύφασμα (εργαστηριακής ποιότητας).

6. **Τρόπος εργασίας**

6.1. Διεξάγονται δύο ανεξάρτητοι προσδιορισμοί, ο ένας αμέσως μετά τον άλλο, σε χωριστές ποσότητες του ίδιου δείγματος ελέγχου.

6.2. Σωματίδια του δείγματος μικρότερα από 0,5 mm απομακρύνονται με τη βοήθεια του κόσκινου (5.4). Ζυγίζονται 50 g του δείγματος με ακρίβεια 0,01 g στο ποτήρι ζέσεως (5.2). Προστίθεται αρκετό πετρέλαιο ντίζελ (παράγραφος 4) ώστε να καλυφθούν τελείως οι σβώλοι και το μείγμα αναδεύεται προσεκτικά ώστε να εξασφαλιστεί πλήρης ύγρανση της επιφάνειας των σβώλων. Το δείγμα παραμένει στο ποτήρι ζέσεως για μία ώρα στους 25 (± 2) °C, σκεπασμένο με γυάλινη πλάκα ωρολογίου.

6.3. Διηθείται το περιεχόμενο του ποτηριού ποσοτικά μέσω του χωνιού (5.3), στο οποίο είναι προσαρμοσμένο το κόσκινο (5.4). Η ποσότητα που συγκρατείται στο κόσκινο αφήνεται να παραμείνει για μία ώρα, ώστε να καταστεί δυνατή η εκροή του πλεονάζοντος πετρελαίου.

6.4. Σε μια λεία βάση τοποθετούνται δύο φύλλα από διηθητικό χαρτί (5.5) (διαστάσεων 500 × 500 mm περίπου) το ένα πάνω στο άλλο, ενώ οι τέσσερις άκρες και των δύο φύλλων διπλώνονται προς τα πάνω σε πλάτος 40 mm περίπου, ώστε να μην μπορούν να κυλήσουν οι σβώλοι. Στο κέντρο των διηθητικών χαρτιών τοποθετούνται δύο φύλλα απορροφητικού υφάσματος (5.6). Όλο το περιεχόμενο του κόσκινου (5.4) μεταφέρεται ποσοτικά πάνω στο απορροφητικό ύφασμα και οι σβώλοι απλώνονται ομοιόμορφα με ένα πλατύ, μαλακό πινέλο. Μετά από δύο λεπτά, σηκώνοντας τη μία πλευρά του υφάσματος μεταφέρονται οι σβώλοι στο υποκείμενο διηθητικό χαρτί και με το πινέλο απλώνονται ομοιόμορφα σ' αυτό. Ένα άλλο φύλλο διηθητικού χαρτιού, του οποίου οι άκρες είναι επίσης στραμμένες προς τα πάνω, τοποθετείται πάνω στο δείγμα και, με κυκλικές κινήσεις και ελαφρά πίεση τίθενται οι σβώλοι σε κίνηση μεταξύ των διηθητικών χαρτιών. Οι κυκλικές αυτές κινήσεις διακόπτονται κάθε οκτώ φορές για να ανυψωθούν οι αντίθετες πλευρές των διηθητικών χαρτιών, ώστε να επανέλθουν στη μέση οι σβώλοι που κύλησαν προς την περιφέρεια. Ακολουθείται ο παρακάτω ρυθμός: κάθε τέσσερις πλήρεις κυκλικές κινήσεις, πρώτα κατά την κίνηση των δεικτών του ωρολογίου και έπειτα αντίθετα, επαναφέρονται οι σβώλοι στο κέντρο όπως περιγράφηκε παραπάνω. Η εργασία με το ρυθμό αυτό πρέπει να εκτελείται τρεις φορές (24 κυκλικές κινήσεις, 2 ανυψώσεις των άκρων). Μετά παρεμβάλλεται προσεκτικά ένα καινούργιο φύλλο διηθητικού χαρτιού μεταξύ των δύο υπαρχόντων και οι σβώλοι με ανύψωση των άκρων του υπερκείμενου φύλλου, αφήνονται να κυλήσουν στο νέο φύλλο. Αφού καλυφθούν οι σβώλοι με ένα νέο φύλλο διηθητικού χαρτιού, ακολουθείται η ίδια διαδικασία όπως περιγράφηκε παραπάνω. Αμέσως μετά την εν λόγω διαδικασία οι σβώλοι μεταφέρονται μέσα σε ένα προζυγισμένο τριβλίο και με μια νέα ζύγιση προσδιορίζεται η μάζα πετρελαίου ντίζελ που έχει κατακρατηθεί με ακρίβεια 0,01 g.

6.5. *Επανάληψη της διαδικασίας κύλισης και επαναζύγιση*

Εάν από τη νέα ζύγιση προκύπτει ότι το πετρέλαιο ντίζελ που κατακρατήθηκε από το δείγμα είναι μεγαλύτερο από 2 g, τότε το δείγμα τοποθετείται σε μια νέα ομάδα φύλλων διηθητικού χαρτιού και επαναλαμβάνεται η διαδικασία της κύλισης με ανύψωση των γωνιών των χαρτιών σύμφωνα με την παράγραφο 6.4 (2 φορές 8 κυκλικές κινήσεις και μεταξύ αυτών μία ανύψωση των άκρων). Μετά ζυγίζεται πάλι το δείγμα.

7. **Έκφραση των αποτελεσμάτων**

7.1. *Μέθοδος υπολογισμού και τύπος*

Η κατακράτηση πετρελαίου κάθε προσδιορισμού (6.1), εκφραζόμενη ως επί τοις εκατό ποσοστό κατά μάζα του κοσκινισμένου δείγματος ελέγχου δίδεται από τον εξής τύπο:

$$\text{Κατακράτηση πετρελαίου} = \frac{m_2 - m_1}{m_1} \times 100$$

όπου:

m_1 είναι η μάζα, σε γραμμάρια, της ποσότητας κοσκινισμένου δείγματος (6.2),

m_2 είναι η μάζα, σε γραμμάρια, της ποσότητας ελέγχου σύμφωνα με τις παραγράφους 6.4 ή 6.5 αντίστοιχα, όπως προκύπτει από την τελευταία ζύγιση.

Ως αποτέλεσμα λαμβάνεται ο αριθμητικός μέσος όρος των δύο ανεξάρτητων προσδιορισμών.

Μέθοδος 3

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

1. **Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται η διαδικασία ποσοτικού προσδιορισμού των καυσίμων συστατικών, τα οποία περιέχονται στα απλά λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

2. **Αρχή της μεθόδου**

Το διοξείδιο του άνθρακα που προέρχεται από ανόργανα έκδοχα απομακρύνεται, εκ των προτέρων, με τη βοήθεια οξέος. Οι οργανικές ενώσεις οξειδούνται με μείγμα χρωμοθειικού οξέος και θειικού οξέος. Το σχηματιζόμενο διοξείδιο του άνθρακα απορροφάται από διάλυμα υδροξειδίου του βαρίου. Το ίζημα διαλύεται σε διάλυμα υδροχλωρικού οξέος και προσδιορίζεται με ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος με διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου.

3. **Αντιδραστήρια**

3.1. Τριοξείδιο του χρωμίου Cr_2O_3 (VI) αναλυτικής καθαρότητας.

3.2. Θειικό οξύ, 60 % κατ' όγκο: σε ποτήρι ζέσεως του 1 λίτρου φέρονται 360 ml νερού και προστίθενται με προσοχή 640 ml θειικού οξέος (πυκνότητα στους 20 °C = 1,83 g/ml).

3.3. Διάλυμα νιτρικού αργύρου, 0,1 mol/l.

3.4. *Υδροξείδιο του βαρίου*

Ζυγίζονται 15 g υδροξειδίου του βαρίου $[Ba(OH)_2 \cdot 8H_2O]$ και αναμειγνύονται με ζεστό νερό μέχρι πλήρους διαλύσεως. Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί και μεταγγίζεται σε φιάλη του 1 λίτρου. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή και το διάλυμα ομογενοποιείται. Διηθείται με πτυχωτό χάρτινο ηθμό.

3.5. Υδροχλωρικό οξύ: πρότυπο διάλυμα 0,1 mol/l.

3.6. Υδροξείδιο του νατρίου: πρότυπο διάλυμα 0,1 mol/l.

3.7. Κυανούν της βρωμοφαινόλης: υδατικό διάλυμα 0,4 g ανά λίτρο.

3.8. Φαινολοφθαλεΐνη: διάλυμα 2 g ανά λίτρο σε αιθανόλη 60 % κατ' όγκο.

3.9. Νατράσβεστος: μέγεθος σωματιδίων 1,0 έως 1,5 mm περίπου.

3.10. Απιονισμένο νερό, πρόσφατα βρασμένο για να απομακρυνθεί το διοξείδιο του άνθρακα.

4. **Εργαστηριακά σκεύη και όργανα**

4.1. Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός και ιδίως:

— χωνευτήριο διήθησης με πλάκα από συντετηγμένο γυαλί χωρητικότητας 15 ml· διάμετρος της πλάκας: 20 mm· συνολικό ύψος: 50 mm· βαθμός πορώδους 4 (διάμετρος πόρων 5 έως 15 μm),

— ποτήρι ζέσεως των 600 ml.

4.2. Παροχή συμπιεσμένου αζώτου.

4.3. Συσκευή αποτελούμενη από τα ακόλουθα τμήματα, τα οποία συναρμολογούνται μεταξύ τους, αν είναι δυνατό, με σφαιρικούς σμυρισμένους συνδέσμους (βλέπε σχήμα 2).

4.3.1. Σωλήνας απορρόφησης A, μήκους 200 mm περίπου και διαμέτρου 30 mm, ο οποίος έχει πληρωθεί με νατράσβεστο (3.9) που συγκρατείται με τη βοήθεια βυσμάτων από υαλοβάμβακα.

4.3.2. Φιάλη αντιδράσεως B των 500 ml με πλευρικό σωλήνα και σφαιρικό πυθμένα.

4.3.3. Στήλη κλασματικής απόσταξης Vigreux, μήκους 150 mm περίπου (C').

4.3.4. Κάθετος ψυκτήρας C, διπλότοιχος, μήκους 200 mm.

4.3.5. Φιάλη Drechsel D για την κατακράτηση της ενδεχόμενης περίσσειας του οξέος που αποστάζεται.

4.3.6. Παγόλουτρο E για την ψύξη της φιάλης Drechsel.

4.3.7. Δύο απορροφητήρες F_1 και F_2, διαμέτρου 32 έως 35 mm, με βαλβίδα αερίου αποτελούμενη από ένα δίσκο 10 mm από συντετηγμένο γυαλί χαμηλού πορώδους.

4.3.8. Αντλία αναρρόφησης και ρυθμιστής αναρρόφησης g αποτελούμενος από γυάλινο εξάρτημα σχήματος T, που παρεμβάλλεται στη συνδεσμολογία και του οποίου το ελεύθερο άκρο συνδέεται με λεπτό τριχοειδή σωλήνα με τη βοήθεια κοντού σωλήνα από καουτσούκ, ο οποίος φέρει κοχλιωτό συνδετήρα.

Προσοχή: Η χρήση ζέοντος διαλύματος χρωμικού οξέος σε συσκευή που βρίσκεται υπό ελαττωμένη πίεση μπορεί να προκαλέσει ατύχημα και απαιτεί κατάλληλες προφυλάξεις.

5. **Τρόπος εργασίας**

5.1. *Δείγμα ανάλυσης*

Ζυγίζονται περίπου 10 g νιτρικού αμμωνίου με ακρίβεια 0,001 g.

5.2. *Απομάκρυνση των ανθρακικών ιόντων*

Το δείγμα τοποθετείται στη φιάλη αντιδράσεως B. Προστίθενται 100 ml H_2SO_4 (3.2). Οι σβώλοι του δείγματος αφήνονται να διαλυθούν μέσα στο οξύ σε θερμοκρασία περιβάλλοντος επί 10 λεπτά περίπου. Η συσκευή συναρμολογείται σύμφωνα με το σχήμα: ο σωλήνας απορρόφησης (A) συνδέεται από το ένα άκρο με την πηγή του αζώτου (4.2) μέσω μανομέτρου μη αντεπιστροφής, που περιέχει στήλη υδραργύρου ύψους 5 έως 6 mm και, από το άλλο, με το σωλήνα τροφοδότησης που είναι βυθισμένος στη φιάλη αντιδράσεως. Κατόπιν τοποθετούνται η στήλη κλασματικής απόσταξης Vigreux (C') και ο κάθετος ψυκτήρας (C), ο οποίος τροφοδοτείται με νερό για την ψύξη του. Ρυθμίζεται η ροή του αζώτου, έτσι ώστε να διέρχεται με μέτρια ταχύτητα από το διάλυμα, το οποίο ακολούθως ζέεται ήπια επί δύο λεπτά. Στο τέλος του χρόνου αυτού δεν πρέπει να υπάρχει πλέον αναβρασμός. Εάν παρατηρηθεί αναβρασμός, η θέρμανση συνεχίζεται για 30 λεπτά. Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί επί 20 λεπτά τουλάχιστον υπό ρεύμα αζώτου.

Η συναρμολόγηση της συσκευής ολοκληρώνεται σύμφωνα με το σχήμα, συνδέοντας το σωλήνα του ψυκτήρα με τη φιάλη Drechsel (D) και αυτή με τους απορροφητήρες F_1 και F_2. Καθόλη τη διάρκεια της συναρμολόγησης πρέπει να διατηρείται η κυκλοφορία του αζώτου. Στον καθένα από τους απορροφητήρες (F_1 και F_2) εισάγονται γρήγορα 50 ml διαλύματος υδροξειδίου του βαρίου (3.4).

Κατόπιν διοχετεύεται ρεύμα αζώτου, έτσι ώστε να σχηματίζονται φυσαλλίδες επί 10 λεπτά περίπου. Το διάλυμα στους απορροφητήρες πρέπει να παραμείνει διαυγές. Σε αντίθετη περίπτωση, επαναλαμβάνεται η διαδικασία απομάκρυνσης των ανθρακικών ιόντων.

5.3. *Οξείδωση και απορρόφηση*

Αφού αφαιρεθεί ο σωλήνας τροφοδότησης με άζωτο, εισάγονται γρήγορα από τον πλευρικό σωλήνα της φιάλης αντιδράσεως (B) 20 g τριοξειδίου του χρωμίου (3.1) και 6 ml διαλύματος νιτρικού αργύρου (3.3). Η συσκευή συνδέεται με την αντλία αναρρόφησης και η παροχή του αζώτου ρυθμίζεται έτσι ώστε μια σταθερή ποσότητα φυσαλλίδων του αερίου να διέρχεται από το συντετηγμένο γυαλί των απορροφητήρων F_1 και F_2.

Το περιεχόμενο της φιάλης αντιδράσεως (B) θερμαίνεται μέχρι βρασμού, που διατηρείται επί 1 ώρα και 30 λεπτά [1]. Είναι πιθανό να χρειαστεί να χρησιμοποιηθεί η ρυθμιστική διάταξη (G) για τον έλεγχο του ρεύματος του αζώτου, καθώς το ανθρακικό βάριο που καθιζάνει κατά τη δοκιμή μπορεί να φράξει τους δίσκους από συντετηγμένο γυαλί. Η εργασία γίνεται σωστά όταν το διάλυμα υδροξειδίου του βαρίου μέσα στον απορροφητήρα F_2 παραμένει διαυγές. Σε αντίθετη περίπτωση η δοκιμή επαναλαμβάνεται. Η θέρμανση διακόπτεται και η συσκευή αποσυναρμολογείται. Πλένονται και οι δύο βαλβίδες αερίου εσωτερικά και εξωτερικά, ώστε να απομακρυνθεί το υδροξείδιο του βαρίου και τα υγρά πλύσεως συλλέγονται μέσα στους αντίστοιχους απορροφητήρες. Οι βαλβίδες τοποθετούνται η μία μετά την άλλη μέσα σε ποτήρι ζέσεως των 600 ml που θα χρησιμοποιηθεί αργότερα για τον προσδιορισμό.

Το περιεχόμενο του απορροφητήρα F_2 και κατόπιν του απορροφητήρα F_1 διηθείται γρήγορα υπό κενό στο χωνευτήριο από συντετηγμένο γυαλί. Το ίζημα συγκεντρώνεται με έκπλυση των απορροφητήρων με νερό (3.10) και πλένεται πάνω στο χωνευτήριο με 50 ml από το ίδιο νερό. Το χωνευτήριο τοποθετείται μέσα στο ποτήρι ζέσεως των 600 ml και προστίθενται περίπου 100 ml βρασμένου νερού (3.10). Στον καθένα από τους απορροφητήρες φέρονται 50 ml βρασμένου νερού και στη συνέχεια διοχετεύεται ρεύμα αζώτου διαμέσου των βαλβίδων επί 5 λεπτά. Τα νερά συλλέγονται και προστίθενται στο ποτήρι ζέσεως. Η εργασία επαναλαμβάνεται για μία ακόμη φορά, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι βαλβίδες έχουν πλυθεί καλά.

5.4. *Μέτρηση των ανθρακικών ιόντων που προέρχονται από οργανικές ύλες*

Στο περιεχόμενο του ποτηριού ζέσεως προστίθενται πέντε σταγόνες φαινολοφθαλεΐνης (3.8). Το διάλυμα γίνεται κόκκινο. Προστίθεται στάγδην υδροχλωρικό οξύ (3.5), μέχρι αποχρωματισμού. Το διάλυμα στο χωνευτήριο ανακινείται καλά για να επιβεβαιωθεί ότι δεν επανέρχεται το ροζ χρώμα. Προστίθενται πέντε σταγόνες κυανού της βρωμοφαινόλης (3.7) και ακολουθεί ογκομέτρηση με υδροχλωρικό οξύ (3.5) μέχρι να αλλάξει το χρώμα σε κίτρινο. Προστίθενται ακόμη 10 ml υδροχλωρικού οξέος.

Το διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού, που διατηρείται το πολύ ένα λεπτό. Ελέγχεται προσεκτικά η ενδεχόμενη παρουσία ιζήματος στο υγρό.

Το διάλυμα αφήνεται να κρυώσει και ακολουθεί ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος με το διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου (3.6).

6. **Τυφλός προσδιορισμός**

Εκτελείται τυφλός προσδιορισμός, ακολουθώντας τον ίδιο τρόπο εργασίας και χρησιμοποιώντας την ίδια ποσότητα από όλα τα αντιδραστήρια.

7. **Έκφραση των αποτελεσμάτων**

Η περιεκτικότητα σε καύσιμα συστατικά (C), εκφραζόμενη σε επί τοις εκατό ποσοστό άνθρακα κατά μάζα του δείγματος, δίδεται από τον τύπο:

$$C\,\% = 0{,}06 \times \frac{V_1 - V_2}{E}$$

όπου:

E = η μάζα του ελεγχόμενου δείγματος σε γραμμάρια,

V_1 = ο συνολικός όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, του υδροχλωρικού οξέος 0,1 mol/l που προστέθηκε μετά την αλλαγή χρώματος της φαινολοφθαλεΐνης,

V_2 = ο όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, του διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l που χρησιμοποιήθηκε για την ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος.

[1] Για τις περισσότερες οργανικές ουσίες, με την παρουσία νιτρικού αργύρου ως καταλύτη, ο χρόνος αντίδρασης 1 ώρας και 30 λεπτών είναι αρκετός.

Σχήμα 2

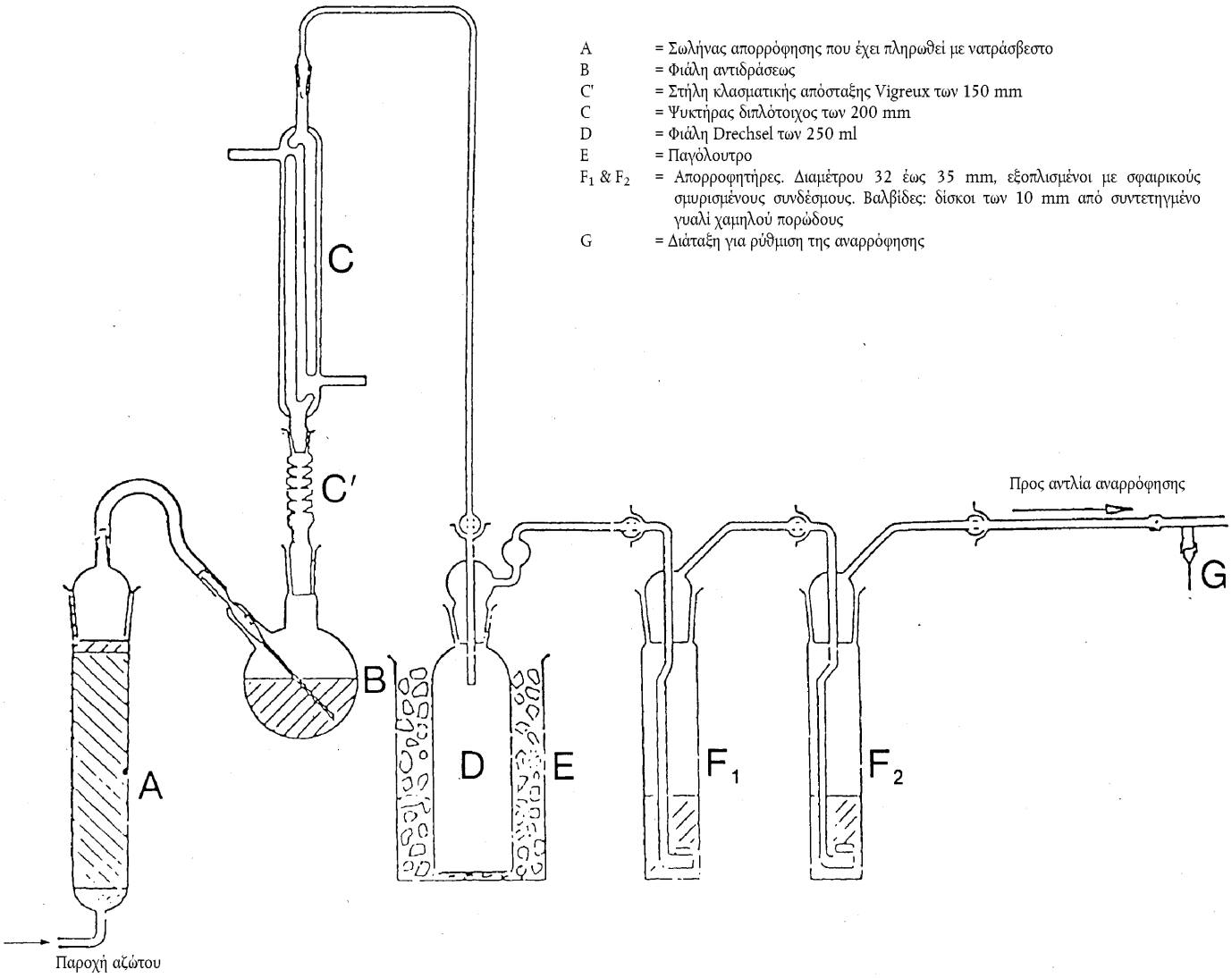

Μέθοδος 4

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ pH

1. **Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται η διαδικασία για τη μέτρηση της τιμής του pH διαλύματος απλού λιπάσματος νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

2. **Αρχή της μεθόδου**

Μέτρηση του pH διαλύματος νιτρικού αμμωνίου χρησιμοποιώντας πεχάμετρο.

3. **Αντιδραστήρια**

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο από διοξείδιο του άνθρακα.

3.1. *Ρυθμιστικό διάλυμα με pH 6,88 στους 20 °C*

Σε περίπου 400 ml νερού διαλύονται 3,40 ± 0,01 g δισόξινου ορθοφωσφορικού καλίου (KH_2PO_4). Κατόπιν σε περίπου 400 ml νερού διαλύονται 3,55 ± 0,01 g όξινου ορθοφωσφορικού νατρίου (Na_2HPO_4). Μεταγγίζονται και τα δύο διαλύματα χωρίς απώλειες σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml, συμπληρώνεται ο όγκος μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύονται. Το διάλυμα αυτό διατηρείται σε αεροστεγές δοχείο.

3.2. *Ρυθμιστικό διάλυμα με pH 4,00 στους 20 °C*

Διαλύονται σε νερό 10,21 ± 0,01 g όξινου φθαλικού καλίου ($KHC_8O_4H_4$), μεταγγίζονται χωρίς απώλειες σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml, συμπληρώνεται ο όγκος μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύονται.

Το διάλυμα αυτό διατηρείται σε αεροστεγές δοχείο.

3.3. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν πρότυπα διαλύματα γνωστού pH που διατίθενται στο εμπόριο.

4. **Εργαστηριακά σκεύη και όργανα**

Πεχάμετρο εφοδιασμένο με ηλεκτρόδια υάλου και καλομέλανος ή αντίστοιχα, με ευαισθησία 0,05 μονάδες pH.

5. **Τρόπος εργασίας**

5.1. *Βαθμονόμηση του πεχαμέτρου*

Το πεχάμετρο (4) βαθμονομείται σε θερμοκρασία 20 (± 1) °C, χρησιμοποιώντας τα ρυθμιστικά διαλύματα (3.1), (3.2) ή (3.3). Πάνω από την επιφάνεια του διαλύματος διέρχεται ρεύμα αζώτου με χαμηλή ταχύτητα, το οποίο διατηρείται καθόλη τη διάρκεια της δοκιμής.

5.2. *Προσδιορισμός*

Προστίθενται 100 ml νερού σε 10 (± 0,01) g δείγματος σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml. Απομακρύνονται τα αδιάλυτα συστατικά με διήθηση, απόχυση ή φυγοκέντρηση του υγρού. Μετράται η τιμή pH του διαυγούς διαλύματος σε θερμοκρασία 20 (± 1) °C σύμφωνα με την ίδια διαδικασία που ακολουθήθηκε για τη βαθμονόμηση του πεχαμέτρου.

6. **Έκφραση των αποτελεσμάτων**

Τα αποτελέσματα εκφράζονται σε μονάδες pH με προσέγγιση 0,1 της μονάδας και αναφέρεται η θερμοκρασία μέτρησης.

Μέθοδος 5

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΣΩΜΑΤΙΔΙΩΝ

1. **Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται η διαδικασία για τη δοκιμή κοκκομέτρησης σε απλά λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

2. **Αρχή της μεθόδου**

Το ελεγχόμενο δείγμα κοσκινίζεται σε διάταξη με τρία επάλληλα κόσκινα είτε με το χέρι είτε με μηχανικά μέσα. Καταγράφεται η μάζα που συγκρατείται σε κάθε κόσκινο και υπολογίζεται το επί τοις εκατό ποσοστό υλικού που διέρχεται από τα κόσκινα με το απαιτούμενο μέγεθος οπών.

3. **Εργαστηριακά σκεύη και όργανα**

3.1. Εργαστηριακά κόσκινα από πλεκτό σύρμα διαμέτρου 200 mm, με οπές πρότυπου μεγέθους 2 mm, 1 mm και 0,5 mm αντίστοιχα. Ένα κάλυμμα και ένας υποδοχέας για τα κόσκινα αυτά.

3.2. Ζυγός με ακρίβεια 0,1 g.

3.3. Μηχανικός αναδευτήρας εφοδιασμένος με κόσκινο (εάν διατίθεται) που να μπορεί να μεταδίδει στο ελεγχόμενο δείγμα τόσο κατακόρυφη όσο και οριζόντια κίνηση.

4. **Τρόπος εργασίας**

4.1. Το δείγμα χωρίζεται σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες βάρους περίπου 100 g η καθεμία.

4.2. Ζυγίζεται μία από τις ποσότητες αυτές με ακρίβεια 0,1 g.

4.3. Τα κόσκινα τοποθετούνται επάλληλα στη διάταξη κατ' αύξουσα σειρά μεγέθους· υποδοχέας, 0,5 mm, 1 mm, 2 mm και τοποθετείται στο επάνω κόσκινο η ελεγχόμενη ποσότητα υλικού η οποία έχει ζυγιστεί. Πάνω στο σύνολο τοποθετείται το κάλυμμα.

4.4. Τα κόσκινα τίθενται σε κίνηση, είτε με το χέρι είτε με μηχάνημα, προκαλώντας τόσο κατακόρυφες όσο και οριζόντιες κινήσεις· εφόσον κινούνται με το χέρι δίνονται στη διάταξη κατά διαστήματα ελαφρά χτυπήματα. Αυτό συνεχίζεται επί 10 λεπτά ή μέχρις ότου η ποσότητα, που περνάει μέσα από κάθε κόσκινο ανά λεπτό, είναι μικρότερη από 0,1 g.

4.5. Αφαιρούνται με τη σειρά τα κόσκινα από τη διάταξη και συλλέγεται το υλικό που έχει συγκρατηθεί. Εάν είναι απαραίτητο, βουρτσίζονται ελαφρά τα κόσκινα στην οπίσθια όψη τους με μαλακή βούρτσα.

4.6. Το υλικό που συγκρατήθηκε σε κάθε κόσκινο και το υλικό που συλλέχθηκε στον υποδοχέα ζυγίζονται με ακρίβεια 0,1 g.

5. **Αξιολόγηση των αποτελεσμάτων**

5.1. Οι μάζες των κλασμάτων ανάγονται σε επί τοις εκατό ποσοστό του συνόλου των επιμέρους αυτών μαζών (όχι της ποσότητας που τοποθετήθηκε αρχικά στο κόσκινο).

Υπολογίζεται το επί τοις εκατό ποσοστό που έπεσε στον υποδοχέα (δηλ. σωματίδια < 0,5 mm): A %

Υπολογίζεται το επί τοις εκατό ποσοστό που συγκρατήθηκε στο κόσκινο μεγέθους 0,5 mm: B %

Υπολογίζεται το επί τοις εκατό ποσοστό που πέρασε από το κόσκινο μεγέθους 1 mm, δηλ. (A + B) %

Το άθροισμα των μαζών των κλασμάτων δεν πρέπει να διαφέρει περισσότερο από 2 % από τη μάζα που ελήφθη αρχικά.

5.2. Θα πρέπει να εκτελεστούν τουλάχιστον δύο ξεχωριστές αναλύσεις και τα αποτελέσματα που θα προκύψουν κάθε φορά για το A δεν θα πρέπει να διαφέρουν περισσότερο από 1,0 % σε απόλυτες τιμές, ενώ για το B περισσότερο από 1,5 % σε απόλυτες τιμές. Εάν οι διαφορές είναι μεγαλύτερες, η δοκιμή επαναλαμβάνεται.

6. **Έκφραση των αποτελεσμάτων**

Δίνεται ο μέσος όρος των δύο τιμών που λήφθηκαν για το A, αφενός, και για το A + B, αφετέρου.

Μέθοδος 6

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΧΛΩΡΙΟ (ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΧΛΩΡΙΟΥΧΩΝ ΙΟΝΤΩΝ)

1. **Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται η διαδικασία για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε χλώριο (υπό μορφή ιόντων) των απλών λιπασμάτων νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

2. **Αρχή της μεθόδου**

Τα χλωριούχα ιόντα που είναι διαλυμένα σε νερό προσδιορίζονται με ποτενσιομετρική ογκομέτρηση με νιτρικό άργυρο σε όξινο περιβάλλον.

3. **Αντιδραστήρια**

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο από χλωριούχα ιόντα.

3.1. Ακετόνη AR.

3.2. Πυκνό νιτρικό οξύ (πυκνότητα στους 20 °C = 1,40 g/ml).

3.3. Πρότυπο διάλυμα νιτρικού αργύρου, 0,1 mol/l. Το διάλυμα αυτό φυλάσσεται σε σκοτεινή γυάλινη φιάλη.

3.4. Πρότυπο διάλυμα νιτρικού αργύρου, 0,004 mol/l — το διάλυμα αυτό παρασκευάζεται την ώρα που θα χρησιμοποιηθεί.

3.5. Χλωριούχο κάλιο, πρότυπο διάλυμα αναφοράς 0,1 mol/l. Ζυγίζονται, με ακρίβεια 0,1 mg, 3,7276 g χλωριούχου καλίου αναλυτικής καθαρότητας, που έχει προηγουμένως ξηρανθεί σε πυριατήριο επί μία ώρα στους 130 °C και έχει ψυχθεί σε ξηραντήρα μέχρι τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος. Η ουσία διαλύεται σε μικρή ποσότητα νερού, το διάλυμα μεταφέρεται χωρίς απώλειες σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml, αραιώνεται μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύεται.

3.6. Χλωριούχο κάλιο, πρότυπο διάλυμα αναφοράς 0,004 mol/l — το διάλυμα αυτό παρασκευάζεται την ώρα που θα χρησιμοποιηθεί.

4. **Εργαστηριακά σκεύη και όργανα**

4.1. Ποτενσιόμετρο με ενδεικτικό ηλεκτρόδιο αργύρου και ηλεκτρόδιο αναφοράς από καλομέλανα, με ευαισθησία 2 mV, που να καλύπτει περιοχή – 500 έως + 500 mV.

4.2. Γέφυρα που περιέχει κεκορεσμένο διάλυμα νιτρικού καλίου, είναι συνδεδεμένη με το ηλεκτρόδιο καλομέλανα (4.1), και φέρει στα άκρα της πορώδη βύσματα.

4.3. Μαγνητικός αναδευτήρας με μαγνητική ράβδο επενδεδυμένη με τεφλόν.

4.4. Μικροπροχοΐδα με λεπτό στόμιο, βαθμολογημένη σε υποδιαιρέσεις των 0,01 ml.

5. **Τρόπος εργασίας**

5.1. *Τιτλοδότηση του διαλύματος νιτρικού αργύρου*

Λαμβάνονται 5 ml και 10 ml από το πρότυπο διάλυμα αναφοράς χλωριούχου καλίου (3.6) και τοποθετούνται σε δύο χαμηλά ποτήρια ζέσεως με ανάλογη χωρητικότητα (π.χ. των 250 ml). Το περιεχόμενο κάθε ποτηριού ογκομετρείται.

Προστίθενται 5 ml διαλύματος νιτρικού οξέος (3.2), 120 ml ακετόνης (3.1) και αρκετό νερό ώστε ο τελικός όγκος να φτάσει τα 150 ml περίπου. Στο ποτήρι τοποθετείται η μαγνητική ράβδος (4.3) και τίθεται σε κίνηση ο αναδευτήρας. Βυθίζονται μέσα στο διάλυμα το ηλεκτρόδιο αργύρου (4.1) και το ελεύθερο άκρο της γέφυρας (4.2), συνδέονται τα ηλεκτρόδια με το ποτενσιόμετρο (4.1) και, αφού ελεγχθεί το μηδέν του οργάνου, σημειώνεται η τιμή του αρχικού δυναμικού.

Διεξάγεται η ογκομέτρηση με τη βοήθεια της μικροπροχοΐδας (4.4). Προστίθενται αρχικά 4 ή 9 ml αντίστοιχα από το διάλυμα νιτρικού αργύρου που αντιστοιχεί στο πρότυπο διάλυμα αναφοράς χλωριούχου καλίου που χρησιμοποιήθηκε. Η προσθήκη συνεχίζεται με ποσότητες 0,1 ml για τα διαλύματα 0,004 mol/l και 0,05 ml για τα διαλύματα 0,1 mol/l. Μετά από κάθε προσθήκη περιμένουμε μέχρι να σταθεροποιηθεί το δυναμικό.

Οι όγκοι που προστίθενται και οι αντίστοιχες τιμές δυναμικού καταγράφονται στις δύο πρώτες στήλες ενός πίνακα.

Σε τρίτη στήλη του ίδιου πίνακα καταγράφονται οι διαδοχικές αυξήσεις (Δ_1E) του δυναμικού E. Σε τέταρτη στήλη καταγράφονται οι διαφορές (Δ_2E), θετικές ή αρνητικές, ανάμεσα στις αυξήσεις του δυναμικού (Δ_1E). Το τελικό σημείο της ογκομέτρησης αντιστοιχεί στην προσθήκη της ποσότητας 0,1 ή 0,05 ml (V_1) από το διάλυμα νιτρικού αργύρου, η οποία δίνει τη μέγιστη τιμή του Δ_1E.

Για να υπολογιστεί ο ακριβής όγκος (V_{eq}) του διαλύματος νιτρικού αργύρου που αντιστοιχεί στο τελικό σημείο της αντίδρασης, χρησιμοποιείται ο τύπος:

$$V_{eq} = V_0 + (V_1 \times \frac{b}{B})$$

όπου:

V_0 είναι ο συνολικός όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, του διαλύματος νιτρικού αργύρου αμέσως πριν από τον όγκο που δίνει τη μέγιστη αύξηση Δ_1E,

V_1 είναι ο όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, της τελευταίας ποσότητας διαλύματος νιτρικού αργύρου που προστέθηκε (0,1 ή 0,05 ml),

b είναι η τελευταία θετική τιμή του Δ_2E,

B είναι το άθροισμα των απολύτων τιμών της τελευταίας θετικής τιμής του Δ_2E και της πρώτης αρνητικής τιμής του Δ_2E (βλέπε παράδειγμα στον πίνακα 1).

5.2. *Τυφλός προσδιορισμός*

Διεξάγεται τυφλός προσδιορισμός που λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

Το αποτέλεσμα V_4 του τυφλού προσδιορισμού με τα αντιδραστήρια δίνεται, σε χιλιοστόλιτρα, από τον τύπο:

$$V_4 = 2V_3 - V_2$$

όπου:

V_2 είναι η τιμή, σε χιλιοστόλιτρα, του ακριβούς όγκου (V_{eq}) διαλύματος νιτρικού αργύρου που αντιστοιχεί στην ογκομέτρηση 10 ml από το πρότυπο διάλυμα αναφοράς χλωριούχου καλίου που χρησιμοποιήθηκε,

V_3 είναι η τιμή, σε χιλιοστόλιτρα, του ακριβούς όγκου (V_{eq}) διαλύματος νιτρικού αργύρου που αντιστοιχεί στην ογκομέτρηση 5 ml από το πρότυπο διάλυμα αναφοράς χλωριούχου καλίου που χρησιμοποιήθηκε.

5.3. *Δοκιμαστικός προσδιορισμός*

Ο τυφλός προσδιορισμός μπορεί ταυτόχρονα να χρησιμεύσει ως δοκιμαστικός προσδιορισμός για να ελεγχθεί η καλή λειτουργία του οργάνου και η σωστή εφαρμογή της μεθόδου ελέγχου.

5.4. *Προσδιορισμός*

Λαμβάνεται ποσότητα δείγματος από 10 έως 20 g και ζυγίζεται με ακρίβεια 0,01 g. Το δείγμα μεταγγίζεται ποσοτικά σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml. Προστίθενται 20 ml νερού, 5 ml διαλύματος νιτρικού οξέος (3.2), 120 ml ακετόνης (3.1) και αρκετό νερό ώστε ο τελικός όγκος να φτάσει τα 150 ml περίπου.

Τοποθετείται η μαγνητική ράβδος (4.3) στο ποτήρι και αυτό πάνω στον αναδευτήρα, ο οποίος τίθεται σε κίνηση. Βυθίζονται στο διάλυμα το ηλεκτρόδιο αργύρου (4.1) και το ελεύθερο άκρο της γέφυρας (4.2), συνδέονται τα ηλεκτρόδια με το ποτενσιόμετρο (4.1) και, αφού ελεγχθεί το μηδέν του οργάνου, σημειώνεται η τιμή του αρχικού δυναμικού.

Το διάλυμα ογκομετρείται με το διάλυμα νιτρικού αργύρου. Με τη βοήθεια της μικροπροχοΐδας (4.4) προστίθενται κάθε φορά ποσότητες 0,1 ml. Μετά από κάθε προσθήκη περιμένουμε μέχρι να σταθεροποιηθεί το δυναμικό.

Η ογκομέτρηση συνεχίζεται όπως καθορίζεται στο σημείο 5.1, αρχίζοντας από την τέταρτη παράγραφο: «Οι όγκοι που προστίθενται και οι αντίστοιχες τιμές δυναμικού καταγράφονται στις δύο πρώτες στήλες ενός πίνακα.».

6. **Έκφραση των αποτελεσμάτων**

Το αποτέλεσμα της ανάλυσης εκφράζεται ως επί τοις εκατό περιεκτικότητα του δείγματος σε χλώριο, όπως έχει ληφθεί για ανάλυση. Η περιεκτικότητα σε χλώριο (Cl), σε ποσοστό επί τοις εκατό, υπολογίζεται από τον τύπο:

$$Cl\ \% = \frac{0{,}3545 \times T \times (V_5 - V_4) \times 100}{m}$$

όπου:

T είναι η συγκέντρωση του διαλύματος νιτρικού αργύρου που χρησιμοποιήθηκε, σε mol/l,

V_4 είναι το αποτέλεσμα, σε χιλιοστόλιτρα, του τυφλού προσδιορισμού (5.2.),

V_5 είναι η τιμή, σε χιλιοστόλιτρα, του V_{eq} που αντιστοιχεί στον προσδιορισμό (5.4),

m είναι η μάζα, σε γραμμάρια, της ποσότητας του δείγματος ελέγχου.

Πίνακας 1

Παράδειγμα

Όγκος του διαλύματος νιτρικού αργύρου V (ml)	Δυναμικό E (mV)	$\Delta_1 E$	$\Delta_2 E$
4,80	176		
4,90	211	35	+ 37
5,00	283	72	– 49
5,10	306	23	– 10
5,20	319	13	

$V_{eq} = 4{,}9 + 0{,}1 \times \frac{37}{37 + 49} = 4{,}943$

Μέθοδος 7

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ

1. **Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται η διαδικασία για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε χαλκό των απλών λιπασμάτων νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

2. **Αρχή της μεθόδου**

Το δείγμα διαλύεται σε αραιό υδροχλωρικό οξύ και η περιεκτικότητα σε χαλκό προσδιορίζεται με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

3. **Αντιδραστήρια**

3.1. Υδροχλωρικό οξύ (πυκνότητα στους 20 °C = 1,18 g/ml).

3.2. Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, 6 mol/l.

3.3. Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, 0,5 mol/l.

3.4. Νιτρικό αμμώνιο.

3.5. Υπεροξείδιο του υδρογόνου, 30 % κ.ό.

3.6. Διάλυμα χαλκού ([1]) (αρχικό): ζυγίζεται 1 g καθαρού χαλκού με ακρίβεια 0,001 g, διαλύεται σε 25 ml διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (3.2), προστίθενται τμηματικά 5 ml υπεροξειδίου του υδρογόνου (3.5) και το διάλυμα αραιώνεται με νερό μέχρις ότου ο όγκος γίνει 1 λίτρο. 1 ml του διαλύματος αυτού περιέχει 1 000 μg χαλκού (Cu).

3.6.1. Διάλυμα χαλκού (αραιό): αραιώνονται με νερό 10 ml αρχικού διαλύματος (3.6) μέχρις όγκου 100 ml και κατόπιν αραιώνονται με νερό 10 ml από το προκύπτον διάλυμα μέχρι τελικού όγκου 100 ml. 1 ml της τελευταίας αραίωσης περιέχει 10 μg χαλκού (Cu).

Το διάλυμα αυτό παρασκευάζεται την ώρα που θα χρησιμοποιηθεί.

4. **Εργαστηριακά σκεύη και όργανα**

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης με λυχνία χαλκού (324,8 nm).

5. **Τρόπος εργασίας**

5.1. *Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης*

Ζυγίζονται 25 g δείγματος, με ακρίβεια 0,001 g, τίθενται σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml και προστίθενται προσεκτικά 20 ml υδροχλωρικού οξέος (3.1) (πιθανόν να σημειωθεί έντονη αντίδραση λόγω σχηματισμού διοξειδίου του άνθρακα). Εάν απαιτείται, προστίθεται περισσότερο υδροχλωρικό οξύ. Όταν σταματήσει ο αναβρασμός, το διάλυμα εξατμίζεται μέχρι ξηρού σε ατμόλουτρο ενώ αναδεύεται κατά διαστήματα με γυάλινη ράβδο. Προστίθενται 15 ml διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (3.2) και 120 ml νερού. Αναδεύεται με τη γυάλινη ράβδο, που πρέπει να παραμείνει στο ποτήρι ζέσεως, και το σύνολο καλύπτεται με γυάλινη πλάκα ωρολογίου. Το διάλυμα ζέεται ήπια μέχρι πλήρους διάλυσης και ψύχεται.

Το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml και το ποτήρι ζέσεως ξεπλένεται με 5 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (3.2) και δύο φορές με 5 ml βραστού νερού. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με υδροχλωρικό οξύ 0,5 mol/l (3.3) και το διάλυμα αναμειγνύεται προσεκτικά.

Διηθείται με διηθητικό χαρτί στο οποίο δεν περιέχεται χαλκός ([2]) και τα πρώτα 50 ml απορρίπτονται.

5.2. *Τυφλό διάλυμα*

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα από το οποίο παραλείπεται μόνο το δείγμα και με βάση το οποίο θα γίνει ο υπολογισμός των τελικών αποτελεσμάτων.

5.3. *Προσδιορισμός*

5.3.1. Παρασκευή των διαλυμάτων του δείγματος και του τυφλού προσδιορισμού

Το διάλυμα του δείγματος (5.1) και το τυφλό διάλυμα (5.2) αραιώνονται με διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (3.3) μέχρις ότου επιτευχθεί συγκέντρωση χαλκού που βρίσκεται εντός της βέλτιστης περιοχής μετρήσεων του φασματόμετρου. Κανονικά δεν χρειάζεται αραίωση.

5.3.2. Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης

Με αραίωση του πρότυπου διαλύματος (3.6.1) με διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (3.3) παρασκευάζονται τουλάχιστον πέντε πρότυπα διαλύματα που αντιστοιχούν στη βέλτιστη περιοχή μετρήσεων του φασματόμετρου (0 έως 5,0 mg/l Cu). Πριν ο όγκος συμπληρωθεί μέχρι τη χαραγή, προστίθεται σε κάθε διάλυμα νιτρικό αμμώνιο (3.4) μέχρις ότου η συγκέντρωση φτάσει τα 100 mg/ml.

([1]) Μπορεί να χρησιμοποιηθεί πρότυπο διάλυμα χαλκού το οποίο διατίθεται στο εμπόριο.

([2]) Whatman 541 ή ανάλογο.

5.4. *Μετρήσεις*

Το φασματόμετρο (4) ρυθμίζεται σε μήκος κύματος 324,8 nm. Χρησιμοποιείται οξειδωτική φλόγα ασετυλίνης/αέρα. Ψεκάζονται διαδοχικά, τρεις φορές το καθένα, το διάλυμα βαθμονόμησης (5.3.2), το διάλυμα του δείγματος και το τυφλό διάλυμα (5.3.1), ενώ μεταξύ των ψεκασμών το όργανο ξεπλένεται με απεσταγμένο νερό. Σχεδιάζεται η καμπύλη βαθμονόμησης θέτοντας σαν τεταγμένη τη μέση απορρόφηση του κάθε πρότυπου διαλύματος που χρησιμοποιήθηκε και σαν τετμημένη την αντίστοιχη συγκέντρωση χαλκού σε μg/ml.

Χρησιμοποιώντας την καμπύλη βαθμονόμησης προσδιορίζεται η συγκέντρωση χαλκού στο τελικό διάλυμα δείγματος και στο τυφλό διάλυμα.

6. **Έκφραση των αποτελεσμάτων**

Υπολογίζεται η περιεκτικότητα του δείγματος σε χαλκό λαμβάνοντας υπόψη τη μάζα του ελεγχόμενου δείγματος, τις αραιώσεις που έγιναν κατά την πορεία της ανάλυσης καθώς και την τιμή του τυφλού διαλύματος. Το αποτέλεσμα εκφράζεται ως mg Cu/kg.

4. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΡΗΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

4.1. Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται η διαδικασία για τον προσδιορισμό της εκρηκτικότητας των λιπασμάτων νιτρικού αμμωνίου υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο.

4.2. Αρχή της μεθόδου

Το ελεγχόμενο δείγμα εγκλείεται σε χαλύβδινο σωλήνα και υποβάλλεται σε έκρηξη με γόμωση έναυσης από εκρηκτικό υλικό. Η μετάδοση της έκρηξης προσδιορίζεται βάσει του βαθμού σύνθλιψης των μολύβδινων κυλίνδρων πάνω στους οποίους στηρίζεται σε οριζόντια θέση ο σωλήνας κατά τη διεξαγωγή της δοκιμής.

4.3. Υλικά

4.3.1. *Πλαστική εκρηκτική ύλη από πενθρίτη με περιεκτικότητα 83 έως 86 %*

Πυκνότητα: 1 500 έως 1 600 kg/m^3

Ταχύτητα έκρηξης: 7 300 έως 7 700 m/s

Μάζα: 500 ± 1 g.

4.3.2. *Επτά τεμάχια από εύκαμπτο φιτίλι χωρίς μεταλλικό περίβλημα*

Μάζα πληρώσεως: 11 έως 13 g/m

Μήκος κάθε τεμαχίου: 400 ± 2 mm.

4.3.3. *Συμπιεσμένο σώμα από δευτερεύουσα εκρηκτική ύλη με κοίλωμα για πυροκροτητή*

Εκρηκτική ύλη: κυκλονίτης/κερί 95/5 ή τετρύλη ή ανάλογη δευτερεύουσα εκρηκτική ύλη, με ή χωρίς πρόσμειξη γραφίτη.

Πυκνότητα: 1 500 έως 1 600 kg/m^3

Διάμετρος: 19 έως 21 mm

Ύψος: 19 έως 23 mm

Κεντρικό κοίλωμα για ηλεκτρικό πυροκροτητή: διάμετρος 7 έως 7,3 mm, βάθος 12 mm.

4.3.4. *Χαλύβδινος σωλήνας χωρίς ραφή σύμφωνα με τις προδιαγραφές ISO 65 — 1981 — Βαρύς τύπος, ονομαστικών διαστάσεων DN 100 (4")*

Εξωτερική διάμετρος: 113,1 έως 115,0 mm

Πάχος τοιχωμάτων: 5,0 έως 6,5 mm

Μήκος: 1 005 (± 2) mm.

4.3.5. *Πλάκα βάσης*

Υλικό: συγκολλήσιμος χάλυβας καλής ποιότητας

Διαστάσεις: 160 × 160 mm

Πάχος: 5 έως 6 mm.

4.3.6. *Έξι μολύβδινοι κύλινδροι*

Διάμετρος: 50 (± 1) mm

Ύψος: 100 έως 101 mm

Υλικό: καθαρός μόλυβδος, καθαρότητας τουλάχιστον 99,5 %.

4.3.7. *Χαλύβδινο σώμα*

Μήκος: τουλάχιστον 1 000 mm

Πλάτος: τουλάχιστον 150 mm

Ύψος: τουλάχιστον 150 mm

Μάζα: τουλάχιστον 300 kg εάν δεν στηρίζεται σε σταθερή βάση.

4.3.8. *Κύλινδρος από πλαστική ύλη ή χαρτόνι για τη γόμωση έναυσης*

Πάχος τοιχωμάτων: 1,5 έως 2,5 mm

Διάμετρος: 92 έως 96 mm

Ύψος: 64 έως 67 mm.

4.3.9. *Πυροκροτητής (ηλεκτρικός ή μη) ισχύος 8 έως 10*

4.3.10. *Ξύλινος δίσκος*

Διάμετρος: 92 έως 96 mm, η οποία πρέπει να ταιριάζει με την εσωτερική διάμετρο του σωλήνα από πλαστική ύλη ή χαρτόνι (4.3.8)

Πάχος: 20 mm.

4.3.11. *Ξύλινο στέλεχος ίδιων διαστάσεων με τον πυροκροτητή (4.3.9)*

4.3.12. *Καρφίτσες ραπτικής (μέγιστο μήκος 20 mm)*

4.4. **Τρόπος εργασίας**

4.4.1. *Παρασκευή της γόμωσης έναυσης που τοποθετείται στο χαλύβδινο σωλήνα*

Για την πυροδότηση του εκρηκτικού υλικού της γόμωσης έναυσης υπάρχουν δύο εναλλακτικές μέθοδοι ανάλογα με το διαθέσιμο εξοπλισμό.

4.4.1.1. Ταυτόχρονη πυροδότηση επτά σημείων

Η έτοιμη προς χρήση γόμωση έναυσης παριστάνεται στο σχήμα 1.

4.4.1.1.1. Ο ξύλινος δίσκος (4.3.10) διατρυπάται παράλληλα προς τον άξονά του στο κέντρο και σε έξι σημεία συμμετρικά κατανεμημένα πάνω σε έναν ομόκεντρο κύκλο διαμέτρου 55 mm. Η διάμετρος των οπών αυτών πρέπει να είναι 6 έως 7 mm (βλέπε τομή A-B στο σχήμα 1), ανάλογα με τη διάμετρο του χρησιμοποιουμένου φιτιλιού (4.3.2).

4.4.1.1.2. Από ένα εύκαμπτο φιτίλι (4.3.2) αποκόπτονται επτά τεμάχια μήκους 400 mm το καθένα και, για να αποφευχθεί η απώλεια εκρηκτικής σκόνης από τις δύο άκρες των τεμαχίων, οι τομές είναι ίσες και επαλείφονται αμέσως με κόλλα. Τα επτά τεμάχια φιτιλιού εισάγονται στις επτά οπές του ξύλινου δίσκου (4.3.10) κατά τρόπο ώστε, από την πλευρά του δίσκου, οι άκρες να εξέχουν κατά μερικά εκατοστά. Κατόπιν εισάγεται εγκάρσια στο ύφασμα που περιβάλλει κάθε φιτίλι και σε απόσταση 5 έως 6 mm από το άκρο, μια καρφίτσα (4.3.12) γύρω από την οποία το φιτίλι επαλείφεται εξωτερικά με κόλλα σε έκταση 2 cm. Τέλος, τραβώντας το μακρύτερο άκρο κάθε τεμαχίου φιτιλιού, η καρφίτσα φέρεται σε επαφή με τον ξύλινο δίσκο.

4.4.1.1.3. Η πλαστική εκρηκτική ύλη (4.3.1) διαμορφώνεται σε κύλινδρο διαμέτρου 92 έως 96 mm, ανάλογα με τη διάμετρο του κυλίνδρου (4.3.8). Η διαμορφωμένη εκρηκτική ύλη εισάγεται στον κύλινδρο ενώ αυτός κρατείται όρθιος πάνω σε μια επίπεδη επιφάνεια. Ο ξύλινος δίσκος [1] με τα επτά τεμάχια φιτιλιού εισάγεται από το άνω μέρος στον κύλινδρο και πιέζεται πάνω στην εκρηκτική ύλη. Το ύψος του κυλίνδρου (64 έως 67 mm) ρυθμίζεται έτσι ώστε το άνω χείλος του να βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με την επιφάνεια του ξύλινου δίσκου. Τέλος, ο ξύλινος δίσκος και η περιφέρεια του κυλίνδρου στερεώνονται μεταξύ τους με συνδετήρες ή μικρά καρφιά για παράδειγμα.

4.4.1.1.4. Τα ελεύθερα άκρα των επτά φιτιλιών συγκεντρώνονται γύρω από την περιφέρεια του ξύλινου στελέχους (4.3.11) έτσι ώστε να βρίσκονται όλα στο ίδιο επίπεδο κάθετα προς το στέλεχος, και κατόπιν ενώνονται με κολλητική ταινία γύρω από το στέλεχος [2].

---

[1] Η διάμετρος του δίσκου και η εσωτερική διάμετρος του κυλίνδρου πρέπει να αντιστοιχούν πάντα μεταξύ τους.

[2] *Σημ.:* στη συναρμολόγηση αυτή, όταν τα έξι περιφερειακά φιτίλια τείνονται ταυτόχρονα, το κεντρικό φιτίλι πρέπει να παραμένει λίγο χαλαρό.

4.4.1.2. Κεντρική πυροδότηση με συμπιεσμένο εκρηκτικό σώμα

Η έτοιμη προς χρήση γόμωση έναυσης παριστάνεται στο σχήμα 2.

4.4.1.2.1. Κατασκευή του συμπιεσμένου σώματος

Με τις αναγκαίες προφυλάξεις λαμβάνονται 10 g δευτερεύουσας εκρηκτικής ύλης (4.3.3), φέρονται μέσα σε μήτρα εσωτερικής διαμέτρου 19 έως 21 mm και συμπιέζονται έτσι ώστε να επιτευχθεί το σωστό σχήμα και η σωστή πυκνότητα.

(Η επιθυμητή αναλογία διαμέτρου προς ύψος είναι 1 : 1 περίπου).

Στο κέντρο της βάσης της μήτρας συμπίεσης βρίσκεται ένας πείρος ύψους 12 mm και διαμέτρου 7,0 έως 7,3 mm (ανάλογα με τη διάμετρο του χρησιμοποιουμένου πυροκροτητή) με τη βοήθεια του οποίου διαμορφώνεται στο συμπιεσμένο σώμα ένα κυλινδρικό κοίλωμα όπου θα τοποθετηθεί αργότερα ο πυροκροτητής.

4.4.1.2.2. Προετοιμασία της γόμωσης έναυσης

Η εκρηκτική ύλη (4.3.1) εισάγεται με τη βοήθεια ενός ξύλινου αποτυπωτικού εξαρτήματος στον κύλινδρο (4.3.8), ο οποίος κρατείται όρθιος πάνω σε μια επίπεδη επιφάνεια. Με τη διαδικασία αυτή η εκρηκτική ύλη αποκτά κυλινδρική μορφή και ένα κεντρικό κοίλωμα. Στο κοίλωμα αυτό τοποθετείται το συμπιεσμένο σώμα. Η κυλινδρικά διαμορφωμένη εκρηκτική ύλη που περιέχει το συμπιεσμένο σώμα καλύπτεται με έναν ξύλινο δίσκο (4.3.10), που φέρει κεντρική οπή διαμέτρου 7,0 έως 7,3 mm στην οποία θα εισαχθεί ο πυροκροτητής. Ο ξύλινος δίσκος και ο κύλινδρος ενώνονται με κολλητική ταινία που τοποθετείται σταυρωτά. Για να εξασφαλιστεί η ομοαξονικότητα της οπής του δίσκου και του κοιλώματος του συμπιεσμένου σώματος, εισάγεται το ξύλινο στέλεχος (4.3.11).

4.4.2. *Προετοιμασία των χαλύβδινων σωλήνων για τις δοκιμές έκρηξης*

Στο ένα άκρο του χαλύβδινου σωλήνα (4.3.4), διανοίγονται στο τοίχωμά του δύο οπές διαμέτρου 4 mm, σε αντιδιαμετρικές θέσεις και σε απόσταση 4 mm από το χείλος του κάθετα στην παράπλευρη επιφάνειά του.

Η βάση (4.3.5) συγκολλάται στο άλλο άκρο του σωλήνα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην υπάρχουν ακμές, ενώ παράλληλα πληρούται με συγκολλημένο μέταλλο η ορθή γωνία που σχηματίζεται μεταξύ της βάσης και του τοιχώματος του σωλήνα, καθόλη την περιφέρεια του σωλήνα.

4.4.3. *Πλήρωση και προετοιμασία του χαλύβδινου σωλήνα (βλέπε σχήματα 1 και 2)*

4.4.3.1. Το δείγμα ελέγχου, ο χαλύβδινος σωλήνας και η γόμωση έναυσης φέρονται σε θερμοκρασία 20 (± 5) °C. Για δύο δοκιμές έκρηξης απαιτούνται 16 έως 18 kg δείγματος ελέγχου.

4.4.3.2. Ο σωλήνας τοποθετείται όρθιος με την τετραγωνική του βάση να στηρίζεται πάνω σ' ένα επίπεδο και σταθερό δάπεδο, κατά προτίμηση από σκυρόδεμα. Στη συνέχεια πληρώνεται μέχρι το ένα τρίτο του ύψους του περίπου με δείγμα ελέγχου και μετά ανυψώνεται πέντε φορές κατά 10 cm κάθε φορά και αφήνεται να πέσει κάθετα πάνω στο δάπεδο ώστε να στοιβαχτούν οι σβώλοι ή οι κόκκοι και να επιτευχθεί μέσα στο σωλήνα η μέγιστη δυνατή πυκνότητα πληρώσεως. Για να επιταχυνθεί η διαδικασία αυτή, μεταξύ των ανυψώσεων και πτώσεων στο δάπεδο, ο σωλήνας κτυπάται με σφυρί (μάζας 750 έως 1 000 g) στην παράπλευρη επιφάνειά του (δέκα κτυπήματα συνολικά).

Η διαδικασία αυτή επαναλαμβάνεται με άλλη ποσότητα του δείγματος ελέγχου. Τέλος, γίνεται μια επιπλέον προσθήκη έτσι ώστε μετά τις δέκα ανυψώσεις και πτώσεις και τα 20 συνολικά κτυπήματα σφυριού, η ελεγχόμενη ουσία να φθάνει σε τέτοιο ύψος ώστε να απέχει κατά 70 mm από το στόμιο του σωλήνα.

Κατά τον καθορισμό του ύψους πληρώσεως πρέπει οπωσδήποτε να εξασφαλιστεί ότι η γόμωση έναυσης (4.4.1.1 ή 4.4.1.2), που θα προστεθεί στη συνέχεια, θα βρίσκεται καθόλη την επιφάνεια σε άμεση επαφή με το δείγμα.

4.4.3.3. Η γόμωση έναυσης εισάγεται στο σωλήνα με τρόπο ώστε να εφάπτεται με το δείγμα. Η άνω επιφάνεια του ξύλινου δίσκου πρέπει να βρίσκεται 6 mm κάτω από το χείλος του σωλήνα. Η απαιτούμενη άμεση επαφή εκρηκτικής ύλης και δείγματος εξασφαλίζεται με προσθήκη ή αφαίρεση μικρών ποσοτήτων δείγματος. Όπως υποδεικνύεται στα σχήματα 1 και 2, εισάγονται στις οπές που βρίσκονται κοντά στο στόμιο του σωλήνα κατάλληλες ασφαλιστικές περόνες, των οποίων κάμπτονται τα κάτω άκρα μέχρι να έρθουν σε επαφή με το σωλήνα.

4.4.4. *Τοποθέτηση του χαλύβδινου σωλήνα και των μολύβδινων κυλίνδρων (βλέπε σχήμα 3)*

4.4.4.1. Οι βάσεις των μολύβδινων κυλίνδρων (4.3.6) αριθμούνται από 1 έως 6. Σ' ένα οριζόντια τοποθετημένο χαλύβδινο σώμα (4.3.7) σημειώνονται στη διάμεσο της οριζόντιας επιφάνειας έξι σημεία που απέχουν μεταξύ τους 150 mm, ενώ η απόσταση του πρώτου σημείου από την ακμή του σώματος είναι τουλάχιστον 75 mm. Πάνω στα σημεία αυτά τοποθετούνται κάθετα έξι μολύβδινοι κύλινδροι, έτσι ώστε τα κέντρα των βάσεών τους να βρίσκονται πάνω στα σημεία.

4.4.4.2. Ο χαλύβδινος σωλήνας που έχει προετοιμαστεί όπως περιγράφεται υπό 4.4.3 τοποθετείται οριζόντια πάνω στους μολύβδινους κυλίνδρους, έτσι ώστε η γενέτειρα του σωλήνα να είναι παράλληλη προς τη διάμεσο του χαλύβδινου σώματος και το συγκολλημένο άκρο του να προεξέχει 50 mm από το μολύβδινο κύλινδρο αριθ. 6. Για να αποτραπεί οποιαδήποτε κύλιση του σωλήνα προς τα πλάγια, μπορούν να παρεμβληθούν ξύλινες σφήνες μεταξύ των άνω κυκλικών επιφανειών των μολύβδινων κυλίνδρων και του τοιχώματος του σωλήνα (μία σε κάθε πλευρά) ή να τοποθετηθούν σταυρωτά μεταξύ του σωλήνα και του χαλύβδινου σώματος δύο ξύλινες σανίδες.

Σημείωση

Πρέπει να εξασφαλίζει ότι ο σωλήνας εφάπτεται και με τους έξι μολύβδινους κυλίνδρους. Μικρές παραμορφώσεις της επιφάνειας του σωλήνα μπορούν να εξουδετερώνονται περιστρέφοντας το σωλήνα γύρω από το διαμήκη άξονά του. Εάν κάποιος κύλινδρος είναι υπερβολικά ψηλός, κτυπάται ελαφρά και προσεκτικά με σφυρί μέχρι να αποκτήσει το απαιτούμενο ύψος.

4.4.5. *Προετοιμασία για την έκρηξη*

4.4.5.1. Το σύστημα δοκιμής που περιγράφεται υπό 4.4.4 εγκαθίσταται σ' ένα καταφύγιο ή σ' έναν αντίστοιχα διαμορφωμένο υπόγειο χώρο (π.χ. στοά ορυχείου, σήραγγα). Η θερμοκρασία του χαλύβδινου σωλήνα πριν από τη δοκιμή πρέπει να διατηρείται στους 20 (± 5) °C.

Σημείωση

Εάν δεν διατίθενται τέτοιοι κατάλληλοι χώροι, η δοκιμή μπορεί ενδεχομένως να εκτελεστεί σ' ένα λάκκο από σκυρόδεμα καλυμμένο με ξύλινα δοκάρια. Εξαιτίας των χαλύβδινων θραυσμάτων με μεγάλη κινητική ενέργεια, που είναι δυνατό να εκτοξευθούν κατά την έκρηξη, πρέπει να κρατείται ανάλογη απόσταση ασφαλείας από κατοικημένες περιοχές και οδικές αρτηρίες.

4.4.5.2. Σε περίπτωση που χρησιμοποιείται η γόμωση έναυσης για πυροδότηση επτά σημείων, επιδιώκεται τα φιτίλια να κρατούνται όσο το δυνατό οριζόντια και να τείνονται όπως υποδεικνύεται στην υποσημείωση που αντιστοιχεί στο σημείο 4.4.1.1.4.

4.4.5.3. Τέλος, το ξύλινο στέλεχος αντικαθίσταται από τον πυροκροτητή. Η πυροδότηση πραγματοποιείται μόνον αφού εκκενωθεί η επικίνδυνη περιοχή και τα άτομα που εκτελούν τη δοκιμή εισέλθουν στους προβλεπόμενους ασφαλείς χώρους.

4.4.5.4. Πυροδότηση της εκρηκτικής ύλης.

4.4.6. *Μετά την πάροδο του αναγκαίου χρόνου αναμονής για την απομάκρυνση των αερίων που δημιουργήθηκαν από την έκρηξη (αέρια προϊόντα αποσύνθεσης, εν μέρει τοξικά, όπως π.χ. νιτρώδη αέρια), συλλέγονται οι μολύβδινοι κύλινδροι και μετράται το ύψος τους με τη βοήθεια ενός παχυμέτρου*

Ο βαθμός σύνθλιψης των κυλίνδρων εκφράζεται ως επί τοις εκατό ποσοστό του αρχικού ύψους των 100 mm και καταγράφεται για κάθε επισημασμένο μολύβδινο κύλινδρο. Σε περίπτωση λοξής σύνθλιψης των κυλίνδρων, καταγράφονται η υψηλότερη και η χαμηλότερη τιμή και εξάγεται ο μέσος όρος.

4.4.7. *Είναι δυνατόν κατά τη διάρκεια της ίδιας δοκιμής να τοποθετηθεί στο διαμήκη άξονα ή κατά μήκος του τοιχώματος του σωλήνα ένας καθετήρας παρακολούθησης με τη βοήθεια του οποίου μετράται συνεχώς η ταχύτητα της έκρηξης*

4.4.8. *Για κάθε δείγμα πρέπει να εκτελούνται δύο δοκιμές έκρηξης*

4.5. **Έκθεση της δοκιμής**

Στην έκθεση της δοκιμής πρέπει να αναφέρονται οι ακόλουθες παράμετροι, για καθεμία από τις εκρήξεις:

— πραγματικές τιμές της εξωτερικής διαμέτρου του χαλύβδινου σωλήνα και του πάχους του τοιχώματός του, όπως προκύπτουν από μέτρηση,

— σκληρότητα Brinell του χαλύβδινου σωλήνα,

— θερμοκρασία του σωλήνα και του δείγματος ελέγχου λίγο πριν από την πυροδότηση,

— πυκνότητα (kg/m^3) του δείγματος στο χαλύβδινο σωλήνα,

— ύψη των μολύβδινων κυλίνδρων μετά τη δοκιμή, για κάθε αριθμημένο μολύβδινο κύλινδρο ξεχωριστά,

— μέθοδος πυροδότησης εφαρμοζόμενη στη γόμωση έναυσης.

4.5.1. *Αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της δοκιμής*

Θεωρείται ότι η δοκιμή έχει επιτύχει και ότι συνεπώς το δείγμα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του παραρτήματος III-2 όταν, σε καθεμία από τις δοκιμές έκρηξης, η σύνθλιψη ενός τουλάχιστον μολύβδινου κυλίνδρου είναι μικρότερη από 5 %.

Σχήμα 1

Γόμωση έναυσης για ταυτόχρονη πυροδότηση επτά σημείων

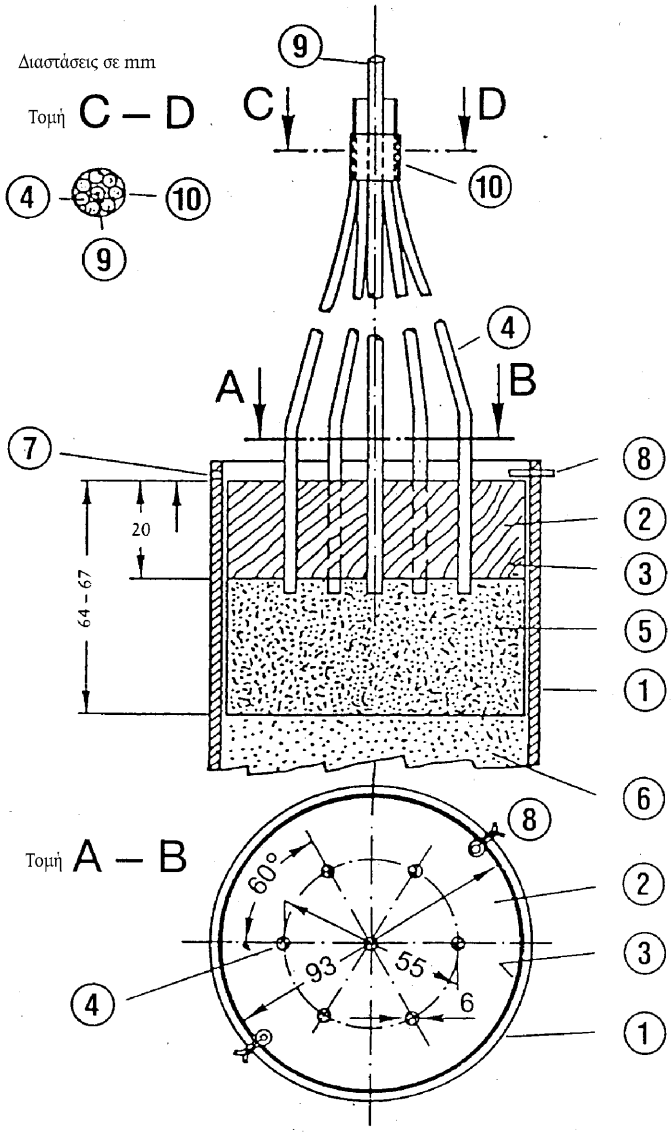

① Χαλύβδινος σωλήνας

② Ξύλινος δίσκος με 7 οπές

③ Κύλινδρος από πλαστική ύλη ή χαρτόνι

④ Τεμάχια φυτιλιού

⑤ Πλαστική εκρηκτική ύλη

⑥ Δείγμα ελέγχου

⑦ Οπή διαμέτρου 4 για την ασφαλιστική περόνη ⑧

⑧ Ασφαλιστική περόνη

⑨ Ξύλινο στέλεχος περιβαλλόμενο από τα ④

⑩ Κολλητική ταινία για τη στερέωση των ④ γύρω από το ⑨

Σχήμα 2

Γόμωση έναυσης για κεντρική πυροδότηση

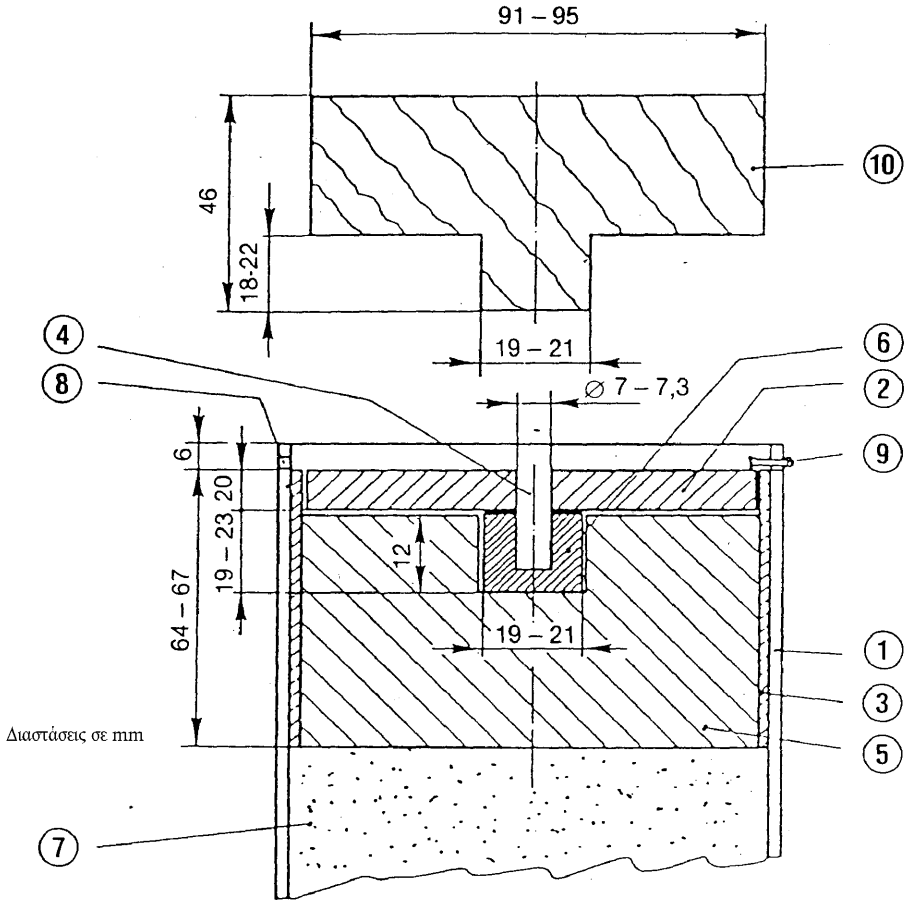

1. Χαλύβδινος σωλήνας
2. Ξύλινος δίσκος
3. Κύλινδρος από πλαστική ύλη ή χαρτόνι
4. Ξύλινο στέλεχος
5. Πλαστική εκρηκτική ύλη
6. Συμπιεσμένο εκρηκτικό σώμα
7. Δείγμα ελέγχου
8. Οπή διαμέτρου 4 για την ασφαλιστική περόνη (9)
9. Ασφαλιστική περόνη
10. Ξύλινο αποτυπωτικό εξάρτημα για την (5)

Σχήμα 3

Τοποθέτηση του χαλύβδινου σωλήνα στον τόπο της έκρηξης

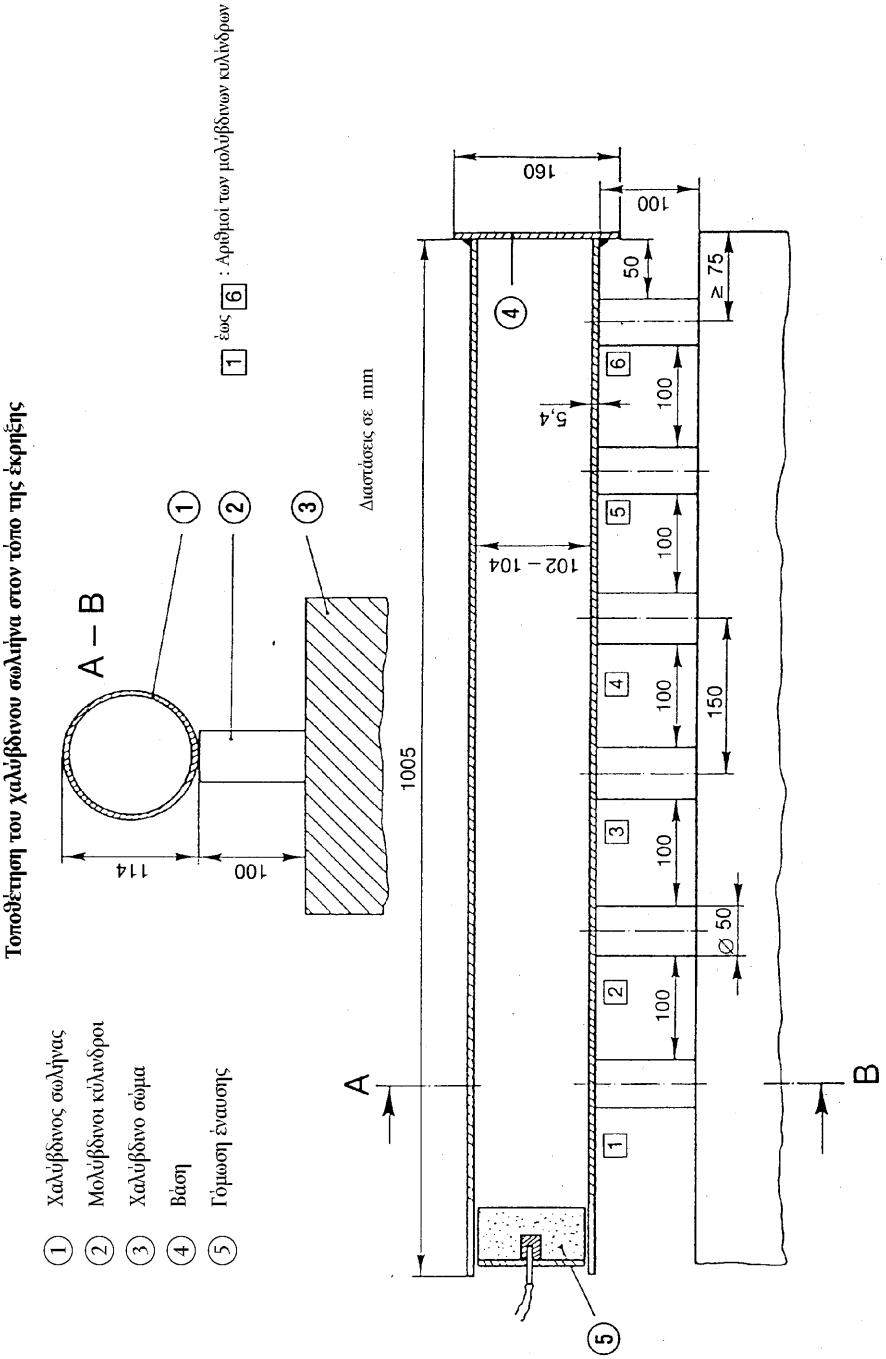

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Α. **ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μια σωστή δειγματοληψία είναι μια δύσκολη εργασία η οποία απαιτεί τη μεγαλύτερη προσοχή. Πρέπει λοιπόν να επιμείνει κανείς στην αναγκαιότητα λήψεως ενός δείγματος επαρκώς αντιπροσωπευτικού, με σκοπό τον επίσημο έλεγχο των λιπασμάτων.

Η μέθοδος λήψεως δειγμάτων που περιγράφεται αμέσως κατωτέρω απαιτεί ακριβή εφαρμογή από ειδικούς που έχουν την εμπειρία της παραδοσιακής δειγματοληψίας.

1. **ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ**

Τα δείγματα που προορίζονται για τον επίσημο έλεγχο των λιπασμάτων, σε ό,τι αφορά την ποιότητά τους και τη σύνθεσή τους, λαμβάνονται σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται αμέσως κατωτέρω. Τα ούτως λαμβανόμενα δείγματα θεωρούνται αντιπροσωπευτικά των παρτίδων.

2. **ΑΡΜΟΔΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ**

Οι δειγματοληψίες πραγματοποιούνται από όργανα εντεταλμένα για αυτό το σκοπό από τα κράτη μέλη.

3. **ΟΡΙΣΜΟΙ**

Παρτίδα: ποσότητα προϊόντος που συνιστά μια ενότητα και έχει χαρακτηριστικά εκτιμώμενα σαν ομοιόμορφα.

Στοιχειώδες δείγμα: ποσότητα ληφθείσα από ένα σημείο της παρτίδας.

Ολικό δείγμα: σύνολο στοιχειωδών δειγμάτων λαμβανομένων εκ της ιδίας παρτίδας.

Δείγμα δοκιμής: αντιπροσωπευτικό μέρος του ολικού δείγματος, λαμβανόμενο δια μειώσεως του ολικού τούτου δείγματος.

Τελικό δείγμα: αντιπροσωπευτικό μέρος του δείγματος δοκιμής.

4. **ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ**

4.1. **Οι συσκευές που προορίζονται για τις δειγματοληψίες πρέπει να κατασκευάζονται από υλικά τα οποία δεν αλλοιώνουν τα προς δειγματοληψία προϊόντα. Οι συσκευές αυτές είναι δυνατό να εγκρίνονται επίσημα από τα κράτη μέλη**

4.2. **Συσκευές συνιστώμενες για τη δειγματοληψία των στερεών λιπασμάτων**

4.2.1. *Δειγματοληψία για της χειρός*

4.2.1.1. Φτυάρι επιπέδου πυθμένος και με κάθετα τοιχώματα.

4.2.1.2. Δειγματολήπτης επιμήκους χαραγής ή χωρισμένος σε τμήματα. Οι διαστάσεις του δειγματολήπτη πρέπει να προσαρμόζονται στα χαρακτηριστικά της παρτίδας (βάθος του περιέκτη, διαστάσεις του σάκου κ.λπ.) και στο μέγεθος των σωματιδίων που συνθέτουν το λίπασμα.

4.2.2. *Μηχανική δειγματοληψία*

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν εγκεκριμένες μηχανικές συσκευές για τη δειγματοληψία του λιπάσματος εν κινήσει.

4.2.3. *Διαμοιραστής*

Συσκευή προοριζόμενη για να διαιρεί το δείγμα σε ίσα μέρη, δύναται να χρησιμοποιηθεί για τη λήψη των στοιχειωδών δειγμάτων καθώς επίσης και για την παρασκευή δειγμάτων δοκιμής και τελικών δειγμάτων.

4.3. **Συσκευές συνιστώμενες για τη δειγματοληψία των ρευστών λιπασμάτων**

4.3.1. *Δειγματοληψία δια της χειρός*

Ανοικτός σωλήνας, καθετήρας, φιάλη ή άλλο κατάλληλο σκεύος ικανό να συλλέγει τυχαία δείγματα από την παρτίδα.

4.3.2. *Μηχανική δειγματοληψία*

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν εγκεκριμένες μηχανικές συσκευές για τη δειγματοληψία ρευστών λιπασμάτων εν κινήσει.

5. **ΠΟΣΟΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ**

5.1. **Παρτίδα**

Το μέγεθος της παρτίδας πρέπει να είναι τέτοιο ώστε όλα τα μέρη που την συνθέτουν να δύνανται να υποβληθούν σε δειγματοληψία.

5.2. **Στοιχειώδη δείγματα**

5.2.1. *Στερεά λιπάσματα χύμα ή ρευστά λιπάσματα σε δοχεία χωρητικότητας άνω των 100 kg*

5.2.1.1. Παρτίδες κάτω των 2,5 τόνων:

Ελάχιστος αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: επτά

5.2.1.2. Παρτίδες άνω των 2,5 τόνων και έως 80 τόνους:

Ελάχιστος αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: $\sqrt{\text{20 πλάσιο του αριθμού των τόνων που συνιστούν την παρτίδα (1)}}$

5.2.1.3. Παρτίδες άνω των 80 τόνων:

Ελάχιστος αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: 40

5.2.2. *Συσκευασμένα στερεά λιπάσματα ή ρευστά λιπάσματα σε δοχεία (= συσκευασίες) χωρητικότητας έως 100 kg το καθένα*

5.2.2.1. Συσκευασίες άνω του 1 kg

5.2.2.1.1. Παρτίδες με λιγότερες από πέντε συσκευασίες:

Ελάχιστος αριθμός συσκευασιών προς δειγματοληψία (2): όλες οι συσκευασίες.

5.2.2.1.2. Παρτίδες με 5 έως 16 συσκευασίες:

Ελάχιστος αριθμός συσκευασιών προς δειγματοληψία (2): τέσσερις.

5.2.2.1.3. Παρτίδες με 17 έως 400 συσκευασίες:

Ελάχιστος αριθ. συσκευασιών προς δειγματοληψία (2): $\sqrt{\text{αριθμός συσκευασιών που συνιστούν την παρτίδα (1)}}$

5.2.2.1.4. Παρτίδες με περισσότερες από 400 συσκευασίες:

Ελάχιστος αριθμός συσκευασιών προς δειγματοληψία (2): 20.

5.2.2.2. Συσκευασίες κάτω του 1 kg:

Ελάχιστος αριθμός συσκευασιών προς δειγματοληψία (2): τέσσερις.

5.3. **Ολικό δείγμα**

Απαιτείται ένα ενιαίο ολικό δείγμα ανά παρτίδα. Η συνολική μάζα των στοιχειωδών δειγμάτων που αποτελούν το ολικό δείγμα δεν θα είναι κατώτερη των εξής:

5.3.1. *Στερεά λιπάσματα χύμα ή ρευστά λιπάσματα σε δοχεία χωρητικότητας άνω των 100 kg: 4 kg*

5.3.2. *Συσκευασμένα στερεά λιπάσματα ή ρευστά λιπάσματα σε δοχεία (= συσκευασίες) χωρητικότητας έως 100 kg το καθένα*

5.3.2.1. Συσκευασίες άνω του 1 kg: 4 kg

5.3.2.2. Συσκευασίες έως 1 kg: μάζα του περιεχομένου των τεσσάρων αρχικών συσκευασιών.

5.3.3. *Δείγματα λιπάσματος νιτρικού αμμωνίου για δοκιμές σύμφωνα με το παράρτημα III-2: 75 kg*

(1) Όταν ο αριθμός που προκύπτει είναι κλάσμα, πρέπει να στρογγυλεύεται στον αμέσως επόμενο ακέραιο αριθμό.

(2) Για τις συσκευασίες με περιεχόμενο έως 1 kg, ένα στοιχειώδες δείγμα θα αποτελεί το περιεχόμενο μίας αρχικής συσκευασίας.

5.4. **Τελικά δείγματα**

Τα τελικά δείγματα προκύπτουν από το ολικό δείγμα, αν είναι αναγκαίο μετά από μείωση. Απαιτείται ανάλυση ενός τουλάχιστον τελικού δείγματος. Η μάζα του δείγματος για ανάλυση δεν θα είναι κατώτερη των 500 g.

5.4.1. *Στερεά και ρευστά λιπάσματα*

5.4.2. *Δείγμα λιπάσματος νιτρικού αμμωνίου για δοκιμές*

Το τελικό δείγμα για δοκιμές προκύπτει από το ολικό δείγμα, αν είναι αναγκαίο μετά από μείωση.

5.4.2.1. Ελάχιστη μάζα τελικού δείγματος για τις δοκιμές του παραρτήματος III-1: 1 kg

5.4.2.2. Ελάχιστη μάζα τελικού δείγματος για τις δοκιμές του παραρτήματος III-2: 25 kg

6. **ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΗΨΗ, ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ**

6.1. **Γενικότητες**

Λαμβάνονται και ετοιμάζονται τα δείγματα όσο το δυνατό ταχύτερα, λαμβανομένων όλων των αναγκαίων προφυλάξεων για να παραμείνουν αντιπροσωπευτικά του λιπάσματος. Τα όργανα καθώς επίσης και οι επιφάνειες και οι περιέκτες που προορίζονται να δεχθούν τα δείγματα πρέπει να είναι καθαρά και ξηρά.

Στην περίπτωση των ρευστών λιπασμάτων, η παρτίδα πρέπει να αναμειγνύεται, εφόσον είναι δυνατόν, πριν από τη δειγματοληψία.

6.2. **Στοιχειώδη δείγματα**

Τα στοιχειώδη δείγματα πρέπει να λαμβάνονται στην τύχη στο σύνολο της παρτίδας και τα μεγέθη τους οφείλουν να είναι περίπου ίσα.

6.2.1. *Στερεά λιπάσματα χύμα ή ρευστά λιπάσματα σε δοχεία χωρητικότητας άνω των 100 kg*

Διαιρείται συμβολικώς η παρτίδα σε μέρη περίπου ίσα. Διαλέγεται στη τύχη ένας αριθμός μερών αντίστοιχος προς τον αριθμό στοιχειωδών δειγμάτων που προβλέπονται στο σημείο 5.2 και λαμβάνεται τουλάχιστον ένα δείγμα από καθένα από αυτά τα μέρη. Σε περίπτωση αδυναμίας τηρήσεως των απαιτήσεων του σημείου 5.1, όταν γίνεται δειγματοληψία από λιπάσματα χύμα ή από ρευστά λιπάσματα σε δοχείο χωρητικότητας άνω των 100 kg, η δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται κατά τη θέση εν κινήσει της παρτίδας (φόρτωση ή εκφόρτωση). Στην περίπτωση αυτή τα δείγματα θα λαμβάνονται από τα μέρη τα συμβολικώς καθορισθέντα και επιλεγέντα στην τύχη, όπως δεικνύεται αμέσως κατωτέρω, όταν είναι εν κινήσει.

6.2.2. *Συσκευασμένα στερεά λιπάσματα ή ρευστά λιπάσματα σε δοχεία (= συσκευασίες) χωρητικότητας έως 100 kg το καθένα*

Αφού ο απαιτούμενος αριθμός συσκευασιών προς δειγματοληψία θα έχει καθοριστεί όπως δεικνύεται στο σημείο 5.2, λαμβάνεται ως δείγμα ένα μέρος του περιεχομένου εκάστης συσκευασίας. Όταν είναι αναγκαίο, λαμβάνονται τα δείγματα αφού έχουν αδειαστεί χωριστά οι συσκευασίες.

6.3. **Παρασκευή του ολικού δείγματος**

Αναμειγνύονται όλα τα στοιχειώδη δείγματα που ελήφθησαν σε ένα ενιαίο ολικό δείγμα.

6.4. **Παρασκευή του τελικού δείγματος**

Το υλικό στο ολικό δείγμα πρέπει να αναμειγνύεται με προσοχή [1].

Εάν είναι αναγκαίο, μειώνεται το ολικό δείγμα μέχρι τουλάχιστον 2 kg (δείγμα δοκιμής), είτε με τη βοήθεια μηχανικού διαμοιραστή, είτε με τη μέθοδο των τετάρτων.

Παρασκευάζονται εν συνεχεία τουλάχιστον τρία τελικά δείγματα ίδιου βάρους περίπου, τα οποία ανταποκρίνονται στις ποσοτικές απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 5.4. Εισάγεται κάθε δείγμα σε έναν κατάλληλο περιέκτη ερμητικά κλεισμένο. Λαμβάνονται όλες οι αναγκαίες προφυλάξεις για να αποφευχθεί κάθε μεταβολή των χαρακτηριστικών του δείγματος.

Για τις δοκιμές του παραρτήματος III, τμήματα 1 και 2, τα τελικά δείγματα πρέπει να διατηρούνται σε θερμοκρασία 0 °C έως 25 °C.

[1] Εφόσον είναι αναγκαίο σπάζουμε τα συσσωματώματα ξεχωρίζοντάς τα ενδεχομένως από τη μάζα, ξαναενώνοντάς τα εν συνεχεία με το ολικό δείγμα.

7. **ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ**

Σφραγίζονται και επισημαίνονται οι περιέκτες ή οι συσκευασίες (η ετικέτα πρέπει να είναι ενσωματωμένη στη σφραγίδα) κατά τρόπο ώστε να είναι αδύνατον να ανοιχθούν χωρίς να καταστραφεί η σφραγίδα.

8. **ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ**

Για κάθε δειγματοληψία, συντάσσεται πρακτικό δειγματοληψίας, που να επιτρέπει την αναγνώριση χωρίς αμφιβολία της δειγματισθείσης παρτίδας.

9. **ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ**

Για κάθε παρτίδα, μεταφέρεται τουλάχιστον ένα τελικό δείγμα, το ταχύτερο δυνατό, σε ένα εργαστήριο εξουσιοδοτημένο για την ανάλυση ή στον οργανισμό δοκιμών με τις ενδείξεις που είναι απαραίτητες για την ανάλυση και τη δοκιμή.

Β. **ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ**

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Εργαστηριακό υλικό

Το σύνηθες εργαστηριακό υλικό δεν αναφέρεται κατά την περιγραφή των μεθόδων, εκτός από τα δοχεία και σιφώνια δεδομένης χωρητικότητας. Κατά γενικό κανόνα το υλικό αυτό πρέπει να καθαρίζεται καλά, κυρίως όταν οι προσδιορισμοί σχετίζονται με πολύ μικρές ποσότητες στοιχείου.

Δοκιμές ελέγχου

Πριν από τις αναλύσεις, είναι αναγκαίο να ελέγχεται η καλή λειτουργία του εξοπλισμού και η σωστή εφαρμογή των αναλυτικών τεχνικών χρησιμοποιώντας χημικές ενώσεις θεωρητικής συστάσεως καλώς καθορισμένης (π.χ. θειικό αμμώνιο, δισόξινο φωσφορικό κάλιο κ.λπ.). Εντούτοις, τα αναλυόμενα λιπάσματα μπορούν να περιλαμβάνουν χημικές ενώσεις που να είναι σε θέση να διαταράξουν τους ποσοτικούς προσδιορισμούς εάν δεν ακολουθείται αυστηρά η αναλυτική τεχνική. Επιπλέον, ορισμένοι προσδιορισμοί είναι εμπειρικοί και σχετίζονται με προϊόντα πολύπλοκης χημικής συνθέσεως. Επίσης, κατά το μέτρο που μπορεί να διαθέτει τέτοια το εργαστήριο, συνιστάται η χρησιμοποίηση πρότυπων λιπασμάτων αναφοράς, συνθέσεως και προδιαγραφών καλώς καθορισμένων.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

1. **ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ**

Όλα τα αντιδραστήρια πρέπει να είναι αναλυτικής καθαρότητας, εκτός αν η μέθοδος ανάλυσης προβλέπει αντίθετες διατάξεις. Για την ανάλυση των θρεπτικών μικροσυστατικών, η καθαρότητα των αντιδραστηρίων πρέπει να ελέγχεται με τυφλό προσδιορισμό. Ανάλογα με το λαμβανόμενο αποτέλεσμα, μπορεί να απαιτηθεί συμπληρωματικός καθαρισμός.

2. **ΝΕΡΟ**

Οι εργασίες διαλυτοποίησης, αραίωσης, έκπλυσης ή πλύσης, που περιγράφονται στις μεθόδους ανάλυσης χωρίς να διευκρινίζεται η φύση του διαλύτη ή του μέσου αραίωσης, νοούνται με τη χρήση νερού. Το νερό θα πρέπει κατά κανόνα να είναι απιονισμένο ή απεσταγμένο. Σε ειδικές περιπτώσεις, που αναφέρονται στη μέθοδο ανάλυσης, το νερό πρέπει να υποβάλλεται σε ιδιαίτερες διαδικασίες καθαρισμού.

3. **ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ**

Λαμβάνοντας υπόψη το συνήθη εξοπλισμό των εργαστηρίων ελέγχου, τα εργαστηριακά σκεύη και όργανα που περιγράφονται στις μεθόδους ανάλυσης περιορίζονται στα ειδικά όργανα και συσκευές ή σε εκείνα που επιβάλλονται από ειδικές απαιτήσεις. Το υλικό αυτό πρέπει να είναι απόλυτα καθαρό, ιδίως όταν χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό μικρών ποσοτήτων. Στην περίπτωση των βαθμολογημένων γυάλινων σκευών, το εργαστήριο πρέπει να ελέγχει την ακρίβειά τους σε σχέση με τα κατάλληλα μετρολογικά πρότυπα.

Μέθοδος 1

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος παρασκευής του δείγματος ανάλυσης, που λαμβάνεται από το τελικό δείγμα.

2. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Η παρασκευή ενός τελικού δείγματος δεκτού στο εργαστήριο είναι μια ακολουθία εργασιών, κατά το πλείστον κοσκινισμάτων, λειοτριβήσεων και ομογενοποιήσεως, που οδηγούν κατά τρόπο ώστε:

— αφενός, και η μικρότερη προβλεπόμενη από τις μεθόδους ανάλυσης ποσότητα εκ ζυγίσεως να είναι αντιπροσωπευτική του δείγματος για εργαστήριο,

— αφετέρου, η λεπτότητα του λιπάσματος να μην μπορεί να έχει τροποποιηθεί από την παρασκευή σε σημείο που να επηρεάζει αισθητά τη διαλυτότητά του στα διάφορα αντιδραστήρια εκχυλίσεως.

3. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Διαμοιραστής δείγματος (προαιρετικός).

Κόσκινα με διάμετρο οπών 0,2 και 0,5 mm.

Φιαλίδια των 250 ml που κλείνουν ερμητικά.

Ιγδίο με ύπερο (γουδοχέρι) από πορσελάνη ή λειοτριβέας.

4. ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕΑΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ

Προκαταρκτική παρατήρηση

Εάν το προϊόν είναι κατάλληλο προς τούτο, μπορεί να κρατηθεί ένα μέρος μόνο, αντιπροσωπευτικό του τελικού δείγματος.

4.1. **Τελικά δείγματα που δεν πρέπει να λειοτριβούνται**

Νιτρικό ασβέστιο, νιτρικό ασβέστιο και μαγνήσιο, νιτρικό νάτριο, νίτρο της Χιλής, ασβεστοκυαναμίδιο, ασβεστοκυαναμίδιο με νιτρικά, θειικό αμμώνιο, νιτρικά άλατα του αμμωνίου περιεκτικότητας μεγαλύτερης από 30 % σε άζωτο, ουρία, σκωρίες αποφωσφατώσεως, μερικώς διαλυτοποιημένο φυσικό φωσφορικό, διένυδρο όξινο φωσφορικό ασβέστιο εκ καθιζήσεως, διασπασμένο φωσφορικό, φωσφορικό αργιλασβέστιο, μαλακό φυσικό φωσφορικό.

4.2. **Τελικά δείγματα που πρέπει να διαιρούνται και των οποίων ένα μέρος πρέπει να λειοτριβείται**

Πρόκειται για προϊόντα για τα οποία εκτελούνται ορισμένοι προσδιορισμοί χωρίς προηγούμενη λειοτρίβηση (λεπτότητα αλέσματος για παράδειγμα) και άλλοι προσδιορισμοί μετά από λειοτρίβηση. Περιλαμβάνουν όλα τα σύνθετα λιπάσματα που περιέχουν ως φωσφορούχο συστατικό: σκωρίες αποφωσφατώσεως, φωσφορικό αργιλασβέστιο, διασπασμένο φωσφορικό, μαλακό φυσικό φωσφορικό και μερικώς διαλυτοποιημένο φυσικό φωσφορικό. Για το σκοπό αυτό, μοιράζεται, με τη βοήθεια διαμοιραστήρα ή με τη μέθοδο των τετάρτων, το τελικό δείγμα σε δύο τμήματα όσο το δυνατόν όμοια.

4.3. **Τελικά δείγματα στα οποία όλοι οι προσδιορισμοί πρέπει να πραγματοποιούνται επί λειοτριβημένου προϊόντος**

Η λειοτρίβηση πρέπει να γίνει μόνο σε ένα αντιπροσωπευτικό μέρος του τελικού δείγματος. Πρόκειται για όλα τα άλλα λιπάσματα του καταλόγου που δεν αναγράφονται στα σημεία 4.1 και 4.2.

5. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το μέρος του τελικού δείγματος που προβλέπεται στα σημεία 4.2 και 4.3 κοσκινίζεται ταχέως με κόσκινο με διάμετρο οπών 0,5 mm. Το υπόλοιπο λειοτριβείται ελαφρά, κατά τρόπο ώστε να ληφθεί προϊόν που να περιέχει όσο το δυνατό λιγότερα λεπτά μέρη και κοσκινίζεται. Η λειοτρίβηση πρέπει να πραγματοποιείται με τέτοιες συνθήκες που να μην αυξάνεται σημαντικά η θερμοκρασία του υλικού. Η εργασία αυτή επαναλαμβάνεται όσες φορές χρειάζεται μέχρις ότου να κοσκινίζεται πλήρως το υλικό. Η εργασία πρέπει να γίνεται όσο το δυνατό ταχύτερα για την αποφυγή κάθε κέρδους ή απώλειας ύλης (νερό, αμμωνία). Το σύνολο του λειοτριβημένου και κοσκινισμένου προϊόντος εισάγεται σε καθαρό φιαλίδιο που κλείνει ερμητικά.

Πριν από κάθε ζύγιση για ανάλυση, το σύνολο του δείγματος πρέπει να αναμειγνύεται προσεκτικά.

6. ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

α) *Λιπάσματα που περιέχουν πολλές κατηγορίες κρυστάλλων*

Στην περίπτωση αυτή, γίνεται συχνά μια κατάταξη. Πρέπει λοιπόν να λειοτριβείται πλήρως για να διέρχεται το δείγμα από κόσκινο με διάμετρο οπών 0,200 mm. Για παράδειγμα: μείγμα φωσφορικού αμμωνίου και νιτρικού καλίου. Συνιστάται για τα προϊόντα αυτά η λειοτρίβηση του συνόλου του τελικού δείγματος.

β) *Υπόλοιπο επί κόσκινου που λειοτριβείται δύσκολα και δεν περιέχει ενεργά συστατικά*

Το υπόλοιπο ζυγίζεται και η μάζα του λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

γ) *Προϊόντα που μπορούν να αποσυνθεθούν με τη θερμότητα*

Η λειοτρίβηση πρέπει να γίνεται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται κάθε θέρμανση. Στην περίπτωση αυτή είναι προτιμότερη η λειοτρίβηση στο υγδίο. Για παράδειγμα: σύνθετα λιπάσματα περιέχοντα ασβεστοκυαναμίδιο και ουρία.

δ) *Μη φυσιολογικώς υγρά προϊόντα ή προϊόντα που πολτοποιούνται με λειοτρίβηση*

Για να εξασφαλιστεί μια κάποια ομοιογένεια, πρέπει να επιλέγεται το κόσκινο με οπές ελαχίστης διαμέτρου, ώστε να μπορούν να καταστρέφονται τα συσσωματώματα με τα χέρια ή με τον ύπερο. Τούτο μπορεί να συμβεί στην περίπτωση μειγμάτων των οποίων ορισμένα συστατικά περιέχουν κρυσταλλικό νερό.

Μέθοδοι 2

ΑΖΩΤΟ

Μέθοδος 2.1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΜΜΩΝΙΑΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του αμμωνιακού αζώτου.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα αζωτούχα λιπάσματα, συμπεριλαμβανομένων και των συνθέτων λιπασμάτων, στα οποία το άζωτο βρίσκεται αποκλειστικά υπό μορφή είτε αμμωνιακών αλάτων είτε αμμωνιακών και νιτρικών αλάτων.

Δεν εφαρμόζεται στα λιπάσματα που περιέχουν ουρία, κυαναμίδιο ή άλλες αζωτούχες οργανικές ενώσεις.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Ελευθέρωση της αμμωνίας με περίσσεια υδροξειδίου του νατρίου. Απόσταξη και δέσμευση της αμμωνίας σε γνωστό όγκο πρότυπου θειικού οξέος, και ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ: ένας όγκος HCl (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού**

4.2. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.3. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,1 mol/l**

} για την περίπτωση α)

4.4. **Θειικό οξύ: 0,2 mol/l**

4.5. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,2 mol/l**

} για την περίπτωση β) (βλέπε σημείωση 2)

4.6. **Θειικό οξύ: 0,5 mol/l**

4.7. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,5 mol/l**

} για την περίπτωση γ) (βλέπε σημείωση 2)

4.8. **Υδροξείδιο του νατρίου, απαλλαγμένο αμμωνιακών, περιεκτικότητας 30 % περίπου σε NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml)**

4.9. **Διαλύματα δείκτη**

4.9.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται με νερό μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) του διαλύματος αυτού.

4.9.2. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %. Συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό και αν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 έως 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.10. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.11. **Θειικό αμμώνιο για ανάλυση**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συσκευή αποστάξεως αποτελούμενη από φιάλη κατάλληλης χωρητικότητας με στρογγυλό πυθμένα συνδεόμενη με ψυκτήρα μέσω σφαίρας ασφαλείας**

Σημείωση 1

Οι διάφοροι τύποι εξοπλισμού, που είναι εγκεκριμένοι και συνιστώνται για τον προσδιορισμό αυτό, εικονίζονται με όλα τα χαρακτηριστικά κατασκευής στα σχήματα 1, 2, 3 και 4.

5.2. **Σιφώνια ακριβείας των 10, 20, 25, 50, 100 και 200 ml**

5.3. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml**

5.4. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος**

Πραγματοποιείται επί του δείγματος δοκιμή διαλυτότητας στο νερό σε θερμοκρασία περιβάλλοντος και σε αναλογία 2 % (κ.ό.). Στη συνέχεια ζυγίζεται με προσέγγιση 0,001 g -σύμφωνα με τις υποδείξεις του πίνακα 1 — ποσότητα 5 ή 7 ή 10 g δείγματος προπαρασκευασθέντος για ανάλυση και εισάγεται σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml. Ανάλογα με το αποτέλεσμα της δοκιμής διαλυτότητας, η εργασία συνεχίζεται ως ακολούθως:

α) *Προϊόντα πλήρως υδατοδιαλυτά*

Προστίθεται στη φιάλη η αναγκαία ποσότητα νερού για τη διάλυση του δείγματος. Αναδεύεται και, μετά την πλήρη διάλυση, συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύεται προσεκτικά.

β) *Προϊόντα μη πλήρως υδατοδιαλυτά*

Προστίθενται στη φιάλη 50 ml νερού και κατόπιν 20 ml υδροχλωρικού οξέος (4.1). Αναδεύεται. Αφήνεται σε ηρεμία μέχρι να παύσει η ενδεχόμενη έκλυση διοξειδίου του άνθρακος. Προστίθενται 400 ml νερού και αναδεύονται με τον περιστροφικό αναδευτήρα (5.4) για μισή ώρα. Συμπληρώνονται μέχρι τη χαραγή με νερό, αναμειγνύονται και διηθούνται επί ξηρού φίλτρου σε ξηρό δοχείο.

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Ανάλογα με την επιλεγείσα περίπτωση, φέρεται εντός του δοχείου συλλογής, η ακριβώς μετρηθείσα ποσότητα πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος που υποδεικνύεται στον πίνακα 1. Προστίθεται η ανάλογη ποσότητα του επιλεγέντος διαλύματος δείκτη (4.9.1 ή 4.9.2) και ενδεχομένως νερό για να ληφθεί όγκος τουλάχιστον 50 ml. Το άκρο της προεκτάσεως που ενώνεται με την έξοδο του ψυκτήρα πρέπει να βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια του διαλύματος.

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, λαμβάνεται, σύμφωνα με τις οδηγίες του πίνακα, κατάλληλη ποσότητα του διαυγούς διαλύματος [1]. Εισάγεται στη φιάλη αποστάξεως της συσκευής. Προστίθεται νερό για να ληφθεί συνολικός όγκος περίπου 350 ml καθώς και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας για τη ρύθμιση του βρασμού.

---

[1] Η ποσότητα του αμμωνιακού αζώτου που περιέχεται στην κατάλληλη ποσότητα η οποία λαμβάνεται σύμφωνα με τον πίνακα 1 είναι περίπου:
— 0,05 g για την περίπτωση α),
— 0,10 g για την περίπτωση β),
— 0,20 g για την περίπτωση γ).

Συναρμολογείται η συσκευή αποστάξεως. Αφού ληφθούν οι απαραίτητες προφυλάξεις για την αποφυγή κάθε απώλειας αμμωνίας, προστίθενται στο περιεχόμενο της φιάλης αποστάξεως 10 ml από το πυκνό διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου (4.8) ή 20 ml από το ίδιο αυτό διάλυμα στην περίπτωση που έχουν προστεθεί 20 ml υδροχλωρικού οξέος (4.1) για τη διάλυση του δείγματος ελέγχου. Η φιάλη θερμαίνεται προοδευτικά αποφεύγοντας τον πολύ έντονο βρασμό. Όταν αρχίσει ο βρασμός, η απόσταξη γίνεται με ρυθμό περίπου 100 ml σε 10 έως 15 λεπτά, μέχρι συνολικού όγκου αποστάγματος 250 ml [1] περίπου. Όταν δεν υπάρχει κανένας φόβος για απώλεια αμμωνίας, χαμηλώνεται το δοχείο στο οποίο συλλέγεται το απόσταγμα κατά τρόπον ώστε το άκρο του ψυκτήρα να έλθει πάνω από την επιφάνεια του υγρού.

Ελέγχεται με κατάλληλο αντιδραστήριο, μήπως το απόσταγμα που διέρχεται περιέχει ακόμη αμμωνία. Εκπλύνεται το άκρο του ψυκτήρα με λίγο νερό και η περίσσεια οξέος ογκομετρείται με το πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου που καθορίζεται για την υιοθετηθείσα περίπτωση (βλέπε σημείωση 2).

Σημείωση 2

Για την ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος μπορούν να χρησιμοποιηθούν και πρότυπα διαλύματα, διαφόρου τίτλου, υπό την προϋπόθεση ότι οι καταναλισκόμενοι όγκοι για την ογκομέτρηση δεν υπερβαίνουν τα 40 έως 45 ml.

7.3. **Τυφλό πείραμα**

Πραγματοποιείται τυφλό πείραμα υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από τις αναλύσεις, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής, χρησιμοποιώντας κατάλληλη ποσότητα ενός πρόσφατα παρασκευασθέντος διαλύματος θειικού αμμωνίου (4.11) που περιέχει τη μέγιστη ποσότητα αζώτου την καθορισμένη για την επιλεγείσα περίπτωση.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το αναλυτικό αποτέλεσμα εκφράζεται ως επί τοις εκατό αμμωνιακό άζωτο στο λίπασμα, όπως αυτό έγινε δεκτό για την ανάλυση.

9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Όπως αναφέρεται στη σημείωση 1 υπό 5.1 «Εργαστηριακά σκεύη και όργανα», στα σχήματα 1, 2, 3 και 4 εμφαίνονται τα χαρακτηριστικά κατασκευής των διαφόρων τύπων εξοπλισμού που χρησιμοποιούνται στο παρόν έγγραφο.

Πίνακας 1

Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου και αμμωνιακού και νιτρικού αζώτου στα λιπάσματα

Πίνακας της ζύγισης, της αραίωσης και του υπολογισμού που πρέπει να πραγματοποιούνται για καθεμία από τις περιπτώσεις α), β) και γ) της μεθόδου

Περίπτωση α)

Κατά προσέγγιση μέγιστη ποσότητα του προς απόσταση αζώτου: 50 mg.

Θειικό οξύ 0,1 mol/l που φέρεται στη φιάλη συλλογής: 50 ml.

Ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος με NaOH ή KOH 0,1 mol/l.

Δήλωση (% N)	Ποσότητα προς ζύγιση (g)	Αραίωση (ml)	Διάλυμα δείγματος προς απόσταξη (ml)	Έκφραση του αποτελέσματος [a] [% N = (50 — A) F]
0 — 5	10	500	50	(50 — A) × 0,14
5 — 10	10	500	25	(50 — A) × 0,28
10 — 15	7	500	25	(50 — A) × 0,40
15 — 20	5	500	25	(50 — A) × 0,56
20 — 40	7	500	10	(50 — A) × 1,00

[a] Για τους σκοπούς του τύπου που εφαρμόζεται για την έκφραση του αποτελέσματος:
— 50 ή 35 = χιλιοστόλιτρα του πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος που φέρεται στη φιάλη συλλογής·
— A = χιλιοστόλιτρα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου που χρησιμοποιείται για την ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος·
— F = συντελεστής αποτελούμενος από την ποσότητα εκ ζυγίσεως, την αραίωση, την κατάλληλη ποσότητα του προς απόσταξη διαλύματος του δείγματος και το ογκομετρικό ισοδύναμο.

[1] Ο ψυκτήρας πρέπει να ρυθμίζεται κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται άρση ύδατος εκ συμπυκνώσεως. Η απόσταξη πρέπει να τείνει να πραγματοποιείται σε 30 έως 40 λεπτά.

Περίπτωση β)

Κατά προσέγγιση μέγιστη ποσότητα του προς απόσταξη αζώτου: 100 mg.

Θειικό οξύ 0,2 mol/l που φέρεται στη φιάλη συλλογής: 50 ml.

Ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος με NaOH ή KOH 0,2 mol/l.

Δήλωση (% N)	Ποσότητα προς ζύγιση (g)	Αραίωση (ml)	Διάλυμα δείγματος προς απόσταξη (ml)	Έκφραση του αποτελέσματος (a) [% N = (50 — A) F]
0 — 5	10	500	100	(50 — A) × 0,14
5 — 10	10	500	50	(50 — A) × 0,28
10 — 15	7	500	50	(50 — A) × 0,40
15 — 20	5	500	50	(50 — A) × 0,56
20 — 40	7	500	20	(50 — A) × 1,00

(a) Για τους σκοπούς του τύπου που εφαρμόζεται για την έκφραση του αποτελέσματος:
— 50 ή 35 = χιλιοστόλιτρα του πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος που φέρεται στη φιάλη συλλογής·
— A = χιλιοστόλιτρα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου που χρησιμοποιείται για την ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος·
— F = συντελεστής αποτελούμενος από την ποσότητα εκ ζυγίσεως, την αραίωση, την κατάλληλη ποσότητα του προς απόσταξη διαλύματος του δείγματος και το ογκομετρικό ισοδύναμο.

Περίπτωση γ)

Κατά προσέγγιση μέγιστη ποσότητα του προς απόσταξη αζώτου: 200 mg.

Θειικό οξύ 0,5 mol/l που φέρεται στη φιάλη συλλογής: 35 ml.

Ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος με NaOH ή KOH 0,5 mol/l.

Δήλωση (% N)	Ποσότητα προς ζύγιση (g)	Αραίωση (ml)	Διάλυμα δείγματος προς απόσταξη (ml)	Έκφραση του αποτελέσματος (a) [% N = (35 — A) F]
0 — 5	10	500	200	(35 — A) × 0,175
5 — 10	10	500	100	(35 — A) × 0,350
10 — 15	7	500	100	(35 — A) × 0,500
15 — 20	5	500	100	(35 — A) × 0,700
20 — 40	5	500	50	(35 — A) × 1,400

(a) Για τους σκοπούς του τύπου που εφαρμόζεται για την έκφραση του αποτελέσματος:
— 50 ή 35 = χιλιοστόλιτρα του πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος που φέρεται στη φιάλη συλλογής·
— A = χιλιοστόλιτρα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου που χρησιμοποιείται για την ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος·
— F = συντελεστής αποτελούμενος από την ποσότητα εκ ζυγίσεως, την αραίωση, την κατάλληλη ποσότητα του προς απόσταξη διαλύματος του δείγματος και το ογκομετρικό ισοδύναμο.

Σχήμα 1

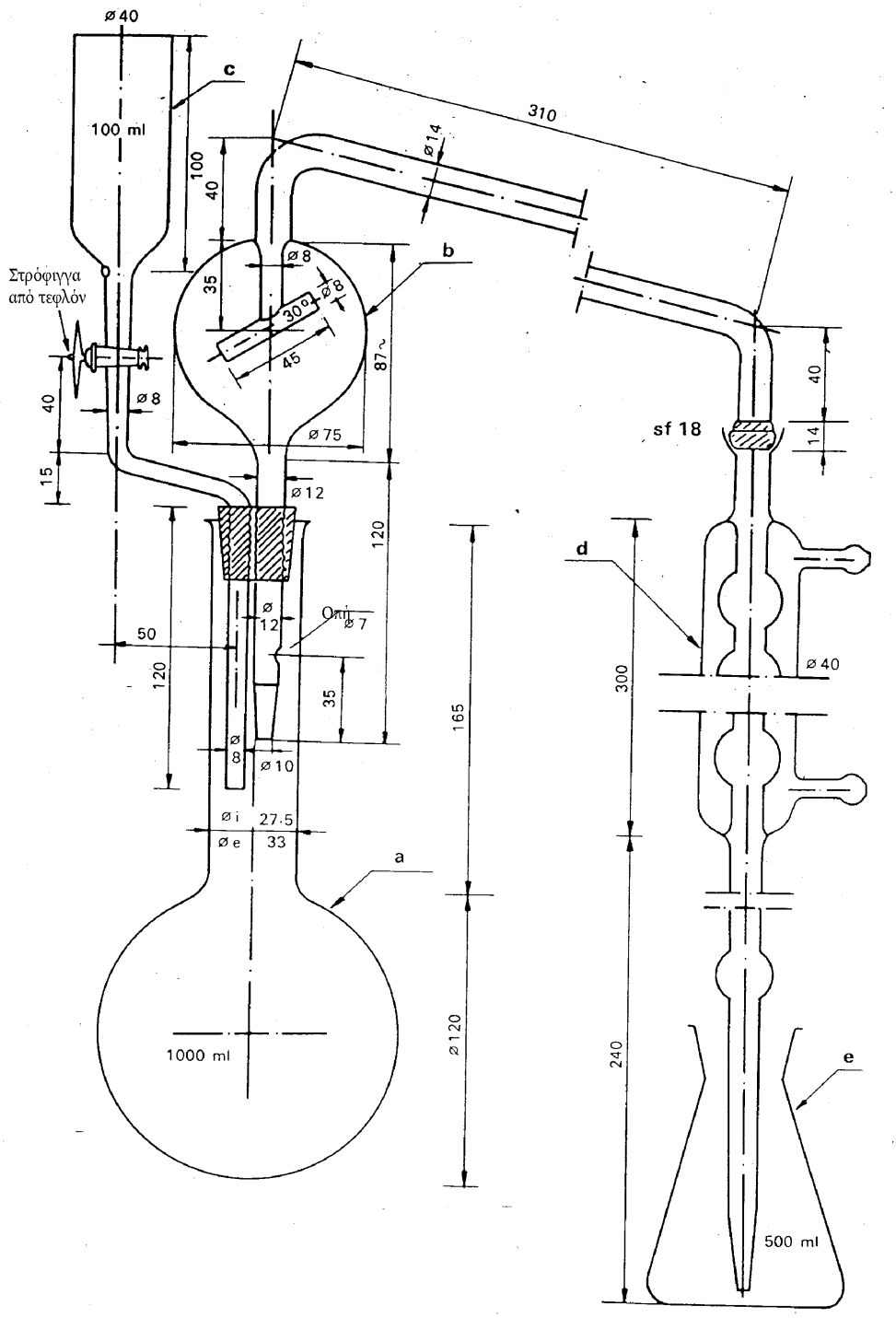
ø 40
100 ml
c
310
ø 14
100
40
35
ø 8
b
Στρόφιγγα
από τεφλόν
30°
45
87 ~
40
ø 8
ø 75
sf 18
40
14
15
ø 12
120
d
Οπή ø 7
50
ø 12
120
35
300
ø 40
165
ø 8
ø 10
ø i 27.5
ø e 33
a
1000 ml
ø 120
240
e
500 ml

Σχήμα 2

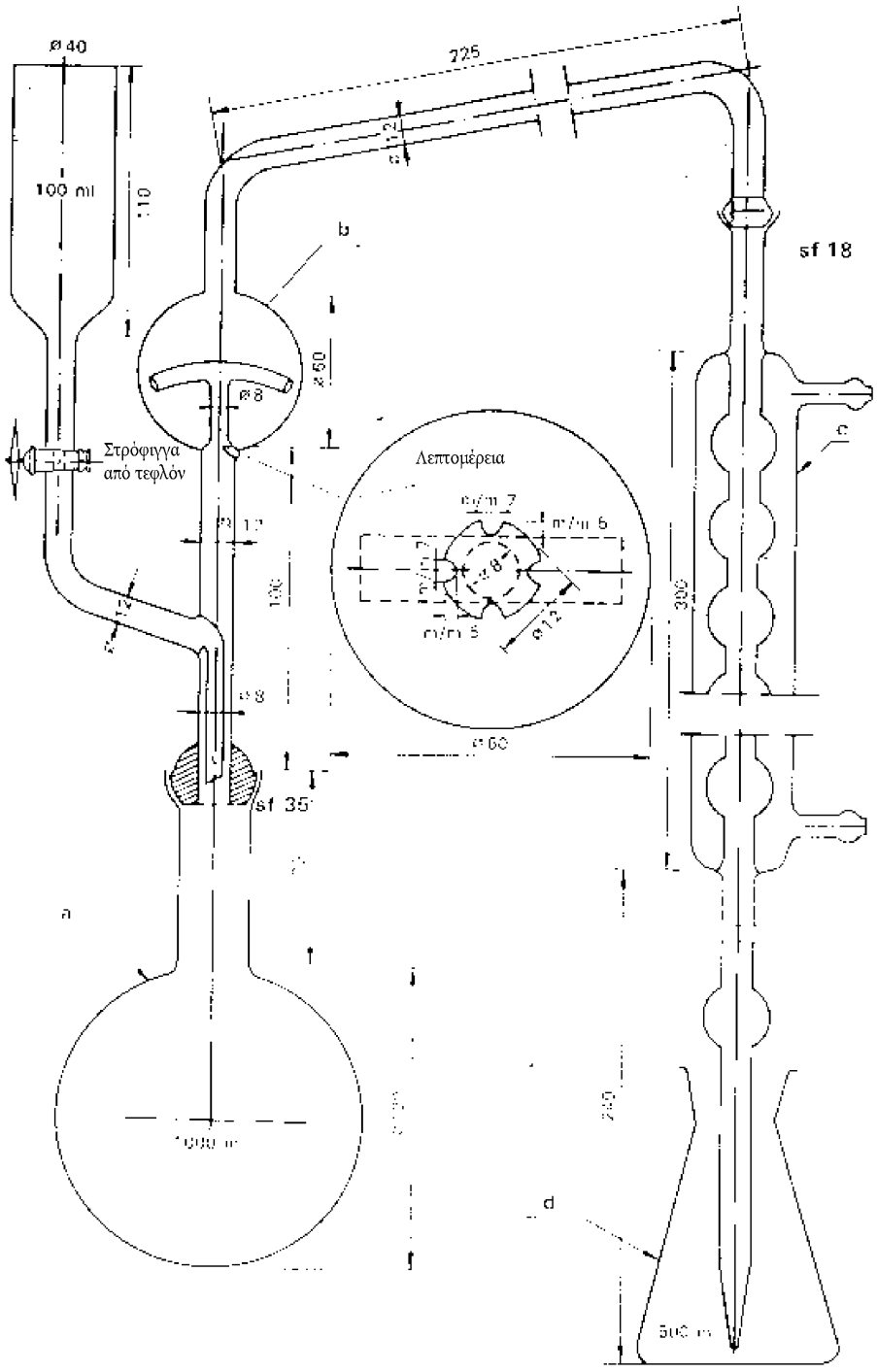
ø 40
225
100 ml
110
b
sf 18
ø 50
ø 8
Στρόφιγγα
από τεφλόν
Λεπτομέρεια
ø 12
ø 8
ø 60
sf 35
a
c
d

Σχήμα 3

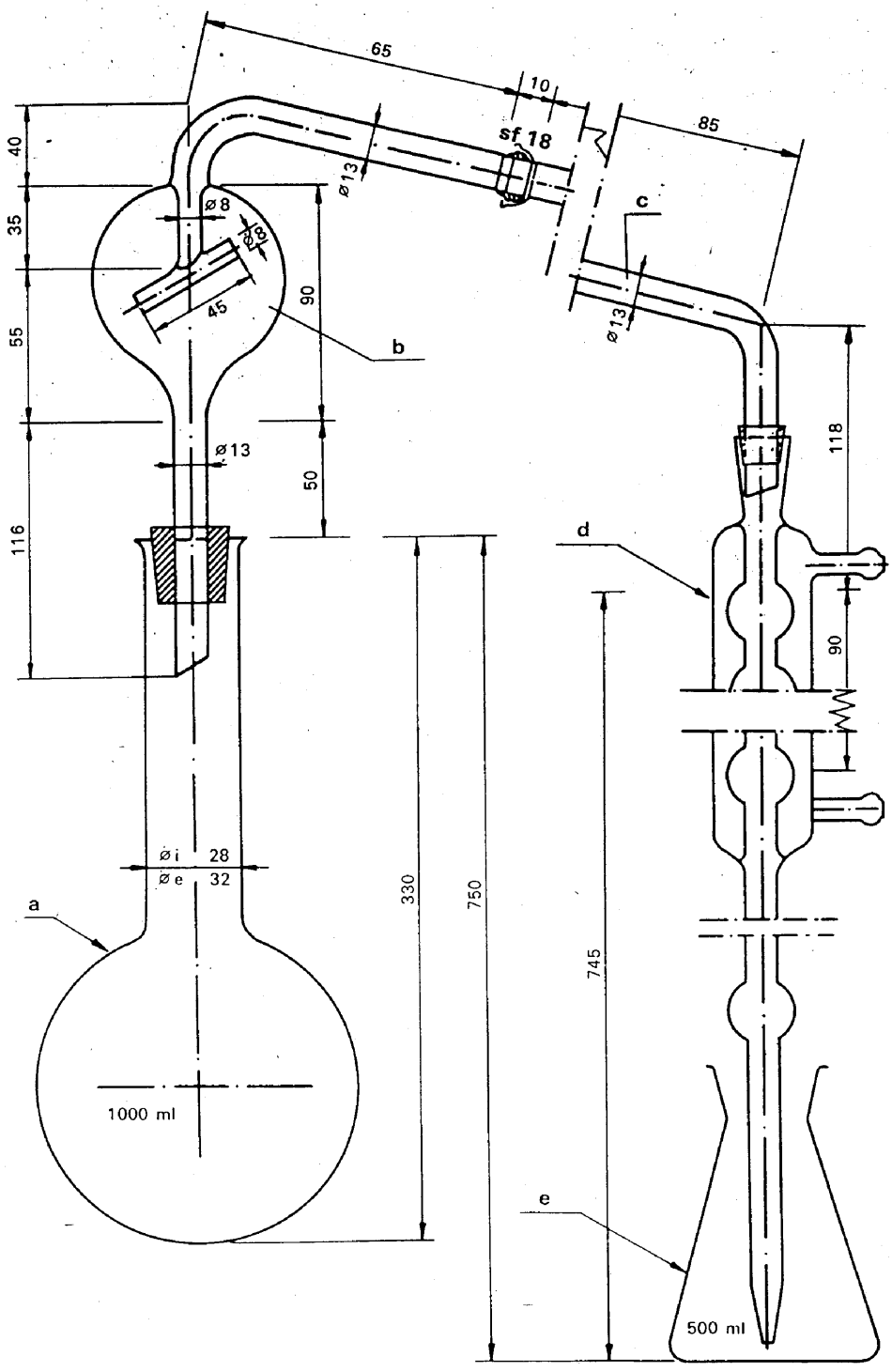
65
10
85
sf 18
ø13
ø8
ø8
45
90
40
35
55
116
50
118
90
c
b
d
a
e
ø i 28
ø e 32
330
750
745
1000 ml
500 ml

Σχήμα 4

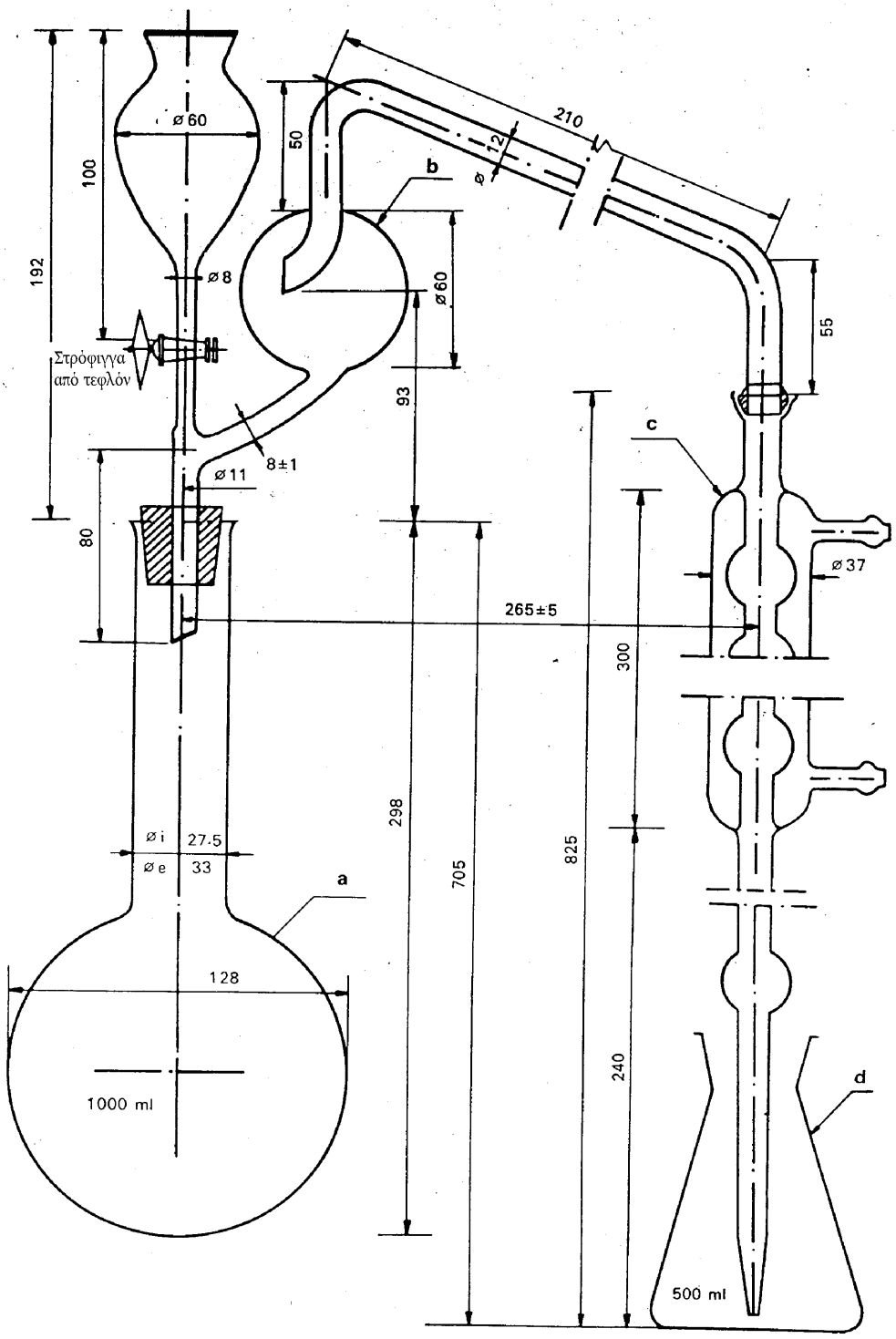
ø 60
100
192
50
210
12
ø
b
ø 8
ø 60
55
Στρόφιγγα από τεφλόν
93
c
8±1
ø 11
80
ø 37
265±5
300
298
705
825
ø i
27.5
ø e
33
a
128
1000 ml
240
d
500 ml

Επεξηγήσεις των σχημάτων 1, 2, 3 και 4

Σχήμα 1

a) Μακρύλαιμη σφαιρική φιάλη των 1 000 ml, με στρογγυλό πυθμένα.

b) Σωλήνας τροφοδοτήσεως με σφαίρα ασφαλείας εφοδιασμένος με σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην έξοδο (ο σφαιρικός αυτός σύνδεσμος για τη συναρμογή με τον ψυκτήρα μπορεί επίσης να αντικατασταθεί από ένα κατάλληλο ρακόρ από καουτσούκ).

c) Χωνί με στρόφιγγα από τεφλόν για την εισαγωγή του υδροξειδίου του νατρίου (η στρόφιγγα μπορεί επίσης να αντικατασταθεί με ένα ρακόρ από καουτσούκ εφοδιασμένο με μία λαβίδα).

d) Ψυκτήρας με σφαίρες (έξι) με σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην είσοδο και ενωμένος στην έξοδο μέσω ενός μικρού ρακόρ από καουτσούκ με μία προέκταση από γυαλί (όταν η συναρμογή στο σωλήνα τροφοδοτήσεως πραγματοποιείται μέσω ενός σωλήνα από καουτσούκ, ο σφαιρικός σύνδεσμος μπορεί να αντικαθίσταται από ένα κατάλληλο ελαστικό πώμα).

e) Κωνική φιάλη των 500 ml στην οποία συλλέγεται το απόσταγμα.

Τα σκεύη αυτά πρέπει να κατασκευάζονται από βοριοπυριτικό γυαλί.

Σχήμα 2

a) Σφαιρική φιάλη των 1 000 ml, με στρογγυλό πυθμένα και κοντό λαιμό με σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 35).

b) Σωλήνας τροφοδοτήσεως με σφαίρα ασφαλείας, εφοδιασμένος με ένα σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 35) στην είσοδο και ένα σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην έξοδο και ενωμένος στα πλάγια με ένα χωνί με στρόφιγγα από τεφλόν για την εισαγωγή του υδροξειδίου του νατρίου.

c) Ψυκτήρας με σφαίρες (έξι) με σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην είσοδο και ενωμένος στην έξοδο μέσω ενός μικρού ρακόρ από καουτσούκ με μία προέκταση από γυαλί.

d) Κωνική φιάλη των 500 ml στην οποία συλλέγεται το απόσταγμα.

Τα σκεύη αυτά πρέπει να κατασκευάζονται από βοριοπυριτικό γυαλί.

Σχήμα 3

a) Μακρύλαιμη και πλατύστομη σφαιρική φιάλη των 750 ml ή 1 000 ml με στρογγυλό πυθμένα.

b) Σωλήνας τροφοδοτήσεως με σφαίρα ασφαλείας και σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην έξοδο.

c) Κεκαμμένος σωλήνας με σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην είσοδο και με άκρο κομμένο λοξά προς τον κύριο άξονα στην έξοδο (η συναρμογή στο σωλήνα τροφοδοτήσεως μπορεί να γίνει επίσης και με ένα ρακόρ από καουτσούκ σε αντικατάσταση του σφαιρικού συνδέσμου).

d) Ψυκτήρας με σφαίρες (έξι) ενωμένος στην έξοδο μέσω ενός ρακόρ από καουτσούκ με μία προέκταση από γυαλί.

e) Φιάλη των 500 ml στην οποία συλλέγεται το απόσταγμα.

Τα σκεύη αυτά πρέπει να κατασκευάζονται από βοριοπυριτικό γυαλί.

Σχήμα 4

a) Μακρύλαιμη και πλατύστομη σφαιρική φιάλη των 1 000 ml με στρογγυλό πυθμένα.

b) Σωλήνας τροφοδοτήσεως με σφαίρα ασφαλείας και σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην έξοδο και ενωμένος στα πλάγια με ένα χωνί με στρόφιγγα από τεφλόν για την εισαγωγή του υδροξειδίου του νατρίου (σε αντικατάσταση του σφαιρικού συνδέσμου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί επίσης και κατάλληλο ρακόρ από καουτσούκ· η στρόφιγγα μπορεί να αντικατασταθεί με ένα ρακόρ από καουτσούκ εφοδιασμένο με κατάλληλη λαβίδα).

c) Ψυκτήρας με σφαίρες (έξι) με σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην είσοδο και ενωμένος στην έξοδο μέσω ενός ρακόρ από καουτσούκ με μία προέκταση από γυαλί (όταν η συναρμογή με τον σωλήνα τροφοδοτήσεως γίνεται μέσω ενός σωλήνα από καουτσούκ, ο σφαιρικός σύνδεσμος μπορεί να αντικαθίσταται από ένα κατάλληλο ελαστικό πώμα).

d) Φιάλη των 500 ml στην οποία συλλέγεται το απόσταγμα.

Τα σκεύη αυτά πρέπει να κατασκευάζονται από βοριοπυριτικό γυαλί.

Μέθοδοι 2.2

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΜΜΩΝΙΑΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ

Μέθοδος 2.2.1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΜΜΩΝΙΑΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ ΚΑΤΑ ULSCH

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Το παρόν έγγραφο έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό μεθόδου προσδιορισμού του νιτρικού και αμμωνιακού αζώτου, μετά από αναγωγή, κατά Ulsch.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα αζωτούχα λιπάσματα, συμπεριλαμβανομένων και των συνθέτων λιπασμάτων όπου το άζωτο βρίσκεται αποκλειστικά υπό μορφή νιτρικών ή υπό μορφή νιτρικών και αμμωνιακών ιόντων.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Αναγωγή των νιτρικών και των νιτρωδών που υπάρχουν ενδεχομένως, προς ιόντα αμμωνίου με μεταλλικό σίδηρο σε όξινο περιβάλλον. Ελευθέρωση της αμμωνίας με προσθήκη περίσσειας υδροξειδίου του νατρίου. Απόσταξη της αμμωνίας και δέσμευση της αμμωνίας σε γνωστό όγκο πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος. Ογκομέτρηση της περίσσειας του θειικού οξέος με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ: ένας όγκος HCl (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού**

4.2. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.3. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,1 mol/l**

4.4. **Διάλυμα θειικού οξέος, 30 % περίπου H_2SO_4 (κ.ό.), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.5. **Κονιοποιημένος σίδηρος ανηγμένος με υδρογόνο (η καθορισμένη ποσότητα σιδήρου πρέπει να μπορεί να ανάγει τουλάχιστον 0,05 g νιτρικού αζώτου)**

4.6. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, 30 % περίπου NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.7. **Διαλύματα δείκτη**

4.7.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται με νερό μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.7.2. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %. Συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό και αν χρειάζεται διηθείται.

Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 έως 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.8. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.9. **Νιτρικό νάτριο για ανάλυση**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου».

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1 «Παρασκευή του δείγματος».

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου».

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Στη φιάλη συλλογής, φέρεται η επακριβώς μετρηθείσα ποσότητα πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος που αναφέρεται στον πίνακα της μεθόδου 2.1 [περίπτωση α)], κατόπιν προστίθεται η κατάλληλη ποσότητα του επιλεγέντος διαλύματος δείκτη 4.7.1 ή 4.7.2. Το άκρο της προεκτάσεως που συνδέεται με την έξοδο του ψυκτήρα πρέπει να βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια του πρότυπου οξέος που περιέχεται στη φιάλη συλλογής του αποστάγματος.

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας λαμβάνεται, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του πίνακα 1 της μεθόδου 2.1 [περίπτωση α)], κατάλληλη ποσότητα του διαυγούς διαλύματος και μεταγγίζεται στη φιάλη αποστάξεως. Προστίθενται 350 ml νερού, 20 ml διαλύματος θειικού οξέος 30 % (4.4), αναδεύονται και προστίθενται 5 g ανηγμένου σιδήρου (4.5). Πλένεται ο λαιμός της φιάλης με μερικά χιλιοστόλιτρα νερού και επί του λαιμού της φιάλης τοποθετείται ένα μικρό χωνί από γυαλί με μακρύ στέλεχος. Θερμαίνεται στο ζέον υδατόλουτρο επί μία ώρα και στη συνέχεια το στέλεχος του χωνιού εκπλύνεται με μερικά χιλιοστόλιτρα νερού.

Αφού ληφθούν όλες οι απαραίτητες προφυλάξεις για την αποφυγή κάθε απώλειας αμμωνίας, στο περιεχόμενο της φιάλης αποστάξεως προστίθενται 50 ml πυκνού διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.6) ή 60 ml του ίδιου διαλύματος στην περίπτωση που χρησιμοποιήθηκαν 20 ml υδροχλωρικού οξέος (1 + 1) (4.1) κατά την παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση. Συναρμολογείται η συσκευή αποστάξεως. Κατόπιν το αμμωνιακό διάλυμα αποστάζεται σύμφωνα με τις υποδείξεις της μεθόδου 2.1.

7.3. **Τυφλός προσδιορισμός**

Εκτελείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από τις αναλύσεις, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής της μεθόδου, χρησιμοποιώντας κατάλληλη ποσότητα ενός προσφάτως παρασκευασθέντος διαλύματος νιτρικού νατρίου (4.9) περιέχοντος 0,045 έως 0,050 g αζώτου.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το αναλυτικό αποτέλεσμα εκφράζεται σε επί τοις εκατό νιτρικού αζώτου ή αμμωνιακού και νιτρικού αζώτου μαζί, που περιέχεται στο λίπασμα όπως έγινε δεκτό για ανάλυση.

Μέθοδος 2.2.2

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΜΜΩΝΙΑΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ ΚΑΤΑ ARND

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του νιτρικού και αμμωνιακού αζώτου, μετά από αναγωγή, κατά Arnd [τροποποιημένη για τις τρεις περιπτώσεις α), β), γ)].

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Βλέπε μέθοδο 2.2.1.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Αναγωγή των νιτρικών και των νιτρωδών προς αμμωνιακά σε ουδέτερο υδατικό διάλυμα, με τη βοήθεια μεταλλικού κράματος αποτελουμένου από 60 % Cu και 40 % Mg (κράμα του Arnd), παρουσία χλωριούχου μαγνησίου.

Απόσταξη της αμμωνίας και δέσμευσή της σε γνωστό όγκο πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος. Ογκομέτρηση της περίσσειας του οξέος με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ: ένας όγκος HCl (d_{20} = 1,18) με έναν όγκο νερού**

4.2. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.3. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,1 mol/l**

} για την περίπτωση α)

4.4. **Θειικό οξύ: 0,2 mol/l**

4.5. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,2 mol/l**

} για την περίπτωση β) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.6. **Θειικό οξύ: 0,5 mol/l**

4.7. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,5 mol/l**

} για την περίπτωση γ) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.8. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου: περίπου 2 mol/l**

4.9. **Κράμα του Arnd για ανάλυση, κονιοποιημένο ώστε να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών κάτω του 1 mm**

4.10. **Διάλυμα χλωριούχου μαγνησίου 20 %**

Εισάγονται 200 g χλωριούχου μαγνησίου ($MgCl_2 \cdot 6H_2O$) σε σφαιρική φιάλη του 1 λίτρου με επίπεδο πυθμένα και διαλύονται σε περίπου 600 έως 700 ml νερού. Για να παρεμποδιστεί η δημιουργία αφρού, προστίθενται 15 g θειικού μαγνησίου ($MgSO_4 \cdot 7H_2O$).

Μετά τη διάλυση, προστίθενται 2 g οξειδίου του μαγνησίου και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας και το εναιώρημα συμπυκνώνεται μέχρι τα 200 ml με βρασμό, απομακρύνοντας κατά τον τρόπο αυτό ίχνη αμμωνίας που υπήρχαν ενδεχομένως στα αντιδραστήρια. Αφού ψυχθεί, συμπληρώνονται μέχρις όγκου 1 λίτρου και διηθείται.

4.11. **Διαλύματα δείκτη**

4.11.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται με νερό μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.11.2. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου*

Διαλύονται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %. Συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό και αν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός (4 έως 5 σταγόνες) μπορεί να χρησιμοποιηθεί αντί του προηγουμένου.

4.11.3. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του Κονγκό*

Διαλύονται 3 g ερυθρού του Κονγκό σε 1 λίτρο ζεστό νερό και διηθούνται, εάν είναι αναγκαίο, μετά από ψύξη. Ο δείκτης αυτός χρησιμοποιείται προαιρετικά αντί των δύο προηγουμένων στην εξουδετέρωση των όξινων εκχυλισμάτων πριν από την απόσταξη, χρησιμοποιώντας 0,5 ml ανά 100 ml υγρού για εξουδετέρωση.

4.12. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.13. **Νιτρικό νάτριο για ανάλυση**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου».

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση**

Βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου».

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Ανάλογα με την περίπτωση που επιλέγεται, φέρεται στη φιάλη συλλογής του αποστάγματος η επακριβώς μετρηθείσα ποσότητα πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος που υποδεικνύεται στον πίνακα 1 της μεθόδου 2.1. Προστίθεται η ανάλογη ποσότητα του επιλεγέντος διαλύματος δείκτη (4.11.1 ή 4.11.2) και, τέλος, νερό για να ληφθεί όγκος τουλάχιστον 50 ml. Το άκρο της προεκτάσεως που ενώνεται με την έξοδο του ψυκτήρα πρέπει να βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια του διαλύματος.

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας λαμβάνεται, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του πίνακα 1, κατάλληλη ποσότητα διαυγούς διαλύματος. Φέρεται στη φιάλη αποστάξεως της συσκευής.

Προστίθεται νερό για να ληφθεί συνολικός όγκος 350 ml περίπου (βλέπε σημείωση 1), 10 g κράματος Arnd (4.9), 50 ml διαλύματος χλωριούχου μαγνησίου (4.10) και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.12). Συνδέεται ταχέως η φιάλη στη συσκευή αποστάξεως. Θερμαίνεται ελαφρά για τριάντα λεπτά περίπου. Κατόπιν θερμαίνεται ισχυρότερα και η αμμωνία αποστάζει. Η απόσταξη παρατείνεται για μία ώρα περίπου. Μετά από το χρονικό αυτό διάστημα το υπόλειμμα στη φιάλη πρέπει να έχει λάβει σιροπώδη σύσταση. Όταν τελειώσει η απόσταξη, ογκομετρείται η περίσσεια του οξέος στη φιάλη συλλογής του αποστάγματος σύμφωνα με τις υποδείξεις της μεθόδου 2.1.

Σημείωση 1

Όταν το διάλυμα του δείγματος είναι όξινο [προσθήκη 20 ml HCl (1 + 1) (4.1) για τη διαλυτοποίηση του δείγματος], η κατάλληλη ποσότητα που λαμβάνεται για ανάλυση εξουδετερώνεται με τον ακόλουθο τρόπο: στη φιάλη αποστάξεως που περιέχει την κατάλληλη ποσότητα που ελήφθη, προστίθενται περίπου 250 ml νερού, η αναγκαία ποσότητα ενός από τους δείκτες (4.11.1, 4.11.2, 4.11.3) και αναδεύεται προσεκτικά.

Το διάλυμα εξουδετερώνεται με διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 2 mol/l (4.8) και οξινίζεται εκ νέου με μία σταγόνα υδροχλωρικού οξέος (1 + 1) (4.1). Στη συνέχεια η εργασία συνεχίζεται όπως δεικνύεται υπό 7.2 (δεύτερο εδάφιο).

7.3. **Τυφλός προσδιορισμός**

Εκτελείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από την ανάλυση, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής χρησιμοποιώντας κατάλληλη ποσότητα παρασκευασθέντος διαλύματος νιτρικού νατρίου (4.13) περιέχοντος 0,050 έως 0,150 g νιτρικού αζώτου ανάλογα με την επιλεγείσα περίπτωση.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 2.2.1.

Μέθοδος 2.2.3

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΜΜΩΝΙΑΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ ΚΑΤΑ DEVARDA

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του νιτρικού και αμμωνιακού αζώτου, μετά από αναγωγή, κατά Devarda [τροποποιημένη για τις περιπτώσεις α), β) και γ)].

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Βλέπε μέθοδο 2.2.1.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Αναγωγή των νιτρικών και των νιτρωδών προς αμμωνιακά, σε ισχυρά αλκαλικό διάλυμα με τη βοήθεια μεταλλικού κράματος αποτελουμένου από 45 % Al, 5 % Zn και 50 % Cu (κράμα Devarda). Απόσταξη της αμμωνίας και δέσμευσή της από γνωστό όγκο πρότυπου θειικού οξέος. Ογκομέτρηση της περίσσειας του θειικού οξέος με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ: ένας όγκος HCl (d = 1,18) με έναν όγκο νερού**

4.2. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.3. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,1 mol/l**

} για την περίπτωση α)

4.4. **Θειικό οξύ: 0,2 mol/l**

4.5. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,2 mol/l**

} για την περίπτωση β) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.6. **Θειικό οξύ: 0,5 mol/l**

4.7. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,5 mol/l**

} για την περίπτωση γ) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.8. **Κράμα Devarda για ανάλυση**

Κονιοποιημένο ώστε το 90 έως 100 % να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών κάτω των 0,25 mm, το 50 έως 75 % να διέρχεται από κόσκινο με διάμετρο οπών κάτω των 0,075 mm.

Συνιστάται η συσκευασία σε φιαλίδια των 100 g κατ' ανώτατο όριο.

4.9. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, 30 % περίπου NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.10. **Διαλύματα δείκτη**

4.10.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.10.2. *Δείκτης με ερυθρό του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %. Συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό και αν χρειάζεται διηθείται.

Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 ή 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.11. **Αιθανόλη 95 έως 96 %**

4.12. **Νιτρικό νάτριο για ανάλυση**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Βλέπε μέθοδο 2.1.

5.1. **Συσκευή αποστάξεως που αποτελείται από φιάλη κατάλληλης χωρητικότητας, με στρογγυλό πυθμένα, συνδεδεμένη με ψυκτήρα μέσω σωλήνα τροφοδοτήσεως με σφαίρα ασφαλείας και εφοδιασμένη, επιπλέον, στη φιάλη συλλογής του αποστάγματος με πλυντρίδα νερού για την παρεμπόδιση ενδεχομένων απωλειών αμμωνίας**

Ο εγκεκριμένος τύπος συσκευής για τον προσδιορισμό αυτό απεικονίζεται με όλα τα χαρακτηριστικά κατασκευής στο σχήμα 5 κατωτέρω.

5.2. **Σιφώνια ακριβείας των 10, 20, 25, 50, 100 και 200 ml**

5.3. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml**

5.4. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ρυθμισμένος στις 35 έως 40 στροφές ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση**

Βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου».

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Η ποσότητα του νιτρικού αζώτου που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα που ελήφθη για ανάλυση δεν πρέπει να υπερβαίνει τη μέγιστη ποσότητα που προκύπτει από τον πίνακα 1.

Ανάλογα με την επιλεγείσα περίπτωση, φέρεται στη φιάλη όπου συλλέγεται το απόσταγμα η ακριβώς μετρηθείσα ποσότητα πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος που υποδεικνύεται στον πίνακα 1. Προστίθεται η ανάλογη ποσότητα του επιλεγέντος διαλύματος δείκτη (4.10.1 ή 4.10.2) και, τέλος, νερό για να ληφθεί όγκος τουλάχιστον 50 ml. Το άκρο της προεκτάσεως που ενώνεται με την έξοδο του ψυκτήρα πρέπει να βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια του διαλύματος. Η πλυντρίδα γεμίζεται με απεσταγμένο νερό.

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα όπως υποδεικνύεται στον πίνακα 1 της μεθόδου 2.1. Φέρεται στη φιάλη αποστάξεως της συσκευής.

Στη φιάλη αποστάξεως προστίθενται νερό για να ληφθεί όγκος 250 έως 300 ml, 5 ml αιθανόλης (4.11) και 4 g κράματος Devarda (4.8). (Βλέπε σημείωση 2).

Αφού ληφθούν οι απαραίτητες προφυλάξεις για την αποφυγή κάθε απώλειας αμμωνίας, προστίθενται στη φιάλη 30 ml περίπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 30 % (4.9) και, τέλος, στην περίπτωση όξινης διαλυτοποίησης του δείγματος, μια συμπληρωματική ποσότητα επαρκής για την εξουδετέρωση της ποσότητας του υδροχλωρικού οξέος (4.1) που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα που ελήφθη για ανάλυση. Η φιάλη αποστάξεως συναρμόζεται στη συσκευή και διασφαλίζεται η στεγανότητα των συναρμογών. Η φιάλη αναδεύεται με προσοχή για να αναμειχθεί το περιεχόμενο.

Θερμαίνεται με ήπια φωτιά ούτως ώστε η έκλυση υδρογόνου να ελαττωθεί αισθητά σε μισή ώρα περίπου και το υγρό να αρχίσει να βράζει. Αυξάνεται η φλόγα ώστε να αποσταχθούν τουλάχιστον 200 ml υγρού σε 30 λεπτά περίπου (η απόσταξη να μην υπερβεί τα 45 λεπτά).

Αφού τελειώσει η απόσταξη, αποσυναρμολογείται η φιάλη συλλογής του αποστάγματος από τη συσκευή, πλένονται προσεκτικά η προέκταση και η πλυντρίδα αφήνοντας να ρέει το υγρό στη φιάλη ογκομετρήσεως. Ογκομετρείται κατόπιν η περίσσεια του οξέος σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1.

Σημείωση 2

Σε περίπτωση παρουσίας αλάτων ασβεστίου, όπως το νιτρικό ασβέστιο και το εναμμώνιο νιτρικό ασβέστιο, χρειάζεται να προστεθούν, πριν από την απόσταξη, για κάθε γραμμάριο λιπάσματος που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα, 0,700 g μονόξινου φωσφορικού νατρίου ($Na_2HPO_4 \cdot 2H_2O$) για την παρεμπόδιση του σχηματισμού $Ca(OH)_2$.

7.3. **Τυφλός προσδιορισμός**

Πραγματοποιείται τυφλό πείραμα υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν την ανάλυση ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής χρησιμοποιώντας μια κατάλληλη ποσότητα ενός πρόσφατα παρασκευασθέντος διαλύματος νιτρικού νατρίου (4.12) περιέχοντος, ανάλογα με την επιλεγείσα περίπτωση, 0,050 έως 0,150 g αζώτου υπό μορφή νιτρικών.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 2.2.1.

Σχήμα 5

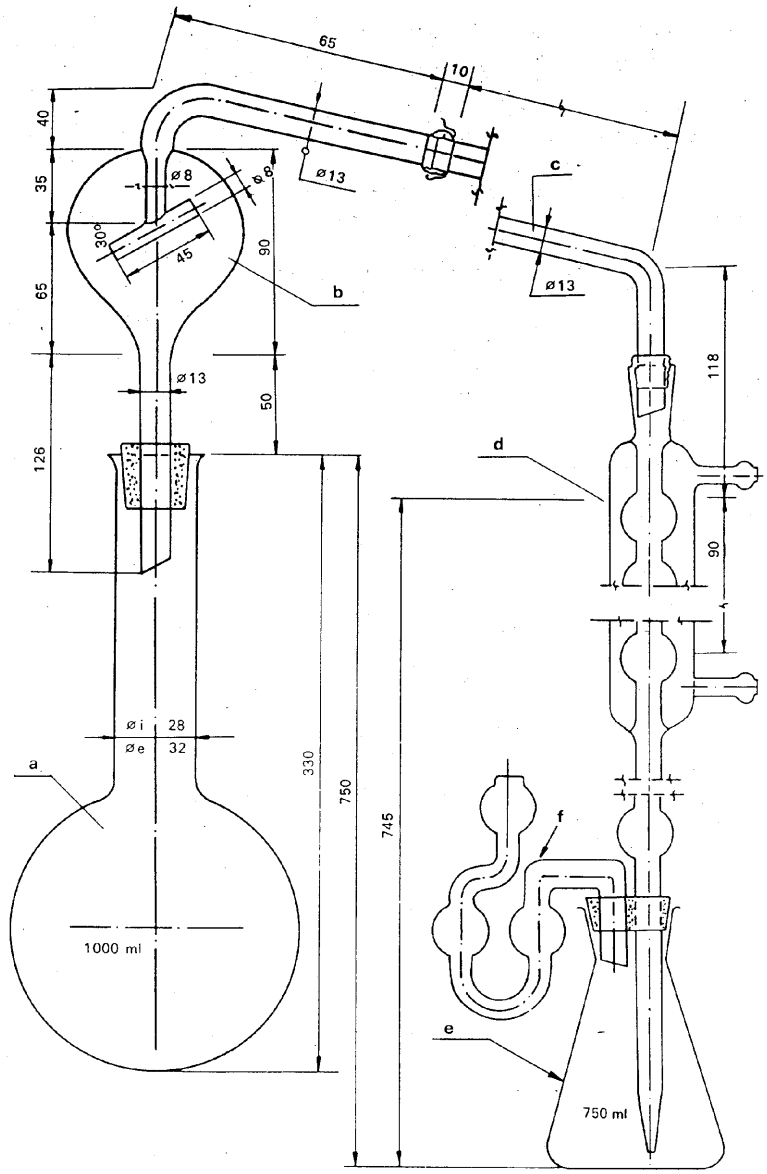

Επεξήγηση του σχήματος 5

a) Σφαιρική μακρύλαιμη και πλατύστομη φιάλη των 750 ml (1 000 ml), με στρογγυλό πυθμένα.

b) Σωλήνας τροφοδοτήσεως με σφαίρα ασφαλείας και σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην έξοδο.

c) Κεκαμμένος σωλήνας με σφαιρικό σύνδεσμο (αριθ. 18) στην είσοδο και με άκρο κομμένο λοξά προς τον κύριο άξονα στην έξοδο (αντί του σφαιρικού συνδέσμου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατάλληλο ρακόρ από καουτσούκ).

d) Ψυκτήρας με σφαίρες (έξι) που ενώνεται στην έξοδο, μέσω ενός ρακόρ από καουτσούκ, με μία προέκταση από γυαλί που στηρίζεται πάνω σε πώμα το οποίο συγκρατεί επίσης και μία πλυντρίδα.

e) Φιάλη συλλογής των 750 ml.

f) Πλυντρίδα με νερό για την παρεμπόδιση των απωλειών αμμωνίας.

Τα σκεύη αυτά πρέπει να κατασκευάζονται από βοριοπυριτικό γυαλί.

Μέθοδοι 2.3

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ

Μέθοδος 2.3.1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ ΣΤΟ ΑΠΑΛΛΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΝΙΤΡΙΚΑ ΑΣΒΕΣΤΟΚΥΑΝΑΜΙΔΙΟ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του ολικού αζώτου στο απαλλαγμένο από νιτρικά ασβεστοκυαναμίδιο.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στο απαλλαγμένο από νιτρικά ασβεστοκυαναμίδιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά την εφαρμογή της μεθόδου Kjeldahl για μετατροπή του αζώτου σε αμμωνιακό άζωτο, το σχηματιζόμενο αμμωνιακό άζωτο ελευθερώνεται προς αμμωνία με την επίδραση υδροξειδίου του νατρίου, συλλέγεται και προσδιορίζεται σε πρότυπο διάλυμα θειικού οξέος.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Αραιό θειικό οξύ (d_{20} = 1,54 g/ml): ένας όγκος θειικού οξέος (d_{20} = 1,84 g/ml) με έναν όγκο νερού**

4.2. **Θειικό κάλιο για ανάλυση**

4.3. **Οξείδιο του χαλκού (CuO): 0,3 έως 0,4 g για κάθε προσδιορισμό ή ισοδύναμη ποσότητα πενταϋδρίτη θειικού χαλκού, δηλ. 0,95 έως 1,25 g ανά προσδιορισμό**

4.4. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, 30 % περίπου NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.5. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.6. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,1 mol/l**

} για την περίπτωση α) (βλέπε μέθοδο 2.1)

4.7. **Θειικό οξύ: 0,2 mol/l**

4.8. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,2 mol/l**

} για την περίπτωση β) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.9. **Θειικό οξύ: 0,5 mol/l**

4.10. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,5 mol/l**

} για την περίπτωση γ) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.11. **Διαλύματα δείκτη**

4.11.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται με νερό μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.11.2. *Δείκτης με ερυθρό του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %, συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό. Εάν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 ή 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.12. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.13. **Θειοκυανιούχο κάλιο για ανάλυση**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συσκευή αποστάξεως, βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου»**

5.2. **Μακρύλαιμη σφαιρική φιάλη Kjeldahl κατάλληλης χωρητικότητας**

5.3. **Σιφώνια ακριβείας των 50, 100 και 200 ml**

5.4. **Ογκομετρική φιάλη των 250 ml**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση**

Ζυγίζεται, με προσέγγιση 0,001 g, δείγμα 1 g και εισάγεται στη φιάλη Kjeldahl. Προστίθενται 50 ml αραιού θειικού οξέος (4.1), 10 έως 15 g θειικού καλίου (4.2) και ο προβλεπόμενος καταλύτης (4.3). Θερμαίνεται ήπια για να εκδιωχθεί το νερό, διατηρείται σε μέτριο βρασμό επί δύο ώρες, αφήνεται να ψυχθεί και αραιώνεται με 100 έως 150 ml νερού. Αφήνεται να ψυχθεί εκ νέου, μεταγγίζεται ποσοτικά το εναιώρημα σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml, συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό, αναδεύεται και διηθείται επί ξηρού ηθμού σε ξηρό υποδοχέα.

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Ανάλογα με την επιλεγείσα περίπτωση (βλέπε μέθοδο 2.1), λαμβάνεται, με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, κατάλληλη ποσότητα 50, 100 ή 200 ml από το διάλυμα που ελήφθη και αποστάζεται η αμμωνία σύμφωνα με τον τρόπο εργασίας που περιγράφεται στη μέθοδο 2.1, λαμβάνοντας φροντίδα να προστεθεί στη φιάλη αποστάξεως επαρκής ποσότητα διαλύματος NaOH (4.4) ούτως ώστε να βρίσκεται σε σημαντική περίσσεια.

7.3. **Τυφλός προσδιορισμός**

Εκτελείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από την ανάλυση, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής, χρησιμοποιώντας κατάλληλη ποσότητα πρότυπου διαλύματος θειοκυανιούχου καλίου για ανάλυση (4.13), που να αντιστοιχεί πάνω-κάτω στη συγκέντρωση του αζώτου στο δείγμα.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το αποτέλεσμα της αναλύσεως εκφράζεται σε άζωτο (N) επί τοις εκατό που περιέχεται στο λίπασμα όπως έγινε δεκτό για ανάλυση.

Περίπτωση α): % N = (50 — A) × 0,7

Περίπτωση β): % N = (50 — A) × 0,7

Περίπτωση γ): % N = (35 — A) × 0,875

Μέθοδος 2.3.2

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ ΣΤΟ ΑΣΒΕΣΤΟΚΥΑΝΑΜΙΔΙΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΝΙΤΡΙΚΑ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του ολικού αζώτου στο ασβεστοκυαναμίδιο.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στο ασβεστοκυαναμίδιο που περιέχει νιτρικά.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Η απευθείας προσβολή κατά Kjeldahl δεν μπορεί να εφαρμοστεί στο ασβεστοκυαναμίδιο που περιέχει νιτρικά. Για το λόγο αυτό, το άζωτο ανάγεται σε αμμωνιακό άζωτο με τη βοήθεια μεταλλικού σιδήρου και χλωριούχου κασσιτέρου πριν από την εφαρμογή της μεθόδου Kjeldahl.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Θειικό οξύ (d_{20} = 1,84 g/ml)**

4.2. **Κονιοποιημένος σίδηρος, ανηγμένος με υδρογόνο**

4.3. **Θειικό κάλιο για ανάλυση, κονιοποιημένο καλά**

4.4. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.5. **Πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,1 mol/l**

} για την περίπτωση α) (βλέπε μέθοδο 2.1)

4.6. **Θειικό οξύ: 0,2 mol/l**

4.7. **Πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,2 mol/l**

} για την περίπτωση β) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.8. **Θειικό οξύ: 0,5 mol/l**

4.9. **Πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,5 mol/l**

} για την περίπτωση γ) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.10. **Διαλύματα δείκτη**

4.10.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) του διαλύματος αυτού.

4.10.2. *Δείκτης με ερυθρό του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %, συμπληρώνεται μέχρις 100 ml με νερό και αν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 ή 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.11. **Διάλυμα χλωριούχου κασσιτέρου**

Διαλύονται 120 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$ σε 400 ml πυκνού υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) και συμπληρώνονται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό. Το διάλυμα πρέπει να είναι τελείως διαυγές και να παρασκευάζεται αμέσως πριν χρησιμοποιηθεί. Είναι απαραίτητο να ελέγχεται η αναγωγική ισχύς του χλωριούχου κασσιτέρου.

Σημείωση

Διαλύονται 0,5 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$ σε 2 ml πυκνού υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) και συμπληρώνονται μέχρι 50 ml με νερό. Προστίθενται στη συνέχεια 5 g άλατος Seignette (τρυγικό καλιονάτριο), και κατόπιν επαρκής ποσότητα διττανθρακικού νατρίου για ανάλυση ώστε να είναι το διάλυμα αλκαλικό σε χάρτη ηλιοτροπίου.

Τιτλοδοτείται με διάλυμα ιωδίου 0,1 mol/l, παρουσία διαλύματος αμύλου ως δείκτη.

1 ml διαλύματος ιωδίου 0,1 mol/l αντιστοιχεί σε 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

Το 80 % τουλάχιστον του κασσιτέρου που υπάρχει συνολικά στο διάλυμα πρέπει να βρίσκεται σε δισθενή μορφή. Για την τιτλοδότηση, πρέπει λοιπόν να χρησιμοποιηθούν τουλάχιστον 35 ml διαλύματος ιωδίου 0,1 mol/l.

4.12. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, 30 % περίπου NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.13. **Πρότυπο αμμωνιονιτρικό διάλυμα**

Ζυγίζονται 2,5 g νιτρικού καλίου για ανάλυση και 10,16 g θειικού αμμωνίου για ανάλυση και φέρονται σε ογκομετρική φιάλη 250 ml. Διαλύονται με νερό και συμπληρώνονται μέχρι 250 ml. 1 ml του διαλύματος αυτού περιέχει 0,01 g αζώτου.

4.14. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Βλέπε μέθοδο 2.3.1.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος**

Ζυγίζεται, με προσέγγιση 0,001 g, δείγμα 1 g και εισάγεται στη φιάλη Kjeldahl. Προστίθενται 0,5 g κονιοποιημένου σιδήρου (4.2) και 50 ml διαλύματος χλωριούχου κασσιτέρου (4.11), αναδεύεται και αφήνεται να ηρεμήσει επί μισή ώρα. Κατά τη διάρκεια της περιόδου ηρεμίας, αναδεύεται εκ νέου μετά δέκα και είκοσι λεπτά. Προστίθενται κατόπιν 10 g θειικού καλίου (4.3) και 30 ml θειικού οξέος (4.1). Φέρεται σε βρασμό και η προσβολή συνεχίζεται επί μία ώρα μετά την εμφάνιση λευκών καπνών. Αφήνεται να ψυχθεί και αραιώνεται με 100 έως 150 ml νερού. Το εναιώρημα μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml, ξαναψύχεται, συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό, αναδεύεται και διηθείται επί ξηρού επιπέδου φίλτρου μέσα σε ξηρό δοχέα. Αντί να μεταγγιστεί στη συνέχεια το εναιώρημα για να εφαρμοστούν οι περιπτώσεις α), β), ή γ) που χρησιμοποιούνται στη μέθοδο 2.1, μπορεί επίσης το αμμωνιακό άζωτο του διαλύματος αυτού να αποσταχθεί κατευθείαν, αφού προηγουμένως προστεθεί επαρκής ποσότητα υδροξειδίου του νατρίου (4.12) ώστε να εξασφαλιστεί σημαντική περίσσεια.

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Λαμβάνεται, με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, ανάλογα με την περίπτωση α), β), ή γ) που χρησιμοποιείται στη μέθοδο 2.1, κατάλληλη ποσότητα 50, 100 ή 200 ml του διαλύματος που ελήφθη. Το αμμωνιακό διάλυμα αποστάζεται σύμφωνα με τον τρόπο εργασίας της μεθόδου 2.1, λαμβάνοντας φροντίδα να προστεθεί στη φιάλη αποστάξεως επαρκής ποσότητα διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.12) ώστε να εξασφαλιστεί σημαντική περίσσεια.

7.3. **Τυφλός προσδιορισμός**

Εκτελείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από την ανάλυση, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής με το πρότυπο διάλυμα που περιέχει ποσότητες αμμωνιακού και νιτρικού αζώτου, παρόμοιες με εκείνες του κυαναμιδικού και νιτρικού αζώτου που περιέχονται στο νιτρωμένο ασβεστοκυαναμίδιο.

Για το σκοπό αυτό, φέρονται στη φιάλη Kjeldahl, 20 ml του πρότυπου διαλύματος (4.13).

Πραγματοποιείται η ανάλυση σύμφωνα με την τεχνική που περιγράφεται υπό 7.1 και 7.2.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το αποτέλεσμα της ανάλυσης πρέπει να εκφράζεται σε ολικό άζωτο (N) επί τοις εκατό που υπάρχει στο λίπασμα όπως αυτό γίνεται δεκτό για ανάλυση.

Περίπτωση α): % N = (50 — A) × 0,7

Περίπτωση β): % N = (50 — A) × 0,7

Περίπτωση γ): % N = (35 — A) × 0,875

Μέθοδος 2.3.3

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ ΣΤΗΝ ΟΥΡΙΑ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του ολικού αζώτου στην ουρία.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στα λιπάσματα ουρίας, που είναι απαλλαγμένα νιτρικών.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Με βρασμό παρουσία θειικού οξέος, η ουρία μετασχηματίζεται ποσοτικά σε αμμωνία. Μετατίθεται η ισορροπία προς αμμωνία σε αλκαλικό διάλυμα και συλλέγεται σε πρότυπο διάλυμα θειικού οξέος που είναι σε περίσσεια. Η περίσσεια του οξέος προσδιορίζεται με πρότυπο αλκαλικό διάλυμα.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Θειικό οξύ, πυκνό (d_{20} = 1,84 g/ml)**

4.2. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, 30 % περίπου NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.3. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.4. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,1 mol/l**

} για την περίπτωση α) (βλέπε μέθοδο 2.1)

4.5. **Θειικό οξύ: 0,2 mol/l**

4.6. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,2 mol/l**

} για την περίπτωση β) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.7. **Θειικό οξύ: 0,5 mol/l**

4.8. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου, απαλλαγμένο ανθρακικών: 0,5 mol/l**

} για την περίπτωση γ) (βλέπε σημείωση 2, μέθοδο 2.1)

4.9. **Διαλύματα δείκτη**

4.9.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.9.2. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %, συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό. Εάν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 ή 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.10. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.11. **Ουρία για ανάλυση**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συσκευή αποστάξεως, βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου»**

5.2. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml**

5.3. **Σιφώνια ακριβείας των 25, 50 και 100 ml**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος**

Ζυγίζονται 2,5 g προπαρασκευασθέντος δείγματος με προσέγγιση 0,001 g, εισάγονται σε φιάλη Kjeldahl των 300 ml και προστίθενται 20 ml νερό. Προστίθενται κατόπιν, υπό ανάδευση, 20 ml πυκνού θειικού οξέος (4.1) και μερικά τεμάχια γυαλιού για τη ρύθμιση του βρασμού. Για να αποφευχθούν ενδεχόμενες εκτινάξεις, εισάγεται στο λαιμό της φιάλης ένα γυάλινο χωνί με επιμηκυμένο στέλεχος. Το σύνολο θερμαίνεται, αρχικά με μικρή φλόγα, κατόπιν ισχυρότερα, μέχρις εκλύσεως λευκών ατμών (30 με 40 λεπτά).

Μετά από ψύξη αραιώνεται με 100 έως 150 ml νερού. Μεταγγίζεται ποσοτικά το υγρό σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml, αφήνοντας το ενδεχομένως αδιάλυτο προϊόν. Αφήνεται να ψυχθεί μέχρι τη θερμοκρασία περιβάλλοντος. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό, αναδεύεται και αν χρειάζεται διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό δοχέα.

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, φέρονται στη φιάλη συλλογής του αποστάγματος 25, 50 ή 100 ml του διαλύματος που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο, ανάλογα με την επιλεγείσα περίπτωση (βλέπε μέθοδο 2.1). Κατόπιν το αμμωνιακό διάλυμα αποστάζεται σύμφωνα με τις υποδείξεις της μεθόδου 2.1, φροντίζοντας να προστεθεί στη φιάλη αποστάξεως επαρκής ποσότητα NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml) (4.2) ούτως ώστε να βρίσκεται σε σημαντική περίσσεια.

7.3. **Τυφλός προσδιορισμός**

Εκτελείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από την ανάλυση, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής χρησιμοποιώντας κατάλληλη ποσότητα προσφάτως παρασκευασθέντος διαλύματος ουρίας (4.11).

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το αποτέλεσμα της ανάλυσης εκφράζεται σε άζωτο (N) επί τοις εκατό που περιέχεται στο λίπασμα όπως έγινε δεκτό για ανάλυση.

Περίπτωση α): % N = (50 — A) × 1,12

Περίπτωση β): % N = (50 — A) × 1,12

Περίπτωση γ): % N = (35 — A) × 1,40

Μέθοδος 2.4

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΥΑΝΑΜΙΔΙΚΟΥ ΑΖΩΤΟΥ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του κυαναμιδικού αζώτου.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος μπορεί να εφαρμοστεί στο ασβεστοκυαναμίδιο και στο νιτρωμένο ασβεστοκυαναμίδιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το κυαναμιδικό άζωτο καθιζάνει υπό μορφή ενώσεως με άργυρο και προσδιορίζεται στο ίζημα κατά τη μέθοδο Kjeldahl.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και κάθε αζωτούχου ενώσεως.

4.1. **Παγόμορφο οξικό οξύ**

4.2. **Διάλυμα αμμωνίας περιεκτικότητας 10 % σε αμμωνία κατά μάζα (d_{20} = 0,96 g/ml)**

4.3. **Αμμωνιακό διάλυμα αργύρου, κατά Tollens**

Αναμειγνύονται 500 ml υδατικού διαλύματος νιτρικού αργύρου ($AgNO_3$) 10 % με 500 ml υδατικού διαλύματος αμμωνίας 10 % (4.2).

Το διάλυμα πρέπει να μην εκτίθεται χωρίς λόγο στο φως, να μη θερμαίνεται χωρίς να είναι ανάγκη και να διατηρείται όσο το δυνατό προφυλαγμένο από τον αέρα. Το διάλυμα διατηρείται συνήθως για χρόνια. Όσο το διάλυμα παραμένει διαυγές, το αντιδραστήριο είναι καλής ποιότητας.

4.4. **Πυκνό θειικό οξύ (d_{20} = 1,84 g/ml)**

4.5. **Θειικό κάλιο για ανάλυση**

4.6. **Οξείδιο του χαλκού (CuO), 0,3 έως 0,4 g για κάθε προσδιορισμό ή ισοδύναμη ποσότητα πενταϋδρίτη θειικού χαλκού, δηλ. 0,95 έως 1,25 g κατά προσδιορισμό**

4.7. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, 30 % περίπου NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.8. **Θειικό οξύ: 0,1 mol/l**

4.9. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου: 0,1 mol/l**

4.10. **Διαλύματα δείκτη**

4.10.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Ένας όγκος διαλύματος Α αναμειγνύεται με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.10.2. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %, συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό. Εάν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 έως 5 σταγόνες), αντί του προηγουμένου.

4.11. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.12. **Θειοκυανιούχο κάλιο για ανάλυση**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συσκευή αποστάξεως, βλέπε μέθοδο 2.1 «Προσδιορισμός του αμμωνιακού αζώτου»**

5.2. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml (π.χ. Stohmann)**

5.3. **Μακρύλαιμη φιάλη Kjeldahl κατάλληλης χωρητικότητας (300 έως 500 ml)**

5.4. **Σιφώνιο ακριβείας των 50 ml**

5.5. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ρυθμισμένος στις 35 έως 40 στροφές ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Μέτρα ασφαλείας**

Κατά τη χρησιμοποίηση οποιουδήποτε αμμωνιακού διαλύματος αργύρου, επιβάλλεται αυστηρά να φοριούνται γυαλιά ασφαλείας. Μόλις σχηματιστεί μια λεπτή μεμβράνη στην επιφάνεια του υγρού μπορεί να γίνει μετά από ανάδευση έκρηξη και επιβάλλεται η μεγαλύτερη δυνατή επιφυλακτικότητα.

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση**

Ζυγίζονται 2,5 g δείγματος, με προσέγγιση 0,001 g, και φέρονται σε μικρό γυάλινο γουδί. Λειοτριβείται τρεις φορές με νερό και μετά από κάθε λειοτρίβηση το υπερκείμενο υγρό μεταγγίζεται σε ογκομετρική φιάλη Stohmann των 500 ml. Το ιγδίο, ο ύπερος και το χωνί εκπλύνονται με την βοήθεια υδροβολέα κατά τρόπο ώστε όλο το υλικό να μεταφερθεί ποσοτικά στην ογκομετρική φιάλη Stohmann. Στη φιάλη προστίθενται νερό για να ληφθεί όγκος περίπου 400 ml και 15 ml οξικού οξέος (4.1). Αναδεύεται με περιστροφικό αναδευτήρα (5.5) επί δύο ώρες.

Φέρεται με νερό μέχρις όγκου 500 ml, αναμειγνύεται και διηθείται.

Η ανάλυση πρέπει να ακολουθεί όσο το δυνατό ταχύτερα.

7.3. **Ανάλυση του διαλύματος**

Λαμβάνονται 50 ml του διηθήματος και φέρονται σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml.

Ρυθμίζεται το pH του διαλύματος λίγο πάνω από το 7 με προσθήκη αμμωνιακού διαλύματος (4.2) και στη συνέχεια προστίθενται υπό ανάδευση 30 ml ζεστού αμμωνιακού διαλύματος νιτρικού αργύρου (4.3) για την καταβύθιση της κίτρινης με άργυρο ενώσεως του κυαναμιδίου.

Αφήνεται σε ηρεμία μέχρι την επομένη. Διηθείται και το ίζημα πλένεται με κρύο νερό μέχρι να απαλλαγεί τελείως από τα ιόντα αμμωνίου.

Το διήθημα και το ίζημα υγρά ακόμη, φέρονται στη φιάλη Kjeldahl, προστίθενται 10 έως 15 g θειικού καλίου (4.5), ο καταλύτης (4.6) στην προβλεπόμενη ποσότητα και στη συνέχεια 50 ml νερού και 25 ml πυκνού θειικού οξέος (4.4).

Η φιάλη θερμαίνεται αργά αναδεύοντας ελαφρά μέχρι να αρχίσει να βράζει το περιεχόμενο. Αυξάνεται η θέρμανση και ο βρασμός συνεχίζεται μέχρις ότου το περιεχόμενο της φιάλης αποχρωματιστεί ή γίνει ελαφρώς πράσινο.

Ο βρασμός παρατείνεται επί μία ώρα και αφήνεται να ψυχθεί.

Το υγρό της φιάλης Kjeldahl μεταγγίζεται ποσοτικά στη φιάλη αποστάξεως, προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.11), αραιώνεται με νερό για να ληφθεί συνολικός όγκος περίπου 350 ml. Αναμειγνύεται και ψύχεται.

Το αμμωνιακό διάλυμα αποστάζεται σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1, περίπτωση α), φροντίζοντας να προστεθεί στη φιάλη αποστάξεως επαρκής ποσότητα διαλύματος NaOH (4.7) για να διασφαλιστεί η ύπαρξη ικανής περίσσειας.

7.4. **Τυφλός προσδιορισμός**

Εκτελείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.5. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από την ανάλυση, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της τεχνικής χρησιμοποιώντας κατάλληλη ποσότητα πρότυπου διαλύματος θειοκυανιούχου καλίου (4.12) που να αντιστοιχεί σε 0,05 g αζώτου.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το αποτέλεσμα εκφράζεται σε κυαναμιδικό άζωτο επί τοις εκατό, περιεχόμενο στο λίπασμα όπως αυτό έχει γίνει δεκτό για ανάλυση.

$$\% N = (50 — A) \times 0,56$$

Μέθοδος 2.5

ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΟΥΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΟΥΡΙΑ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού της διουρίας στην ουρία.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στην ουρία.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Σε αλκαλικό περιβάλλον, παρουσία τρυγικού καλιονατρίου, η διουρία σχηματίζει με το διισθενή χαλκό ένα ιώδες σύμπλοκο χαλκού. Η απορρόφηση του διαλύματος μετράται σε μήκος κύματος περίπου 546 nm (νανόμετρα).

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο η απιονισμένο νερό απαλλαγμένο διοξειδίου του άνθρακα και αμμωνίας. Η ποιότητα του νερού είναι ιδιαίτερα σημαντική για τον παρόντα προσδιορισμό.

4.1. **Μεθανόλη**

4.2. **Διάλυμα θειικού οξέος, περίπου 0,1 mol/l**

4.3. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, περίπου 0,1 mol/l**

4.4. **Αλκαλικό διάλυμα τρυγικού καλιονατρίου**

Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου, διαλύονται 40 g υδροξειδίου του νατρίου σε 500 ml νερού, και αφήνονται να ψυχθούν. Προστίθενται 50 g τρυγικού καλιονατρίου ($NaKC_4H_4O_6 \cdot 4H_2O$). Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή. Αφήνεται σε ηρεμία επί 24 ώρες πριν χρησιμοποιηθεί.

4.5. **Διάλυμα θειικού χαλκού**

Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου, διαλύονται 15 g θειικού χαλκού ($CuSO_4 \cdot 5H_2O$) σε 500 ml νερού. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή.

4.6. **Πρότυπο διάλυμα διουρίας παρασκευασθέν πρόσφατα**

Σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml, διαλύονται 0,250 g καθαρής διουρίας [1] σε νερό. Συμπληρώνεται μέχρις 250 ml. 1 ml του διαλύματος αυτού περιέχει 0,001 g διουρίας.

4.7. **Διάλυμα δείκτη**

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml, διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 % και συμπληρώνεται μέχρι 100 ml με νερό. Εάν παραμείνει αδιάλυτο προϊόν διηθείται.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Φασματόμετρο, ή φωτόμετρο με φίλτρα, επαρκούς ευαισθησίας και ακριβείας που επιτρέπει αναπαραγώγιμες μετρήσεις μικρότερες από 0,5 % T [2]**

5.2. **Ογκομετρικές φιάλες των 100, 250 και 1 000 ml**

5.3. **Προτυποποιημένα σιφώνια ακριβείας των 2, 5, 10, 20, 25 και 50 ml ή προτυποποιημένη προχοΐδα ακριβείας 25/0,05 ml**

5.4. **Ποτήρι ζέσεως των 250 ml**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Προετοιμασία της καμπύλης βαθμονόμησης**

Κατάλληλες ποσότητες 0, 2, 5, 10, 20, 25 και 50 ml πρότυπου διαλύματος διουρίας (4.6) φέρονται σε μια σειρά επτά ογκομετρικών φιαλών 100 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 50 ml με νερό. Προστίθεται μία σταγόνα δείκτη (4.7) και εξουδετερώνεται, αν χρειάζεται, με θειικό οξύ 0,1 mol/l (4.2). Προστίθενται αναδεύοντας 20 ml αλκαλικού τρυγικού διαλύματος (4.4) και στη συνέχεια 20 ml του διαλύματος θειικού χαλκού (4.5).

Σημείωση

Τα διαλύματα αυτά πρέπει να μετρώνται με τη βοήθεια δύο προχοΐδων ακριβείας, ή ακόμη καλύτερα με τη βοήθεια δύο σιφωνίων ακριβείας.

Το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml με απεσταγμένο νερό, αναμειγνύεται και αφήνεται σε ηρεμία επί 15 λεπτά στους 30 ± 2 °C.

---

[1] Η διουρία μπορεί να καθαριστεί προηγουμένως με έκπλυση με αμμωνιακό διάλυμα (10 %), ακετόνη και ξήρανση υπό κενό.

[2] Βλέπε σημείο 9 «Προσάρτημα».

Οι φωτομετρικές μετρήσεις κάθε διαλύματος πραγματοποιούνται ως προς το πρότυπο διάλυμα «0» διουρίας σε μήκος κύματος περίπου 546 nm χρησιμοποιώντας κυψελίδες καταλλήλου μήκους διαδρομής.

Χαράσσεται στη συνέχεια η καμπύλη βαθμονόμησης θέτοντας ως τετμημένη την οπτική πυκνότητα και ως τεταγμένη την ποσότητα διουρίας, εκφραζόμενης σε mg, που υπάρχει σε κάθε δοκιμή.

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση**

Ζυγίζονται με προσέγγιση 0,001 g, 10 g του παρασκευασθέντος δείγματος. Διαλύονται σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml με 150 ml νερού περίπου. Μετά τη διάλυση, φέρεται ο όγκος μέχρι τη χαραγή. Εάν χρειάζεται διηθείται.

Παρατήρηση 1

Εάν το προς ανάλυση δείγμα περιέχει πάνω από 0,015 g αμμωνιακού αζώτου, διαλύεται σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml με 50 ml μεθανόλης (4.1). Ο όγκος μειώνεται με εξάτμιση μέχρι 25 ml περίπου. Μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό. Διηθείται, αν χρειάζεται, με ξηρό πτυχωτό ηθμό μέσα σε ξηρό υποδοχέα.

Παρατήρηση 2

Εξάλειψη της οπαλιοχροίας: σε περίπτωση παρουσίας κολλοειδούς ουσίας, μπορεί κατά τη διήθηση να παρουσιαστούν δυσκολίες. Το διάλυμα που προορίζεται για ανάλυση παρασκευάζεται τότε ως εξής: το προς ανάλυση δείγμα διαλύεται σε 150 ml νερού, προστίθενται 2 ml υδροχλωρικού οξέος 1 mol/l, και το διάλυμα διηθείται επί δύο επιπέδων ηθμών με πυκνή ύφανση σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml. Οι ηθμοί εκπλύνονται με νερό και ο όγκος συμπληρώνεται μέχρις 250 ml. Η εργασία συνεχίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται υπό 7.3 «Προσδιορισμός».

7.3. **Προσδιορισμός**

Ανάλογα με την προϋποτιθέμενη περιεκτικότητα σε διουρία, λαμβάνονται από το διάλυμα του σημείου 7.2, με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, 25 ή 50 ml και φέρονται σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml. Εξουδετερώνεται αν χρειάζεται με ένα αντιδραστήριο 0,1 mol/l (4.2 ή 4.3), ανάλογα με την περίπτωση, χρησιμοποιώντας ως δείκτη το ερυθρό του μεθυλίου και προστίθενται, με την ίδια ακρίβεια όπως και για τη χάραξη της καμπύλης βαθμονόμησης, 20 ml από το αλκαλικό διάλυμα τρυγικού καλιονατρίου (4.4) και 20 ml από το διάλυμα χαλκού (4.5). Φέρεται ο όγκος μέχρι τη χαραγή, αναδεύεται προσεκτικά και αφήνεται σε ηρεμία επί δεκαπέντε λεπτά στους 30 ± 2 °C.

Εκτελούνται τότε οι φωτομετρικές μετρήσεις και υπολογίζεται η ποσότητα διουρίας στην ουρία.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

$$\% \text{ διουρίας} = \frac{C \times 2,5}{V}$$

όπου

«C» είναι η μάζα, σε χιλιοστόγραμμα, της διουρίας με βάση την καμπύλη βαθμονόμησης,

«V» είναι ο όγκος της κατάλληλης ποσότητας δειγματοληψίας

9. ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

Έστω «Jo» η πυκνότητα της δέσμης μονόχρωμων ακτινών (καθορισμένου μήκους κύματος) πριν περάσει μέσα από ένα διαφανές σώμα, και «J» η πυκνότητα της δέσμης αυτής μετά το πέρασμα, τότε:

— συντελεστής μετάδοσης: $T = \frac{J}{Jo}$

— αδιαφάνεια: $O = \frac{Jo}{J}$

— απορρόφηση: $E = \log O$

— απορρόφηση ανά μονάδα οπτικής διαδρομής: $k = \frac{E}{s}$

— συντελεστής ειδικής απορρόφησης: $K = \frac{E}{C \times S}$

όπου

s = πάχος του στρώματος σε εκατοστόμετρα.

c = συγκέντρωση σε χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο.

k = ειδικός συντελεστής κάθε ουσίας στο νόμο του Lambert-Beer.

Μέθοδοι 2.6

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΖΩΤΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΛΙΠΑΣΜΑ

Μέθοδος 2.6.1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΖΩΤΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΑΖΩΤΟ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΝΙΤΡΙΚΗ, ΑΜΜΩΝΙΑΚΗ, ΟΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΑΝΑΜΙΔΙΟΥ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού των περιεκτικοτήτων σε άζωτο υπό τις διάφορες μορφές του σε περίπτωση ταυτόχρονης παρουσίας τους.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε κάθε λίπασμα του παραρτήματος I το οποίο περιέχει άζωτο υπό διάφορες μορφές.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

3.1. **Ολικό διαλυτό και αδιάλυτο άζωτο**

Σύμφωνα με τον κατάλογο των τύπων των λιπασμάτων (παράρτημα I), ο προσδιορισμός αυτός περιορίζεται στα προϊόντα που περιέχουν ασβεστοκυαναμίδιο.

3.1.1. *Απουσία νιτρικών, το δείγμα ελέγχου ανοργανοποιείται με απευθείας προσβολή κατά Kjeldahl*

3.1.2. *Παρουσία νιτρικών, το δείγμα ελέγχου ανοργανοποιείται με προσβολή κατά Kjeldahl μετά από αναγωγή με μεταλλικό σίδηρο και χλωριούχο κασσίτερο*

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, η αμμωνία προσδιορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1.

Σημείωση

Εάν η ανάλυση παρουσιάζει περιεκτικότητα σε αδιάλυτο άζωτο μεγαλύτερη από 0,5 %, συμπεραίνεται ότι το λίπασμα περιέχει και άλλες μορφές αδιάλυτου αζώτου που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος I.

3.2. **Μορφές διαλυτού αζώτου**

Από το ίδιο διάλυμα του δείγματος, προσδιορίζεται με διάφορες δειγματοληψίες:

3.2.1. *το ολικό διαλυτό άζωτο*:

3.2.1.1. απουσία νιτρικών, με απευθείας προσβολή κατά Kjeldahl,

3.2.1.2. παρουσία νιτρικών, με προσβολή κατά Kjeldahl σε κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος, μετά από αναγωγή κατά Ulsch, προσδιοριζόμενης της αμμωνίας και στις δύο περιπτώσεις σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1·

3.2.2. *το ολικό διαλυτό άζωτο, με εξαίρεση το νιτρικό, με προσβολή κατά Kjeldahl μετά από εξάλειψη σε όξινο περιβάλλον του νιτρικού αζώτου μέσω θειικού σιδήρου, προσδιοριζόμενης της αμμωνίας σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1*·

3.2.3. *το νιτρικό άζωτο, εκ διαφοράς*:

3.2.3.1. απουσία ασβεστοκυαναμιδίου, μεταξύ των σημείων 3.2.1.2 και 3.2.2 ή μεταξύ του ολικού διαλυτού αζώτου (3.2.1.2) και του αθροίσματος του αμμωνιακού και του υπό μορφή ουρίας αζώτου (3.2.4 + 3.2.5),

3.2.3.2. παρουσία ασβεστοκυαναμιδίου, μεταξύ των σημείων 3.2.1.2 και 3.2.2 ή μεταξύ του σημείου 3.2.1.2 και του αθροίσματος των σημείων 3.2.4 + 3.2.5 + 3.2.6·

3.2.4. *το αμμωνιακό άζωτο*:

3.2.4.1. παρουσία αποκλειστικά αμμωνιακού αζώτου και αμμωνιακού επιπλέον του νιτρικού, με εφαρμογή της μεθόδου 1,

3.2.4.2. παρουσία αζώτου υπό μορφή ουρίας ή/και κυαναμιδίου, με ελευθέρωση της αμμωνίας εν ψυχρώ αφού το διάλυμα καταστεί ελαφρώς αλκαλικό, συλλεγόμενης της αμμωνίας σε ένα πρότυπο διάλυμα θειικού οξέος και προσδιοριζόμενης σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1·

3.2.5. *το άζωτο υπό μορφή ουρίας*:

3.2.5.1. με μετατροπή με ουρέαση σε αμμωνία, που ογκομετρείται με πρότυπο διάλυμα υδροχλωρικού οξέος,

ή

3.2.5.2. σταθμικά με ξανθυδρόλη: η διουρία που συγκαταβυθίζεται μπορεί να συνυπολογιστεί με το υπό μορφή ουρίας άζωτο χωρίς μεγάλο σφάλμα, επειδή η περιεκτικότητά της παραμένει γενικά σε χαμηλά απόλυτα επίπεδα στα σύνθετα λιπάσματα,

ή

3.2.5.3. εκ διαφοράς σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Περίπτωση	Νιτρικό άζωτο	Αμμωνιακό άζωτο	Κυαναμιδικό άζωτο	Διαφορά
1	Απόν	Παρόν	Παρόν	(3.2.1.1) — (3.2.4.2 + 3.2.6)
2	Παρόν	Παρόν	Παρόν	(3.2.2) — (3.2.4.2 + 3.2.6)
3	Απόν	Παρόν	Απόν	(3.2.1.1) — (3.2.4.2)
4	Παρόν	Παρόν	Απόν	(3.2.2) — (3.2.4.2)

3.2.6. *το κυαναμιδικό άζωτο, με καταβύθιση υπό μορφή ενώσεως με άργυρο και με προσδιορισμό του αζώτου στο ίζημα με τη μέθοδο Kjeldahl*

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Θειικό κάλιο για ανάλυση**

4.2. **Κονιοποιημένος σίδηρος, ανηγμένος με υδρογόνο (η ποσότητα του σιδήρου πρέπει να μπορεί να ανάγει τουλάχιστον 50 mg αζώτου υπό μορφή νιτρικών)**

4.3. **Θειοκυανιούχο κάλιο για ανάλυση**

4.4. **Νιτρικό κάλιο για ανάλυση**

4.5. **Θειικό αμμώνιο για ανάλυση**

4.6. **Ουρία για ανάλυση**

4.7. **Αραιό θειικό οξύ 1 : 1 κατ' όγκο: ένας όγκος θειικού οξέος (d_{20} = 1,84 g/ml) σε έναν όγκο νερού**

4.8. **Πρότυπο διάλυμα θειικού οξέος: 0,2 mol/l**

4.9. **Πυκνό διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου. Υδατικό διάλυμα περιεκτικότητας 30 % (κ.ό.) περίπου σε NaOH, απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.10. **Πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου: 0,2 mol/l, απαλλαγμένο ανθρακικών**

4.11. **Διάλυμα χλωριούχου κασσιτέρου**

Διαλύονται 120 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$ σε 400 ml πυκνού υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) και συμπληρώνονται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό. Το διάλυμα πρέπει να είναι τελείως διαυγές και να έχει παρασκευαστεί αμέσως πριν από την χρησιμοποίησή του.

Σημείωση

Είναι απαραίτητο να ελέγχεται η αναγωγική ισχύς του χλωριούχου κασσιτέρου: διαλύονται 0,5 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$ σε 2 ml πυκνού υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 50 ml με νερό. Προστίθενται στη συνέχεια 5 g άλατος του Seignette (τρυγικό καλιονάτριο), και κατόπιν επαρκής ποσότητα διττανθρακικού νατρίου για να είναι το διάλυμα αλκαλικό σε χάρτη ηλιοτροπίου.

Τιτλοδοτείται με διάλυμα ιωδίου 0,1 mol/l παρουσία διαλύματος αμύλου ως δείκτη.

1 ml διαλύματος ιωδίου 0,1 mol/l αντιστοιχεί σε 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

Το 80 % τουλάχιστον του ολικού κασσιτέρου που υπάρχει στο διάλυμα αυτό πρέπει να βρίσκεται υπό δισθενή μορφή. Για την τιτλοδότηση, πρέπει λοιπόν να χρησιμοποιηθούν τουλάχιστον 35 ml διαλύματος ιωδίου 0,1 mol/l.

4.12. **Θειικό οξύ (d_{20} = 1,84 g/ml)**

4.13. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ: ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού**

4.14. **Οξικό οξύ: 96 έως 100 %**

4.15. **Διάλυμα θειικού οξέος περιεκτικότητας 30 % περίπου σε H_2SO_4 (κ.ό.)**

4.16. **Θειικός σίδηρος: κρυσταλλικός, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$**

4.17. **Πρότυπο διάλυμα θειικού οξέος: 0,1 mol/l**

4.18. **Οκτυλική αλκοόλη**

4.19. **Κορεσμένο διάλυμα ανθρακικού καλίου**

4.20. **Πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου: 0,1 mol/l (απαλλαγμένο ανθρακικών)**

4.21. **Κορεσμένο διάλυμα υδροξειδίου του βαρίου**

4.22. **Διάλυμα ανθρακικού νατρίου: 10 % (κ.ό.)**

4.23. **Υδροχλωρικό οξύ: 2 mol/l**

4.24. **Πρότυπο διάλυμα υδροχλωρικού οξέος: 0,1 mol/l**

4.25. **Διάλυμα ουρέασης**

Φέρονται 0,5 g ενεργού ουρέασης σε 100 ml απεσταγμένου νερού. Με τη βοήθεια υδροχλωρικού οξέος 0,1 mol/l (4.24), το pH ρυθμίζεται στο 5,4 μετρούμενο με πεχάμετρο.

4.26. **Ξανθυδρόλη**

Διάλυμα 5 % σε αιθανόλη ή μεθανόλη (4.31) (δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται προϊόντα που παρουσιάζουν μεγάλη αναλογία αδιαλύτων). Το διάλυμα διατηρείται τρεις μήνες σε φιαλίδιο βουλωμένο καλά και προφυλαγμένο από το φως.

4.27. **Οξείδιο του χαλκού (CuO): 0,3 έως 0,4 g κατά προσδιορισμό ή ισοδύναμη ποσότητα πεντενύδρου θειικού χαλκού 0,95 έως 1,25 g κατά προσδιορισμό**

4.28. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.29. **Διαλύματα δείκτη**

4.29.1. *Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.*

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Αναμειγνύεται ένας όγκος διαλύματος Α με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.29.2. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %. Συμπληρώνεται μέχρις όγκου 100 ml με νερό και αν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 ή 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.30. **Δείκτες-χαρτιά**

Ηλιοτροπίου, κυανού της βρωμοθυμόλης (ή άλλα χαρτιά ευαίσθητα σε pH 6 έως 8).

4.31. **Αιθανόλη ή μεθανόλη: διάλυμα 95 %**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συσκευή αποστάξεως**

Βλέπε μέθοδο 2.1.

5.2. **Συσκευή για τον προσδιορισμό του αμμωνιακού αζώτου σύμφωνα με την αναλυτική τεχνική 7.2.5.3** (βλέπε σχήμα 6)

Η συσκευή αποτελείται από ένα δοχείο ειδικού σχήματος με εσμυρισμένο λαιμό, εφοδιασμένο στα πλάγια με λαιμό που μπορεί να φράσσεται, ένα σωλήνα συνδέσεως με σφαίρα ασφαλείας και ένα κάθετο σωλήνα που χρησιμεύει για την εισαγωγή του αέρα. Οι σωλήνες μπορούν να συνδεθούν με το δοχείο με ένα μικρό τρυπημένο πώμα από καουτσούκ. Είναι σημαντικό να δοθεί κατάλληλο σχήμα στο τελικό τμήμα των σωλήνων εισαγωγής του αέρα γιατί οι φυσαλλίδες του αέρα πρέπει να διαχωρίζονται πλήρως μέσα στα διαλύματα που περιέχονται στο δοχείο και στον απορροφητήρα. Η καλύτερη διάταξη συνίσταται από μικρά μυκητόμορφα τεμάχια εξωτερικής διαμέτρου 20 mm, που φέρουν στο άκρο τους 6 τρύπες διαμέτρου 1 mm.

5.3. **Συσκευή για τον προσδιορισμό του υπό μορφή ουρίας αζώτου σύμφωνα με την τεχνική της ουρέασης (7.2.6.1)**

Αποτελείται από φιάλη Erlenmeyer των 300 ml εφοδιασμένη με χοάνη με στρόφιγγα και μικρό απορροφητήρα (βλέπε σχήμα 7).

5.4. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

5.5. **Πεχάμετρο**

5.6. **Ρυθμιζόμενο πυριατήριο**

5.7. **Γυάλινα σκεύη:**

— σιφώνια ακριβείας των 2, 5, 10, 20, 25, 50 και 100 ml,

— μακρύλαιμες φιάλες Kjeldahl των 300 και 500 ml,

— ογκομετρικές φιάλες των 100, 250, 500 και 1 000 ml,

— ηθμοί από πορώδες γυαλί με διάμετρο πόρων 5 έως 15 μ,

— ιγδία.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ

7.1. **Ολικό διαλυτό και αδιάλυτο άζωτο**

7.1.1. *Απουσία νιτρικών*

7.1.1.1. Προσβολή

Ζυγίζεται, με προσέγγιση 0,001 g, ποσότητα δείγματος περιέχουσα 100 mg αζώτου κατ' ανώτατο όριο. Εισάγεται στη φιάλη της συσκευής αποστάξεως (5.1). Προστίθενται 10 έως 15 g θειικού καλίου (4.1), ο καταλύτης (4.27) και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Προστίθενται στη συνέχεια 50 ml αραιού θειικού οξέος (4.7) και το διάλυμα αναδεύεται προσεκτικά. Στην αρχή θερμαίνεται μέτρια αναμειγνύοντας από καιρό σε καιρό μέχρις ότου να μη σχηματίζεται πια αφρός. Στη συνέχεια θερμαίνεται κατά τρόπο ώστε το υγρό να βράζει κανονικά και ο βρασμός διατηρείται επί μία ώρα αφού γίνει διαυγές το διάλυμα, αποφεύγοντας την πρόσφυση οργανικής ύλης στα τοιχώματα της φιάλης. Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί. Προστίθενται προσεκτικά και υπό ανάδευση περίπου 350 ml νερού. Αναδεύεται ξανά ούτως ώστε η διάλυση να γίνει όσο το δυνατό πιο τέλεια. Αφήνεται να ψυχθεί και η φιάλη συνδέεται με τη συσκευή αποστάξεως (5.1).

7.1.1.2. Απόσταξη της αμμωνίας

Φέρονται στη φιάλη συλλογής του αποστάγματος, με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.8). Προστίθεται ο δείκτης (4.29.1 ή 4.29.2). Διασφαλίζεται ότι το άκρο του ψυκτήρα να βρίσκεται 1 cm τουλάχιστον κάτω από την επιφάνεια του διαλύματος.

Αφού ληφθούν όλες οι αναγκαίες προφυλάξεις για την αποφυγή απώλειας της αμμωνίας, προστίθεται προσεκτικά στη φιάλη αποστάξεως ποσότητα πυκνού διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.9) ικανή να καταστήσει το υγρό ισχυρά αλκαλικό (120 ml γενικά επαρκούν· ελέγχεται προσθέτοντας μερικές σταγόνες φαινολοφθαλεΐνης. Στο τέλος της αποστάξεως, το διάλυμα μέσα στη φιάλη πρέπει να είναι ακόμη σαφώς αλκαλικό). Η θέρμανση της φιάλης ρυθμίζεται ούτως ώστε να αποστάζουν 150 ml σε μισή ώρα. Ελέγχεται με χάρτη του ηλιοτροπίου (4.30) αν είναι πλήρης η απόσταξη. Αν όχι, αποστάζονται 50 ml ακόμη και ο έλεγχος επαναλαμβάνεται μέχρις ότου το επιπρόσθετο απόσταγμα να δίνει αντίδραση ουδέτερη απέναντι στο χάρτη ηλιοτροπίου (4.30). Χαμηλώνεται τότε ο υποδοχέας, αποστάζονται ακόμη λίγα χιλιοστόλιτρα και εκπλύνεται το άκρο του ψυκτήρα. Ογκομετρείται η περίσσεια του οξέος με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l (4.10) μέχρις αλλαγής του χρώματος του δείκτη.

7.1.1.3. Τυφλός προσδιορισμός

Πραγματοποιείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες, το οποίο λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.1.1.4. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\% N = \frac{(a - A) \times 0{,}28}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στο τυφλό, το οποίο γίνεται φέρνοντας στον υποδοχέα της συσκευής (5.1), με τη βοήθεια σιφωνίου, 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.8),

A = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος σε γραμμάρια.

7.1.2. *Παρουσία νιτρικών*

7.1.2.1. Δείγμα ελέγχου

Ζυγίζεται, με προσέγγιση 0,001 g, ποσότητα δείγματος που να μην περιέχει περισσότερα από 40 mg νιτρικού αζώτου.

7.1.2.2. Αναγωγή των νιτρικών

Διαβρέχεται το δείγμα ελέγχου σε μικρό ιγδίο με 50 ml νερού. Μεταγγίζεται με το ελάχιστο δυνατό απεσταγμένο νερό σε φιάλη Kjeldahl των 500 ml. Προστίθενται 5 g ανηγμένου σιδήρου (4.2) και 50 ml διαλύματος χλωριούχου κασσιτέρου (4.11). Το διάλυμα αναδεύεται και αφήνεται σε ηρεμία επί μισή ώρα. Κατά τη διάρκεια της περιόδου ηρεμίας αναδεύεται ξανά μετά 10 και 20 λεπτά.

7.1.2.3. Προσβολή κατά Kjeldahl

Προστίθενται 30 ml θειικού οξέος (4.12), 5 g θειικού καλίου (4.1), η καθορισμένη ποσότητα καταλύτη (4.27) και λίγοι κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Η φιάλη, ελαφρά γυρτή, θερμαίνεται ήπια. Αυξάνεται αργά η θέρμανση και το διάλυμα αναδεύεται συχνά για να ξαναδιαλυθεί ενδεχόμενο ίζημα: το υγρό σκουραίνει και στη συνέχεια ξανοίγει με σχηματισμό κιτρινοπράσινου εναιωρήματος άνυδρου θειικού σιδήρου. Η θέρμανση συνεχίζεται επί μία ώρα μετά τη λήψη διαυγούς διαλύματος, διατηρώντας ελαφρό βρασμό. Αφήνεται να ψυχθεί. Προστίθεται με προσοχή λίγο νερό και προστίθενται λίγα-λίγα, 100 ml. Αναδεύεται και το περιεχόμενο της φιάλης μεταγγίζεται σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό, αναμειγνύεται και διηθείται επί ξηρού ηθμού σε ξηρό δοχείο.

7.1.2.4. Ανάλυση του διαλύματος

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, μεταγγίζεται στη φιάλη της συσκευής αποστάξεως (5.1) κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος που να περιέχει το πολύ 100 mg αζώτου. Αραιώνεται μέχρι τα 350 ml περίπου με απεσταγμένο νερό, προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28), συνδέεται η φιάλη με τη συσκευή αποστάξεως και ο προσδιορισμός συνεχίζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2.

7.1.2.5. Τυφλός προσδιορισμός

Βλέπε 7.1.1.3.

7.1.2.6. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\% N = \frac{(a - A) \times 0{,}28}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στο τυφλό, το οποίο γίνεται φέρνοντας στον υποδοχέα της συσκευής (5.1), με τη βοήθεια σιφωνίου, 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.8),

A = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος σε γραμμάρια, που περιέχεται στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας υπό 7.1.2.4.

7.2. **Μορφές διαλυτού αζώτου**

7.2.1. *Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση*

Ζυγίζονται, με προσέγγιση 0,001 g, 10 g δείγματος και εισάγονται σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml.

7.2.1.1. Περίπτωση λιπασμάτων που δεν περιέχουν κυαναμιδικό άζωτο

Προστίθενται στη φιάλη 50 ml νερού και στη συνέχεια 20 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.13). Το διάλυμα αναδεύεται και αφήνεται σε ηρεμία μέχρι παύσεως ενδεχομένης εκλύσεως διοξειδίου του άνθρακα. Προστίθενται κατόπιν 400 ml νερού και αναδεύεται επί μισή ώρα με το μηχανικό περιστροφικό αναδευτήρα (5.4). Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό, αναμειγνύεται και διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό δοχείο.

7.2.1.2. Περίπτωση λιπασμάτων που περιέχουν κυαναμιδικό άζωτο

Προστίθενται στη φιάλη 400 ml νερού και μερικές σταγόνες ερυθρού του μεθυλίου (4.29.2). Αν χρειάζεται το διάλυμα οξινίζεται με οξικό οξύ (4.14). Προστίθενται 15 ml οξικού οξέος (4.14). Το διάλυμα αναδεύεται στον περιστροφικό αναδευτήρα επί δύο ώρες (5.4). Αν είναι ανάγκη το διάλυμα επανοξινίζεται κατά τη διάρκεια της εργασίας, με οξικό οξύ (4.14). Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό, αναμειγνύεται χωρίς καθυστέρηση και διηθείται επί ξηρού ηθμού σε ξηρό δοχείο και πραγματοποιείται αμέσως ο προσδιορισμός του κυαναμιδικού αζώτου.

Και στις δύο περιπτώσεις οι διάφορες μορφές διαλυτού αζώτου προσδιορίζονται την ίδια ακόμη μέρα της διαλύσεως αρχίζοντας από το κυαναμιδικό άζωτο και το άζωτο υπό μορφή ουρίας, εφόσον υπάρχουν.

7.2.2. *Ολικό διαλυτό άζωτο*

7.2.2.1. Απουσία νιτρικών

Με τη βοήθεια σιφωνίου φέρεται σε φιάλη Kjeldahl των 300 ml κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.1 ή 7.2.1.2), που να περιέχει το πολύ 100 mg αζώτου. Προστίθενται 15 ml πυκνού θειικού οξέος (4.12), 0,4 g οξειδίου του χαλκού ή 1,25 g θειικού χαλκού (4.27) και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Η φιάλη θερμαίνεται αρχικά ήπια για να αρχίσει η αντίδραση και στη συνέχεια πιο ζωηρά μέχρις ότου το υγρό αποχρωματιστεί ή γίνει ελαφρά πρασινωπό και εμφανιστούν σαφώς λευκοί ατμοί. Αφού ψυχθεί, το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά στη φιάλη αποστάξεως, αραιώνεται μέχρι 500 ml περίπου με νερό και προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Η φιάλη προσαρμόζεται στη συσκευή αποστάξεως (5.1) και ο προσδιορισμός συνεχίζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2.

7.2.2.2. Παρουσία νιτρικών

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας φέρεται σε φιάλη Erlenmeyer των 500 ml κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.1 ή 7.2.1.2) που να μην περιέχει πάνω από 40 mg νιτρικού αζώτου. Στο στάδιο αυτό της αναλύσεως, η ολική ποσότητα του αζώτου δεν έχει σημασία. Προστίθενται 10 ml θειικού οξέος 30 % (4.15), 5 g ανηγμένου σιδήρου (4.2) και η φιάλη Erlenmeyer σκεπάζεται αμέσως με γυαλί ωρολογίου. Θερμαίνεται ήπια μέχρις ότου ζωηρέψει η αντίδραση, αλλά όχι μέχρι σημείου ταραχής. Τη στιγμή αυτή, σταματά η θέρμανση και αφήνεται σε ηρεμία τουλάχιστον 3 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος. Με τη βοήθεια νερού, το υγρό μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο μη διαλυμένος σίδηρος. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό. Αναμειγνύεται προσεκτικά. Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, φέρεται σε φιάλη Kjeldahl των 300 ml κατάλληλη ποσότητα που να περιέχει κατ' ανώτατο όριο 100 mg αζώτου. Προστίθενται 15 ml πυκνού θειικού οξέος (4.12), 0,4 g οξειδίου του χαλκού ή 1,25 g θειικού χαλκού (4.27) και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Θερμαίνεται αρχικά ήπια για να αρχίσει η αντίδραση και στη συνέχεια πιο ζωηρά μέχρις ότου το υγρό γίνει άχρουν ή ελαφρά πρασινωπό και εμφανιστούν σαφώς λευκοί ατμοί. Αφού ψυχθεί, το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά στη φιάλη αποστάξεως, αραιώνεται μέχρι τα 500 ml περίπου με νερό και προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Η φιάλη προσαρμόζεται στη συσκευή αποστάξεως (5.1) και ο προσδιορισμός συνεχίζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2.

7.2.2.3. Τυφλός προσδιορισμός

Βλέπε 7.1.1.3.

7.2.2.4. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\% N = \frac{(a - A) \times 0{,}28}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στο τυφλό, το οποίο γίνεται φέροντας στον υποδοχέα της συσκευής (5.1), με τη βοήθεια σιφωνίου, 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.8),

A = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που περιέχεται στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας υπό 7.2.2.1 ή 7.2.2.2.

7.2.3. *Ολικό διαλυτό άζωτο εκτός από το υπάρχον νιτρικό άζωτο*

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, φέρεται σε φιάλη Kjeldahl των 300 ml κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.1 ή 7.2.1.2) που να μην περιέχει πάνω από 50 mg αζώτου για προσδιορισμό. Το διάλυμα αραιώνεται μέχρις όγκου 100 ml με νερό, προστίθενται 5 g θειικού σιδήρου (4.16), 20 ml πυκνού θειικού οξέος (4.12) και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Αρχικά θερμαίνεται ήπια και στη συνέχεια η θέρμανση αυξάνεται μέχρι εμφανίσεως λευκών ατμών. Η προσβολή συνεχίζεται επί 15 λεπτά. Η θέρμανση σταματά, προστίθεται το οξείδιο του χαλκού (4.27) ως καταλύτης και διατηρείται ακόμη με έκλυση λευκών ατμών για 10-15 λεπτά. Μετά από ψύξη, το περιεχόμενο της φιάλης Kjeldahl μεταγγίζεται ποσοτικά στη φιάλη αποστάξεως της συσκευής (5.1). Αραιώνεται μέχρις όγκου 500 ml περίπου με νερό και προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28). Η φιάλη προσαρμόζεται στη συσκευή αποστάξεως και ο προσδιορισμός συνεχίζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2.

7.2.3.1. Τυφλός προσδιορισμός

Βλέπε 7.1.1.3.

7.2.3.2. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\%\,N = \frac{(a - A) \times 0{,}28}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στο τυφλό, το οποίο γίνεται φέρνοντας στον υποδοχέα της συσκευής (5.1), με τη βοήθεια σιφωνίου, 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.8),

A = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας για τον προσδιορισμό.

7.2.4. *Νιτρικό άζωτο*

7.2.4.1. Απουσία ασβεστοκυαναμιδίου

Λαμβάνεται εκ διαφοράς μεταξύ των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό 7.2.2.4 και 7.2.3.2 ή/και του αποτελέσματος που λαμβάνεται υπό 7.2.2.4 και του αθροίσματος των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό (7.2.5.2 ή 7.2.5.5) και (7.2.6.3 ή 7.2.6.5 ή 7.2.6.6).

7.2.4.2. Παρουσία ασβεστοκυαναμιδίου

Λαμβάνεται εκ διαφοράς μεταξύ των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό 7.2.2.4 και 7.2.3.2 και μεταξύ του αποτελέσματος που λαμβάνεται υπό 7.2.2.4 και του αθροίσματος των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό (7.2.5.5), (7.2.6.3 ή 7.2.6.5 ή 7.2.6.6) και (7.2.7).

7.2.5. *Αμμωνιακό άζωτο*

7.2.5.1. Παρουσία αποκλειστικά αμμωνιακού αζώτου και αμμωνιακού επιπλέον του νιτρικού

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, φέρεται στη φιάλη της συσκευής αποστάξεως (5.1) κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.1) που περιέχει το πολύ 100 mg αμμωνιακού αζώτου. Προστίθενται νερό μέχρις όγκου 350 ml περίπου και μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.28) για τη διευκόλυνση του βρασμού. Προσαρμόζεται η φιάλη στη συσκευή αποστάξεως, προστίθενται 20 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.9) και αποστάζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2.

7.2.5.2. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\%\ N\ (\text{αμμωνιακό}) = \frac{(a - A) \times 0{,}28}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στο τυφλό, το οποίο γίνεται φέρνοντας στον υποδοχέα της συσκευής (5.1), με τη βοήθεια σιφωνίου, 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.8),

A = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας για τον προσδιορισμό.

7.2.5.3. Παρουσία αζώτου υπό μορφή ουρίας ή/και κυαναμιδίου

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, φέρεται στην ξηρανθείσα φιάλη της συσκευής (5.2), κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.1 ή 7.2.1.2) που περιέχει το πολύ 20 mg αμμωνιακού αζώτου. Συναρμολογείται στη συνέχεια η συσκευή. Με τη βοήθεια σιφωνίου, φέρεται στη φιάλη Erlenmeyer των 300 ml ποσότητα 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,1 mol/l (4.17) και απεσταγμένο νερό επαρκές ώστε η επιφάνεια του υγρού να κείται 5 cm περίπου πάνω από το άνοιγμα του σωλήνα εισαγωγής. Εισάγεται από τον πλευρικό λαιμό του δοχείου της αντιδράσεως απεσταγμένο νερό ούτως ώστε να φθάσει ο όγκος στα 50 ml περίπου. Αναμειγνύεται. Για να αποφευχθεί ο σχηματισμός αφρού κατά την εισαγωγή του αερίου ρεύματος, προστίθενται μερικές σταγόνες οκτυλικής αλκοόλης (4.18). Στη συνέχεια το διάλυμα καθίσταται αλκαλικό με προσθήκη 50 ml κορεσμένου διαλύματος ανθρακικού καλίου (4.19) και αρχίζει αμέσως να εκδιώκεται από το ψυχρό εναιώρημα η αμμωνία που απελευθερώνεται. Το έντονο ρεύμα του αέρα που είναι αναγκαίο για το σκοπό αυτό (3 λίτρα ανά λεπτό περίπου) καθαρίζεται προηγουμένως διερχόμενο από τις πλυντρίδες που περιέχουν αραιό θειικό οξύ και αραιό υδροξείδιο του νατρίου. Αντί να χρησιμοποιηθεί αέρας υπό πίεση, μπορεί επίσης η εργασία να διεξαχθεί με τη βοήθεια κενού (αντλία νερού), υπό την προϋπόθεση να πραγματοποιηθεί επαρκώς στεγανή σύνδεση του δοχείου συλλογής της αμμωνίας με το σωλήνα εισαγωγής. Η έκλυση της αμμωνίας ολοκληρώνεται γενικά μέσα σε τρεις ώρες. Χρήσιμο είναι πάντως αυτό να εξασφαλίζεται αλλάζοντας τη φιάλη υποδοχής. Όταν η εργασία αυτή τελειώσει, η φιάλη αποχωρίζεται από τη συσκευή, εκπλύνονται το άκρο του σωλήνα εισαγωγής και οι παρειές της φιάλης με λίγο απεσταγμένο νερό. Η περίσσεια του οξέος ογκομετρείται με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l (4.20) μέχρις αλλαγής του χρώματος του δείκτη σε γκρίζο (4.29.1).

7.2.5.4. Τυφλός προσδιορισμός

Βλέπε 7.1.1.3

7.2.5.5. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\% \text{ N (αμμωνιακό)} = \frac{(a - A) \times 0{,}14}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l που καταναλίσκονται στο τυφλό, το οποίο γίνεται φέρνοντας στη φιάλη Erlenmeyer των 300 ml της συσκευής (5.2), με τη βοήθεια σιφωνίου, 50 ml πρότυπου διαλύματος θειικού οξέος 0,1 mol/l (4.17),

A = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας για την ανάλυση.

7.2.6. *Ουρικό άζωτο*

7.2.6.1. Μέθοδος με ουρέαση

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, φέρεται σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.1 ή 7.2.1.2) που να μην περιέχει πάνω από 250 mg αζώτου υπό μορφή ουρίας. Για να καταβυθιστούν τα φωσφορικά, προστίθεται κορεσμένο διάλυμα υδροξειδίου του βαρίου (4.21) μέχρις ότου η προσθήκη να μην επιφέρει καταβύθιση ιζήματος. Η περίσσεια των ιόντων βαρίου (και των ιόντων ασβεστίου που βρίσκονται ενδεχομένως διαλυμένα), απομακρύνεται στη συνέχεια με τη βοήθεια του διαλύματος 10 % ανθρακικού νατρίου (4.22).

Αφήνεται το ίζημα να κατακαθίσει και ελέγχεται αν η καταβύθιση είναι πλήρης. Το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή, αναμειγνύεται και διηθείται με πτυχωτό ηθμό. Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας, λαμβάνονται 50 ml διηθήματος και φέρονται στη φιάλη Erlenmeyer των 300 ml της συσκευής (5.3). Το διάλυμα οξινίζεται με υδροχλωρικό οξύ 2 mol/l (4.23) μέχρι pH 3, μετρούμενο με πεχάμετρο (5.5). Το pH φέρεται στη συνέχεια στο 5,4 με τη βοήθεια υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l (4.20).

Για να αποφευχθούν απώλειες αμμωνίας κατά τη διάσπαση με την ουρέαση, η φιάλη Erlenmeyer φράσσεται με πώμα εφοδιασμένο με χοάνη με στρόφιγγα και μικρή πλυντρίδα που περιέχει ακριβώς 2 ml πρότυπου διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 0,1 mol/l (4.24). Εισάγονται με τη χοάνη 20 ml διαλύματος ουρέασης (4.25) και αφήνεται σε ηρεμία επί μία ώρα στους 20 έως 25 °C. Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας εισάγονται στη συνέχεια 25 ml του πρότυπου διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 0,1 mol/l (4.24) στη χοάνη με τη στρόφιγγα, αφήνονται να ρεύσουν μέσα στο διάλυμα και η χοάνη εκπλύνεται στη συνέχεια με λίγο νερό. Το περιεχόμενο του δοχείου προστασίας μεταγγίζεται επίσης ποσοτικά στο διάλυμα που περιέχεται στη φιάλη Erlenmeyer. Η περίσσεια του οξέος ογκομετρείται με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l (4.20) μέχρι λήψεως pH 5,4 μετρουμένου με πεχάμετρο.

7.2.6.2. Τυφλός προσδιορισμός

Βλέπε 7.1.1.3

7.2.6.3. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\% \text{ N (ουρικό)} = \frac{(a - A) \times 0{,}14}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l που καταναλίσκονται στο τυφλό, το οποίο πραγματοποιείται ακριβώς υπό τις ίδιες συνθήκες όπως και η ανάλυση,

A = χιλιοστόλιτρα πρότυπου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας για την ανάλυση.

Παρατήρηση

1. Μετά την καταβύθιση με τα διαλύματα υδροξειδίου του βαρίου και ανθρακικού νατρίου, το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή, διηθείται και εξουδετερώνεται όσο το δυνατό ταχύτερα.

2. Το πείραμα τιτλοδότησης μπορεί να γίνει επίσης και με το δείκτη (4.29.2), αλλά το τέλος της τιτλοδότησης παρατηρείται τότε πιο δύσκολα.

7.2.6.4. Σταθμική μέθοδος με ξανθυδρόλη

Σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml φέρεται με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.1 ή 7.2.1.2) που να μην περιέχει πάνω από 20 mg ουρίας. Προστίθενται 40 ml οξικού οξέος (4.14). Το διάλυμα αναδεύεται με γυάλινη ράβδο επί 1 λεπτό. Το ενδεχόμενο ίζημα αφήνεται να κατακαθίσει επί 5 λεπτά. Διηθείται με επίπεδο ηθμό σε ποτήρι ζέσεως των 100 ml, εκπλύνεται με μερικά χιλιοστόλιτρα οξικού οξέος (4.14), κατόπιν προστίθενται στο διήθημα στάγδην 10 ml ξανθυδρόλης (4.26) αναδεύοντας συνεχώς με γυάλινη ράβδο. Το διάλυμα αφήνεται σε ηρεμία μέχρι της εμφανίσεως του ιζήματος. Κατά τη στιγμή αυτή αναδεύεται ξανά για 1 ή 2 λεπτά. Αφήνεται σε ηρεμία επί μία ώρα και μισή. Διηθείται σε γυάλινο ηθμό, ο οποίος έχει προηγουμένως ξηρανθεί και ζυγιστεί βοηθώντας και με μια μικρή πίεση. Εκπλύνεται τρεις φορές με 5 ml αιθανόλης (4.31) χωρίς να χρειάζεται να απομακρυνθεί όλο το οξικό οξύ. Φέρεται στο πυριατήριο και κρατείται μία ώρα στους 130 °C (η θερμοκρασία να μην υπερβεί τους 145 °C). Αφήνεται να ψυχθεί μέσα σε ξηραντήρα και ζυγίζεται.

7.2.6.5. Έκφραση των αποτελεσμάτων

$$\% \text{ ουρικό N + διουρία} = \frac{6.67 \times m_1}{M_2}$$

όπου

m_1 = μάζα του ληφθέντος ιζήματος, σε γραμμάρια,

M_2 = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας για τον προσδιορισμό.

Πραγματοποιούνται οι διορθώσεις για το τυφλό. Η διουρία μπορεί γενικά να συνυπολογίζεται στο υπό μορφή ουρίας άζωτο χωρίς μεγάλο σφάλμα, επειδή η περιεκτικότητά της στα σύνθετα λιπάσματα παραμένει σε απόλυτη τιμή χαμηλή.

7.2.6.6. Μέθοδος εκ διαφοράς

Το ουρικό άζωτο μπορεί επίσης να υπολογιστεί σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Περίπτωση	Νιτρικό N	Αμμωνιακό N	Κυαναμιδικό N	Ουρικό N
1	Απόν	Παρόν	Παρόν	(7.2.2.4) — (7.2.5.5 + 7.2.7)
2	Παρόν	Παρόν	Παρόν	(7.2.3.2) — (7.2.5.5 + 7.2.7)
3	Απόν	Παρόν	Απόν	(7.2.2.4) — (7.2.5.5)
4	Παρόν	Παρόν	Απόν	(7.2.3.2) — (7.2.5.5)

7.2.7. *Κυαναμιδικό άζωτο*

Λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.2.1.2), που να περιέχει 10 έως 30 ml κυαναμιδικού αζώτου και φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml. Η ανάλυση συνεχίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο 2.4.

8. ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

8.1. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να προκύψει διαφορά μεταξύ του ολικού αζώτου που λαμβάνεται απευθείας από τη ζύγιση του δείγματος (7.1) και του ολικού διαλυτού αζώτου (7.2.2). Εντούτοις, η διαφορά αυτή δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από 0,5 %. Σε αντίθετη περίπτωση, το λίπασμα περιέχει μορφές αδιάλυτου αζώτου που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι.

8.2. Πριν από κάθε ανάλυση, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή της μεθόδου με ένα πρότυπο διάλυμα που περιέχει τις διάφορες μορφές αζώτου σε αναλογίες παραπλήσιες με εκείνες του δείγματος ελέγχου. Το πρότυπο αυτό διάλυμα παρασκευάζεται από πρότυπα διαλύματα θειοκυανιούχου καλίου (4.3), νιτρικού καλίου (4.4), θειικού αμμωνίου (4.5) και ουρίας (4.6).

Σχήμα 6

Συσκευή για τον προσδιορισμό του αμμωνιακού αζώτου

(7.2.5.3)

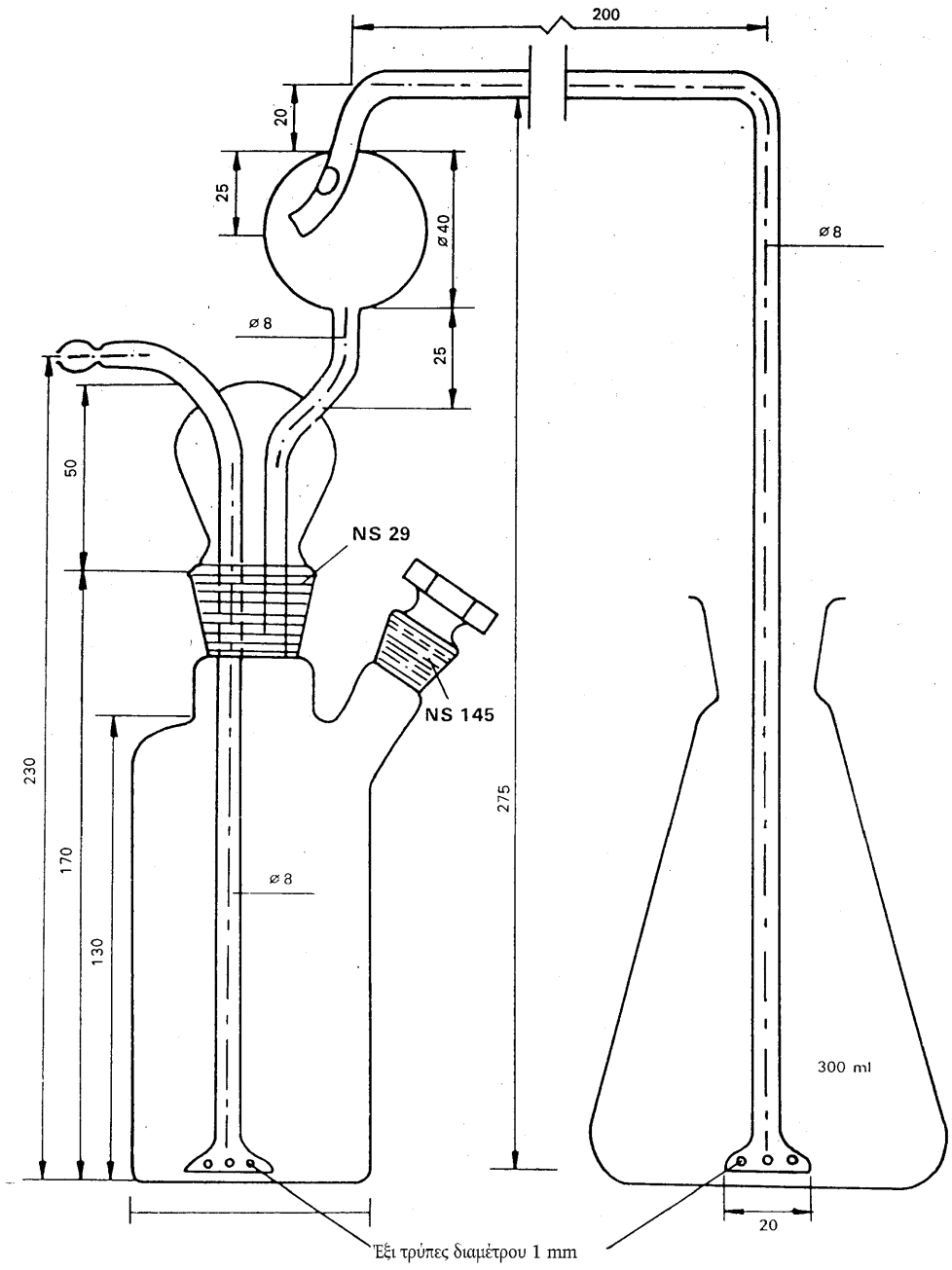

Σχήμα 7

Συσκευή για τον προσδιορισμό του ουρικού αζώτου

(7.2.6.1)

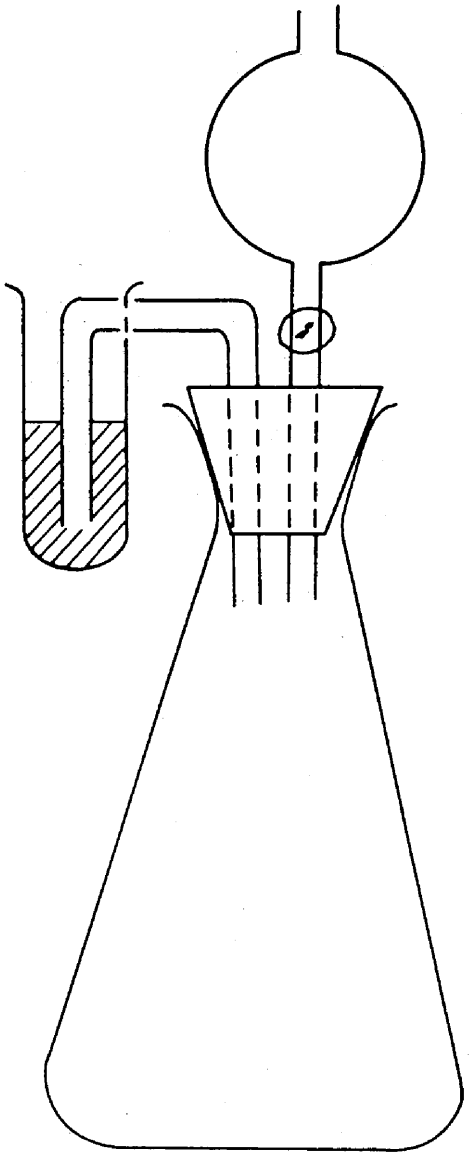

Μέθοδος 2.6.2

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΖΩΤΟΥ ΣΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΑΖΩΤΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΝΙΤΡΙΚΗ, ΑΜΜΩΝΙΑΚΗ ΚΑΙ ΟΥΡΙΑΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται απλοποιημένη μέθοδος προσδιορισμού των διαφόρων μορφών αζώτου στα λιπάσματα τα οποία δεν περιέχουν αυτό παρά μόνο υπό μορφή νιτρική, αμμωνιακή και ουρίας.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα λιπάσματα του παραρτήματος I, τα οποία περιέχουν άζωτο αποκλειστικά υπό μορφή νιτρική, αμμωνιακή και ουρίας.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Από ένα και το αυτό διάλυμα του δείγματος, προσδιορίζεται σε διαφορετικά κατάλληλα τμήματα:

3.1. **το ολικό διαλυτό άζωτο**:

3.1.1. *απουσία νιτρικών, με απευθείας προσβολή κατά Kjeldahl του διαλύματος,*

3.1.2. *παρουσία νιτρικών, με προσβολή κατά Kjeldahl ενός κατάλληλου τμήματος του διαλύματος, μετά από αναγωγή κατά Ulsch, προσδιοριζόμενης της αμμωνίας και στις δύο περιπτώσεις σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1·*

3.2. **το ολικό διαλυτό άζωτο, εκτός από το νιτρικό άζωτο, με προσβολή κατά Kjeldahl, μετά από εξάλειψη σε όξινο περιβάλλον του νιτρικού αζώτου με τη βοήθεια θειικού σιδήρου, προσδιοριζόμενης της αμμωνίας σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1·**

3.3. **το νιτρικό άζωτο, εκ διαφοράς μεταξύ των σημείων 3.1.2 και 3.2 ή μεταξύ του ολικού διαλυτού αζώτου (3.1.2) και του αθροίσματος του αμμωνιακού και ουρικού αζώτου (3.4 + 3.5)·**

3.4. **το αμμωνιακό άζωτο, με ελευθέρωση της αμμωνίας εν ψυχρώ σε αλκαλικό ελαφρώς περιβάλλον· η αμμωνία δεσμεύεται από γνωστό όγκο διαλύματος θειικού οξέος και προσδιορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1·**

3.5. **το ουρικό άζωτο, είτε**:

3.5.1. *με μετατροπή, με ουρέαση, σε αμμωνία που ογκομετρείται με πρότυπο διάλυμα υδροχλωρικού οξέος,*

3.5.2. *με ξανθυδρόλη σταθμικά: η διουρία που συγκαταβυθίζεται μπορεί να συνυπολογιστεί με το ουρικό άζωτο χωρίς μεγάλο σφάλμα, επειδή η περιεκτικότητα των συνθέτων λιπασμάτων σε διουρία παραμένει γενικά, σε απόλυτη τιμή, χαμηλή,*

3.5.3. *εκ διαφοράς, σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα*:

Περίπτωση	Νιτρικό άζωτο	Αμμωνιακό άζωτο	Διαφορά
1	Απόν	Παρόν	(3.1.1) — (3.4)
2	Παρόν	Παρόν	(3.2) — (3.4)

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Θειικό κάλιο για ανάλυση**

4.2. **Σίδηρος για ανάλυση, ανηγμένος με υδρογόνο (η καθορισμένη ποσότητα σιδήρου πρέπει να μπορεί να ανάγει τουλάχιστον 50 mg νιτρικού αζώτου)**

4.3. **Νιτρικό κάλιο για ανάλυση**

4.4. **Θειικό αμμώνιο για ανάλυση**

4.5. **Ουρία για ανάλυση**

4.6. **Διάλυμα θειικού οξέος: 0,2 mol/l**

4.7. **Πυκνό διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου: υδατικό διάλυμα περίπου 30 % (κ.ό.) σε NaOH, απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.8. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου: 0,2 mol/l, απαλλαγμένο ανθρακικών**

4.9. **Θειικό οξύ (d_{20} = 1,84 g/ml)**

4.10. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ: ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού**

4.11. **Οξικό οξύ: 96 έως 100 %**

4.12. **Διάλυμα θειικού οξέος, 30 % περίπου H_2SO_4 (κ.ό.), απαλλαγμένο αμμωνιακών**

4.13. **Θειικός σίδηρος: κρυσταλλικός, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$**

4.14. **Τιτλοδοτημένο διάλυμα θειικού οξέος: 0,1 mol/l**

4.15. **Οκτυλική αλκοόλη**

4.16. **Κορεσμένο διάλυμα ανθρακικού καλίου**

4.17. **Υδροξείδιο του νατρίου ή καλίου: 0,1 mol/l**

4.18. **Κορεσμένο διάλυμα υδροξειδίου του βαρίου**

4.19. **Διάλυμα ανθρακικού νατρίου: 10 % (κ.ό.)**

4.20. **Υδροχλωρικό οξύ: 2 mol/l**

4.21. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος: 0,1 mol/l**

4.22. **Διάλυμα ουρέασης**

Προστίθενται 0,5 g ενεργού ουρέασης σε 100 ml απεσταγμένου νερού. Με τη βοήθεια υδροχλωρικού οξέος 0,1 mol/l (4.21), το pH ρυθμίζεται στο 5,4, μετρούμενο με πεχάμετρο.

4.23. **Ξανθυδρόλη**

Διάλυμα 5 % σε αιθανόλη ή μεθανόλη (4.28) (δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται προϊόντα που παρουσιάζουν ικανή αναλογία αδιαλύτων). Το διάλυμα διατηρείται τρεις μήνες σε καλά πωματισμένο φιαλίδιο, προφυλαγμένο από το φως.

4.24. **Καταλύτης**

Οξείδιο του χαλκού (CuO): 0,3 έως 0,4 g κατά προσδιορισμό ή ισοδύναμη ποσότητα πενταϋδρίτη θειικού χαλκού ($CuSO_4 \cdot 5H_2O$) δηλαδή 0,95 έως 1,25 g κατά προσδιορισμό.

4.25. **Κόκκοι ελαφρόπετρας, πλυμένοι με υδροχλωρικό οξύ και πυρωμένοι**

4.26. **Διαλύματα δείκτη**

4.26.1. *Μικτός δείκτης*

Διάλυμα Α: Διαλύεται 1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 37 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Διάλυμα Β: Διαλύεται 1 g κυανού του μεθυλενίου σε νερό και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου.

Αναμειγνύεται ένας όγκος διαλύματος Α με δύο όγκους διαλύματος Β.

Ο δείκτης αυτός είναι ιώδης σε όξινο διάλυμα, γκρίζος σε ουδέτερο και πράσινος σε αλκαλικό. Χρησιμοποιούνται 0,5 ml (10 σταγόνες) από το διάλυμα αυτό του δείκτη.

4.26.2. *Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου*

Διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου σε 50 ml αιθανόλης 95 %. Συμπληρώνεται μέχρις όγκου 100 ml με νερό και αν χρειάζεται διηθείται. Ο δείκτης αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί (4 ή 5 σταγόνες) αντί του προηγουμένου.

4.27. **Δείκτες-χαρτιά**

Ηλιοτροπίου, κυανού της βρωμοθυμόλης (ή άλλα ευαίσθητα σε pH 6 έως 8).

4.28. **Αιθανόλη ή μεθανόλη: 95 % (κ.ό.)**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συσκευή αποστάξεως**

Βλέπε μέθοδο 2.1.

5.2. **Συσκευή για τον προσδιορισμό του αμμωνιακού αζώτου (7.5.1)**

Βλέπε μέθοδο 2.6.1 και σχήμα 6.

5.3. **Συσκευή για τον προσδιορισμό του ουρικού αζώτου σύμφωνα με την τεχνική της ουρέασης (7.6.1)**

Βλέπε μέθοδο 2.6.1 και σχήμα 7.

5.4. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

5.5. **Πεχάμετρο**

5.6. **Γυάλινα σκεύη:**

— σιφώνια ακριβείας των 2, 5, 10, 20, 25, 50 και 100 ml,

— μακρύλαιμες φιάλες Kjeldahl των 300 και 500 ml,

— ογκομετρικές φιάλες των 100, 250, 500 και 1 000 ml,

— ηθμοί από πορώδες γυαλί με διάμετρο πόρων 5 έως 15 μm,

— ιγδία.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση**

Ζυγίζονται, με προσέγγιση 1 mg, 10 g δείγματος και φέρονται σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml. Προστίθενται στη φιάλη 50 ml νερού και κατόπιν 20 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.10). Αναδεύεται. Αφήνεται σε ηρεμία μέχρι να παύσει ενδεχόμενη έκλυση CO_2. Προστίθενται 400 ml νερού. Αναδεύεται επί μισή ώρα. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό, ομογενοποιείται και διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό δοχείο.

7.2. **Ολικό άζωτο**

7.2.1. *Απουσία νιτρικών*

Με τη βοήθεια σιφωνίου φέρεται σε φιάλη Kjeldahl κατάλληλη ποσότητα διηθήματος (7.1), που να μην περιέχει πάνω από 100 mg N. Προστίθενται 15 ml πυκνού θειικού οξέος (4.9), 0,4 g οξειδίου του χαλκού ή 1,25 g θειικού χαλκού (4.24) και μερικά τεμάχια γυαλιού για τη ρύθμιση του βρασμού. Αρχικά θερμαίνεται ήπια για να αρχίσει η αντίδραση και κατόπιν ζωηρότερα μέχρις ότου το υγρό καταστεί άχρουν ή ελαφρώς πρασινωπό και εμφανιστούν σαφώς λευκοί ατμοί. Μετά από ψύξη, το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά στη φιάλη αποστάξεως, αραιώνεται μέχρι περίπου τα 500 ml με νερό και προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.25). Συνδέεται η φιάλη με τη συσκευή αποστάξεως (5.1) και ο προσδιορισμός συνεχίζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2, μέθοδος 2.6.1.

7.2.2. *Παρουσία νιτρικών*

Σε φιάλη Erlenmeyer των 500 ml φέρεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα διηθήματος (7.1) που να μην περιέχει πάνω από 40 mg νιτρικού αζώτου. Στο στάδιο αυτό της ανάλυσης, η ολική ποσότητα του αζώτου δεν έχει σημασία. Προστίθενται 10 ml θειικού οξέος 30 % (4.12), 5 g ανηγμένου σιδήρου (4.2) και η φιάλη Erlenmeyer σκεπάζεται αμέσως με γυαλί ωρολογίου. Θερμαίνεται ήπια μέχρις ότου η αντίδραση γίνει ζωηρή αλλά όχι και ταραχώδης. Τη στιγμή αυτή, η θέρμανση σταματά και αφήνεται σε ηρεμία τουλάχιστον 3 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος. Το υγρό μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml, χωρίς να ληφθεί υπόψη ο σίδηρος που δεν διαλύθηκε. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό. Ομογενοποιείται προσεκτικά. Σε φιάλη Kjeldahl των 300 ml φέρεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα που να περιέχει το πολύ 100 mg αζώτου. Προστίθενται 15 ml πυκνού θειικού οξέος (4.9), 0,4 g οξειδίου του χαλκού ή 1,25 g θειικού χαλκού (4.24) και μερικά τεμάχια γυαλιού για τη ρύθμιση του βρασμού. Αρχικά θερμαίνεται ήπια για να αρχίσει η αντίδραση και κατόπιν ζωηρότερα μέχρις ότου το υγρό καταστεί άχρουν ή ελαφρώς πρασινωπό και εμφανιστούν σαφώς λευκοί ατμοί. Αφού ψυχθεί, το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά στη φιάλη αποστάξεως, αραιώνεται μέχρι περίπου τα 500 ml με νερό και προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.25). Συνδέεται η φιάλη με τη συσκευή αποστάξεως (5.1) και ο προσδιορισμός συνεχίζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2, μέθοδος 2.6.1.

7.2.3. *Τυφλός προσδιορισμός*

Πραγματοποιείται τυφλός προσδιορισμός (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες και το αποτέλεσμα λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.2.4. *Έκφραση των αποτελεσμάτων*

$$\% \text{ N (ολικό)} = \frac{(a - A) \times 0{,}28}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l (4.8) που καταναλίσκονται στον τυφλό προσδιορισμό, ο οποίος πραγματοποιείται φέρνοντας στον υποδοχέα της συσκευής 50 ml τιτλοδοτημένου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.6),

A = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l (4.8) που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος ελέγχου, σε γραμμάρια, που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα δειγματοληψίας (7.2.1 ή 7.2.2).

7.3. **Ολικό άζωτο εκτός από το νιτρικό άζωτο**

7.3.1. *Ανάλυση*

Σε φιάλη Kjeldahl των 300 ml φέρεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.1) που δεν περιέχει πάνω από 50 mg αζώτου για προσδιορισμό. Αραιώνεται μέχρι τα 100 ml με νερό, προστίθενται 5 g θειικού σιδήρου (4.13), 20 ml πυκνού θειικού οξέος (4.9) και μερικά τεμάχια γυαλιού για τη ρύθμιση του βρασμού. Αρχικά θερμαίνεται ήπια και στη συνέχεια η θέρμανση αυξάνεται μέχρις εμφανίσεως λευκών ατμών. Η αντίδραση συνεχίζεται επί 15 λεπτά. Η θέρμανση σταματά και εισάγονται 0,4 g οξειδίου του χαλκού ή 1,25 g θειικού χαλκού (4.24) ως καταλύτη. Θερμαίνεται ξανά και διατηρείται με λευκούς ατμούς επί 10-15 λεπτά. Αφού ψυχθεί, το περιεχόμενο της φιάλης Kjeldahl μεταγγίζεται ποσοτικά στη φιάλη αποστάξεως (5.1). Αραιώνεται μέχρι τα 500 ml περίπου με νερό και προστίθενται μερικοί κόκκοι ελαφρόπετρας (4.2). Συνδέεται η φιάλη στη συνέχεια στη συσκευή αποστάξεως και ο προσδιορισμός συνεχίζεται όπως περιγράφεται υπό 7.1.1.2, μέθοδος 2.6.1.

7.3.2. *Τυφλός προσδιορισμός*

Βλέπε 7.2.3

7.3.3. *Έκφραση των αποτελεσμάτων*

$$\text{Ολικό - \% N} = \frac{(a - A) \times 0{,}28}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l (4.8) που καταναλίσκονται στον τυφλό προσδιορισμό, ο οποίος πραγματοποιείται φέρνοντας, με σιφώνιο, στον υποδοχέα της συσκευής 50 ml τιτλοδοτημένου διαλύματος θειικού οξέος 0,2 mol/l (4.6),

A = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,2 mol/l (4.8) που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που περιέχεται στην κατάλληλη ποσότητα που λαμβάνεται για τον προσδιορισμό.

7.4. **Νιτρικό άζωτο**

Λαμβάνεται εκ διαφοράς μεταξύ:

7.2.4 — (7.5.3 + 7.6.3)

ή

7.2.4 — (7.5.3 + 7.6.5)

ή

7.2.4 — (7.5.3 + 7.6.6)

7.5. **Αμμωνιακό άζωτο**

7.5.1. *Ανάλυση*

Φέρεται με σιφώνιο στην ξηρανθείσα φιάλη της συσκευής (5.2) κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.1) που περιέχει το πολύ 20 mg αμμωνιακού αζώτου. Συνδέεται στη συσκευή. Σε φιάλη Erlenmeyer των 300 ml φέρονται με σιφώνιο ακριβώς 50 ml τιτλοδοτημένου διαλύματος θειικού οξέος 0,1 mol/l (4.14) και επαρκής ποσότητα απεσταγμένου νερού ώστε η επιφάνεια του υγρού να βρίσκεται 5 cm περίπου πάνω από την τρύπα του σωλήνα εισαγωγής. Εισάγεται από τον πλευρικό λαιμό του δοχείου της αντιδράσεως απεσταγμένο νερό ούτως ώστε να φθάσει ο όγκος στα 50 ml περίπου. Αναδεύεται. Για να αποφευχθεί ο σχηματισμός αφρού κατά την εισαγωγή του αερίου ρεύματος, προστίθενται μερικές σταγόνες οκτυλικής αλκοόλης (4.15). Προστίθενται 50 ml κορεσμένου διαλύματος ανθρακικού καλίου (4.16) και αρχίζει αμέσως να εκδιώκεται από το ψυχρό εναιώρημα η αμμωνία που απελευθερώνεται. Το έντονο ρεύμα αέρα που απαιτείται για το σκοπό αυτό (3 λίτρα ανά λεπτό περίπου) καθαρίζεται προηγουμένως περνώντας μέσα από πλυντρίδες που περιέχουν αραιό θειικό οξύ και αραιό υδροξείδιο του νατρίου. Αντί να χρησιμοποιηθεί αέρας υπό πίεση, μπορεί η εργασία να συντελεστεί επίσης χρησιμοποιώντας κενό (αντλία αναρρόφησης νερού), υπό την προϋπόθεση ότι οι συνδέσεις της συσκευής είναι στεγανές.

Η εκδίωξη της αμμωνίας ολοκληρώνεται γενικά μετά από 3 ώρες.

Εντούτοις είναι χρήσιμο να διασφαλιστεί τούτο αλλάζοντας φιάλη Erlenmeyer. Αφού τελειώσει η εργασία, αποχωρίζεται η Erlenmeyer από τη συσκευή, εκπλύνονται το άκρο του σωλήνα εισαγωγής και οι παρειές της Erlenmeyer με λίγο απεσταγμένο νερό και η περίσσεια του οξέος ογκομετρείται με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l (4.17).

7.5.2. *Τυφλός προσδιορισμός*

Βλέπε 7.2.3

7.5.3. *Έκφραση των αποτελεσμάτων*

$$\% \text{ N (αμμωνιακό)} = \frac{(a - A) \times 0.14}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l (4.17) που καταναλίσκονται στον τυφλό προσδιορισμό, ο οποίος πραγματοποιείται φέρνοντας με σιφώνιο στη φιάλη Erlenmeyer των 300 ml της συσκευής (5.2) 50 ml τιτλοδοτημένου διαλύματος θειικού οξέος 0,1 mol/l (4.14),

A = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l που καταναλίσκονται στην ανάλυση (4.17),

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που υπάρχει στην κατάλληλη ποσότητα που χρησιμοποιήθηκε για την ανάλυση.

7.6. **Ουρικό άζωτο**

7.6.1. *Μέθοδος με ουρέαση*

Σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml φέρεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.1) που να μην περιέχει πάνω από 250 mg ουρικού αζώτου. Για την καταβύθιση των φωσφορικών προστίθεται κατάλληλη ποσότητα κορεσμένου διαλύματος υδροξειδίου του βαρίου (4.18) μέχρις ότου να μην καταβυθίζεται πια ίζημα. Η περίσσεια των ιόντων βαρίου (και ενδεχομένως των διαλυμένων ιόντων ασβεστίου) εξαλείφεται στη συνέχεια με προσθήκη διαλύματος 10 % ανθρακικού νατρίου (4.19). Αφήνεται να κατακαθίσει και ελέγχεται αν η καταβύθιση είναι πλήρης. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή, ομογενοποιείται και διηθείται με πτυχωτό ηθμό. Φέρονται με σιφώνιο 50 ml του διηθήματος στη φιάλη Erlenmeyer των 300 ml της συσκευής (5.3). Οξινίζεται με υδροχλωρικό οξύ 2 mol/l (4.20) μέχρι pH 3, που μετράται με πεχάμετρο. Το pH φέρεται κατόπιν στο 5,4 με προσθήκη υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l (4.17). Για να αποφευχθούν απώλειες αμμωνίας κατά την υδρόλυση με την ουρέαση, η φιάλη Erlenmeyer φράσσεται με πώμα εφοδιασμένο με στροφιγγοφόρο χωνί και μικρό δοχείο προστασίας που περιέχει 2 ml ακριβώς διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 0,1 mol/l (4.21). Προστίθενται με το στροφιγγοφόρο χωνί 20 ml διαλύματος ουρέασης (4.22). Αφήνεται σε ηρεμία επί μία ώρα στους 20 έως 25 °C. Φέρονται με σιφώνιο 25 ml διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 0,1 mol/l (4.21) στο στροφιγγοφόρο χωνί, αφήνονται να ρεύσουν μέσα στο διάλυμα και το χωνί εκπλύνεται με λίγο νερό. Το περιεχόμενο του δοχείου προστασίας μεταφέρεται ποσοτικά στο διάλυμα της Erlenmeyer. Η περίσσεια του οξέος ογκομετρείται με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l (4.17) μέχρις επιτεύξεως pH ίσου με 5,4 μετρουμένου με πεχάμετρο.

Παρατηρήσεις

1. Μετά την καταβύθιση με τα διαλύματα υδροξειδίου του βαρίου και ανθρακικού νατρίου, συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή, διηθείται και εξουδετερώνεται το ταχύτερο δυνατό.

2. Η τιτλοδότηση μπορεί να πραγματοποιηθεί επίσης και με το δείκτη (4.26), αλλά το σημείο αλλαγής του χρώματος είναι τότε δυσκολότερο να παρατηρηθεί.

7.6.2. *Τυφλός προσδιορισμός*

Βλέπε 7.2.3

7.6.3. *Έκφραση των αποτελεσμάτων*

$$\% \text{ N (ουρικό)} = \frac{(a - A) \times 0{,}14}{M}$$

όπου

a = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l (4.17) που καταναλίσκονται στον τυφλό προσδιορισμό, ο οποίος εκτελείται ακριβώς υπό τις ίδιες συνθήκες όπως και η ανάλυση,

A = χιλιοστόλιτρα τιτλοδοτημένου διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ή καλίου 0,1 mol/l (4.17) που καταναλίσκονται στην ανάλυση,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που περιέχεται στην κατάλληλη ποσότητα που χρησιμοποιήθηκε για την ανάλυση.

7.6.4. *Σταθμική μέθοδος με ξανθυδρόλη*

Σε ποτήρι ζέσεως των 100 ml φέρεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος (7.1) που δεν περιέχει περισσότερο από 20 mg ουρίας. Προστίθενται 40 ml οξικού οξέος (4.11). Αναδεύεται με γυάλινη ράβδο επί ένα λεπτό. Το ενδεχόμενο ίζημα αφήνεται να κατακαθίσει για πέντε λεπτά. Διηθείται, εκπλύνεται με μερικά χιλιοστόλιτρα οξικού οξέος (4.11). Προστίθενται στο διήθημα, στάγδην, 10 ml ξανθυδρόλης (4.23), αναδεύοντας συνεχώς με γυάλινη ράβδο. Αφήνεται να κατακαθίσει μέχρι να εμφανιστεί ίζημα. Αναδεύεται ξανά για ένα ή δύο λεπτά. Αφήνεται σε ηρεμία επί μιάμιση ώρα. Διηθείται με γυάλινο ηθμό, που έχει ξηρανθεί και προζυγιστεί, βοηθώντας με μία ελαφρά πίεση. Εκπλύνεται τρεις φορές με 5 ml αιθανόλης (4.28), χωρίς να είναι απαραίτητο να απομακρυνθεί όλο το οξικό οξύ. Φέρεται στο πυριατήριο και διατηρείται μία ώρα στους 130 °C (χωρίς να υπερβεί τους 145 °C). Αφήνεται να ψυχθεί μέσα σε ξηραντήρα και ζυγίζεται.

7.6.5. *Έκφραση των αποτελεσμάτων*

$$\% \text{ N (ουρικό)} = \frac{6{,}67 \times m}{M}$$

όπου

m = μάζα του ληφθέντος ιζήματος, σε γραμμάρια,

M = μάζα του δείγματος, σε γραμμάρια, που περιέχεται στην κατάλληλη ποσότητα που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό.

Πραγματοποιούνται οι διορθώσεις λόγω τυφλού. Η διουρία μπορεί γενικά να συνυπολογιστεί με το ουρικό άζωτο χωρίς μεγάλο σφάλμα, επειδή η περιεκτικότητα των συνθέτων λιπασμάτων σ' αυτή παραμένει σε απόλυτη τιμή χαμηλή.

7.6.6. *Μέθοδος εκ διαφοράς*

Το ουρικό άζωτο μπορεί επίσης να υπολογιστεί σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Περίπτωση	Νιτρικό N	Αμμωνιακό N	Ουρικό N
1	Απόν	Παρόν	(7.2.4) — (7.5.3)
2	Παρόν	Παρόν	(7.3.3) — (7.5.3)

8. ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Πριν από κάθε ανάλυση, ελέγχεται η καλή λειτουργία της συσκευής και η σωστή εφαρμογή των μεθόδων με πρότυπο διάλυμα που περιέχει τις διάφορες μορφές αζώτου σε αναλογίες παραπλήσιες με εκείνες του δείγματος. Το πρότυπο αυτό διάλυμα παρασκευάζεται από τιτλοδοτημένα διαλύματα νιτρικού καλίου (4.3), θειικού αμμωνίου (4.4) και ουρίας (4.5).

Μέθοδοι 3

ΦΩΣΦΟΡΟΣ

Μεθοδοι 3.1

ΕΚΧΥΛΙΣΕΙΣ

Μεθοδος 3.1.1

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΦΩΣΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΤΟΥ ΣΤΑ ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΟΞΕΑ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχυλίσεως του διαλυτού φωσφόρου σε ανόργανα οξέα.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στα φωσφορικά λιπάσματα που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εκχύλιση του φωσφόρου του λιπάσματος με μείγμα νιτρικού και θειικού οξέος.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Θειικό οξύ (d_{20} = 1,84 g/ml)**

4.2. **Νιτρικό οξύ (d_{20} = 1,40 g/ml)**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός.

5.1. **Φιάλη Kjeldahl χωρητικότητας τουλάχιστον 500 ml ή φιάλη των 250 ml με στρογγυλό πυθμένα εφοδιασμένη με γυάλινο σωλήνα που σχηματίζει κάθετο ψυκτήρα**.

5.2. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζονται 2,5 g προπαρασκευασθέντος δείγματος, με προσέγγιση 0,001 g, και εισάγονται σε ξηρή φιάλη Kjeldahl.

7.2. **Εκχύλιση**

Προστίθενται 15 ml νερού και αναδεύεται για να δημιουργηθεί εναιώρημα της ουσίας στο νερό. Προστίθενται 20 ml νιτρικού οξέος (4.2) και με προσοχή 30 ml θειικού οξέος (4.1).

Μόλις παύσει η ισχυρή αρχική αντίδραση, το περιεχόμενο της φιάλης φέρεται αργά σε βρασμό όπου και διατηρείται επί 30 λεπτά. Αφήνεται να ψυχθεί και προστίθενται στη συνέχεια, με προσοχή και υπό ανάδευση, 150 ml νερού. Φέρεται ξανά σε βρασμό επί 15 λεπτά.

Ψύχεται τελείως και το υγρό μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή, αναμειγνύεται και διηθείται επί ξηρού πτυχωτού ηθμού απαλλαγμένου φωσφορικών, απορρίπτοντας το πρώτο μέρος του διηθήματος.

7.3. **Προσδιορισμός**

Ο προσδιορισμός του εκχυλισθέντος φωσφόρου πραγματοποιείται με τη μέθοδο 3.2 σε κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Μέθοδος 3.1.2

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΦΩΣΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΤΟΥ ΣΤΟ ΜΥΡΜΗΚΙΚΟ ΟΞΥ 2 % (20 g ανά λίτρο)

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχυλίσεως του φωσφόρου του διαλυτού στο μυρμηκικό οξύ 2 % (20 g/l).

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στα φυσικά μαλακά φωσφορικά.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Για να διαφοροποιηθούν τα σκληρά φυσικά φωσφορικά από τα μαλακά φυσικά φωσφορικά, η εκχύλιση του φωσφόρου του διαλυτού στο μυρμηκικό οξύ γίνεται υπό καθορισμένες συνθήκες.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Μυρμηκικό οξύ, 2 % (20 g ανά λίτρο)**

Σημείωση

82 ml μυρμηκικού οξέος (συγκεντρώσεως 98 έως 100 %· d_{20} = 1,22 g/ml) αραιώνονται μέχρις όγκου 5 l με απεσταγμένο νερό.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός.

5.1. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml (π.χ. Stohmann)**

5.2. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζονται 5 g του προπαρασκευασθέντος δείγματος, με προσέγγιση 0,001 g, και εισάγονται σε ξηρή ογκομετρική φιάλη Stohmann των 500 ml (5.1) πλατύλαιμη.

7.2. **Εκχύλιση**

Δίνοντας με το χέρι μια συνεχή περιστροφική κίνηση στη φιάλη, προστίθεται μυρμηκικό οξύ (4.1) σε θερμοκρασία 20 ± 1 °C μέχρι περίπου 1 cm κάτω από τη χαραγή και στη συνέχεια ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή. Η φιάλη πωματίζεται με τη βοήθεια πώματος από καουτσούκ και αναδεύεται επί 30 λεπτά με περιστροφικό αναδευτήρα (5.2) κρατώντας τη θερμοκρασία στους 20 ± 2 °C.

Το διάλυμα διηθείται με ξηρό πτυχωτό ηθμό, απαλλαγμένο φωσφορικών, μέσα σε ξηρό γυάλινο δοχείο. Η πρώτη ποσότητα του διηθήματος απορρίπτεται.

7.3. **Προσδιορισμός**

Ο φωσφόρος προσδιορίζεται κατά τη μέθοδο 3.2 σε κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος τελείως διαυγούς.

Μέθοδος 3.1.3

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΦΩΣΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΤΟΥ ΣΤΟ ΚΙΤΡΙΚΟ ΟΞΥ 2 % (20 g ανά λίτρο)

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχυλίσεως του φωσφόρου του διαλυτού στο κιτρικό οξύ 2 % (20 g/l).

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά σε σκωρίες αποφωσφατώσεως (βλέπε παράρτημα I A).

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εκχύλιση του φωσφόρου του λιπάσματος με διάλυμα κιτρικού οξέος 2 % (20 g/l) υπό καθορισμένες συνθήκες.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Διάλυμα κιτρικού οξέος 2 % (20 g/l), που παρασκευάζεται με κιτρικό οξύ, κρυσταλλικό ($C_6H_8O_7 \cdot H_2O$)**

Σημείωση

Η περιεκτικότητα του διαλύματος αυτού σε κιτρικό οξύ ελέγχεται με τιτλοδότηση 10 ml αυτού με πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,1 mol/l, χρησιμοποιώντας ως δείκτη φαινολοφθαλεΐνη.

Εάν το διάλυμα είναι σωστό, πρέπει να καταναλωθούν 28,55 ml του πρότυπου διαλύματος.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Η ανάλυση εκτελείται επί προϊόντος που προέρχεται από αρχικό δείγμα που έχει αναμειχθεί προσεκτικά για να εξασφαλιστεί η ομοιογένειά του. Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζονται 5 g του προπαρασκευασθέντος δείγματος, με προσέγγιση 0,001 g, και εισάγονται σε αρκετά πλατύλαιμο ξηρό φιαλίδιο, χωρητικότητας τουλάχιστον 600 ml, που επιτρέπει τέλεια ανάδευση.

7.2. **Εκχύλιση**

Προστίθενται 500 ± 1 ml διαλύματος κιτρικού οξέος σε θερμοκρασία 20 ± 1 °C. Κατά την εισαγωγή των πρώτων χιλιοστόλιτρων του αντιδραστηρίου, αναδεύεται ισχυρά με το χέρι για να σταματήσει ο σχηματισμός θρόμβων και να αποφευχθεί οποιαδήποτε πρόσφυση της ουσίας στα τοιχώματα. Η φιάλη πωματίζεται με ένα πώμα από καουτσούκ και αναδεύεται με περιστροφικό αναδευτήρα (5.1) επί 30 λεπτά ακριβώς σε θερμοκρασία 20 ± 2 °C.

Διηθείται αμέσως με ξηρό πτυχωτό ηθμό, απαλλαγμένο φωσφορικών, σε ξηρό γυάλινο δοχείο και τα πρώτα 20 ml του διηθήματος απορρίπτονται. Η διήθηση συνεχίζεται μέχρι να ληφθεί επαρκής ποσότητα διηθήματος για τον προσδιορισμό του φωσφόρου.

7.3. **Προσδιορισμός**

Ο προσδιορισμός του εκχυλισθέντος φωσφόρου πραγματοποιείται κατά τη μέθοδο 3.2 σε κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Μεθοδος 3.1.4

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΦΩΣΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΤΟΥ ΣΤΟ ΟΥΔΕΤΕΡΟ ΚΙΤΡΙΚΟ ΑΜΜΩΝΙΟ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχυλίσεως του φωσφόρου του διαλυτού στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα λιπάσματα για τα οποία προβλέπεται η διαλυτότητα στο ουδέτερο κιτρικό αμμώνιο (βλέπε παράρτημα I).

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εκχύλιση του φωσφόρου σε θερμοκρασία 65 °C με διάλυμα ουδετέρου κιτρικού αμμωνίου (pH 7) υπό καθορισμένες συνθήκες.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΟ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Ουδέτερο διάλυμα κιτρικού αμμωνίου (pH 7)**

Το διάλυμα αυτό πρέπει να περιέχει ανά λίτρο 185 g κρυσταλλικού κιτρικού οξέος και πρέπει να έχει ειδικό βάρος 1,09 στους 20 °C και pH 7.

Το αντιδραστήριο παρασκευάζεται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

Διαλύονται 370 g κρυσταλλικού κιτρικού οξέος ($C_6H_8O_7 \cdot H_2O$) σε 1,5 λίτρο νερού περίπου και εξουδετερώνεται σχεδόν με προσθήκη 345 ml διαλύματος υδροξειδίου του αμμωνίου (28 έως 29 % NH_3). Εάν η συγκέντρωση της NH_3 είναι κατώτερη από 28 %, προστίθεται η αντίστοιχη μεγαλύτερη ποσότητα διαλύματος υδροξειδίου του αμμωνίου και το κιτρικό οξύ αραιώνεται με αντίστοιχες μικρότερες ποσότητες νερού.

Ψύχεται και εξουδετερώνεται επακριβώς, κρατώντας βυθισμένα μέσα στο διάλυμα τα ηλεκτρόδια ενός πεχαμέτρου. Προστίθεται στάγδην και υπό συνεχή ανάδευση (με μηχανικό αναδευτήρα) το διάλυμα αμμωνίας 28 έως 29 % NH_3 μέχρι να επιτευχθεί pH 7 σε θερμοκρασία 20 °C. Στο σημείο αυτό ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 2 λίτρα και ελέγχεται ξανά το pH. Το αντιδραστήριο διατηρείται σε κλειστό δοχείο και το pH ελέγχεται περιοδικά.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ποτήρι ζέσεως των 2 λίτρων**

5.2. **Πεχάμετρο**

5.3. **Φιάλη Erlenmeyer των 200 ή 250 ml**

5.4. **Ογκομετρικές φιάλες των 500 ml και ογκομετρική φιάλη των 2 000 ml**

5.5. **Υδατόλουτρο ρυθμιζόμενο με θερμοστάτη στους 65 °C, εφοδιασμένο με κατάλληλο αναδευτήρα (βλέπε σχήμα 8)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Σε φιάλη Erlenmeyer των 200 ή 250 ml που περιέχει 100 ml διαλύματος κιτρικού αμμωνίου που έχει προθερμανθεί στους 65 °C, μεταφέρονται 1 ή 3 g του λιπάσματος για ανάλυση (βλέπε παράρτημα I A και B του κανονισμού).

7.2. **Ανάλυση του διαλύματος**

Η φιάλη Erlenmeyer πωματίζεται ερμητικά και αναδεύεται για να διατηρηθεί σε αιώρηση το λίπασμα χωρίς σχηματισμό θρόμβων. Αφαιρείται για μια στιγμή το πώμα για να εξισωθεί η πίεση και η φιάλη Erlenmeyer πωματίζεται ξανά. Φέρεται η φιάλη σε υδατόλουτρο για να διατηρείται η θερμοκρασία του περιεχομένου της φιάλης ακριβώς στους 65 °C και προσαρμόζεται στον αναδευτήρα (βλέπε σχήμα 8). Κατά την ανάδευση, η επιφάνεια του εναιωρήματος στη φιάλη πρέπει να βρίσκεται συνεχώς κάτω από την επιφάνεια του νερού στο υδατόλουτρο ([1]). Ρυθμίζεται η μηχανική ανάδευση ώστε να εξασφαλίζεται πλήρης εναιώρηση.

Μετά από ανάδευση μίας ώρας ακριβώς, η Erlenmeyer αποσύρεται από το υδατόλουτρο.

([1]) Ελλείψει μηχανικού αναδευτήρα, η φιάλη μπορεί να κουνιέται με το χέρι κάθε πέντε λεπτά.

Ψύχεται αμέσως με τρεχούμενο νερό μέχρι θερμοκρασίας περιβάλλοντος και, χωρίς καθυστέρηση, το περιεχόμενο της φιάλης Erlenmeyer μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml με τη βοήθεια νερού (υδροβολέας). Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό. Το διήθημα αναμειγνύεται. Διηθείται με ξηρό πτυχωτό ηθμό με μέση ταχύτητα διηθήσεως, απαλλαγμένο φωσφορικών, μέσα σε ξηρό δοχείο, απορρίπτοντας την πρώτη ποσότητα του διηθήματος (50 ml περίπου).

Συλλέγονται στη συνέχεια 100 ml περίπου διαυγούς διηθήματος.

7.3. **Προσδιορισμός**

Στο εκχύλισμα που λαμβάνεται κατ' αυτό τον τρόπο προσδιορίζεται ο φωσφόρος κατά τη μέθοδο 3.2.

Σχήμα 8

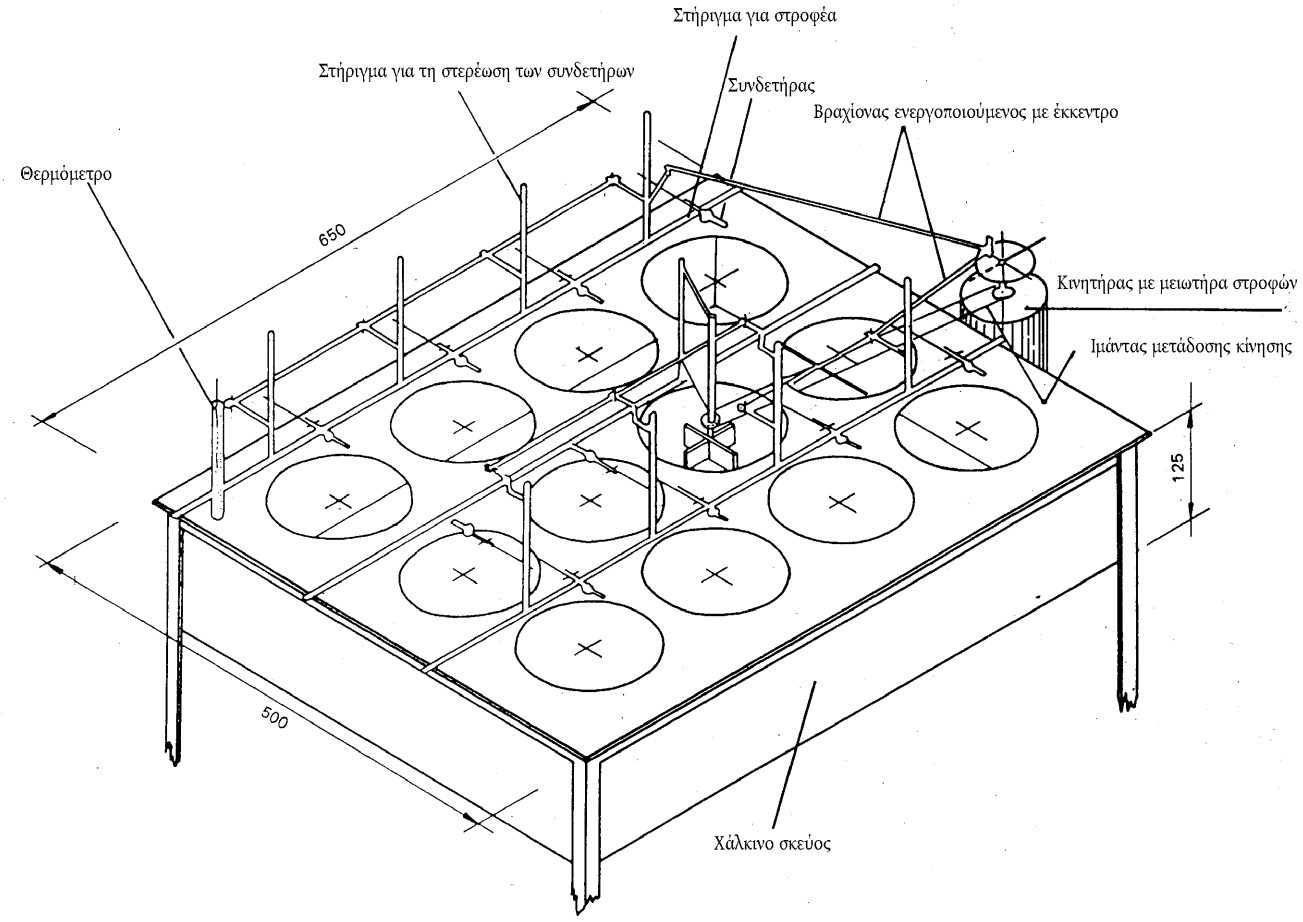

Μέθοδοι 3.1.5

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΜΕ ΑΛΚΑΛΙΚΟ ΚΙΤΡΙΚΟ ΑΜΜΩΝΙΟ

Μέθοδος 3.1.5.1

Εκχύλιση του διαλυτού φωσφόρου κατά Petermann στους65 °C

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχυλίσεως του φωσφόρου του διαλυτού στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στο διένυδρο όξινο φωσφορικό ασβέστιο εκ καθιζήσεως ($CaHPO_4 \cdot 2H_2O$).

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εκχύλιση του φωσφόρου σε θερμοκρασία 65 °C με αλκαλικό διάλυμα κιτρικού αμμωνίου (Petermann) υπό καθορισμένες συνθήκες.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο νερό ή απιονισμένο νερό με τα ίδια χαρακτηριστικά όπως και το απεσταγμένο.

4.1. **Διάλυμα Petermann**

4.2. **Χαρακτηριστικά**

Κιτρικό οξύ ($C_6H_8O_7 \cdot H_2O$): 173 g ανά λίτρο.

Αμμωνία: 42 g ανά λίτρο αμμωνιακού αζώτου.

pH μεταξύ 9,4 και 9,7.

Παρασκευή από κιτρικό διαμμώνιο

Σε φιάλη των 5 λίτρων διαλύονται 931 g κιτρικού διαμμωνίου (μοριακή μάζα 226,19) σε περίπου 3 500 ml νερού. Τοποθετείται σε υδατόλουτρο με τρεχούμενο νερό, αναμειγνύεται, ψύχεται και προστίθεται η αμμωνία σε μικρές ποσότητες. Παραδείγματος χάριν, για d_{20} = 906 g/ml που αντιστοιχεί σε επίπεδο 20,81 % κατά μάζα του αμμωνιακού αζώτου, είναι ανάγκη να χρησιμοποιηθούν 502 ml διαλύματος αμμωνίας. Ρυθμίζεται η θερμοκρασία στους 20 °C, συμπληρώνεται ο όγκος με απεσταγμένο νερό. Αναμειγνύεται.

Παρασκευή από κιτρικό οξύ και αμμωνία

Σε δοχείο περιεκτικότητας των 5 λίτρων περίπου διαλύονται 865 g μονοενύδρου κιτρικού οξέος σε περίπου 2 500 ml απεσταγμένου νερού. Τοποθετείται το δοχείο σε παγόλουτρο και με τη βοήθεια χωνιού, το στέλεχος του οποίου είναι βυθισμένο στο διάλυμα κιτρικού οξέος, προστίθεται το διάλυμα αμμωνίας σε μικρές ποσότητες, αναδεύοντας συνεχώς. Παραδείγματος χάριν, για d_{20} = 906 g/ml που αντιστοιχεί σε επίπεδο 20,81 % κατά μάζα του αμμωνιακού αζώτου, είναι ανάγκη να χρησιμοποιηθούν 1 114 ml διαλύματος αμμωνίας. Ρυθμίζεται η θερμοκρασία στους 20 °C, μεταγγίζεται το περιεχόμενο σε φιάλη των 5 λίτρων, συμπληρώνεται ο όγκος με απεσταγμένο νερό μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύεται.

Έλεγχος της περιεκτικότητας σε αμμωνιακό άζωτο

Λαμβάνονται 25 ml του διαλύματος, εισάγονται σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml και το διάλυμα συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με απεσταγμένο νερό. Αναμειγνύεται. Προσδιορίζεται το αμμωνιακό περιεχόμενο σε 25 ml του διαλύματος αυτού κατά τη μέθοδο 2.1. Εάν το διάλυμα είναι σωστό πρέπει να χρησιμοποιηθούν 15 ml H_2SO_4 0,5 N.

Εάν η περιεκτικότητα σε αμμωνιακό άζωτο είναι μεγαλύτερη των 42 g/l, η NH_3 μπορεί να εκδιωχθεί με ένα ρεύμα αδρανούς αερίου ή με μέτρια θέρμανση για να έλθει το pH στα 9,7. Πραγματοποιείται δεύτερος προσδιορισμός.

Εάν η περιεκτικότητα σε αμμωνιακό άζωτο είναι μικρότερη από 42 g/l, θα πρέπει να προστεθεί μία μάζα M αμμωνιακού διαλύματος:

$$M = (42 - n \times 2{,}8) \times \frac{500}{20{,}81} \text{ g}$$

$$\text{ή ένας όγκος } V = \frac{M}{0{,}906} \text{ στους } 20\ ^\circ\text{C}$$

Εάν V είναι μικρότερος από 25 ml, προστίθεται απευθείας στη φιάλη των 5 λίτρων με μία μάζα V × 0,173 g κονιοποιημένου κιτρικού οξέος.

Εάν V είναι μεγαλύτερος από 25 ml, πρέπει να παρασκευαστεί ένα καινούργιο λίτρο αντιδραστηρίου με τον ακόλουθο τρόπο.

Ζυγίζονται 173 g κιτρικού οξέος. Διαλύονται σε 500 ml νερού. Προστίθενται με τις προαναφερθείσες προφυλάξεις το πολύ 225 + V × 1 206 ml αμμωνιακού διαλύματος που χρησίμευσε για την παρασκευή των 5 λίτρων αντιδραστηρίου. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό. Αναμειγνύεται.

Το λίτρο αυτό αναμειγνύεται με τα 4 975 ml που παρασκευάσθηκαν προηγουμένως.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Υδατόλουτρο που επιτρέπει τη διατήρηση της θερμοκρασίας στους 65 ± 1 °C**

5.2. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml (π.χ. Stohmann)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζεται 1 g του προπαρασκευασθέντος δείγματος, με προσέγγιση 0,001 g, και εισάγεται στην ογκομετρική φιάλη των 500 ml (5.2).

7.2. **Εκχύλιση**

Προστίθενται 200 ml αλκαλικού διαλύματος κιτρικού αμμωνίου (4.1). Η φιάλη πωματίζεται και αναδεύεται ισχυρά με το χέρι για να αποφευχθεί ο σχηματισμός θρόμβων και για να παρεμποδιστεί τυχόν πρόσφυση της ουσίας στα τοιχώματα.

Η φιάλη τοποθετείται στο υδατόλουτρο που είναι ρυθμισμένο στους 65 °C και αναδεύεται κάθε 5 λεπτά κατά τη διάρκεια της πρώτης μισής ώρας. Μετά από κάθε ανάδευση αφαιρείται το πώμα για να εξισωθεί η πίεση. Η επιφάνεια του νερού στο υδατόλουτρο πρέπει να βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια του διαλύματος στη φιάλη. Η φιάλη αφήνεται μία ώρα ακόμη στο υδατόλουτρο στους 65 °C και αναδεύεται κάθε 10 λεπτά. Αποσύρεται η φιάλη από το υδατόλουτρο, ψύχεται μέχρι θερμοκρασίας περίπου 20 °C, συμπληρώνεται ο όγκος μέχρι τα 500 ml με απεσταγμένο νερό. Αναμειγνύεται και διηθείται επί ξηρού πτυχωτού ηθμού απαλλαγμένου φωσφορικών, απορρίπτοντας την πρώτη ποσότητα του διηθήματος.

7.3. **Προσδιορισμός**

Ο προσδιορισμός του εκχυλισθέντος φωσφόρου πραγματοποιείται με τη μέθοδο 3.2 σε κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Μέθοδος 3.1.5.2

Εκχύλιση του διαλυτού φωσφόρου κατά Petermann σε θερμοκρασία περιβάλλοντος

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχυλίσεως εν ψυχρώ του φωσφόρου του διαλυτού στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στα διασπασμένα φωσφορικά.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εκχύλιση του φωσφόρου σε θερμοκρασία περίπου 20 °C με αλκαλικό διάλυμα κιτρικού αμμωνίου (Petermann) υπό καθορισμένες συνθήκες.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΟ

Βλέπε μέθοδο 3.1.5.1.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός και μια ογκομετρική φιάλη των 250 ml (π.χ. Stohmann)**

5.2. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζονται 2,5 g του προπαρασκευασθέντος δείγματος, με προσέγγιση 0,001 g, και εισάγονται σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml (5.1).

7.2. **Εκχύλιση**

Προστίθεται λίγο διάλυμα Petermann στους 20 °C, αναδεύεται πολύ ισχυρά για να αποφευχθεί ο σχηματισμός θρόμβων και για να παρεμποδιστεί κάθε πρόσφυση της ουσίας στα τοιχώματα. Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με διάλυμα Petermann και η φιάλη πωματίζεται με πώμα από καουτσούκ.

Αναδεύεται επί δύο ώρες με περιστροφικό αναδευτήρα (5.2). Διηθείται αμέσως με ξηρό πτυχωτό ηθμό, απαλλαγμένο φωσφορικών, μέσα σε ξηρό δοχείο, απορρίπτοντας την πρώτη ποσότητα του διηθήματος.

7.3. **Προσδιορισμός**

Ο προσδιορισμός του εκχυλισθέντος φωσφόρου πραγματοποιείται με την μέθοδο 3.2 σε κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Μέθοδος 3.1.5.3

Εκχύλιση του φωσφόρου του διαλυτού στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο Joulie

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται διαδικασία για τον προσδιορισμό του φωσφόρου του διαλυτού στο αλκαλικό κιτρικό αμμώνιο Joulie.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα απλά ή σύνθετα φωσφορικά λιπάσματα στα οποία ο φωσφορικός ανυδρίτης βρίσκεται υπό αργιλοασβεστούχο μορφή.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εκχύλιση με ισχυρή ανάδευση με αλκαλικό διάλυμα κιτρικού αμμωνίου καθορισμένου τύπου (και, ενδεχομένως, παρουσία οξίνης) σε θερμοκρασία πλησίον των 20 °C.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Αλκαλικό διάλυμα κιτρικού αμμωνίου κατά Joulie**

Το διάλυμα αυτό περιέχει 400 g κιτρικού οξέος και 153 g NH_3 ανά λίτρο. Η περιεκτικότητά του σε ελεύθερη αμμωνία είναι περίπου 55 g/l. Μπορεί να παρασκευαστεί με μία από τις παρακάτω τεχνικές.

4.1.1. Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου, διαλύονται 400 g κιτρικού οξέος ($C_6H_8O_7 \cdot H_2O$) σε περίπου 600 ml αμμωνίας (d_{20} = 0,925 g/ml, ήτοι 200 g NH_3 ανά λίτρο). Το κιτρικό οξύ προστίθεται με διαδοχικές προσθήκες 50 έως 80 g φροντίζοντας ταυτόχρονα να μην υπερβεί η θερμοκρασία τους 50 °C. Συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με αμμωνία.

4.1.2. Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου, διαλύονται 432 g κιτρικού διαμμωνίου καθαρού ($C_6H_{14}N_2O_7$) σε 300 ml νερού. Προστίθενται 440 ml αμμωνίας (d_{20} = 0,925 g/ml). Συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό.

Σημείωση

Έλεγχος της περιεκτικότητας σε ολική αμμωνία.

Λαμβάνονται 10 ml από το κιτρικό διάλυμα και φέρονται σε φιάλη των 250 ml. Συμπληρώνεται με απεσταγμένο νερό μέχρι τη χαραγή. Λαμβάνονται 25 ml και το αμμωνιακό άζωτο προσδιορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο 2.1.

1 ml H_2SO_4 0,5 mol/l = 0,008516 g NH_3

Στις συνθήκες αυτές, το αντιδραστήριο θεωρείται σωστό όταν ο αριθμός των χιλιοστόλιτρων που βρίσκεται κατά την ογκομέτρηση είναι μεταξύ 17,7 και 18 ml.

Αν όχι, πρέπει να προστεθούν 4,25 ml διαλύματος αμμωνίας (d_{20} = 0,925 g/l) ανά 0,1 ml κάτω των 18 ml που αναφέρονται παραπάνω.

4.2. **Κονιοποιημένη υδροξυ-8-κινολίνη (οξίνη)**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός και μικρό ιγδίο από γυαλί ή πορσελάνη και ύπερος**

5.2. **Ογκομετρικές φιάλες των 500 ml**

5.3. **Ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml**

5.4. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζεται 1 g προπαρασκευασθέντος λιπάσματος, με προσέγγιση 0,0005 g, και φέρεται σε μικρό ιγδίο. Προστίθενται περίπου 10 σταγόνες κιτρικού διαλύματος (4.1) για να διαβραχεί και λειοτριβείται πολύ προσεκτικά με τον ύπερο.

7.2. **Εκχύλιση**

Προστίθενται 20 ml κιτρικού αμμωνίου (4.1) και διαλύεται η πάστα αυτή στο υγρό. Αφήνεται σε ηρεμία ένα λεπτό περίπου.

Το υγρό αποχέεται μέσα σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml, αποφεύγοντας να παρασυρθούν τα μέρη που θα μπορούσαν να έχουν ξεφύγει από την προηγούμενη υγρή λειοτρίβηση. Προστίθενται 20 ml κιτρικού διαλύματος (4.1) στο υπόλοιπο, λειοτριβείται ξανά και το υγρό αποχέεται μέσα στην ογκομετρική φιάλη. Η εργασία επαναλαμβάνεται τέσσερις φορές ούτως ώστε όλο το υλικό να έχει μεταφερθεί στη φιάλη με την πέμπτη φορά. Η ολική ποσότητα του κιτρικού διαλύματος που χρησιμοποιείται για τις εργασίες αυτές πρέπει να είναι περίπου 100 ml.

Το ιγδίο και ο ύπερος εκπλύνονται πάνω από την ογκομετρική φιάλη με 40 ml απεσταγμένου νερού.

Η πωματισμένη φιάλη αναδεύεται με περιστροφικό αναδευτήρα (5.4) επί 3 ώρες.

Αφήνεται σε ηρεμία για 15 έως 16 ώρες και η ανάδευση επαναλαμβάνεται με τις αυτές συνθήκες επί 3 ώρες. Η θερμοκρασία καθόλη τη διάρκεια της εργασίας διατηρείται στους 20 ± 2 °C.

Συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με απεσταγμένο νερό. Διηθείται με ξηρό ηθμό, απορρίπτονται τα πρώτα χιλιοστόλιτρα του διηθήματος και το διαυγές διήθημα συλλέγεται σε ξηρή φιάλη.

7.3. **Προσδιορισμός**

Ο προσδιορισμός του εκχυλισθέντος φωσφόρου πραγματοποιείται με τη μέθοδο 3.2 σε κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

8. ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

Η χρήση οξίνης καθιστά δυνατή την εφαρμογή της μεθόδου αυτής στα λιπάσματα που περιέχουν μαγνήσιο. Συνιστάται να χρησιμοποιείται όταν η σχέση των περιεκτικοτήτων σε μαγνήσιο και σε φωσφορικό ανυδρίτη είναι μεγαλύτερη του 0,03 ($Mg/P_2O_5 > 0,03$). Στην περίπτωση αυτή, προστίθενται 3 g οξίνης στο διαβραχέν δείγμα ανάλυσης. Η χρήση οξίνης απουσία μαγνησίου δεν μπορεί εξάλλου να διαταράξει μεταγενέστερα τον προσδιορισμό. Σε περίπτωση που είναι γνωστή η απουσία μαγνησίου, είναι εντούτοις δυνατό να μη χρησιμοποιηθεί οξίνη.

Μεθοδος 3.1.6

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΔΙΑΛΥΤΟΥ ΦΩΣΦΟΡΟΥ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχυλίσεως του υδατοδιαλυτού φωσφόρου.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα λιπάσματα, συμπεριλαμβανομένων και των συνθέτων λιπασμάτων, για τα οποία προβλέπεται ο προσδιορισμός του υδατοδιαλυτού φωσφόρου.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εκχύλιση στο νερό με ανάδευση υπό καθορισμένες συνθήκες.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΟ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml (π.χ. Stohmann)**

5.2. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζονται 5 g του προπαρασκευασθέντος δείγματος, με προσέγγιση 0,001 g, και εισάγονται σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml (5.1).

7.2. **Εκχύλιση**

Προστίθενται στη φιάλη 450 ml νερού θερμοκρασίας μεταξύ 20 και 25 °C.

Αναδεύεται με τον περιστροφικό αναδευτήρα (5.2) επί 30 λεπτά.

Συμπληρώνεται στη συνέχεια μέχρι τη χαραγή με νερό. Αναμειγνύεται προσεκτικά με ανάδευση και διηθείται με πτυχωτό ξηρό ηθμό, απαλλαγμένο φωσφορικών, μέσα σε ξηρό δοχείο.

7.3. **Προσδιορισμός**

Ο προσδιορισμός του εκχυλισθέντος φωσφόρου πραγματοποιείται με τη μέθοδο 3.2 σε κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Μεθοδος 3.2

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΚΧΥΛΙΣΘΕΝΤΟΣ ΦΩΣΦΟΡΟΥ

(σταθμική μέθοδος με φωσφορομολυβδαινική κινολίνη)

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του φωσφόρου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα εκχυλίσματα λιπασμάτων [1] που χρησιμεύουν στον προσδιορισμό των διαφόρων μορφών φωσφόρου.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από ενδεχόμενη υδρόλυση, το φωσφόρο καθιζάνει σε όξινο περιβάλλον υπό μορφή φωσφορομολυβδαινικής κινολίνης.

Μετά από διήθηση και έκπλυση, το ίζημα ξηραίνεται στους 250 °C και ζυγίζεται.

Υπό τις καθορισμένες συνθήκες, καμία παρενοχλητική δράση δεν αναπτύσσεται από τις ενώσεις που μπορούν να παρευρίσκονται στο διάλυμα (ανόργανα οξέα και οργανικά οξέα, ιόντα αμμωνίου, διαλυτά πυριτικά κ.λπ.), εάν χρησιμοποιείται για την καταβύθιση αντιδραστήριο με βάση μολυβδαινικό νάτριο ή μολυβδαινικό αμμώνιο.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Πυκνό νιτρικό οξύ (d_{20} = 1,40 g/ml)**

4.2. **Παρασκευή του αντιδραστηρίου**

4.2.1. *Παρασκευή του αντιδραστηρίου με βάση μολυβδαινικό νάτριο*

Διάλυμα Α: Διαλύονται 70 g μολυβδαινικού νατρίου διενύδρου σε 100 ml απεσταγμένου νερού.

Διάλυμα Β: Διαλύονται 60 g κιτρικού οξέος μονοενύδρου σε 100 ml νερού απεσταγμένου και προστίθενται 85 ml πυκνού νιτρικού οξέος (4.1).

Διάλυμα Γ: Προστίθεται υπό ανάδευση το διάλυμα Α στο διάλυμα Β για να ληφθεί το διάλυμα Γ.

[1] Φωσφόρος διαλυτός στα ανόργανα οξέα, υδατοδιαλυτός φωσφόρος, φωσφόρος διαλυτός σε διαλύματα κιτρικού αμμωνίου, φωσφόρος διαλυτός στο κιτρικό οξύ 2 % και φωσφόρος διαλυτός στο μυρμηκικό οξύ 2 %.

Διάλυμα Δ: Σε 50 ml απεσταγμένου νερού, προστίθενται 35 ml πυκνού νιτρικού οξέος (4.1), κατόπιν 5 ml κινολίνης προσφάτως απεσταγμένης. Προστίθεται το διάλυμα αυτό στο διάλυμα Γ, αναμειγνύεται προσεκτικά και αφήνεται σε ηρεμία επί μία νύκτα στο σκοτάδι. Κατόπιν συμπληρώνεται μέχρι τα 500 ml με απεσταγμένο νερό, αναμειγνύεται ξανά και διηθείται με διηθητικό χωνί από πορώδες γυαλί (5.6).

4.2.2. *Παρασκευή του αντιδραστηρίου με βάση μολυβδαινικό αμμώνιο*

Διάλυμα Α: Σε 300 ml απεσταγμένου νερού, διαλύονται 100 g μολυβδαινικού αμμωνίου θερμαίνοντας ήπια και αναδεύοντας από καιρού σε καιρό.

Διάλυμα Β: Διαλύονται 120 g μονοενύδρου κιτρικού οξέος σε 200 ml νερού απεσταγμένου και προστίθενται 170 ml πυκνού νιτρικού οξέος (4.1).

Διάλυμα Γ: Σε 70 ml πυκνού νιτρικού οξέος (4.1) προστίθενται 10 ml κινολίνης προσφάτως απεσταγμένης.

Διάλυμα Δ: Προστίθεται αργά, αναδεύοντας καλά, το διάλυμα Α στο διάλυμα Β. Αφού το προκύπτον διάλυμα ομογενοποιηθεί προσεκτικά, προστίθεται στο μείγμα αυτό το διάλυμα Γ και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου. Αφήνεται σε ηρεμία επί δύο ημέρες στο σκοτάδι και διηθείται επί διηθητικού χωνιού από πορώδες γυαλί (5.6).

Τα αντιδραστήρια 4.2.1 και 4.2.2 είναι ισοδύναμης εφαρμογής· και τα δύο πρέπει να διατηρούνται στο σκοτάδι μέσα σε φιάλες από πολυαιθυλένιο κλεισμένες ερμητικά.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Συνήθης εργαστηριακός εξοπλισμός και φιάλη Erlenmeyer των 500 ml πλατύλαιμη**

5.2. **Σιφώνια ακριβείας των 10, 25 και 50 ml**

5.3. **Γυάλινος ηθμός με διάμετρο πόρων 5 έως 20 μ**

5.4. **Φιάλη διηθήσεως υπό κενό (Buchner)**

5.5. **Πυριατήριο ρυθμισμένο στους 250 ± 10 °C**

5.6. **Διηθητικό χωνί από φρυγμένο γυαλί με διάμετρο πόρων 5 έως 20 μ**

6. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

6.1. **Επεξεργασία του διαλύματος**

Λαμβάνεται με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος του λιπάσματος (βλέπε πίνακα 2) που περιέχει περίπου 0,01 g P_2O_5 και εισάγεται σε φιάλη Erlenmeyer των 500 ml. Προστίθενται 15 ml πυκνού νιτρικού οξέος [1] (4.1) και αραιώνεται με νερό μέχρι τα 100 ml περίπου.

Πίνακας 2

Προσδιορισμός των κατάλληλων ποσοτήτων των διαλυμάτων φωσφορικών

% P_2O_5 στο λίπασμα	% P στο λίπασμα	Δείγμα για ανάλυση (g)	Αραίωση (σε ml)	Δείγμα (ml)	Αραίωση (σε ml)	Δείγμα για καταβύθιση (ml)	Συντελεστής μετατροπής (F) της φωσφορομολυβδαινικής κινολίνης, σε % P_2O_5	Συντελεστής μετατροπής (F') της φωσφορομολυβδαινικής κινολίνης, σε % P
5 — 10	2,2 — 4,4	1	500	—	—	50	32,074	13,984
		5	500	—	—	10	32,074	13,984
10 — 25	4,4 — 11,0	1	500	—	—	25	64,148	27,968
		5	500	50	500	50	64,148	27,968
+ 25	+ 11	1	500	—	—	10	160,370	69,921
		5	500	50	500	25	128,296	55,937

[1] 21 ml όταν το διάλυμα για καταβύθιση περιέχει άνω των 15 ml κιτρικού διαλύματος (ουδέτερου, αλκαλικού Petermann ή Joulie).

6.2. **Υδρόλυση**

Εάν υπάρχει φόβος για την παρουσία μεταφωσφορικών, πυροφωσφορικών ή πολυφωσφορικών στο διάλυμα, πραγματοποιείται υδρόλυση κατά τον ακόλουθο τρόπο.

Το περιεχόμενο της φιάλης Erlenmeyer φέρεται σε ήπιο βρασμό και διατηρείται μέχρι η υδρόλυση να είναι πλήρης (συνήθως μία ώρα). Δίνεται προσοχή στην αποφυγή απωλειών από εκτινάξεις καθώς επίσης και στην υπερβολική εξάτμιση που θα μείωνε τον αρχικό όγκο πάνω από το μισό, με τη χρησιμοποίηση συστήματος καθέτου ψυκτήρα. Μετά το τέλος της υδρολύσεως, ο όγκος επαναφέρεται στον αρχικό με απεσταγμένο νερό.

6.3. **Προζύγιση του ηθμού**

Ξηραίνεται ο ηθμός (5.3) επί 15 λεπτά τουλάχιστον μέσα στο πυριατήριο σε θερμοκρασία 250 ± 10 °C. Προζυγίζεται μετά από ψύξη μέσα σε ξηραντήρα.

6.4. **Καταβύθιση**

Το όξινο διάλυμα που περιέχεται στη φιάλη Erlenmeyer θερμαίνεται μέχρις ενάρξεως βρασμού, και κατόπιν αρχίζει η καταβύθιση της φωσφορομολυβδαινικής κινολίνης προσθέτοντας, στάγδην και υπό συνεχή ανάδευση, 40 ml αντιδραστηρίου (4.2.1 ή 4.2.2) ([1]). Τοποθετείται η Erlenmeyer σε ατμόλουτρο επί 15 λεπτά, αναδεύοντας από καιρού σε καιρό. Μπορεί να διηθηθεί αμέσως ή μετά από ψύξη.

6.5. **Διήθηση και έκπλυση**

Διηθείται το διάλυμα μεταγγίζοντας υπό κενό. Εκπλύνεται το ίζημα στην Erlenmeyer με 30 ml νερού. Το διάλυμα μεταγγίζεται και διηθείται. Η εργασία αυτή επαναλαμβάνεται πέντε φορές. Το υπόλοιπο του διηθήματος μεταφέρεται ποσοτικά στον ηθμό με έκπλυση με νερό. Πλένεται τέσσερις φορές με 20 ml νερού, προσθέτοντας το νερό της εκπλύσεως μόνο μετά από πλήρη πρακτικώς διήθηση. Το ίζημα στεγνώνεται καλά.

6.6. **Ξήρανση και ζύγιση**

Σκουπίζεται το εξωτερικό του ηθμού με διηθητικό χαρτί. Τοποθετείται ο ηθμός αυτός σε πυριατήριο και διατηρείται μέχρις επιτεύξεως σταθερής μάζας σε θερμοκρασία 250 °C (5.5) (συνήθως 15 λεπτά). Αφήνεται να ψυχθεί μέσα στον ξηραντήρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος και ζυγίζεται γρήγορα.

6.7. **Τυφλός προσδιορισμός**

Για κάθε σειρά προσδιορισμών, εκτελείται και ένας τυφλός προσδιορισμός χρησιμοποιώντας μόνο τα αντιδραστήρια και τους διαλύτες στις αναλογίες που χρησιμοποιούνται και για την εκχύλιση (κιτρικό διάλυμα κ.λπ.) και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

6.8. **Έλεγχος**

Εκτελείται ο προσδιορισμός σε κατάλληλη ποσότητα ενός διαλύματος δισόξινου φωσφορικού καλίου που να περιέχει 0,01 g P_2O_5.

7. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Εάν χρησιμοποιούνται τα δείγματα και οι αραιώσεις που υποδεικνύονται στον πίνακα 2, εφαρμόζεται ο ακόλουθος τύπος:

$$\% \text{ P στο λίπασμα} = (A - a) \times F'$$

ή

$$\% \ P_2O_5 \text{ στο λίπασμα} = (A - a) \times F$$

όπου

A = μάζα, σε γραμμάρια, της φωσφορομολυβδαινικής κινολίνης,

a = μάζα, σε γραμμάρια, της φωσφορομολυβδαινικής κινολίνης, που ευρίσκεται στον τυφλό προσδιορισμό,

F και F' = συντελεστές των δύο τελευταίων στηλών του πίνακα 2.

([1]) Για καταβύθιση από διαλύματα φωσφορικών που περιέχουν άνω των 15 ml κιτρικού διαλύματος (ουδέτερου, Petermann ή Joulie) και που έχουν οξινιστεί με 21 ml πυκνού νιτρικού οξέος (βλέπε υποσημείωση υπό 6.1), χρησιμοποιούνται 80 ml αντιδραστηρίου.

Με δείγματα για ανάλυση και αραιώσεις διαφορετικές από εκείνες του πίνακα 2, εφαρμόζεται ο ακόλουθος τύπος:

$$\% \text{ P στο λίπασμα} = \frac{(A - a) \times f' \times D \times 100}{M}$$

ή

$$\% \ P_2O_5 \text{ στο λίπασμα} = \frac{(A - a) \times f \times D \times 100}{M}$$

όπου

f και f' = συντελεστές μετατροπής της φωσφορομολυβδαινικής κινολίνης σε P_2O_5 = 0,032074 (f) ή σε P = 0,013984 (f'),

D = συντελεστής αραίωσης,

M = μάζα, σε γραμμάρια, του αναλυομένου δείγματος.

Μέθοδος 4

ΚΑΛΙΟ

Μέθοδος 4.1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΥΔΑΤΟΔΙΑΛΥΤΟ ΚΑΛΙΟ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού της περιεκτικότητας σε υδατοδιαλυτό κάλιο.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα καλιούχα λιπάσματα που απαριθμούνται στο παράρτημα I.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το κάλιο του δείγματος για ανάλυση φέρεται για διάλυση στο νερό. Μετά από απομάκρυνση ή δέσμευση των ουσιών που μπορούν να παρενοχλήσουν τον ποσοτικό προσδιορισμό, το κάλιο καθιζάνει σε ασθενώς αλκαλικό περιβάλλον, υπό μορφή τετραφαινυλοβορικού καλίου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό.

4.1. **Φορμαλδεΰδη**

Διαυγές διάλυμα περιεκτικότητας 25 έως 35 % σε φορμαλδεΰδη.

4.2. **Χλωριούχο κάλιο για ανάλυση**

4.3. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου: 10 mol/l**

Πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο υδροξείδιο του νατρίου, απαλλαγμένο καλίου.

4.4. **Διάλυμα δείκτη**

Διαλύονται 0,5 g φαινολοφθαλεΐνης σε αιθανόλη 90 % και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 100 ml.

4.5. **Διάλυμα EDTA**

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml, διαλύονται 4 g διενύδρου δινατρίου άλατος του αιθυλενοδιαμινοτετραοξικού οξέος σε νερό. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύεται.

Το αντιδραστήριο αυτό διατηρείται σε πλαστικό δοχείο.

4.6. **Διάλυμα STPB**

Διαλύονται σε 480 ml νερού 32,5 g τετραφαινυλοβορικού νατρίου, προστίθενται 2 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.3) και 20 ml διαλύματος χλωριούχου μαγνησίου (100 g Mg $Cl_2 \cdot 6H_2O$ ανά λίτρο).

Αναδεύεται για 15 λεπτά και διηθείται με ηθμό χωρίς τέφρα.

Το αντιδραστήριο αυτό διατηρείται σε πλαστικό δοχείο.

4.7. **Υγρό εκπλύσεως**

Αραιώνονται 20 ml του διαλύματος STPB (4.6) μέχρι 1 000 ml με νερό.

4.8. **Βρωμιούχο νερό**

Κορεσμένο διάλυμα βρωμίου σε νερό.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ογκομετρικές φιάλες των 1 000 ml**

5.2. **Ποτήρι ζέσεως των 250 ml**

5.3. **Γυάλινοι ηθμοί με διάμετρο πόρων 5 έως 20 μ**

5.4. **Πυριατήριο ρυθμισμένο στους 120 ± 10 °C**

5.5. **Ξηραντήρας**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

Στην περίπτωση των καλιούχων αλάτων, ο βαθμός λεπτότητας του δείγματος πρέπει να είναι τέτοιος ώστε να λαμβάνεται δείγμα αντιπροσωπευτικό για ανάλυση. Συνιστάται για τα προϊόντα αυτά να εφαρμόζεται η μέθοδος 1, σημείο 6, υπό α).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα**

Ζυγίζονται, με προσέγγιση 0,001 g, 10 g του προπαρασκευασθέντος δείγματος (5 g για τα άλατα καλίου που περιέχουν περισσότερο από 50 % οξείδιο του καλίου). Η ποσότητα αυτή φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 600 ml με περίπου 400 ml νερού.

Φέρεται μέχρι βρασμού και αφήνεται να βράζει επί 30 λεπτά. Ψύχεται, μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml, συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή, αναμειγνύεται και διηθείται σε ξηρό δοχείο. Τα πρώτα 50 ml του διηθήματος απορρίπτονται (βλέπε σημείο 7.6, σημείωση για τον τρόπο εργασίας).

7.2. **Παρασκευή της κατάλληλης ποσότητας για καταβύθιση**

Λαμβάνεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος που να περιέχει 25 έως 50 mg καλίου (βλέπε πίνακα 3) και φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml. Συμπληρώνεται ενδεχομένως με νερό μέχρι τα 50 ml.

Για να αποφευχθούν ενδεχόμενες παρενέργειες, προστίθενται 10 ml διαλύματος EDTA (4.5), μερικές σταγόνες διαλύματος φαινολοφθαλεΐνης (4.4) και, στάγδην και υπό ανάδευση, διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου (4.3) μέχρις ερυθρού χρώματος, και τελικά μερικές σταγόνες επιπλέον υδροξειδίου του νατρίου για να εξασφαλιστεί η ύπαρξη περίσσειας (συνήθως 1 ml υδροξειδίου του νατρίου αρκεί για την εξουδετέρωση και την ύπαρξη περίσσειας).

Για την εκδίωξη του μεγαλύτερου μέρους της αμμωνίας [βλέπε σημείο 7.6, υπό β), σημείωση για τον τρόπο εργασίας], φέρεται σε ήπιο βρασμό επί 15 λεπτά.

Προστίθεται, αν χρειάζεται, νερό μέχρις όγκου 60 ml.

Φέρεται το διάλυμα σε βρασμό, απομακρύνεται το ποτήρι ζέσεως από τη φωτιά και προστίθενται 10 ml φορμαλδεΰδης (4.1). Προστίθενται μερικές σταγόνες φαινολοφθαλεΐνης και, αν χρειάζεται, μερικές ακόμη σταγόνες υδροξειδίου του νατρίου μέχρι σαφώς ερυθρού χρώματος. Φέρεται το ποτήρι σκεπασμένο με γυαλί ωρολογίου σε ατμόλουτρο επί 15 λεπτά.

7.3. **Προζύγιση του ηθμού**

Ο ηθμός ξηραίνεται μέχρι σταθερής μάζας (βλέπε σημείο 5 «Εργαστηριακά σκεύη και όργανα») (για 15 λεπτά περίπου) μέσα στο πυριατήριο (5.4) στους 120 °C.

Ο ηθμός αφήνεται να ψυχθεί μέσα σε ξηραντήρα και ζυγίζεται.

7.4. **Καταβύθιση**

Απομακρύνεται το ποτήρι από το ατμόλουτρο και υπό συνεχή ανάδευση προστίθενται στάγδην 10 ml διαλύματος STPB (4.6). Η προσθήκη αυτή πραγματοποιείται σε 2 λεπτά περίπου. Αναμένουμε τουλάχιστον 10 λεπτά πριν διηθήσουμε.

7.5. **Διήθηση και έκπλυση**

Διηθείται υπό κενό επί του γυάλινου ηθμού, εκπλύνεται το ποτήρι με το υγρό εκπλύσεως (4.7), εκπλύνεται το ίζημα τρεις φορές με το υγρό εκπλύσεως (περίπου 60 ml συνολικά) και δύο φορές με 5 έως 10 ml νερού.

Το ίζημα στεγνώνεται καλά.

7.6. **Ξήρανση και ζύγιση**

Σκουπίζεται το εξωτερικό του ηθμού με διηθητικό χαρτί. Τοποθετείται ο ηθμός με το περιεχόμενό του στο πυριατήριο επί μιάμιση ώρα σε θερμοκρασία 120 °C. Ο ηθμός αφήνεται να ψυχθεί μέσα σε ξηραντήρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος και ζυγίζεται γρήγορα.

Σημείωση για τον τρόπο εργασίας

α) Αν το διήθημα είναι σκοτεινού χρώματος, λαμβάνεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα περιέχουσα το ανώτερο 100 mg K_2O και εισάγεται σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml, προστίθεται βρωμιούχο νερό και φέρεται σε βρασμό για να εκδιωχθεί η περίσσεια βρωμίου. Μετά από ψύξη, συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή, διηθείται και το κάλιο προσδιορίζεται σε κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος.

β) Στην περίπτωση που δεν υπάρχει αμμωνιακό άζωτο ή υπάρχει σε χαμηλή ποσότητα, μπορεί να αποφευχθεί το βράσιμο των 15 λεπτών.

7.7. **Κατάλληλες ποσότητες για δειγματοληψία και συντελεστές μετατροπής**

Πίνακας 3

Για τη μέθοδο 4

% K_2O στο λίπασμα	% K στο λίπασμα	Δείγμα για ανάλυση (g)	Δείγμα του εκχυλίσματος για αραίωση (ml)	Αραίωση (σε ml)	Κατάλληλη ποσότητα δείγματος για καταβύθιση (ml)	Συντελεστής μετατροπής (F), $\frac{\%\ K_2O}{gTPBK}$	Συντελεστής μετατροπής (F'), $\frac{\%\ K}{gTPBK}$
5 — 10	4,2 — 8,3	10	—	—	50	26,280	21,812
10 — 20	8,3 — 16,6	10	—	—	25	52,560	43,624
20 — 50	16,6 — 41,5	10	είτε — ή 50	 250	10 50	131,400 131,400	109,060 109,060
άνω του 50	άνω του 41,5	5	είτε — ή 50	— 250	10 50	262,800 262,800	218,120 218,120

7.8. **Τυφλός προσδιορισμός**

Για κάθε σειρά προσδιορισμών, πραγματοποιείται τυφλός προσδιορισμός χρησιμοποιώντας μόνο τα αντιδραστήρια στις αναλογίες που χρησιμοποιούνται στην ανάλυση και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.9. **Δοκιμή ελέγχου**

Πραγματοποιείται προς έλεγχο της αναλυτικής τεχνικής, προσδιορισμός σε κατάλληλη ποσότητα υδατικού διαλύματος χλωριούχου καλίου, που να περιέχει το πολύ 40 mg K_2O.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Εάν χρησιμοποιούνται τα δείγματα ανάλυσης και οι αραιώσεις που υποδεικνύονται στον πίνακα 3, εφαρμόζεται ο ακόλουθος τύπος:

$$\%\ K_2O \text{ στο λίπασμα} = (A - a) \times F$$

ή

$$\% \text{ K στο λίπασμα} = (A - a) \times F'$$

όπου

A = μάζα, σε γραμμάρια, του ιζήματος από το δείγμα,

a = μάζα, σε γραμμάρια, του ιζήματος από το τυφλό,

F και F' = συντελεστές (βλέπε πίνακα 3).

Με δείγματα και αραιώσεις διαφορετικές από εκείνες του πίνακα 3, εφαρμόζεται ο ακόλουθος τύπος:

$$K_2O \text{ στο λίπασμα} = \frac{(A - a) \times f \times D \times 100}{M}$$

ή

$$K \text{ στο λίπασμα} = \frac{(A - a) \times f' \times D \times 100}{M}$$

όπου

f = συντελεστής μετατροπής του KTPB σε K_2O = 0,1314,

f' = συντελεστής μετατροπής του KTPB σε K = 0,109,

D = συντελεστής αραίωσης,

M = μάζα, σε γραμμάρια, του δείγματος για ανάλυση.

Μέθοδος 5

Άνευ αντικειμένου

Μέθοδος 6

ΧΛΩΡΙΟ

Μέθοδος 6.1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΛΩΡΙΔΩΝ ΑΠΟΥΣΙΑ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΥΛΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού των χλωριδίων, απουσία οργανικών υλών.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται σε όλα τα λιπάσματα που είναι απαλλαγμένα οργανικών υλών.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Τα χλωρίδια, έπειτα από διάλυση σε νερό, καθιζάνουν σε όξινο περιβάλλον με τη βοήθεια περίσσειας πρότυπου διαλύματος νιτρικού αργύρου. Η περίσσεια ογκομετρείται με διάλυμα θειοκυανικού αμμωνίου παρουσία σιδηρικού θειικού αμμωνίου (μέθοδος Volhard).

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό, απαλλαγμένο από χλωρίδια.

4.1. **Νιτροβενζόλιο ή διαιθυλικός αιθέρας**

4.2. **Νιτρικό οξύ: 10 mol/l**

4.3. **Διάλυμα δείκτη**

Διαλύονται 40 g σιδηρικού θειικού αμμωνίου $Fe_2(SO_4)_3 \cdot (NH_4)_2SO_4 \cdot 24H_2O$ σε νερό και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου.

4.4. **Πρότυπο διάλυμα νιτρικού αργύρου: 0,1 mol/l**

Παρασκευή

Καθώς το άλας αυτό είναι υγροσκοπικό και δεν μπορεί να ξηρανθεί χωρίς κίνδυνο αποσύνθεσης, συνιστάται να ζυγίζεται ποσότητα 9 g περίπου, να διαλύεται στο νερό και να συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου. Ρυθμίζεται ο τίτλος σε 0,1 mol/l με ογκομέτρηση $AgNO_3$ 0,1 mol/l.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Περιστροφικός αναδευτήρας (ταχύτητας 35-40 στροφών ανά λεπτό)**

5.2. **Προχοΐδες**

5.3. **Ογκομετρική φιάλη των 500 ml**

5.4. **Κωνική φιάλη (Erlenmeyer) των 250 ml**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα και παρασκευή του διαλύματος**

Ζυγίζονται 5 g του δείγματος, με ακρίβεια 0,001 g, φέρονται σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml και προστίθενται 450 ml νερού. Αναμειγνύονται επί μισή ώρα με τον αναδευτήρα (5.1)· ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι 500 ml με απεσταγμένο νερό· το σύνολο αναμειγνύεται και διηθείται σε ποτήρι ζέσεως.

7.2. **Προσδιορισμός**

Λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος που περιέχει το πολύ 0,150 g χλωριδίων. Παραδείγματος χάριν 25 ml (0,25 g), 50 ml (0,5 g) ή 100 ml (1 g). Εάν ληφθεί δείγμα μικρότερο από 50 ml, είναι ανάγκη να συμπληρωθεί μέχρις όγκου 50 ml με απεσταγμένο νερό.

Προστίθενται 5 ml νιτρικού οξέος 10 mol/l (4.2), 20 ml διαλύματος δείκτη (4.3) και δύο σταγόνες πρότυπου διαλύματος θειοκυανικού αμμωνίου (δείγμα του τελευταίου αυτού αντιδραστηρίου λαμβάνεται με τη βοήθεια προχοΐδας ρυθμιζόμενης στο μηδέν για το σκοπό αυτό).

Με τη βοήθεια προχοΐδας προστίθεται στη συνέχεια πρότυπο διάλυμα νιτρικού αργύρου (4.4) μέχρις επίτευξης περίσσειας 2 έως 5 ml. Προστίθενται 5 ml νιτροβενζολίου ή 5 ml διαιθυλικού αιθέρα (4.1) και αναδεύεται προσεκτικά για να συσσωματωθεί το ίζημα. Ογκομετρείται η περίσσεια νιτρικού αργύρου με θειοκυανικό αμμώνιο 0,1 mol/l (4.5) μέχρις εμφανίσεως ερυθρού-καφέ χρώματος, το οποίο παραμένει μετά από ήπια ανάδευση της φιάλης.

Σημείωση

Το νιτροβενζόλιο ή ο διαιθυλικός αιθέρας (αλλά κυρίως το νιτροβενζόλιο) παρεμποδίζει την αντίδραση του αργυροχλωριδίου με θειοκυανικά ιόντα. Επομένως πραγματοποιείται σαφής αλλαγή χρώματος.

7.3. **Τυφλός προσδιορισμός**

Πραγματοποιείται τυφλό πείραμα (παραλείποντας το δείγμα) υπό τις ίδιες συνθήκες, το οποίο λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του τελικού αποτελέσματος.

7.4. **Δοκιμή ελέγχου**

Πριν από τον προσδιορισμό, ελέγχεται η ακρίβεια της μεθόδου χρησιμοποιώντας κατάλληλη ποσότητα προσφάτως παρασκευασθέντος διαλύματος χλωριούχου καλίου, κατά τρόπο ώστε να περιέχεται γνωστή ποσότητα της τάξεως των 100 mg χλωριδίων.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το αποτέλεσμα της ανάλυσης εκφράζεται ως επί τοις εκατό περιεκτικότητα του δείγματος σε χλώριο, όπως έχει ληφθεί για ανάλυση.

Η περιεκτικότητα σε χλώριο (Cl), σε ποσοστό επί τοις εκατό, υπολογίζεται από τον τύπο:

$$\% \text{ χλωρίου} = 0{,}003546 \times \frac{(V_z - V_{cz}) - (V_a - V_{ca}) \times 100}{M}$$

όπου

V_z = αριθμός των χιλιοστόλιτρων νιτρικού αργύρου 0,1 mol/l,

V_{cz} = αριθμός των χιλιοστόλιτρων νιτρικού αργύρου 0,1 mol/l, που καταναλίσκονται στον τυφλό προσδιορισμό,

V_a = αριθμός των χιλιοστόλιτρων θειοκυανικού αμμωνίου 0,1 mol/l,

V_{ca} = αριθμός των χιλιοστόλιτρων θειοκυανικού αμμωνίου 0,1 mol/l, που καταναλίσκονται στον τυφλό προσδιορισμό,

M = μάζα, σε γραμμάρια, του αναλυόμενου δείγματος (7.2).

Μέθοδοι 7

ΛΕΠΤΟΤΗΤΑ ΑΛΕΣΜΑΤΟΣ

Μέθοδος 7.1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΤΑΣ ΑΛΕΣΜΑΤΟΣ

(ξηρά διαδικασία)

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται ξηρά διαδικασία για τον προσδιορισμό της λεπτότητας αλέσματος.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Όλα τα λιπάσματα τύπου ΕΚ για τα οποία προβλέπονται απαιτήσεις όσον αφορά τη λεπτότητα αλέσματος χρησιμοποιώντας κόσκινα με διάμετρο οπών 0,63 και 0,160 mm.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Με τη βοήθεια μηχανικού δονούμενου κόσκινου, προσδιορίζονται οι ποσότητες προϊόντος με μέγεθος κόκκων μεγαλύτερο από 0,63 mm και οι ποσότητες προϊόντος με μέγεθος κόκκων μεταξύ 0,16 και 0,63 mm, και υπολογίζεται το επί τοις εκατό ποσοστό της λεπτότητας αλέσματος.

4. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

4.1. **Μηχανικός αναδευτήρας εφοδιασμένος με κόσκινο**

4.2. **Κόσκινα με οπές 0,16 και 0,63 mm αντίστοιχα, πρότυπου μεγέθους (διάμετρος 20 cm και ύψος 5 cm)**

5. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ζυγίζονται 50 g ουσίας με προσέγγιση 0,05 g. Συναρμολογούνται τα δύο κόσκινα και το δοχείο συλλογής στον αναδευτήρα (4.1), τοποθετώντας στο επάνω μέρος το κόσκινο με τις μεγαλύτερες οπές. Τοποθετείται το δείγμα για ανάλυση στην κορυφή. Κοσκινίζεται επί 10 λεπτά και απομακρύνεται το μέρος που συλλέχθηκε στη βάση. Η συσκευή τίθεται πάλι σε λειτουργία και μετά από 1 λεπτό ελέγχεται ότι η ποσότητα που συλλέχθηκε στη βάση κατά το χρονικό αυτό διάστημα δεν είναι ανώτερη από 250 mg. Η εργασία επαναλαμβάνεται (επί 1 λεπτό κάθε φορά) μέχρις ότου συλλεχθεί ποσότητα μικρότερη από 250 mg. Ζυγίζεται το υπολειμματικό υλικό και στα δύο κόσκινα χωριστά.

6. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

$$\% \text{ λεπτότητας του δείγματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών } 0{,}63 \text{ mm} = (50 - M_1) \times 2$$

$$\% \text{ λεπτότητας του δείγματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών } 0{,}16 \text{ mm} = [50 - (M_1 + M_2)] \times 2$$

όπου

M_1 = μάζα, σε γραμμάρια, του υπολείμματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών 0,63 mm,

M_2 = μάζα, σε γραμμάρια, του υπολείμματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών 0,16 mm.

Αφού έχει ήδη απομακρυνθεί το υπόλειμμα από το κόσκινο με διάμετρο οπών 0,63 mm.

Τα αποτελέσματα των υπολογισμών αυτών στρογγυλεύονται στην αμέσως επόμενη μονάδα.

Μέθοδος 7.2

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΤΑΣ ΑΛΕΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΑΛΑΚΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Η παρούσα μέθοδος αφορά τον προσδιορισμό της λεπτότητας αλέσματος των μαλακών φυσικών φωσφορικών.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στα φυσικά μαλακά φωσφορικά.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Στην περίπτωση των δειγμάτων λεπτής κοκκομετρικής τάξης μπορεί να συμβεί συσσωμάτωση, πράγμα που δυσχεραίνει την ξηρά διαδικασία κοσκινίσματος. Για το λόγο αυτό χρησιμοποιείται συνήθως το υγρό κοσκίνισμα.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Διάλυμα εξαμεταφωσφορικού του νατρίου: 1 %.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Κόσκινα με οπές 0,063 και 0,125 mm αντίστοιχα πρότυπου μεγέθους (διάμετρος 20 cm και ύψος 5 cm)· δοχεία συλλογής**

5.2. **Γυάλινο χωνί με διάμετρο 20 cm στερεωμένο σε βάση**

5.3. **Ποτήρια ζέσεως των 250 ml**

5.4. **Πυριατήριο**

6. ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

6.1. **Δειγματοληψία**

Ζυγίζονται 50 g ουσίας με προσέγγιση 0,05 g. Εκπλύνονται και οι δύο παρειές του κόσκινου με νερό και το κόσκινο με διάμετρο οπών 0,125 mm τοποθετείται επάνω στο κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm.

6.2. **Τρόπος εργασίας**

Τοποθετείται το δείγμα για ανάλυση στο επάνω κόσκινο. Κοσκινίζεται κάτω από λίγο ρέον κρύο νερό (μπορεί να χρησιμοποιηθεί νερό του δικτύου διανομής) μέχρις ότου το νερό να είναι σχεδόν διαυγές όταν διέρχεται από το κόσκινο. Λαμβάνεται φροντίδα να εξασφαλιστεί ότι η ροή του νερού να είναι τέτοια ώστε το κάτω κόσκινο να μη γεμίζει ποτέ με νερό.

Όταν το υπόλειμμα του επάνω κόσκινου φαίνεται να παραμένει περίπου σταθερό, αποσύρεται το κόσκινο και τοποθετείται εν τω μεταξύ σε ένα δοχείο συλλογής.

Συνεχίζεται το υγρό κοσκίνισμα με το κάτω κόσκινο για μερικά λεπτά, μέχρις ότου το νερό που διέρχεται να είναι σχεδόν διαυγές.

Ανατοποθετείται το κόσκινο 0,125 mm πάνω στο κόσκινο 0,063 mm. Το τυχόν στερεό υπόλειμμα του δοχείου συλλογής μεταγγίζεται στο επάνω κόσκινο και συνεχίζεται το κοσκίνισμα κάτω από λίγο ρέον νερό μέχρις ότου το νερό αυτό καταστεί και πάλι σχεδόν διαυγές.

Καθένα από τα ενδεχόμενα στερεά υπολείμματα μεταφέρεται ποσοτικά σε ένα διαφορετικό ποτήρι ζέσεως με τη βοήθεια του χωνιού. Δημιουργείται εναιώρημα με το κάθε υπόλειμμα γεμίζοντας τα ποτήρια ζέσεως με νερό. Αφήνεται σε ηρεμία επί 1 λεπτό περίπου, αποχέεται όσο το δυνατόν περισσότερο νερό.

Τα ποτήρια ζέσεως τοποθετούνται στο πυριατήριο σε θερμοκρασία 150 °C για δύο ώρες.

Αφήνονται να ψυχθούν, αποσπώνται τα στερεά υπολείμματα με πινέλο και ζυγίζονται.

7. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Τα αποτελέσματα των υπολογισμών αυτών στρογγυλεύονται στην αμέσως επόμενη μονάδα.

% λεπτότητας του στερεού υπολείμματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών 0,125 mm = $(50 — M_1) \times 2$

% λεπτότητας του στερεού υπολείμματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm = $[50 — (M_1 + M_2)] \times 2$

όπου

M_1 = μάζα, σε γραμμάρια, του υπολείμματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών 0,125 mm,

M_2 = μάζα, σε γραμμάρια, του υπολείμματος στο κόσκινο με διάμετρο οπών 0,063 mm.

8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Εάν μετά το κοσκίνισμα παρατηρείται η παρουσία συσσωματωμάτων, η ανάλυση πρέπει να εκτελεστεί εκ νέου κατά τον ακόλουθο τρόπο.

Εισάγονται σιγά 50 g του δείγματος σε φιάλη του 1 λίτρου, η οποία περιέχει 500 ml διαλύματος εξαμεταφωσφορικού του νατρίου αναδεύοντας συνεχώς. Η φιάλη πωματίζεται και αναδεύεται ισχυρά με το χέρι για να διασπαστούν τα συσσωματώματα. Μεταγγίζεται το σύνολο του αιωρήματος στο επάνω κόσκινο και η φιάλη εκπλύνεται εξαντλητικά. Συνεχίζεται η ανάλυση όπως περιγράφεται υπό 6.2.

Μέθοδοι 8

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ

Μέθοδος 8.1

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΑΣΒΕΣΤΙΟΥ, ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΟΥ, ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΘΕΙΟΥ ΣΕ ΜΟΡΦΗ ΘΕΙΙΚΩΝ ΙΟΝΤΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για την εκχύλιση του ολικού ασβεστίου, του ολικού μαγνησίου, του ολικού νατρίου καθώς και για την εκχύλιση του ολικού θείου που απαντά με τη μορφή θειικών ιόντων, με τρόπο ώστε να γίνεται, κατά το δυνατόν, μία μόνον εκχύλιση προκειμένου να προσδιοριστεί το καθένα από τα θρεπτικά αυτά συστατικά.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ, για τα οποία ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι πρέπει να δηλώνεται το ολικό ασβέστιο, το ολικό μαγνήσιο, το ολικό νάτριο και το ολικό θείο σε μορφή θειικών ιόντων.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Διαλυτοποίηση με βρασμό σε αραιό υδροχλωρικό οξύ.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Ηλεκτρική θερμαντική εστία με ρυθμιζόμενη θερμοκρασία.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

Το ασβέστιο, το μαγνήσιο, το νάτριο και το θείο υπό μορφή θειικών ιόντων εκχυλίζονται από δείγμα ελέγχου 5 g, που ζυγίζεται με ακρίβεια 1 mg.

Όταν ωστόσο το λίπασμα περιέχει περισσότερο από 15 % θείου (S), δηλαδή 37,5 % SO_3 και περισσότερο από 18,8 % ασβεστίου (Ca), δηλαδή 26,3 % CaO, η εκχύλιση του ασβεστίου και του θείου επιτελείται σε δείγμα ελέγχου 1 g, που ζυγίζεται με ακρίβεια 1 mg. Το δείγμα ελέγχου φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 600 ml.

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος**

Προστίθενται περίπου 400 ml νερού και 50 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.1), κατά μικρές δόσεις και με προσοχή, εάν το προϊόν εμπεριέχει σημαντική ποσότητα ανθρακικών ιόντων. Το μείγμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται για 30 λεπτά. Αφήνεται να ψυχθεί ενώ ανακινείται κατά διαστήματα. Μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το διάλυμα αναμειγνύεται. Διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό υποδοχέα. Οι πρώτες ποσότητες διηθήματος απορρίπτονται. Το εκχύλισμα πρέπει να είναι απόλυτα διαυγές. Εάν το διήθημα δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί αμέσως, ο υποδοχέας πωματίζεται.

Μέθοδος 8.2

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΘΕΙΟΥ ΠΟΥ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για την εκχύλιση του ολικού θείου, όταν το στοιχείο αυτό περιέχεται στο λίπασμα με στοιχειακή μορφή ή/και με διάφορες μορφές χημικών ενώσεων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ, για τα οποία, όπως προβλέπει ο παρών κανονισμός, πρέπει να δηλώνεται το ολικό θείο, όταν το στοιχείο αυτό απαντά με διάφορες μορφές (στοιχειακό, θειοθειικά ιόντα, θειώδη ιόντα, θειικά ιόντα).

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετατροπή, σε αλκαλικό περιβάλλον, του στοιχειακού θείου σε πολυθειούχα και θειοθειικά ιόντα, ακολουθούμενη από οξείδωση των ιόντων αυτών καθώς και των θειωδών ιόντων, που ενδεχομένως περιέχονται στο δείγμα, με υπεροξείδιο του υδρογόνου. Με τον τρόπο αυτό οι διάφορες μορφές θείου μετατρέπονται σε θειικά ιόντα, που προσδιορίζονται ποσοτικά με καταβύθιση θειικού βαρίου (μέθοδος 8.9).

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d = 1,18) με έναν όγκο νερού.

4.2. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, NaOH, συγκεντρώσεως τουλάχιστον 30 % (d = 1,33)**

4.3. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου, συγκεντρώσεως 30 % κατά βάρος**

4.4. **Υδατικό διάλυμα χλωριούχου βαρίου $BaCl_2$, $2H_2O$, συγκεντρώσεως 122 g/l**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Ηλεκτρική θερμαντική εστία με ρυθμιζόμενη θερμοκρασία.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

Ζυγίζεται, με ακρίβεια 1 mg, ποσότητα λιπάσματος ώστε να περιέχει από 80 έως 350 mg θείου (S), ή 200 έως 875 mg SO_3.

Κατά κανόνα (όπου S < 15 %), ζυγίζονται 2,5 g. Το δείγμα ελέγχου φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml.

7.2. **Οξείδωση**

Προστίθενται 20 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.2) και 20 ml νερού. Το σύνολο καλύπτεται με γυαλί ωρολογίου. Θερμαίνεται μέχρι βρασμού για 5 λεπτά στη θερμαντική εστία (5.1). Αποσύρεται από την εστία. Το θείο που έχει προσκολληθεί στα τοιχώματα του ποτηριού ζέσεως περισυλλέγεται με πίδακα βραστού νερού και το διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται για 20 λεπτά. Αφήνεται να ψυχθεί.

Προστίθεται υπεροξείδιο του υδρογόνου (4.3) σε ποσότητες των 2 ml κάθε φορά, μέχρι να μην παρατηρείται πια αντίδραση. Απαιτούνται συνήθως 6 έως 8 ml υπεροξειδίου του υδρογόνου. Η οξείδωση αφήνεται να συνεχιστεί για μία ώρα και στη συνέχεια το διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού για μισή ώρα. Αφήνεται να ψυχθεί.

7.3. **Παρασκευή του διαλύματος για ανάλυση**

Προστίθενται περίπου 50 ml νερού σε 50 ml διαλύματος υδροχλωρικού οξέος (4.1).

— *Για δείγματα περιεκτικότητας σε θείο (S) κάτω των 5 %*:

το διάλυμα διηθείται σε ποτήρι ζέσεως των 600 ml. Το στερεό υπόλειμμα ξεπλένεται πολλές φορές με κρύο νερό. Μετά την περάτωση της έκπλυσης ελέγχονται οι τελευταίες σταγόνες του διηθήματος με διάλυμα χλωριούχου βαρίου (4.4) για την ύπαρξη θειικών ιόντων. Το διάλυμα, πρέπει να παραμένει τελείως διαυγές. Ο προσδιορισμός των θειικών ιόντων πραγματοποιείται σε ολόκληρη την ποσότητα του διηθήματος σύμφωνα με τη μέθοδο 8.9.

— *Για δείγματα περιεκτικότητας σε θείο (S) άνω των 5 %*:

το δείγμα φέρεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml, πληρούται μέχρι τη χαραγή με νερό και αναμειγνύεται. Διηθείται με ξηρό ηθμό σε δοχείο χωρίς υγρασία. Το διήθημα πρέπει να είναι τελείως διαυγές. Αν το διάλυμα δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί αμέσως, ο υποδοχέας πωματίζεται. Ο προσδιορισμός των θειικών ιόντων πραγματοποιείται σε κατάλληλη ποσότητα του διηθήματος διά καταβυθίσεως αυτών υπό τη μορφή θειικού βαρίου σύμφωνα με τη μέθοδο 8.9.

Μέθοδος 8.3

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΔΙΑΛΥΤΟΥ ΑΣΒΕΣΤΙΟΥ, ΜΑΓΝΗΣΙΟΥ, ΝΑΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΙΟΥ

(σε μορφή θειικών ιόντων)

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για την εκχύλιση του υδατοδιαλυτού νατρίου, ασβεστίου, μαγνησίου και θείου σε μορφή θειικών ιόντων, ώστε να γίνεται μία μόνον εκχύλιση προκειμένου να προσδιοριστεί η περιεκτικότητα του λιπάσματος σε καθένα από τα θρεπτικά αυτά συστατικά.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται αποκλειστικά στα λιπάσματα για τα οποία προβλέπεται στο παράρτημα I ότι πρέπει να δηλώνεται το υδατοδιαλυτό ασβέστιο, μαγνήσιο, νάτριο και θείο (υπό μορφή θειικών ιόντων).

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Τα θρεπτικά συστατικά διαλυτοποιούνται με ζέον νερό.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Απεσταγμένο ή απιονισμένο νερό ανάλογης ποιότητας.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Ηλεκτρική θερμαντική εστία με ρυθμιζόμενη θερμοκρασία.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

α) Για τα λιπάσματα που δεν περιέχουν θείο ή λιπάσματα που περιέχουν ταυτόχρονα το πολύ 3 % θείου (S), ήτοι 7,5 % SO_3, και το πολύ 4 % ασβεστίου (Ca), ήτοι 5,6 % CaO, ζυγίζονται 5 g λιπάσματος με ακρίβεια 1 mg.

β) Για τα λιπάσματα που περιέχουν περισσότερο από 3 % θείου (S) και περισσότερο από 4 % ασβεστίου (Ca), ζυγίζεται 1 g λιπάσματος με ακρίβεια 1 mg.

Το δείγμα ελέγχου φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 600 ml.

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος**

Προστίθενται περίπου 400 ml νερού. Το μείγμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται για μισή ώρα. Αφήνεται να ψυχθεί ενώ αναδεύεται κατά διαστήματα και μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το διάλυμα αναμειγνύεται.

Το διάλυμα διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό υποδοχέα. Οι πρώτες ποσότητες διηθήματος απορρίπτονται. Το διήθημα πρέπει να είναι απόλυτα διαυγές.

Αν το διάλυμα δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί αμέσως, ο υποδοχέας πωματίζεται.

Μέθοδος 8.4

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΔΙΑΛΥΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΟΤΑΝ ΤΟ ΘΕΙΟ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για την εκχύλιση του υδατοδιαλυτού θείου, όταν το στοιχείο αυτό απαντά στο λίπασμα με διάφορες μορφές.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα, για τα οποία, όπως προβλέπει το παράρτημα I, πρέπει να δηλώνεται το υδατοδιαλυτό τριοξείδιο του θείου.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το θείο διαλυτοποιείται με κρύο νερό και έπειτα μετατρέπεται σε θειικά ιόντα με οξείδωση με υπεροξείδιο του υδρογόνου σε αλκαλικό περιβάλλον.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού.

4.2. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου περιεκτικότητας κατ' ελάχιστον 30 % σε NaOH (d_{20} = 1,33 g/ml)**

4.3. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου, συγκεντρώσεως 30 % κατά βάρος**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ογκομετρική φιάλη Stohmann των 500 ml**

5.2. **Περιστρεφόμενος αναδευτήρας ρυθμισμένος στις 30 έως 40 στροφές το λεπτό**

5.3. **Ηλεκτρική θερμαντική εστία με ρυθμιζόμενη θερμοκρασία**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

α) Για τα λιπάσματα που περιέχουν ταυτόχρονα το πολύ 3 % θείου (S), ήτοι 7,5 % SO_3, και το πολύ 4 % ασβεστίου (Ca), ήτοι 5,6 % CaO, ζυγίζονται 5 g λιπάσματος με ακρίβεια 1 mg.

β) Για τα λιπάσματα που περιέχουν περισσότερο από 3 % θείου (S) και περισσότερο από 4 % ασβεστίου (Ca), ζυγίζεται 1 g λιπάσματος με ακρίβεια 1 mg.

Το δείγμα ελέγχου φέρεται σε φιάλη των 500 ml (5.1).

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος**

Προστίθενται περίπου 400 ml νερού. Η φιάλη πωματίζεται. Ανακινείται (5.2) για 30 λεπτά. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το διάλυμα αναμειγνύεται. Διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό υποδοχέα. Αν το διάλυμα δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί αμέσως, ο υποδοχέας πωματίζεται.

7.3. **Οξείδωση της κατάλληλης ποσότητας του διαλύματος για ανάλυση**

Λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος της εκχύλισης όχι μεγαλύτερη από 50 ml και τόση ώστε κατά το δυνατόν να περιέχει από 20 έως 100 mg θείου (S).

Ο όγκος συμπληρώνεται, αν είναι απαραίτητο, μέχρι τα 50 ml με νερό. Προστίθενται 3 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.2) και 2 ml διαλύματος υπεροξειδίου του υδρογόνου (4.3). Καλύπτεται με γυαλί ωρολογίου και το σύνολο θερμαίνεται στη θερμαντική εστία (5.3) μέχρι ήπιου βρασμού, που διατηρείται μία ώρα. Για όσο χρόνο συνεχίζεται η αντίδραση, προστίθεται διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου σε ποσότητες του 1 ml (5 ml κατ' ανώτατο όριο).

Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί και το γυαλί ωρολογίου αποσύρεται και εκπλύνεται μέσα στο ποτήρι. Το διάλυμα οξινίζεται με 20 ml περίπου αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.1). Ο όγκος του συμπληρώνεται με νερό μέχρι τα 300 ml περίπου.

Τα θειικά ιόντα προσδιορίζονται ποσοτικά στο σύνολο του διαλύματος που προκύπτει από την οξείδωση σύμφωνα με τη μέθοδο 8.9.

Μέθοδος 8.5

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑΚΟΥ ΘΕΙΟΥ

ΠΡΟΣΟΧΗ

Κατά την ανάλυση χρησιμοποιείται διθειάνθρακας (CS_2). Αυτό απαιτεί ειδικά μέτρα ασφαλείας, ιδίως όσον αφορά:

— τη διαφύλαξη του CS_2,

— τον εξοπλισμό για προστασία προσωπικού,

— την υγιεινή του χώρου εργασίας,

— την προστασία από πυρκαγιές και εκρήξεις,

— την αποβολή των αντιδραστηρίων.

Η εφαρμογή της παρούσας μεθόδου απαιτεί εξειδικευμένο προσωπικό καθώς επίσης και αντίστοιχα κατάλληλο εξοπλισμένο εργαστήριο.

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για την εκχύλιση και τον ποσοτικό προσδιορισμό του στοιχειακού θείου που περιέχεται στα λιπάσματα.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ, για τα οποία, όπως προβλέπει το παράρτημα I, πρέπει να δηλώνεται το ολικό θείο σε στοιχειακή μορφή.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά την απομάκρυνση των ευδιάλυτων ενώσεων, εκχύλιση του στοιχειακού θείου με διθειάνθρακα. Στη συνέχεια, σταθμική ανάλυση του εκχυλιζόμενου θείου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Διθειάνθρακας.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Σφαιρική φιάλη εκχύλισης των 100 ml με σμυρισμένο στόμιο**

5.2. **Συσκευή Soxhlet με τις αντίστοιχες διηθητικές φύσιγγες**

5.3. **Περιστρεφόμενος εξατμιστήρας με διάταξη κενού**

5.4. **Ηλεκτρικός κλίβανος με εξαερισμό, ρυθμισμένος στους 90 ± 2 °C**

5.5. **Τριβλία Petri από πορσελάνη, διαμέτρου 5 έως 7 cm, με τοιχώματα όχι υψηλότερα από 5 cm**

5.6. **Ηλεκτρική θερμαντική εστία με ρυθμιζόμενη θερμοκρασία**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

Στη φύσιγγα της συσκευής Soxhlet (5.2) φέρονται 5 έως 10 g δείγματος, που έχουν ζυγιστεί με ακρίβεια 1 mg.

7.2. **Εκχύλιση του θείου**

Το περιεχόμενο της φύσιγγας εκπλύνεται εξαντλητικά με θερμό νερό, ώστε να απομακρυνθούν όλες οι ευδιάλυτες ενώσεις. Το σύνολο ξηραίνεται στον κλίβανο στους 90 °C (5.4) επί μία ώρα τουλάχιστον. Η φύσιγγα εισάγεται στη συσκευή Soxhlet (5.2).

Προζυγίζεται (P_0) η σφαιρική φιάλη της συσκευής (5.1) και φέρονται σ' αυτή 50 ml διθειάνθρακα (4.1) αφού προηγουμένως προστεθούν μερικά γυάλινα σφαιρίδια.

Μετά τη σύνδεση με τη συσκευή, το στοιχειακό θείο εκχυλίζεται για 6 ώρες. Η θέρμανση διακόπτεται και, αφού το σύνολο ψυχθεί, αποσυνδέεται η σφαιρική φιάλη από τη συσκευή. Η φιάλη προσαρμόζεται στον περιστρεφόμενο εξατμιστήρα (5.3). Η εξάτμιση σταματά όταν το περιεχόμενο της σφαιρικής φιάλης στερεοποιηθεί σε σπογγώδη μάζα.

Η φιάλη ξηραίνεται στον κλίβανο στους 90 °C (5.4) μέχρι σταθερού βάρους (P_1). Συνήθως αρκεί μία ώρα.

7.3. **Προσδιορισμός της καθαρότητας του στοιχειακού θείου**

Είναι δυνατόν, ταυτόχρονα με το στοιχειακό θείο, να εκχυλιστούν με το διθειάνθρακα και ορισμένες άλλες ουσίες. Για να προσδιοριστεί η καθαρότητα του στοιχειακού θείου ακολουθείται η παρακάτω διαδικασία:

μετά από όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ομογενοποίηση του περιεχομένου της σφαιρικής φιάλης, λαμβάνονται από αυτό 2 έως 3 g ουσίας, που ζυγίζονται με ακρίβεια 1 mg (n). Φέρονται σε τριβλίο Petri (5.5). Το σύνολο ζυγίζεται (P_2). Τοποθετείται πάνω στη θερμαντική εστία (5.6), που έχει ρυθμιστεί με τρόπο ώστε η θερμοκρασία να μην υπερβαίνει τους 220 °C για να μη γίνει καύση του θείου. Η εξάχνωση συνεχίζεται για 3 έως 4 ώρες μέχρι σταθερής μάζας (P_3).

Σημείωση

Για ορισμένα λιπάσματα μπορεί να μην ενδιαφέρει ο βαθμός καθαρότητας του θείου. Στην περίπτωση αυτή η εργασία τερματίζεται στο τέλος του σημείου 7.2.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε στοιχειακό θείο (S) είναι ίση με:

$$\text{Ακάθαρτο S (\%) στο λίπασμα} = \frac{P_1 - P_0}{m} \times 100$$

$$\text{Καθαρότητα του εκχυλιζόμενου θείου (\%)} = \frac{P_2 - P_1}{n} \times 100$$

$$\text{Καθαρό S (\%) στο λίπασμα} = \frac{(P_1 - P_0)(P_2 - P_3)}{m \times n} \times 100$$

όπου

m = μάζα του δείγματος ελέγχου του λιπάσματος, σε γραμμάρια,

P_0 = μάζα της φιάλης Soxhlet, σε γραμμάρια,

P_1 = μάζα της φιάλης Soxhlet flask μαζί με το ακάθαρτο θείο μετά την ξήρανση,

n = μάζα του ακάθαρτου θείου που υποβάλλεται σε καθαρισμό, σε γραμμάρια,

P_2 = μάζα του τριβλίου Petri,

P_3 = μάζα του τριβλίου Petri μετά την εξάχνωση του θείου.

Μέθοδος 8.6

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΚΧΥΛΙΣΜΕΝΟΥ ΑΣΒΕΣΤΙΟΥ ΜΕ ΜΑΓΓΑΝΟΜΕΤΡΙΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ ΜΕ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΟΞΑΛΙΚΟΥ ΑΛΑΤΟΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για τον προσδιορισμό του ασβεστίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ, για τα οποία, όπως προβλέπει το παράρτημα I, πρέπει να δηλώνεται το ολικό ή/και το υδατοδιαλυτό ασβέστιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Καταβύθιση του ασβεστίου που περιέχει κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος της εκχύλισης με τη μορφή του οξαλικού άλατος, το οποίο προσδιορίζεται με ογκομέτρηση με τη βοήθεια υπερμαγγανικού καλίου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού.

4.2. **Αραιό θειικό οξύ 1 : 10**

Ένας όγκος θειικού οξέος (d_{20} = 1,84 g/ml) σε δέκα όγκους νερού.

4.3. **Αραιό διάλυμα αμμωνίας 1 : 1**

Ένας όγκος αμμωνίας (d_{20} = 0,88 g/ml) με έναν όγκο νερού.

4.4. **Κορεσμένο διάλυμα οξαλικού αμμωνίου [$(NH_4)_2\ C_2O_4\ H_2O$] σε θερμοκρασία περιβάλλοντος (περίπου 40 g/l)**

4.5. **Διάλυμα κιτρικού οξέος, 30 % (κ.ό.)**

4.6. **Διάλυμα χλωριούχου αμμωνίου, 5 % (κ.ό.)**

4.7. **Διάλυμα κυανού της βρωμοθυμόλης 0,1 % (κ.ό.), σε αιθανόλη 95 %**

4.8. **Διάλυμα πράσινου της βρωμοκρεσόλης 0,04 % (κ.ό.), σε αιθανόλη 95 %**

4.9. **Τιτλοδοτημένο διάλυμα υπερμαγγανικού καλίου, 0,02 mol/l**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Χωνευτήριο διήθησης από φρυγμένο γυαλί πορώδους 5 έως 20 μ**

5.2. **Θερμό υδατόλουτρο**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑΣ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

Με τη βοήθεια σιφωνίου ακριβείας λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα του διαλύματος της εκχύλισης, που έχει ληφθεί με μία από τις μεθόδους 8.1 ή 8.3, ώστε να περιέχει από 15 έως 50 mg Ca (= 21 έως 70 mg CaO). Έστω V_2 ο όγκος αυτής της κατάλληλης ποσότητας. Η ποσότητα αυτή φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml. Το διάλυμα εξουδετερώνεται, αν χρειάζεται (αλλαγή χρώματος του δείκτη (4.7) από πρασινόχρουν σε κυανούν), με μερικές σταγόνες διαλύματος αμμωνίας (4.3).

Προστίθενται 1 ml διαλύματος κιτρικού οξέος (4.5) και 5 ml διαλύματος χλωριούχου αμμωνίου (4.6).

7. ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ ΤΟΥ ΟΞΑΛΙΚΟΥ ΑΣΒΕΣΤΙΟΥ

Προστίθενται περίπου 100 ml νερού. Το μείγμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού, προστίθενται 8 έως 10 σταγόνες από το διάλυμα του δείκτη (4.8) και, κατά σταγόνες, 50 ml θερμού διαλύματος οξαλικού αμμωνίου (4.4). Αν σχηματιστεί ίζημα, διαλυτοποιείται με την προσθήκη μερικών σταγόνων υδροχλωρικού οξέος (4.1). Το σύνολο εξουδετερώνεται πολύ αργά με το διάλυμα αμμωνίας (4.3), με συνεχή ανάδευση, μέχρι να επιτευχθεί pH μεταξύ 4,4 και 4,6 (αλλαγή χρώματος του δείκτη (4.8) από πρασινόχρουν σε κυανούν). Το ποτήρι ζέσεως τοποθετείται σε ζέον υδατόλουτρο (5.2) και παραμένει εκεί για 30 λεπτά περίπου.

Το ποτήρι ζέσεως απομακρύνεται από το υδατόλουτρο, αφήνεται σε ηρεμία μία ώρα και ακολουθεί διήθηση στο χωνευτήριο (5.1).

8. ΟΓΚΟΜΕΤΡΗΣΗ ΤΩΝ ΟΞΑΛΙΚΩΝ ΙΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΙΖΗΜΑΤΟΣ

Το ποτήρι ζέσεως και το χωνευτήριο εκπλύνονται μέχρι να απομακρυνθεί εντελώς η περίσσεια οξαλικού αμμωνίου (αυτό μπορεί να εξακριβωθεί από την απουσία χλωριόντων στο νερό έκπλυσης). Το χωνευτήριο τοποθετείται μέσα στο ποτήρι ζέσεως των 400 ml και το ίζημα διαλύεται με 50 ml θερμού θειικού οξέος (4.2). Ο όγκος του υγρού που περιέχει το ποτήρι συμπληρώνεται με νερό, ώστε να ληφθούν περίπου 100 ml. Το διάλυμα φέρεται σε θερμοκρασία 70 έως 80 °C και ογκομετρείται κατά σταγόνες με διάλυμα υπερμαγγανικού καλίου (4.9), ώσπου ο ροζ χρωματισμός να διαρκεί ένα λεπτό. Έστω n ο όγκος που καταναλώνεται.

9. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η περιεκτικότητα του λιπάσματος σε ασβέστιο (Ca) είναι ίση με:

$$Ca(\%) = n \times 0{,}2004 \times \frac{t}{0{,}02} \times \frac{v_1}{v_2 \times m}$$

όπου

n = χιλιοστόλιτρα υπερμαγγανικού καλίου που καταναλώθηκαν,

m = μάζα του δείγματος ελέγχου σε γραμμάρια,

v_2 = όγκος της κατάλληλης ποσότητας του διαλύματος σε χιλιοστόλιτρα,

v_1 = όγκος του διαλύματος της εκχύλισης σε χιλιοστόλιτρα,

t = μοριακότητα του διαλύματος υπερμαγγανικού καλίου σε γραμμομόρια ανά λίτρο.

$$CaO\ (\%) = Ca(\%) \times 1{,}400$$

Μέθοδος 8.7

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΟΥ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του μαγνησίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα των λιπασμάτων ΕΚ, που έχουν ληφθεί σύμφωνα με τις μεθόδους 8.1 και 8.3, για τα οποία πρέπει να δηλώνεται το ολικό μαγνήσιο ή/και το υδατοδιαλυτό μαγνήσιο, με εξαίρεση τα παρακάτω λιπάσματα που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι Δ σχετικά με τα δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά:

— τύπου 4 (κιζερίτης),

— τύπου 5 (θειικό μαγνήσιο) και τύπου 5.1 (διάλυμα θειικού μαγνησίου),

και με εξαίρεση το παρακάτω λίπασμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι Α 3 σχετικά με τα καλιούχα λιπάσματα:

— τύπου 7 (κιζερίτης με προσθήκη θειικού καλίου)

στα οποία εφαρμόζεται η μέθοδος 8.8.

Η παρακάτω μέθοδος μπορεί να εφαρμοστεί σε όλα τα εκχυλίσματα λιπασμάτων που περιέχουν στοιχεία σε ποσότητα τόση, ώστε να υπάρχει κίνδυνος να έχουν παρεμποδιστική δράση κατά το συμπλοκομετρικό προσδιορισμό του μαγνησίου.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη αραίωση του εκχυλίσματος, εκτελείται προσδιορισμός του μαγνησίου με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, 1 mol/l**

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, 0,5 mol/l**

4.3. **Πρότυπο διάλυμα μαγνησίου, 1,00 mg/ml**

4.3.1. *Διαλύονται 1,013 θειικού μαγνησίου ($MgSO_4$, $7H_2O$) στο διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2)*

4.3.2. *Ζυγίζονται 1,658 g οξειδίου του μαγνησίου (MgO), που έχει προηγουμένως πυρωθεί για να απαλλαγεί από κάθε ίχνος ενανθράκωσης. Φέρονται σε ποτήρι ζέσεως μαζί με 100 ml νερού και 120 ml υδροχλωρικού οξέος 1 mol/l (4.1). Μετά τη διάλυση, το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται*

ή

4.3.3. *Πρότυπο διάλυμα εμπορίου*

Για τον έλεγχο του πρότυπου διαλύματος εμπορίου αρμόδιο είναι το εργαστήριο.

4.4. **Διάλυμα χλωριούχου στροντίου**

Διαλύονται 75 g χλωριούχου στροντίου ($SrCl_2$ $6H_2O$) στο διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.2) και ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 500 ml με το ίδιο διάλυμα οξέος.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο για ατομική απορρόφηση, εφοδιασμένο με λυχνία μαγνησίου και ρυθμισμένο στα 285,2 nm.

Φλόγα ακετυλενίου — αέρα.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μεθόδους 8.1 και 8.3.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Εάν το λίπασμα έχει δηλωμένη περιεκτικότητα σε μαγνήσιο (Mg) μεγαλύτερη από 6 % (ήτοι 10 % MgO), λαμβάνονται 25 ml (V_1) από το διάλυμα της εκχύλισης (6). Φέρονται σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml, ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται. Ο συντελεστής αραίωσης είναι $D_1 = 100/V_1$**

7.2. **Λαμβάνονται με σιφώνιο 10 ml από το διάλυμα της εκχύλισης (6) ή από το διάλυμα (7.1). Φέρονται σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και ακολουθεί ανάδευση. Ο συντελεστής αραίωσης είναι 200/10**

7.3. **Το διάλυμα αυτό (7.2) αραιώνεται με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2), ώστε να ληφθεί συγκέντρωση που να εμπίπτει στη βέλτιστη περιοχή λειτουργίας του φασματόμετρου (5.1). Έστω V_2 ο όγκος του λαμβανόμενου δείγματος στα 100 ml. Ο συντελεστής αραίωσης είναι $D_2 = 100/V_2$**

Το τελικό διάλυμα πρέπει να περιέχει 10 % v/v διαλύματος χλωριούχου στροντίου (4.4).

7.4. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα ακολουθώντας όλη τη διαδικασία από την εκχύλιση (μέθοδος 8.1 ή 8.3) και παραλείποντας μόνο το δείγμα ελέγχου του λιπάσματος.

7.5. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Με αραιώσεις του πρότυπου διαλύματος (4.3) με υδροχλωρικό οξύ 0,5 mol/l, παρασκευάζονται τουλάχιστον πέντε διαλύματα βαθμονόμησης με αυξανόμενες συγκεντρώσεις, ώστε να αντιστοιχούν στη βέλτιστη περιοχή μετρήσεων του οργάνου (5.1).

Τα διαλύματα αυτά πρέπει να περιέχουν 10 % v/v διαλύματος χλωριούχου στροντίου (4.4).

7.6. **Μετρήσεις**

Το φασματόμετρο (5.1) ρυθμίζεται σε μήκος κύματος 285,2 nm.

Ψεκάζονται διαδοχικά τα διαλύματα βαθμονόμησης (7.5), το διάλυμα μέτρησης (7.3) και το τυφλό διάλυμα (7.4), με έκπλυση του οργάνου με το διάλυμα, του οποίου η μέτρηση πρόκειται να ακολουθήσει. Η εργασία αυτή επαναλαμβάνεται τρεις φορές. Σχεδιάζεται καμπύλη βαθμονόμησης με τεταγμένη την τιμή που παρέχει το φασματόμετρο για κάθε διάλυμα βαθμονόμησης (7.5) και τετμημένη στις αντίστοιχες συγκεντρώσεις μαγνησίου εκφρασμένες σε μg/ml. Με βάση την καμπύλη αυτή προσδιορίζεται η συγκέντρωση μαγνησίου στο διάλυμα ελέγχου (7.3), έστω X_s, και η συγκέντρωση στο τυφλό διάλυμα (7.4), έστω X_b.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η συγκέντρωση μαγνησίου (Mg) ή οξειδίου του μαγνησίου (MgO) στο δείγμα υπολογίζεται από τα διαλύματα βαθμονόμησης, αφού ληφθεί υπόψη ο τυφλός προσδιορισμός.

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε μαγνήσιο (Mg) είναι ίση με:

$$Mg\ (\%) = \frac{(X_s - X_b)\, D_1\, (200/10)\, D_2\, 500.100}{1000.1000M}$$

όπου

X_s = συγκέντρωση του προς ανάλυση διαλύματος όπως προκύπτει από την καμπύλη βαθμονόμησης σε μg/ml.

X_b = συγκέντρωση του τυφλού διαλύματος όπως προκύπτει από την καμπύλη βαθμονόμησης σε μg/ml.

D_1 = συντελεστής αραίωσης, εφόσον έχει γίνει η αραίωση (7.1).

— Ισούται με 4 αν έχουν ληφθεί 25 ml.

— Ισούται με 1 όταν η αραίωση αυτή δεν έχει πραγματοποιηθεί.

D_2 = ο συντελεστής αραίωσης είναι 7,3.

M = μάζα του δείγματος ελέγχου κατά την εκχύλιση.

— MgO (%) = Mg (%)/0,6

Μέθοδος 8.8

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΟΥ ΣΥΜΠΛΟΚΟΜΕΤΡΙΚΩΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για τον προσδιορισμό του μαγνησίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα των παρακάτω λιπασμάτων ΕΚ, για τα οποία προβλέπεται προσδιορισμός του ολικού ή/και του υδατοδιαλυτού μαγνησίου:

— λιπάσματα του παραρτήματος Ι: απλά αζωτούχα λιπάσματα τύπου 1β + 1γ (νιτρικό ασβέστιο και μαγνήσιο), τύπου 7 (νιτροθειικό μαγνήσιο), τύπου 8 (αζωτούχα λιπάσματα με μαγνήσιο) και απλά καλιούχα λιπάσματα τύπου 2 (εμπλουτισμένος καϊνίτης), τύπου 4 (χλωριούχο κάλιο περιέχον μαγνήσιο), τύπου 6 (θειικό κάλιο περιέχον άλατα μαγνησίου),

— λιπάσματα του παραρτήματος Ι Δ σχετικά με τα δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Διαλυτοποίηση του μαγνησίου με μία από τις μεθόδους 8.1 ή/και 8.3. Πρώτη τιτλοδότηση με EDTA του Ca και Mg παρουσία μέλανος εριοχρώματος Τ. Δεύτερη τιτλοδότηση με EDTA του Ca παρουσία καλσεΐνης ή καλκόν-ανθρακικού οξέος. Προσδιορισμός του μαγνησίου εκ διαφοράς.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Πρότυπο διάλυμα μαγνησίου 0,05 mol/l**

4.1.1. *Διαλύεται ποσότητα 1,232 g θειικού μαγνησίου ($MgSO_4\ 7H_2O$) στο διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.11) και συμπληρώνεται μέχρις όγκου 100 ml με το ίδιο οξύ*

ή

4.1.2. *Ζυγίζονται 2,016 g οξειδίου του μαγνησίου, που έχει προηγουμένως πυρωθεί για να απαλλαγεί από κάθε ίχνος ενανθράκωσης. Φέρονται σε ποτήρι ζέσεως με 100 ml νερού*

Προστίθενται υπό ανάδευση περί τα 120 ml υδροχλωρικού οξέος περίπου 1 mol/l (4.12).

Μετά τη διαλυτοποίηση του στερεού, το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται.

1 ml των διαλυμάτων αυτών πρέπει να περιέχει 1,216 mg Mg (= 2,016 mg MgO).

Για τον έλεγχο του τίτλου αυτού του πρότυπου διαλύματος αρμόδιο είναι το εργαστήριο.

4.2. **Μοριακό διάλυμα EDTA 0,05**

Ζυγίζονται 18,61 g διενύδρου δινατρίου άλατος του αιθυλενοδιαμινοτετραοξικού οξέος ($C_{10}H_{14}N_2Na_2O_8,2H_2O$), που φέρονται σε ποτήρι ζέσεως των 1 000 ml και διαλύονται σε 600 έως 800 ml νερού. Το διάλυμα μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύεται. Τα διάλυμα αυτό ελέγχεται με το πρότυπο διάλυμα (4.1) με λήψη 20 ml από το τελευταίο αυτό και τιτλοδότηση σύμφωνα με την αναλυτική τεχνική που περιγράφεται υπό (7.2).

1 ml του διαλύματος EDTA πρέπει να αντιστοιχεί σε 1,216 mg Mg (= 2,016 mg MgO) και σε 2,004 mg Ca (= 2,804 mg CaO) (βλέπε παρατηρήσεις 10.1 και 10.6).

4.3. **Πρότυπο μοριακό διάλυμα ασβεστίου 0,05**

Ζυγίζονται 5,004 g ξηρού ανθρακικού ασβεστίου. Φέρονται σε ποτήρι ζέσεως με 100 ml νερού. Προστίθενται υπό ανάδευση 120 ml υδροχλωρικού οξέος περίπου 1 mol/l (4.12).

Το διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού προς εκδίωξη του διοξειδίου του άνθρακα, ψύχεται, μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου, ο όγκος συμπληρώνεται με νερό μέχρι τη χαραγή και αναμειγνύεται. Ελέγχεται η αντιστοιχία του διαλύματος αυτού προς το διάλυμα EDTA (4.2) σύμφωνα με την αναλυτική τεχνική (7.3). 1 ml του διαλύματος αυτού πρέπει να περιέχει 2,004 mg Ca (= 2,804 mg CaO) και να αντιστοιχεί σε 1 ml του μοριακού διαλύματος EDTA 0,05 (4.2).

4.4. **Δείκτης καλσεΐνη**

Αναμειγνύονται με προσοχή σε ιγδίο 1 g καλσεΐνης με 100 g χλωριούχου νατρίου. Από το μείγμα αυτό χρησιμοποιούνται 10 mg. Ο δείκτης αλλάζει χρώμα από πράσινο σε πορτοκαλί. Η τιτλοδότηση πρέπει να συνεχίζεται μέχρι να ληφθεί πορτοκαλί χρώμα απαλλαγμένο από πράσινες ανταύγειες.

4.5. **Δείκτης καλκόν-ανθρακικόν οξύ**

Διαλύονται 400 mg καλκόν-ανθρακικού οξέος σε 100 ml μεθανόλης. Αυτό το διάλυμα διατηρείται μόνον για 4 εβδομάδες περίπου. Χρησιμοποιούνται 3 σταγόνες του διαλύματος αυτού. Ο δείκτης αλλάζει χρώμα από ερυθρόν σε κυανούν. Η τιτλοδότηση πρέπει να συνεχίζεται μέχρι λήψεως χρώματος κυανούν απαλλαγμένου από ερυθρές ανταύγειες.

4.6. **Δείκτης μέλανος εριοχρώματος T**

Διαλύονται 300 mg μέλανος εριοχρώματος T σε μείγμα 25 ml προπανόλης-1 και 15 ml τριαιθανολαμίνης. Αυτό το διάλυμα διατηρείται μόνον για 4 εβδομάδες περίπου. Χρησιμοποιούνται 3 σταγόνες του διαλύματος αυτού. Ο δείκτης αυτός αλλάζει χρώμα από ερυθρόν σε κυανούν και η τιτλοδότηση πρέπει να συνεχίζεται μέχρι λήψεως χρώματος κυανού απαλλαγμένου από ερυθρές ανταύγειες. Το χρώμα αλλάζει μόνο παρουσία μαγνησίου. Εάν είναι αναγκαίο, προστίθεται 1 ml του πρότυπου διαλύματος (4.1).

Σε περίπτωση ταυτόχρονης παρουσίας ασβεστίου και μαγνησίου, με το EDTA συμπλέκεται αρχικά το ασβέστιο και κατόπιν το μαγνήσιο. Στην περίπτωση αυτή, τα δύο αυτά στοιχεία τιτλοδοτούνται συνολικά.

4.7. **Διάλυμα κυανιούχου καλίου**

Υδατικό διάλυμα KCN 2 %. (Να μην αναρροφάται με το στόμα· βλέπε 10.7).

4.8. **Διάλυμα υδροξειδίου του καλίου και κυανιούχου καλίου**

Διαλύονται 280 g KOH και 66 g KCN σε νερό, ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι ενός λίτρου και το διάλυμα αναμειγνύεται.

4.9. **Ρυθμιστικό διάλυμα pH 10,5**

Σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml, διαλύονται 33 g χλωριούχου αμμωνίου σε 200 ml νερού, προστίθενται 250 ml αμμωνίας, (d_{20} = 0,91 g/ml), ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το διάλυμα αναμειγνύεται. Το pH του διαλύματος αυτού ελέγχεται τακτικά.

4.10. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ: ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού**

4.11. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος περίπου 0,5 mol/l**

4.12. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος περίπου 1 mol/l**

4.13. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 5 mol/l**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Μαγνητικός ή μηχανικός αναδευτήρας**

5.2. **Πεχάμετρο**

6. ΔΟΚΙΜΗ ΕΛΕΓΧΟΥ

Εκτελείται προσδιορισμός σε κατάλληλες ποσότητες των διαλυμάτων 4.1 και 4.3, ώστε η σχέση Ca/Mg να είναι περίπου ίση με εκείνη του προς ανάλυση διαλύματος. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνεται ποσότητα (a) ml του πρότυπου διαλύματος (4.3) και ποσότητα (b-a) ml του πρότυπου διαλύματος 4.1. (a) και (b) είναι τα χιλιοστόλιτρα του διαλύματος EDTA, που χρησιμοποιούνται στις δύο τιτλοδοτήσεις του προς ανάλυση διαλύματος. Ο τρόπος αυτός εργασίας είναι ορθός μόνον αν τα διαλύματα EDTA, ασβεστίου και μαγνησίου είναι ακριβώς ισοδύναμα. Σε αντίθετη περίπτωση, είναι αναγκαίο να γίνουν διορθώσεις.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

Βλέπε μεθόδους 8.1 και 8.3.

8. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

8.1. **Κατάλληλες ποσότητες που λαμβάνονται**

Η λαμβανόμενη κατάλληλη ποσότητα πρέπει να περιέχει κατά το δυνατόν από 9 έως 18 mg μαγνησίου (= 15 έως 30 mg MgO).

8.2. **Τιτλοδότηση παρουσία μέλανος εριοχρώματος Τ**

Λαμβάνεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα (8.1) από το προς ανάλυση διάλυμα και φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml. Η περίσσεια του οξέος εξουδετερώνεται σε πεχάμετρο με διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 5 mol/l (4.12). Το διάλυμα αραιώνεται με νερό μέχρι τα 100 ml περίπου. Προστίθενται 5 ml από το ρυθμιστικό διάλυμα (4.9). Το μετρούμενο pH στο πεχάμετρο πρέπει να είναι 10,5 ± 0,1. Προστίθενται 2 ml από το διάλυμα κυανιούχου καλίου (4.7) και 3 σταγόνες δείκτη μέλανος εριοχρώματος Τ (4.6). Τιτλοδοτείται με διάλυμα EDTA (4.2) υπό μετρία ανάδευση με τη βοήθεια αναδευτήρα (5.1) (βλέπε 10.2, 10.3 και 10.4). Έστω «b» ο αριθμός χιλιοστόλιτρων του διαλύματος EDTA 0,05 mol/l.

8.3. **Τιτλοδότηση παρουσία καλσεΐνης ή καλκόν-ανθρακικού οξέος**

Λαμβάνεται με σιφώνιο κατάλληλη ποσότητα του προς ανάλυση διαλύματος, ίση με εκείνη που χρησιμοποιείται για την παραπάνω τιτλοδότηση, και φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml. Η περίσσεια του οξέος εξουδετερώνεται σε πεχάμετρο με διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 5 mol/l (4.13). Το διάλυμα αραιώνεται με νερό μέχρι τα 100 ml περίπου. Προστίθενται 10 ml διαλύματος KOH/KCN (4.8) και ο δείκτης (4.4 ή 4.5). Ακολουθεί τιτλοδότηση με διάλυμα EDTA (4.2) υπό μετρία ανάδευση με τη βοήθεια αναδευτήρα (5.1) (βλέπε 10.2, 10.3 και 10.4.) Έστω «a» ο αριθμός χιλιοστόλιτρων του διαλύματος EDTA 0,05 mol/l.

9. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Για τα λιπάσματα ΕΚ που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της μεθόδου (5 g λιπάσματος σε 500 ml εκχυλίσματος), η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος είναι ίση με:

$$\text{MgO (\%) στο λίπασμα} = \frac{(b - a) \times T}{M}$$

$$\text{Mg (\%) στο λίπασμα} = \frac{(b - a) \times T'}{M}$$

όπου

a = αριθμός χιλιοστόλιτρων του διαλύματος EDTA 0,05 mol/l που χρησιμοποιούνται για την τιτλοδότηση παρουσία καλσεΐνης ή καλκόν-ανθρακικού οξέος,

b = αριθμός χιλιοστόλιτρων του διαλύματος EDTA 0,05 mol/l που χρησιμοποιούνται για την τιτλοδότηση παρουσία μέλανος εριοχρώματος Τ,

M = μάζα του δείγματος (σε γραμμάρια) που περιέχεται στη λαμβανόμενη κατάλληλη ποσότητα,

T = 0,2016 × mol/l του διαλύματος EDTA/0,05 (βλέπε 4.2),

T' = 0,1216 × mol/l του διαλύματος EDTA/0,05 (βλέπε 4.2).

10. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

10.1. Η στοιχειομετρική αναλογία EDTA-μετάλλου στις συμπλοκομετρικές αναλύσεις είναι πάντα 1 : 1, ανεξάρτητα από το σθένος του μετάλλου και παρόλο που το EDTA είναι τετρασθενές. Το διάλυμα EDTA που χρησιμοποιείται στην τιτλοδότηση και τα πρότυπα διαλύματα είναι επομένως μοριακά και όχι κανονικά

10.2. Οι συμπλοκομετρικοί δείκτες συχνά είναι ευαίσθητοι στην επίδραση του ατμοσφαιρικού αέρα. Το χρώμα του διαλύματος μπορεί να εξασθενήσει στη διάρκεια της τιτλοδότησης. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να προστίθενται μία έως δύο σταγόνες δείκτη. Αυτό ισχύει κυρίως για το μέλαν εριόχρωμα καθώς και για το καλκόν-ανθρακικό οξύ

10.3. Τα σύμπλοκα μετάλλου-δείκτη συχνά είναι σχετικά σταθερά και η αλλαγή του χρώματος του δείκτη μπορεί να καθυστερήσει. Οι τελευταίες επομένως σταγόνες EDTA πρέπει να προστίθενται αργά και πρέπει να εξασφαλίζεται ότι δεν έχει γίνει υπέρβαση του σημείου αλλαγής χρώματος με την προσθήκη μίας σταγόνας διαλύματος μαγνησίου (4.1) ή ασβεστίου (4.3) 0,05 mol/l. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για το σύμπλοκο εριοχρώματος-μαγνησίου

10.4. Η αλλαγή χρώματος του δείκτη δεν πρέπει να παρατηρείται κάθετα αλλά οριζόντια, διαμέσου του διαλύματος και το ποτήρι ζέσεως πρέπει να είναι τοποθετημένο πάνω σε λευκή επιφάνεια και σε καλή θέση ως προς το φως. Η αλλαγή χρώματος παρατηρείται επίσης εύκολα αν τοποθετηθεί το ποτήρι πάνω σε πλάκα από γαλακτώδες, τραχύ γυαλί, που φωτίζεται από κάτω με χαμηλό φωτισμό (λαμπτήρας των 25 W)

10.5. Η εκτέλεση της ανάλυσης αυτής απαιτεί κάποια πείρα. Η εργασία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την παρατήρηση των αλλαγών χρώματος των πρότυπων διαλυμάτων 4.1 και 4.3. Συνιστάται η διεξαγωγή των προσδιορισμών από τον ίδιο χημικό του εργαστηρίου

10.6. Η χρησιμοποίηση διαλύματος EDTA εγγυημένου τίτλου (π.χ. Titrisol, Normex) μπορεί να απλουστεύσει τον έλεγχο της ισοδυναμίας των προτύπων διαλυμάτων 4.1, 4.2 και 4.3

10.7. Τα διαλύματα που περιέχουν κυανιούχο κάλιο δεν πρέπει να απορρίπτονται στην αποχέτευση, αν προηγουμένως το κυάνιο δεν έχει μετατραπεί σε αβλαβή ένωση, π.χ. με οξείδωση με υποχλωριώδες νάτριο μετά από αλκαλικοποίηση του διαλύματος

Μέθοδος 8.9

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΕΙΙΚΩΝ ΙΟΝΤΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του θείου που απαντά στα εκχυλίσματα των λιπασμάτων με τη μορφή θειικών ιόντων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στον ποσοτικό προσδιορισμό των θειικών ιόντων στα διαλύματα που προκύπτουν από τις εκχυλίσεις των μεθόδων 8.1, 8.2, 8.3 και 8.4.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Σταθμικός προσδιορισμός των θειικών ιόντων, που καταβυθίζονται ως θειικό βάριο.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού.

4.2. **Διάλυμα χλωριούχου βαρίου $BaCl_2 2H_2O$: 122 g/l**

4.3. **Διάλυμα νιτρικού αργύρου: 5 g/l**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Χωνευτήρια από πορσελάνη**

5.2. **Ζεστό υδατόλουτρο**

5.3. **Πυριατήριο ρυθμισμένο στους 105 °C ± 1 °C**

5.4. **Ηλεκτρικός κλίβανος ρυθμισμένος στους 800 °C ± 50 °C**

6. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

6.1. **Δειγματοληψία του διαλύματος**

Με τη βοήθεια σιφωνίου, λαμβάνεται από ένα από τα διαλύματα της εκχύλισης, που αναφέρονται υπό 2, κατάλληλη ποσότητα ώστε να περιέχει 20 έως 100 mg S ή 50 έως 250 mg SO_3.

Η ποσότητα αυτή φέρεται σε ποτήρι ζέσεως κατάλληλης χωρητικότητας. Προστίθενται 20 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.1). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 300 ml περίπου με νερό.

6.2. **Παρασκευή του ιζήματος**

Το διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού. Προστίθενται κατά σταγόνες περίπου 20 ml διαλύματος χλωριούχου βαρίου (4.2), με έντονη ανατάραξη του διαλύματος. Το μείγμα βράζεται για μερικά λεπτά.

Το ποτήρι, καλυμμένο με γυαλί ωρολογίου, μεταφέρεται σε ζέον υδατόλουτρο (5.2), όπου παραμένει μία ώρα. Αφήνεται κατόπιν σε ηρεμία εν θερμώ (στους ± 60 °C), μέχρι να διαυγαστεί το υπερκείμενο υγρό. Το διαυγές διάλυμα αποχύνεται σε ηθμό αργής διήθησης χωρίς τέφρα. Το ίζημα εκπλύνεται πολλές φορές με θερμό νερό. Η έκπλυση του ιζήματος συνεχίζεται πάνω στον ηθμό, μέχρι να απομακρυνθούν τελείως τα χλωριόντα. Αυτό εξακριβώνεται με το διάλυμα νιτρικού αργύρου (4.3).

6.3. **Καύση και ζύγιση του ιζήματος**

Ο ηθμός με το ίζημα τοποθετείται σε χωνευτήριο από πορσελάνη (5.1), που έχει προζυγιστεί με ακρίβεια 0,1 mg. Ακολουθεί ξήρανση στο πυριατήριο (5.3) και πύρωση για μισή ώρα στους 800 °C περίπου (5.4). Το σύνολο αφήνεται να ψυχθεί σε ξηραντήρα και ζυγίζεται με ακρίβεια 0,1 mg.

7. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1 mg θειικού βαρίου αντιστοιχεί σε 0,137 mg S ή σε 0,343 mg SO_3.

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε θείο (S) είναι ίση με:

$$S\ (\%) = w \times 0{,}0137 \times \frac{v_1}{v_2 \times m}$$

$$SO_3\ (\%) = S\ (\%) \times 2{,}5$$

όπου

w = μάζα του ιζήματος θειικού βαρίου σε χιλιοστόγραμμα,

v_1 = όγκος του διαλύματος της εκχύλισης σε χιλιοστόλιτρα,

v_2 = όγκος της κατάλληλης ποσότητας του διαλύματος σε χιλιοστόλιτρα,

m = μάζα του δείγματος ελέγχου σε γραμμάρια.

Μέθοδος 8.10

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΚΧΥΛΙΣΜΕΝΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος για τον ποσοτικό προσδιορισμό του νατρίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ, για τα οποία, όπως προβλέπει το παράρτημα I, πρέπει να δηλώνεται το νάτριο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη αραίωση του εκχυλίσματος που λαμβάνεται με τη μέθοδο 8.1 ή/και 8.3, προσδιορίζεται η περιεκτικότητα του διαλύματος σε νάτριο με φλογοφασματομετρία.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Αραιό υδροχλωρικό οξύ**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος για ανάλυση (d_{20} = 1,18 g/ml) με έναν όγκο νερού.

4.2. **Νιτρικό αργίλιο $Al(NO_3)_3$, $9H_2O$**

4.3. **Χλωριούχο καίσιο, CsCl**

4.4. **Άνυδρο χλωριούχο νάτριο, NaCl**

4.5. **Διάλυμα χλωριούχου καισίου και νιτρικού αργιλίου**

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml, διαλύονται με νερό 50 g χλωριούχου καισίου (4.3) και 250 g νιτρικού αργιλίου (4.2). Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το διάλυμα αναμειγνύεται.

4.6. **Πρότυπο διάλυμα νατρίου συγκεντρώσεως 1 mg Na/ml**

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml διαλύονται με νερό 2,542 g χλωριούχου νατρίου (4.4). Προστίθενται 10 ml υδροχλωρικού οξέος (4.1). Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το διάλυμα αναμειγνύεται.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φλογοφασματόμετρο που ρυθμίζεται για ακτινοβολία 589,3 nm.

6. ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ ΒΑΘΜΟΝΟΜΗΣΗΣ

6.1. **Σε ογκομετρική φιάλη των 250 ml φέρονται 10 ml πρότυπου διαλύματος (4.6). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται. Συγκέντρωση του διαλύματος: 40 μg Na/ml**

6.2. **Σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml φέρονται 0, 5, 10, 15, 20, 25 ml του ενδιάμεσου διαλύματος (6.1). Προστίθενται 10 ml από το διάλυμα (4.5). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται. Συγκέντρωση των διαλυμάτων: 0, 2, 4, 6, 8, 10 μg Na/ml**

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΔΙΑΛΥΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΜΕΤΡΗΣΗ

Ανάλογα με την αναμενόμενη περιεκτικότητα του διαλύματος της εκχύλισης σε νάτριο που έχει ληφθεί με τη μέθοδο 8.1 ή 8.3 (5 g λιπάσματος σε 500 ml), παρασκευάζονται αραιώσεις σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

Na_2O (%)	Na (%)	Ενδιάμεση αραίωση		Τελική αραίωση		Βαθμός αραίωσης
		Λήψη (ml) (v_2)	Αραίωση σε ml (v_3)	Λήψη (ml) (v_4)	Αραίωση σε ml	
3 — 5	2,2 — 3,7	10	50	10	100	50
5 — 10	3,7 — 7,4	10	100	10	100	100
10 — 20	7,4 — 15	10	100	5	100	200
20 — 38	15 — 28	5	100	5	100	400

Η ενδιάμεση αραίωση γίνεται με νερό. Στην τελική αραίωση προστίθενται, στην ογκομετρική φιάλη των 100 ml, 10 ml από το διάλυμα (4.5).

Για δείγμα ελέγχου 1 g, η λήψη στην τελική αραίωση (v_4) πολλαπλασιάζεται επί 5.

8. ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

Ετοιμάζεται το φασματόμετρο (5.1) για μετρήσεις στα 589,3 nm. Το όργανο βαθμονομείται με μέτρηση της απόκρισης για τα διαλύματα βαθμονόμησης (6.2). Ρυθμίζεται έπειτα η ευαισθησία του με τρόπο ώστε, όταν εισάγεται το διάλυμα βαθμονόμησης με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση, να χρησιμοποιείται ολόκληρη η κλίμακά του. Ακολουθεί μέτρηση της απόκρισης για το προς ανάλυση διάλυμα του δείγματος (7). Η εργασία αυτή επαναλαμβάνεται τρεις φορές.

9. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Σχεδιάζεται καμπύλη βαθμονόμησης με τεταγμένη τις μέσες τιμές απόκρισης για κάθε διάλυμα βαθμονόμησης και τετμημένη τις αντίστοιχες συγκεντρώσεις σε μg ανά ml. Με βάση την καμπύλη αυτή προσδιορίζεται η συγκέντρωση του διαλύματος ελέγχου σε νάτριο. Η ποσότητα νατρίου υπολογίζεται από τα πρότυπα διαλύματα λαμβάνοντας υπόψη τις αραιώσεις. Τα αποτελέσματα εκφράζονται σε επί τοις εκατό ποσοστό του δείγματος.

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε νάτριο (Na) είναι ίση με:

$$Na\ (\%) = x.\frac{v_3}{v_4}\frac{v_1}{v_2}\frac{10^{-2}}{m}$$

$$Na_2O\ (\%) = Na\ (\%) \times 1{,}348$$

όπου

x = συγκέντρωση του διαλύματος που εισάγεται στο φασματόμετρο σε μg/ml,

v_1 = όγκος του διαλύματος της εκχύλισης σε χιλιοστόλιτρα,

v_2 = όγκος της ποσότητας του διαλύματος στην ενδιάμεση αραίωση σε χιλιοστόλιτρα,

v_3 = όγκος της ενδιάμεσης αραίωσης σε χιλιοστόλιτρα,

v_4 = όγκος της ποσότητας του διαλύματος στην τελική αραίωση σε χιλιοστόλιτρα (στα 100 ml),

m = μάζα του δείγματος ελέγχου σε γραμμάρια.

Μέθοδοι 9

ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ Η ΙΣΗ ΜΕ 10 %

Μέθοδος 9.1

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΩΝ ΟΛΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχύλισης των παρακάτω θρεπτικών μικροσυστατικών: ολικού βορίου, ολικού κοβαλτίου, ολικού χαλκού, ολικού σιδήρου, ολικού μαγγανίου, ολικού μολυβδαινίου και ολικού ψευδαργύρου. Στόχος είναι να γίνονται ελάχιστες εκχυλίσεις, χρησιμοποιώντας, στο μέτρο του δυνατού, το ίδιο εκχύλισμα προκειμένου να προσδιοριστεί η ολική περιεκτικότητα σε καθένα από τα ανωτέρω θρεπτικά μικροσυστατικά.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ του παραρτήματος I E, τα οποία περιέχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα θρεπτικά μικροσυστατικά: βόριο, κοβάλτιο, χαλκό, σίδηρο, μαγγάνιο, μολυβδαίνιο και ψευδάργυρο. Εφαρμόζεται για τον προσδιορισμό κάθε θρεπτικού μικροσυστατικού του οποίου η δηλωμένη περιεκτικότητα είναι μικρότερη ή ίση με 10 %.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Διαλυτοποίηση σε αραιό ζέον υδροχλωρικό οξύ.

Σημείωση

Η εκχύλιση είναι εμπειρική και μπορεί να μην είναι ποσοτική, ανάλογα με το προϊόν ή τα υπόλοιπα συστατικά του λιπάσματος. Ειδικότερα, στην περίπτωση ορισμένων οξειδίων του μαγγανίου, οι εκχυλιζόμενες ποσότητες μπορεί να είναι αισθητά χαμηλότερες από τη συνολική περιεκτικότητα του προϊόντος σε μαγγάνιο. Είναι καθήκον των παρασκευαστών λιπασμάτων να εξασφαλίζουν ότι η δηλωμένη περιεκτικότητα αντιστοιχεί πραγματικά στην ποσότητα που εκχυλίζεται υπό τις συνθήκες της μεθόδου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

4.2. **Πυκνό διάλυμα αμμωνίας (NH_4OH, d_{20} = 0,9 g/ml)**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Ηλεκτρική θερμαντική εστία ρυθμιζόμενης θερμοκρασίας.

Σημείωση

Αν προβλέπεται ποσοτική ανάλυση του βορίου στο εκχύλισμα, απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν σκεύη από βοριοπυριτικό γυαλί. Για την εκχύλιση αυτή σε θερμοκρασία βρασμού, κατάλληλα υλικά είναι το τεφλόν ή το διοξείδιο του πυριτίου. Όταν για τον καθαρισμό των γυάλινων σκευών χρησιμοποιούνται απορρυπαντικά που περιέχουν βορικά άλατα, τα σκεύη αυτά πρέπει να εκπλύνονται σχολαστικά.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

Ζυγίζεται ποσότητα λιπάσματος μεταξύ 2 και 10 g ανάλογα με τη δηλωμένη περιεκτικότητα του εκάστοτε στοιχείου στο προϊόν. Χρησιμοποιείται ο παρακάτω πίνακας για να ληφθεί ένα τελικό διάλυμα, το οποίο, μετά από κατάλληλη αραίωση, περικλείεται από πλευράς συγκέντρωσης στην περιοχή μετρήσεων κάθε μεθόδου. Τα δείγματα ζυγίζονται με ακρίβεια 1 mg.

Δηλωμένη περιεκτικότητα του λιπάσματος σε θρεπτικό μικροσυστατικό (%)	< 0,01	0,01-< 5	≥ 5-10
Μάζα του δείγματος ελέγχου (g)	10	5	2
Μάζα του στοιχείου στο δείγμα (mg)	1	0,5-250	100-200
Όγκος του εκχυλίσματος V (ml)	250	500	500
Συγκέντρωση του στοιχείου στο εκχύλισμα (mg/l)	4	1-500	200-400

Το δείγμα φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml.

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος**

Το δείγμα υγραίνεται, εφόσον είναι απαραίτητο, με λίγο νερό, και προστίθενται αρχικά, σε μικρές δόσεις και με προσοχή, 10 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.1) ανά γραμμάριο λιπάσματος και προστίθενται, κατόπιν, 50 ml νερού. Το ποτήρι ζέσεως καλύπτεται με γυαλί ωρολογίου και το περιεχόμενό του αναμειγνύεται. Το σύνολο θερμαίνεται στη θερμαντική εστία μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται για μισή ώρα. Αφήνεται να ψυχθεί ενώ ανακινείται κατά διαστήματα. Μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 250 ή 500 ml (βλέπε πίνακα). Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς. Διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό υποδοχέα. Οι πρώτες ποσότητες διηθήματος απορρίπτονται. Το εκχύλισμα πρέπει να είναι απόλυτα διαυγές.

Συνιστάται να εκτελείται η ποσοτική ανάλυση το ταχύτερο δυνατόν σε κατάλληλες ποσότητες του διαυγούς διηθήματος. Σε αντίθετη περίπτωση, ο υποδοχέας πρέπει να πωματίζεται.

Παρατήρηση

Εκχυλίσματα στα οποία πρέπει να προσδιοριστεί η περιεκτικότητα σε βόριο: ρυθμίζεται το pH των εκχυλισμάτων αυτών σε τιμή μεταξύ 4 και 6 με πυκνό διάλυμα αμμωνίας (4.2).

8. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ο προσδιορισμός κάθε θρεπτικού μικροσυστατικού πραγματοποιείται σε κατάλληλες ποσότητες ανάλογα με τις ειδικές μεθόδους για το εκάστοτε μικροσυστατικό.

Εφόσον απαιτείται, οι οργανικοί παράγοντες χηλικής ή άλλης συμπλοκοποίησης απομακρύνονται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.3. Υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου για ποσοτικό προσδιορισμό με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης, η απομάκρυνση αυτή είναι κατά κανόνα περιττή.

Μέθοδος 9.2

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΟΔΙΑΛΥΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχύλισης των υδατοδιαλυτών μορφών των παρακάτω θρεπτικών μικροσυστατικών: βορίου, κοβαλτίου, χαλκού, σιδήρου, μαγγανίου, μολυβδαινίου και ψευδαργύρου. Στόχος είναι να γίνονται ελάχιστες εκχυλίσεις, χρησιμοποιώντας, στο μέτρο του δυνατού, το ίδιο εκχύλισμα προκειμένου να προσδιοριστεί η περιεκτικότητα σε καθένα από τα ανωτέρω θρεπτικά μικροσυστατικά.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ του παραρτήματος Ι, τα οποία περιέχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα θρεπτικά μικροσυστατικά: βόριο, κοβάλτιο, χαλκό, σίδηρο, μαγγάνιο, μολυβδαίνιο και ψευδάργυρο. Εφαρμόζεται για τον προσδιορισμό κάθε θρεπτικού μικροσυστατικού του οποίου η δηλωμένη περιεκτικότητα είναι μικρότερη ή ίση με 10 %.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Τα θρεπτικά μικροσυστατικά εκχυλίζονται με ανάδευση του λιπάσματος μέσα σε νερό σε θερμοκρασία 20 °C ± 2 °C.

Σημείωση

Η εκχύλιση είναι εμπειρική και ενδέχεται να είναι κατά το μάλλον ή ήττον ποσοτική.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Περιστρεφόμενος αναδευτήρας ταχύτητας 35 έως 40 στροφών ανά λεπτό**

5.2. **Πεχάμετρο**

Σημείωση

Εάν προβλέπεται ποσοτική ανάλυση του βορίου στο εκχύλισμα, απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν σκεύη από βοριοπυριτικό γυαλί. Για την εκχύλιση αυτή κατάλληλα υλικά είναι το τεφλόν ή το διοξείδιο του πυριτίου. Όταν για τον καθαρισμό των γυάλινων σκευών χρησιμοποιούνται απορρυπαντικά που περιέχουν βορικά άλατα, τα σκεύη αυτά πρέπει να εκπλύνονται σχολαστικά.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

Ζυγίζεται ποσότητα λιπάσματος μεταξύ 2 και 10 g ανάλογα με τη δηλωμένη περιεκτικότητα του προϊόντος στο εκάστοτε στοιχείο. Χρησιμοποιείται ο παρακάτω πίνακας για να ληφθεί ένα τελικό διάλυμα, το οποίο, μετά από κατάλληλη αραίωση, περικλείεται από πλευράς συγκέντρωσης στην περιοχή μετρήσεων κάθε μεθόδου. Τα δείγματα ζυγίζονται με ακρίβεια 1 mg.

Δηλωμένη περιεκτικότητα του λιπάσματος σε θρεπτικό μικροσυστατικό (%)	< 0,01	0,01-< 5	≥ 5-10
Μάζα του δείγματος ελέγχου (g)	10	5	2
Μάζα του στοιχείου στο δείγμα (mg)	1	0,5-250	100-200
Όγκος του εκχυλίσματος V (ml)	250	500	500
Συγκέντρωση του στοιχείου στο εκχύλισμα (mg/l)	4	1-500	200-400

Το δείγμα φέρεται σε ογκομετρική φιάλη των 250 ή 500 ml (σύμφωνα με τον πίνακα).

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος**

Προστίθενται περίπου 200 ml νερού σε φιάλη των 250 ml ή 400 ml νερού σε φιάλη των 500 ml.

Η φιάλη πωματίζεται επιμελώς, ανακινείται ζωηρά με το χέρι, ώστε να επιτευχθεί καλή διασπορά του προϊόντος και τοποθετείται στον αναδευτήρα. Η συσκευή τίθεται σε λειτουργία για 30 λεπτά.

Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

7.3. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Ακολουθεί αμέσως διήθηση σε καθαρή και ξηρή φιάλη. Η φιάλη πωματίζεται. Συνιστάται να εκτελείται η ποσοτική ανάλυση το ταχύτερο δυνατόν μετά τη διήθηση.

Σημείωση

Εάν το διήθημα θολώνει προοδευτικά, επαναλαμβάνεται η εκχύλιση σύμφωνα με τα σημεία 7.1 και 7.2 σε ογκομετρική φιάλη όγκου Ve. Ένα μέρος του εκχυλίσματος διηθείται σε ξηρή ογκομετρική φιάλη, χωρητικότητας W, στην οποία προηγουμένως έχουν τοποθετηθεί 5,00 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.1). Η διήθηση διακόπτεται ακριβώς τη στιγμή που ο όγκος του διηθήματος φθάνει τη χαραγή της φιάλης. Το διήθημα αναμειγνύεται επιμελώς.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η τιμή του V στην έκφραση των αποτελεσμάτων είναι:

$$V = Ve \times W / (W — 5)$$

Αυτή είναι η τιμή του V που χρησιμοποιείται για τις αραιώσεις στην έκφραση των αποτελεσμάτων.

8. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ο προσδιορισμός κάθε θρεπτικού μικροσυστατικού πραγματοποιείται σε κατάλληλες ποσότητες ανάλογα με τις ειδικές μεθόδους για το εκάστοτε μικροσυστατικό.

Εφόσον απαιτείται, οι οργανικοί παράγοντες χηλικής ή άλλης συμπλοκοποίησης απομακρύνονται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.3. Υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου για ποσοτικό προσδιορισμό με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης, η απομάκρυνση αυτή είναι κατά κανόνα περιττή.

Μέθοδος 9.3

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος απομάκρυνσης των οργανικών ενώσεων από τα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό στοιχείο.

Σημείωση

Συνήθως, η παρουσία μικρών ποσοτήτων οργανικής ύλης δεν επηρεάζει τον προσδιορισμό με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Οι οργανικές ενώσεις που περιέχονται σε κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος οξειδώνονται με υπεροξείδιο του υδρογόνου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Αραιό διάλυμα υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 0,5 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με 20 όγκους νερού.

4.2. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου (30 % H_2O_2, d_{20} = 1,11 g/ml), απαλλαγμένο από θρεπτικά μικροσυστατικά**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Ηλεκτρική θερμαντική εστία ρυθμιζόμενης θερμοκρασίας.

6. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Λαμβάνονται 25 ml από το διάλυμα της εκχύλισης που έχει ληφθεί σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2 και φέρονται σε ποτήρι ζέσεως των 100 ml. Αν πρόκειται για εκχύλιση με τη μέθοδο 9.2, προστίθενται 5 ml αραιού διαλύματος υδροχλωρικού οξέως (4.1). Προστίθενται έπειτα 5 ml διαλύματος υπεροξειδίου του υδρογόνου (4.2). Το σύνολο καλύπτεται με γυαλί ωρολογίου. Η οξείδωση αφήνεται να συμπληρωθεί σε θερμοκρασία περιβάλλοντος μία ώρα περίπου και, στη συνέχεια, το διάλυμα θερμαίνεται προοδευτικά μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται μισή ώρα. Εφόσον είναι απαραίτητο, προστίθενται και πάλι 5 ml υπεροξειδίου του υδρογόνου στο διάλυμα, όταν αυτό κρυώσει. Κατόπιν, εκδιώκεται με βρασμό η περίσσεια υπεροξειδίου του υδρογόνου. Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί και μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 50 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό. Αν είναι αναγκαίο, διηθείται.

Η παραπάνω αραίωση λαμβάνεται υπόψη στη λήψη των κατάλληλων ποσοτήτων και στον υπολογισμό της επί τοις εκατό περιεκτικότητας του προϊόντος σε θρεπτικό μικροσυστατικό.

Μέθοδος 9.4

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

(Γενική διαδικασία)

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται γενική διαδικασία για τον ποσοτικό προσδιορισμό ορισμένων θρεπτικών μικροσυστατικών, που περιέχονται στα εκχυλίσματα λιπασμάτων, με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό στοιχείο.

Οι προσαρμογές αυτής της διαδικασίας για την ανάλυση των διαφόρων θρεπτικών μικροσυστατικών καθορίζονται στις σχετικές με το εκάστοτε στοιχείο μεθόδους.

Σημείωση

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η παρουσία μικρών ποσοτήτων οργανικής ύλης δεν επηρεάζει τους προσδιορισμούς με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά την κατεργασία ενδεχομένως του εκχυλίσματος για τη μείωση ή την απομάκρυνση των χημικών μορίων με παρεμποδιστική δράση, το εκχύλισμα αραιώνεται με τρόπο ώστε η συγκέντρωσή του να εμπίπτει στην περιοχή βέλτιστης απόκρισης του φασματόμετρου στο μήκος κύματος που είναι κατάλληλο για το προς ανάλυση θρεπτικό μικροσυστατικό.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

4.2. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 0,5 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με 20 όγκους νερού.

4.3. **Διάλυμα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Το αντιδραστήριο αυτό χρησιμοποιείται στον ποσοτικό προσδιορισμό του κοβαλτίου, του σιδήρου, του μαγγανίου και του ψευδαργύρου. Μπορεί να παρασκευαστεί είτε:

α) από οξείδιο του λανθανίου διαλυμένο με υδροχλωρικό οξύ (4.1). Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου φέρονται 11,73 g οξειδίου του λανθανίου (La_2O_3) σε 150 ml νερού και κατόπιν προστίθενται 120 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Το σύνολο αφήνεται σε ηρεμία για να ολοκληρωθεί η διαλυτοποίηση και στη συνέχεια συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό. Το διάλυμα αναμειγνύεται επιμελώς. Το διάλυμα αυτό περιέχει περίπου 0,5 mol/l υδροχλωρικού οξέος

β) ή με διαλύματα χλωριούχου, θειικού ή νιτρικού λανθανίου. Διαλύονται 26,7 g επταενύδρου χλωριούχου λανθανίου ($LaCl_3$ $7H_2O$) ή 31,2 g εξαενύδρου νιτρικού λανθανίου $La(NO_3)_3$ $6H_2O$ ή 26,2 g εννιαενύδρου θειικού λανθανίου $La_2(SO_4)_3$ $9H_2O$ σε 150 ml νερού και κατόπιν προστίθενται 85 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Το σύνολο αφήνεται σε ηρεμία για να ολοκληρωθεί η διαλυτοποίηση και στη συνέχεια συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό. Αναμειγνύεται επιμελώς. Το διάλυμα αυτό περιέχει περίπου 0,5 mol/l υδροχλωρικού οξέος.

4.4. **Διαλύματα βαθμονόμησης**

Για την παρασκευή τους, βλέπε τις σχετικές με το εκάστοτε θρεπτικό μικροσυστατικό μεθόδους ανάλυσης.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης κατάλληλα εξοπλισμένο και ικανό να δέχεται τις πηγές που εκπέμπουν τις χαρακτηριστικές φασματικές γραμμές των προς ανάλυση θρεπτικών μικροσυστατικών.

Ο χημικός θα πρέπει να ακολουθεί τις οδηγίες του κατασκευαστή του οργάνου και να είναι εξοικειωμένος με το χειρισμό του. Το φασματόμετρο πρέπει να επιτρέπει διόρθωση του θορύβου υποστρώματος από τη φλόγα, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση ανάγκης (για το Co και τον Zn). Τα χρησιμοποιούμενα αέρια είναι αέρας και ακετυλένιο.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

6.1. **Διαλυτοποίηση των προς ανάλυση θρεπτικών μικροσυστατικών**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Κατεργασία του διαλύματος ανάλυσης**

Μια κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος, που έχει ληφθεί σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1, 9.2 ή 9.3, αραιώνεται με νερό ή/και με υδροχλωρικό οξύ (4.1) ή (4.2), με τρόπο ώστε το τελικό διάλυμα για τις μετρήσεις να έχει συγκέντρωση στο προς ανάλυση στοιχείο περικλειόμενη στην κλίμακα βαθμονόμησης που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί (7.2) και, επίσης, συγκέντρωση σε υδροχλωρικό οξύ τουλάχιστον 0,5 mol/l και όχι μεγαλύτερη από 2,5 mol/l. Η εργασία αυτή ενδέχεται να απαιτεί μία ή περισσότερες αραιώσεις.

Λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα από την τελευταία αραίωση του διαλύματος της εκχύλισης — έστω (a) ο όγκος της σε ml — και φέρεται σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml. Για τον προσδιορισμό του κοβαλτίου, του σιδήρου, του μαγγανίου και του ψευδαργύρου προστίθενται 10 ml από το διάλυμα άλατος του λανθανίου (4.3). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς. Αυτό είναι το τελικό διάλυμα για τις μετρήσεις. Έστω D ο συντελεστής αραίωσης.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή τυφλού διαλύματος**

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα με εφαρμογή όλης της διαδικασίας από την εκχύλιση, από την οποία παραλείπεται μόνο το δείγμα ανάλυσης του λιπάσματος.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Από το διάλυμα βαθμονόμησης, που έχει παρασκευαστεί σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται για κάθε θρεπτικό μικροσυστατικό, παρασκευάζεται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, σειρά πέντε τουλάχιστον διαλυμάτων βαθμονόμησης με αυξανόμενες συγκεντρώσεις, ώστε να αντιστοιχούν στη βέλτιστη περιοχή ανάλυσης του φασματόμετρου. Ρυθμίζεται, αν χρειάζεται, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη του αραιωμένου διαλύματος ανάλυσης (6.2). Για τον προσδιορισμό του κοβαλτίου, του σιδήρου, του μαγγανίου και του ψευδαργύρου προστίθενται 10 ml από το ίδιο διάλυμα άλατος του λανθανίου (4.3) που έχει χρησιμοποιηθεί στο σημείο 6.2. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς.

7.3. **Προσδιορισμός**

Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για τις μετρήσεις και ρυθμίζεται το μήκος κύματος στην τιμή που καθορίζεται στη σχετική με το εκάστοτε θρεπτικό μικροσυστατικό μέθοδο.

Ψεκάζονται διαδοχικά τα διαλύματα βαθμονόμησης (7.2), το διάλυμα ανάλυσης (6.2) και το τυφλό διάλυμα (7.1), το καθένα τρεις φορές και με καταγραφή κάθε ένδειξης ενώ, μετά από κάθε ψεκασμό, το όργανο εκπλύνεται πολύ καλά με απεσταγμένο νερό.

Σχεδιάζεται καμπύλη βαθμονόμησης με τεταγμένη τη μέση τιμή των ενδείξεων που παρέχει το φασματόμετρο για κάθε διάλυμα βαθμονόμησης (7.2) και τετμημένη την αντίστοιχη συγκέντρωση του προς ανάλυση στοιχείου εκφρασμένη σε μg/ml.

Με βάση την καμπύλη αυτή προσδιορίζονται οι συγκεντρώσεις του διαλύματος ανάλυσης (6.2) και του τυφλού διαλύματος (7.1), στο προς ανάλυση θρεπτικό μικροσυστατικό, οι οποίες σημειώνονται με x_s και x_b αντίστοιχα και εκφράζονται σε μg/ml.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος στο θρεπτικό μικροσυστατικό (E) είναι ίση με:

$$E\ (\%) = [(x_s — x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$E\ (\%) = [(x_s — x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

E είναι η ποσότητα του προς ανάλυση θρεπτικού μικροσυστατικού εκφραζόμενη σε εκατοστιαία αναλογία στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης (6.2), σε μg/ml·

x_b είναι η συγκέντρωση του τυφλού διαλύματος (7.1), σε μg/ml·

V είναι ο όγκος του εκχυλίσματος που έχει ληφθεί με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2, σε ml·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2, σε γραμμάρια.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D:

Εάν (a1), (a2), (a3), . . ., (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3), . . ., (vi) και (100) οι όγκοι σε χιλιοστόλιτρα των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2) \times (v3/a3) \times . \times . \times . \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδος 9.5

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΡΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΗ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΣ ΑΖΩΜΕΘΙΝΗΣ-Η

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος προσδιορισμού του βορίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό βόριο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Τα βορικά ιόντα σχηματίζουν με διάλυμα αζωμεθίνης-Η ένα κίτρινο σύμπλοκο, του οποίου η συγκέντρωση προσδιορίζεται με φασματομετρία μοριακής απορρόφησης στα 410 nm. Τα παρεμποδίζοντα ιόντα δεσμεύονται με το EDTA.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Ρυθμιστικό διάλυμα EDTA**

Σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml, που ήδη περιέχει 300 ml νερού, φέρονται:

— 75 g οξικού αμμωνίου (NH_4OOCCH_3)·

— 10 g δινατρίου άλατος του αιθυλενοδιαμινοτετραοξικού οξέος (Na_2EDTA)·

— 40 ml οξικού οξέος ($CH_3COOH\ d_{20} = 1,05$ g/ml).

Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς. Το pH του διαλύματος πρέπει να είναι 4,8 ± 0,1, εξακριβωμένο με ηλεκτρόδιο υάλου.

4.2. **Διάλυμα αζωμεθίνης-Η**

Σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml, φέρονται

— 10 ml ρυθμιστικού διαλύματος (4.1)·

— 400 mg αζωμεθίνης-Η ($C_{17}H_{12}NnaO_8S_2$)·

— 2 g ασκορβικού οξέος ($C_6H_8O_6$).

Συμπληρώνεται ο όγκος και το σύνολο αναμειγνύεται. Δεν πρέπει να παρασκευάζονται μεγάλες ποσότητες του αντιδραστηρίου αυτού γιατί παραμένει σταθερό μόνο για λίγες ημέρες.

4.3. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση το βόριο**

4.3.1. *Αρχικό διάλυμα βορίου (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml διαλύονται σε νερό 0,5719 g βορικού οξέος (H_2BO_3). Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς. Μεταγγίζεται σε πλαστική φιάλη για διατήρηση στο ψυγείο.

4.3.2. *Διάλυμα βορίου εργασίας (10 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml φέρονται 50 ml από το αρχικό διάλυμα (4.3.1). Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο κατάλληλα εξοπλισμένο για μοριακή απορρόφηση, εφοδιασμένο με κυψελίδες οπτικής διαδρομής 10 nm και ρυθμισμένο σε μήκος κύματος 410 nm.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του βορίου**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Ορισμένη ποσότητα του εκχυλίσματος (6.1) αραιώνεται ώστε να ληφθεί κατάλληλη συγκέντρωση σε βόριο για την ποσοτική ανάλυση, όπως καθορίζεται υπό 7.2. Ενδέχεται να απαιτηθούν δύο διαδοχικές αραιώσεις. Έστω D ο συντελεστής αραίωσης.

6.3. **Παρασκευή του διαλύματος διόρθωσης**

Αν το διάλυμα ανάλυσης (6.2) είναι έγχρωμο, παρασκευάζεται αντίστοιχο διάλυμα διόρθωσης ως εξής: σε πλαστική φιάλη φέρονται 5 ml διαλύματος ανάλυσης (6.2), 5 ml ρυθμιστικού διαλύματος EDTA (4.1) και 5 ml νερού. Το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα με εφαρμογή όλης της διαδικασίας από την εκχύλιση, από την οποία παραλείπεται μόνο το δείγμα ανάλυσης του λιπάσματος.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Σε σειρά ογκομετρικών φιαλών των 100 ml, φέρονται 0, 5, 10, 15, 20 και 25 ml από το διάλυμα βαθμονόμησης (4.3.3). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς. Τα διαλύματα αυτά περιέχουν από 0 έως 2,5 μg/ml βορίου.

7.3. **Ανάπτυξη του χρώματος**

Σε σειρά πλαστικών φιαλών φέρονται 5 ml από τα διαλύματα βαθμονόμησης (7.2), από τα διαλύματα ανάλυσης (6.2) και από το τυφλό διάλυμα (7.1). Προστίθενται 5 ml ρυθμιστικού διαλύματος EDTA (4.1) και 5 ml διαλύματος αζωμεθίνης-Η (4.2).

Το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς και αφήνεται δυόμισι έως τρεις ώρες στο σκοτάδι για να αναπτυχθεί το χρώμα.

7.4. **Μετρήσεις**

Σε μήκος κύματος 410 nm καταγράφεται η απορρόφηση των διαλυμάτων που παρασκευάσθηκαν υπό 7.3 και, κατά περίπτωση, του διαλύματος διόρθωσης (6.3) έναντι του νερού. Πριν από κάθε μέτρηση του επόμενου διαλύματος, οι κυψελίδες εκπλύνονται με νερό.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Σχεδιάζεται καμπύλη βαθμονόμησης με τετμημένη τις συγκεντρώσεις των διαλυμάτων βαθμονόμησης (7.2) και τεταγμένη τις αντίστοιχες τιμές απορρόφησης (7.4), που παρέχει το φασματόμετρο.

Με βάση την καμπύλη βαθμονόμησης προσδιορίζονται η συγκέντρωση σε βόριο του τυφλού διαλύματος (7.1), η συγκέντρωση σε βόριο του διαλύματος ανάλυσης (6.2) και κατά περίπτωση, αν το διάλυμα ανάλυσης είναι έγχρωμο, η διορθωμένη συγκέντρωσή του. Για τον υπολογισμό της τελευταίας αφαιρείται η τιμή απορρόφησης που αντιστοιχεί στο διάλυμα διόρθωσης (6.3) από εκείνη που αντιστοιχεί στο διάλυμα ανάλυσης (6.2) και προσδιορίζεται η διορθωμένη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης. Η συγκέντρωση ή η διορθωμένη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης (6.2) σημειώνεται με $X(x_s)$ και η συγκέντρωση του τυφλού διαλύματος με (x_b).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε βόριο είναι ίση με:

$$B\ \% = [(x_s — x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$B\ \% = [(x_s — x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

B είναι η εκατοστιαία αναλογία του βορίου στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση ή η διορθωμένη συγκέντρωση (μg/ml) του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η συγκέντρωση (μg/ml) του τυφλού διαλύματος (7.1)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που έχει ληφθεί σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ελέγχου που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1) και (a2) είναι οι διαδοχικές κατάλληλες ποσότητες και (v1) και (v2) οι όγκοι των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2)$$

Μέθοδος 9.6

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΒΑΛΤΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του κοβαλτίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό κοβάλτιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη κατεργασία και αραίωση των εκχυλισμάτων, προσδιορίζεται ποσοτικά το κοβάλτιο με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.2).

4.3. **Διαλύματα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.3).

4.4. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση το κοβάλτιο**

4.4.1. *Αρχικό διάλυμα κοβαλτίου (1 000 μg/ml)*

Σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml ζυγίζεται, με ακρίβεια 0,1 mg, 1 g κοβαλτίου, προστίθενται 25 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1) και το σύνολο θερμαίνεται σε ηλεκτρική εστία μέχρι πλήρους διαλυτοποίησης του κοβαλτίου. Αφού ψυχθεί μεταφέρεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.4.2. *Διάλυμα κοβαλτίου εργασίας (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml, φέρονται 10 ml του αρχικού διαλύματος (4.4.1). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και κατόπιν αναμειγνύεται προσεκτικά.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης: βλέπε μέθοδο 9.4 (5). Το όργανο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πηγή εκπομπής των χαρακτηριστικών φασματικών γραμμών του κοβαλτίου (240,7 nm) καθώς και με διάταξη για διόρθωση του θορύβου από τη φλόγα.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του κοβαλτίου**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (6.2). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) διαλύματος άλατος του λανθανίου (4.3).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.1). Το τυφλό διάλυμα πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) του διαλύματος άλατος του λανθανίου που έχει χρησιμοποιηθεί υπό 6.2.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.2).

Για βέλτιστο εύρος συγκεντρώσεων για την ποσοτική ανάλυση από 0 έως 5 μg/ml κοβαλτίου, φέρονται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, αντίστοιχα, 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 ml από το διάλυμα εργασίας (4.4.2). Ρυθμίζεται, αν χρειάζεται, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης. Προστίθενται σε κάθε φιάλη 10 ml του διαλύματος άλατος του λανθανίου που έχει χρησιμοποιηθεί υπό 6.2. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς. Τα εν λόγω διαλύματα περιέχουν αντίστοιχα 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 μg/ml κοβαλτίου.

7.3. **Μετρήσεις**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.3). Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για μετρήσεις στο μήκος κύματος των 240,7 nm.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 9.4 (8).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε κοβάλτιο είναι ίση με:

$$Co\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$Co\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Co είναι η εκατοστιαία αναλογία του κοβαλτίου στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του τυφλού διαλύματος (7.1)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1), (a2), (a3), . . . (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3), . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2) \times (v3/a3) \times . \times . \times . \times . \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδος 9.7

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του χαλκού στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται ο ολικός ή/και υδατοδιαλυτός χαλκός.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη κατεργασία και αραίωση των εκχυλισμάτων, προσδιορίζεται ποσοτικά ο χαλκός με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.2).

4.3. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου (30 % H_2O_2, d_{20} = 1,11 g/ml), απαλλαγμένο από θρεπτικά μικροσυστατικά**

4.4. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση το χαλκό**

4.4.1. *Αρχικό διάλυμα χαλκού (1 000 μg/ml)*

Σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml ζυγίζεται, με ακρίβεια 0,1 mg, 1 g χαλκού, προστίθενται 25 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1) και 5 ml διαλύματος υπεροξειδίου του υδρογόνου (4.3), και θερμαίνεται σε ηλεκτρική εστία μέχρι πλήρους διαλυτοποίησης του χαλκού. Μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται προσεκτικά.

4.4.2. *Διάλυμα χαλκού εργασίας (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml φέρονται 20 ml του αρχικού διαλύματος (4.4.1). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης: βλέπε μέθοδο 9.4 (5). Το όργανο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πηγή εκπομπής των χαρακτηριστικών φασματικών γραμμών του χαλκού (324,8 nm).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του χαλκού**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (6.2).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.1).

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.2).

Για βέλτιστο εύρος συγκεντρώσεων για την ποσοτική ανάλυση από 0 έως 5 μg/ml χαλκού, φέρονται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, αντίστοιχα, 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 ml από το διάλυμα εργασίας (4.4.2). Ρυθμίζεται, αν χρειαστεί, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης (6.2). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς. Τα εν λόγω διαλύματα περιέχουν αντίστοιχα 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 μg/ml χαλκού.

7.3. **Μετρήσεις**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.3). Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για μετρήσεις στο μήκος κύματος των 324,8 nm.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 9.4 (8).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε χαλκό είναι ίση με:

$$Cu\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$Cu\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Cu είναι η εκατοστιαία αναλογία του χαλκού στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του τυφλού διαλύματος (7.1)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1), (a2), (a3), . . . (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3), . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2) \times (v3/a3) \times . \times . \times . \times . \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδος 9.8

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του σιδήρου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται ο ολικός ή/και υδατοδιαλυτός σίδηρος.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη κατεργασία και αραίωση του εκχυλίσματος, προσδιορίζεται ποσοτικά ο σίδηρος με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.2).

4.3. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου (30 % H_2O_2, d_{20} = 1,11 g/ml), απαλλαγμένο από θρεπτικά μικροσυστατικά**

4.4. **Διαλύματα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.3).

4.5. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση το σίδηρο**

4.5.1. *Αρχικό διάλυμα σιδήρου (1 000 μg/ml)*

Σε ποτήρι ζέσεως των 500 ml ζυγίζεται, με ακρίβεια 0,1 mg, 1 g σύρματος καθαρού σιδήρου, προστίθενται 200 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1) και 15 ml διαλύματος υπεροξειδίου του υδρογόνου (4.3). Το διάλυμα θερμαίνεται σε ηλεκτρική εστία μέχρι πλήρους διαλυτοποίησης του σιδήρου. Αφού ψυχθεί μεταφέρεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.5.2. *Διάλυμα σιδήρου εργασίας (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml φέρονται 20 ml του αρχικού διαλύματος (4.5.1). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης: βλέπε μέθοδο 9.4 (5). Το όργανο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πηγή εκπομπής των χαρακτηριστικών φασματικών γραμμών του σιδήρου (248,3 nm).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του σιδήρου**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (6.2). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) διαλύματος άλατος του λανθανίου.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.1). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) του διαλύματος άλατος του λανθανίου που χρησιμοποιήθηκε υπό 6.2.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.2).

Για βέλτιστο εύρος συγκεντρώσεων για την ποσοτική ανάλυση από 0 έως 10 μg/ml σιδήρου, φέρονται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, αντίστοιχα, 0, 2, 4, 6, 8 και 10 ml από το διάλυμα εργασίας (4.5.2). Ρυθμίζεται, αν χρειάζεται, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης. Προστίθενται σε κάθε φιάλη 10 ml του διαλύματος άλατος του λανθανίου που έχει χρησιμοποιηθεί υπό 6.2. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς. Τα εν λόγω διαλύματα περιέχουν 0, 2, 4, 6, 8 και 10 μg/ml σιδήρου αντίστοιχα.

7.3. **Μετρήσεις**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.3). Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για μετρήσεις στο μήκος κύματος των 248,3 nm.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 9.4 (8).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε σίδηρο είναι ίση με:

$$Fe\ \% = [(x_s — x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$Fe\ \% = [(x_s — x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Fe είναι η εκατοστιαία αναλογία του σιδήρου στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του τυφλού διαλύματος (7.1)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1), (a2), (a3), . . . (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3), . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2) \times (v3/a3) \times . \times . \times . \times . \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδος 9.9

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΓΑΝΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του μαγγανίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό μαγγάνιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη κατεργασία και αραίωση των εκχυλισμάτων, προσδιορίζεται ποσοτικά το μαγγάνιο με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.2).

4.3. **Διαλύματα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.3).

4.4. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση το μαγγάνιο**

4.4.1. *Αρχικό διάλυμα μαγγανίου (1 000 μg/ml)*

Σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml, ζυγίζεται, με ακρίβεια 0,1 mg, 1 g μαγγάνιο, προστίθενται 25 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Το διάλυμα θερμαίνεται σε ηλεκτρική εστία μέχρι πλήρους διαλυτοποίησης του μαγγανίου. Αφού ψυχθεί μεταφέρεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.4.2. *Διάλυμα μαγγανίου εργασίας (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml αραιώνονται 20 ml του αρχικού διαλύματος (4.4.1) με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης: βλέπε μέθοδο 9.4 (5). Το όργανο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πηγή εκπομπής των χαρακτηριστικών φασματικών γραμμών του μαγγανίου (279,6 nm).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του μαγγανίου**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (6.2). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) διαλύματος άλατος του λανθανίου (4.3).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.1). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) του διαλύματος άλατος του λανθανίου που χρησιμοποιείται υπό 6.2.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.2).

Για βέλτιστο εύρος συγκεντρώσεων για την ποσοτική ανάλυση από 0 έως 5 μg/ml μαγγανίου, φέρονται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, αντίστοιχα, 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 ml από το διάλυμα εργασίας (4.4.2). Ρυθμίζεται, αν χρειαστεί, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης. Προστίθενται σε κάθε φιάλη 10 ml του διαλύματος άλατος του λανθανίου που έχει χρησιμοποιηθεί υπό 6.2. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς. Τα εν λόγω διαλύματα περιέχουν αντίστοιχα 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 μg/ml μαγγανίου.

7.3. **Προσδιορισμός**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.3). Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για μετρήσεις στο μήκος κύματος των 279,6 nm.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 9.4 (8).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε μαγγάνιο είναι ίση με:

$$Mn\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$Mn\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Mn είναι η εκατοστιαία αναλογία του μαγγανίου στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του τυφλού διαλύματος (7.1)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1), (a2), (a3), . . . (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3), . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2) \times (v3/a3) \times . \times . \times . \times . \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδος 9.10

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΟΛΥΒΔΑΙΝΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΟΚΟΥ ΠΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΘΕΙΟΚΥΑΝΙΚΟ ΑΜΜΩΝΙΟ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του μολυβδαινίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό μολυβδαίνιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το μολυβδαίνιο (V) σχηματίζει με τα ιόντα SCN σε όξινο περιβάλλον το σύμπλοκο $[MoO(SCN)_5]$.

Το μολυβδαινικό σύμπλοκο εκχυλίζεται με οξικό n-βουτυλεστέρα. Τα παρεμποδίζοντα ιόντα, όπως του σιδήρου, απομακρύνονται στην υδατική στιβάδα. Ο κιτρινοπορτοκαλί χρωματισμός ανιχνεύεται με φασματομετρία μοριακής απορρόφησης στα 470 nm.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα χαλκού (70 mg/l) σε υδροχλωρικό οξύ 1,5 mol/l**

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml, διαλύονται 275 mg θειικού χαλκού ($CuSO_4$ $5H_2O$), ζυγισμένου με ακρίβεια 0,1 mg, σε 250 ml διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.3. **Διάλυμα ασκορβικού οξέος (50 g/l)**

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml διαλύονται σε νερό 50 g ασκορβικού οξέος ($C_6H_8O_6$). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και ακολουθεί ομογενοποίηση. Το διάλυμα φυλάσσεται στο ψυγείο.

4.4. **Οξικός n-βουτυλεστέρας**

4.5. **Διάλυμα θειοκυανικού αμμωνίου, 0,2 mol/l**

Σε ογκομετρική φιάλη 1 000 ml, διαλύονται σε νερό 15,224 g NH_4SCN. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και ακολουθεί ομογενοποίηση. Το διάλυμα φυλάσσεται σε σκοτεινόχρωμη φιάλη.

4.6. **Διάλυμα χλωριούχου κασσιτέρου (50 g/l) σε υδροχλωρικό οξύ 2 mol/l**

Το διάλυμα πρέπει να είναι απόλυτα διαυγές και να παρασκευάζεται αμέσως πριν από τη χρήση του. Χρησιμοποιείται χλωριούχος κασσίτερος μεγάλης καθαρότητας, διαφορετικά το διάλυμα δεν είναι διαυγές.

Για την παρασκευή 100 ml διαλύματος, διαλύονται 5 g ($SnCl_2 2H_2O$) σε 35 ml διαλύματος HCl 6 mol/l (4.1). Προστίθενται 10 ml διαλύματος χαλκού (4.2). Ο όγκος συμπληρώνεται με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.7. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση το μολυβδαίνιο**

4.7.1. *Αρχικό διάλυμα μολυβδαινίου (500 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml, διαλύονται 0,920 g μολυβδαινικού αμμωνίου $[(NH_4)_6Mo_7O_{24}$ $4H_2O]$, ζυγισμένου με ακρίβεια 0,1 mg, σε υδροχλωρικό οξύ 6 mol/l (4.1). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το ίδιο διάλυμα και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.7.2. *Ενδιάμεσο διάλυμα μολυβδαινίου (25 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml φέρονται 25 ml του αρχικού διαλύματος (4.7.1). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με υδροχλωρικό οξύ 6 mol/l (4.1) και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.7.3. *Διάλυμα μολυβδαινίου εργασίας (2,5 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml φέρονται 10 ml από το ενδιάμεσο διάλυμα (4.7.2). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με υδροχλωρικό οξύ 6 mol/l (4.1) και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Φασματόμετρο για την τεχνική της μοριακής απορρόφησης ρυθμισμένο σε μήκος κύματος 470 nm και εφοδιασμένο με κυψελίδες οπτικής διαδρομής 20 mm**

5.2. **Διαχωριστική χοάνη των 200 ή 250 ml**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του μολυβδαινίου**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Μία κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος (6.1) αραιώνεται με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1), ώστε να ληφθεί κατάλληλη συγκέντρωση σε μολυβδαίνιο. Έστω D ο συντελεστής αραίωσης.

Από την τελευταία αραίωση λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα (a), ώστε να περιέχει 1 έως 12 μg μολυβδαινίου, και φέρεται στη διαχωριστική χοάνη (5.2). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 50 ml με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.2).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα με εφαρμογή όλης της διαδικασίας από την εκχύλιση, από την οποία παραλείπεται μόνο το δείγμα ανάλυσης του λιπάσματος.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Παρασκευάζεται σειρά 6 τουλάχιστον διαλυμάτων βαθμονόμησης με αυξανόμενες συγκεντρώσεις, ώστε να αντιστοιχούν στη βέλτιστη περιοχή απόκρισης του φασματόμετρου.

Για το εύρος μαζών 0-12,5 μg μολυβδαινίου, φέρονται σε ισάριθμες διαχωριστικές χοάνες (5.2), αντίστοιχα, 0, 1, 2, 3, 4 και 5 ml από το διάλυμα εργασίας (4.7.3). Προστίθεται συμπλήρωμα υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1) μέχρι τα 50 ml. Οι χοάνες περιέχουν 0, 2,5, 5, 7,5, 10 και 12,5 μg μολυβδαινίου αντίστοιχα.

7.3. **Ανάπτυξη και διαχωρισμός του συμπλόκου**

Σε κάθε διαχωριστική χοάνη (6.2, 7.1 και 7.2) προστίθενται διαδοχικά κατά σειρά:

— 10 ml διαλύματος χαλκού (4.2)

— 20 ml διαλύματος ασκορβικού οξέος (4.3)·

ακολουθεί ομογενοποίηση και αναμονή για 2 έως 3 λεπτά. Στη συνέχεια προστίθενται:

— 10 ml οξικού n-βουτυλεστέρα (4.4), με σιφώνιο ακριβείας

— 20 ml θειοκυανικού διαλύματος (4.5).

Το σύνολο ανακινείται 1 λεπτό ώστε να εκχυλιστεί το σύμπλοκο στην οργανική στιβάδα και αφήνεται σε ηρεμία για να σχηματιστούν ευκρινώς οι στιβάδες. Μετά το διαχωρισμό των δύο στιβάδων, παραλαμβάνεται πλήρως η κάτω υδατική στιβάδα και απορρίπτεται. Στη συνέχεια, η οργανική στιβάδα εκπλύνεται με:

— 10 ml διαλύματος χλωριούχου κασσιτέρου (4.6).

Το σύνολο ανακινείται 1 λεπτό. Αφήνεται σε ηρεμία για να σχηματιστούν ευκρινώς οι στιβάδες και απομακρύνεται πλήρως η υδατική στιβάδα. Η οργανική στιβάδα συλλέγεται σε δοκιμαστικό σωλήνα, πράγμα που επιτρέπει να συγκεντρωθούν οι σταγόνες νερού, που βρίσκονται σε διασπορά.

7.4. **Μετρήσεις**

Σε μήκος κύματος 470 nm μετράται έναντι του διαλύματος βαθμονόμησης συγκεντρώσεως 0 μg/ml σε μολυβδαίνιο (7.2) και καταγράφεται η απορρόφηση των διαλυμάτων που λαμβάνονται υπό 7.3.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Σχεδιάζεται καμπύλη βαθμονόμησης με τετμημένη τις αντίστοιχες μάζες μολυβδαινίου, σε μg, που περιέχονται στα διαλύματα βαθμονόμησης (7.2) και τεταγμένη τις αντίστοιχες τιμές απορρόφησης (7.4) που παρέχει το φασματόμετρο.

Με βάση την καμπύλη αυτή προσδιορίζονται η μάζα μολυβδαινίου που περιέχεται στο διάλυμα ανάλυσης (6.2) και η μάζα του στο τυφλό διάλυμα (7.1). Οι μάζες αυτές σημειώνονται με (x_s) και (x_b) αντίστοιχα.

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε μολυβδαίνιο είναι ίση με:

$$Mo\ \% = [(x_s — x_b) \times V/a \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$Mn\ \% = [(x_s — x_b) \times V/a \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Mo είναι η εκατοστιαία αναλογία του μολυβδαινίου στο λίπασμα·

a είναι ο όγκος σε ml της κατάλληλης ποσότητας που λαμβάνεται από την τελευταία αραίωση (6.2)·

x_s είναι η μάζα σε μg του μολυβδαινίου στο διάλυμα ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η μάζα σε μg του μολυβδαινίου στο τυφλό διάλυμα (7.1) της οποίας ο όγκος αντιστοιχεί στον όγκο (a) της κατάλληλης ποσότητας του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2·

D είναι ο συντελεστής αραίωσης που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1), (a2) είναι οι διαδοχικές κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2) οι όγκοι των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2)$$

Μέθοδος 9.11

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του ψευδαργύρου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 9.1 και 9.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται ο ολικός ή/και υδατοδιαλυτός ψευδάργυρος.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη κατεργασία και αραίωση των εκχυλισμάτων, προσδιορίζεται ποσοτικά ο ψευδάργυρος με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.2).

4.3. **Διαλύματα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (4.3).

4.4. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση τον ψευδάργυρο**

4.4.1. *Αρχικό διάλυμα ψευδαργύρου (1 000 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml διαλύεται 1 g σκόνης ή φυλλιδίων ψευδαργύρου, ζυγισμένου με ακρίβεια 0,1 mg, σε 25 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Όταν διαλυθεί τελείως ο ψευδάργυρος, συμπληρώνεται ο όγκος με νερό και ακολουθεί ομογενοποίηση.

4.4.2. *Διάλυμα ψευδαργύρου εργασίας (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml αραιώνονται 20 ml αρχικού διαλύματος (4.4.1) με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης: βλέπε μέθοδο 9.4 (5). Το όργανο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πηγή εκπομπής των χαρακτηριστικών φασματικών γραμμών του ψευδαργύρου (213,8 nm) καθώς και με διάταξη για διόρθωση του θορύβου υποστρώματος της φλόγας.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του ψευδαργύρου**

Βλέπε μεθόδους 9.1 ή/και 9.2 και, κατά περίπτωση, 9.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (6.2). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) διαλύματος άλατος του λανθανίου (4.3).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.1). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) του διαλύματος άλατος του λανθανίου που χρησιμοποιείται υπό 6.2.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.2).

Για βέλτιστο εύρος συγκεντρώσεων για την ποσοτική ανάλυση από 0 έως 5 μg/ml ψευδαργύρου, φέρονται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, αντίστοιχα, 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 ml από το διάλυμα εργασίας (4.4.2). Ρυθμίζεται, αν χρειαστεί, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης. Προστίθενται σε κάθε φιάλη 10 ml του διαλύματος άλατος του λανθανίου που έχει χρησιμοποιηθεί υπό 6.2. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και αναμειγνύεται επιμελώς. Τα εν λόγω διαλύματα περιέχουν αντίστοιχα 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 μg/ml ψευδαργύρου.

7.3. **Μετρήσεις**

Βλέπε μέθοδο 9.4 (7.3). Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για μετρήσεις στο μήκος κύματος των 213,8 nm.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 9.4 (8).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε ψευδάργυρο είναι ίση με:

$$Zn\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 9.3:

$$Zn\ \% = [(x_s - x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Zn είναι η εκατοστιαία αναλογία του ψευδαργύρου στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του τυφλού διαλύματος (7.1)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 9.1 ή 9.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1), (a2), (a3), . . . (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3), . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2) \times (v3/a3) \times . \times . \times . \times . \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδοι 10

ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟ 10 %

Μέθοδος 10.1

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΩΝ ΟΛΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχύλισης των παρακάτω θρεπτικών μικροσυστατικών: ολικού βορίου, ολικού κοβαλτίου, ολικού χαλκού, ολικού σιδήρου, ολικού μαγγανίου, ολικού μολυβδαινίου και ολικού ψευδαργύρου. Στόχος είναι να γίνονται ελάχιστες εκχυλίσεις, χρησιμοποιώντας, στο μέτρο του δυνατού, το ίδιο εκχύλισμα προκειμένου να προσδιοριστεί η ολική περιεκτικότητα σε καθένα από τα ανωτέρω θρεπτικά μικροσυστατικά.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ που καλύπτονται από το παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού, τα οποία περιέχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα θρεπτικά μικροσυστατικά: βόριο, κοβάλτιο, χαλκό, σίδηρο, μαγγάνιο, μολυβδαίνιο και ψευδάργυρο. Έχει εφαρμογή για κάθε θρεπτικό μικροσυστατικό, του οποίου η δηλωμένη περιεκτικότητα είναι μεγαλύτερη από 10 %.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Διαλυτοποίηση σε αραιό ζέον υδροχλωρικό οξύ.

Σημείωση

Η εκχύλιση είναι εμπειρική και μπορεί να μην είναι ποσοτική, ανάλογα με το προϊόν ή τα υπόλοιπα συστατικά του λιπάσματος. Ειδικότερα, στην περίπτωση ορισμένων οξειδίων του μαγγανίου, οι εκχυλιζόμενες ποσότητες μπορεί να είναι αισθητά χαμηλότερες από τη συνολική περιεκτικότητα του προϊόντος σε μαγγάνιο. Είναι καθήκον των παρασκευαστών λιπασμάτων να εξασφαλίζουν ότι η δηλωμένη περιεκτικότητα αντιστοιχεί πραγματικά στην ποσότητα που μπορεί να εκχυλιστεί υπό τις συνθήκες της μεθόδου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

4.2. **Πυκνό διάλυμα αμμωνίας (NH_4OH, d_{20} = 0,9 g/ml)**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ηλεκτρική θερμαντική εστία ρυθμιζόμενης θερμοκρασίας**

5.2. **Πεχάμετρο**

Σημείωση

Εάν προβλέπεται ποσοτικός προσδιορισμός του βορίου στο εκχύλισμα, απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν σκεύη από βοριοπυριτικό γυαλί. Για την εκχύλιση αυτή σε θερμοκρασία βρασμού, κατάλληλα υλικά είναι το τεφλόν ή το διοξείδιο του πυριτίου. Όταν για τον καθαρισμό των γυάλινων σκευών χρησιμοποιούνται απορρυπαντικά που περιέχουν βορικά άλατα, τα σκεύη πρέπει να εκπλύνονται σχολαστικά.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

Λαμβάνεται ποσότητα λιπάσματος μεταξύ 1 και 2 g ανάλογα με τη δηλωμένη περιεκτικότητα του προϊόντος στο εκάστοτε στοιχείο. Χρησιμοποιείται ο παρακάτω πίνακας για να ληφθεί ένα τελικό διάλυμα, το οποίο, μετά από κατάλληλη αραίωση, περικλείεται από πλευράς συγκέντρωσης στην περιοχή μετρήσεων κάθε μεθόδου. Τα δείγματα ζυγίζονται με ακρίβεια 1 mg.

Δηλωμένη περιεκτικότητα του λιπάσματος σε θρεπτικό μικροσυστατικό (%)	> 10 < 25	≥ 25
Μάζα του δείγματος ελέγχου (g)	2	1
Μάζα του στοιχείου στο δείγμα (mg)	> 200 < 500	≥ 250
Όγκος του εκχυλίσματος V (ml)	500	500
Συγκέντρωση του στοιχείου στο εκχύλισμα (mg/l)	> 400 < 1 000	≥ 500

Το δείγμα φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml.

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος**

Το δείγμα ανάλυσης υγραίνεται, εφόσον είναι απαραίτητο, με λίγο νερό, και προστίθενται αρχικά, σε μικρές δόσεις και με προσοχή, 10 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.1) ανά γραμμάριο λιπάσματος και, κατόπιν, 50 ml νερού. Το ποτήρι ζέσεως καλύπτεται με γυαλί ωρολογίου και το περιεχόμενό του αναμειγνύεται. Το σύνολο θερμαίνεται στη θερμαντική εστία μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται για 30 λεπτά. Αφήνεται να ψυχθεί ενώ ανακινείται κατά διαστήματα. Μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 500 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς. Το διάλυμα διηθείται με ξηρό ηθμό σε ξηρό υποδοχέα. Οι πρώτες ποσότητες διηθήματος απορρίπτονται. Το εκχύλισμα πρέπει να είναι απόλυτα διαυγές.

Συνιστάται να εκτελείται η ποσοτική ανάλυση το ταχύτερο δυνατόν σε κατάλληλες ποσότητες του διαυγούς διηθήματος. Σε αντίθετη περίπτωση, ο υποδοχέας πρέπει να πωματίζεται.

Σημείωση

Εκχυλίσματα στα οποία πρέπει να προσδιοριστεί η περιεκτικότητα σε βόριο: ρυθμίζεται το pH των εκχυλισμάτων αυτών σε τιμή μεταξύ 4 και 6 με πυκνό διάλυμα αμμωνίας (4.2).

8. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ο προσδιορισμός κάθε θρεπτικού μικροσυστατικού πραγματοποιείται σε κατάλληλες ποσότητες ανάλογα με την ειδική μέθοδο για το εκάστοτε μικροσυστατικό.

Οι μέθοδοι 10.5, 10.6, 10.7, 10.9 και 10.10 δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό στοιχείων που περιέχονται σε μορφή χηλικού ή άλλου συμπλόκου. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει πριν από τον προσδιορισμό να χρησιμοποιείται η μέθοδος 10.3.

Προκειμένου για ποσοτική ανάλυση με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης (μέθοδοι 10.8 και 10.11), η κατεργασία αυτή είναι κατά κανόνα περιττή.

Μέθοδος 10.2

ΕΚΧΥΛΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΟΔΙΑΛΥΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος εκχύλισης των υδατοδιαλυτών μορφών των παρακάτω θρεπτικών μικροσυστατικών: βορίου, κοβαλτίου, χαλκού, σιδήρου, μαγγανίου, μολυβδαινίου και ψευδαργύρου. Στόχος είναι να γίνονται ελάχιστες εκχυλίσεις, χρησιμοποιώντας, στο μέτρο του δυνατού, το ίδιο εκχύλισμα προκειμένου να προσδιοριστεί η περιεκτικότητα σε καθένα από τα ανωτέρω θρεπτικά μικροσυστατικά.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα λιπάσματα ΕΚ που καλύπτονται από το παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού, τα οποία περιέχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα θρεπτικά μικροσυστατικά: βόριο, κοβάλτιο, χαλκό, σίδηρο, μαγγάνιο, μολυβδαίνιο και ψευδάργυρο. Ισχύει για κάθε θρεπτικό μικροσυστατικό, του οποίου η δηλωμένη περιεκτικότητα είναι μεγαλύτερη από 10 %.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Τα θρεπτικά μικροσυστατικά εκχυλίζονται με ανάδευση του λιπάσματος στο νερό σε θερμοκρασία 20 °C ± 2 °C.

Σημείωση

Η εκχύλιση είναι εμπειρική και μπορεί να είναι κατά το μάλλον ή ήττον ποσοτική.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Περιστρεφόμενος αναδευτήρας ρυθμιζόμενος στις 35 έως 40 περίπου στροφές ανά λεπτό**

Σημείωση

Εάν προβλέπεται ποσοτικός προσδιορισμός του βορίου στο εκχύλισμα, απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν σκεύη από βοριοπυριτικό γυαλί. Για την εκχύλιση αυτή κατάλληλα υλικά είναι το τεφλόν ή το διοξείδιο του πυριτίου. Όταν για τον καθαρισμό των γυάλινων σκευών χρησιμοποιούνται απορρυπαντικά που περιέχουν βορικά άλατα, τα σκεύη πρέπει να εκπλύνονται σχολαστικά.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Βλέπε μέθοδο 1.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Δείγμα ελέγχου**

Λαμβάνεται ποσότητα λιπάσματος μεταξύ 1 και 2 g ανάλογα με τη δηλωμένη περιεκτικότητα του προϊόντος στο εκάστοτε στοιχείο. Χρησιμοποιείται ο παρακάτω πίνακας για να ληφθεί ένα τελικό διάλυμα, το οποίο, μετά από κατάλληλη αραίωση, περικλείεται από πλευράς συγκέντρωσης στην περιοχή μετρήσεων κάθε μεθόδου. Τα δείγματα ζυγίζονται με ακρίβεια 1 mg.

Δηλωμένη περιεκτικότητα του λιπάσματος σε θρεπτικό μικροσυστατικό (%)	> 10 < 25	≥ 25
Μάζα του δείγματος ελέγχου (g)	2	1
Μάζα του στοιχείου στο δείγμα (mg)	> 200 < 500	≥ 250
Όγκος του εκχυλίσματος V (ml)	500	500
Συγκέντρωση του στοιχείου στο εκχύλισμα (mg/l)	> 400 < 1 000	≥ 500

Το δείγμα φέρεται σε ποτήρι ζέσεως των 500 ml.

7.2. **Παρασκευή του διαλύματος**

Προστίθενται περίπου 400 ml νερού.

Η φιάλη πωματίζεται επιμελώς, ανακινείται ζωηρά με το χέρι, ώστε να επιτευχθεί καλή διασπορά του προϊόντος και τοποθετείται στον αναδευτήρα. Η συσκευή τίθεται σε λειτουργία για 30 λεπτά.

Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

7.3. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Ακολουθεί αμέσως διήθηση σε καθαρή και ξηρή φιάλη. Η φιάλη πωματίζεται. Συνιστάται να εκτελούνται οι ποσοτικές αναλύσεις το ταχύτερο δυνατό μετά τη διήθηση.

Σημείωση

Εάν το διήθημα θολώνει προοδευτικά, επαναλαμβάνεται η εκχύλιση σύμφωνα με τα σημεία 7.1 και 7.2 σε ογκομετρική φιάλη όγκου Ve. Το εκχύλισμα διηθείται σε ξηρή ογκομετρική φιάλη, χωρητικότητας W, στην οποία προηγουμένως έχουν τοποθετηθεί 5 ml αραιού υδροχλωρικού οξέος (4.1). Η διήθηση διακόπτεται ακριβώς τη στιγμή που ο όγκος του διηθήματος φθάνει τη χαραγή της φιάλης. Αναμειγνύεται επιμελώς.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η τιμή του V στην έκφραση των αποτελεσμάτων είναι:

$$V = Ve \times W / (W — 5)$$

Αυτή είναι η τιμή του V που χρησιμοποιείται για τις αραιώσεις στην έκφραση των αποτελεσμάτων.

8. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ο προσδιορισμός κάθε θρεπτικού μικροσυστατικού πραγματοποιείται σε κατάλληλες ποσότητες ανάλογα με την ειδική μέθοδο για το εκάστοτε μικροσυστατικό.

Οι μέθοδοι 10.5, 10.6, 10.7, 10.9 και 10.10 δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό στοιχείων που περιέχονται σε μορφή χηλικού ή άλλου συμπλόκου. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει πριν από τον προσδιορισμό να χρησιμοποιείται η μέθοδος 10.3.

Προκειμένου για ποσοτική ανάλυση με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης (μέθοδοι 10.8 και 10.11), η κατεργασία αυτή είναι κατά κανόνα περιττή.

Μέθοδος 10.3

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος απομάκρυνσης των οργανικών ενώσεων από τα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 10.1 και 10.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό στοιχείο.

Σημείωση

Συνήθως, η παρουσία μικρών ποσοτήτων οργανικής ύλης δεν επηρεάζει τον προσδιορισμό με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Οι οργανικές ενώσεις που περιέχονται σε κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος οξειδώνονται με υπεροξείδιο του υδρογόνου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 0,5 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με 20 όγκους νερού.

4.2. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου (30 % H_2O_2, d_{20} = 1,11 g/ml), απαλλαγμένο από θρεπτικά μικροσυστατικά**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Ηλεκτρική θερμαντική εστία ρυθμιζόμενης θερμοκρασίας.

6. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Λαμβάνονται 25 ml από το διάλυμα της εκχύλισης που έχει ληφθεί σύμφωνα με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2 και φέρονται σε ποτήρι ζέσεως των 100 ml. Αν πρόκειται για εκχύλιση με τη μέθοδο 10.2, προστίθενται 5 ml διαλύματος αραιού υδροχλωρικού οξέως (4.1). Προστίθενται έπειτα 5 ml διαλύματος υπεροξειδίου του υδρογόνου (4.2). Το σύνολο καλύπτεται με γυαλί ωρολογίου. Η οξείδωση αφήνεται να συμπληρωθεί σε θερμοκρασία περιβάλλοντος μία ώρα περίπου και, στη συνέχεια, το διάλυμα θερμαίνεται προοδευτικά μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται μισή ώρα. Αν είναι απαραίτητο, προστίθενται και πάλι 5 ml υπεροξειδίου του υδρογόνου στο διάλυμα, όταν αυτό κρυώσει. Κατόπιν, εκδιώκεται με βρασμό η περίσσεια υπεροξειδίου του υδρογόνου. Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί και μεταγγίζεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 50 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή. Αν είναι αναγκαίο, διηθείται.

Η παραπάνω αραίωση λαμβάνεται υπόψη στη λήψη των κατάλληλων ποσοτήτων και στον υπολογισμό της εκατοστιαίας αναλογίας του θρεπτικού μικροσυστατικού στο προϊόν.

Μέθοδος 10.4

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΜΙΚΡΟΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

(Γενική διαδικασία)

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται γενική διαδικασία για τον ποσοτικό προσδιορισμό του σιδήρου και του ψευδαργύρου που περιέχονται στα εκχυλίσματα λιπασμάτων, με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τις μεθόδους 10.1 και 10.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται η περιεκτικότητα σε ολικό ή/και υδατοδιαλυτό σίδηρο ή ψευδάργυρο.

Οι προσαρμογές της διαδικασίας αυτής για την ανάλυση των διαφόρων θρεπτικών μικροσυστατικών καθορίζονται στις σχετικές με το εκάστοτε στοιχείο μεθόδους.

Σημείωση

Συνήθως, η παρουσία μικρών ποσοτήτων οργανικής ύλης δεν επηρεάζει τους προσδιορισμούς με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά την κατεργασία ενδεχομένως του εκχυλίσματος για τη μείωση ή την απομάκρυνση των χημικών μορίων με παρεμποδιστική δράση, το εκχύλισμα αραιώνεται με τρόπο ώστε η συγκέντρωσή του να εμπίπτει στην περιοχή βέλτιστης απόκρισης του φασματόμετρου στο μήκος κύματος που είναι κατάλληλο για το προς ανάλυση θρεπτικό μικροσυστατικό.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

4.2. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος (HCl), περίπου 0,5 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με 20 όγκους νερού.

4.3. **Διαλύματα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Το αντιδραστήριο αυτό χρησιμοποιείται στην ποσοτική ανάλυση του σιδήρου και του ψευδαργύρου. Μπορεί να παρασκευαστεί είτε:

α) από οξείδιο του λανθανίου διαλυμένο με υδροχλωρικό οξύ (4.1). Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου φέρονται 11,73 g οξειδίου του λανθανίου (La_2O_3) σε 150 ml νερού και κατόπιν προστίθενται 120 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Το σύνολο αφήνεται σε ηρεμία για να ολοκληρωθεί η διαλυτοποίηση και στη συνέχεια συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό. Το διάλυμα αναμειγνύεται επιμελώς. Το διάλυμα αυτό περιέχει περίπου 0,5 mol/l υδροχλωρικού οξέος· ή

β) με διαλύματα χλωριούχου, θειικού ή νιτρικού λανθανίου. Διαλύονται 26,7 g επταενύδρου χλωριούχου λανθανίου ($LaCl_3$ $7H_2O$) ή 31,2 g εξαενύδρου νιτρικού λανθανίου [$La(NO_3)_3$ $6H_2O$] ή 26,2 g εννιαενύδρου θειικού λανθανίου [$La_2(SO_4)_3$ $9H_2O$] σε 150 ml νερού και κατόπιν προστίθενται 85 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Το σύνολο αφήνεται σε ηρεμία για να ολοκληρωθεί η διαλυτοποίηση και στη συνέχεια συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου με νερό. Αναμειγνύεται επιμελώς. Το διάλυμα αυτό περιέχει περίπου 0,5 mol/l υδροχλωρικού οξέος.

4.4. **Διαλύματα βαθμονόμησης**

Για την παρασκευή τους, βλέπε τις σχετικές με το εκάστοτε θρεπτικό μικροσυστατικό μεθόδους ανάλυσης.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης κατάλληλα εξοπλισμένο και ικανό να δέχεται τις πηγές που εκπέμπουν τις χαρακτηριστικές φασματικές γραμμές των προς ανάλυση θρεπτικών μικροσυστατικών.

Ο χημικός θα πρέπει να ακολουθεί τις οδηγίες του κατασκευαστή του οργάνου και να είναι εξοικειωμένος με το χειρισμό του. Το φασματόμετρο πρέπει να επιτρέπει διόρθωση του θορύβου υποστρώματος από τη φλόγα, ώστε η σχετική διάταξη να μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση ανάγκης (π.χ. για τον Zn). Τα χρησιμοποιούμενα αέρια είναι αέρας και ακετυλένιο.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση των προς ανάλυση στοιχείων**

Βλέπε μεθόδους 10.1 ή/και 10.2 και, κατά περίπτωση, 10.3.

6.2. **Κατεργασία του διαλύματος ανάλυσης**

Μια κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος, που έχει ληφθεί σύμφωνα με τη μέθοδο 10.1, 10.2 ή 10.3, αραιώνεται με νερό ή/και με υδροχλωρικό οξύ (4.1) ή (4.2), κατά τρόπο ώστε το τελικό διάλυμα για τις μετρήσεις να έχει συγκέντρωση στο προς ανάλυση στοιχείο περικλειόμενη στην κλίμακα βαθμονόμησης που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί (7.2) και, επίσης, συγκέντρωση σε υδροχλωρικό οξύ τουλάχιστον 0,5 mol/l και όχι μεγαλύτερη από 2,5 mol/l. Η εργασία αυτή ενδέχεται να απαιτεί μία ή περισσότερες αραιώσεις.

Για το τελικό διάλυμα λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα αραιωμένου εκχυλίσματος και φέρεται σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml. Έστω (a) ο όγκος της εν λόγω κατάλληλης ποσότητας σε ml. Προστίθενται 10 ml του διαλύματος άλατος του λανθανίου (4.3). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς. Έστω D ο συντελεστής αραίωσης.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή τυφλού διαλύματος**

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα με εφαρμογή όλης της διαδικασίας από την εκχύλιση, από την οποία παραλείπεται μόνο το δείγμα ανάλυσης του λιπάσματος.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Από το διάλυμα εργασίας, που έχει παρασκευαστεί σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται για κάθε θρεπτικό μικροσυστατικό, παρασκευάζεται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, σειρά πέντε τουλάχιστον διαλυμάτων βαθμονόμησης με αυξανόμενες συγκεντρώσεις, ώστε να αντιστοιχούν στη βέλτιστη περιοχή μετρήσεων του φασματόμετρου. Ρυθμίζεται, αν χρειάζεται, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη του αραιωμένου διαλύματος ανάλυσης (6.2). Για τον προσδιορισμό του σιδήρου ή του ψευδαργύρου, προστίθενται 10 ml από το ίδιο διάλυμα άλατος του λανθανίου (4.3) που έχει χρησιμοποιηθεί υπό (6.2). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

7.3. **Μετρήσεις**

Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για τις μετρήσεις και ρυθμίζεται το μήκος κύματος στην τιμή που καθορίζεται στη σχετική με το εκάστοτε θρεπτικό μικροσυστατικό μέθοδο.

Ψεκάζονται διαδοχικά τα διαλύματα βαθμονόμησης (7.2), το διάλυμα ανάλυσης (6.2) και το τυφλό διάλυμα (7.1), το καθένα τρεις φορές και με καταγραφή κάθε ένδειξης ενώ, μετά από κάθε ψεκασμό, το όργανο εκπλύνεται πολύ καλά με απεσταγμένο νερό.

Σχεδιάζεται καμπύλη βαθμονόμησης με τεταγμένη τη μέση τιμή των ενδείξεων που παρέχει το φασματόμετρο για κάθε διάλυμα βαθμονόμησης (7.2) και τετμημένη την αντίστοιχη συγκέντρωση του προς ανάλυση στοιχείου εκφρασμένη σε μg ανά ml.

Με βάση την καμπύλη αυτή προσδιορίζονται οι συγκεντρώσεις του διαλύματος ανάλυσης (6.2) και του τυφλού διαλύματος (7.1), στο προς ανάλυση θρεπτικό μικροσυστατικό, οι οποίες σημειώνονται με (x_s) και (x_b) αντίστοιχα και εκφράζονται σε μg ανά ml.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος στο θρεπτικό μικροσυστατικό (E) είναι ίση με:

$$E\ (\%) = [(x_s - x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 10.3:

$$E\ (\%) = [(x_s - x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

E είναι η εκατοστιαία αναλογία του προς ανάλυση θρεπτικού μικροσυστατικού στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης (6.2), σε μg/ml·

x_b είναι η συγκέντρωση του τυφλού διαλύματος (7.1), σε μg/ml·

V είναι ο όγκος του εκχυλίσματος που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2, σε ml·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται σύμφωνα με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2, σε γραμμάρια.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D:

Εάν (a1), (a2), (a3), . . . (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3), . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v1/a1) \times (v2/a2) \times (v3/a3) \times . \times . \times . \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδος 10.5

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΡΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΟΞΥΜΕΤΡΙΑ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο καθορίζεται μέθοδος προσδιορισμού του βορίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στις αναλύσεις εκχυλισμάτων που λαμβάνονται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2 από λιπάσματα, για τα οποία στο παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτείται να δηλώνεται το ολικό ή/και υδατοδιαλυτό βόριο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το βορικό ιόν σχηματίζει με τη μαννιτόλλη μαννιτοβορικό σύμπλοκο σύμφωνα με την αντίδραση:

$$C_6H_8(OH)_6 + H_3BO_3 \; C_6H_{15}O_8B + H_2O$$

Το σύμπλοκο αυτό ογκομετρείται με διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου σε pH 6,3.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα δείκτη ερυθρού του μεθυλίου**

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml διαλύεται 0,1 g ερυθρού του μεθυλίου ($C_{15}H_{15}N_3O_2$) σε 50 ml αιθανόλης 95 %. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml με νερό. Αναμειγνύεται επιμελώς.

4.2. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (HCl, d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με 20 όγκους νερού.

4.3. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, περίπου 0,5 mol/l**

Πρέπει να είναι απαλλαγμένο από διοξείδιο του άνθρακα. Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου, που ήδη περιέχει περίπου 800 ml βρασμένου νερού, διαλύονται 20 g υδροξειδίου του νατρίου (NaOH) σε παστίλιες. Μετά την ψύξη του διαλύματος, συμπληρώνεται ο όγκος του μέχρι τα 1 000 ml με βρασμένο νερό και ακολουθεί ομογενοποίηση.

4.4. **Πρότυπο διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, περίπου 0,025 mol/l**

Πρέπει να είναι απαλλαγμένο από διοξείδιο του άνθρακα. Το διάλυμα του υδροξειδίου του νατρίου 0,5 mol/l (4.3) αραιώνεται σε αναλογία 1 : 20 με βρασμένο νερό και αναμειγνύεται επιμελώς. Προσδιορίζεται ο τίτλος τους, που εκφράζεται σε βόριο (B) (βλέπε παράγραφο 9).

4.5. **Διάλυμα βαθμονόμησης με βάση το βόριο (100 μg/ml B)**

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml διαλύονται σε νερό 0,5719 g βορικού οξέος (H_3BO_3) ζυγισμένου με ακρίβεια 0,1 mg. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται. Μεταγγίζεται σε πλαστική φιάλη για διατήρηση στο ψυγείο.

4.6. **D-μαννιτόλη ($C_6H_{14}O_6$) σε σκόνη**

4.7. **Χλωριούχο νάτριο (NaCl)**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Πεχάμετρο με ηλεκτρόδιο υάλου**

5.2. **Μαγνητικός αναδευτήρας**

5.3. **Ποτήρι ζέσεως των 400 ml με ράβδο από τεφλόν**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του βορίου**

Βλέπε μεθόδους 10.1, 10.2 και, κατά περίπτωση, 10.3.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Ανάλυση**

Σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml (5.3), φέρεται κατάλληλη ποσότητα (a) από το διάλυμα της εκχύλισης (6.1), ώστε να περιέχει 2 έως 4 mg βορίου. Προστίθενται 150 ml νερού.

Προστίθενται μερικές σταγόνες διαλύματος δείκτη ερυθρού του μεθυλίου (4.1).

Αν πρόκειται για εκχύλιση με τη μέθοδο 10.2, το διάλυμα οξινίζεται με την προσθήκη υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) μέχρι να αλλάξει χρώμα ο δείκτης και κατόπιν προστίθενται ακόμη 0,5 ml διαλύματος υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2).

Μετά την προσθήκη 3 g χλωριούχου νατρίου (4.7), το διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού για να εκδιωχθεί το διοξείδιο του άνθρακα. Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί. Το ποτήρι ζέσεως τοποθετείται στο μαγνητικό αναδευτήρα (5.2) και βυθίζονται σ' αυτό τα ηλεκτρόδια του πεχαμέτρου (5.1), το οποίο έχει προηγουμένως βαθμονομηθεί.

Το pH του διαλύματος ρυθμίζεται στην τιμή 6,3 ακριβώς, αρχικά με το διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,5 mol/l (4.3) και, στη συνέχεια, με το διάλυμα 0,025 mol/l (4.4).

Προστίθενται 20 g D-μαννιτόλης (4.6) και, αφού η ουσία αυτή διαλυθεί πλήρως, το διάλυμα αναμειγνύεται επιμελώς. Ακολουθεί ογκομέτρηση με το διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,025 mol/l (4.4) μέχρι pH 6,3 (σταθερότητα τουλάχιστον για 1 λεπτό). Έστω x_1 ο όγκος που καταναλώνεται.

8. ΤΥΦΛΟ ΔΙΑΛΥΜΑ

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα με εφαρμογή όλης της διαδικασίας από τη διαλυτοποίηση, από την οποία παραλείπεται μόνο το λίπασμα. Έστω x_0 ο όγκος που καταναλώνεται.

9. ΤΙΤΛΟΣ ΣΕ ΒΟΡΙΟ (B) ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΥΔΡΟΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ (4.4)

Με τη βοήθεια σιφωνίου λαμβάνονται 20 ml (2,0 mg B) από το διάλυμα βαθμονόμησης (4.5), φέρονται σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml και προστίθενται μερικές σταγόνες του διαλύματος ερυθρού του μεθυλίου (4.1). Προστίθενται 3 g χλωριούχου νατρίου (4.7) και διάλυμα υδροχλωρικού οξέος (4.2), μέχρι να αλλάξει χρώμα ο δείκτης (4.1).

Ο όγκος του διαλύματος συμπληρώνεται μέχρι τα 150 ml περίπου και το σύνολο θερμαίνεται ήπια μέχρι βρασμού για να απομακρυνθεί το διοξείδιο του άνθρακα. Το διάλυμα αφήνεται να ψυχθεί. Το ποτήρι ζέσεως τοποθετείται στο μαγνητικό αναδευτήρα (5.2) και βυθίζονται σ' αυτό τα ηλεκτρόδια του πεχαμέτρου (5.1), το οποίο έχει προηγουμένως βαθμονομηθεί. Το pH του διαλύματος ρυθμίζεται στην τιμή 6,3 ακριβώς, αρχικά με το διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,5 mol/l (4.3) και, στη συνέχεια, με το διάλυμα 0,025 mol/l (4.4).

Προστίθενται 20 g D-μαννιτόλης (4.6) και, αφού η ουσία αυτή διαλυθεί πλήρως, το διάλυμα αναμειγνύεται επιμελώς. Ακολουθεί ογκομέτρηση με το διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου 0,025 mol/l (4.4) μέχρι pH 6,3 (σταθερότητα τουλάχιστον για 1 λεπτό). Έστω V_1 ο όγκος που καταναλώνεται.

Παρασκευάζεται τυφλό διάλυμα με τον ίδιο τρόπο και με 20 ml νερού αντί του διαλύματος βαθμονόμησης. Έστω V_0 ο όγκος που καταναλώνεται.

Τα ισοδύναμα (F) βορίου, σε mg/ml, του πρότυπου διαλύματος NaOH (4.4) είναι:

$$F \text{ (σε mg/ml)} = 2 / (V_1 - V_0)$$

1 ml διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου ακριβώς 0,025 mol/l αντιστοιχεί σε 0,27025 mg B.

10. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε βόριο (B) είναι ίση με:

$$B(\%) = \frac{(X_1 - X_0) \times F \times V}{10 \times a \times M}$$

όπου

B (%) είναι η εκατοστιαία αναλογία του βορίου στο λίπασμα·

X_1 είναι ο όγκος, σε ml, του διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,025 mol/l (4.4), που απαιτείται για το διάλυμα ανάλυσης·

X_0 είναι ο όγκος, σε ml, του διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,025 mol/l (4.4), που απαιτείται για το τυφλό διάλυμα·

F είναι ο τίτλος σε βόριο (B), σε mg/ml, του διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου 0,025 mol/l (4.4)·

V είναι ο όγκος, σε ml, του διαλύματος της εκχύλισης που λαμβάνεται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2·

a είναι ο όγκος, σε ml, της κατάλληλης ποσότητας (7.1) του εκχυλίσματος (6.1)·

M είναι η μάζα, σε γραμμάρια, του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2.

Μέθοδος 10.6

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΒΑΛΤΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΗ ΣΤΑΘΜΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΣ 1-ΝΙΤΡΩΔΟ-ΝΑΦΘΟΛΗΣ-2

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του κοβαλτίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα που λαμβάνονται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2 από δείγματα λιπασμάτων, για τα οποία το παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτεί να δηλώνεται η περιεκτικότητα σε κοβάλτιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το κοβάλτιο III ενώνεται με την 1-νιτρωδο-ναφθόλη-2, παρέχοντας το κόκκινο ίζημα $Co(C_{10}H_6ONO)_3$, $2H_2O$. Μετά τη μετατροπή του κοβαλτίου που περιέχεται στο εκχύλισμα σε κοβάλτιο III, το στοιχείο αυτό καταβυθίζεται σε περιβάλλον οξικού οξέος με διάλυμα 1-νιτρωδο-ναφθόλης-2. Ακολουθεί διήθηση. Το ίζημα εκπλύνεται, ξηραίνεται μέχρι σταθερής μάζας και ζυγίζεται ως Co $(C_{10}H_6ONO)_3$, $2H_2O$.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου (H_2O_2, d_{20} = 1,11 g/ml) 30 %**

4.2. **Διάλυμα υδροξειδίου του νατρίου, περίπου 2 mol/l**

Διαλύονται 8 g υδροξειδίου του νατρίου σε παστίλιες σε 100 ml νερού.

4.3. **Διάλυμα αραιού υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος υδροχλωρικού οξέος (d_{20} = 1,18 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

4.4. **Οξικό οξύ (99,7 % σε CH_3CO_2H) (d_{20} = 1,05 g/ml)**

4.5. **Διάλυμα οξικού οξέος (1 : 2), περίπου 6 mol/l**

Ένας όγκος οξικού οξέος (4.4) αναμειγνύεται με δύο όγκους νερού.

4.6. **Διάλυμα 1-νιτρωδο-ναφθόλης-2 σε 100 ml οξικού οξέος (4.4). Προστίθενται 100 ml χλιαρού νερού. Αναμειγνύεται επιμελώς. Ακολουθεί αμέσως διήθηση. Το διάλυμα που λαμβάνεται πρέπει να χρησιμοποιηθεί αμέσως**

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ηθμός τύπου P 16/ISO 4793, πορώδους 4, χωρητικότητας 30 ή 50 ml**

5.2. **Πυριατήριο ρυθμισμένο στους 130 ± 2 °C**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του κοβαλτίου**

Βλέπε μέθοδο 10.1 ή 10.2.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml φέρεται κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος, ώστε να μην περιέχει περισσότερο από 20 mg Co. Εάν το εκχύλισμα έχει ληφθεί με τη μέθοδο 10.2, οξινίζεται με 5 σταγόνες υδροχλωρικού οξέος (4.3). Προστίθενται περίπου 10 ml διαλύματος υπεροξειδίου του υδρογόνου (4.1). Το οξειδωτικό μέσο αφήνεται να δράσει εν ψυχρώ 15 λεπτά και στη συνέχεια ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml περίπου με νερό. Το ποτήρι ζέσεως καλύπτεται με γυαλί ωρολογίου. Το διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται για 10 λεπτά περίπου. Αφήνεται να ψυχθεί. Επαναφέρεται σε αλκαλικό pH με την προσθήκη σταγόνων διαλύματος υδροξειδίου του νατρίου (4.2) μέχρι να αρχίσει να καταβυθίζεται το μαύρο ίζημα υδροξειδίου του κοβαλτίου.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Προστίθενται 10 ml οξικού οξέος (4.4) και ο όγκος του διαλύματος συμπληρώνεται μέχρι τα 200 ml περίπου με νερό. Το σύνολο θερμαίνεται μέχρι βρασμού. Με τη βοήθεια προχοίδας προστίθενται στάγδην 20 ml διαλύματος 1-νιτρωδο-ναφθόλης-2 (4.6) με συνεχή ανάδευση. Η εργασία ολοκληρώνεται με ζωηρή ανάδευση για να σχηματιστεί πλήρως το ίζημα.

Ακολουθεί διήθηση με προζυγισμένο ηθμό (5.1), με προσοχή ώστε να μην αποφραχθεί ο ηθμός. Για το σκοπό αυτό, το ίζημα πρέπει να καλύπτεται με υγρό καθόλη τη διάρκεια της διήθησης.

Το ποτήρι εκπλύνεται με αραιό οξικό οξύ (4.5) για να συμπαρασυρθούν τα υπολείμματα του ιζήματος και ακολουθεί έκπλυση του ιζήματος επάνω στον ηθμό, μία φορά με αραιό οξικό οξύ (4.5) και τρεις φορές με θερμό νερό.

Το ίζημα ξηραίνεται σε πυριατήριο (5.2) στους 130 ± 2 °C μέχρι σταθερής μάζας.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1 mg ιζήματος Co $(C_{10}H_6ONO)_3$, $2H_2O$ αντιστοιχεί σε 0,096381 mg Co.

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε κοβάλτιο (Co) είναι ίση με:

$$Co(\%) = X \times 0{,}0096381 \times \frac{V \times D}{a \times M}$$

όπου

X είναι η μάζα, σε χιλιοστόγραμμα, του ιζήματος·

V είναι ο όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, του διαλύματος εκχύλισης που έχει ληφθεί με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2·

a είναι ο όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, της κατάλληλης ποσότητας από την τελευταία αραίωση·

D είναι ο συντελεστής αραίωσης αυτής της κατάλληλης ποσότητας·

M είναι η μάζα, σε γραμμάρια, του δείγματος ανάλυσης.

Μέθοδος 10.7

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΟΓΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του χαλκού στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα που λαμβάνονται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2 από δείγματα λιπασμάτων για τα οποία το παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτεί να δηλώνεται η περιεκτικότητα σε χαλκό.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Τα ιόντα δισθενούς χαλκού ανάγονται σε όξινο περιβάλλον από το ιωδιούχο κάλιο:

$$2Cu^{++} + 4I^{-} \rightarrow 2CuI + I_2$$

Το εκλυόμενο ιώδιο ογκομετρείται με πρότυπο διάλυμα θειοθειικού νατρίου γνωστού τίτλου, παρουσία αμύλου ως δείκτη, σύμφωνα με την αντίδραση:

$$I_2 + 2Na_2S_2O_3 \rightarrow 2NaI + Na_2S_4O_6$$

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Νιτρικό οξύ (HNO_3, d_{20} = 1,40 g/ml)**

4.2. **Ουρία [$(NH_2)_2$ CO]**

4.3. **Διάλυμα διφθοριούχου αμμωνίου (NH_4HF_2) 10 % κ.ό.**

Το διάλυμα αυτό φυλάσσεται σε πλαστική φιάλη.

4.4. **Διάλυμα υδροξειδίου του αμμωνίου (1 + 1)**

Ένας όγκος αμμωνίας (NH_4OH, d_{20} = 0,9 g/ml) αναμειγνύεται με έναν όγκο νερού.

4.5. **Πρότυπο διάλυμα θειοθειικού νατρίου**

Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου διαλύονται 7,812 g πενταϋδρίτη θειοθειικού νατρίου ($Na_2S_2O_35H_2O$) σε νερό. Το διάλυμα αυτό παρασκευάζεται κατά τρόπο ώστε 1 ml του διαλύματος αυτού να αντιστοιχεί σε 2 mg Cu. Προστίθενται μερικές σταγόνες χλωροφορμίου για σταθεροποίηση. Το διάλυμα πρέπει να φυλάσσεται σε γυάλινο δοχείο προφυλαγμένο από το φως.

4.6. **Ιωδιούχο κάλιο (KI)**

4.7. **Διάλυμα θειοκυανικού καλίου (KSCN) (25 % κ.ό.)**

Το διάλυμα αυτό φυλάσσεται σε πλαστική φιάλη.

4.8. **Διάλυμα αμύλου (περίπου 0,5 %)**

Σε ποτήρι ζέσεως των 600 ml φέρονται 2,5 g αμύλου. Προστίθενται περίπου 500 ml νερού. Το σύνολο ζέεται με συνεχή ανάδευση. Ψύχεται σε θερμοκρασία περιβάλλοντος. Το διάλυμα αυτό δεν διατηρείται πολύ χρόνο. Ο χρόνος διατήρησής του μπορεί να αυξηθεί με την προσθήκη 10 mg ιωδιούχου υδραργύρου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

Διαλυτοποίηση του χαλκού

Βλέπε μεθόδους 10.1 και 10.2.

6. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

6.1. **Παρασκευή του διαλύματος για την ογκομέτρηση**

Σε φιάλη Erlenmeyer των 500 ml φέρεται κατάλληλη ποσότητα από το διάλυμα της εκχύλισης, ώστε να περιέχει τουλάχιστον 20 έως 40 mg Cu.

Η ενδεχόμενη περίσσεια οξυγόνου εκδιώκεται με σύντομο βρασμό. Ο όγκος του διαλύματος συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml περίπου με νερό, προστίθενται 5 ml νιτρικού οξέος (4.1) και το σύνολο θερμαίνεται μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται για μισό λεπτό περίπου.

Η φιάλη Erlenmeyer αποσύρεται από τη θερμαντική συσκευή, προστίθενται περίπου 3 g ουρίας (4.2) και ακολουθεί νέα θέρμανση μέχρι βρασμού για μισό λεπτό περίπου.

Διακόπτεται η θέρμανση και προστίθενται 200 ml ψυχρού νερού. Αν χρειάζεται, το περιεχόμενο της φιάλης Erlenmeyer ψύχεται μέχρι τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος.

Προστίθεται αργά διάλυμα υδροξειδίου αμμωνίας (4.4) μέχρι λήψεως χρώματος κυανούν θόλωμα και κατόπιν προστίθεται 1 ml επιπλέον.

Προστίθενται 50 ml διαλύματος διφθοριούχου αμμωνίου (4.3) και το σύνολο αναμειγνύεται.

Προστίθενται 10 g ιωδιούχου καλίου (4.6) και διαλυτοποιούνται.

6.2. **Ογκομέτρηση του διαλύματος**

Η φιάλη Erlenmeyer τοποθετείται σε μαγνητικό αναδευτήρα. Εισάγεται στη φιάλη η ράβδος του αναδευτήρα και η συσκευή ρυθμίζεται στην επιθυμητή ταχύτητα.

Με τη βοήθεια προχοΐδας προστίθεται πρότυπο διάλυμα θειοθειικού νατρίου (4.4), μέχρι να ελαττωθεί η ένταση του καφέ χρώματος του διαλύματος που οφείλεται στο εκλυόμενο ιώδιο.

Προστίθενται 10 ml διαλύματος αμύλου (4.8).

Συνεχίζεται η ογκομέτρηση με το διάλυμα θειοθειικού νατρίου (4.5), μέχρι να εξαφανιστεί σχεδόν το πορφυρό χρώμα.

Προστίθενται 20 ml διαλύματος θειοκυανικού καλίου (4.7) και η ογκομέτρηση ολοκληρώνεται με την πλήρη εξαφάνιση του κυανοϊώδους χρώματος.

Σημειώνεται ο όγκος του θειοθειικού διαλύματος που έχει καταναλωθεί.

7. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1 ml πρότυπου διαλύματος θειοθειικού νατρίου (4.5) αντιστοιχεί σε 2 mg Cu.

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε χαλκό είναι ίση με:

$$\text{Cu}\ (\%) = X\frac{V}{a \times M \times 5}$$

όπου

X είναι ο όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, του διαλύματος θειοθειικού νατρίου που καταναλώνεται·

V είναι ο όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, του διαλύματος εκχυλίσματος που λαμβάνεται με τις μεθόδους 10.1 και 10.2·

a είναι ο όγκος, σε χιλιοστόλιτρα, της κατάλληλης ποσότητας·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται με τις μεθόδους 10.1 και 10.2.

Μέθοδος 10.8

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του σιδήρου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα που λαμβάνονται με τις μεθόδους 10.1 και 10.2 από δείγματα λιπασμάτων, για τα οποία το παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτεί να δηλώνεται ο ολικός ή/και υδατοδιαλυτός σίδηρος.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά την κατάλληλη κατεργασία και αραίωση των εκχυλισμάτων, προσδιορίζεται ποσοτικά ο σίδηρος με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (4.2).

4.3. **Διάλυμα υπεροξειδίου του υδρογόνου (30 % H_2O_2, d_{20} = 1,11 g/ml) απαλλαγμένο από θρεπτικά μικροσυστατικά**

4.4. **Διαλύματα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (4.3).

4.5. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση το σίδηρο**

4.5.1. *Αρχικό διάλυμα σιδήρου (1 000 μg/ml)*

Σε ποτήρι ζέσεως των 500 ml ζυγίζεται, με ακρίβεια 0,1 mg, 1 g σύρματος καθαρού σιδήρου, προστίθενται 200 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1) και 15 ml διαλύματος υπεροξειδίου του υδρογόνου (4.3). Το διάλυμα θερμαίνεται σε ηλεκτρική εστία μέχρι πλήρους διαλυτοποίησης του σιδήρου. Όταν κρυώσει μεταφέρεται ποσοτικά σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.5.2. *Διάλυμα σιδήρου εργασίας (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml φέρονται 20 ml του αρχικού διαλύματος (4.5.1). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης: βλέπε μέθοδο 10.4 (5). Το όργανο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πηγή εκπομπής των χαρακτηριστικών φασματικών γραμμών του σιδήρου (248,3 nm).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του σιδήρου**

Βλέπε μεθόδους 10.1 ή/και 10.2 και, κατά περίπτωση, 10.3.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (6.2). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) διαλύματος άλατος του λανθανίου.

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (7.1). Το τυφλό διάλυμα πρέπει να περιέχει 10 % (κ.ό.) του διαλύματος άλατος του λανθανίου που χρησιμοποιείται υπό 6.2.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (7.2).

Για βέλτιστο εύρος συγκεντρώσεων για την ποσοτική ανάλυση από 0 έως 10 μg/ml σιδήρου, φέρονται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, αντίστοιχα, 0, 2, 4, 6, 8 και 10 ml από το διάλυμα εργασίας (4.5.2). Ρυθμίζεται, αν χρειάζεται, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης. Προστίθενται σε κάθε φιάλη 10 ml του διαλύματος άλατος του λανθανίου που έχει χρησιμοποιηθεί υπό 6.2. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς. Τα εν λόγω διαλύματα περιέχουν 0, 2, 4, 6, 8 και 10 μg/ml σιδήρου αντίστοιχα.

7.3. **Μετρήσεις**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (7.3). Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για μετρήσεις στο μήκος κύματος των 248,3 nm.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 10.4 (8).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε σίδηρο είναι ίση με:

$$Fe\ (\%) = [(x_s - x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 10.3:

$$Fe\ (\%) = [(x_s - x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Fe είναι η εκατοστιαία αναλογία του σιδήρου στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του διαλύματος ανάλυσης (6.2)·

x_b είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του τυφλού διαλύματος (7.1)·

V είναι ο όγκος σε ml του εκχυλίσματος που λαμβάνεται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2·

D είναι ο συντελεστής της αραίωσης που πραγματοποιείται υπό 6.2·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D: εάν (a1), (a2), (a3) . . . (ai) και (a) είναι οι κατάλληλες ποσότητες και (v1), (v2), (v3) . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v_1/a_1) \times (v_2/a_2) \times (v_3/a_3) \times \ldots \times (vi/ai) \times (100/a)$$

Μέθοδος 10.9

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΓΑΝΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΜΑΓΓΑΝΙΟΜΕΤΡΙΑΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του μαγγανίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα που λαμβάνονται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2 από δείγματα λιπασμάτων για τα οποία το παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτεί να δηλώνεται η περιεκτικότητα σε μαγγάνιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Εάν το εκχύλισμα περιέχει ιόντα χλωρίου, αυτά εκδιώκονται με βρασμό του εκχυλίσματος, στο οποίο έχει προηγουμένως προστεθεί θειικό οξύ. Το μαγγάνιο οξειδώνεται με βισμουθικό νάτριο σε περιβάλλον νιτρικού οξέος. Τα σχηματιζόμενα υπερμαγγανικά ιόντα ανάγονται με περίσσεια θειικού υποσιδήρου. Η περίσσεια αυτή ογκομετρείται με διάλυμα υπερμαγγανικού καλίου.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Πυκνό θειικό οξύ (H_2SO_4, d_{20} = 1,84 g/ml)**

4.2. **Θειικό οξύ, περίπου 9 mol/l**

Ένας όγκος πυκνού θειικού οξέος (4.1) αναμειγνύεται προσεκτικά με έναν όγκο νερού.

4.3. **Νιτρικό οξύ, 6 mol/l**

3 όγκοι νιτρικού οξέος (HNO_3, d_{20} = 1,40 g/ml) αναμειγνύονται με 4 όγκους νερού.

4.4. **Νιτρικό οξύ, 0,3 mol/l**

Ένας όγκος νιτρικού οξέος 6 mol/l αναμειγνύεται με 19 όγκους νερού.

4.5. **Βισμουθικό νάτριο ($NaBiO_3$) (85 %).**

4.6. **Kieselguhr**

4.7. **Ορθοφωσφορικό οξύ, 15 mol/l (H_3PO_4, d_{20} = 1,71 g/ml)**

4.8. **Διάλυμα θειικού υποσιδήρου, 0,15 mol/l**

Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου διαλύονται 41,6 g επταενύδρου θειικού υποσιδήρου ($FeSO_4$, $7H_2O$).

Προστίθενται 25 ml πυκνού θειικού οξέος (4.1) και 25 ml φωσφορικού οξέος (4.7). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 1 000 ml και το διάλυμα αναμειγνύεται.

4.9. **Διάλυμα υπερμαγγανικού καλίου, 0,020 mol/l**

Ζυγίζονται 3,160 g υπερμαγγανικού καλίου ($KMnO_4$), με ακρίβεια 0,1 mg, διαλύονται και ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 1 000 ml με νερό.

4.10. **Διάλυμα νιτρικού αργύρου, 0,1 mol/l**

1,7 g νιτρικού αργύρου ($AgNO_3$) διαλύεται σε 100 ml νερού.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ηθμός τύπου P16/ISO 4793, πορώδους 4 και χωρητικότητας 50 ml, στερεωμένος σε φιάλη διηθήσεως των 500 ml**

5.2. **Μαγνητικός αναδευτήρας**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του μαγγανίου**

Βλέπε μεθόδους 10.1 και 10.2. Εάν η παρουσία ιόντων χλωρίου δεν είναι εξακριβωμένη, το διάλυμα υποβάλλεται σε δοκιμή με μία σταγόνα διαλύματος νιτρικού αργύρου (4.10).

6.2. **Εάν δεν υπάρχουν ιόντα χλωρίου, λαμβάνεται κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος, ώστε να περιέχει 10 έως 20 mg μαγγανίου, και τοποθετείται σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml. Ο όγκος φέρεται στα 25 ml περίπου με εξάτμιση ή με προσθήκη ύδατος, κατά περίπτωση. Προστίθενται 2 ml πυκνού θειικού οξέος (4.1)**

6.3. **Εάν υπάρχουν ιόντα χλωρίου, πρέπει να απομακρυνθούν ως εξής**

Σε ποτήρι ζέσεως των 400 ml με ψηλά τοιχώματα φέρεται κατάλληλη ποσότητα του εκχυλίσματος, τόση ώστε να περιέχει 10 έως 20 mg μαγγανίου. Προστίθενται 5 ml θειικού οξέος 9 mol/l (4.2). Το σύνολο τοποθετείται σε θερμαντική εστία κάτω από απαγωγό και θερμαίνεται μέχρι βρασμού, ο οποίος διατηρείται μέχρι να εκλυθεί άφθονος λευκός καπνός. Η θέρμανση συνεχίζεται μέχρι να μειωθεί ο όγκος στα 2 ml περίπου (λεπτή στιβάδα σιροπώδους υγρού στον πυθμένα του ποτηριού). Το ποτήρι ζέσεως επαναφέρεται στη θερμοκρασία του περιβάλλοντος.

Προστίθενται με προσοχή 25 ml νερού και εξακριβώνεται και πάλι η απουσία χλωριόντων με μία σταγόνα διαλύματος νιτρικού αργύρου (4.10). Εάν υπάρχουν ακόμη χλωριόντα, η εργασία επαναλαμβάνεται, αφού πρώτα προστεθούν 5 ml θειικού οξέος 9 mol/l (4.2).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στο ποτήρι ζέσεως των 400 ml που περιέχει το διάλυμα ανάλυσης προστίθενται 25 ml νιτρικού οξέος 6 mol/l (4.3) και 2,5 g βισμουθικού νατρίου (4.5). Το σύνολο αναδεύεται ζωηρά 3 λεπτά σε μαγνητικό αναδευτήρα (5.2).

Προστίθενται 50 ml νιτρικού οξέος 0,3 mol/l (4.4) και ακολουθεί νέα ανάδευση. Το μείγμα διηθείται υπό κενό με ηθμό (5.1), του οποίου ο πυθμένας έχει προηγουμένως καλυφθεί με Kieselghur (4.6). Ο ηθμός εκπλύνεται πολλές φορές με νιτρικό οξύ 0,3 mol/l (4.4), μέχρι να ληφθεί άχρωμο διήθημα.

Το διήθημα και τα υγρά της έκπλυσης μεταγγίζονται σε ποτήρι ζέσεως των 500 ml και αναμειγνύονται. Προστίθενται 25 ml διαλύματος θειικού υποσιδήρου 0,15 mol/l (4.8). Εάν το διήθημα χρωματιστεί κίτρινο μετά την προσθήκη του θειικού υποσιδήρου, προστίθενται 3 ml ορθοφωσφορικού οξέος 15 mol/l (4.7).

Με τη βοήθεια προχοΐδας ογκομετρείται η περίσσεια θειικού υποσιδήρου με διάλυμα υπερμαγγανικού καλίου 0,02 mol/l (4.9), μέχρι να ληφθεί ροζ χρωματισμός σταθερός επί ένα λεπτό. Εκτελείται τυφλός προσδιορισμός υπό τις ίδιες συνθήκες, παραλείποντας μόνο το δείγμα ανάλυσης.

Σημείωση

Μετά την οξείδωση το διάλυμα δεν πρέπει να έλθει σε επαφή με καουτσούκ.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1 ml διαλύματος υπερμαγγανικού καλίου 0,02 mol/l αντιστοιχεί σε 1,099 mg μαγγανίου (Mn).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε μαγγάνιο είναι ίση με:

$$Mn\ (\%) = (xb - xs) \times 0{,}1099 \times \frac{V}{a \times M}$$

όπου

x_b είναι ο όγκος σε ml του διαλύματος υπερμαγγανικού καλίου που καταναλώνεται στον τυφλό προσδιορισμό·

x_s είναι ο όγκος σε ml του διαλύματος υπερμαγγανικού καλίου που καταναλώνεται στην ανάλυση·

V είναι ο όγκος σε ml του διαλύματος εκχυλίσματος που λαμβάνεται με τις μεθόδους 10.1 και 10.2·

a είναι ο όγκος σε ml της κατάλληλης ποσότητας του εκχυλίσματος·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης.

Μέθοδος 10.10

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΟΛΥΒΔΑΙΝΙΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΗ ΣΤΑΘΜΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΣ 8-ΥΔΡΟΞΥ-ΚΙΝΟΛΙΝΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του μολυβδαινίου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα που λαμβάνονται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2 από δείγματα λιπασμάτων για τα οποία το παράρτημα Ι Ε του παρόντος κανονισμού απαιτεί να δηλώνεται η περιεκτικότητα σε μολυβδαίνιο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το μολυβδαίνιο προσδιορίζεται ποσοτικά με καταβύθιση ως οξινικό μολυβδαινύλιο υπό καθορισμένες συνθήκες.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα θειικού οξέος, περίπου 1 mol/l**

Σε ογκομετρική φιάλη του 1 λίτρου, που ήδη περιέχει 800 ml νερού, προστίθενται προσεκτικά 55 ml θειικού οξέος (H_2SO_4, d_{20} = 1,84 g/ml). Το σύνολο αναμειγνύεται και, αφού ψυχθεί, συμπληρώνεται μέχρις όγκου 1 λίτρου. Αναμειγνύεται.

4.2. **Αραιό διάλυμα αμμωνίας (1 : 3)**

Ένας όγκος πυκνού διαλύματος αμμωνίας (NH_4OH, d_{20} = 0,9 g/ml) αναμειγνύεται με 3 όγκους νερού.

4.3. **Αραιό διάλυμα οξικού οξέος (1 : 3)**

Ένας όγκος πυκνού οξικού οξέος (99,7 % CH_3COOH, d_{20} = 1,049 g/ml) αναμειγνύεται με 3 όγκους νερού.

4.4. **Διάλυμα δινατρίου άλατος του αιθυλενοδιαμινοτετραοξικού οξέος (EDTA)**

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml, διαλύονται σε νερό 5 g Na_2EDTA. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τη χαραγή και το διάλυμα αναμειγνύεται.

4.5. **Ρυθμιστικό διάλυμα**

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml διαλύονται σε νερό 15 ml πυκνού οξικού οξέος και 30 g οξικού αμμωνίου. Συμπληρώνεται ο όγκος μέχρι τα 100 ml.

4.6. **Διάλυμα 7-υδροξυ-κινολίνης (οξίνης)**

Σε ογκομετρική φιάλη των 100 ml, διαλύονται 3 g 8-υδροξυκινολίνης σε 5 ml πυκνού οξικού οξέος. Προστίθενται 80 ml νερού. Προστίθεται στάγδην διάλυμα αμμωνίας (4.2) μέχρι να εμφανιστεί θόλωμα και, κατόπιν, οξικό οξύ (4.3), μέχρι το διάλυμα να διαυγαστεί και πάλι.

Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml με νερό.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

5.1. **Ηθμός τύπου P16/ISO 4793, πορώδους 4, χωρητικότητας 30 ml**

5.2. **Πεχάμετρο με ηλεκτρόδιο υάλου**

5.3. **Πυριατήριο ρυθμισμένο στους 130 έως 135 °C**

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Παρασκευή του διαλύματος μολυβδαινίου. Βλέπε μεθόδους 10.1 και 10.2**

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Σε ποτήρι ζέσεως των 250 ml φέρεται κατάλληλη ποσότητα, ώστε να περιέχει 25 έως 100 mg Mo. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 50 ml με νερό.

Ρυθμίζεται το pH του διαλύματος αυτού στην τιμή 5 με σταγόνες διαλύματος θειικού οξέος (4.1). Προστίθενται 15 ml διαλύματος EDTA (4.4) και, στη συνέχεια, 5 ml ρυθμιστικού διαλύματος (4.5). Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 80 ml περίπου με νερό.

7.2. **Καταβύθιση και έκπλυση του ιζήματος**

Καταβύθιση του ιζήματος

Το διάλυμα θερμαίνεται ήπια και, υπό συνεχή ανάδευση, προστίθεται το διάλυμα οξίνης (4.6). Συνεχίζεται η καταβύθιση έως ότου να μην παρατηρείται πια σχηματισμός υπολείμματος. Προστίθεται περίσσεια αντιδραστηρίου, μέχρι να χρωματιστεί το υπερκείμενο υγρό ελαφρά κίτρινο. Αρκούν συνήθως γι' αυτό 20 ml αντιδραστηρίου. Συνεχίζεται η ήπια θέρμανση του ιζήματος για 2 έως 3 λεπτά.

Διήθηση και έκπλυση

Το διάλυμα διηθείται με ηθμό (5.1). Το ίζημα εκπλύνεται πολλές φορές με 20 ml θερμού νερού. Τα υγρά της έκπλυσης πρέπει προοδευτικά να αποχρωματίζονται, δείγμα του ότι έχει απομακρυνθεί η οξίνη.

7.3. **Ζύγιση του ιζήματος**

Το ίζημα ξηραίνεται στους 130 έως 135 °C μέχρι σταθερής μάζας (τουλάχιστον μία ώρα).

Αφήνεται να ψυχθεί σε ξηραντήρα και κατόπιν ζυγίζεται.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1 mg οξινικού μολυβδαινίου, $MoO_2(C_9H_6ON)_2$, αντιστοιχεί σε 0,2305 mg Mo.

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε μολυβδαίνιο είναι ίση με:

$$Mo\ (\%) = X \times 0{,}02305 \times \frac{V \times D}{a \times M}$$

όπου

X είναι η μάζα, σε mg, του ιζήματος οξινικού μολυβδαινυλίου·

V είναι ο όγκος σε ml του διαλύματος εκχυλίσματος που λαμβάνεται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2·

a είναι ο όγκος σε ml της κατάλληλης ποσότητας από την τελευταία αραίωση·

D είναι ο συντελεστής αραίωσης αυτής της κατάλληλης ποσότητας·

M είναι η μάζα, σε γραμμάρια, του δείγματος ανάλυσης.

Μέθοδος 10.11

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΥ ΣΤΑ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Στο παρόν έγγραφο περιγράφεται μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού του ψευδαργύρου στα εκχυλίσματα λιπασμάτων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα εκχυλίσματα που λαμβάνονται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2 από δείγματα λιπασμάτων για τα οποία το παράρτημα I E του παρόντος κανονισμού απαιτεί να δηλώνεται η περιεκτικότητα σε ψευδάργυρο.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Μετά από κατάλληλη κατεργασία και αραίωση των εκχυλισμάτων, προσδιορίζεται ποσοτικά ο ψευδάργυρος με φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.

4. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

4.1. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 6 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (4.1).

4.2. **Διάλυμα υδροχλωρικού οξέος, περίπου 0,5 mol/l**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (4.2).

4.3. **Διαλύματα άλατος του λανθανίου (10 g La ανά λίτρο)**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (4.3).

4.4. **Διαλύματα βαθμονόμησης με βάση τον ψευδάργυρο**

4.4.1. *Αρχικό διάλυμα ψευδαργύρου (1 000 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 1 000 ml διαλύεται 1 g σκόνης ή φυλλιδίων ψευδαργύρου, ζυγισμένου με ακρίβεια 0,1 mg, σε 25 ml υδροχλωρικού οξέος 6 mol/l (4.1). Όταν διαλυθεί τελείως ο ψευδάργυρος, συμπληρώνεται ο όγκος με νερό και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

4.4.2. *Διάλυμα ψευδαργύρου εργασίας (100 μg/ml)*

Σε ογκομετρική φιάλη των 200 ml αραιώνονται 20 ml αρχικού διαλύματος (4.4.1) με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2). Συμπληρώνεται ο όγκος με το ίδιο διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

5. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Φασματόμετρο ατομικής απορρόφησης.

Βλέπε μέθοδο 10.4 (5). Το όργανο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πηγή εκπομπής των χαρακτηριστικών φασματικών γραμμών του ψευδαργύρου (213,8 nm) καθώς και με διάταξη για διόρθωση του θορύβου από τη φλόγα.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ

6.1. **Διαλυτοποίηση του ψευδαργύρου**

Βλέπε μέθοδο 10.1 ή/και 10.2.

6.2. **Παρασκευή του διαλύματος ανάλυσης**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (6.2). Το διάλυμα ανάλυσης πρέπει να περιέχει 10 % (v/v) διαλύματος άλατος του λανθανίου (4.3).

7. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

7.1. **Παρασκευή του τυφλού διαλύματος**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (7.1). Το τυφλό διάλυμα πρέπει να περιέχει 10 % (κ.ό.) του διαλύματος άλατος του λανθανίου που χρησιμοποιείται υπό 6.2.

7.2. **Παρασκευή των διαλυμάτων βαθμονόμησης**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (7.2). Για βέλτιστο εύρος συγκεντρώσεων για την ποσοτική ανάλυση από 0 έως 5 μg/ml ψευδαργύρου, φέρονται σε ογκομετρικές φιάλες των 100 ml, αντίστοιχα, 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 ml από το διάλυμα εργασίας (4.4.2). Ρυθμίζεται, αν χρειάζεται, η συγκέντρωση των διαλυμάτων σε υδροχλωρικό οξύ, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς την αντίστοιχη συγκέντρωση του διαλύματος ανάλυσης. Προστίθενται σε κάθε φιάλη 10 ml του διαλύματος άλατος του λανθανίου που έχει χρησιμοποιηθεί υπό 6.2. Ο όγκος συμπληρώνεται μέχρι τα 100 ml με το διάλυμα υδροχλωρικού οξέος 0,5 mol/l (4.2) και το σύνολο αναμειγνύεται επιμελώς.

Τα διαλύματα αυτά περιέχουν αντίστοιχα 0, 0,5, 1, 2, 3, 4 και 5 μg/ml ψευδαργύρου.

7.3. **Μετρήσεις**

Βλέπε μέθοδο 10.4 (7.3). Το φασματόμετρο (5) ετοιμάζεται για μετρήσεις στο μήκος κύματος των 213,8 nm.

8. ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Βλέπε μέθοδο 10.4 (8).

Η επί τοις εκατό περιεκτικότητα του λιπάσματος σε ψευδάργυρο είναι ίση με:

$$Zn\ (\%) = [(x_s — x_b) \times V \times D] / (M \times 10^4)$$

Εάν έχει χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 10.3:

$$Zn\ (\%) = [(x_s — x_b) \times V \times 2D] / (M \times 10^4)$$

όπου

Zn είναι η εκατοστιαία αναλογία του ψευδαργύρου στο λίπασμα·

x_s είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του διαλύματος ανάλυσης·

x_b είναι η συγκέντρωση σε μg/ml του τυφλού διαλύματος·

V είναι ο όγκος σε ml του διαλύματος εκχυλίσματος που λαμβάνεται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2·

D είναι ο συντελεστής που αντιστοιχεί στην αραίωση που πραγματοποιείται υπό (6.2)·

M είναι η μάζα σε γραμμάρια του δείγματος ανάλυσης που λαμβάνεται με τη μέθοδο 10.1 ή 10.2.

Υπολογισμός του συντελεστή αραίωσης D:

εάν (a1), (a2), (a3) . . . (ai) και (a) είναι οι διαδοχικές κατάλληλες ποσότητες (v1), (v2), (v3) . . . (vi) και (100) οι όγκοι σε ml των αντίστοιχων αραιώσεών τους, ο συντελεστής αραίωσης D είναι ίσος με:

$$D = (v_1/a_1) \times (v_2/a_2) \times (v_3/a_3) \times \ldots \times (vi/ai) \times (100/a)$$

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

A. **ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ Η ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΥΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ ΛΙΠΑΣΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ**

1. Οδηγός κατάρτισης του τεχνικού φακέλου που αφορά τα υποψήφια λιπάσματα προς χαρακτηρισμό ως «ΛΙΠΑΣΜΑ ΕΚ».

   Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C 138 της 20.5.1994, σ. 4.

2. Οδηγία 91/155/ΕΟΚ της Επιτροπής της 5ης Μαρτίου 1991 περί προσδιορισμού και καθορισμού των λεπτομερών κανόνων για το σύστημα ειδικής πληροφόρησης σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

   Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 76 της 22.3.1991, σ. 35.

3. Οδηγία 93/112/ΕΚ της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 1993 για την τροποποίηση της οδηγίας 91/155/ΕΟΚ περί προσδιορισμού και καθορισμού των λεπτομερών κανόνων για το σύστημα ειδικής πληροφόρησης σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

   Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 314 της 16.12.1993, σ. 38.

B. **ΠΡΟΤΥΠΑ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΘΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ**

1. Πρότυπο που εφαρμόζεται σε επίπεδο των εργαστηρίων:

   EN ISO/IEC 17025, Γενικές προϋποθέσεις επάρκειας των εργαστηρίων δοκιμών και διαμέτρησης.

2. Πρότυπο που εφαρμόζεται σε επίπεδο των οργανισμών διαπίστευσης:

   EN 45003, Σύστημα διαπίστευσης των εργαστηρίων δοκιμών και διαμέτρησης, γενικές προϋποθέσεις λειτουργίας και αναγνώρισης.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου περί της σύναψης της συμφωνίας Interbus που αφορά τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν ή λεωφορεία

(2002/C 51 E/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 540 τελικό — 2001/0242(AVC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή την 1η Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 71 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, πρώτη φράση και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Σύμφωνα με την εντολή που ανέθεσε το Συμβούλιο στις 7 Δεκεμβρίου 1995, η Επιτροπή διαπραγματεύθηκε τη σύναψη της ευρωπαϊκής συμφωνίας που αφορά τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν ή λεωφορεία με τη Βοσνία Ερζεγοβίνη, τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Ουγγαρία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, τη Μολδαβία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Δημοκρατία της Σλοβακίας, τη Σλοβενία και την Τουρκία.

(2) Η συμφωνία Interbus που αφορά τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν ή λεωφορεία υπογράφηκε στις 22 Ιουνίου 2001 εξ ονόματος της Κοινότητας, σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 2001.

(3) Η συμφωνία είχε υπογραφεί στις 30 Ιουνίου 2001 από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τις ακόλουθες 13 χώρες: τη Βοσνία Ερζεγοβίνη, τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, τη Μολδαβία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Δημοκρατία της Σλοβακίας, τη Σλοβενία και την Τουρκία.

(4) Η σύναψη της συμφωνίας Interbus συμβάλλει στην ανάπτυξη των μεταφορικών σχέσεων μεταξύ των αντισυμβαλλομένων μερών. Για να μπορέσει η σύμβαση να τεθεί σε ισχύ, έπειτα από την υπογραφή της, είναι απαραίτητο να έχει εγκριθεί ή να έχει επικυρωθεί από τέσσερα αντισυμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας.

(5) Η έγκριση της συμφωνίας Interbus ενδείκνυται,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η σύναψη της συμφωνίας INTERBUS που αφορά τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν ή λεωφορεία εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Το κείμενο της συμφωνίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να διορίσει το πρόσωπο που θα είναι εξουσιοδοτημένο να καταθέσει εξ ονόματος της Κοινότητας την πράξη έγκρισης που προβλέπεται στο άρθρο 27 της συμφωνίας, για να διατυπωθεί η συναίνεση της Κοινότητας να δεσμευθεί.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

σχετικά με τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν και λεωφορεία (συμφωνία Interbus)

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ:

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την επιθυμία να προωθηθεί η ανάπτυξη των διεθνών μεταφορών στην Ευρώπη, και πιο συγκεκριμένα να διευκολυνθεί η οργάνωση και επιχειρησιακή διεξαγωγή αυτών.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την επιθυμία να διευκολυνθούν οι τουριστικές και πολιτιστικές ανταλλαγές μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η συμφωνία «σχετικά με τις έκτακτες διεθνείς επιβατικές οδικές γραμμές που εκτελούνται με πούλμαν ή λεωφορεία» (ASOR), η οποία υπεγράφη στο Δουβλίνο στις 26 Μαρτίου 1982, δεν προβλέπει την προσχώρηση νέων μερών.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι πρέπει να διαφυλαχθούν η πείρα που αποκτήθηκε και η απελευθέρωση που επιτεύχθηκε βάσει της τελευταίας αυτής συμφωνίας.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι ευκταίο να προβλεφθεί η εναρμονισμένη απελευθέρωση ορισμένων έκτακτων διεθνών μεταφορών με πούλμαν και λεωφορεία και οι σχετικές διαμετακομιστικές υπηρεσίες.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι ευκταίο να προβλεφθούν ορισμένοι εναρμονισμένοι διαδικαστικοί κανόνες για μη απελευθερωμένες έκτακτες διεθνείς υπηρεσίες για τις οποίες απαιτείται ακόμη η έκδοση άδειας.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί υψηλού βαθμού εναρμόνιση των τεχνικών όρων που ισχύουν για πούλμαν και λεωφορεία τα οποία εξυπηρετούν έκτακτες διεθνείς μεταφορές μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, με σκοπό να βελτιωθούν η οδική ασφάλεια και η προστασία του περιβάλλοντος.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι ανάγκη όπως τα συμβαλλόμενα μέρη εφαρμόζουν ομοιόμορφα μέτρα για την εργασία των πληρωμάτων σε πούλμαν και λεωφορεία που εξυπηρετούν διεθνείς οδικές μεταφορές.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι ευκταίο να προβλεφθεί η εναρμόνιση των όρων πρόσβασης στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα επιβατών.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η αρχή περί μη εισαγωγής διακρίσεων με βάση την εθνικότητα ή τον τόπο εγκατάστασης του μεταφορέα και την καταγωγή ή τον προορισμό του λεωφορείου ή του πούλμαν πρέπει να θεωρούνται ως βασική προϋπόθεση για την παροχή διεθνών μεταφορικών υπηρεσιών.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι ανάγκη να προβλεφθούν ομοιόμορφα μοντέλα για έγγραφα μεταφοράς όπως είναι το έγγραφο ελέγχων για έκτακτες απελευθερωμένες υπηρεσίες καθώς και το έντυπο εξουσιοδότησης και αίτησης για μη απελευθερωμένες υπηρεσίες, προς διευκόλυνση και απλοποίηση των διαδικασιών ελέγχου.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι ανάγκη να προβλεφθούν ορισμένα εναρμονισμένα μέτρα για την υποχρεωτική εφαρμογή της συμφωνίας, σε ό,τι κυρίως αφορά τις διαδικασίες ελέγχου, τις κυρώσεις και την αμοιβαία βοήθεια.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι σκόπιμο να καθιερωθούν κάποιες διαδικασίες για τη διαχείριση της συμφωνίας ώστε να εξασφαλιστεί η ορθή εκτέλεση αυτής και να δοθεί η δυνατότητα τεχνικής προσαρμογής των παραρτημάτων.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η συμφωνία θα πρέπει να είναι ανοικτή ώστε να προσχωρήσουν τα μελλοντικά μέλη της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Υπουργών Μεταφορών και ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να θεσπίσουν ομοιόμορφους κανόνες για τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν και λεωφορεία.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται:

α) σε διεθνείς οδικές μεταφορές επιβατών, ανεξαρτήτως εθνικότητας, εξυπηρετούμενες με έκτακτες γραμμές:

— ανάμεσα στα εδάφη δύο συμβαλλόμενων μερών, ή που εκκινούν και καταλήγουν στο έδαφος ενός και του αυτού συμβαλλόμενου μέρους ή, αναλόγως των αναγκών που θα προκύψουν στη διάρκεια παροχής των υπόψη υπηρεσιών, κατά τη διαμετακόμιση μέσω του εδάφους άλλου συμβαλλόμενου μέρους ή μέσω του εδάφους μη συμβαλλόμενου μέρους·

— που διεξάγονται για λογαριασμό άλλων από μεταφορείς εγκατεστημένους σε ένα συμβαλλόμενο μέρος σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου και οι οποίοι έχουν άδεια να πραγματοποιούν μεταφορές με πούλμαν και λεωφορεία υπό μορφή έκτακτων διεθνών υπηρεσιών·

— κατά τις οποίες χρησιμοποιούνται λεωφορεία και πούλμαν ταξινομημένα στο συμβαλλόμενο μέρος όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

β) σε λεωφορεία και πούλμαν χρησιμοποιούμενα για τις υπόψη υπηρεσίες, όταν δεν μεταφέρουν επιβάτες.

2. Ουδεμία των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας μπορεί να ερμηνευθεί ως παρέχουσα τη δυνατότητα σε μεταφορείς εγκατεστημένους στο έδαφος κράτους μέλους να έχουν την εκμετάλλευση έκτακτων υπηρεσιών στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου μέρους.

3. Από το πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας αποκλείεται η εξυπηρέτηση εμπορευματικών μεταφορών με λεωφορεία και πούλμαν προοριζόμενα για τη μεταφορά επιβατών.

4. Η παρούσα συμφωνία δεν αφορά έκτακτες υπηρεσίες για ίδιο λογαριασμό.

Άρθρο 2

Μη εισαγωγή διακρίσεων

Τα συμβαλλόμενα μέρη μεριμνούν ώστε να εφαρμόζεται η αρχή της μη εισαγωγής διακρίσεων με βάση την εθνικότητα ή τον τόπο εγκατάστασης του μεταφορέα ή τον τόπο καταγωγής και προορισμού των λεωφορείων και πούλμαν, αναφορικά κυρίως με φορολογικές διατάξεις όπως προβλέπονται στο μέρος VI καθώς και με τους ελέγχους και τις κυρώσεις όπως προβλέπονται στο μέρος IX.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Νοούνται ως «λεωφορεία και πούλμαν» οχήματα τα οποία, ως εκ της κατασκευής και του εξοπλισμού τους, προσφέρονται για τη μεταφορά περισσοτέρων των εννέα επιβατών μαζί με τον οδηγό, και τα οποία προορίζονται για τον σκοπό αυτόν.

2. Νοούνται ως «έκτακτες διεθνείς υπηρεσίες» μεταφορές ανάμεσα στα εδάφη δύο τουλάχιστον συμβαλλόμενων μερών οι οποίες δεν εμπίπτουν ούτε στον ορισμό των τακτικών υπηρεσιών ή ειδικών τακτικών υπηρεσιών ούτε στον ορισμό των γραμμών κλειστής διαδρομής (επαναλαμβανόμενα δρομολόγια μετ' επιστροφής). Οι υπόψη υπηρεσίες μπορούν να εκτελούνται με ορισμένη συχνότητα χωρίς ωστόσο να παύσουν να θεωρούνται έκτακτες.

3. Νοούνται ως «τακτικές υπηρεσίες» υπηρεσίες οι οποίες εξυπηρετούν τη μεταφορά επιβατών με καθορισμένη συχνότητα και κατά μήκος καθορισμένης διαδρομής εφόσον οι επιβάτες επιβιβάζονται και αποβιβάζονται σε προκαθορισμένες στάσεις. Για τις τακτικές υπηρεσίες ενδέχεται να προβλέπεται η υποχρέωση τήρησης προκαθορισμένων χρονοδιαγραμμάτων και τιμολογίων.

4. Νοούνται ως «ειδικές τακτικές υπηρεσίες» υπηρεσίες οι οποίες, ανεξαρτήτως διοργανωτή, προβλέπουν τη μεταφορά ειδικών κατηγοριών επιβατών με τον αποκλεισμό άλλων, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται σύμφωνα με τους όρους που περιγράφονται υπό 3. Στις ειδικές τακτικές υπηρεσίες περιλαμβάνονται:

— η μεταφορά εργαζομένων από το σπίτι στη δουλειά και αντίστροφα·

— η μεταφορά μαθητών και σπουδαστών από και προς το εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Το γεγονός ότι μια ειδική τακτική υπηρεσία ενδέχεται να ποικίλλει ανάλογα με τις ανάγκες των χρηστών δεν θίγει την ταξινόμησή της ως τακτικής υπηρεσίας.

5. α) Νοούνται ως «γραμμές κλειστής διαδρομής» γραμμές οι οποίες εξυπηρετούν, με επαναλαμβανόμενα δρομολόγια μετ' επιστροφής, τη μεταφορά ομάδων επιβατών που έχουν συσταθεί εκ των προτέρων, από συγκεκριμένο σημείο αναχώρησης προς συγκεκριμένο προορισμό. Κάθε ομάδα, αποτελούμενη από τους επιβάτες που πραγματοποίησαν τη διαδρομή μετάβασης, μεταφέρεται στο σημείο αναχώρησης με μεταγενέστερο δρομολόγιο από τον ίδιο μεταφορέα.

Ως σημεία αναχώρησης και προορισμού νοούνται αντιστοίχως το σημείο εκκίνησης και το σημείο τερματισμού της διαδρομής σε ακτίνα 50 χιλιομέτρων.

β) Στις γραμμές κλειστής διαδρομής, δεν επιτρέπεται η επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών κατά τη διάρκεια της διαδρομής.

γ) Η πρώτη διαδρομή επιστροφής και η τελευταία διαδρομή μετάβασης σε μια σειρά γραμμών κλειστής διαδρομής πραγματοποιούνται χωρίς επιβάτες.

δ) Εντούτοις, η ταξινόμηση μιας μεταφοράς ως γραμμής κλειστής διαδρομής δεν θίγεται εάν, με τη σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων αρχών του συμβαλλόμενου μέρους ή των ενδιαφερόμενων συμβαλλόμενων μερών:

— και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του εδαφίου 1, επιβάτες πραγματοποιούν τη διαδρομή της επιστροφής με άλλη ομάδα επιβατών ή με άλλο μεταφορέα,

— και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του εδαφίου 2, επιβιβάζονται ή αποβιβάζονται επιβάτες στη διάρκεια της διαδρομής,

— και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του εδαφίου 3, η πρώτη διαδρομή μετάβασης και η τελευταία διαδρομή επιστροφής πραγματοποιούνται χωρίς επιβάτες.

6. Νοούνται ως «συμβαλλόμενα μέρη» οι συμβαλλόμενοι οι οποίοι δεσμεύονται με την παρούσα συμφωνία και για τους οποίους η τελευταία βρίσκεται σε ισχύ.

Η παρούσα συμφωνία έχει εφαρμογή στα εδάφη όπου εφαρμόζεται η συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και με τους όρους που καθορίζονται σ' αυτήν καθώς και στα εδάφη της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, της Βουλγαρίας, της Κροατίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Μολδαβίας, της Πολωνίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακίας, της Σλοβενίας και της Τουρκίας, εφόσον έχουν συνάψει την παρούσα συμφωνία.

7. Νοούνται ως «αρμόδιες αρχές» οι αρχές που έχουν ορισθεί από τα κράτη μέλη της Κοινότητας και από τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη για να φέρουν σε πέρας τα καθήκοντα που περιγράφονται στα μέρη V, VI, VII, VIII και IX της παρούσας συμφωνίας.

8. Νοείται ως «διαμετακόμιση» το τμήμα μιας μεταφοράς μέσω του εδάφους ενός συμβαλλόμενου μέρους, κατά το οποίο δεν επιβιβάζονται ούτε αποβιβάζονται επιβάτες.

ΜΕΡΟΣ II

ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΙΚΟΥΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΙΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Άρθρο 4

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη θέτουν σε εφαρμογή, εάν δεν εφαρμόζουν ήδη, διατάξεις ισοδύναμες προς τις διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας που μνημονεύεται στο παράρτημα 1.

2. Αναφορικά με τον όρο της χρηματοοικονομικής επιφάνειας κατ' άρθρο 3 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας, τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν τη δυνατότητα, μέχρι 1.1.2003 ή ακόμη 1.1.2005, να καθορίσουν ως ελάχιστο διαθέσιμο κεφάλαιο και αποθεματικά ένα ποσό χαμηλότερο από το προβλεπόμενο υπό γ) υπό τον όρο ότι στην περίπτωση της δεύτερης προθεσμίας θα γίνει σχετική δήλωση κατά την κύρωση της συμφωνίας, και με την επιφύλαξη των διατάξεων της ευρωπαϊκής συμφωνίας σύνδεσης ανάμεσα στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και τα κράτη μέλη αυτών και ορισμένα συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας συμφωνίας.

ΜΕΡΟΣ III

ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

Άρθρο 5

Λεωφορεία και πούλμαν χρησιμοποιούμενα για την εξυπηρέτηση έκτακτων διεθνών γραμμών που καλύπτονται από την παρούσα συμφωνία συμμορφώνονται προς τα τεχνικά πρότυπα του παραρτήματος 2.

ΜΕΡΟΣ IV

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

Άρθρο 6

Απελευθερωμένες υπηρεσίες έκτακτων γραμμών

Για τις κατωτέρω υπηρεσίες έκτακτου χαρακτήρα δεν προϋποτίθεται έγκριση στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

1. Διαδρομές κεκλεισμένων των θυρών, υπηρεσίες δηλαδή κατά τις οποίες το ίδιο λεωφορείο ή πούλμαν χρησιμοποιείται για τη μεταφορά της ίδιας ομάδας επιβατών σε όλη τη διαδρομή και για την επιστροφή τους στο σημείο αναχώρησης. Το σημείο αναχώρησης βρίσκεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

2. Γραμμές κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται με επιβάτες και η διαδρομή επιστροφής χωρίς επιβάτες. Το σημείο αναχώρησης βρίσκεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

3. Γραμμές κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται χωρίς επιβάτες και όλοι οι επιβάτες επιβιβάζονται στο ίδιο σημείο, υπό τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Οι επιβάτες έχουν ενωθεί σε ομάδες στο έδαφος ενός μη συμβαλλόμενου μέρους ή συμβαλλόμενου μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας ή από εκείνο όπου επιβιβάζονται οι επιβάτες, βάσει συμβάσεων οι οποίες συνήφθησαν πριν την άφιξη στο έδαφος του τελευταίου αυτού. Οι επιβάτες μεταφέρονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

β) Οι επιβάτες έχουν προηγουμένως οδηγηθεί από τον ίδιο μεταφορέα και υπό τις συνθήκες που προβλέπονται υπό 2 στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου επιβιβάζονται εκ νέου και μεταφέρονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

γ) Οι επιβάτες έχουν προσκληθεί να ταξιδέψουν στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου μέρους με έξοδα αυτού που έκανε την πρόσκληση. Οι επιβάτες πρέπει να αποτελούν ομοιογενή ομάδα που δεν σχηματίστηκε αποκλειστικά για το συγκεκριμένο ταξίδι και που μεταφέρεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

Δεν χρειάζεται επίσης έγκριση:

4. Για διαμετακόμιση μέσω του εδάφους συμβαλλόμενων μερών στο πλαίσιο έκτακτων υπηρεσιών για τις οποίες επίσης δεν προβλέπεται έγκριση.

5. Για λεωφορεία και πούλμαν κενά επιβατών που θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά σε αντικατάσταση άλλων που έπαθαν ζημιές ή που χάλασαν ενώ εκτελούσαν διεθνή γραμμή καλυπτόμενη από την παρούσα συμφωνία.

Για υπηρεσίες παρεχόμενες από μεταφορείς εγκατεστημένους στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα σημεία αναχώρησης ή/και προορισμού μπορούν να βρίσκονται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανεξαρτήτως κράτους μέλους στο οποίο έχει ταξινομηθεί το όχημα ή κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

Άρθρο 7

Μη απελευθερωμένες υπηρεσίες έκτακτων γραμμών

1. Έκτακτες γραμμές άλλες πλην εκείνων που περιγράφονται στο άρθρο 6 υπόκεινται σε υποχρεωτική έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 15.

2. Για υπηρεσίες παρεχόμενες από μεταφορείς εγκατεστημένους στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα σημεία αναχώρησης ή/και προορισμού μπορούν να βρίσκονται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανεξαρτήτως κράτους μέλους στο οποίο έχει ταξινομηθεί το όχημα ή κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

ΜΕΡΟΣ V

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 8

Τα συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας συμφωνίας προσχωρούν, εφόσον δεν έχουν ακόμη προσχωρήσει, στην από 1ης Ιουλίου 1970 Ευρωπαϊκή Συμφωνία που διέπει την εργασία Πληρωμάτων Οχημάτων τα οποία εκτελούν Διεθνείς Οδικές Μεταφορές (AETR), όπως τροποποιήθηκε στη συνέχεια, ή εφαρμόζουν τους κοινοτικούς κανονισμούς 3820/85 και 3821/85 όπως αυτοί είχαν όταν τέθηκε σε ισχύ η παρούσα συμφωνία.

ΜΕΡΟΣ VI

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 9

1. Λεωφορεία και πούλμαν χρησιμοποιούμενα για μεταφορές σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία απαλλάσσονται από κάθε είδους φόρους και τέλη που εισπράττονται για την κυκλοφορία ή κατοχή οχημάτων καθώς και από κάθε είδους ειδικούς φόρους και τέλη που εισπράττονται για μεταφορές πραγματοποιούμενες στο έδαφος των άλλων συμβαλλόμενων μερών.

Λεωφορεία και πούλμαν δεν απαλλάσσονται από την καταβολή φόρων και δασμών επί των υγρών καυσίμων, ΦΠΑ επί των υπηρεσιών μεταφοράς, διοδίων και τελών χρήσεως της υποδομής μεταφορών.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη μεριμνούν ώστε να μην επιβάλλονται ταυτοχρόνως για τη χρησιμοποίηση ενός τμήματος οδού διόδια και κάθε άλλου είδους τέλη χρήσεως. Εντούτοις, τα μέρη μπορούν να επιβάλλουν διόδια για δίκτυα όπου εισπράττονται τέλη χρήσεως, για τη χρησιμοποίηση γεφυρών, σηράγγων και ορεινών διαβάσεων.

3. Τα καύσιμα λεωφορείων και πούλμαν τα οποία περιέχονται στις δεξαμενές καυσίμων που έχει τοποθετήσει προς τούτο ο κατασκευαστής, και τα οποία σε καμία περίπτωση δεν υπερβαίνουν τα 600 λίτρα, καθώς και τα λιπαντικά που περιέχονται στα λεωφορεία και πούλμαν με αποκλειστικό σκοπό να χρησιμοποιηθούν για τη λειτουργία τους, απαλλάσσονται από εισαγωγικούς δασμούς και άλλου είδους φόρους και επιβαρύνσεις που επιβάλλονται σε άλλα συμβαλλόμενα μέρη.

4. Η μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 θα καταρτίσει κατάλογο των φόρων που εισπράττονται σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος για τις οδικές μεταφορές επιβατών με πούλμαν και λεωφορεία. Στον εν λόγω κατάλογο θα εμφαίνονται οι φόροι που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 1, πρώτο εδάφιο, του παρόντος άρθρου οι οποίοι μπορούν να εισπράττονται μόνο στο συμβαλλόμενο μέρος όπου έχει ταξινομηθεί το όχημα. Θα εμφαίνονται επίσης οι φόροι που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 1, δεύτερο εδάφιο, του παρόντος άρθρου που μπορούν να εισπράττονται σε συμβαλλόμενα μέρη άλλα πλην του συμβαλλόμενου μέρους όπου έχει ταξινομηθεί το όχημα. Συμβαλλόμενα μέρη που αντικαθιστούν οποιονδήποτε φόρο του εν λόγω καταλόγου με άλλο φόρο παρεμφερή ή διαφορετικό, ενημερώνουν τη μεικτή επιτροπή για να επιφέρει τις αναγκαίες τροπολογίες.

5. Ανταλλακτικά και εργαλεία που εισάγονται προς επισκευή λεωφορείων ή πούλμαν που υφίστανται βλάβη ενώ εκτελούν διεθνή οδική μεταφορά απαλλάσσονται από δασμούς και κάθε είδους φόρους και επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή τους στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους, με τους όρους που προβλέπονται στη νομοθεσία του τελευταίου η οποία διέπει την προσωρινή εισαγωγή τέτοιων εμπορευμάτων. Τα ανταλλακτικά που αντικαθίστανται θα πρέπει να επανεξάγονται ή να καταστρέφονται υπό τον έλεγχο της αρμόδιας τελωνειακής αρχής του άλλου συμβαλλόμενου μέρους.

ΜΕΡΟΣ VII

ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΓΙΑ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΕΓΚΡΙΣΗ

Άρθρο 10

Η παροχή των υπηρεσιών που περιγράφονται στο άρθρο 6 πραγματοποιείται με την κάλυψη ενός εγγράφου ελέγχου που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές ή άλλος δεόντως εξουσιοδοτημένος οργανισμός του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

Άρθρο 11

1. Το έγγραφο ελέγχου περιλαμβάνει καταστάσεις επιβατών με αποσπώμενα φύλλα, σε τεύχη των 25 φύλλων με το κάθε φύλλο εις διπλούν. Για το έγγραφο ελέγχου χρησιμοποιείται το υπόδειγμα του παραρτήματος 3 της παρούσας συμφωνίας.

2. Τα τεύχη και οι καταστάσεις επιβατών είναι αριθμημένα. Οι καταστάσεις επιβατών αριθμούνται επίσης με τη σειρά, από το 1 έως το 25.

3. Το κείμενο στο εξώφυλλο και στα φύλλα τυπώνεται στις επίσημες γλώσσες του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

Άρθρο 12

1. Το τεύχος του άρθρου 11 εκδίδεται στο όνομα του μεταφορέα και δεν μεταβιβάζεται.

2. Το πρωτότυπο της κατάστασης επιβατών παραμένει στο λεωφορείο ή το πούλμαν σε όλη τη διάρκεια της διαδρομής την οποία καλύπτει.

3. Ο μεταφορέας έχει την ευθύνη για την ορθή τήρηση των καταστάσεων επιβατών.

Άρθρο 13

1. Η κατάσταση επιβατών συμπληρώνεται εις διπλούν από τον μεταφορέα για κάθε διαδρομή και πριν την εκκίνηση.

2. Ο μεταφορέας έχει τη δυνατότητα να καταρτίζει εκ των προτέρων κατάλογο των επιβατών σε χωριστό φύλλο, το οποίο και επισυνάπτεται στην κανονική κατάσταση επιβατών. Η σφραγίδα του μεταφορέα ή κατά περίπτωση η υπογραφή του μεταφορέα ή του οδηγού τίθενται τόσο στον κατάλογο όσο και στην κατάσταση επιβατών.

3. Για τις γραμμές που περιλαμβάνουν διαδρομή μετάβασης χωρίς επιβάτες όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 υπό 3 της παρούσας συμφωνίας, ο κατάλογος των επιβατών μπορεί να καταρτιστεί κατά την επιβίβαση όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 14

Οι αρμόδιες αρχές δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων μερών μπορούν να κρίνουν από κοινού κατά πόσον χρειάζεται ή όχι να καταρτιστεί κατάλογος των επιβατών. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο αριθμός των επιβατών πρέπει να εμφαίνεται στο έγγραφο ελέγχου.

Η μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 ενημερώνεται σχετικά με τις εν λόγω συνεννοήσεις.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΕΓΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΜΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Άρθρο 15

1. Με τη σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων μερών όπου επιβιβάζονται ή αποβιβάζονται οι επιβάτες καθώς και των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων μερών μέσα από το έδαφος των οποίων διέρχεται το δρομολόγιο, εκδίδεται έγκριση για κάθε έκτακτη γραμμή της οποίας οι υπηρεσίες δεν έχουν απελευθερωθεί κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 6. Όταν το σημείο αναχώρησης ή προορισμού βρίσκεται σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η διαμετακόμιση μέσω άλλων κρατών μελών της Κοινότητας δεν προϋποθέτει έγκριση.

2. Για την έγκριση χρησιμοποιείται το υπόδειγμα του παραρτήματος 5.

Άρθρο 16

Αίτηση έγκρισης

1. Η αίτηση έγκρισης υποβάλλεται από τον μεταφορέα στις αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το σημείο αναχώρησης.

Για τις αιτήσεις χρησιμοποιείται το υπόδειγμα του παραρτήματος 4.

2. Οι μεταφορείς συμπληρώνουν το έντυπο της αίτησης και επισυνάπτουν αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τα οποία ο αιτών έχει άδεια να πραγματοποιεί έκτακτες διεθνείς μεταφορές με πούλμαν και λεωφορεία κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 υπό α) δεύτερη περίπτωση.

3. Οι αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το σημείο αναχώρησης εξετάζουν την εκάστοτε αίτηση έγκρισης και, εφόσον την εγκρίνουν, την προωθούν στις αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών προορισμού καθώς και στις αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών διαμετακόμισης.

4. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 15 παράγραφος 1, τα συμβαλλόμενα μέρη διαμετακόμισης έχουν τη δυνατότητα να αποφανθούν ότι δεν απαιτείται πλέον η σύμφωνη γνώμη τους για την παροχή των υπηρεσιών. Σε μια τέτοια περίπτωση, η μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 ενημερώνεται σχετικά.

5. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών των οποίων έχει ζητηθεί η σύμφωνη γνώμη εκδίδουν την έγκριση εντός μηνός, χωρίς διακρίσεις ως προς την εθνικότητα ή τον τόπο εγκατάστασης του μεταφορέα. Εάν οι εν λόγω αρχές δεν συμφωνήσουν ως προς τους όρους της έγκρισης, ενημερώνουν σχετικά με τους λόγους της μη συνεννόησης τις αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών που ενδιαφέρονται.

Άρθρο 17

Οι αρμόδιες αρχές δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων μερών έχουν τη δυνατότητα να συμφωνήσουν προκειμένου να απλουστευθούν η διαδικασία της έγκρισης, το υπόδειγμα της αίτησης έγκρισης και το υπόδειγμα έγκρισης έκτακτων υπηρεσιών που παρέχονται μεταξύ των εν λόγω συμβαλλόμενων μερών. Η μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 ενημερώνεται σχετικά.

ΜΕΡΟΣ IX

ΕΛΕΓΧΟΙ, ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο 18

Τα έγγραφα ελέγχου του άρθρου 10 και οι εγκρίσεις του άρθρου 15 βρίσκονται στο όχημα και τίθενται στη διάθεση παντός εξουσιοδοτημένου ελεγκτή που θα τα ζητήσει.

Άρθρο 19

Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών μεριμνούν ώστε οι μεταφορείς να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 20

Ακριβές αντίγραφο της άδειας εκτέλεσης έκτακτων διεθνών μεταφορών με λεωφορεία και πούλμαν κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 1 παράγραφος 1 υπό α) δεύτερη περίπτωση, βρίσκεται στο όχημα και τίθεται στη διάθεση παντός εξουσιοδοτημένου ελεγκτή που θα το ζητήσει.

Η μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 ενημερώνεται σχετικά με τα υποδείγματα ενός τέτοιου εγγράφου εκδιδόμενου από τις αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών.

Άρθρο 21

Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών θεσπίζουν ένα σύστημα κυρώσεων για την παραβίαση της παρούσας συμφωνίας. Οι κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, ανάλογες με τη σοβαρότητα της παράβασης και αποτρεπτικές.

Άρθρο 22

1. Σε περιπτώσεις σοβαρών ή επανειλημμένων παραβιάσεων των κανονισμών που διέπουν τις οδικές μεταφορές, και μάλιστα εκείνων που αφορούν τον χρόνο οδήγησης και ανάπαυσης και την οδική ασφάλεια, εκ μέρους μεταφορέων που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι, και οι οποίες θα μπορούσαν να επισύρουν αφαίρεση της άδειας του μεταφορέα, οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου συμβαλλόμενου μέρους ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας με όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους σχετικά με τις παραβάσεις που έγιναν και τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν.

2. Οι αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους όπου έλαβαν χώρα οι σοβαρές ή επανειλημμένες παραβιάσεις των κανονισμών που διέπουν τις οδικές μεταφορές, και μάλιστα εκείνων που αφορούν τον χρόνο οδήγησης και ανάπαυσης και την οδική ασφάλεια, μπορούν να απαγορεύουν προσωρινά την πρόσβαση του μεταφορέα στο έδαφος του υπόψη συμβαλλόμενου μέρους.

Σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί προσωρινά μόνο να απαγορεύει την πρόσβαση στο έδαφός του.

Οι αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας και η μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 ενημερώνονται σχετικά με τη λήψη τέτοιων μέτρων.

3. Σε περιπτώσεις σοβαρών ή επανειλημμένων παραβιάσεων των κανονισμών που διέπουν τις οδικές μεταφορές, και μάλιστα εκείνων που αφορούν τον χρόνο οδήγησης και ανάπαυσης και την οδική ασφάλεια, εκ μέρους ενός μεταφορέα, οι αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας λαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα προς αποτροπή επανάληψης των παραβιάσεων όπως η αναστολή ή και η αφαίρεση της άδειας οδικών μεταφορών. Η μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 ενημερώνεται σχετικά με τη λήψη τέτοιων μέτρων.

4. Τα συμβαλλόμενα μέρη εγγυώνται το δικαίωμα του μεταφορέα να ασκήσει έφεση εναντίων των κυρώσεων που του επιβλήθηκαν.

ΜΕΡΟΣ X

Η ΜΕΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο 23

1. Για να διευκολυνθεί η διαχείριση της παρούσας συμφωνίας, συγκροτείται μεικτή επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους των συμβαλλόμενων μερών.

2. Η μεικτή επιτροπή συνεδριάζει για πρώτη φορά μέσα σε έξι μήνες αφότου τεθεί σε ισχύ η παρούσα συμφωνία.

3. Η μεικτή επιτροπή θεσπίζει εσωτερικό κανονισμό.

4. Η μεικτή επιτροπή συνεδριάζει εφόσον το ζητήσει ένα τουλάχιστον συμβαλλόμενο μέρος.

5. Η μεικτή επιτροπή έχει τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση μόνο εφόσον στις συνεδριάσεις της παρίστανται τα δύο τρίτα των συμβαλλόμενων μερών, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας συμπεριλαμβανομένης.

6. Όταν η μεικτή επιτροπή είναι υποχρεωμένη να λάβει αποφάσεις, απαιτείται ομοφωνία των παρόντων μερών. Σε περίπτωση μη ομοφωνίας, και εφόσον το ζητήσουν ένα ή περισσότερα από τα ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα μέρη, οι αρμόδιες αρχές συνεδριάζουν για να ανταλλάξουν απόψεις μέσα σε προθεσμία έξι εβδομάδων.

Άρθρο 24

1. Η μεικτή επιτροπή μεριμνά για την ορθή εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας. Η μεικτή επιτροπή ενημερώνεται για κάθε μέτρο που θεσπίζεται ή πρόκειται να θεσπιστεί με σκοπό την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας.

2. Συγκεκριμένα, η μεικτή επιτροπή:

α) Με βάση τις πληροφορίες που της παρέχουν τα συμβαλλόμενα μέρη, καταρτίζει κατάλογο των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων μερών οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διεκπεραίωση των καθηκόντων που περιγράφονται στα μέρη V, VI VII, VIII και IX της παρούσας συμφωνίας.

β) Τροποποιεί ή αναπροσαρμόζει τα έγγραφα ελέγχου και λοιπά υποδείγματα εγγράφων προβλεπόμενα στα παραρτήματα της παρούσας συμφωνίας.

γ) Τροποποιεί ή αναπροσαρμόζει τα παραρτήματα που αφορούν τα τεχνικά πρότυπα λεωφορείων και πούλμαν, καθώς και το παράρτημα 1 σχετικά με τους όρους που ισχύουν για τους οδικούς μεταφορείς επιβατών κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 4, με σκοπό να ενσωματωθούν μελλοντικά μέτρα που θα ληφθούν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

δ) Με βάση τις πληροφορίες που της παρέχουν τα συμβαλλόμενα μέρη, και για ενημερωτικούς σκοπούς, καταρτίζει κατάλογο όλων των τελωνειακών δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 9 παράγραφοι 4 και 5.

ε) Τροποποιεί ή αναπροσαρμόζει τις απαιτήσεις σχετικά με τις κοινωνικές διατάξεις του άρθρου 8, με σκοπό να ενσωματωθούν μελλοντικά μέτρα που θα ληφθούν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

στ) Επιλύουν τυχόν διαφορές που αναφύονται σχετικά με την εφαρμογή και ερμηνεία της παρούσας συμφωνίας.

ζ) Υποβάλλουν συστάσεις περαιτέρω μέτρων προς την κατεύθυνση της απελευθέρωσης εκείνων των έκτακτων υπηρεσιών για τις οποίες απαιτείται ακόμη έγκριση.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν τα μέτρα που κρίνονται αναγκαία για την εφαρμογή των αποφάσεων της μεικτής επιτροπής σύμφωνα με τις δικές τους εσωτερικές διαδικασίες.

4. Σε περίπτωση μη διευθέτησης τυχόν διαφωνίας κατά την έννοια της παραγράφου 2 υπό (στ) του παρόντος άρθρου, τα ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα μέρη παραπέμπουν τη διαφορά σε ομάδα διαιτησίας. Κάθε ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος διορίζει ένα διαιτητή. Διαιτητή ορίζει επίσης και η ίδια η μεικτή επιτροπή.

Οι αποφάσεις των διαιτητών λαμβάνονται κατά πλειοψηφία.

Τα συμβαλλόμενα μέρη που εμπλέκονται στη διαφωνία λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται για την υλοποίηση των αποφάσεων των διαιτητών.

ΜΕΡΟΣ XI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25

Διμερείς συμφωνίες

1. Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας αντικαθιστούν άλλες σχετικές διατάξεις συμφωνιών που έχουν συναφθεί ανάμεσα στα συμβαλλόμενα μέρη. Σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται για συμφωνίες συναφθείσες ανάμεσα σε ένα κράτος μέλος και σε ένα συμβαλλόμενο μέρος.

2. Συμβαλλόμενα μέρη άλλα πλην της Ευρωπαϊκής Κοινότητας έχουν τη δυνατότητα να συνεννοηθούν ώστε να μην εφαρμόζουν το άρθρο 5 και το παράρτημα 2 της παρούσας συμφωνίας και να εφαρμόζουν άλλα τεχνικά πρότυπα λεωφορείων και πούλμαν που εκτελούν έκτακτες μεταφορές ανάμεσα στα εν λόγω συμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της διαμετακόμισης μέσω του εδάφους τους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 6 του παραρτήματος 2, οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας αντικαθιστούν άλλες σχετικές διατάξεις συμφωνιών που έχουν συναφθεί ανάμεσα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και σε άλλα συμβαλλόμενα μέρη.

Εντούτοις, οι διατάξεις απαλλαγής από την έγκριση που περιέχονται σε ισχύουσες διμερείς συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και άλλων συμβαλλόμενων μερών σε ό,τι αφορά τις έκτακτες υπηρεσίες του άρθρου 7 μπορούν να διατηρηθούν και να ανανεωθούν. Σε μια τέτοια περίπτωση, τα ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα μέρη ενημερώνουν αμέσως τη μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 σχετικά.

Άρθρο 26

Υπογραφή

Η παρούσα συμφωνία είναι ανοικτή προς υπογραφή στις Βρυξέλλες από 14 Απριλίου 2000 έως 30 Ιουνίου 2001, και στη συνέχεια στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ενεργεί ως θεματοφύλακας της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 27

Κύρωση ή έγκριση και θεματοφύλακας της συμφωνίας

Τα συμβαλλόμενα μέρη εγκρίνουν ή κυρώνουν την παρούσα συμφωνία ακολουθώντας τις κατ' ιδίαν διαδικασίες. Οι πράξεις έγκρισης ή κύρωσης κατατίθενται από τα συμβαλλόμενα μέρη στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία και ενημερώνει όλα τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 28

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ για τα συμβαλλόμενα μέρη που την έχουν εγκρίνει ή κυρώσει, και με την προϋπόθεση ότι την έχουν εγκρίνει ή κυρώσει τέσσερα συμβαλλόμενα μέρη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας συμπεριλαμβανομένης, την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα αφότου κατατέθηκε η τέταρτη πράξη έγκρισης ή κύρωσης, ή ακόμη την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα υπό τον όρο ότι κατά τη στιγμή κύρωσης της συμφωνίας έγινε αντίστοιχη δήλωση.

2. Για κάθε συμβαλλόμενο μέρος που την εγκρίνει ή την κυρώνει, η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ μετά την έναρξη ισχύος την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα αφότου το ενδιαφερόμενο μέρος κατέθεσε την πράξη έγκρισης ή κύρωσης.

Άρθρο 29

Διάρκεια της συμφωνίας — αξιολόγηση της λειτουργίας της συμφωνίας

1. Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται για χρονική διάρκεια πέντε ετών, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής.

2. Η διάρκεια της συμφωνίας παρατείνεται αυτομάτως για μια ακόμη πενταετία ανάμεσα σε όσα συμβαλλόμενα μέρη δεν εκδηλώσουν αντίθετη επιθυμία. Στην τελευταία περίπτωση, το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος ενημερώνει τον θεματοφύλακα για την πρόθεσή του, σύμφωνα με το άρθρο 31.

3. Προτού λήξει η πενταετία, η μεικτή επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση της λειτουργίας της συμφωνίας.

Άρθρο 30

Προσχώρηση

1. Αφού τεθεί σε ισχύ, η παρούσα συμφωνία είναι ανοικτή για προσχώρηση σε χώρες που είναι πλήρη μέλη της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Υπουργών Μεταφορών. Σε περίπτωση προσχώρησης χωρών που είναι μέλη της συμφωνίας του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, η παρούσα συμφωνία δεν έχει εφαρμογή ανάμεσα στα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

2. Η παρούσα συμφωνία είναι επίσης ανοικτή για προσχώρηση στη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, στο Πριγκιπάτο της Ανδόρας και στο Πριγκιπάτο του Μονακό.

3. Για κάθε κράτος που προσχωρεί στη συμφωνία μετά την έναρξη ισχύος κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 28, η συμφωνία τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα μετά την κατάθεση της πράξης προσχώρησης από το εκάστοτε κράτος.

4. Σε κάθε κράτος που προσχωρεί στη συμφωνία μετά την έναρξη ισχύος αυτής κατά την έννοια του άρθρου 28, μπορεί να δοθεί περίοδος τριών ετών κατ' ανώτατο όριο για τη θέσπιση διατάξεων που θα ισοδυναμούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές του παραρτήματος 1. Η μεικτή επιτροπή ενημερώνεται για τα μέτρα που θεσπίζονται σχετικά.

Άρθρο 31

Καταγγελία

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να καταγγείλει μονομερώς την παρούσα συμφωνία μετά από προειδοποίηση ενός έτους διενεργούμενη ταυτοχρόνως προς τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη μέσω του θεματοφύλακα. Ενημερώνεται επίσης και η μεικτή επιτροπή σχετικά με τους λόγους της καταγγελίας. Εντούτοις, η συμφωνία δεν μπορεί να καταγγελθεί μέσα στην πρώτη τετραετία μετά την έναρξη ισχύος κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 28.

Εάν η συμφωνία καταγγελθεί από ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη και ο αριθμός των απομενόντων συμβαλλόμενων μερών υπολείπεται του αρχικώς συμφωνηθέντος για την έναρξη ισχύος της συμφωνίας κατά την έννοια του άρθρου 28, η συμφωνία παραμένει σε ισχύ εκτός εάν αποφασίσει διαφορετικά η μεικτή επιτροπή, αποτελούμενη από τα απομένοντα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 32

Λύση

Συμβαλλόμενο μέρος που προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση παύει να θεωρείται ως συμβαλλόμενο μέρος αρχής γενομένης από την ημερομηνία της προσχώρησης.

Άρθρο 33

Παραρτήματα

Τα παραρτήματα της παρούσας συμφωνίας αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτής.

Άρθρο 34

Γλώσσες

Η παρούσα συμφωνία, συντεταγμένη στα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά και με τα κείμενα αυτά να θεωρούνται αυθεντικά, κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο και διαβιβάζει ακριβές αντίγραφο σε καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά για την ορθή μετάφραση της συμφωνίας στις επίσημες γλώσσες αυτού. Αντίγραφο της μετάφρασης κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αντίγραφα όλων των μεταφράσεων της συμφωνίας και των παραρτημάτων της αποστέλλονται από τον θεματοφύλακα σε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι κάτωθι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συμφωνία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΔΙΚΟΥΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΙΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4

Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην οποία αναφέρεται το άρθρο 4 είναι η εξής:

Οδηγία 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 1996, για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και για την αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που αποσκοπούν σε εξυπηρέτηση του δικαιώματος πρόσβασης στις εσωτερικές και διεθνείς μεταφορές (ΕΕ L 124 της 23.5.1996, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 98/76/ΕΚ του Συμβουλίου της 1ης Οκτωβρίου 1998 (ΕΕ L 277 της 14.10.1998, σ. 17).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΤΕΧΝΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΥΛΜΑΝ

Άρθρο 1

Με την έναρξη ισχύος της συμφωνίας Interbus για κάθε συμβαλλόμενο μέρος, λεωφορεία και πούλμαν που εκτελούν έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών συμμορφώνονται με τους κανόνες που θεσπίζονται στα παρακάτω νομοθετήματα:

α) Οδηγία 96/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1996, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους (ΕΕ L 46 της 17.2.1997, σ. 1).

β) Οδηγία 92/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με την εγκατάσταση και χρήση διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας σε ορισμένες κατηγορίες μηχανοκίνητων οχημάτων στην Κοινότητα (ΕΕ L 57 της 2.3.1997, σ. 27).

γ) Οδηγία 96/53/ΕΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1996, σχετικά με το βάρος, τις διαστάσεις και άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων οχημάτων οδικών μεταφορών (ΕΕ L 235 της 17.9.1996, σ. 59).

δ) Οδηγία 3821/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370 της 31.12.1985, σ. 8), όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με τον κανονισμό της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2135/98 της 24.9.1998 (ΕΕ L 274 της 9.10.1998, σ. 1) ή ισοδύναμοι κανόνες που έχουν θεσπιστεί βάσει της συμφωνίας ΑΕΤR, των πρωτοκόλλων αυτής συμπεριλαμβανομένων.

Άρθρο 2

Με την έναρξη ισχύος της συμφωνίας Interbus για κάθε συμβαλλόμενο μέρος, συμβαλλόμενα μέρη άλλα πλην της Ευρωπαϊκής Κοινότητας πρέπει να συμμορφώνονται, σε ό,τι αφορά λεωφορεία και πούλμαν που εκτελούν έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών, με τις απαιτήσεις των κάτωθι κοινοτικών οδηγιών ή ισοδύναμων κανονιστικών ρυθμίσεων της Οικονομικής Επιτροπής του ΟΗΕ για την Ευρώπη (UN-ECE) σχετικά με ομοιόμορφες διατάξεις που αφορούν την έγκριση τύπου για νέα οχήματα μαζί με τον εξοπλισμό τους.

Αντικείμενο ρύθμισης	UN-ECE Κανονιστική ρύθμιση/όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά	Κοινοτική οδηγία (αρχική-όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά)	Ημερομηνία ενεργοποίησης στην ΕΕ
Εκπομπές καυσαερίων	49/01 49/02, έγκριση A 49/02, έγκριση B	88/77 91/542 στάδιο 1 91/542 στάδιο 2 96/1	1.10.1993 1.10.1996
Καπνός	24/03	72/306	2.8.1972
Εκπομπές θορύβων	51/02	70/157 84/424 92/97	1.10.1989 1.10.1996
Σύστημα πέδησης	13/09	71/320 88/194 91/422 98/12	1.10.1991 1.10.1994
Ελαστικά	54	92/23	1.1.1993
Φώτα και διατάξεις φωτεινής σηματοδότησης	48/01	76/756 91/663 97/28	1.1.1994

Άρθρο 3

Λεωφορεία και πούλμαν που χρησιμοποιούνται για τις παρακάτω υπηρεσίες:

α) από κράτος μέλος της Κοινότητας (πλην Ελλάδος) προς συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας Interbus,

β) από κράτος μέλος της Interbus προς κράτος μέλος της Κοινότητας (πλην Ελλάδος),

γ) από κράτος μέλος της Interbus προς την Ελλάδα μέσω κράτους μέλους της Κοινότητας, παρεχόμενες από μεταφορείς εγκατεστημένους σε συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας Interbus,

υπόκεινται στους παρακάτω κανόνες:

1. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά προ της 1.1.1980 δεν χρησιμοποιούνται για παροχή έκτακτων υπηρεσιών τις οποίες καλύπτει η παρούσα συμφωνία.

2. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1980 και 31.12.1981 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2000.

3. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1982 και 31.12.1983 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2001.

4. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1984 και 31.12.1985 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2002.

5. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1986 και 31.12.1987 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2003.

6. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1988 και 31.12.1989 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2004.

7. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά από 1.1.1990 και μετά (EURO 0) χρησιμοποιούνται από 1.1.2005 και μετά.

8. Από 1.1.2007 και μετά, χρησιμοποιούνται μόνο λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά από 1.10.1993 και μετά (EURO 1).

Άρθρο 4

Λεωφορεία και πούλμαν που χρησιμοποιούμενα στις παρακάτω υπηρεσίες:

α) από την Ελλάδα προς συμβαλλόμενα μέρη της Interbus,

β) από συμβαλλόμενα μέρη της Interbus προς την Ελλάδα,

υπόκεινται στους παρακάτω κανόνες:

1. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά προ της 1.1.1980 δεν χρησιμοποιούνται για παροχή έκτακτων υπηρεσιών τις οποίες καλύπτει η παρούσα συμφωνία.

2. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1980 και 31.12.1981 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2000.

3. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1982 και 31.12.1983 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2001.

4. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1984 και 31.12.1985 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2003.

5. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1986 και 31.12.1987 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2005.

6. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά μεταξύ 1.1.1988 και 31.12.1989 χρησιμοποιούνται μόνο μέχρι 31.12.2007.

7. Λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν από 1.1.1990 (EURO 0) και μετά χρησιμοποιούνται από 1.1.2008 και μετά.

8. Από 1.1.2010 και μετά, χρησιμοποιούνται μόνο λεωφορεία και πούλμαν που ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά από 1.10.1993 και μετά (EURO 1).

Άρθρο 5

Κοινοτικά λεωφορεία και πούλμαν χρησιμοποιούμενα για διαδρομές από την Ελλάδα προς άλλες κοινοτικές χώρες και αντιστρόφως μέσω συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας Interbus δεν καλύπτονται από τους τωρινούς κανόνες περί τεχνικών προτύπων, υπόκεινται όμως στους κανόνες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 6

1. Οι περί τεχνικών προτύπων κανόνες που περιέχονται σε διμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς μεταξύ κρατών μελών της Κοινότητας και συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας Interbus αναφορικά με τη διμερή κίνηση και διαμετακόμιση, και οι οποίοι είναι αυστηρότεροι από τους κανόνες που θεσπίζονται βάσει της παρούσας συμφωνίας, μπορούν να εφαρμόζονται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2006.

2. Ενδιαφερόμενα κράτη μέλη της Κοινότητας και συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας Interbus ενημερώνουν τη μεικτή επιτροπή του άρθρου 23 της συμφωνίας σχετικά με το περιεχόμενο τέτοιων διμερών συμφωνιών ή διακανονισμών.

Άρθρο 7

1. Τηρείται επί του οχήματος και τίθεται στη διάθεση παντός εξουσιοδοτημένου ελεγκτή έγγραφο που αποδεικνύει την ημερομηνία πρώτης ταξινόμησης του οχήματος. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, όπου γίνεται λόγος για «ημερομηνία πρώτης ταξινόμησης του οχήματος» νοείται η πρώτη ταξινόμηση του οχήματος μετά την κατασκευή. Όταν η ημερομηνία πρώτης ταξινόμησης δεν είναι γνωστή, λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία κατασκευής.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία ο αρχικός κινητήρας έχει αντικατασταθεί από νέο, το έγγραφο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αντικαθίσταται από άλλο που αποδεικνύει ότι ο νέος κινητήρας συμμορφώνεται προς τους κανόνες έγκρισης τύπου του άρθρου 3.

Άρθρο 8

1. Με την επιφύλαξη της διάταξης για την οποία γίνεται λόγος υπό α) του άρθρου 1 του παρόντος παραρτήματος, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να θεσπίσουν τη διενέργεια αιφνιδίων επιθεωρήσεων ώστε να ελέγχεται κατά πόσον τα υπόψη λεωφορεία και πούλμαν συμμορφώνονται προς τις διατάξεις της οδηγίας 96/96/ΕΚ. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, «αιφνίδια επιθεώρηση» σημαίνει απρογραμμάτιστη (και συνεπώς μη αναμενόμενη) καθ' οδόν επιθεώρηση λεωφορείου ή πούλμαν που κυκλοφορεί στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους, διενεργούμενη από τις αρμόδιες αρχές.

2. Κατά τη διενέργεια των υπόψη επιθεωρήσεων, οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών συμπληρώνουν τον κατάλογο ελέγχου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ α και ΙΙ β. Αντίγραφο του συμπληρωμένου καταλόγου ελέγχου δίδεται στον οδηγό του λεωφορείου ή πούλμαν, για να το επιδεικνύει οσάκις του ζητείται και να απλουστεύονται έτσι ή και να αποφεύγονται, εάν είναι δυνατόν, άλλες επιθεωρήσεις μέσα σε υπερβολικά σύντομο χρόνο.

3. Εάν ο ελεγκτής κρίνει ότι η συντήρηση του λεωφορείου ή πούλμαν είναι ανεπαρκής και ότι η διενέργεια περαιτέρω ελέγχου είναι αιτιολογημένη, το λεωφορείο ή πούλμαν μπορεί να υποβληθεί σε τεχνικό έλεγχο σε εγκεκριμένο κέντρο τεχνικού ελέγχου οχημάτων, σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 96/96/ΕΚ.

4. Με την επιφύλαξη τυχόν άλλων κυρώσεων, εάν από την αιφνίδια επιθεώρηση προκύψει ότι το λεωφορείο ή πούλμαν δεν τηρεί τις διατάξεις της οδηγίας 96/96/ΕΚ, και ότι συνεπώς είναι δυνάμει επικίνδυνο για τους επιβαίνοντες ή για άλλους χρήστες του οδικού δικτύου, τότε η χρησιμοποίηση του λεωφορείου ή πούλμαν στο οδικό δίκτυο ενδέχεται να απαγορευθεί αμέσως.

5. Οι οδικοί έλεγχοι διεξάγονται χωρίς διακρίσεις ανάλογα με την εθνικότητα ή τον τόπο διαμονής του οδηγού ή τη χώρα ταξινόμησης του λεωφορείου ή πούλμαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2 α

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

1. Τόπος ελέγχου ..... 2. Ημερομηνία ..... 3. Ώρα .....

4. Διακριτικό σήμα εθνικότητας του οχήματος και αριθμός κυκλοφορίας .....

5. Κατηγορία οχήματος

☐ Πούλμαν [1]

6. Όνομα και διεύθυνση του μεταφορέα .....

7. Εθνικότητα .....

8. Οδηγός .....

9. Αποστολείς, διεύθυνση και τόπος φόρτωσης .....

10. Παραλήπτης, διεύθυνση και τόπος εκφόρτωσης .....

11. Μεικτή μάζα της μονάδας .....

12. Λόγοι απόρριψης:

☐ Σύστημα πέδησης και μέρη αυτού
☐ Ράβδοι διεύθυνσης
☐ Φώτα, διατάξεις φωτισμού και σηματοδότησης
☐ Τροχοί/πλήμνες/ελαστικά
☐ Σύστημα απαγωγής καυσαερίων (εξάτμιση)
☐ Θολερότητα του καπνού (ντίζελ)
☐ Εκπομπές αερίων (βενζίνη)

13. Διάφορα/παρατηρήσεις .....

14. Αρμόδια αρχή/υπάλληλος που διενήργησε τον έλεγχο .....

15. Αποτέλεσμα του ελέγχου

☐ επιτυχώς
☐ επιτυχώς με ανεπάρκειες ήσσονος σημασίας
☐ σοβαρές ανεπάρκειες
☐ άμεση απαγόρευση κυκλοφορίας

Υπογραφή του ελεγκτή/έγκριση

[1] Μηχανοκίνητο όχημα με τέσσερις τουλάχιστον τροχούς, χρησιμοποιούμενο για τη μεταφορά επιβατών, το οποίο, επιπλέον της θέσεως του οδηγού, διαθέτει πλέον των οκτώ θέσεων καθημένων (κατηγορίες Μ2, Μ3).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2 β

ΤΕΧΝΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΕΛΕΓΧΟΥΣ

Λεωφορεία και πούλμαν, όπως ορίζονται στο άρθρο 3, πρέπει να διατηρούνται σε κατάσταση τέτοια που να επιτρέπει στις ελεγκτικές αρχές να τα κρίνει ως τεχνικώς αξιόπιστα.

Ελέγχονται τα μέρη εκείνα που θεωρούνται σημαντικά για την ασφαλή και οικολογική λειτουργία του λεωφορείου ή πούλμαν. Επιπλέον των απλών ελέγχων λειτουργίας (φωτισμός, σηματοδότηση, κατάσταση ελαστικών, κλπ.), γίνονται ειδικές δοκιμές ή/και έλεγχοι στα συστήματα πέδησης και στα καυσαέρια, ως εξής:

1. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΔΗΣΗΣ

Κάθε μέρος του συστήματος πέδησης και τα μέσα ενεργοποίησης αυτού πρέπει να διατηρούνται σε ικανοποιητική και αποτελεσματική κατάσταση λειτουργίας και να είναι καταλλήλως ρυθμισμένα.

Το σύστημα πέδησης του λεωφορείου ή πούλμαν πρέπει να είναι σε θέση να επιτελεί τις ακόλουθες τρεις λειτουργίες πέδησης:

α) για λεωφορεία ή πούλμαν και τα ρυμουλκούμενα αυτών, το κύριο σύστημα πέδησης πρέπει να είναι σε θέση να επιβραδύνει το όχημα και να το ακινητοποιεί με ασφάλεια, ταχύτητα και αποτελεσματικότητα, ανεξαρτήτως συνθηκών φόρτωσης ή κλίσεως (ανωφερούς ή κατωφερούς) της οδού στην οποία κινείται·

β) για λεωφορεία ή πούλμαν και τα ρυμουλκούμενα αυτών, η πέδη στάθμευσης πρέπει να είναι σε θέση να κρατάει το λεωφορείο ή πούλμαν ακινητοποιημένο, ανεξαρτήτως συνθηκών φόρτωσης, σε αισθητή ανωφέρεια ή κατωφέρεια, ενώ οι ενεργές επιφάνειες της πέδης διατηρούνται στη θέση πέδησης με τη βοήθεια ενός συστήματος του οποίου η δράση είναι καθαρά μηχανική,

γ) για λεωφορεία ή πούλμαν, η βοηθητική πέδη (πέδη ανάγκης) πρέπει να είναι σε θέση να επιβραδύνει και να ακινητοποιεί το λεωφορείο ή πούλμαν, ανεξαρτήτως συνθηκών φόρτωσης, μετά από εύλογη απόσταση, ακόμη και σε περίπτωση αστοχίας του κύριου συστήματος πέδησης.

Σε περίπτωση που η κατάσταση συντήρησης του λεωφορείου ή πούλμαν είναι επισφαλής, οι ελεγκτικές αρχές μπορούν να ελέγχουν τις επιδόσεις πέδησης του λεωφορείου ή πούλμαν δυνάμει μέρους ή του συνόλου των διατάξεων της οδηγίας 96/96/ΕΚ παράρτημα II υπό 1.

2. ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΕΞΑΤΜΙΣΗΣ

2.1. **Εκπομπές εξάτμισης**

2.1.1. *Λεωφορεία ή πούλμαν με (βενζίνο)κινητήρα επιβαλλόμενης ανάφλεξης*

α) Όταν οι εκπομπές εξάτμισης δεν ρυθμίζονται από κάποιο προηγμένο σύστημα ελέγχου των καυσαερίων, όπως τριοδικό καταλυτικό μετατροπέα ελεγχόμενο με αισθητήρα λάμδα:

1. Οπτική εξέταση του συστήματος εξάτμισης, προκειμένου να ελεγχθεί εάν υπάρχουν διαρροές.

2. Κατά περίπτωση, οπτική εξέταση του συστήματος ελέγχου εκπομπών, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν είναι εφοδιασμένο με τον αναγκαίο τεχνικό εξοπλισμό.

Μετά από κάποιο εύλογο χρονικό διάστημα που απαιτείται για να φτάσει ο κινητήρας στην κανονική κατάσταση λειτουργίας (λαμβανομένων υπόψη των συστάσεων του κατασκευαστή), μετρείται η περιεκτικότητα των καυσαερίων σε μονοξείδιο του άνθρακα (CO) με τον κινητήρα στο ρελαντί (ταχύτητα λειτουργίας εν κενώ).

Η μέγιστη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα των καυσαερίων σε CO είναι εκείνη που καθορίζει ο κατασκευαστής του λεωφορείου ή πούλμαν. Σε περίπτωση που το δεδομένο αυτό δεν είναι διαθέσιμο ή όταν οι αρμόδιες υπηρεσίες των συμβαλλόμενων μερών αποφασίσουν να μην το χρησιμοποιήσουν ως τιμή αναφοράς, η περιεκτικότητα των καυσαερίων σε CO δεν πρέπει να υπερβαίνει:

— 4,5 % κατ' όγκον, για λεωφορεία ή πούλμαν που έχουν ταξινομηθεί ή τεθεί σε κυκλοφορία για πρώτη φορά στο χρονικό διάστημα από τότε που θα ενεργοποιηθεί στα συμβαλλόμενα μέρη η οδηγία 70/220/ΕΟΚ [1] έως την 1η Οκτωβρίου 1986·

— 3,5 % κατ' όγκον, για λεωφορεία ή πούλμαν που έχουν ταξινομηθεί ή τεθεί σε κυκλοφορία για πρώτη φορά μετά την 1η Οκτωβρίου 1986.

[1] Οδηγία 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα καταπολέμησης της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από τα μηχανοκίνητα οχήματα (ΕΕ L 76 της 9.3.1970, σ. 1) και διορθωτικό (ΕΕ L 81 της 11.4.1970, σ. 15), όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 94/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 100 της 19.4.1994, σ. 42).

β) Όταν οι εκπομπές εξάτμισης ρυθμίζονται από κάποιο προηγμένο σύστημα ελέγχου των καυσαερίων, όπως τριοδικό καταλυτικό μετατροπέα ελεγχόμενο με αισθητήρα λάμδα:

1. Οπτική εξέταση του συστήματος εξάτμισης για να ελεγχθεί εάν υπάρχουν διαρροές και εάν όλα τα μέρη είναι πλήρη.

2. Οπτική εξέταση του συστήματος ελέγχου εκπομπών για να διαπιστωθεί εάν είναι εφοδιασμένο με τον αναγκαίο τεχνικό εξοπλισμό.

3. Προσδιορισμός της απόδοσης του συστήματος ελέγχου εκπομπών του λεωφορείου ή πούλμαν, με μέτρηση της τιμής λάμδα και της περιεκτικότητας των καυσαερίων σε CO όπως περιγράφεται στη συνέχεια υπό 4 ή σύμφωνα με τις διαδικασίες που προτείνει ο κατασκευαστής και έχουν γίνει δεκτές κατά την έγκριση τύπου. Για καθεμιά από τις δοκιμές, ο κινητήρας του οχήματος φέρεται στην κανονική κατάσταση λειτουργίας, σύμφωνα με τις συστάσεις του κατασκευαστή.

4. Εκπομπές στην απόληξη του συστήματος εξάτμισης — οριακές τιμές

Μέτρηση με τον κινητήρα στο ρελαντί:

Η μέγιστη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα των καυσαερίων σε CO είναι εκείνη που καθορίζει ο κατασκευαστής του λεωφορείου ή πούλμαν. Σε περίπτωση που η τιμή αυτή δεν είναι γνωστή, η περιεκτικότητα σε CO δεν πρέπει να υπερβαίνει 0,5 % κατ' όγκον.

Μέτρηση με τον κινητήρα σε επιταχυνόμενο ρελαντί και με ταχύτητα περιστροφής τουλάχιστον 2 000 στροφές/λεπτό:

περιεκτικότητα σε CO: όχι μεγαλύτερη από 0,3 % κατ' όγκον.

λάμδα: 1 ± 0,03 σύμφωνα με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή.

2.1.2. *Λεωφορεία ή πούλμαν με κινητήρα ντίζελ (ανάφλεξη με συμπίεση)*

Μέτρηση της θολερότητας των καυσαερίων κατά την ελεύθερη επιτάχυνση του αποσυμπλεγμένου κινητήρα από την ταχύτητα βραδυπορίας (ρελαντί) μέχρι την ταχύτητα στην οποία ανακόπτεται η παροχή καυσίμου. Η συγκέντρωση δεν πρέπει να υπερβαίνει εκείνη που αναγράφεται στην πινακίδα σύμφωνα με την οδηγία 72/306/ΕΟΚ [1]. Σε περίπτωση που το δεδομένο αυτό δεν είναι διαθέσιμο ή όταν οι αρμόδιες υπηρεσίες των συμβαλλόμενων μερών αποφασίσουν να μην το χρησιμοποιήσουν ως τιμή αναφοράς, οι οριακές τιμές του συντελεστή απορρόφησης είναι οι ακόλουθες:

Μέγιστος συντελεστής απορρόφησης για:

κινητήρες ντίζελ με φυσική αναρρόφηση = 2,5 m^{-1}

κινητήρες ντίζελ με υπερπλήρωση = 3,0 m^{-1}

ή τιμές ισοδύναμες εάν χρησιμοποιείται άλλου τύπου μηχανή από εκείνη που χρησιμοποιείται για την έγκριση τύπου ΕΚ.

2.1.3. *Δοκιμαστικός εξοπλισμός*

Οι εκπομπές λεωφορείων ή πούλμαν ελέγχονται με τη βοήθεια εξοπλισμού που επιτρέπει να εξακριβώνεται κατά πόσον τηρούνται οι οριακές τιμές που προβλέπει ή υποδεικνύει ο κατασκευαστής.

2.2. Όπου ενδείκνυται, ελέγχεται η ορθή λειτουργία του ενσωματωμένου συστήματος διάγνωσης (OBD) για την παρακολούθηση των εκπεμπόμενων ρύπων.

---

[1] Οδηγία 72/306/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Αυγούστου 1972, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα καταπολέμησης της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από διζελοκινητήρες οχημάτων (ΕΕ L 190 της 20.8.1972, σ. 1), οδηγία όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με την οδηγία 89/491/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 238 της 15.8.1989, σ. 43).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΕΓΚΡΙΣΗ

(χαρτί πράσινου χρώματος: DIN A4 = 29,7 × 21 cm)

(Πρόσθια όψη του εξωφύλλου)

(Συμπληρώνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας)

Πώς εμφανίζεται το έγγραφο ελέγχου κατά την έκδοσή του (Διακριτικό χώρας) [1]

Αρμόδια αρχή ή εξουσιοδοτημένος οργανισμός

Τεύχος αριθ. .....

INTERBUS

ΤΕΥΧΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Για έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν και λεωφορεία προβλεπόμενο με βάση τα:

— Άρθρα 6 και 10 της συμφωνίας Interbus σχετικά με τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν και λεωφορεία

Όνομα ή εμπορική επωνυμία του μεταφορέα: .....

.....

Διεύθυνση: .....

.....

....

(Τόπος και ημερομηνία έκδοσης του τεύχους)

(Υπογραφή και σφραγίδα της αρμόδιας αρχής ή του φορέα που εξέδωσε το τεύχος)

[1] Βέλγιο (B), Δανία (DK), Γερμανία (D), Ελλάδα (GR), Ισπανία (E), Γαλλία (F), Ιρλανδία (IRL), Ιταλία (I), Λουξεμβούργο (L), Κάτω Χώρες (NL), Πορτογαλία (P), Ηνωμένο Βασίλειο (UK), Φινλανδία (FIN), Αυστρία (A), Σουηδία (S), Βουλγαρία (BG), Τσεχική Δημοκρατία (CZ), Εσθονία (EST), Ουγγαρία (H), Λιθουανία (LT), Λετονία (LV), Πολωνία (PL), Ρουμανία (RO), Σλοβακική Δημοκρατία (SK), Σλοβενία (SLO), προς συμπλήρωση.

(χαρτί πράσινου χρώματος : DIN A4 = 29,7 x 21 cm))

(κενό φύλλο στην αρχή του τεύχους)

(Συντάσσεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας)

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

1. **Καλύπτονται από τη συμφωνία Interbus οι παρακάτω υπηρεσίες:**

   1) Διεθνείς οδικές μεταφορές επιβατών, ανεξαρτήτως εθνικότητας, εξυπηρετούμενες με έκτακτες γραμμές:

      — ανάμεσα στα εδάφη δύο συμβαλλόμενων μερών, ή που εκκινούν και καταλήγουν στο έδαφος ενός και του αυτού συμβαλλόμενου μέρους ή, αναλόγως των αναγκών που θα προκύψουν στη διάρκεια παροχής των υπόψη υπηρεσιών, κατά τη διαμετακόμιση μέσω του εδάφους άλλου συμβαλλόμενου μέρους ή μέσω του εδάφους μη συμβαλλόμενου μέρους·

      — που διεξάγονται για λογαριασμό άλλων από μεταφορείς εγκατεστημένους σε ένα συμβαλλόμενο μέρος σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου και οι οποίοι έχουν άδεια να πραγματοποιούν μεταφορές με πούλμαν και λεωφορεία υπό μορφή έκτακτων διεθνών υπηρεσιών·

      — κατά τις οποίες χρησιμοποιούνται λεωφορεία και πούλμαν ταξινομημένα στο συμβαλλόμενο μέρος όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας, και τα οποία ως εκ της κατασκευής και του εξοπλισμού τους προσφέρονται για τη μεταφορά πλέον των εννέα ατόμων μαζί με τον οδηγό, και τα οποία προορίζονται για τον σκοπό αυτόν.

   2) Διαδρομές χωρίς επιβάτες

   3) Για τους σκοπούς της συμφωνίας Interbus, η διατύπωση «έδαφος συμβαλλόμενου μέρους» καλύπτει, σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα εδάφη όπου έχει εφαρμογή η συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και με τους όρους που προβλέπονται σ'αυτήν.

   4) Αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας INTERBUS η δυνατότητα εκμετάλλευσης έκτακτων εθνικών υπηρεσιών στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους από μεταφορείς εγκατεστημένους σε άλλο συμβαλλόμενο μέρος.

   5) Αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας INTERBUS η εξυπηρέτηση εμπορευματικών μεταφορών με λεωφορεία και πούλμαν προοριζόμενα για τη μεταφορά επιβατών.

   6) Η συμφωνία INTERBUS δεν αφορά έκτακτες υπηρεσίες που λαμβάνουν χώρα για ίδιο λογαριασμό.

2. **Έκτακτες διεθνείς υπηρεσίες για τις οποίες δεν απαιτείται έγκριση στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας, είναι δυνάμει του άρθρου 6 της συμφωνίας Interbus οι ακόλουθες:**

   1) Διαδρομές κεκλεισμένων των θυρών, υπηρεσίες δηλαδή κατά τις οποίες το ίδιο λεωφορείο ή πούλμαν χρησιμοποιείται για τη μεταφορά της ίδιας ομάδας επιβατών σε όλη τη διαδρομή και για την επιστροφή τους στο σημείο αναχώρησης. Το σημείο αναχώρησης βρίσκεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

   2) Γραμμές κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται με επιβάτες και η διαδρομή επιστροφής χωρίς επιβάτες. Το σημείο αναχώρησης βρίσκεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

   3) Γραμμές κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται χωρίς επιβάτες και όλοι οι επιβάτες επιβιβάζονται στο ίδιο σημείο, υπό τον όρο ότι ισχύουν οι παρακάτω προϋποθέσεις:

      α) Οι επιβάτες έχουν συσταθεί σε ομάδες στο έδαφος ενός μη συμβαλλόμενου μέρους ή συμβαλλόμενου μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας ή εκείνου όπου επιβιβάζονται οι επιβάτες, βάσει συμβάσεων οι οποίες συνήφθησαν πριν την άφιξη στο έδαφος του τελευταίου αυτού. Οι επιβάτες μεταφέρονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

      β) Οι επιβάτες έχουν προηγουμένως οδηγηθεί από τον ίδιο μεταφορέα και υπό τις συνθήκες που προβλέπονται υπό 2 στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου επιβιβάζονται εκ νέου και μεταφέρονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

      γ) Οι επιβάτες έχουν προσκληθεί να ταξιδέψουν στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου μέρους με έξοδα αυτού που έκανε την πρόσκληση. Οι επιβάτες πρέπει να αποτελούν ομοιογενή ομάδα που δεν σχηματίστηκε αποκλειστικά για το συγκεκριμένο ταξίδι και που μεταφέρεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

   4) Δεν προβλέπεται έγκριση για διαμετακόμιση μέσω του εδάφους συμβαλλόμενων μερών στο πλαίσιο έκτακτων υπηρεσιών για τις οποίες επίσης δεν προβλέπεται έγκριση.

   5) Απαλλάσσονται επίσης από την υποχρέωση να λάβουν έγκριση λεωφορεία και πούλμαν κενά επιβατών που θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά σε αντικατάσταση άλλων που έπαθαν ζημιές ή που χάλασαν ενώ εκτελούσαν διεθνή γραμμή καλυπτόμενη από την παρούσα συμφωνία.

   Για υπηρεσίες παρεχόμενες από μεταφορείς εγκατεστημένους στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα σημεία αναχώρησης ή/και προορισμού μπορούν να βρίσκονται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανεξαρτήτως κράτους μέλους στο οποίο έχει ταξινομηθεί το όχημα ή κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

3. **Όροι που ισχύουν για λεωφορεία και πούλμαν**

   Λεωφορεία και οχήματα χρησιμοποιούμενα για την εξυπηρέτηση έκτακτων διεθνών γραμμών που καλύπτονται από τη συμφωνία Interbus συμμορφώνονται προς τα τεχνικά πρότυπα κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 5 και του παραρτήματος 2 αυτής.

4. **Κατάσταση επιβατών**

   1) Για κάθε διαδρομή που αποτελεί μέρος έκτακτης γραμμής, και πριν την εκκίνηση, ο μεταφορέας συμπληρώνει κατάσταση επιβατών εις διπλούν.

      Ο μεταφορέας έχει τη δυνατότητα να καταρτίζει εκ των προτέρων κατάλογο των επιβατών σε χωριστό φύλλο, το οποίο και επισυνάπτεται στην κανονική κατάσταση επιβατών. Η σφραγίδα του μεταφορέα ή κατά περίπτωση η υπογραφή του μεταφορέα ή του οδηγού τίθενται τόσο στον κατάλογο όσο και στην κατάσταση επιβατών.

      Για υπηρεσίες όπου η διαδρομή μετάβασης γίνεται χωρίς επιβάτες, ο κατάλογος των επιβατών κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να καταρτιστεί κατά την επιβίβαση.

      Το πρωτότυπο της κατάστασης επιβατών παραμένει στο λεωφορείο ή το πούλμαν σε όλη τη διάρκεια της διαδρομής και τίθεται στη διάθεση παντός εξουσιοδοτημένου ελεγκτή.

   2) Για υπηρεσίες όπου η διαδρομή μετάβασης γίνεται χωρίς επιβάτες (4C της κατάστασης επιβατών), ο μεταφορέας επισυνάπτει στο έγγραφο ελέγχου επιβατών τα ακόλουθα συνοδευτικά έγγραφα:

      — για τις υπηρεσίες υπό 4 C1: αντίγραφο της σύμβασης μεταφοράς εφόσον υπάρχουν χώρες που το απαιτούν, ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο το οποίο να εμφαίνει τα κύρια δεδομένα της σύμβασης (χώρα, τόπο και ημερομηνία σύναψης, χώρα, τόπο και ημερομηνία επιβίβασης των επιβατών, χώρα και τόπο προορισμού)·

      — για τις υπηρεσίες υπό 4 C2: την κατάσταση επιβατών της διαδρομής μετάβασης με επιβάτες / επιστροφής χωρίς επιβάτες που πραγματοποίησε ο μεταφορέας για να μεταφέρει τους επιβάτες στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου επιβιβάζονται εκ νέου·

      — για τις υπηρεσίες υπό 4 C.3: την επιστολή πρόσκλησης ή φωτοαντίγραφο αυτής.

   3) Στο πλαίσιο των υπόψη έκτακτων μεταφορών, δεν επιτρέπεται η επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών κατά τη διάρκεια της διαδρομής, εκτός εάν υπάρχει έγκριση από τις αρμόδιες αρχές, η οποία και επισυνάπτεται.

   4) Ο μεταφορέας έχει την ευθύνη για την ορθή τήρηση της κατάστασης επιβατών, η οποία συμπληρώνεται με κεφαλαία γράμματα και με ανεξίτηλη μελάνη.

   5) Το τεύχος με τις καταστάσεις επιβατών δεν μεταβιβάζεται.

(χαρτί πράσινου χρώματος: DIN A4 = 29,7 × 21 cm)

(Κατάσταση επιβατών — πρόσθια όψη)

INTERBUS

	(Συμπληρώνεται στις επίσημες γλώσσες του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας)	τεύχος αριθ. ..... κατάσταση επιβατών αριθ. .....

(Πώς εμφανίζεται το έγγραφο ελέγχου κατά την έκδοσή του)
(Διακριτικό χώρας)

	αριθμός κυκλοφορίας του οχήματος 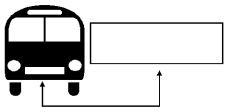	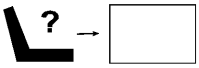 αριθμός καθημένων
2	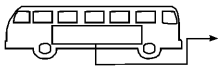 όνομα ή εμπορική επωνυμία του μεταφορέα	....
3	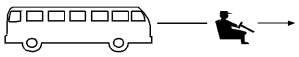 ονόματα των οδηγών	1 ..... 2 ..... 3 .....

Είδος της παρεχόμενης υπηρεσίας (βάλτε σταυρό στην αντίστοιχη θέση και προσθέστε τις απαιτούμενες πληροφορίες)

A	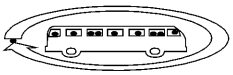 Διαδρομές κεκλεισμένων των θυρών	B	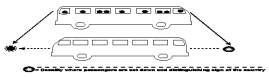 διαδρομή πετάβασης με επιβάτες/ διαδρομή επιδτροφής χωρίς επιβάτες, ✪ τόπος αποβίβασης και διακριτικό χώρας .....
C	διαδρομή μετάβασης χωρίς επιβάτες, όλοι οι επιβάτες επιβιβάζονται στο ίδιο σημείο και μεταφέρονται στη χώρα όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας ✪ τόπος αποβίβασης και διακριτικό χώρας	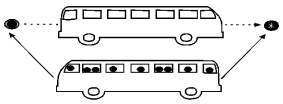	

4	C1	α) Οι επιβάτες συστάθηκαν σε ομάδα στο πλαίσιο σύμβασης η οποία συνήφθη στις ..... (ημερομηνία) με ..... β) Οι επιβάτες συστάθηκαν σε ομάδα στο έδαφος: α) μη συμβαλλόμενο μέρος ..... (όνομα της χώρας) β) συμβαλλόμενο μέρος άλλο από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας ..... (όνομα της χώρας) γ) τόπος και συμβαλλόμενο μέρος όπου επιβιβάζονται οι επιβάτες ..... (όνομα της χώρας) δ) για να μεταφερθούν στο συμβαλλόμενο μέρος όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας ..... (όνομα της χώρας) ☐ Επισυνάπτεται αντίγραφο της σύμβασης ή ισοδύναμο έγγραφο (βλ. ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ υπό 4).
	C2	Οι επιβάτες έχουν προηγουμένως μεταφερθεί από τον ίδιο μεταφορέα στο πλαίσιο υπηρεσίας που περιγράφεται υπό B στο συμβαλλόμενο μέρος όπου επιβιβάζονται εκ νέου και μεταφέρονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας ☐ Επισυνάπτεται κατάσταση επιβατών της προηγούμενης διαδρομής μετάβασης με επιβάτες και της διαδρομής επιστροφής χωρίς επιβάτες
	C3	Οι επιβάτες έχουν προσκληθεί να ταξιδέψουν στ ..... (χώρα και τόπος) Το κόστος της μεταφοράς βαρύνει το άτομο που προσκαλεί. Οι επιβάτες συνιστούν ομοιογενή ομάδα η οποία συστάθηκε αποκλειστικά για το συγκεκριμένο ταξίδι. Επισυνάπτεται η επιστολή πρόσκλησης ή φωτοαντίγραφο αυτής. Η ομάδα μεταφέρεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας..

(Κατάσταση επιβατών — πίσω όψη)

5	Δρομολόγιο	Στάδια του δρομολογίου σε ημερήσια βάση				
	Ημερομηνίες	από τόπος/χώρα	προς τόπος/χώρα	km με επιβάτες	km χωρίς επιβάτες	Μεθοριακοί σταθμοί

6	Κατάλογος των επιβατών		
	1	22	43
	2	23	44
	3	24	45
	4	25	46
	5	26	47
	6	27	48
	7	28	49
	8	29	50
	9	30	51
	10	31	52
	11	32	53
	12	33	54
	13	34	55
	14	35	56
	15	36	57
	16	37	58
	17	38	59
	18	39	60
	19	40	61
	20	41	62
	21	42	63

7	Ημερομηνία συμπλήρωσης της κατάστασης επιβατών	Υπογραφή του μεταφορέα
8	Απρόβλεπτες μεταβολές	

9	Σφραγίδες ελέγχου					

(Εάν χρειαστεί, το 6 μπορεί να συμπληρωθεί σε χωριστό φύλλο και να επικολληθεί σταθερά στο παρόν.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

(λευκό χαρτί — A4)

Συμπληρώνεται στις (ή σε μία από τις) επίσημες γλώσσες του συμβαλλόμενου μέρους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση

ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

μεταφορών με πούλμαν ή λεωφορεία ανάμεσα στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 7 της συμφωνίας σχετικά με τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν ή λεωφορεία (Συμφωνία Interbus)

(Αρμόδια αρχή του κράτους μέλους από όπου εκκινεί η υπηρεσία, όπου δηλαδή βρίσκεται το πρώτο σημείο επιβίβασης)

1. Στοιχεία του αιτούντος:

Όνομα ή εμπορική επωνυμία: .....

Διεύθυνση: .....

Χώρα: .....

Τηλέφωνο: .....

Τηλεομοιοτυπία: .....

(Δεύτερη σελίδα της αίτησης)

2. Σκοπός, αιτιολογία και περιγραφή της έκτακτης γραμμής

.....

.....

.....

.....

3. Στοιχεία που αφορούν τη διαδρομή:

α) Τόπος εκκίνησης: ..... Χώρα .....

β) Τόπος προορισμού: ..... Χώρα .....

Βασική διαδρομή και μεθοριακοί σταθμοί

.....

.....

.....

.....

Χώρες μέσω των οποίων διέρχεται το όχημα χωρίς όμως στάσεις επιβίβασης ή αποβίβασης

....

....

....

4. Ημερομηνία του δρομολογίου: .....

5. Αριθμός κυκλοφορίας των οχημάτων .....

.....

.....

6. Άλλες πληροφορίες:

.....

.....

.....

.....

7. ....

(Τόπος και ημερομηνία) (υπογραφή του αιτούντος)

(Τρίτη σελίδα της αίτησης)

Σημαντική ανακοίνωση

1. Οι μεταφορείς συμπληρώνουν το έντυπο της αίτησης και επισυνάπτουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο αιτών είναι κάτοχος άδειας παροχής έκτακτων διεθνών υπηρεσιών μεταφοράς με πούλμαν και λεωφορεία κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της συμφωνίας Interbus.

2. Για έκτακτες υπηρεσίες άλλες απ' αυτές που περιγράφονται στο άρθρο 6 της συμφωνίας INTERBUS απαιτείται έγκριση, για υπηρεσίες δηλαδή άλλες από τις ακόλουθες:

   1) Διαδρομές κεκλεισμένων των θυρών, υπηρεσίες δηλαδή κατά τις οποίες το ίδιο λεωφορείο ή πούλμαν χρησιμοποιείται για τη μεταφορά της ίδιας ομάδας επιβατών σε όλη τη διαδρομή και για την επιστροφή τους στο σημείο αναχώρησης. Το σημείο αναχώρησης βρίσκεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

   2) Γραμμές κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται με επιβάτες και η διαδρομή επιστροφής χωρίς επιβάτες. Το σημείο αναχώρησης βρίσκεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

   3) Γραμμές κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται χωρίς επιβάτες και όλοι οι επιβάτες επιβιβάζονται στο ίδιο σημείο, υπό τον όρο ότι ισχύουν οι παρακάτω προϋποθέσεις:

      α) Οι επιβάτες έχουν συσταθεί σε ομάδες στο έδαφος ενός μη συμβαλλόμενου μέρους ή συμβαλλόμενου μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας ή από εκείνο όπου επιβιβάζονται οι επιβάτες, βάσει συμβάσεων οι οποίες συνήφθησαν πριν την άφιξη στο έδαφος του τελευταίου αυτού. Οι επιβάτες μεταφέρονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

      β) Οι επιβάτες έχουν προηγουμένως οδηγηθεί από τον ίδιο μεταφορέα και υπό τις συνθήκες που προβλέπονται υπό 2 στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου επιβιβάζονται εκ νέου και μεταφέρονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

      γ) Οι επιβάτες έχουν προσκληθεί να ταξιδέψουν στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου μέρους με έξοδα αυτού που έκανε την πρόσκληση. Οι επιβάτες πρέπει να αποτελούν ομοιογενή ομάδα που δεν σχηματίστηκε αποκλειστικά για το συγκεκριμένο ταξίδι και που μεταφέρεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

   4) Δεν προβλέπεται έγκριση για διαμετακόμιση μέσω του εδάφους συμβαλλόμενων μερών στο πλαίσιο έκτακτων υπηρεσιών για τις οποίες επίσης δεν προβλέπεται έγκριση.

   5) Απαλλάσσονται επίσης από την υποχρέωση να λάβουν έγκριση λεωφορεία και πούλμαν κενά επιβατών που θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά σε αντικατάσταση άλλων που έπαθαν ζημιά ή βλάβη ενώ εκτελούσαν διεθνή γραμμή καλυπτόμενη από την παρούσα συμφωνία.

   Για υπηρεσίες παρεχόμενες από μεταφορείς εγκατεστημένους στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα σημεία αναχώρησης ή/και προορισμού μπορούν να βρίσκονται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανεξαρτήτως κράτους μέλους στο οποίο έχει ταξινομηθεί το όχημα ή κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

3. Η αίτηση υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους από όπου εκκινεί η υπηρεσία, όπου δηλαδή βρίσκεται το πρώτο σημείο επιβίβασης.

4. Τα χρησιμοποιούμενα λεωφορεία και πούλμαν ταξινομούνται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου είναι εγκατεστημένος ο μεταφορέας.

5. Λεωφορεία και οχήματα χρησιμοποιούμενα για την εξυπηρέτηση έκτακτων διεθνών γραμμών που καλύπτονται από τη συμφωνία Interbus συμμορφώνονται προς τα τεχνικά πρότυπα του παραρτήματος 2.

———

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

ΕΝΤΥΠΟ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΓΙΑ ΜΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

(Πρώτη σελίδα του εντύπου)

(Ροζ χαρτί — A4)

Συμπληρώνεται στις (ή σε μία από τις) επίσημες γλώσσες του συμβαλλόμενου μέρους που εκδίδει την έγκριση

ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟ ΜΕΡΟΣ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ
διακριτικό της χώρας [1]

ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ
(Σφραγίδα)

ΕΓΚΡΙΣΗ αριθ ...

παροχής έκτακτων διεθνών υπηρεσιών μεταφοράς με πούλμαν και λεωφορεία ανάμεσα στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 7 της συμφωνίας σχετικά με τις έκτακτες διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν ή λεωφορεία (Συμφωνία Interbus)

προς: .....
(Επώνυμο και όνομα ή εμπορική επωνυμία του μεταφορέα)

Διεύθυνση: .....

Χώρα: .....

Τηλέφωνο: .....

Τηλεομοιοτυπία: .....

....
(Τόπος και ημερομηνία έκδοσης) (Υπογραφή και σφραγίδα της εκδούσας αρχής)

[1] Βέλγιο (B), Δανία (DK), Γερμανία (D), Ελλάδα (GR), Ισπανία (E), Γαλλία (F), Ιρλανδία (IRL), Ιταλία (I), Λουξεμβούργο (L), Κάτω Χώρες (NL), Πορτογαλία (P), Ηνωμένο Βασίλειο (UK), Φινλανδία (FIN), Αυστρία (A), Σουηδία (S), Βουλγαρία (BG), Τσεχική Δημοκρατία (CZ), Εσθονία (EST), Ουγγαρία (H), Λιθουανία (LT), Λετονία (LV), Πολωνία (PL), Ρουμανία (RO), Σλοβακική Δημοκρατία (SK), Σλοβενία (SLO), προς συμπλήρωση.

(Δεύτερη σελίδα του εντύπου)

1. Σκοπός, αιτιολογία και περιγραφή της έκτακτης γραμμής

.....

.....

.....

.....

2. Στοιχεία που αφορούν τη διαδρομή:

α) Τόπος εκκίνησης: ..... Χώρα .....

β) Τόπος προορισμού: ..... Χώρα .....

Βασική διαδρομή και μεθοριακοί σταθμοί

.....

.....

.....

.....

3. Ημερομηνία του δρομολογίου: .....

4. Αριθμός κυκλοφορίας των οχημάτων .....

.....

.....

5. Άλλοι όροι:

.....

.....

6. Επισυνάπτεται κατάλογος των επιβατών

.....

(Σφραγίδα της αρχής που εκδίδει την έγκριση)

(Τρίτη σελίδα του εντύπου)

Συμπληρώνεται στις (ή σε μία από τις) επίσημες γλώσσες του συμβαλλόμενου μέρους που εκδίδει την έγκριση

Σημαντική ανακοίνωση

1. Η έγκριση ισχύει για ολόκληρη τη διαδρομή και μπορεί να τη χρησιμοποιεί μόνο μεταφορέας του οποίου το όνομα, καθώς και ο αριθμός κυκλοφορίας του οχήματος, εμφαίνονται επ' αυτής.

2. Η έγκριση τηρείται επί του οχήματος καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής και τίθεται στη διάθεση παντός εξουσιοδοτημένου υπαλλήλου που θα τη ζητήσει.

3. Ο κατάλογος των επιβατών επισυνάπτεται στην έγκριση.

ΕΝΤΥΠΟ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ INTERBUS ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

'Οροι που ισχύουν για τους οδικούς μεταφορείς επιβατών

Δήλωση τ.. ..... (όνομα του συμβαλλόμενου μέρους) Αναφορικά με το άρθρο 4 και το παράρτημα 1

1. Οι τρεις όροι που θεσπίζονται στον τίτλο I της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 1996, για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και την αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που εξυπηρετούν το δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης στις εσωτερικές και διεθνείς μεταφορές (ΕΕ L 124 της 23.5.1996, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 98/76/ΕΚ του Συμβουλίου της 1ης Οκτωβρίου 1998, (ΕΕ L 277 της 14.10.1998, σ. 17),

   α) μεταφέρθηκαν στην εθνική νομοθεσία με ..... (αναφέρεται το σχετικό νομοθέτημα)

   β) θα μεταφερθούν στην εθνική νομοθεσία ..... (ημερομηνία).

2. Σε ό,τι αφορά τη χρηματοοικονομική επιφάνεια, η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει ότι ο μεταφορέας πρέπει να διαθέτει κεφάλαιο και αποθεματικό ύψους τουλάχιστον:

   — ..... ευρώ (ή το ισοδύναμο σε εθνικό νόμισμα) ανά χρησιμοποιούμενο όχημα ή

   — ..... ευρώ (ή το ισοδύναμο σε εθνικό νόμισμα) ανά για κάθε θέση μεταφοράς επιβατών στα οχήματα που χρησιμοποιεί ο μεταφορέας.

   Αναμένεται ότι η χρηματοοικονομική επιφάνεια θα έχει προσαρμοστεί στις απαιτήσεις της οδηγίας 96/26/ΕΚ στις ..... (ημερομηνία, ή το αργότερο έως 1.1.2005).

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου

(2002/C 51 E/03)

COM(2001) 577 τελικό — 2001/0232(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 9 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

Τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 2 εδάφιο β) στοιχείο iii),

Την πρόταση της Επιτροπής,

Τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Τον κανονισμό αριθ. (ΕΚ) 1683/95 [1] του Συμβουλίου για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου,

(2) είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διατάξεις για τον καθορισμό κοινών προδιαγραφών σχετικά με την εφαρμογή του ενιαίου τύπου, και ειδικότερα κοινοί κανόνες για τις τεχνικές μεθόδους και τις προδιαγραφές που θα χρησιμοποιηθούν για τη συμπλήρωση του εντύπου.

(3) Η ένταξη φωτογραφίας που θα ανταποκρίνεται σε υψηλά πρότυπα ασφαλείας αποτελεί ένα πρώτο στάδιο προς τη χρήση στοιχείων που θεσπίζουν μια πιο αξιόπιστη σύνδεση μεταξύ της θεώρησης ενιαίου τύπου και του κατόχου της, πράγμα που συμβάλλει αισθητά στο να διασφαλισθεί ότι η θεώρηση ενιαίου τύπου προστατεύεται επίσης έναντι δόλιας χρήσης. Οι προδιαγραφές που ορίζονται στο έγγραφο της διεθνούς οργάνωσης πολιτικής αεροπορίας (ICAO) για τις αναγνωρίσιμες από μηχάνημα θεωρήσεις θα ληφθούν υπόψη.

(4) Είναι ουσιώδες οι κοινές προδιαγραφές σχετικά με την εφαρμογή της θεώρησης ενιαίου τύπου να έχουν υψηλό τεχνικό επίπεδο και να διευκολύνουν την επισήμανση παραχάραξης ή πλαστογράφησης των αυτοκόλλητων θεωρήσεων.

(5) Η εξουσία για τη θέσπιση τέτοιων κοινών προδιαγραφών πρέπει να ανατεθεί στην επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1683/95, ο οποίος πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η απόφαση του Συμβουλίου 1999/468/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [2].

(6) Κατά συνέπεια πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95.

(7) Τα μέτρα που στοχεύουν να καταστήσουν τη θεώρηση ενιαίου τύπου ασφαλέστερη δεν επηρεάζουν τους ισχύοντες κανόνες που διέπουν την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.

(8) Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αναγνώριση κρατών και εδαφικών ενοτήτων καθώς και διαβατηρίων, ταξιδιωτικών εγγράφων και εγγράφων ταυτότητας που εκδίδονται από τις αρχές τους.

(9) Ο παρών κανονισμός συνιστά, όσον αφορά την εφαρμογή της συμφωνίας σύνδεσης με τη Νορβηγία και την Ισλανδία, εξέλιξη του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια του Πρωτοκόλλου για την ένταξη του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από τα εξής:

«*Άρθρο 2*

1. Σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, θεσπίζονται περαιτέρω τεχνικές προδιαγραφές για τις θεωρήσεις ενιαίου τύπου:

α) πρόσθετα στοιχεία και απαιτήσεις ασφαλείας, μεταξύ των οποίων ενισχυμένα πρότυπα για την καταπολέμηση της παραχάραξης, παραποίησης και πλαστογράφησης·

β) τεχνικές μέθοδοι και πρότυπα για τη συμπλήρωση του ενιαίου τύπου θεώρησης.

2. Τα χρώματα του χαρτιού μπορούν να τροποποιηθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2.»

2. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από τα εξής:

«*Άρθρο 6*

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

[1] ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.

[2] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

2. Όπου γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η κανονιστική διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 5 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 7 αυτής.

3. Η χρονική περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, είναι δύο μήνες.»

3. Στο άρθρο 8 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Η ένταξη φωτογραφίας που προβλέπεται στο σημείο 2α του παραρτήματος θα εφαρμοστεί το αργότερο εντός πέντε ετών από της εκδόσεως των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 2.»

4. Στο παράρτημα ενσωματώνεται το ακόλουθο σημείο:

«2α. Ένταξη φωτογραφίας που θα ανταποκρίνεται σε υψηλά πρότυπα ασφαλείας και θα τοποθετηθεί στην αριστερή πλευρά της αυτοκόλλητης θεώρησης.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη ΕΚ.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων στο πεδίο της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας

(2002/C 51 E/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 575 τελικό — 2001/0234(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 11 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 80 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Οι εγκληματικές ενέργειες που διαπράχθηκαν στη Νέα Υόρκη και την Ουάσιγκτον στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 δείχνουν ότι η τρομοκρατία είναι μια από τις μεγαλύτερες απειλές των ιδεωδών της δημοκρατίας και της ελευθερίας και των αξιών της ειρήνης, οι οποίες αποτελούν και τον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Πρέπει να εξασφαλίζεται ανά πάσα στιγμή υψηλό και ενιαίο επίπεδο προστασίας των ευρωπαίων πολιτών στην πολιτική αεροπορία με την πρόληψη των παράνομων ενεργειών.

(3) Με την επιφύλαξη των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν βάσει του τίτλου 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ο ανωτέρω στόχος πρέπει να επιτευχθεί με τη θέσπιση κοινών κανόνων για την ασφάλεια της πολιτικής αεροπορίας και τη λήψη μέτρων που θα εξασφαλίζουν αποτελεσματική και ενιαία εφαρμογή των κανόνων αυτών στην Κοινότητα· πρέπει επίσης να παραχωρηθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές εξουσίες προκειμένου να εκδώσει τα σχετικά λεπτομερή μέτρα εφαρμογής τους.

(4) Οι κοινοί κανόνες ασφαλείας των αερομεταφορών πρέπει να είναι πλήρως συμβιβάσιμοι με το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(5) Δεν υφίσταται η ίδια απειλή για τις διάφορες αεροπορικές δραστηριότητες· είναι επομένως αναγκαίο η λεπτομερής εφαρμογή των μέτρων να προσαρμόζεται αναλόγως στις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε δραστηριότητας.

(6) Η Σύμβαση Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας που υπογράφηκε στο Σικάγο στις 7 Δεκεμβρίου 1944 προβλέπει ελάχιστα πρότυπα ασφαλείας της πολιτικής αεροπορίας.

(7) Επειδή είναι πολυποίκιλλα τα μέρη που υπεισέρχονται στην εφαρμογή των μέτρων ασφαλείας σε εθνικό επίπεδο, είναι αναγκαίο κάθε κράτος μέλος να υποδείξει μια αρμόδια αρχή που θα είναι υπεύθυνη για το συντονισμό και την παρακολούθηση εφαρμογής των προγραμμάτων ασφαλείας των αερομεταφορών.

(8) Κάθε κράτος μέλος θα έχει την απαραίτητη ευελιξία να αναπροσαρμόζει το δικό του πρόγραμμα ασφαλείας σε ειδικές περιστάσεις, το οποίο θα εξετάζει δεόντως η Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι τα συγκεκριμένα μέτρα δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία και ενδεδειγμένα για την αντιμετώπιση αυτών των ειδικών περιστάσεων.

(9) Η αποτελεσματική και ενιαία εφαρμογή των μέτρων ασφαλείας απαιτεί να καταρτισθούν σε εθνικό επίπεδο κατάλληλα συστήματα ελέγχου και να διοργανώνονται συλλογικοί έλεγχοι peer review υπό την εποπτεία της Επιτροπής, έτσι ώστε να επαληθεύεται η αποτελεσματικότητα κάθε εθνικού συστήματος.

(10) Σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των διαδικασιών άσκησης των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή, τα μέτρα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού πρέπει να εκδοθούν με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 3 ή 5 της εν λόγω απόφασης αναλόγως της περίπτωσης.

(11) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που ορίζει το άρθρο 5 της συνθήκης, οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης, και συγκεκριμένα η εκπόνηση και η ενιαία εφαρμογή των κοινών κανόνων στο πεδίο της ασφάλειας των αερομεταφορών, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν από κάθε κράτος μέλος μεμονωμένα αλλά, λόγω του πανευρωπαϊκού πεδίου εφαρμογής του παρόνος κανονισμού, είναι δυνατόν να επιτευχθούν από την Κοινότητα. Ο παρών κανονισμός περιορίζεται στα ελάχιστα απαιτούμενα για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί και δεν υπερβαίνει τα απολύτως αναγκαία προς το σκοπό αυτό.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στόχοι

1. Κύριος στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να διασφαλισθεί υψηλό επίπεδο ασφαλείας με την ανάληψη προληπτικής δράσης κατά των παράνομων παρεμβάσεων στην πολιτική αεροπορία.

2. Άλλοι στόχοι είναι:

α) να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και προσώπων με την ενιαία επιβολή κοινών προτύπων·

β) να διαμορφωθεί η βάση ενιαίας εφαρμογής των σχετικών διατάξεων της σύμβασης του Σικάγου, με την εγγύηση ότι οι διατάξεις του Παραρτήματος 17 θα ληφθούν δεόντως υπόψη στον παρόντα κανονισμό και στα μέτρα εφαρμογής του.

3. Τα μέτρα με τα οποία θα επιτευχθούν οι στόχοι που τίθενται στις παραγράφους 1 και 2 είναι:

α) καθορισμός κοινών προτύπων για τα μέτρα ασφαλείας στους αερολιμένες και τεχνικών προδιαγραφών για τον εξοπλισμό υποστήριξης της ασφαλείας των αερομεταφορών·

β) διαμόρφωση κατάλληλων μηχανισμών παρακολούθησης της συμμόρφωσης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για το σκοπό του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

α) «Αεροναυτιλιακή ευκολία», η συγκεκριμένη μονάδα που χρησιμοποείται για την παροχή υπηρεσιών αναγκαίων για τη διευκόλυνση της αεροναυτιλίας, όπως είναι η διαχείριση της εναέριας κυκλοφορίας, η μετεωρολογία και οι τηλεπικοινωνίες·

β) «Αερολιμένας», κάθε περιοχή κράτους μέλους ανοικτή στις εμπορικές αεροπορικές μεταφορές·

γ) «Σύμβαση του Σικάγου», η σύμβαση Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας και τα παραρτήματά της που υπογράφηκε στο Σικάγο στος 7 Δεκεμβρίου 1944·

δ) «ασφάλεια», ο συνδυασμός μέτρων και ανθρώπινων και φυσικών πόρων με σκοπό την προστασία της πολιτικής αεροπορίας από παράνομες ενέργειες.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Τα μέτρα που περιγράφονται στον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται σε όλους τους αερολιμένες και τις υπόλοιπες αεροναυτιλιακές εγκαταστάσεις που βρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών.

Άρθρο 4

Κοινά πρότυπα

1. Τα κοινά πρότυπα για τα μέτρα ασφαλείας στους αερολιμένες και για τις τεχνικές προδιαγραφές του εξοπλισμού υποστήριξης της ασφάλειας των αερομεταφορών καθορίζονται στο παράρτημα.

2. Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή και την τεχνική προσαρμογή των κοινών προτύπων και των τεχνικών προδιαγραφών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αποφασίζονται με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 8 παράγραφος 3, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των διαφόρων τύπων δραστηριότητας.

Άρθρο 5

Εθνικό πρόγραμμα ασφαλείας στην πολιτική αεροπορία

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει εθνικό πρόγραμμα ασφαλείας προκειμένου να εξασφαλίσει την εφαρμογή των κοινών προτύπων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και των μέτρων που θα ληφθούν βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 2 έως την ημερομηνία που προδιαγράφεται για τα μέτρα αυτά.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μια αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για το συντονισμό και την παρακολούθηση της εφαρμογής του προγράμματος ασφαλείας.

Άρθρο 6

Αυστηρότερα μέτρα

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μέτρα αυστηρότερα εκείνων που θεσπίζει ο παρών κανονισμός. Στην περίπτωση αυτή, κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα υπόλοιπα κράτη μέλη τη φύση των μέτρων και την αιτιολόγησή τους. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι τα μέτρα εισάγουν διακρίσεις ή είναι ασκόπως περιοριστικά και δεν δικαιολογούνται από τις ιδιαίτερες περιστάσεις, μπορεί να αποφασίσει, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζει το άρθρο 8 παράγραφος 2, την ανάκληση των μέτρων.

Άρθρο 7

Παρακολούθηση της συμμόρφωσης

1. Οι προδιαγραφές του συστήματος ελέγχου της ποιότητας που πρέπει να εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 8 παράγραφος 3. Το εν λόγω σύστημα βασίζεται στις βέλτιστες πρακτικές και επιτρέπει ταχεία ανίχνευση και επανόρθωση των αστοχιών.

2. Η Επιτροπή διενεργεί, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, επιθεωρήσεις για την παρακολούθηση της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κανονισμού από τα κράτη μέλη. Οι διαδικασίες διενέργειας των επιθεωρήσεων αυτών αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 8 παράγραφος 3.

3. Οι υπάλληλοι που εξουσιοδοτούνται από την Επιτροπή να διενεργούν επιθεωρήσεις βάσει της παραγράφου 2 ανωτέρω ασκούν τις εξουσίες τους κατόπιν έκδοσης σχετικής αδείας, στην οποία αναγράφεται αναλυτικά το αντικείμενο, ο σκοπός της επιθεώρησης και η ημερομηνία έναρξής της. Σε εύθετο χρόνο πριν την επιθεώρηση, η Επιτροπή ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για την επιθεώρηση και τα στοιχεία ταυτότητας των εντεταλμένων υπαλλήλων. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αποδέχεται να υποβληθεί σε αυτές τις επιθεωρήσεις και εξασφαλίζει ότι οι ενεχόμενοι φορείς ή άτομα αποδέχονται επίσης να υποβληθούν σε επιθεωρήσεις.

4. Οι εκθέσεις των επιθεωρήσεων κοινοποιούνται από την Επιτροπή στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το οποίο εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση αναφέρουν τα μέτρα που έλαβε για την επανόρθωση τυχόν ελλείψεων. Η έκθεση και η απάντηση της αρμόδιας αρχής κοινοποιούνται στην επιτροπή που θεσπίζεται βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 1.

5. Οι εκθέσεις των επιθεωρήσεων και η απάντηση των κρατών μελών είναι εμπιστευτικές.

Άρθρο 8

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή απαρτιζόμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών, της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, ισχύει η συμβουλευτική διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 αυτής.

3. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, ισχύει η κανονιστική διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 αυτής.

4. Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι διάρκειας ενός μηνός.

Άρθρο 9

Δημοσίευση πληροφοριών

Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε χρόνο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και με την κατάσταση της ασφάλειας των αερομεταφορών στην Κοινότητα, όπου αναφέρει τα συναγόμενα συμπεράσματα από τις εκθέσεις των επιθεωρήσεων.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΟΙΝΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

1. ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΕΣ

1.1. **Απαιτήσεις σχεδιασμού των αερολιμένων**

Στο σχεδιασμό ή την κατάστρωση αερολιμένων, τερματικών σταθμών επιβατών, τερματικών σταθμών φορτίου και άλλων κτιρίων των αερολιμένων που έχουν άμεση πρόσβαση στο χώρο ελιγμών λαμβάνονται υπόψη οι βασικές απαιτήσεις που συνδέονται με:

α) τα μέτρα ασφαλείας για τους επιβάτες και τις χειραποσκευές τους, τον έλεγχο αποσκευών και την αναγνώρισή τους·

β) τα μέτρα ασφαλείας για το φορτίο, τα επείγοντα δέματα, το ταχυδρομείο και την τροφοδοσία·

γ) την προστασία και την ελεγχόμενη πρόσβαση σε:

i) στεγανές τερματικές περιοχές,

ii) ανεξάρτητες τερματικές περιοχές για τον έλεγχο και την επιβίβαση επιβατών υψηλού κινδύνου,

iii) χώρο ελιγμών, και

iv) άλλες ειδικές ευαίσθητες περιοχές και εγκαταστάσεις· και

δ) την αποτελεσματική χρήση του εξοπλισμού ασφαλείας.

1.2. **Έλεγχος της πρόσβασης στο χώρο ελιγμών, σε άλλες υπό περιορισμό περιοχές του αερολιμένα και στο αεροσκάφος**

1.2.1. ***Όρια μεταξύ αστικής περιοχής και χώρου ελιγμών***

Χαράσσονται όρια μεταξύ αστικής περιοχής και χώρου ελιγμών. Οι διελεύσεις από τα όρια αυτά προστατεύονται με φυλασσόμενες εξόδους ή/και ασφαλιζόμενες ή φυλασσόμενες θύρες, οι οποίες επιθεωρούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

1.2.2. ***Περιοχές τερματικών σταθμών***

Όλες οι περιοχές τερματικών σταθμών που είναι προσβάσιμες από το κοινό επιτηρούνται. Οι τερματικοί σταθμοί περιπολούνται και το προσωπικό ασφαλείας επιτηρεί τους επιβάτες και τα λοιπά πρόσωπα. Οι αερομεταφορείς οφείλουν να ασκούν έλεγχο στις περιοχές που τους έχουν παραχωρηθεί στην πλευρά της αστικής περιοχής και στους επιβάτες τους στο χώρο ελιγμών. Προς το σκοπό αυτό τους παρέχεται βοήθεια.

1.2.3. ***Άλλες περιοχές για το κοινό***

Προβλέπονται μέσα ελέγχου της πρόσβασης σε περιοχές για το κοινό οι οποίες βρίσκονται κοντά στις περιοχές κίνησης των αεροσκαφών (χώροι πανοραμικής θέας, ξενοδοχεία αερολιμένα και χώροι στάθμευσης των αυτοκινήτων). Λαμβάνονται επίσης μέτρα για να εξασφαλισθεί ότι αυτοί οι χώροι μπορούν να κλείνουν γρήγορα σε περίπτωση μεγάλης απειλής. Φύλακες ασφαλείας περιπολούν τις περιοχές αυτές όταν είναι ανοικτές στο κοινό.

1.2.4. ***Έλεγχος της πρόσβασης στο χώρο ελιγμών***

1.2.4.1. Η πρόσβαση στο χώρο ελιγμών και σε άλλες υπό περιορισμό περιοχές ελέγχονται συνεχώς έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι κανένα μη εξουσιοδοτημένο άτομο δεν μπορεί να προσέλθει στις περιοχές αυτές και ότι κανένα αντικείμενο, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε παράνομη ενέργεια, δεν μπορεί να εισαχθεί σε αεροσκάφος. Ενδεικτικός κατάλογος των αντικειμένων αυτών δίδεται στο Προσάρτημα Α.

1.2.4.2. Στους αερολιμένες, όπου ο αριθμός εργαζομένων δεν επιτρέπει την άμεση αναγνώριση των στοιχείων όλου του προσωπικού, εκδίδονται δελτία ταυτότητας σε όλο το προσωπικό που εργάζεται στον αερολιμένα ή το επισκέπτεται συχνά (συμπεριλαμβανομένων των υπαλλήλων του αεροδρομίου και των αερομεταφορέων και των υπαλλήλων άλλων οργανισμών). Το δελτίο ταυτότητας φέρει φωτογραφία του κατόχου και ένδειξη — με κωδικό χρώμα ή άλλο τρόπο — των περιοχών του αερολιμένα στους οποίους ο κάτοχος επιτρέπεται να έχει πρόσβαση. Το δελτίο ταυτότητας είναι εσώκλειστο σε διαφανές, αδιάβροχο κάλυμμα και μπορεί να φέρεται ως αναγνωριστικό έμβλημα. Το δελτίο είναι περιορισμένης διάρκειας ισχύος. Ο έλεγχος των υπαλλήλων είναι σκόπιμος βάσει του δελτίου ταυτότητος αλλά ούτως ή άλλως συνιστάται στους εργοδότες να προβαίνουν σε κατάλληλους ελέγχους πριν την πρόσληψη του προσωπικού τους.

1.2.4.3. Το δελτίο ταυτότητος πρέπει να φέρεται πάντοτε σε ευδιάκριτο σημείο.

1.2.4.4. Η διαχείριση του αερολιμένα εκδίδει άδειες εισόδου για τα οχήματα κινούνται μεταξύ χώρου ελιγμών και αστικής περιοχής. Η άδεια εισόδου είναι ειδική για κάθε όχημα και τοποθετείται σε αυτό σε ευδιάκριτο σημείο. Τα υπόλοιπα οχήματα που ζητούν πρόσβαση στο χώρο ελιγμών γίνονται δεκτά μόνον εφόσον υποβληθούν σε έλεγχο και εκδοθεί σχετική προσωρινή άδεια εισόδου. Εξαιρούνται των απαιτήσεων αυτών μόνον τα οχήματα έκτακτων αποστολών.

1.2.4.5. Τα δελτία ταυτότητας και οι άδειες εισόδου των οχημάτων ελέγχονται σε όλα τα σημεία πρόσβασης στον χώρο ελιγμών, είτε οπτικά από το προσωπικό ασφαλείας είτε ηλεκτρονικά από αυτόματο σύστημα εξίσου αποτελεσματικό.

1.2.4.6. Τα οχήματα και η τροφοδοσία που κινούνται στο χώρο ελιγμών ή σε άλλες υπό περιορισμό περιοχές ελέγχονται επιλεκτικά.

1.2.5. ***Πρόσθετα μέτρα ασφαλείας στους χώρους στάθμευσης των αεροσκαφών και σε άλλες περιοχές υπό περιορισμό***

1.2.5.1. Ο χώρος στάθμευσης των αεροσκαφών, οι υπόλοιπες επιχειρησιακές περιοχές, η περίφραξη και οι παρακείμενες εκτός περίφραξης περιοχές, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι σε άμεση γειτνίαση με το όριο του διαδρόμου προσγείωσης-απογείωσης και των τροχοδρόμων, περιπολούνται συχνά με διακύμανση των ωρών, των διαδρομών και των διαδικασιών.

1.2.5.2. Οι χώροι στάθμευσης των αεροσκαφών και οι λοιποί χώροι στάθμευσης φωτίζονται κατάλληλα, ο δε φωτισμός συμπεριλαμβάνει ειδικά ευαίσθητα τμήματα της περιμέτρου του αερολιμένα.

1.2.5.3. Οι περιοχές τεχνικής φύσεως και συντήρησης προστατεύονται με περίφραξη, φύλακες, περιπολίες και έλεγχο της εισόδου με δελτία ταυτότητος και άδειες εισόδου των οχημάτων. Παρεμφερή μέτρα λαμβάνονται για την προστασία της περιμέτρου και άλλων εγκαταστάσεων όπως οι σταθμοί παραγωγής ισχύος, οι ηλεκτρικοί υποσταθμοί, οι πύργοι ελέγχου και άλλα κτίρια που χρησιμοποιούνται από τις υπηρεσίες εναέριας κυκλοφορίας, και οι εγκαταστάσεις καυσίμων και επικοινωνιών. Ειδικές προφυλάξεις λαμβάνονται για την πρόληψη κατά της απόπειρας δολιοφθοράς στις εγκαταστάσεις καυσίμων και επικοινωνιών.

1.2.6. ***Έλεγχοι πριν την αναχώρηση και έλεγχοι ανταποκρίσεων***

1.2.6.1. Διενεργούνται έλεγχοι ασφαλείας πριν την αναχώρηση των πτήσεων για την ανεύρεση όπλων, εκρηκτικών και δολιοφθοράς ή άλλων επικίνδυνων διατάξεων που ενδεχομένως έχουν εισαχθεί στο αεροσκάφος.

1.2.6.2. Εφαρμόζονται μέτρα και μέσα ασφαλείας προκειμένου να διασφαλίζεται ότι δεν έχουν αφεθεί όπλα, εκρηκτικά ή άλλες επικίνδυνες διατάξεις από αποβιβαζόμενους επιβάτες του αεροσκάφους, το οποίο πραγματοποιεί ενδιάμεσο σταθμό.

1.2.6.3. Τοποθετούνται κατάλληλα συστήματα ασφαλείας για την αναγνώριση επιβατών των ανταποκρίσεων που αποβιβάζονται και δεν επιβιβάζονται και πάλι στο αεροσκάφος στον ενδιάμεσο σταθμό. Οι χειραποσκευές και οι ελεγμένες αποσκευές των εν λόγω επιβατών δεν μεταφέρονται.

1.2.7. ***Έλεγχος πρόσβασης σε σταθμευμένο αεροσκάφος***

Η ευθύνη για τον έλεγχο πρόσβασης σε σταθμευμένο αεροσκάφος αποδίδεται συγκεκριμένα. Όταν τα αεροσκάφη δεν επιτηρούνται, οι θύρες τους πρέπει να είναι κλειστές και να έχουν αφαιρεθεί οι βαθμίδες ή να έχουν αποσυρθεί οι γέφυρες επιβίβασης. Όταν εξετάζεται ο τρόπος ελέγχου της πρόσβασης στο αεροσκάφος, μπορούν να ληφθούν υπόψη τα μέτρα που έχουν προβλέψει οι αερολιμενικές αρχές για την προστασία της περιοχής στην οποία σταθμεύει το αεροσκάφος (το αεροσκάφος πρέπει να σταθμεύει όποτε είναι δυνατόν μακριά από την περίφραξη ή άλλα εύκολα προσπελάσιμα εμπόδια σε καλά φωτισμένες περιοχές).

1.2.8. ***Μέτρα ασφαλείας για την ιδιωτική αεροπορία***

1.2.8.1. Τα αεροσκάφη της ιδιωτικής αεροπορίας που χρησιμοποιούν διεθνείς αερολιμένες δεν σταθμεύουν σε άμεση γειτνίαση με αεροσκάφη που υπόκεινται στα προγράμματα ασφαλείας, προκειμένου να αποφεύγεται η διακύβευση των διατάξεων των προγραμμάτων αυτών.

1.2.8.2. Λαμβάνονται μέτρα για τον διαχωρισμό των επιβατών τακτικών ή έκτακτων αεροπορικών πτήσεων που έχουν υποβληθεί σε έλεγχο από τους επιβαίνοντες του αεροσκάφους της ιδιωτικής αεροπορίας, με βάση τις εξής αρχές και μεθόδους.

α) στους κύριους αερολιμένες που εξυπηρετούν τακτικές ή έκτακτες αερομεταφορές υπάρχει ειδική διαμόρφωση του χώρου ή/και λαμβάνονται μέτρα ασφαλείας προκειμένου να αποφεύγεται η ανάμειξη των αναχωρούντων και αφιχθέντων επιβατών αεροσκάφους της ιδιωτικής αεροπορίας με άλλους επιβάτες που ήδη έχουν υποβληθεί σε έλεγχο·

β) εφόσον είναι δυνατόν, οι αναχωρούντες και οι αφιχθέντες επιβάτες αεροσκάφους της ιδιωτικής αεροπορίας διέρχονται από ανεξάρτητο τερματικό σταθμό της ιδιωτικής αεροπορίας και, επίσης, όταν επιβιβάζονται ή αποβιβάζονται στο χώρο στάθμευσης του αεροσκάφους, είτε διαχωρίζονται από άλλους επιβάτες που έχουν ήδη υποβληθεί σε έλεγχο, είτε μεταφέρονται με ειδικό λεωφορείο ή πούλμαν είτε είναι υπό συνεχή επιτήρηση·

γ) εφόσον δεν υπάρχει ανεξάρτητος τερματικός σταθμός, οι επιβάτες της ιδιωτικής αεροπορίας είτε:

i) διέρχονται από ανεξάρτητο χώρο του κτιρίου του τερματικού σταθμού και συνοδεύονται ή μεταφέρονται με λεωφορείο/πούλμαν από και προς το αεροσκάφος τους στο χώρο στάθμευσης· ή

ii) όταν είναι αναπόφευκτη η διέλευση από στεγανές περιοχές του κτιρίου του τερματικού σταθμού, υπόκεινται σε έλεγχο ασφαλείας πριν την είσοδό τους στην στεγανή περιοχή, ή

iii) υπόκεινται σε άλλα μέτρα ασφαλείας με τα οποία επιτυγχάνεται το ίδιο αποτέλεσμα συναρτήσει των τοπικών συνθηκών.

1.3. **Μέτρα ασφαλείας για επιβάτες, αποσκευές, ταχυδρομείο και φορτίο**

1.3.1. ***Έλεγχος επιβατών και χειραποσκευών***

1.3.1.1. *Έλεγχος επιβατών*

Όλοι οι αναχωρούντες επιβάτες και οι χειραποσκευές τους υποβάλλονται σε έλεγχο ασφαλείας πριν την αναχώρησή τους με διεθνή τακτική και έκτακτη αεροπορική πτήση έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν μεταφέρεται στο αεροσκάφος κανένα αντικείμενο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε παράνομη ενέργεια. Ενδεικτικός κατάλογος των αντικειμένων αυτών δίδεται στο Προσάρτημα Α.

1.3.1.2. *Έρευνα ή έλεγχος επιβατών*

Ο έλεγχος επιβατών πραγματοποιείται είτε διά χειρός είτε με μεταλλικό εξοπλισμό ανίχνευσης. Ο έλεγχος μπορεί να πραγματοποιείται στην έξοδο αναχώρησης ή να πραγματοποιείται κεντρικά στην είσοδο μιας στεγανής περιοχής. Ωστόσο, ο κεντρικός έλεγχος δεν εφαρμόζεται σε τερματικούς σταθμούς όπου οι επιβάτες που φθάνουν, οι οποίοι δεν έχουν ελεγχθεί κατά την αναχώρηση σύμφωνα με τις βασικές απαιτήσεις που παρόντος εγγράφου, πρέπει να εισέλθουν στις ίδιες περιοχές με τους αναχωρούντες επιβάτες που έχουν ήδη ελεγχθεί.

1.3.1.3. *Διαχωρισμός ελεγμένων και μη ελεγμένων επιβατών*

Οι ρυθμίσεις ασφαλείας στους αερολιμένες αποτρέπουν την ανάμειξη αναχωρούντων επιβατών με αφιχθέντες επιβάτες μετά το σημείο ελέγχου. Όταν οι επιβάτες δεν μπορούν να διαχωρισθούν, και οι αφιχθέντες επιβάτες έχουν επιβιβασθεί στο αεροσκάφος τους σε αερολιμένα όπου τα μέτρα ασφαλείας δεν πληρούν τις βασικές απαιτήσεις του παρόντος εγγράφου, δεν επιτρέπεται στους αφιχθέντες επιβάτες:

α) να αναμειγνύονται με ελεγμένους αναχωρούντες επιβάτες, εκτός εάν υποβληθούν σε κατάλληλο έλεγχο ασφαλείας· ή

β) να μετεπιβιβάζονται σε άλλη πτήση πριν υποβληθούν σε έλεγχο ασφαλείας.

1.3.1.4. *Μέτρα ασφαλείας για δυνητικά ενοχλητικούς επιβάτες*

α) Λαμβάνονται ειδικά μέτρα ασφαλείας για την αεροπορική μεταφορά των εξής τριών ομάδων δυνητικά ενοχλητικών επιβατών:

i) Απελαθέντες

Άτομα, τα οποία αρχικά έγιναν νομίμως δεκτά σε ένα κράτος, ή εισήλθαν παράνομα σε ένα κράτος, και τα οποία έχουν πλέον επίσημα την εντολή των αρμοδίων αρχών να εγκαταλείψουν το εν λόγω κράτος.

ii) Άτομα με απαγόρευση εισόδου

Τα άτομα, των οποίων η είσοδος σε ένα κράτος έχει απορριφθεί από τις αρμόδιες αρχές, και μεταφέρονται και πάλι στο κράτος αναχώρησής τους, είτε σε οιοδήποτε άλλο κράτος όπου τα άτομα αυτά είναι δεκτά.

iii) Άτομα υπό κράτηση

Τα άτομα τα οποία είτε έχουν συλληφθεί ή καταδικασθεί από δικαστήρια και πρέπει να μεταφερθούν σε άλλο κράτος για νομικούς λόγους.

β) Οι αρμόδιες αρχές (αστυνομία, υπηρεσίες μετανάστευσης ή/και φυλακών) κοινοποιούν γραπτώς προς τον ενδιαφερόμενο αερομεταφορέα αρκετά πριν πότε προγραμματίζουν την επιβίβαση επιβατών, ικανών να δημιουργήσουν προβλήματα. Ο ενδιαφερόμενος αερομεταφορέας οφείλει να ενημερώσει τον κυβερνήτη του αντίστοιχου αεροσκάφους.

γ) Η γραπτή κοινοποίηση προς τον αερομεταφορέα και τον κυβερνήτη του αεροσκάφους σύμφωνα με την παράγραφο β) ανωτέρω περιέχει τα εξής στοιχεία:

i) στοιχεία ταυτότητας του ατόμου·

ii) λόγο μεταφοράς του·

iii) συνοδό(ούς), εφόσον προβλέπεται·

iv) εκτίμηση των κινδύνων από τις αρμόδιες αρχές·

v) προηγούμενη κράτηση θέσης, εφόσον απαιτείται· και

vi) φύση των διαθέσιμων εγγράφων.

δ) Τηρούνται τα εξής πρόσθετα μέτρα ασφαλείας:

i) αυστηρή έρευνα των επιβατών που δυνητικά μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα και των αποσκευών τους,

ii) επιβίβασή τους πριν τους υπόλοιπους επιβάτες·

iii) η κράτηση θέσης δεν γίνεται στα καθίσματα επί του διαδρόμου ή στα καθίσματα δίπλα σε εξόδους κινδύνου·

iv) δεν τους παρέχεται οινοπνευματώδες ποτό·

v) διατίθεται επαρκής αριθμός συνοδών, εφόσον προβλέπεται·

vi) οι συνοδοί πρέπει να είναι σε θέση να συνομιλούν με το πλήρωμα του αεροσκάφους·

vii) δεν δημοσιοποιείται το ωράριο της πτήσης με την οποία μεταφέρονται άτομα ικανά να προκαλέσουν προβλήματα· και

viii) εφόσον απαιτείται, παρέχονται μέσα συγκράτησής τους.

1.3.1.5. *Έλεγχος διά χειρός ή έλεγχος χειραποσκευών*

Ο έλεγχος των χειραποσκευών πραγματοποιείται είτε διά χειρός είτε με ακτινοσκοπικό εξοπλισμό. Όταν χρησιμοποιείται ο ακτινοσκοπικός εξοπλισμός:

α) ο χειριστής πρέπει να μένει ικανοποιημένος ότι δεν υπάρχει τίποτε ύποπτο. Εφόσον έχει κάποια αμφιβολία, η αποσκευή πρέπει να ερευνάται διά χειρός·

β) τουλάχιστον το 10 % των αποσκευών που ελέγχονται με ακτινοσκοπικά πρέπει να ερευνάται διά χειρός δειγματοληπτικά· και

γ) το προσωπικό δεν απαιτείται να ελέγχει τις ακτινοσκοπικές εικόνες συνεχώς για διάστημα μεγαλύτερο των 20 πρώτων λεπτών και διακόπτει τον έλεγχο των εικόνων αυτών επί 40 λεπτά.

1.3.2. ***Διακίνηση παραδιδόμενων αποσκευών***

1.3.2.1. Οι παραδιδόμενες αποσκευές προστατεύονται από οιαδήποτε παρεμβολή μεταξύ του σημείου ελέγχου τους και του αεροσκάφους.

1.3.2.2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1.3.7, για όλες τις απευθείας πτήσεις ισχύουν οι εξής απαιτήσεις ασφαλείας:

α) Οι επιβάτες ενημερώνονται ότι απαγορεύεται η τοποθέτηση ηλεκτρικών ή ηλεκτρονικών συσκευών στις παραδιδόμενες αποσκευές τους, εκτός εάν τις έχουν δηλώσει, και ότι ενδεχομένως οι ελεγμένες αποσκευές τους θα υποβληθούν σε έλεγχο ασφαλείας·

β) Ειδοποιούνται οι επιβάτες ότι εφόσον στις ελεγμένες αποσκευές αποδειχθεί ότι υπάρχουν αδήλωτες ηλεκτρικές ή ηλεκτρονικές συσκευές, ενδεχομένως οι αποσκευές αυτές δεν θα μεταφερθούν·

γ) Ζητείται από τους επιβάτες που παραδίδουν αποσκευές να συμβάλουν στην ασφάλεια της πτήσης δηλώνοντας την κυριότητα, τη συνοδεία και το περιεχόμενο των αποσκευών τους, και συγκεκριμένα, εάν οι αποσκευές τους περιέχουν ηλεκτρικές ή ηλεκτρονικές συσκευές. Εφόσον οι απαντήσεις του επιβάτη το δικαιολογούν, ο επιβάτης και οι αποσκευές του υποβάλλονται σε έλεγχο ασφαλείας. Το προσωπικό που έλαβε μέρος στην εν λόγω ανάκριση πρέπει να έχει εκπαιδευθεί καταλλήλως.

δ) Οι παραδιδόμενες αποσκευές περνούν από ακτινοσκοπικό έλεγχο, από έλεγχο με άλλα μέσα ή διά χειρός προκειμένου να επαληθευθεί κατά το μέγιστο δυνατόν ότι η αποσκευή δεν περιέχει εκρηκτική διάταξη.

1.3.2.3. Η μεταφορά και διαμετακόμιση αποσκευών υπόκεινται στα μέτρα ασφαλείας που προδιαγράφονται στην παράγραφο 2 ανωτέρω, εφόσον δεν υποβλήθηκαν σε μέτρα ασφαλείας στα σημεία αναχώρησης και διαμετακόμισης ισοδύναμα με εκείνα που περιγράφονται από τις παρούσες βασικές απαιτήσεις. Σε άλλες περιπτώσεις, τουλάχιστον το 5 % των αποσκευών που μεταφέρονται από την ίδια αεροπορική εταιρεία είτε από περισσότερες αεροπορικές εταιρείες υποβάλλεται σε ακτινοσκοπικό έλεγχο, σε έλεγχο με άλλα τεχνικά μέσα ή διά χειρός.

1.3.3. ***Αναγνώριση παραδοδόμενων αποσκευών***

1.3.3.1. Καθιερώνονται μέτρα με τα οποία απαιτείται από τους αερομεταφορείς:

α) να αποδέχονται και να μεταφέρουν παραδιδόμενες αποσκευές μόνο εφόσον αυτές φέρουν εξωτερικά κατάλληλο σήμα που επιτρέπει την αναγνώρισή τους από τους αντίστοιχους επιβάτες·

β) να επιβεβαιώνουν ότι ο επιβάτης στον οποίο ανήκει η αποσκευή διαθέτει εισιτήριο για τη συγκεκριμένη πτήση· και

γ) να εξασφαλίζουν ότι οι παραδιδόμενες αποσκευές, πριν φορτωθούν στο αεροσκάφος, κρατούνται σε περιοχή του αερολιμένα, στην οποία επιτρέπεται η πρόσβαση μόνον σε εξουσιοδοτημένα άτομα.

1.3.3.2. Εξασφαλίζεται ότι οι επιβάτες που παρέδωσαν τις αποσκευές τους επιβιβάζονται στη συνέχεια στο αεροσκάφος. Κάθε αποσκευή χωρίς τον κάτοχό της φορτώνεται στο αεροσκάφος αφού προηγουμένως αναγνωρισθεί από τον κάτοχό της ή αφού υποβληθεί σε έλεγχο ασφαλείας.

1.3.3.3. Όταν σε ειδικές περιπτώσεις, λόγω της εκτίμησης κινδύνου ή εξαιτίας εξαιρετικών περιστάσεων σε έναν αερολιμένα, οι παραδιδόμενες αποσκευές υπόκεινται σε άλλα μέτρα ελέγχου ασφαλείας τα οποία μπορούν να αποτρέψουν την εισαγωγή όπλων ή αντικειμένων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε παράνομη ενέργεια, δεν απαιτείται περαιτέρω συνεννόηση με τους επιβιβαζόμενους επιβάτες όσον αφορά τις αποσκευές που παρέδωσαν.

1.3.4. ***Φορτίο, ιδιωτικό ταχυδρομείο και επείγοντα δέματα και ταχυδρομείο***

1.3.4.1. *Φορτίο, ιδιωτικό ταχυδρομείο και επείγοντα δέματα*

1.3.4.1.1. Εφαρμογή

Το φορτίο, το ιδιωτικό ταχυδρομείο και τα επείγοντα δέματα που μεταφέρονται με επιβατικά και φορτηγά αεροσκάφη υπόκεινται σε ελέγχους ασφαλείας πριν τοποθετηθούν στο αεροσκάφος.

1.3.4.1.2. Έλεγχοι ασφαλείας

Οι έλεγχοι ασφαλείας ως στόχο έχουν:

α) να εξασφαλίζεται ότι η παραλαβή, επεξεργασία και διακίνηση του φορτίου εκτελείται από προσωπικό που έχει προσληφθεί και εκπαιδευθεί σωστά· και

β) να εξασφαλίζεται εύλογα ότι το φορτίο δεν περιέχει απαγορευμένα αντικείμενα, όπως αυτά που περιγράφονται στα σημεία iv) και v) του Προσαρτήματος Α με:

i) τη διά χειρός έρευνα ή έλεγχό του· ή

ii) την υποβολή του σε ακτινοσκόπηση· ή

iii) την τοποθέτησή του σε θάλαμο προσομοίωσης· ή

iv) τη χρήση άλλων μέσων, τόσο τεχνικών όσο και βιοαισθητήριων (π.χ. ανιχνευτές, σκύλους, κλπ).

Όταν δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί κανένα από τα ανωτέρω μέσα και μεθόδους ελέγχου της ασφάλειας λόγω της φύσης των αγαθών, γίνεται δεκτή η 24 ωρη φύλαξή τους.

1.3.4.1.3. Εξαιρέσεις

Οι έλεγχοι ασφαλείας που αναφέρονται στην παράγραφο 2 β) ανωτέρω δεν χρειάζεται να διενεργούνται για:

— φορτίο του οποίου μπορεί να προσδιορισθεί κατάλληλα η ιχνηλασιμότητα ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι ο στόχος της παραγράφου 2 β) ανωτέρω επιτυγχάνεται·

— φορτίο που έχει παραληφθεί από γνωστό αποστολέα·

— φορτίο που μεταφορτώνεται, όπως ορίζεται στην παράγραφο 4 στη συνέχεια·

— ανθρώπινες σωρούς, προερχόμενες από αναγνωρισμένη πηγή·

— ζωντανά ζώα·

— καλή τη πίστει αποστολές σωστικών μέσων·

— υψηλής αξίας εμπορεύματα που έχουν ελεγχθεί με πρότυπο τουλάχιστον ισοδύναμο με τις παρούσες βασικές απαιτήσεις·

— ειδικά πυρηνικά υλικά.

1.3.4.1.4. Μεταφόρτωση φορτίου

Η μεταφόρτωση φορτίου που φθάνει αεροπορικώς δεν χρειάζεται να ελέγχεται υπό τον όρο ότι το φορτίο προστατεύεται από ανεπίτρεπτη παρεμβολή στο σημείο διαμετακόμισης. Το υπόλοιπο φορτίο που μεταφορτώνεται, το οποίο δεν έχει υποβληθεί σε ελέγχους ασφαλείας στο σημείο αναχώρησης ή καθ' οδόν, ελέγχεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 β) ανωτέρω και προστατεύεται από ανεπίτρεπτη παρεμβολή.

1.3.4.2. *Ταχυδρομείο*

1.3.4.2.1. Εφαρμογή

Το ταχυδρομείο που μεταφέρεται με επιβατικά, φορτηγά και ταχυδρομικά αεροσκάφη υποβάλλεται σε ελέγχους ασφαλείας πριν φορτωθεί στο αεροσκάφος.

1.3.4.2.2. Ορισμοί

Ταχυδρομείο νοείται η αποστολή αλληλογραφίας και άλλων αντικειμένων από μια ταχυδρομική αρχή/διοίκηση προς μία ταχυδρομική αρχή/διοίκηση την οποία έχουν ορίσει τα κράτη μέλη.

1.3.4.2.3. Έλεγχοι ασφαλείας

α) Επείγον ταχυδρομείο

Για το επείγον ταχυδρομείο (π.χ. παραδοτέο εντός 48 ωρών), στόχος των ελέγχων ασφαλείας είναι:

i) να εξασφαλισθεί ότι η παραλαβή, επεξεργασία και διακίνηση του ταχυδρομείου εκτελείται από προσωπικό που έχει προσληφθεί και εκπαιδευθεί σωστά·

ii) να εξασφαλίζεται εύλογα ότι το ταχυδρομείο δεν περιλαμβάνει απαγορευμένα αντικείμενα, όπως αυτά που αναφέρονται στα σημεία iv) και v) του Προσαρτήματος Α με:

— διά χειρός έρευνα ή τον έλεγχο· ή

— ακτινοσκοπικό έλεγχό του· ή

— τοποθέτησή του σε θάλαμο προσομοίωσης· ή

— χρήση άλλων διαδικαστικών, τεχνικών και βιοαισθητήριων μέσων (π.χ. ειδικά εκπαιδευμένα σκυλιά, ανιχνευτές, κλπ.)· και

iii) να εξασφαλίζεται ότι τα στοιχεία της πτήσης και της διαδρομής του αεροσκάφους με το οποίο θα μεταφερθεί το ταχυδρομείο παραμένουν εμπιστευτικά.

β) Άλλο ταχυδρομείο

Για το ταχυδρομείο που δεν είναι επείγον, οι έλεγχοι ασφαλείας που περιγράφονται στην παράγραφο α) ii) ανωτέρω εκτελούνται μόνον δειγματοληπτικά στο ταχυδρομείο.

1.3.4.2.4. Εξαιρέσεις

Οι έλεγχοι ασφαλείας που αναφέρονται στο σημείο 3 α) ii) ανωτέρω δεν απαιτείται να εφαρμόζονται:

— για το ταχυδρομείο του οποίου μπορεί να προσδιορισθεί κατάλληλα η ιχνηλασιμότητα έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι πληρούνται οι στόχοι της παραγράφου 2·

— για επιστολές προδιαγεγραμμένου βάρους·

— για ανθρώπινες σωρούς, αναγνωρισμένης προέλευσης·

— για ζωντανά ζώα·

— καλή τη πίστει αποστολές σωστικών μέσων·

— για αντικείμενα μεγάλης αξίας που έχουν ελεγχθεί τουλάχιστον με ισοδύναμο τρόπο με τα παρόντα μέτρα· και

— για τη μεταφόρτωση ταχυδρομείου, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 4.

1.3.4.2.5. Μεταφόρτωση ταχυδρομείου

Η μεταφόρτωση ταχυδρομείου που φθάνει αεροπορικώς δεν χρειάζεται να ελέγχεται υπό τον όρο ότι το ταχυδρομείο προστατεύεται από ανεπίτρεπτη παρεμβολή στο σημείο διαμετακόμισης. Το υπόλοιπο ταχυδρομείο, το οποίο δεν έχει υποβληθεί σε ελέγχους ασφάλειας στο σημείο αναχώρησης ή καθ' οδόν, υποβάλλεται σε έλεγχο και προστατεύεται από ανεπίτρεπτη παρεμβολή.

1.3.5. ***Έλεγχος διπλωματών και άλλων διακεκριμένων προσώπων***

1.3.5.1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της σύμβασης της Βιέννης για τις διπλωματικές σχέσεις, οι διπλωμάτες και άλλα διακεκριμένα πρόσωπα και οι προσωπικές τους αποσκευές, εξαιρουμένων των «διπλωματικών σάκων», υπόκεινται σε έρευνα για λόγους ασφαλείας. Το προσωπικό του αερομεταφορέα που είναι αρμόδιο για την παραλαβή των διπλωματικών σάκων εξασφαλίζει ότι οι σάκοι έχουν όντως σταλεί από δεόντως εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους των ενδιαφερόμενων αποστολών. Οι διπλωματικοί ταχυδρόμοι και οι προσωπικές τους αποσκευές δεν εξαιρούνται του ελέγχου ασφαλείας.

1.3.5.2. Του συνήθους ελέγχου ασφαλείας εξαιρούνται μόνον τα εξής πρόσωπα:

α) οι αρχηγοί κρατών,

β) οι επίσημοι προσκεκλημένοι μιας κυβέρνησης, και

γ) με την επιφύλαξη της παραγράφου 3.1.4, τα δεόντως εξουσιοδοτημένα άτομα με οπλισμένη συνοδεία.

1.3.6. ***Προστασία των σημείων ελέγχου***

Καταβάλλεται κάθε προσπάθεια για να προστατεύεται κατάλληλα το προσωπικό που απασχολείται στη διενέργεια ελέγχων. Οπλισμένοι φύλακες τοποθετούνται, εφόσον είναι δυνατόν, ή περιπολούν τον άμεσο περίγυρο κάθε σημείου ελέγχου στους τερματικούς σταθμούς των αερολιμένων.

1.3.7. ***Τροφοδοσία (catering) του αερομεταφορέα, αποθέματα και προμήθειες***

1.3.7.1. *Εφαρμογή και στόχος*

Λαμβάνονται μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η τροφοδοσία, τα αποθέματα και οι προμήθειες του αερομεταφορέα σε επιβατικό αεροσκάφος δεν περιέχουν απαγορευμένα αντικείμενα τα οποία θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια του αεροσκάφους.

1.3.7.2. *Έλεγχοι ασφαλείας*

1.3.7.2.1. Οι προμηθευτές τροφοδοσίας του αερομεταφορέα, οι υπηρεσίες καθαρισμού και παροχής αποθεμάτων και προμηθειών καθιερώνουν τα μέτρα ασφαλείας που είναι αναγκαία για να αποτρέψουν την εισαγωγή όπλων, εκρηκτικών και άλλων επικίνδυνων διατάξεων στην τροφοδοσία που πρόκειται να μεταφερθεί σε επιβατικές πτήσεις.

Λαμβάνονται τουλάχιστον τα ακόλουθα μέτρα ασφαλείας:

α) Διορισμός υπαλλήλου ασφαλείας, αρμόδιου για την εφαρμογή και την εποπτεία της ασφάλειας στην εταιρεία·

β) κατά την πρόσληψη προσωπικού, απαιτούνται υψηλά πρότυπα αξιοπιστίας·

γ) όλο το προσωπικό που έχει πρόσβαση σε στεγανές περιοχές ή/και περιοχές ασφαλείας συμμορφώνεται προς τις οδηγίες που εκδίδει η αερολιμενική αρχή·

δ) η εταιρεία αποτρέπει κάθε ανεπίτρεπτη πρόσβαση στις εγκαταστάσεις της·

ε) εφόσον η εταιρεία βρίσκεται εκτός αερολιμένα, εξασφαλίζει ότι η τροφοδοσία μεταφέρεται σε μανδαλωμένα ή σφραγισμένα οχήματα· και

στ) εξασφαλίζεται ότι η επεξεργασία και η διακίνηση της τροφοδοσίας εκτελείται από προσωπικό που έχει προσληφθεί και εκπαιδευθεί ορθά.

1.3.7.2.2. Μετά την παραλαβή της τροφοδοσίας, το πλήρωμα ελέγχει τις προμήθειες δειγματοληπτικά ώστε να εξασφαλίζει ότι δεν περιέχουν απαγορευμένα αντικείμενα και, εφόσον η τροφοδοσία είναι σφραγισμένη, ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις παρεμβολής.

1.3.7.2.3. Οι προμήθειες εταιρείας, η οποία δεν πληροί τα μέτρα ελέγχου ασφάλειας στην παράγραφο 1 ανωτέρω, δεν πρέπει να φορτώνονται σε αεροσκάφος.

1.4. **Προσωπικό ασφαλείας**

Τα άτομα τα οποία απασχολούνται για να φέρουν σε πέρας είτε εξ ολοκλήρου είτε εν μέρει καθήκοντα ασφαλείας οφείλουν να πληρούν τις εξής απαιτήσεις.

1.4.1. ***Προσόντα του προσωπικού ασφαλείας***

α) Το προσωπικό οφείλει να πληροί προδιαγεγραμμένα πρότυπα σωματικής και διανοητικής επάρκειας·

β) να υποβάλλεται σε ελέγχους πριν την απασχόλησή του, οι οποίοι αρκούν για να εξασφαλισθεί ότι πρόκειται για καλά στοιχεία.

1.4.2. ***Εκπαίδευση του προσωπικού ασφαλείας***

α) Το προσωπικό υποβάλλεται σε αρχική εκπαίδευση πριν αναλάβει τα καθήκοντά του·

β) το προσωπικό υποβάλλεται σε τακτική επιμόρφωση και, εφόσον χρειάζεται, σε εκπαίδευση με αντικείμενο νέους εξοπλισμούς ή διαδικασίες.

1.4.3. ***Ενδιαφέρον του προσωπικού ασφαλείας***

Λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι το προσωπικό ασφαλείας διατηρεί υψηλό ενδιαφέρον ούτως ώστε να είναι αποτελεσματικό στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

1.5. **Λοιπό προσωπικό**

Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση του προσωπικού εδάφους

Σε όλους τους αερολιμένες εφαρμόζεται εκπαιδευτικό πρόγραμμα ασφαλείας για το προσωπικό εδάφους όλων των αερομεταφορέων, το οποίο περιλαμβάνει μία αρχική φάση και κατόπιν συνεχή επιμόρφωση. Η εκπαίδευση συμβάλλει στην μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση όσον αφορά τα θέματα ασφαλείας, καθώς και τη βελτίωση των υπαρχόντων συστημάτων ασφαλείας. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τις εξής συνιστώσες:

i) συστήματα ασφαλείας και έλεγχος εισόδου,

ii) γραμμές επικοινωνίας,

iii) ασφάλεια στο έδαφος και κατά την πτήση,

iv) έλεγχος πριν την επιβίβαση,

v) ασφάλεια αποσκευών και φορτίου,

vi) ασφάλεια αεροσκάφους και έρευνες,

vii) αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης,

viii) όπλα και αντικείμενα υπό περιορισμό,

ix) παρακολούθηση των υπηρεσιών εδάφους,

x) συνολική θεώρηση τρομοκρατικών ενεργειών, και

xi) άλλα πεδία και μέτρα που σχετίζονται με τα θέματα ασφαλείας τα οποία κρίνονται κατάλληλα για την αύξηση της ευαισθητοποίησης στο συγκεκριμένο πεδίο.

2. ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται για την ασφάλεια στην αεροπορία πληροί τις προδιαγραφές που περιγράφονται στο παρόν τμήμα.

2.1. **Εξοπλισμός ανίχνευσης μεταλλικών αντικειμένων**

2.1.1. ***Θυρίδες ανίχνευσης μεταλλικών αντικειμένων***

Οι θυρίδες που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των επιβατών στους αερολιμένες πληρούν τις εξής απαιτήσεις:

α) Ασφάλεια

1. Ο εξοπλισμός είναι ικανός να ανιχνεύει, υπό όλες τις προβλέψιμες συνθήκες, αντικείμενα, ακόμη και πολύ μικρά, από διάφορα μέταλλα με κάπως μεγαλύτερη ευαισθησία στον σίδηρο.

2. Ο εξοπλισμός είναι ικανός να ανιχνεύει μεταλλικά αντικείμενα ανεξάρτητα του προσανατολισμού τους και της τοποθέτησής τους στη θυρίδα.

3. Η ευαισθησία του εξοπλισμού είναι όσο το δυνατόν πιο ομοιόμορφη μέσα σε όλη τη θυρίδα, παραμένει σταθερή και ελέγχεται κατά περιόδους.

β) Απαιτήσεις λειτουργίας

Η λειτουργία του εξοπλισμού δεν πρέπει να επηρεάζεται από το περιβάλλον του.

γ) Ένδειξη συναγερμού

Η ανίχνευση μετάλλων επισημαίνεται αυτόματα, χωρίς να επαφίεται τίποτα στη διακριτική ευχέρεια του χειριστή (σύστημα ένδειξης go/no go):

δ) Χειριστήρια

1. Ο εξοπλισμός πρέπει να είναι ικανός να αναπροσαρμόζεται προκειμένου να πληρούνται όλες οι προδιαγεγραμμένες απαιτήσεις ανίχνευσης, καθώς και η ένταση του ηχητικού σήματος συναγερμού.

2. Τα χειριστήρια αναπροσαρμογής των επιπέδων ανίχνευσης είναι σχεδιασμένα έτσι ώστε να αποτρέπεται η είσοδος χωρίς άδεια. Οι ρυθμίσεις πρέπει να επισημαίνονται με σαφήνεια.

ε) Βαθμονόμηση

Οι διαδικασίες βαθμονόμησης δεν επιτρέπονται σε μη εξουσιοδοτημένα άτομα.

2.1.2. ***Φορητοί ανιχνευτές μετάλλων***

Οι φορητοί ανιχνευτές μετάλλων που χρησιμοποιούνται στον έλεγχο επιβατών πρέπει να πληρούν τις εξής απαιτήσεις:

α) Ο εξοπλισμός πρέπει να ανιχνεύει πολύ μικρές ποσότητες μετάλλου χωρίς άμεση επαφή με το αντικείμενο υπό όλες τις προβλέψιμες συνθήκες. Η ευαισθησία του πρέπει να επιτρέπει την ανίχνευση 5 γραμμαρίων μετάλλου σε απόσταση 5 εκατοστών.

β) Ο εξοπλισμός πρέπει να ανιχνεύει σιδηρούχα και μη σιδηρούχα μέταλλα.

γ) Το πηνίο του ανιχνευτή πρέπει να είναι σχεδιασμένο ούτως ώστε να εντοπίζει εύκολα τη θέση του ανιχνευόμενου μετάλλου.

δ) Ο εξοπλισμός πρέπει να διαθέτει ηχητικούς ή/και οπτικούς δείκτες συναγερμού.

2.2. **Πρότυπα και διαδικασίες δοκιμής του ακτινοσκοπικού εξοπλισμού**

2.2.1. ***Δυνατότητα εφαρμογής***

α) Εξοπλισμός

Οι παρούσες απαιτήσεις και κατευθύνσεις για τον ακτινοσκοπικό εξοπλισμό ασφαλείας ισχύουν για κάθε ακτινοσκοπική συσκευή που παρέχει στον χειριστή της εικόνα προς εξέταση. Στους εξοπλισμούς αυτούς συμπεριλαμβάνονται οι συμβατικές ακτινοσκοπικές συσκευές, καθώς και οι συσκευές EDS/EDDS που χρησιμοποιούνται ενδεικτικά.

β) Αντικείμενα

Οι παρούσες απαιτήσεις και κατευθύνσεις για τον ακτινοσκοπικό εξοπλισμό ασφαλείας ισχύουν για κάθε αντικείμενο που ελέγχεται, ανεξαρτήτως του είδους ή του μεγέθους του.

Κάθε αντικείμενο που εισέρχεται στο αεροσκάφος, εφόσον πρέπει να ελεγχθεί, ελέγχεται με τα ίδια πρότυπα.

2.2.2. ***Απαιτήσεις επιδόσεων***

α) Ασφάλεια

Ο ακτινοσκοπικός εξοπλισμός παρέχει την αναγκαία ανίχνευση, η οποία μετρείται με όρους ευκρίνειας, εισχώρησης και διάκρισης, προκειμένου να αποτραπεί η μεταφορά επί του αεροσκάφους αντικειμένων που περιλαμβάνονται στο Προσάρτημα Α.

β) Δοκιμές

Οι επιδόσεις του εξοπλισμού αξιολογούνται με τη χρήση κατάλληλων διαδικασιών δοκιμής.

γ) Απαιτήσεις λειτουργίας

Ο ακτινοσκοπικός εξοπλισμός παρέχει πλήρη εικόνα κάθε αντικειμένου που εισέρχεται στη σήραγγα. Δεν πρέπει να κόβεται καμία γωνία.

Η παραμόρφωση του εικονιζόμενου αντικειμένου πρέπει να είναι η ελάχιστη δυνατή.

Ο ιμάντας του μηχανήματος πρέπει να φέρει ενδείξεις για τον τρόπο τοποθέτησης των αποσκευών ούτως ώστε να επιτυγχάνεται η καλύτερη δυνατή εικόνα.

Αντίθεση χρωμάτων: ο ακτινοσκοπικός εξοπλισμός πρέπει να αποδίδει διάφορες αποχρώσεις του γκρι χρώματος (σάρωση μικρότερου φάσματος).

Η εικόνα οιουδήποτε μέρους του ελεγχόμενου αντικειμένου απεικονίζεται στην οθόνη τουλάχιστον επί 5 δευτερόλεπτα. Επίσης, ο χειριστής πρέπει να είναι σε θέση να σταματά τον ιμάντα και, εφόσον χρειάζεται, να αναστρέφει τη λειτουργία του ιμάντα προκειμένου να εξετάσει καλύτερα το αντικείμενο.

Μέγεθος της οθόνης: η οθόνη παρακολούθησης πρέπει να είναι διαστάσεων επαρκών για την άνεση του χειριστού της (συνήθως 14 ιντσών και άνω).

Χαρακτηριστικά της οθόνης: η οθόνη δεν πρέπει να πάλλεται και πρέπει να διαθέτει τουλάχιστον 800 σειρές (συνήθως 1 024 × 1 024 pixels, π.χ. οθόνες υψηλής ευκρίνειας).

Όταν χρησιμοποιούνται διπλές οθόνες, η μία είναι μόνον μονόχρωμη.

Ο ακτινοσκοπικός εξοπλισμός δείχνει οπτικά τα υλικά στα οποία δεν μπορεί να εισχωρήσει.

Ο ακτινοσκοπικός εξοπλισμός αφαιρεί τα οργανικά και ανόργανα υλικά.

Τα συστήματα παρέχουν αυτόματη αναγνώριση της απειλής προκειμένου να διευκολύνεται η έρευνα του χειριστού.

δ) Συντήρηση

Δεν εκτελούνται μη επιτρεπόμενες αλλαγές, ούτε μη επιτρεπόμενη συντήρηση ή επισκευή. Δεν επιτελείται καμία αλλαγή στο υλικό ή το λογισμικό της μηχανής χωρίς να επαληθευθεί ότι δεν επηρεάζουν δυσμενώς τις επιδόσεις της εικόνας.

Η σύνθεση του υλικού του ιμάντα δεν μεταβάλλεται χωρίς να επαληθεύεται ότι η μεταβολή αυτή δεν επιφέρει αλλαγές στις επιδόσεις της εικόνας.

Εάν δεν διατίθεται πρόσβαση σε modem για τη συντήρηση ή την επικαιροποίηση της συσκευής, η πρόσβαση ελέγχεται και παρακολουθείται.

Προσάρτημα Α

Κατευθύνσεις για την ταξινόμηση όπλων, επικίνδυνων αγαθών και αντικειμένων υπό περιορισμό που απαγορεύονται στις στεγανές περιοχές του αερολιμένα και στους θαλάμους των αεροσκαφών

Το παρόν Προσάρτημα δίδει κατευθύνσεις για διαφόρων μορφών όπλα και αντικειμένων υπό περιορισμό, πρέπει όμως να επικρατεί η κοινή λογική κατά την εκτίμηση εάν ένα αντικείμενο δημιουργεί υποψίες ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως όπλο.

i) Πυροβόλα όπλα: Οιοδήποτε όπλο που επιτρέπει πυροβολισμό με έκρηξη ή πεπιεσμένο αέρα, συμπεριλαμβανομένου του εκκινητήρα και των πιστολιών φωτοβολίδων.

ii) Μαχαίρια και εργαλεία κοπής: Συμπεριλαμβάνονται οι σπάθες, τα ξίφη, οι χαρτοκόπτες, τα μαχαίρια κυνηγίου, τα αναμνηστικά μαχαίρια, τα είδη στρατιωτικών τεχνών, τα επαγγελματικά εργαλεία και όλα τα μαχαίρια με λεπίδες μήκους 6 εκατοστών και άνω ή/και τα μαχαίρια που κρίνονται παράνομα σύμφωνα με τον τοπικό νόμο.

iii) Ρόπαλα: Γκλοπς, άλλα ρόπαλα, τα γκλοπς του baseball ή παρεμφερή είδη.

iv) Εκρηκτικές ύλες/πολεμοφόδια/εύφλεκτα υγρά/διαβρωτικά υλικά: Κάθε εκρηκτικό ή εμπρηστικό υλικό, το οποίο από μόνο του ή σε συνδυασμό με άλλα είδη μπορεί να οδηγήσει σε έκρηξη ή πυρκαγιά. Στα είδη αυτά συμπεριλαμβάνονται τα εκρηκτικά υλικά, οι πυροκροτητές, τα πυροτεχνήματα, η βενζίνη, άλλα εύφλεκτα υγρά, τα πολεμοφόδια, κλπ. ή οιοσδήποτε συνδυασμός των ειδών αυτών. Συμπεριλαμβάνονται επίσης οι διαβρωτικές ή τοξικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των αερίων, είτε αυτά είναι υπό πίεση είτε όχι.

v) Μέσα εξουδετέρωσης ή ακινητοποίησης: Όλα τα δακρυγόνα αέρια και οι παρεμφερείς χημικές ουσίες και τα αέρια που περιέχονται σε πιστόλια, θήκες ή άλλα δοχεία, και οι λοιπές διατάξεις εξουδετέρωσης όπως οι ηλεκτρονικές διατάξεις παράλυσης/ακινητοποίησης.

vi) Λοιπά αντικείμενα: Παγοθραύστες, αλπικές ράβδοι, ξυράφια χειρός και μεγάλα ψαλίδια, τα οποία δεν θεωρούνται συνήθως θανατηφόρο ή επικίνδυνο όπλο αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως όπλο, όπως επίσης και τα παιχνίδια ή τα ψεύτικα όπλα και χειροβομβίδες.

vii) Αντικείμενα οιουδήποτε είδους που μπορούν εύλογα να δημιουργήσουν υποψίες ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την προσομοίωση θανατηφόρου όπλου. Τέτοια είδη μπορούν να είναι ενδεικτικά: αντικείμενα που ομοιάζουν με εκρηκτικές διατάξεις ή άλλα αντικείμενα που μπορούν να έχουν την εμφάνιση όπλου ή επικίνδυνου αντικειμένου.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών

(2002/C 51 E/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 573 τελικό — 2001/0241(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 12 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 71,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Στον τομέα των οδικών μεταφορών, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών [1] στοχεύει στην εναρμόνιση των όρων ανταγωνισμού στις χερσαίες μεταφορές και ιδίως στον οδικό τομέα, καθώς και στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και της οδικής ασφάλειας. Η πρόοδος που έχει σημειωθεί στους τομείς αυτούς πρέπει να διαφυλαχθεί και να προωθηθεί.

(2) Η παράγραφος 2 του άρθρου 17α της οδηγίας 93/104/ΕΚ [2] σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3], απαιτεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίζουν το δικαίωμα των μετακινούμενων εργαζομένων σε «επαρκή ανάπαυση».

(3) Έχουν διαπιστωθεί δυσκολίες όσον αφορά την ομοιόμορφη σε όλα τα κράτη μέλη ερμηνεία, εφαρμογή και επιβολή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 σχετικά με τους κανόνες που διέπουν τη διάρκεια οδήγησης, τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης των οδηγών που απασχολούνται στις εθνικές και διεθνείς οδικές μεταφορές στο εσωτερικό της Κοινότητας, επειδή οι εν λόγω διατάξεις έχουν διατυπωθεί με γενικό τρόπο.

(4) Για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων και τη διατήρηση της αξιοπιστίας των σχετικών κανόνων, είναι επιθυμητή η αποτελεσματική και ομοιόμορφη επιβολή των διατάξεων. Συνεπώς, απαιτείται ένα σύνολο σαφέστερων και απλούστερων κανόνων, οι οποίοι θα γίνονται αντιληπτοί, θα ερμηνεύονται και θα εφαρμόζονται ευκολότερα από τις επιχειρήσεις οδικών μεταφορών και τις αρχές που είναι αρμόδιες για την επιβολή τους.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό για τις συνθήκες εργασίας δεν επιτρέπεται να θίγουν το δικαίωμα των κοινωνικών εταίρων να θεσπίζουν, με συλλογικές διαπραγματεύσεις ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, διατάξεις ευνοϊκότερες για τους εργαζόμενους.

(6) Είναι επιθυμητός ο σαφής καθορισμός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, προσδιορίζοντας τις κυριότερες κατηγορίες οχημάτων που περιλαμβάνει.

(7) Πρέπει να διατυπωθούν πλήρεις ορισμοί για τους βασικότερους όρους, προκειμένου να καταστεί ευκολότερη η ερμηνεία και να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του κανονισμού.

(8) Οι διατάξεις της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί της εργασίας των πληρωμάτων οχημάτων που εκτελούν διεθνείς οδικές μεταφορές (AETR) της 1ης Ιουλίου 1970, όπως τροποποιήθηκε, πρέπει να συνεχίσουν να εφαρμόζονται στις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών με οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας σε κράτος μέλος ή σε χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος της AETR, για το σύνολο της διαδρομής, όταν η διαδρομή αυτή πραγματοποιείται μεταξύ της Κοινότητας και μιας χώρας που είναι συμβαλλόμενο μέρος ή μέσω μιας τέτοιας χώρας.

(9) Σε περίπτωση οχημάτων για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας σε κράτος που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της AETR, οι διατάξεις αυτές θα εφαρμόζονται μόνο σε εκείνο το μέρος της διαδρομής που πραγματοποιείται εντός της Κοινότητας.

(10) Δεδομένου ότι το κύριο θέμα της συμφωνίας AETR εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, την αρμοδιότητα διαπραγμάτευσης και σύναψης της εν λόγω συμφωνίας έχει η Κοινότητα.

(11) Εάν η τροποποίηση των εσωτερικών κανόνων της Κοινότητας στο συγκεκριμένο τομέα απαιτεί αντίστοιχη τροποποίηση της AETR, τα κράτη μέλη ενεργούν από κοινού για να επιφέρουν την εν λόγω τροποποίηση της AETR, σύμφωνα με την προβλεπόμενη σε αυτή διαδικασία.

---

[1] ΕΕ L 370 της 31.12.1985, σ. 1.

[2] ΕΕ L 307 της 13.12.1993, σ. 18.

[3] ΕΕ L 195 της 1.8.2000, σ. 41.

(12) Πρέπει να γίνει ενημέρωση του καταλόγου των εξαιρέσεων, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις στον τομέα των οδικών μεταφορών κατά τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

(13) Οι βασικοί κανόνες σχετικά με τη διάρκεια οδήγησης πρέπει να γίνουν σαφέστεροι και απλούστεροι ώστε να μπορούν να επιβληθούν με αποτελεσματικό και ομοιόμορφο τρόπο μέσω του ψηφιακού ταχογράφου, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2135/98 [2].

(14) Έχει αποδειχθεί ότι είναι δυνατό σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες να προγραμματίζονται οι ημερήσιες περίοδοι οδήγησης και τα διαλείμματα κατά τρόπο ώστε να μπορεί ένας οδηγός να οδηγεί για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς πλήρες διάλειμμα, γεγονός που οδηγεί σε μειωμένη οδική ασφάλεια και σε επιδείνωση των συνθηκών εργασίας των οδηγών. Ως εκ τούτου, πρέπει να καθιερωθούν ελάχιστα διαλείμματα μεγαλύτερης διάρκειας, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται εντός μικρότερων χρονικών περιόδων.

(15) Οι ισχύοντες κανόνες αντιστάθμισης των περιόδων μειωμένης ανάπαυσης, τόσο ημερησίως όσο και εβδομαδιαίως, έχουν αποδειχθεί τόσο ποικίλοι και ελαστικοί ώστε να είναι στην πράξη ανεφάρμοστοι. Για την απλούστευση του συστήματος, πρέπει να βρεθεί μια νέα ισορροπία, η οποία θα διατηρεί την ευελιξία και θα παρέχει συγχρόνως ευνοϊκότερα πρότυπα για τους οδηγούς και δυνατότητα μηχανογράφησης. Πρέπει να αυξηθεί η κανονική περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης και να μην επιτρέπονται οι τμηματικές περίοδοι ανάπαυσης. Πρέπει να μείνουν χωρίς αντιστάθμιση οι μειωμένες περίοδοι ανάπαυσης, ενώ πρέπει να επιτρέπονται μειωμένες περίοδοι εβδομαδιαίας ανάπαυσης μόνο άπαξ μεταξύ δύο περιόδων πλήρους εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

(16) Πολλές οδικές μεταφορές εντός της Κοινότητας αφορούν μεταφορά με πορθμείο ή σιδηρόδρομο σε τμήμα της διαδρομής. Πρέπει επομένως να καθοριστούν σαφείς και κατάλληλες διατάξεις σχετικά με τις περιόδους ημερήσιας ανάπαυσης και τα διαλείμματα για τις εν λόγω μεταφορές.

(17) Εν όψει της αύξησης της διασυνοριακής μεταφοράς εμπορευμάτων και επιβατών, είναι επιθυμητό, χάριν της οδικής ασφάλειας και της ενίσχυσης της επιβολής των οδικών ελέγχων, να καλυφθούν οι διάρκειες οδήγησης και οι περίοδοι ανάπαυσης που πραγματοποιούνται εντός άλλων κρατών μελών ή τρίτων χωρών.

(18) Η ευθύνη των επιχειρήσεων μεταφορών πρέπει να ισχύει τουλάχιστον στις επιχειρήσεις εκείνες οι οποίες αποτελούν νομικά ή φυσικά πρόσωπα, και δεν πρέπει να αποκλείει τις διώξεις κατά φυσικών προσώπων τα οποία διαπράττουν, υποκινούν ή συνεργούν σε παραβάσεις του παρόντος κανονισμού.

(19) Οι οδηγοί που εργάζονται σε πολλές επιχειρήσεις μεταφορών πρέπει να παρέχουν σε κάθε μία επαρκείς πληροφορίες, ώστε να μπορούν να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

(20) Για την προώθηση της κοινωνικής προόδου και τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας, κάθε κράτος μέλος πρέπει να διατηρεί το δικαίωμα λήψης ορισμένων κατάλληλων μέτρων.

(21) Οι εθνικές παρεκκλίσεις πρέπει να αντανακλούν τις εξελίξεις στον τομέα των οδικών μεταφορών και να περιορίζονται μόνο σε στοιχεία που δεν υπόκεινται σε ανταγωνιστικές πιέσεις.

(22) Τα κράτη μέλη πρέπει να ορίσουν κανόνες για τα οχήματα που χρησιμοποιούνται σε τακτικές επιβατικές γραμμές των οποίων η διαδρομή δεν υπερβαίνει τα 50 χιλιόμετρα. Οι εν λόγω κανόνες πρέπει να παρέχουν επαρκή προστασία όσον αφορά τις επιτρεπόμενες περιόδους οδήγησης καθώς και τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης που επιβάλλονται.

(23) Χάριν της αποτελεσματικής επιβολής του κανονισμού, όλες οι τακτικές εθνικές και διεθνείς μεταφορές επιβατών πρέπει να ελέγχονται με την κανονική συσκευή ελέγχου.

(24) Τα κράτη μέλη πρέπει να ορίσουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις, οι οποίες επιβάλλονται για παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και να διασφαλίσουν την επιβολή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να έχουν αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα. Η δυνατότητα κατάσχεσης του οχήματος σε περίπτωση διαπίστωσης σοβαρών παραβάσεων πρέπει να περιλαμβάνεται μεταξύ των κυρώσεων που μπορούν να επιβάλλουν τα κράτη μέλη.

(25) Χάριν της σαφούς και αποτελεσματικής επιβολής του κανονισμού, είναι επιθυμητό να διασφαλιστούν ομοιόμορφες διατάξεις σχετικά με την ευθύνη των επιχειρήσεων μεταφορών και των οδηγών για τις παραβάσεις των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Η ευθύνη αυτή είναι δυνατό να συνεπάγεται ποινικές, αστικές ή διοικητικές κυρώσεις ανάλογα με τα ισχύοντα στα κράτη μέλη.

(26) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, που προβλέπονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης, ο στόχος του προσδιορισμού σαφών κοινών κανόνων σχετικά με τη διάρκεια οδήγησης και τις περιόδους ανάπαυσης των οδηγών στις οδικές μεταφορές δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη· συνεπώς, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης συντονισμένης διεθνικής δράσης, ο εν λόγω στόχος μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα από την Κοινότητα. Ο παρών κανονισμός περιορίζεται στις ελάχιστες απαιτήσεις για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για το σκοπό αυτό.

(27) Σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [3], τα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται με βάση της διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης.

[1] ΕΕ L 370 της 31.12.1985, σ. 8.

[2] ΕΕ L 274 της 9.10.1998, σ. 1.

[3] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(28) Για λόγους σαφήνειας και εξορθολογισμού, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3820/1985 καταργείται και αντικαθίσταται από τον παρόντα κανονισμό,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός διατυπώνει τους κανόνες που διέπουν τη διάρκεια οδήγησης, τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης των οδηγών που απασχολούνται στην οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών με σκοπό την εναρμόνιση των όρων ανταγωνισμού στις χερσαίες μεταφορές και ιδίως στον οδικό τομέα, καθώς και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και της οδικής ασφάλειας.

Άρθρο 2

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην οδική μεταφορά:

α) εμπορευμάτων, όταν το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος των οχημάτων, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε ρυμουλκούμενου ή ημιρυμουλκούμενου, υπερβαίνει τους 3,5 τόνους, ή

β) επιβατών με οχήματα τα οποία είναι κατασκευασμένα ή διαμορφωμένα με μόνιμο τρόπο και κατάλληλα για τη μεταφορά άνω των εννέα ατόμων, του οδηγού συμπεριλαμβανομένου, και προορίζονται για το σκοπό αυτό.

Εφαρμόζεται σε οχήματα των οποίων η άδεια κυκλοφορίας έχει εκδοθεί στην Κοινότητα, όταν η οδική μεταφορά πραγματοποιείται:

α) αποκλειστικά εντός της Κοινότητας· ή

β) μεταξύ της Κοινότητας και μιας τρίτης χώρας, η οποία δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί της εργασίας των πληρωμάτων οχημάτων που εκτελούν διεθνείς οδικές μεταφορές (AETR), ή διέρχεται από μία τέτοια χώρα.

2. Η AETR εφαρμόζεται όταν η οδική μεταφορά πραγματοποιείται:

α) από οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας από κράτος μέλος ή χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος της AETR, για το σύνολο της διαδρομής εφόσον η διαδρομή αυτή πραγματοποιείται μεταξύ της Κοινότητας και μιας χώρας, η οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος, ή μέσω μιας τέτοιας χώρας· ή

β) από οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας από τρίτη χώρα η οποία δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της AETR, για το σύνολο της διαδρομής που πραγματοποιείται εντός της Κοινότητας.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του άρθρου 6, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις μεταφορές που εκτελούνται από:

1. οχήματα που χρησιμοποιούνται σε τακτικές επιβατικές γραμμές των οποίων η διαδρομή δεν υπερβαίνει τα 50 χιλιόμετρα·

2. οχήματα των οποίων η μέγιστη επιτρεπόμενη ταχύτητα δεν υπερβαίνει τα 30 χιλιόμετρα την ώρα·

3. οχήματα που ανήκουν ή μισθώνονται χωρίς οδηγό από τις ένοπλες δυνάμεις, την πολιτική άμυνα, την πυροσβεστική υπηρεσία και τα σώματα ασφαλείας·

4. οχήματα που χρησιμοποιούνται σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ή σε επιχειρήσεις διάσωσης·

5. ειδικά οχήματα τα οποία ανήκουν ή μισθώνονται χωρίς οδηγό από το κράτος και χρησιμοποιούνται για ιατρικούς σκοπούς·

6. ειδικά οχήματα που μεταφέρουν τον εξοπλισμό τσίρκων ή πανηγυριών·

7. ειδικά οχήματα παροχής οδικής βοήθειας τα οποία λειτουργούν σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση τους·

8. οχήματα τα οποία υποβάλλονται σε οδικές δοκιμές για λόγους τεχνικής βελτίωσης, επισκευής ή συντήρησης και οχήματα καινούρια ή οχήματα που έχουν υποστεί μετατροπές και δεν έχουν ακόμα τεθεί σε κυκλοφορία·

9. οχήματα με ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος που δεν υπερβαίνει τα 7 500 kg, τα οποία χρησιμοποιούνται για μη εμπορικές μεταφορές εμπορευμάτων.

Άρθρο 4

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

1. «οδική μεταφορά»: κάθε μετακίνηση επί οδών οχήματος, με ή χωρίς φορτίο, το οποίο χρησιμοποιείται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων·

2. «όχημα»: αυτοκίνητο, ελκυστήρας, ρυμουλκούμενο ή ημιρυμουλκούμενο, όπως ορίζονται ακολούθως:

— «αυτοκίνητο»: κάθε όχημα, μηχανικώς και αυτοδυνάμως κινούμενο, το οποίο κυκλοφορεί στις οδούς, και όχι μόνιμα επί σιδηροτροχιών, και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων·

— «ελκυστήρας»: κάθε όχημα, μηχανικώς και αυτοδυνάμως κινούμενο, το οποίο κυκλοφορεί στις οδούς, και όχι μόνιμα επί σιδηροτροχιών, και το οποίο έχει κατασκευασθεί ειδικά για να σύρει, να ωθεί ή να κινεί ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα, εργαλεία ή μηχανήματα·

— «ρυμουλκούμενο»: κάθε όχημα προορισμένο να συζευχθεί με αυτοκίνητο ή με ελκυστήρα·

— «ημιρυμουλκούμενο»: ρυμουλκούμενο χωρίς εμπρόσθιο άξονα, το οποίο έχει συζευχθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε το σημαντικό μέρος του βάρους του ρυμουλκούμενου αυτού και του φορτίου του να φέρεται από τον ελκυστήρα ή το αυτοκίνητο·

3. «οδηγός»: κάθε πρόσωπο που οδηγεί το όχημα, ακόμη και για βραχύ χρονικό διάστημα, ή που ευρίσκεται πάνω στο όχημα για να το οδηγήσει αν παραστεί ανάγκη·

4. «διάλειμμα»: κάθε περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός δεν εκτελεί κάποια άλλη εργασία.

5. «άλλη εργασία»: κάθε δραστηριότητα η οποία δεν είναι ανάπαυση, διάλειμμα ή οδήγηση. Ο χρόνος αναμονής και ο χρόνος μη οδήγησης επί κινούμενου οχήματος, πορθμείου ή σιδηροδρόμου δεν θεωρείται ως «άλλη εργασία».

6. «ανάπαυση»: κάθε περίοδος χωρίς διακοπή, κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός μπορεί να διαθέτει ελεύθερα το χρόνο του.

7. «περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης»: καθημερινή περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός μπορεί να διαθέτει ελεύθερα το χρόνο του και καλύπτει μια «κανονική περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης» ή μια «μειωμένη περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης».

— «κανονική περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος ανάπαυσης χωρίς διακοπή, διάρκειας τουλάχιστον 12 ωρών.

— «μειωμένη περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος χωρίς διακοπή, μικρότερη των 12 ωρών, αλλά διάρκειας τουλάχιστον 9 ωρών.

8. «περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης»: η εβδομαδιαία περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός μπορεί να διαθέτει ελεύθερα το χρόνο του· ο όρος καλύπτει την «κανονική περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης» ή τη «μειωμένη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης».

— «κανονική περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος ανάπαυσης χωρίς διακοπή, διάρκειας τουλάχιστον 45 ωρών.

— «μειωμένη περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος ανάπαυσης χωρίς διακοπή, διάρκειας τουλάχιστον 24 ωρών και μικρότερης των 45 ωρών, η οποία λαμβάνεται σε μέρος διαφορετικό από το μέρος όπου βρίσκεται συνήθως η βάση του οχήματος ή η βάση του οδηγού.

9. «κινητή εβδομάδα»: η χρονική περίοδος που μεσολαβεί μεταξύ του τέλους μιας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης και της αρχής της επόμενης περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

10. «ημερήσια διάρκεια οδήγησης»: το σύνολο του χρόνου οδήγησης που έχει συσσωρευθεί μεταξύ δύο διαδοχικών περιόδων ημερήσιας ανάπαυσης ή μεταξύ μιας περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης και μιας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

11. «εβδομαδιαία διάρκεια οδήγησης»: το σύνολο του χρόνου οδήγησης που έχει συσσωρευτεί κατά τη διάρκεια μιας κινητής εβδομάδας.

12. «ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος»: το ανώτατο επιτρεπόμενο βάρος του οχήματος έτοιμου προς κίνηση, συμπεριλαμβανομένου του ωφέλιμου φορτίου.

13. «τακτικές επιβατικές γραμμές»: οι εθνικές και διεθνείς μεταφορές που ανταποκρίνονται στον ορισμό του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 684/92 του Συμβουλίου [1].

14. «πολλαπλή επάνδρωση»: όταν στο όχημα είναι παρών τουλάχιστον ένας δεύτερος οδηγός σε όλες τις περιόδους οδήγησης μεταξύ δύο διαδοχικών περιόδων ημερήσιας ανάπαυσης ή μεταξύ μίας περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης και μίας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

15. «επιχείρηση μεταφορών»: κάθε φυσικό πρόσωπο, νομικό πρόσωπο, οργάνωση ή ομάδα ατόμων χωρίς νομική προσωπικότητα, κερδοσκοπική ή μη, ή κάθε επίσημο όργανο, το οποίο είτε έχει τη δική του νομική προσωπικότητα είτε εξαρτάται από μια αρχή η οποία έχει την εν λόγω προσωπικότητα και εκτελεί οδικές μεταφορές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΛΗΡΩΜΑ, ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΟΔΗΓΗΣΗΣ, ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

Άρθρο 5

1. Το ελάχιστο όριο ηλικίας για τους εισπράκτορες είναι το 18ο έτος συμπληρωμένο.

2. Το ελάχιστο όριο ηλικίας για τους βοηθούς οδηγών είναι το 18ο έτος συμπληρωμένο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται να μειώσουν το ελάχιστο όριο ηλικίας των βοηθών οδηγών στο 16ο έτος συμπληρωμένο, εφόσον

α) η οδική μεταφορά εκτελείται εντός ενός κράτους μέλους σε ακτίνα 50 χλμ. από τον τόπο εκμετάλλευσης του οχήματος, συμπεριλαμβανομένων των δήμων και κοινοτήτων των οποίων το κέντρο ευρίσκεται μέσα στην ακτίνα αυτή,

β) η μείωση γίνεται για λόγους επαγγελματικής κατάρτισης, και

γ) η μείωση γίνεται στα πλαίσια των εθνικών διατάξεων κάθε κράτους μέλους σε θέματα απασχόλησης.

[1] ΕΕ L 74 της 20.3.1992, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 11/98 (ΕΕ L 4 της 8.1.1998, σ. 1).

Άρθρο 6

1. Η ημερήσια διάρκεια οδήγησης δεν πρέπει να υπερβαίνει τις εννέα ώρες.

Ωστόσο, η ημερήσια διάρκεια οδήγησης μπορεί να παρατείνεται σε 10 ώρες κατ' ανώτατο όριο, όχι περισσότερες από δύο φορές στη διάρκεια της εβδομάδας.

2. Η κινητή εβδομάδα δεν υπερβαίνει τις 144 ώρες.

3. Η εβδομαδιαία διάρκεια οδήγησης δεν υπερβαίνει τις 56 ώρες.

4. Ο συνολικός χρόνος οδήγησης, ο οποίος συσσωρεύεται κατά τη διάρκεια δύο διαδοχικών κινητών εβδομάδων, δεν υπερβαίνει τις 90 ώρες.

5. Η ημερήσια και η εβδομαδιαία διάρκεια οδήγησης περιλαμβάνουν το συνολικό χρόνο οδήγησης στην επικράτεια της Κοινότητας ή τρίτης χώρας.

6. Ο οδηγός ενός οχήματος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο οποίος οδηγεί επίσης μεταξύ δύο περιόδων ημερήσιας ανάπαυσης ή μεταξύ μίας περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης και μίας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης ένα όχημα που εμπίπτει στις εξαιρέσεις που ορίζονται στο άρθρο 3 ή τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στα άρθρα 13 και 14, καταγράφει τη συνολική ημερήσια διάρκεια οδήγησης.

Άρθρο 7

1. Μετά από οδήγηση τριών ωρών κατ' ανώτατο όριο, πρέπει να γίνεται διάλειμμα 30 τουλάχιστον λεπτών, εκτός αν ακολουθεί περίοδος ανάπαυσης για τον οδηγό.

2. Ωστόσο, το διάλειμμα αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά από τεσσερισήμισι ώρες οδήγησης κατ' ανώτατο όριο, εφόσον το διάλειμμα αυτό παρατείνεται για τουλάχιστον 45 λεπτά, εκτός αν ακολουθεί περίοδος ανάπαυσης για τον οδηγό.

Άρθρο 8

1. Ο οδηγός λαμβάνει περιόδους ημερήσιας και εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

2. Ο οδηγός συμπληρώνει μία νέα περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης εντός 24 ωρών από το τέλος της προηγούμενης περιόδου ημερήσιας ή εβδομαδιαίας ανάπαυσής του.

Αν το τμήμα της περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης, το οποίο πραγματοποιείται εντός των προβλεπόμενων 24 ωρών, έχει διάρκεια τουλάχιστον 9 ωρών, αλλά κάτω των 12 ωρών, τότε η εν λόγω περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης θεωρείται μειωμένη περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης.

3. Κατά τη διάρκεια μιας κινητής εβδομάδας ο οδηγός δύναται να πραγματοποιήσει τρεις, κατ' ανώτατο όριο, μειωμένες περιόδους ημερήσιας ανάπαυσης.

4. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 2, σε περίπτωση πολλαπλής επάνδρωσης οχήματος, ο οδηγός συμπληρώνει μία νέα περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης, εντός 30 ωρών από το τέλος της προηγούμενης περιόδου ημερήσιας ανάπαυσής του.

5. Ο οδηγός αρχίζει μία νέα περίοδο κανονικής εβδομαδιαίας ανάπαυσης το αργότερο μόλις συμπληρωθούν 13 συνεχόμενα εικοσιτετράωρα από το τέλος της προηγούμενης κανονικής εβδομαδιαίας του ανάπαυσης.

6. Οι περίοδοι ημερήσιας και εβδομαδιαίας ανάπαυσης μπορούν να ληφθούν μέσα σε όχημα, εφόσον αυτό διαθέτει κατάλληλες εγκαταστάσεις ύπνου για κάθε οδηγό και είναι σταθμευμένο.

Άρθρο 9

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 8, όταν ο οδηγός συνοδεύει όχημα που μεταφέρεται με πορθμείο ή σιδηρόδρομο, η περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης δύναται να διακοπεί μία μόνο φορά από άλλες δραστηριότητες, η συνολική διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει τη μία ώρα.

2. Κατά τη διάρκεια της τακτικής ημερήσιας ανάπαυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο οδηγός πρέπει να δύναται να έχει στη διάθεσή του κλίνη ή κουκέτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Άρθρο 10

1. Απαγορεύεται στις μεταφορικές επιχειρήσεις να δίδουν στους οδηγούς που απασχολούν ή να διαθέτουν αμοιβές, ακόμη και με τη μορφή επιδόματος ή μισθολογικής αύξησης, σε συνάρτηση με τις διανυόμενες αποστάσεις ή/και με τον όγκο των μεταφερομένων εμπορευμάτων, εάν οι αμοιβές αυτές είναι φύσεως τέτοιας ώστε να θέτουν σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια.

2. Η επιχείρηση μεταφορών πρέπει να οργανώνει την εργασία των οδηγών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατά τρόπο ώστε οι οδηγοί να μπορούν να συμμορφώνονται με το κεφάλαιο II του παρόντος κανονισμού καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου. Η επιχείρηση μεταφορών δίδει κατάλληλες οδηγίες στον οδηγό και ως εκ τούτου διενεργεί τακτικούς ελέγχους προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεων του κεφαλαίου II του παρόντος κανονισμού καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85.

3. Στοιχειοθετείται παράβαση όταν ένας οδηγός παραβιάζει τους κανόνες που θεσπίζονται στο κεφάλαιο II εν όλω ή εν μέρει στην επικράτεια ενός κράτους μέλους. Στοιχειοθετείται παράβαση όταν ένας οδηγός οδηγεί εντός της επικρατείας ενός κράτους μέλους έχοντας παραβιάσει τους εν λόγω κανόνες σε οποιαδήποτε στιγμή από την πιο πρόσφατη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσής του, ακόμη και αν ο οδηγός δεν βρισκόταν στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους τη στιγμή της παραβίασης των κανόνων.

4. Οι επιχειρήσεις μεταφορών που έχουν την έδρα τους σε ένα κράτος μέλος είναι υπεύθυνες για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 3 παραβάσεις που διαπράττονται από οδηγούς προς όφελος των εν λόγω επιχειρήσεων μεταφορών, ακόμη και αν ο οδηγός δεν βρισκόταν στην επικράτεια του κράτους μέλους τη στιγμή της παράβασης.

5. Η επιχείρηση μεταφορών δεν είναι υπεύθυνη σύμφωνα με την παράγραφο 4, εάν αποδείξει ότι —

α) η παράβαση οφειλόταν στο γεγονός ότι ο οδηγός δεν τήρησε τις οδηγίες που του δόθηκαν από την επιχείρηση μεταφορών· ή

β) δεν γνώριζε και δεν μπορούσε εύλογα να γνωρίζει ότι ο οδηγός εργαζόταν ή ήταν στη διάθεση διαφόρων εργοδοτών και επομένως είχε δεχθεί περισσότερα σύνολα οδηγιών, γεγονός που θα τον ανάγκαζε να παραβιάσει τους κανόνες του κεφαλαίου II.

6. Οδηγός που απασχολείται ή είναι στη διάθεση περισσοτέρων επιχειρήσεων μεταφορών υποχρεούται να παρέχει σε κάθε επιχείρηση επαρκείς πληροφορίες ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις του κεφαλαίου II.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Άρθρο 11

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει μεγαλύτερα κατώτατα όρια για τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης ή μικρότερα ανώτατα όρια για τη διάρκεια οδήγησης από αυτά που καθορίζονται στα άρθρα 6 έως και 9, ακόμη και για οδικές μεταφορές που εκτελούνται εξ ολοκλήρου εντός της επικρατείας του με οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 12

Υπό την προϋπόθεση ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η οδική ασφάλεια και για να μπορέσει να φθάσει σε μια κατάλληλη τοποθεσία στάθμευσης, ο οδηγός μπορεί να παρεκκλίνει από τις διατάξεις των άρθρων 6 έως και 9 εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την ασφάλεια των προσώπων, του οχήματος ή του φορτίου του. Ο οδηγός αναφέρει στο φύλλο καταγραφής της συσκευής ελέγχου ή στο πρόγραμμα υπηρεσίας το λόγο της παρέκκλισης.

Άρθρο 13

1. Υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται οι στόχοι του άρθρου 1, κάθε κράτος μέλος μπορεί να χορηγεί εξαιρέσεις από τα άρθρα 5 έως και 9 για τις μεταφορές που γίνονται στο έδαφός του, ή και στο έδαφος άλλων κρατών μελών, εφόσον αυτά τα κράτη συναινούν, με τα εξής οχήματα:

α) οχήματα που ανήκουν ή μισθώνονται χωρίς οδηγό από δημόσιες αρχές για την εκτέλεση οδικών μεταφορών οι οποίες δεν ανταγωνίζονται τις επαγγελματικές επιχειρήσεις μεταφορών·

β) οχήματα που χρησιμοποιούνται από γεωργικές, φυτοκομικές, δασικές, κτηνοτροφικές ή αλιευτικές επιχειρήσεις για μεταφορά εμπορευμάτων σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση της επιχείρησης·

γ) οχήματα με ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος 7 500 kg τα οποία μεταφέρουν, σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση της επιχείρησης, υλικά ή εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται από τον οδηγό κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, εφόσον η οδήγηση των εν λόγω οχημάτων δεν αποτελεί την κύρια δραστηριότητα του οδηγού·

δ) οχήματα που κυκλοφορούν αποκλειστικά σε νησιά επιφάνειας κάτω των 2 300 τετραγωνικών χιλιομέτρων και μη συνδεδεμένα με την ηπειρωτική χώρα με γέφυρα, διάβαση ή σήραγγα που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από αυτοκίνητα οχήματα·

ε) οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά εμπορευμάτων σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση της επιχείρησης και κινούνται με φυσικό αέριο ή υγραέριο ή ηλεκτρισμό, το ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος των οποίων, συμπεριλαμβανομένου του βάρους των ρυμουλκούμενων ή ημιρυμουλκούμενων, δεν υπερβαίνει τα 7 500 kg·

στ) οχήματα που χρησιμοποιούνται για μαθήματα οδήγησης αυτοκινήτου για την απόκτηση άδειας οδήγησης, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται για εμπορικές μεταφορές εμπορευμάτων ή επιβατών·

ζ) οχήματα που χρησιμοποιούνται από τις υπηρεσίες αποχετεύσεων, αντιπλημμυρικής προστασίας, ύδρευσης, συντήρησης και ελέγχου αυτοκινητοδρόμων καθώς και συλλογής και διάθεσης των απορριμμάτων.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις εξαιρέσεις που χορηγούν με βάση την παράγραφο 1 και η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 14

Υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται οι στόχοι του άρθρου 1, τα κράτη μέλη μπορούν, μετά από άδεια της Επιτροπής, να παρεκκλίνουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 6 έως και 9 του παρόντος κανονισμού, για μεταφορές που εκτελούνται σε έκτακτες περιστάσεις.

Σε επείγουσες καταστάσεις τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν προσωρινή παρέκκλιση για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες, η οποία κοινοποιείται αμέσως στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή κοινοποιεί στα άλλα κράτη μέλη κάθε παρέκκλιση που χορηγείται βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 15

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οδηγοί των οχημάτων που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 καλύπτονται από εθνικούς κανόνες οι οποίοι παρέχουν επαρκή προστασία όσον αφορά τις επιτρεπόμενες περιόδους οδήγησης καθώς και τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης που επιβάλλονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 16

1. Στην περίπτωση οχημάτων τα οποία δεν είναι εφοδιασμένα με συσκευή ελέγχου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85, οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 για:

α) τακτικές εθνικές μεταφορές επιβατών, και

β) τακτικές διεθνείς μεταφορές επιβατών, μεταξύ σημείων που βρίσκονται σε απόσταση 50 χλμ. κατ' ευθεία γραμμή από τα σύνορα μεταξύ δύο κρατών μελών και η διαδρομή μήκους των οποίων δεν υπερβαίνει τα 100 χλμ.

2. Η επιχείρηση καταρτίζει πίνακα δρομολογίων και πρόγραμμα υπηρεσίας, στα οποία αναφέρονται το όνομα και η βάση κάθε οδηγού, καθώς και το προκαθορισμένο ωράριο για τις διάφορες περιόδους οδήγησης, άλλης εργασίας, διαλειμμάτων και διαθεσιμότητας.

Κάθε οδηγός, που εκτελεί υπηρεσία η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, φέρει μαζί του απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας και αντίγραφο του πίνακα δρομολογίων.

3. Το πρόγραμμα υπηρεσίας

α) περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 για χρονικό διάστημα που καλύπτει τουλάχιστον τις 28 προηγούμενες ημέρες,

β) υπογράφεται από τον προϊστάμενο της επιχείρησης ή από εκπρόσωπό του, και

γ) φυλάσσεται από την επιχείρηση μεταφορών επί ένα έτος μετά τη λήξη της περιόδου που καλύπτει το πρόγραμμα. Η επιχείρηση μεταφορών χορηγεί απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας στους ενδιαφερόμενους οδηγούς που θα το ζητήσουν. Επίσης, το πρόγραμμα υπηρεσίας συντάσσεται και παραδίδεται στον εξουσιοδοτημένο επιθεωρητή που θα το ζητήσει.

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη, χρησιμοποιώντας το σχετικό τυποποιημένο έντυπο που ορίζεται στην απόφαση 93/173/ΕΟΚ [1] της Επιτροπής, κοινοποιούν στην Επιτροπή όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες προκειμένου να συντάσσει κάθε δύο χρόνια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και τις εξελίξεις στους αντίστοιχους τομείς.

Τα στοιχεία αυτά πρέπει να περιέλθουν στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 30 του πρώτου Σεπτεμβρίου μετά τη λήξη της διετίας που καλύπτει η έκθεση.

Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός δεκατριών μηνών από την ημερομηνία λήξης της διετούς περιόδου που καλύπτει η έκθεση.

Άρθρο 18

Τα κράτη μέλη υιοθετούν τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 19

Τα κράτη μέλη ορίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και διασφαλίζουν την επιβολή τους. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να έχουν αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα και είναι δυνατόν να είναι αστικής, διοικητικής ή ποινικής φύσεως.

Στις κυρώσεις περιλαμβάνεται η δυνατότητα κατάσχεσης του οχήματος σε περίπτωση σοβαρής παράβασης.

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη αλληλοβοηθούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τον έλεγχό της.

Ενημερώνουν το κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η ενδιαφερόμενη επιχείρηση μεταφορών για κάθε παράβαση των κανόνων που ορίζονται στο κεφάλαιο II, η οποία διαπράχθηκε εντός ή εκτός της επικρατείας τους, συμπεριλαμβανομένης κάθε παράβασης που έγινε πριν από την πιο πρόσφατη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται εντός εύλογης χρονικής περιόδου και περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με τις κυρώσεις που επεβλήθησαν.

2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ανταλλάσσουν τακτικά όλα τα διαθέσιμα στοιχεία που αφορούν:

α) τις παραβάσεις των κανόνων του κεφαλαίου II από πρόσωπα που δεν κατοικούν στο έδαφός τους, καθώς και τις κυρώσεις που επεβλήθησαν για τις παραβάσεις αυτές·

β) τις κυρώσεις που επέβαλε ένα κράτος μέλος σε πρόσωπα που κατοικούν στο έδαφός του για παραβάσεις που διέπραξαν σε άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 21

Η Κοινότητα θα αρχίσει με τις τρίτες χώρες τις διαπραγματεύσεις που θα ήταν αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 22

Διαδικασίες στο πλαίσιο της επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 18 του κανονισμού 3821/85, η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

[1] ΕΕ L 72 της 25.3.1993, σ. 33.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7 και 8 της εν λόγω απόφασης.

Άρθρο 23

Μέτρα εφαρμογής

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να θέσουν υπόψη της Επιτροπής οποιοδήποτε ζήτημα αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι σχετικές αποφάσεις λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 22.

2. Κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους ή ιδία πρωτοβουλία η Επιτροπή:

α) εξετάζει περιπτώσεις στις οποίες ανακύπτουν διαφορές στην εφαρμογή και την επιβολή διατάξεων του κανονισμού·

β) διευκρινίζει τις διατάξεις του κανονισμού και διασφαλίζει μία κοινή προσέγγιση·

γ) σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που αφορούν τη διάρκεια οδήγησης, τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης, αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 22. Η Επιτροπή κοινοποιεί την απόφασή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 226 της Συνθήκης, τα κράτη μέλη δύνανται να παραπέμψουν την απόφαση της Επιτροπής στο Συμβούλιο εντός προθεσμίας ενός μηνός. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, δύναται σε εξαιρετικές περιπτώσεις να λάβει διαφορετική απόφαση εντός προθεσμίας δύο μηνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 καταργείται.

Άρθρο 25

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Άρθρο 1	*Άρθρο 4*
Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:	Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:
1. «οδική μεταφορά»: κάθε μετακίνηση επί οδών που είναι ανοικτές σε δημόσια χρήση με ή χωρίς φορτίο, οχήματος που χρησιμοποιείται για την μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων·	1. «οδική μεταφορά»: κάθε μετακίνηση επί οδών [. . .] οχήματος, με ή χωρίς φορτίο, το οποίο χρησιμοποιείται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων·
2. «οχήματα»: τα αυτοκίνητα, οι ελκυστήρες, τα ρυμουλκούμενα και τα ημιρυμουλκούμενα, όπως ορίζονται ακολούθως:	2. «όχημα»: αυτοκίνητο, ελκυστήρας, ρυμουλκούμενο ή ημιρυμουλκούμενο, όπως ορίζονται ακολούθως:
α) «αυτοκίνητο»: κάθε όχημα, μηχανικώς και αυτοδυνάμως κινούμενο, το οποίο κυκλοφορεί στις οδούς και όχι επί σιδηροτροχιών και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων·	α) «αυτοκίνητο»: κάθε όχημα, μηχανικώς και αυτοδυνάμως κινούμενο, το οποίο κυκλοφορεί στις οδούς, και όχι μόνιμα επί σιδηροτροχιών, και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων·
β) «ελκυστήρας»: κάθε όχημα, μηχανικώς και αυτοδυνάμως κινούμενο, το οποίο κυκλοφορεί στις οδούς και όχι επί σιδηροτροχιών και το οποίο έχει κατασκευασθεί ειδικά για να σύρει, να ωθεί ή να κινεί ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα, εργαλεία ή μηχανήματα·	β) «ελκυστήρας»: κάθε όχημα, μηχανικώς και αυτοδυνάμως κινούμενο, το οποίο κυκλοφορεί στις οδούς, και όχι μόνιμα επί σιδηροτροχιών, και το οποίο έχει κατασκευασθεί ειδικά για να σύρει, να ωθεί ή να κινεί ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα, εργαλεία ή μηχανήματα·
γ) «ρυμουλκούμενο»: κάθε όχημα προορισμένο να συζευχθεί με αυτοκίνητο ή με ελκυστήρα·	γ) «ρυμουλκούμενο»: κάθε όχημα προορισμένο να συζευχθεί με αυτοκίνητο ή με ελκυστήρα·
δ) «ημιρυμουλκούμενο»: ρυμουλκούμενο χωρίς εμπρόσθιο άξονα, το οποίο έχει συζευχθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε το σημαντικό μέρος του βάρους του ρυμουλκούμενου αυτού και του φορτίου του, να φέρεται από τον ελκυστήρα ή το αυτοκίνητο·	δ) «ημιρυμουλκούμενο»: ρυμουλκούμενο χωρίς εμπρόσθιο άξονα, το οποίο έχει συζευχθεί με τέτοιο τρόπο ώστε το σημαντικό μέρος του βάρους του ρυμουλκούμενο αυτού και του φορτίου του να φέρεται από τον ελκυστήρα ή το αυτοκίνητο·
3. «οδηγός»: κάθε πρόσωπο που οδηγεί το όχημα, ακόμη και για βραχύ χρονικό διάστημα, ή που ευρίσκεται πάνω στο όχημα για να το οδηγήσει αν παραστεί ανάγκη·	3. «οδηγός»: κάθε πρόσωπο που οδηγεί το όχημα, ακόμη και για βραχύ χρονικό διάστημα, ή που ευρίσκεται πάνω στο όχημα για να το οδηγήσει αν παραστεί ανάγκη
4. «εβδομάδα»: η χρονική περίοδος από τη Δευτέρα, ώρα 0.00 έως την Κυριακή, ώρα 24.00·	Καταργείται
Νέο	4. «διάλειμμα»: κάθε περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός δεν εκτελεί κάποια άλλη εργασία.
Νέο	5. «άλλη εργασία»: κάθε δραστηριότητα η οποία δεν είναι ανάπαυση, διάλειμμα ή οδήγηση. Ο χρόνος αναμονής και ο χρόνος μη οδήγησης επί κινούμενου οχήματος, πορθμείου ή σιδηροδρόμου δεν θεωρείται ως «άλλη εργασία».
4. «ανάπαυση»: κάθε περίοδος μιας ώρας τουλάχιστον, χωρίς διακοπή, κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός μπορεί να διαθέσει ελεύθερα το χρόνο του·	6. «ανάπαυση»: κάθε περίοδος [. . .] χωρίς διακοπή, κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός μπορεί να διαθέτει ελεύθερα το χρόνο του.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Νέο	7. «περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης»: καθημερινή περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός μπορεί να διαθέτει ελεύθερα το χρόνο του και καλύπτει μια «κανονική περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης» ή μια «μειωμένη περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης». — «κανονική περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος ανάπαυσης χωρίς διακοπή, διάρκειας τουλάχιστον 12 ωρών. — «μειωμένη περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος χωρίς διακοπή, μικρότερη των 12 ωρών αλλά διάρκειας τουλάχιστον 9 ωρών.
Νέο	8. «περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης»: η εβδομαδιαία περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο οδηγός μπορεί να διαθέτει ελεύθερα το χρόνο του· ο όρος καλύπτει την «κανονική περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης» ή τη «μειωμένη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης». — «κανονική περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος ανάπαυσης χωρίς διακοπή, διάρκειας τουλάχιστον 45 ωρών. — «μειωμένη περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης»: κάθε περίοδος ανάπαυσης χωρίς διακοπή, διάρκειας τουλάχιστον 24 ωρών και μικρότερης των 45 ωρών, η οποία λαμβάνεται σε μέρος διαφορετικό από το μέρος όπου βρίσκεται συνήθως η βάση του οχήματος ή η βάση του οδηγού.
Νέο	9. «κινητή εβδομάδα»: η χρονική περίοδος που μεσολαβεί μεταξύ του τέλους μιας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης και της αρχής της επόμενης περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης.
Νέο	10. «ημερήσια διάρκεια οδήγησης»: το σύνολο του χρόνου οδήγησης που έχει συσσωρευτεί μεταξύ δύο διαδοχικών περιόδων ημερήσιας ανάπαυσης ή μεταξύ μιας περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης και μιας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης.
Νέο	11. «εβδομαδιαία διάρκεια οδήγησης»: το σύνολο του χρόνου οδήγησης που έχει συσσωρευτεί κατά τη διάρκεια μιας κινητής εβδομάδας.
6. «ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος»: το ανώτατο επιτρεπόμενο βάρος του οχήματος ετοίμου προς κίνηση, συμπεριλαμβανομένου του ωφελίμου φορτίου·	12. «ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος»: το ανώτατο επιτρεπόμενο βάρος του οχήματος έτοιμου προς κίνηση, συμπεριλαμβανομένου του ωφέλιμου φορτίου·
7. «τακτικές επιβατικές γραμμές»: οι εθνικές και διεθνείς μεταφορές, που ανταποκρίνονται στον ορισμό του άρθρου 1 του κανονισμού αριθ. 117/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουλίου 1966 περί θεσπίσεως κοινών κανόνων για τις διεθνείς οδικές επιβατικές μεταφορές με πούλμαν και λεωφορεία.	13. «τακτικές επιβατικές γραμμές»: οι εθνικές και διεθνείς μεταφορές που ανταποκρίνονται στον ορισμό του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 684/92 του Συμβουλίου.
Νέο	14. «πολλαπλή επάνδρωση»: όταν στο όχημα είναι παρών τουλάχιστον ένας δεύτερος οδηγός σε κάθε περίοδο οδήγησης μεταξύ δύο διαδοχικών περιόδων ημερήσιας ανάπαυσης ή μεταξύ μίας περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης και μίας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης.
Νέο	15. «επιχείρηση μεταφορών»: κάθε φυσικό πρόσωπο, νομικό πρόσωπο, οργάνωση ή ομάδα ατόμων χωρίς νομική προσωπικότητα, κερδοσκοπική ή μη, ή κάθε επίσημο όργανο, το οποίο είτε έχει τη δική του νομική προσωπικότητα είτε εξαρτάται από μια αρχή η οποία έχει την εν λόγω προσωπικότητα και εκτελεί οδικές μεταφορές.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Άρθρο 2	*Άρθρα 1 και 2*
Νέο (επανάληψη πρώτης αιτιολογικής σκέψης)	Ο παρών κανονισμός διατυπώνει τους κανόνες που διέπουν τη διάρκεια οδήγησης, τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης των οδηγών που απασχολούνται στην οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών με σκοπό την εναρμόνιση των όρων ανταγωνισμού στις χερσαίες μεταφορές και ιδίως στον οδικό τομέα, καθώς και στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και της οδικής ασφάλειας.
1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις αναφερόμενες στο άρθρο 1 σημείο 1 οδικές μεταφορές που εκτελούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας.	1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην οδική μεταφορά: α) εμπορευμάτων, όταν το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος των οχημάτων, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε ρυμουλκούμενου ή ημιρυμουλκούμενου, υπερβαίνει τους 3,5 τόνους, ή β) επιβατών με οχήματα τα οποία είναι κατασκευασμένα ή διαμορφωμένα με μόνιμο τρόπο και κατάλληλα για τη μεταφορά άνω των εννέα ατόμων, του οδηγού συμπεριλαμβανομένου, και προορίζονται για το σκοπό αυτό. Εφαρμόζεται σε οχήματα των οποίων η άδεια κυκλοφορίας έχει εκδοθεί στην Κοινότητα, όταν η οδική μεταφορά πραγματοποιείται: α) αποκλειστικά εντός της Κοινότητας· ή β) μεταξύ της Κοινότητας και μιας τρίτης χώρας, η οποία δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί της εργασίας των πληρωμάτων οχημάτων που εκτελούν διεθνείς οδικές μεταφορές (AETR) ή διέρχεται από μία τέτοια χώρα.
2. Η ευρωπαϊκή συμφωνία περί της εργασίας των πληρωμάτων οχημάτων που εκτελούν διεθνείς οδικές μεταφορές (AETR) εφαρμόζεται, αντί των παρόντων κανόνων, επί των διεθνών οδικών μεταφορών που εκτελούνται: — προς ή από τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη συμφωνία, ή υπό διαμετακόμιση από τις χώρες αυτές, για ολόκληρη τη διαδρομή, από οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας σε κράτος μέλος ή σε μια από τις τρίτες αυτές χώρες, — από ή προς τρίτη χώρα που είναι μη συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία, από οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας σε μια από τις χώρες αυτές, για κάθε διαδρομή στο εσωτερικό της Κοινότητας.	2. Η AETR εφαρμόζεται όταν η οδική μεταφορά πραγματοποιείται: α) από οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας από κράτος μέλος ή χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος της AETR, για το σύνολο της διαδρομής εφόσον η διαδρομή αυτή πραγματοποιείται μεταξύ της Κοινότητας και μιας χώρας, η οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος, ή μέσω μιας τέτοιας χώρας· ή β) από οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας από τρίτη χώρα η οποία δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της AETR, για το σύνολο της διαδρομής που πραγματοποιείται εντός της Κοινότητας.
Άρθρο 3	*Άρθρο 21*
Η Κοινότητα θα αρχίσει με τις τρίτες χώρες τις διαπραγματεύσεις που θα ήταν αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.	Η Κοινότητα θα αρχίσει με τις τρίτες χώρες τις διαπραγματεύσεις που θα ήταν αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Άρθρο 4	*Άρθρο 3*
Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται επί των μεταφορών που εκτελούνται από:	Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του άρθρου 6, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις μεταφορές που εκτελούνται από:
1. οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά εμπορευμάτων, όταν το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε ρυμουλκούμενου ή ημιρυμουλκούμενου, δεν ξεπερνά τους 3,5 τόνους·	Καταργείται (μεταφέρεται στο «πεδίο εφαρμογής»)
2. επιβατικά οχήματα τα οποία, ως εκ της κατασκευής και του εξοπλισμού τους, είναι κατάλληλα για τη μεταφορά μέχρι και εννέα ατόμων, του οδηγού συμπεριλαμβανομένου, και προορίζονται για το σκοπό αυτό·	Καταργείται (μεταφέρεται στο «πεδίο εφαρμογής»)
3. οχήματα που χρησιμοποιούνται σε τακτικές επιβατικές γραμμές των οποίων η διαδρομή δεν υπερβαίνει τα 50 χλμ·	1. οχήματα που χρησιμοποιούνται σε τακτικές επιβατικές γραμμές των οποίων η διαδρομή δεν υπερβαίνει τα 50 χιλιόμετρα·
4. οχήματα των οποίων η μέγιστη επιτρεπόμενη ταχύτητα δεν υπερβαίνει τα 30 χλμ./ώρα·	2. οχήματα των οποίων η μέγιστη επιτρεπόμενη ταχύτητα δεν υπερβαίνει τα 30 χιλιόμετρα την ώρα·
5. οχήματα που χρησιμοποιούνται ή βρίσκονται υπό τον έλεγχο των ενόπλων δυνάμεων, της πολιτικής άμυνας, της πυροσβεστικής υπηρεσίας και των σωμάτων ασφαλείας·	3. οχήματα που ανήκουν ή μισθώνονται χωρίς οδηγό από τις ένοπλες δυνάμεις, την πολιτική άμυνα, την πυροσβεστική υπηρεσία και τα σώματα ασφαλείας·
6. οχήματα που χρησιμοποιούνται από τις υπηρεσίες αποχετεύσεων, αντιπλημμυρικής προστασίας, υδρεύσεως, αερίου, ηλεκτρισμού, οδοποιίας, αποκομιδής απορριμμάτων, τηλεγράφου, τηλεφώνου ταχυδρομικών αποστολών, ραδιοφωνίας, τηλεόρασης και ανίχνευσης των πομπών ή δεκτών τηλεόρασης ή ραδιοφώνου·	Καταργείται (μεταφέρεται στις εθνικές παρεκκλίσεις)
7. οχήματα που χρησιμοποιούνται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή σε επιχειρήσεις διάσωσης·	4. οχήματα που χρησιμοποιούνται σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ή σε επιχειρήσεις διάσωσης·
8. ειδικά οχήματα που χρησιμοποιούνται για ιατρικούς σκοπούς·	5. ειδικά οχήματα τα οποία ανήκουν ή μισθώνονται χωρίς οδηγό από το κράτος και χρησιμοποιούνται για ιατρικούς σκοπούς·
9. οχήματα που μεταφέρουν τον εξοπλισμό τσίρκων ή πανηγυριών·	6. ειδικά οχήματα που μεταφέρουν τον εξοπλισμό τσίρκων ή πανηγυριών·
10. ειδικά οχήματα για την παροχή οδικής βοήθειας·	7. ειδικά οχήματα παροχής οδικής βοήθειας τα οποία λειτουργούν σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση τους·
11. οχήματα τα οποία υποβάλλονται σε οδικές δοκιμές για λόγους τεχνικής βελτίωσης, επισκευής ή συντήρησης και οχήματα καινούρια ή οχήματα που έχουν υποστεί μετατροπές και δεν έχουν ακόμα τεθεί σε κυκλοφορία·	8. οχήματα τα οποία υποβάλλονται σε οδικές δοκιμές για λόγους τεχνικής βελτίωσης, επισκευής ή συντήρησης και οχήματα καινούρια ή οχήματα που έχουν υποστεί μετατροπές και δεν έχουν ακόμα τεθεί σε κυκλοφορία·
12. οχήματα που χρησιμοποιούνται για μη εμπορικές μεταφορές αγαθών για ιδιωτικούς σκοπούς·	9. οχήματα με ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος που δεν υπερβαίνει τα 7 500 kg, τα οποία χρησιμοποιούνται για μη εμπορικές μεταφορές εμπορευμάτων [. . .].
13. οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή γάλακτος από αγροκτήματα ή για την επιστροφή στα αγροκτήματα των δοχείων γάλακτος ή για τη μεταφορά γαλακτοκομικών προϊόντων που προορίζονται για ζωοτροφές.	Καταργείται

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Άρθρο 5	*Άρθρο 5*
1. Το ελάχιστο όριο ηλικίας των οδηγών που απασχολούνται στις μεταφορές εμπορευμάτων ορίζεται:	Καταργείται
α) για τα οχήματα, συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση των ρυμουλκούμενων ή των ημιρυμουλκούμενων, των οποίων το ανώτατο επιτρεπόμενο βάρος είναι κατώτερο ή ίσο με 7,5 τόνους, στα 18 έτη συμπληρωμένα·	
β) για τα άλλα οχήματα στα:	
— 21 έτη συμπληρωμένα, ή στα	
— 18 έτη συμπληρωμένα, με την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος κατέχει πιστοποιητικό επαγγελματικής ικανότητας, αναγνωρισμένο από ένα από τα κράτη μέλη, το οποίο να πιστοποιεί την ολοκλήρωση κατάρτισης οδηγού οχημάτων για την οδική μεταφορά εμπορευμάτων, σύμφωνα με τις κοινοτικές ρυθμίσεις για το κατώτατο αποδεκτό επίπεδο κατάρτισης των οδηγών οχημάτων οδικών μεταφορών.	
2. Οι οδηγοί που απασχολούνται στις μεταφορές επιβατών πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 21 ετών.	Καταργείται
Οι οδηγοί που απασχολούνται στις μεταφορές επιβατών σε διαδρομές που υπερβαίνουν ακτίνα 50 χλμ γύρω από το μέρος που είναι συνήθως η βάση του οχήματος πρέπει επίσης να πληρούν έναν από τους κάτωθι όρους:	
α) να έχουν ασκήσει για ένα τουλάχιστον έτος, σε μεταφορές εμπορευμάτων, το επάγγελμα του οδηγού οχημάτων, των οποίων το ανώτατο επιτρεπόμενο βάρος είναι μεγαλύτερο από 3,5 τόνους·	
β) να έχουν ασκήσει για ένα τουλάχιστον έτος το επάγγελμα του οδηγού οχημάτων που εκτελούν μεταφορές επιβατών σε διαδρομές που δεν υπερβαίνουν ακτίνα 50 χλμ από τη συνήθη βάση του οχήματος ή εκτελούν άλλους τύπους μεταφορών επιβατών οι οποίοι δεν υπάγονται στον παρόντα κανονισμό, εφόσον η αρμόδια αρχή κρίνει ότι έχουν αποκτήσει την αναγκαία εμπειρία με τον τρόπο αυτό·	
γ) να είναι κάτοχος πιστοποιητικού επαγγελματικής ικανότητας, αναγνωρισμένου από ένα από τα κράτη μέλη, το οποίο να πιστοποιεί την ολοκλήρωση κατάρτισης οδηγού οχημάτων για οδικές επιβατικές μεταφορές, σύμφωνα με τις κοινοτικές ρυθμίσεις σχετικά με το κατώτατο αποδεκτό επίπεδο κατάρτισης των οδηγών οχημάτων οδικών μεταφορών.	
3. Το ελάχιστο όριο ηλικίας για τους βοηθούς οδηγών και τους εισπράκτορες είναι το 18ο έτος συμπληρωμένο.	1. Το ελάχιστο όριο ηλικίας για [. . .] τους εισπράκτορες είναι το 18ο έτος συμπληρωμένο.
4. Από την εφαρμογή των όρων της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ) εξαιρούνται οι οδηγοί οχημάτων που απασχολούνται στις επιβατικές μεταφορές, εάν έχουν ασκήσει το επάγγελμά τους επί ένα τουλάχιστον έτος πριν από την 1η Οκτωβρίου 1970.	Καταργείται

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
5. Για τις εθνικές μεταφορές που εκτελούνται σε ακτίνα 50 χλμ. από τον τόπο εκμετάλλευσης του οχήματος, συμπεριλαμβανομένων των δήμων και κοινοτήτων των οποίων το κέντρο ευρίσκεται μέσα στην ακτίνα αυτή, κάθε κράτος μέλος δύναται να μειώσει το ελάχιστο όριο ηλικίας των βοηθών οδηγών στο 16ο έτος συμπληρωμένο, υπό τον όρο ότι αυτό γίνεται για λόγους επαγγελματικής κατάρτισης και μέσα στα πλαίσια των εθνικών διατάξεων σε θέματα απασχόλησης.	2. Το ελάχιστο όριο ηλικίας για τους βοηθούς οδηγών είναι το 18ο έτος συμπληρωμένο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται να μειώσουν το ελάχιστο όριο ηλικίας των βοηθών οδηγών στο 16ο έτος συμπληρωμένο, εφόσον α) η οδική μεταφορά εκτελείται εντός ενός κράτους μέλους σε ακτίνα 50 χλμ. από τον τόπο εκμετάλλευσης του οχήματος, συμπεριλαμβανομένων των δήμων και κοινοτήτων των οποίων το κέντρο ευρίσκεται μέσα στην ακτίνα αυτή, β) η μείωση γίνεται για λόγους επαγγελματικής κατάρτισης, και γ) η μείωση γίνεται στα πλαίσια των εθνικών διατάξεων κάθε κράτους μέλους σε θέματα απασχόλησης.
Άρθρο 6	*Άρθρο 6*
1. Η συνολική διάρκεια οδήγησης μεταξύ δύο ημερήσιων περιόδων ανάπαυσης ή μεταξύ μιας ημερήσιας και μιας εβδομαδιαίας περιόδου ανάπαυσης, η οποία στο εξής καλείται «ημερήσια περίοδος οδήγησης», δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 9 ώρες. Μπορεί να παρατείνεται σε 10 ώρες δύο φορές την εβδομάδα.	1. Η ημερήσια διάρκεια οδήγησης δεν πρέπει να υπερβαίνει τις εννέα ώρες. Ωστόσο, η ημερήσια διάρκεια οδήγησης μπορεί να παρατείνεται σε 10 ώρες κατ' ανώτατο όριο, όχι περισσότερες από δύο φορές στη διάρκεια της εβδομάδας.
Μετά από έξι το πολύ «ημερήσιες περιόδους οδήγησης», ο οδηγός πρέπει να παίρνει μια εβδομαδιαία περίοδο ανάπαυσης όπως ορίζει το άρθρο 8.3 παράγραφος 3.	Καταργείται
Η περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης μπορεί να μετατεθεί στο τέλος της έκτης ημέρας, εφόσον η συνολική διάρκεια οδήγησης κατά τις έξι ημέρες δεν υπερβαίνει το μέγιστο χρόνο που αντιστοιχεί σε έξι «ημερήσιες περιόδους οδήγησης».	2. Η κινητή εβδομάδα δεν υπερβαίνει τις 144 ώρες. 3. Η εβδομαδιαία διάρκεια οδήγησης δεν υπερβαίνει τις 56 ώρες.
Στην περίπτωση διεθνών μεταφορών επιβατών, εκτός από τις τακτικές γραμμές, οι λέξεις «έξι» και «έκτης» του δευτέρου και τρίτου εδαφίου αντικαθίστανται αντίστοιχα από τις λέξεις «δώδεκα» και «δωδέκατης».	Καταργείται
Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου στις εθνικές μεταφορές επιβατών στο έδαφός τους, πλην των τακτικών γραμμών.	Καταργείται
2. Η συνολική διάρκεια οδήγησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 90 ώρες ανά περίοδο δύο συνεχών εβδομάδων.	4. Ο συνολικός χρόνος οδήγησης, ο οποίος συσσωρεύεται κατά τη διάρκεια δύο διαδοχικών κινητών εβδομάδων, δεν υπερβαίνει τις 90 ώρες.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Νέο	5. Η ημερήσια και η εβδομαδιαία διάρκεια οδήγησης περιλαμβάνουν το συνολικό χρόνο οδήγησης στην επικράτεια της Κοινότητας ή τρίτης χώρας.
Νέο	6. Ο οδηγός εντός οχήματος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο οποίος οδηγεί επίσης μεταξύ δύο περιόδων ημερήσιας ανάπαυσης ή μεταξύ μίας περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης και μίας περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης ένα όχημα που εμπίπτει στις εξαιρέσεις που ορίζονται στο άρθρο 3 ή τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στα άρθρα 13 και 14, καταγράφει τη συνολική ημερήσια διάρκεια οδήγησης.
Άρθρο 7	*Άρθρο 7*
Νέο	1. Μετά από οδήγηση τριών ωρών κατ' ανώτατο όριο, πρέπει να γίνεται διάλειμμα 30 τουλάχιστον λεπτών, εκτός αν ακολουθεί περίοδος ανάπαυσης για τον οδηγό.
1. Μετά από οδήγηση 4½ ωρών, θα πρέπει να γίνεται διάλειμμα 45 τουλάχιστον λεπτών, εκτός αν ακολουθεί περίοδος ανάπαυσης για τον οδηγό.	2. Ωστόσο, το διάλειμμα αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά από τεσσερισήμισι ώρες οδήγησης κατ' ανώτατο όριο, εφόσον το διάλειμμα αυτό παρατείνεται για τουλάχιστον 45 λεπτά, εκτός αν ακολουθεί περίοδος ανάπαυσης για τον οδηγό.
2. Το διάλειμμα αυτό μπορεί να αντικαθίσταται από διαλείμματα 15 τουλάχιστον λεπτών το καθένα, τα οποία θα κατανέμονται κατά τέτοιο τρόπο κατά την περίοδο οδήγησης ή αμέσως μετά από αυτή, ώστε να τηρούνται οι διατάξεις της παραγράφου 1.	Καταργείται
3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν, στην περίπτωση τακτικών εθνικών μεταφορών επιβατών, να ορίζουν το ελάχιστο διάλειμμα σε 30 λεπτά, μετά από περίοδο οδήγησης που δεν υπερβαίνει τις 4 ώρες. Η παρέκκλιση αυτή θα παρέχεται μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, διαλείμματα από την οδήγηση που υπερβαίνουν τα 30 λεπτά, υπάρχει φόβος να παρακωλύσουν την κυκλοφορία σε αστικές περιοχές, ενώ δεν είναι δυνατή για τον οδηγό η παρεμβολή 15λεπτου διαλείμματος πριν από τη λήξη των 4½ ωρών οδήγησης που προηγούνται του διαλείμματος των 30 λεπτών.	Καταργείται
4. Κατά τη διάρκεια των διαλειμμάτων αυτών, ο οδηγός δεν μπορεί να εκτελεί άλλη εργασία. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο χρόνος αναμονής και ο χρόνος μη οδήγησης επί κινουμένου οχήματος, οχηματαγωγού ή σιδηροδρόμου δεν υπολογίζονται ως «άλλη εργασία».	Καταργείται
5. Τα διαλείμματα που γίνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν θεωρούνται ως ημερήσια ανάπαυση.	Καταργείται

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Άρθρο 8	*Άρθρο 8*
1. Για κάθε περίοδο 24 ωρών, ο οδηγός πρέπει να έχει ελάχιστη περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης 11 συνεχών ωρών, οι οποίες μπορούν να μειωθούν σε 9 τουλάχιστον συνεχείς ώρες, όχι περισσότερο από τρεις φορές την εβδομάδα, με την προϋπόθεση ότι η μείωση αυτή θα αντισταθμίζεται με ίση περίοδο ανάπαυσης πριν από το τέλος της εβδομάδας που ακολουθεί.	1. Ο οδηγός λαμβάνει περιόδους ημερήσιας και εβδομαδιαίας ανάπαυσης.
	2. Ο οδηγός συμπληρώνει μία νέα περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης εντός 24 ωρών από το τέλος της προηγούμενης περιόδου ημερήσιας ή εβδομαδιαίας ανάπαυσής του.
Τις ημέρες κατά τις οποίες ο χρόνος ανάπαυσης δεν μειώνεται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, μπορεί να κατανέμεται σε δύο ή τρεις χωριστές περιόδους κατά τη διάρκεια του 24 ώρου, η μία από τις οποίες πρέπει να διαρκεί τουλάχιστον 8 συνεχόμενες ώρες. Στην περίπτωση αυτή, η ελάχιστη διάρκεια της ανάπαυσης αυξάνεται σε 12 ώρες.	Αν το τμήμα της περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης, το οποίο πραγματοποιείται εντός των προβλεπόμενων 24 ωρών, έχει διάρκεια τουλάχιστον 9, αλλά κάτω των 12 ωρών, τότε η εν λόγω περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης θεωρείται μειωμένη περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης.
	3. Κατά τη διάρκεια μιας κινητής εβδομάδας, ο οδηγός δύναται να πραγματοποιήσει τρεις, κατ' ανώτατο όριο, μειωμένες περιόδους ημερήσιας ανάπαυσης.
2. Για κάθε περίοδο 30 ωρών κατά την οποία ένα όχημα έχει τουλάχιστον δύο οδηγούς, κάθε οδηγός θα πρέπει να έχει χρόνο ημερήσιας ανάπαυσης τουλάχιστον 8 συνεχών ωρών.	4. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 2, σε περίπτωση πολλαπλής επάνδρωσης οχήματος, ο οδηγός συμπληρώνει μία νέα περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης, εντός 30 ωρών από το τέλος της προηγούμενης περιόδου ημερήσιας ανάπαυσής του.
3. Κάθε εβδομάδα, μία από τις περιόδους ανάπαυσης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 παρατείνεται, υπό τύπον εβδομαδιαίας ανάπαυσης, σε 45 συνολικά συνεχόμενες ώρες. Η υπόλοιπη περίοδος μπορεί να μειωθεί σε ένα ελάχιστο όριο 36 συνεχόμενων ωρών, εφόσον λαμβάνεται στο μέρος όπου βρίσκεται η συνήθης βάση του οχήματος ή σε ένα ελάχιστο όριο 24 ωρών εφόσον λαμβάνεται αλλού. Η μείωση αυτή αντισταθμίζεται με ισοδύναμο χρόνο ανάπαυσης που λαμβάνεται συγκεντρωτικά πριν από το τέλος της τρίτης εβδομάδας που ακολουθεί την εν λόγω εβδομάδα.	5. Ο οδηγός αρχίζει μία νέα περίοδο κανονικής εβδομαδιαίας ανάπαυσης το αργότερο μόλις συμπληρωθούν 13 συνεχόμενα εικοσιτετράωρα από το τέλος της προηγούμενης κανονικής εβδομαδιαίας του ανάπαυσης.
4. Μια περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης που αρχίζει κάποια εβδομάδα και παρατείνεται στην επόμενη μπορεί να θεωρηθεί ότι ανήκει είτε στην πρώτη είτε στη δεύτερη εβδομάδα.	Καταργείται
5. Στην περίπτωση των μεταφορών επιβατών, στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 6 παράγραφος 1 τέταρτο και πέμπτο εδάφιο, μια περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης μπορεί να μετατεθεί στην εβδομάδα που ακολουθεί εκείνη για την οποία οφείλεται η ανάπαυση και να ληφθεί μαζί με την εβδομαδιαία ανάπαυση αυτής της δεύτερης εβδομάδας.	Καταργείται
6. Κάθε περίοδος ανάπαυσης που λαμβάνεται σε αντιστάθμισμα της μείωσης της ημερήσιας ή/και της εβδομαδιαίας ανάπαυσης πρέπει να παρέχεται, αν το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος, στον τόπο στάθμευσης του οχήματος ή στον τόπο όπου ο οδηγός έχει τη βάση του και να λαμβάνεται μαζί με άλλη περίοδο ανάπαυσης οκτώ τουλάχιστον ωρών.	Καταργείται
7. Η ημερήσια ανάπαυση μπορεί να ληφθεί μέσα σε όχημα, εφόσον αυτό διαθέτει κουκέτα και είναι σταθμευμένο.	6. Οι περίοδοι ημερήσιας και εβδομαδιαίας ανάπαυσης μπορούν να ληφθούν μέσα σε όχημα, εφόσον αυτό διαθέτει κατάλληλες εγκαταστάσεις ύπνου για κάθε οδηγό και είναι σταθμευμένο.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Άρθρο 9	*Άρθρο 9*
Κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 παράγραφος 1, στην περίπτωση που, στον τομέα των μεταφορών εμπορευμάτων ή επιβατών, ένας οδηγός συνοδεύει όχημα που μεταφέρεται με πορθμείο ή με σιδηρόδρομο, η περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης δύναται να διακοπεί μία μόνο φορά, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:	1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 8, όταν ο οδηγός συνοδεύει όχημα που μεταφέρεται με πορθμείο ή σιδηρόδρομο, η περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης δύναται να διακοπεί μία μόνο φορά από άλλες δραστηριότητες, η συνολική διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει τη μία ώρα.
— το μέρος της περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης που διανύεται στο έδαφος πρέπει να δύναται να ληφθεί πριν ή μετά το μέρος της περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης που λαμβάνεται πάνω στο πορθμείο ή στο σιδηρόδρομο,	Καταργείται
— ο χρόνος μεταξύ των δύο μερών της περιόδου ημερήσιας ανάπαυσης, πρέπει να είναι όσο το δυνατό βραχύτερος και δεν δύναται σε καμία περίπτωση να υπερβεί τη μία ώρα πριν από την επιβίβαση ή μετά την αποβίβαση, συμπεριλαμβανομένων κατά την επιβίβαση ή αποβίβαση και των τελωνειακών διατυπώσεων, και για τα δυο μέρη της περιόδου ανάπαυσης	Καταργείται
— ο οδηγός πρέπει να έχει στη διάθεσή του κλίνη ή κουκέτα.	2. Κατά τη διάρκεια της τακτικής ημερήσιας ανάπαυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο οδηγός πρέπει να δύναται να έχει στη διάθεσή του κλίνη ή κουκέτα.
— Η περίοδος ημερήσιας ανάπαυσης που διακόπτεται κατ' αυτόν τον τρόπο αυξάνεται κατά δύο ώρες.	Καταργείται
Απαγόρευση ορισμένων τύπων αμοιβών	**Ευθύνη της επιχείρησης**
Άρθρο 10	*Άρθρο 10*
Απαγορεύονται οι αμοιβές στους οδηγούς, ακόμη και με τη μορφή επιδομάτων ή μισθολογικών αυξήσεων, σε συνάρτηση με τις διανυόμενες αποστάσεις ή/και με τον όγκο των μεταφερομένων εμπορευμάτων, εκτός αν οι αμοιβές αυτές δεν είναι φύσεως τέτοιας ώστε να θέτουν σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια.	1. Απαγορεύεται στις επιχειρήσεις μεταφορών να δίδουν στους οδηγούς που απασχολούν ή να διαθέτουν αμοιβές, ακόμη και με τη μορφή επιδόματος ή μισθολογικής αύξησης, σε συνάρτηση με τις διανυόμενες αποστάσεις ή/και με τον όγκο των μεταφερομένων εμπορευμάτων, εάν οι αμοιβές αυτές είναι φύσεως τέτοιας ώστε να θέτουν σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια.
Νέο Παρεμβολή πρώην άρθρου 15	2. Η επιχείρηση μεταφορών πρέπει να οργανώνει την εργασία των οδηγών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατά τρόπο ώστε οι οδηγοί να μπορούν να συμμορφώνονται με το κεφάλαιο II του παρόντος κανονισμού καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου. Η επιχείρηση μεταφορών δίδει κατάλληλες οδηγίες στον οδηγό και ως εκ τούτου διενεργεί τακτικούς ελέγχους προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεων του κεφαλαίου II του παρόντος κανονισμού καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85.
Νέο	3. Στοιχειοθετείται παράβαση όταν ένας οδηγός παραβιάζει τους κανόνες που ορίζονται στο κεφάλαιο II εν όλω ή εν μέρει στην επικράτεια ενός κράτους μέλους. Στοιχειοθετείται παράβαση όταν ένας οδηγός οδηγεί εντός της επικρατείας ενός κράτους μέλους έχοντας παραβιάσει τους εν λόγω κανόνες σε οποιαδήποτε στιγμή από την πιο πρόσφατη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσής του, ακόμη και αν ο οδηγός δεν βρισκόταν στην επικράτειά του εν λόγω κράτους μέλους τη στιγμή της παραβίασης των κανόνων.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Νέο	4. Οι επιχειρήσεις μεταφορών που έχουν την έδρα τους σε ένα κράτος μέλος είναι υπεύθυνες για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 3 παραβάσεις που διαπράττονται από οδηγούς προς όφελος των εν λόγω επιχειρήσεων μεταφορών, ακόμη και αν ο οδηγός δεν βρισκόταν στην επικράτεια του κράτους μέλους τη στιγμή της παράβασης.
Νέο	5. Η επιχείρηση μεταφορών δεν είναι υπεύθυνη σύμφωνα με την παράγραφο 4, εάν αποδείξει ότι: α) η παράβαση οφειλόταν στο γεγονός ότι ο οδηγός δεν τηρούσε τις οδηγίες που του δόθηκαν από την επιχείρηση μεταφορών· ή β) δεν γνώριζε και δεν μπορούσε εύλογα να γνωρίζει ότι ο οδηγός εργαζόταν ή ήταν στη διάθεση διαφόρων εργοδοτών και επομένως είχε δεχθεί περισσότερα σύνολα οδηγιών, γεγονός που θα τον ανάγκαζε να παραβιάσει τους κανόνες του κεφαλαίου II.
Νέο	6. Ένας οδηγός που απασχολείται ή είναι στη διάθεση περισσότερων επιχειρήσεων μεταφορών υποχρεούται να παρέχει σε κάθε επιχείρηση επαρκείς πληροφορίες ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις του κεφαλαίου II.
Άρθρο 11	*Άρθρο 11*
Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει κατώτατα όρια μεγαλύτερα ή ανώτατα όρια μικρότερα από αυτά που καθορίζονται στα άρθρα 5 έως 8. Ο παρών κανονισμός, ωστόσο, εξακολουθεί να εφαρμόζεται στους οδηγούς που εκτελούν διεθνείς μεταφορές σε οχήματα με άδεια κυκλοφορίας εκδόσεως άλλου κράτους μέλους.	Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει μεγαλύτερα κατώτατα όρια για τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης ή μικρότερα ανώτατα όρια για τη διάρκεια οδήγησης από αυτά που καθορίζονται στα άρθρα 6 έως και 9, ακόμη και για οδικές μεταφορές που εκτελούνται εξ ολοκλήρου εντός της επικρατείας του με οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας στο εν λόγω κράτος μέλος.
Άρθρο 12	*Άρθρο 12*
Με την προϋπόθεση ότι δεν θίγεται η οδική ασφάλεια και για να μπορέσει να φτάσει σε μια κατάλληλη τοποθεσία στάθμευσης, οδηγός μπορεί να παρεκκλίνει από τον παρόντα κανονισμό, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την ασφάλεια των προσώπων, του οχήματος ή του φορτίου του. Ο οδηγός αναφέρει στο φύλλο καταγραφής της συσκευής ελέγχου ή στο πρόγραμμα υπηρεσίας τη φύση και το λόγο της παρέκκλισης.	Υπό την προϋπόθεση ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η οδική ασφάλεια και για να μπορέσει να φθάσει σε μια κατάλληλη τοποθεσία στάθμευσης, ο οδηγός μπορεί να παρεκκλίνει από τις διατάξεις των άρθρων 6 έως και 9 εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την ασφάλεια των προσώπων, του οχήματος ή του φορτίου του. Ο οδηγός αναφέρει στο φύλλο καταγραφής της συσκευής ελέγχου ή στο πρόγραμμα υπηρεσίας το λόγο της παρέκκλισης.
Άρθρο 13	*Άρθρο 13*
1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει παρεκκλίσεις από διάταξη του παρόντος κανονισμού για τις μεταφορές που γίνονται στο έδαφός του ή και στο έδαφος άλλων κρατών μελών, εφόσον αυτά τα κράτη συναινούν για οχήματα που ανήκουν σε μία ή περισσότερες κατηγορίες από αυτές που αναφέρονται παρακάτω:	1. Υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται οι στόχοι του άρθρου 1, κάθε κράτος μέλος μπορεί να χορηγεί εξαιρέσεις από τα άρθρα 5 έως και 9 για τις μεταφορές που γίνονται στο έδαφός του, ή και στο έδαφος άλλων κρατών μελών, εφόσον αυτά τα κράτη συναινούν, με τα εξής οχήματα:
α) οχήματα επιβατικά που έχουν δυνατότητα μεταφοράς βάσει της κατασκευής και του εξοπλισμού τους, όχι περισσοτέρων των 17 ατόμων, συμπεριλαμβανομένου και του οδηγού, και που προορίζονται για το σκοπό αυτό·	Καταργείται

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
β) οχήματα που χρησιμοποιούνται από το δημόσιο για δημόσιες υπηρεσίες που δεν ανταγωνίζονται τους επαγγελματίες μεταφορείς·	α) οχήματα που ανήκουν ή μισθώνονται χωρίς οδηγό από δημόσιες αρχές για την εκτέλεση οδικών μεταφορών οι οποίες δεν ανταγωνίζονται τις επαγγελματικές επιχειρήσεις μεταφορών·
γ) οχήματα που χρησιμοποιούνται για μεταφορά εμπορευμάτων από αγροτικές, φυτοκομικές, δασικές ή αλιευτικές επιχειρήσεις, σε ακτίνα 50 χλμ από το μέρος που είναι συνήθως η βάση του οχήματος, συμπεριλαμβανομένων και των δήμων και κοινοτήτων των οποίων το κέντρο ευρίσκεται εντός της ακτίνας αυτής·	β) οχήματα που χρησιμοποιούνται από γεωργικές, φυτοκομικές, δασικές, κτηνοτροφικές ή αλιευτικές επιχειρήσεις για μεταφορά εμπορευμάτων σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση της επιχείρησης·
δ) οχήματα που χρησιμοποιούνται για μεταφορές σφαγίων ζώων ή υπολειμμάτων τους, εφόσον τα φορτία δεν προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση·	Καταργείται
ε) οχήματα που χρησιμοποιούνται για μεταφορές ζώντων ζώων από τα αγροκτήματα στις τοπικές αγορές και τανάπαλιν, ή από τις αγορές στα τοπικά σφαγεία·	Καταργείται
στ) οχήματα που χρησιμοποιούνται ως κινητά καταστήματα για την εξυπηρέτηση των τοπικών αγορών ή για πωλήσεις κατ' οίκον, ή για κινητές τραπεζικές συναλλαγματικές ή αποταμιευτικές δραστηριότητες, λατρευτικούς σκοπούς, δανεισμό βιβλίων, δίσκων ή κασετών, πολιτιστικές εκδηλώσεις ή κινητές εκθέσεις, και έχουν ειδικά διαρρυθμιστεί για τις χρήσεις αυτές·	Καταργείται
ζ) οχήματα που μεταφέρουν υλικό ή εξοπλισμό, χρησιμοποιείται από τον οδηγό τους κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, μέσα σε ακτίνα 50 χλμ από το μέρος που είναι συνήθως η βάση του οχήματος, εφόσον η οδήγηση του οχήματος δεν αποτελεί την κύρια δραστηριότητα του οδηγού και εφόσον η παρέκκλιση θίγει σοβαρά τους σκοπούς που επιδιώκει ο παρών κανονισμός. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτήσουν την παρέκκλιση αυτή από τη χορήγηση ατομικής άδειας·	γ) οχήματα με ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος 7 500 kg τα οποία μεταφέρουν, σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση της επιχείρησης, υλικά ή εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται από τον οδηγό κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, εφόσον η οδήγηση των εν λόγω οχημάτων δεν αποτελεί την κύρια δραστηριότητα του οδηγού.
η) οχήματα που κυκλοφορούν αποκλειστικά σε νησιά επιφανείας κάτω των 2 300 τετραγωνικών χιλιομέτρων και μη συνδεδεμένα με την ηπειρωτική χώρα με γέφυρα, διάβαση ή σήραγγα που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από αυτοκίνητα οχήματα·	δ) οχήματα που κυκλοφορούν αποκλειστικά σε νησιά επιφάνειας κάτω των 2 300 τετραγωνικών χιλιομέτρων και μη συνδεδεμένα με την ηπειρωτική χώρα με γέφυρα, διάβαση ή σήραγγα που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από αυτοκίνητα οχήματα·
θ) οχήματα που χρησιμοποιούνται για μεταφορά εμπορευμάτων και κινούνται με αέριο το οποίο παράγεται στο όχημα με ηλεκτρισμό ή είναι εφοδιασμένα με επιβραδυντήρα, εφόσον τα οχήματα αυτά, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου έχει εκδοθεί η άδεια κυκλοφορίας, εξομοιώνονται προς οχήματα που κινούνται με βενζινοκινητήρα ή πετρελαιοκινητήρα των οποίων το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος, συμπεριλαμβανομένου του ρυμουλκούμενου ή του ημιρυμουλκούμενου, δεν ξεπερνά τους 3,5 τόνους·	ε) οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά εμπορευμάτων σε ακτίνα 50 χλμ. από τη βάση της επιχείρησης και κινούνται με φυσικό αέριο ή υγραέριο ή ηλεκτρισμό, το ανώτατο επιτρεπόμενο μεικτό βάρος των οποίων, συμπεριλαμβανομένου του βάρους των ρυμουλκούμενων ή ημιρυμουλκούμενων, δεν υπερβαίνει τα 7 500 kg·

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
ι) οχήματα του χρησιμοποιούνται για μαθήματα οδήγησης αυτοκινήτου για την απόκτηση αδείας οδήγησης·	στ) οχήματα που χρησιμοποιούνται για μαθήματα οδήγησης αυτοκινήτου για την απόκτηση άδειας οδήγησης, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται για εμπορικές μεταφορές εμπορευμάτων ή επιβατών·
ια) ελκυστήρες που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για γεωργικές και δασικές εργασίες.	Καταργείται
Από το άρθρο 4	ζ) οχήματα που χρησιμοποιούνται από τις υπηρεσίες αποχετεύσεων, αντιπλημμυρικής προστασίας, ύδρευσης, συντήρησης και ελέγχου αυτοκινητοδρόμων καθώς και συλλογής και διάθεσης των απορριμμάτων.
Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που χορηγούν με βάση την παρούσα παράγραφο.	2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις εξαιρέσεις που χορηγούν με βάση την παράγραφο 1 και η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν, μετά από άδεια της Επιτροπής, να παρεκκλίνουν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, για μεταφορές που εκτελούνται σε έκτακτες περιστάσεις, εφόσον οι παρεκκλίσεις αυτές δεν θίγουν σοβαρά τους στόχους του παρόντος κανονισμού. Σε επείγουσες περιπτώσεις μπορεί να επιτραπεί προσωρινή παρέκκλιση η οποία δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες και κοινοποιείται αμέσως στην Επιτροπή. Η Επιτροπή κοινοποιεί στα άλλα κράτη μέλη κάθε παρέκκλιση που έχει χορηγηθεί βάσει της παρούσας παραγράφου.	*Άρθρο 14* 1. Υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται οι στόχοι του άρθρου 1, τα κράτη μέλη μπορούν, μετά από άδεια της Επιτροπής, να παρεκκλίνουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 6 έως και 9 του παρόντος κανονισμού, για μεταφορές που εκτελούνται σε έκτακτες περιστάσεις. Σε επείγουσες καταστάσεις τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν προσωρινή εξαίρεση για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες, η οποία κοινοποιείται αμέσως στην Επιτροπή. Η Επιτροπή κοινοποιεί στα άλλα κράτη μέλη κάθε εξαίρεση που χορηγείται βάσει του παρόντος άρθρου.
Νέο	*Άρθρο 15* Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οδηγοί των οχημάτων που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 καλύπτονται από εθνικούς κανόνες οι οποίοι παρέχουν επαρκή προστασία όσον αφορά τις επιτρεπόμενες περιόδους οδήγησης και τα διαλείμματα καθώς και τις περιόδους ανάπαυσης που επιβάλλονται.
Άρθρο 14 1. Στην περίπτωση τακτικών μεταφορών επιβατών — εθνικών, — διεθνών, μεταξύ δυο σημείων που απέχουν το πολύ 50 χιλιόμετρα σε ευθεία γραμμή από τα σύνορα μεταξύ δυο κρατών μελών και με διαδρομή μήκους μέχρι 100 χιλιομέτρων, οι οποίες εμπίπτουν στον παρόντα κανονισμό, η επιχείρηση καταρτίζει πίνακα δρομολογίων και πρόγραμμα υπηρεσίας.	*Άρθρο 16* 1. Στην περίπτωση οχημάτων τα οποία δεν είναι εφοδιασμένα με συσκευή ελέγχου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85, οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 για: α) τακτικές εθνικές μεταφορές επιβατών, και β) τακτικές διεθνείς μεταφορές επιβατών, μεταξύ σημείων που βρίσκονται σε απόσταση 50 χλμ. κατ' ευθεία γραμμή από τα σύνορα μεταξύ δύο κρατών μελών και η διαδρομή μήκους των οποίων δεν υπερβαίνει τα 100 χλμ.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
2. Το πρόγραμμα υπηρεσίας πρέπει να αναφέρει το όνομα και τη βάση κάθε οδηγού καθώς και το προκαθορισμένο ωράριο για τις διάφορες περιόδους οδήγησης, τις άλλες περιόδους εργασίας και τις περιόδους διαθεσιμότητας.	2. Η επιχείρηση καταρτίζει πίνακα δρομολογίων και πρόγραμμα υπηρεσίας, στα οποία αναφέρονται το όνομα και η βάση κάθε οδηγού, καθώς και το προκαθορισμένο ωράριο για τις διάφορες περιόδους οδήγησης, άλλης εργασίας, διαλειμμάτων και διαθεσιμότητας. Κάθε οδηγός, που εκτελεί υπηρεσία η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, φέρει μαζί του απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας και αντίγραφο του πίνακα δρομολογίων.
3. Το πρόγραμμα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 για ελάχιστη περίοδο που καλύπτει την τρέχουσα εβδομάδα καθώς και την προηγούμενη και την επόμενη αυτής.	3. Το πρόγραμμα υπηρεσίας α) περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 για χρονικό διάστημα που καλύπτει τουλάχιστον τις 28 προηγούμενες ημέρες, β) υπογράφεται από τον προϊστάμενο της επιχείρησης ή από εκπρόσωπό του, και γ) φυλάσσεται από την επιχείρηση μεταφορών επί ένα έτος μετά τη λήξη της περιόδου που καλύπτει το πρόγραμμα. Η επιχείρηση μεταφορών χορηγεί απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας στους ενδιαφερόμενους οδηγούς που θα το ζητήσουν. Επίσης, το πρόγραμμα υπηρεσίας συντάσσεται και παραδίδεται στον εξουσιοδοτημένο επιθεωρητή που θα το ζητήσει.
4. Το πρόγραμμα πρέπει να υπογράφεται από τον προϊστάμενο της επιχειρήσεως ή από τον εκπρόσωπό του.	Βλέπε στοιχείο β της παραγράφου 3
5. Κάθε οδηγός που εκτελεί υπηρεσία η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, φέρει μαζί του απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας και αντίγραφο του πίνακα δρομολογίων.	Βλέπε παράγραφο 2
6. Η επιχείρηση φυλάσσει το πρόγραμμα υπηρεσίας επί ένα έτος αφού λήξει η περίοδος που καλύπτει το πρόγραμμα. Χορηγεί απόσπασμα του προγράμματος στους ενδιαφερόμενους οδηγούς που θα το ζητήσουν.	Βλέπε στοιχείο γ της παραγράφου 3
7. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στους οδηγούς οχημάτων που είναι εφοδιασμένα με συσκευή ελέγχου που χρησιμοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών.	Μεταφέρεται στην ανωτέρω παράγραφο 1.
Άρθρο 15	Καταργείται το άρθρο
1. Η επιχείρηση οργανώνει την εργασία των οδηγών με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι δυνατή η συμμόρφωσή τους προς τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού καθώς και προς τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85.	Μεταφέρεται στο άρθρο 10

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
2. Η επιχείρηση ελέγχει περιοδικά αν τηρούνται οι δύο αυτοί κανονισμοί. Αν διαπιστωθούν παραβάσεις, η επιχείρηση λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να μην επαναληφθούν.	Μεταφέρεται στο άρθρο 10
Άρθρο 16	*Άρθρο 17*
1. Η Επιτροπή συντάσσει κάθε δύο χρόνια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού από τα κράτη μέλη και τις εξελίξεις στους αντίστοιχους τομείς. Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός δεκατριών μηνών από την ημερομηνία λήξης της διετούς περιόδου που καλύπτει η έκθεση.	Τα κράτη μέλη, χρησιμοποιώντας το σχετικό τυποποιημένο έντυπο που ορίζεται στην απόφαση 93/173/ΕΟΚ [1] της Επιτροπής, κοινοποιούν στην Επιτροπή όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες προκειμένου να συντάσσει κάθε δύο χρόνια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και τις εξελίξεις στους αντίστοιχους τομείς. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να περιέλθουν στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 30 του πρώτου Σεπτεμβρίου μετά τη λήξη της διετίας που καλύπτει η έκθεση. Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός δεκατριών μηνών από την ημερομηνία λήξης της διετούς περιόδου που καλύπτει η έκθεση.
2. Για να μπορέσει η Επιτροπή να συντάξει την έκθεση της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη της κοινοποιούν, κάθε δύο χρόνια, τα αναγκαία στοιχεία χρησιμοποιώντας τυποποιημένο έντυπο. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να περιέλθουν στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 30 του πρώτου Σεπτεμβρίου μετά τη λήξη της διετίας που καλύπτει η έκθεση.	Βλέπε παράγραφος 1, πρώτη και τρίτη περίπτωση
3. Η Επιτροπή συντάσσει το τυποποιημένο έντυπο ύστερα από διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη.	Βλέπε παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση
Άρθρο 17	*Άρθρο 18*
1. Τα κράτη μέλη εκδίδουν εγκαίρως, κατόπιν διαβουλεύσεων με την Επιτροπή, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, τις αναγκαίες για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού. Οι διατάξεις αυτές αφορούν, μεταξύ άλλων, την οργάνωση, τη διαδικασία και τα μέσα ελέγχου καθώς και τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περιπτώσεις παραβάσεως.	1. Τα κράτη μέλη υιοθετούν τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. *Άρθρο 19* Τα κράτη μέλη ορίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και διασφαλίζουν την επιβολή τους. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να έχουν αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα και είναι δυνατόν να είναι αστικής, διοικητικής ή ποινικής φύσεως. Στις κυρώσεις περιλαμβάνεται η δυνατότητα κατάσχεσης του οχήματος σε περίπτωση σοβαρής παράβασης.
2. Τα κράτη μέλη αλληλοβοηθούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τον έλεγχό της.	*Άρθρο 20* 1. Τα κράτη μέλη αλληλοβοηθούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τον έλεγχό της. Ενημερώνουν το κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η ενδιαφερόμενη επιχείρηση μεταφορών για κάθε παράβαση των κανόνων που ορίζονται στο κεφάλαιο II, η οποία διαπράχθηκε εντός ή εκτός της επικρατείας τους, συμπεριλαμβανομένης κάθε παράβασης που έγινε πριν από την πιο πρόσφατη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται εντός εύλογης χρονικής περιόδου και περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με τις κυρώσεις που επεβλήθησαν.

[1] ΕΕ L 72 της 25.3.1993, σ. 33.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
3. Στα πλαίσια της αμοιβαίας αυτής βοήθειας, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ανταλλάσσουν τακτικά όλα τα διαθέσιμα στοιχεία που αφορούν:	2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ανταλλάσσουν τακτικά όλα τα διαθέσιμα στοιχεία που αφορούν:
— τις παραβάσεις του παρόντος κανονισμού από πρόσωπα που δεν κατοικούν στο έδαφός τους καθώς και τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν για τις παραβάσεις αυτές,	α) τις παραβάσεις των κανόνων του κεφαλαίου II από πρόσωπα που δεν κατοικούν στο έδαφός τους, καθώς και τις κυρώσεις που επεβλήθησαν για τις παραβάσεις αυτές·
— τις κυρώσεις που επέβαλε ένα κράτος μέλος σε πρόσωπα που κατοικούν στο έδαφός του για παραβάσεις που διέπραξαν σε άλλα κράτη μέλη.	β) τις κυρώσεις που επέβαλε ένα κράτος μέλος σε πρόσωπα που κατοικούν στο έδαφός του για παραβάσεις που διέπραξαν σε άλλα κράτη μέλη.
	Άρθρο 22
	Διαδικασίες στο πλαίσιο της επιτροπής
Νέο	1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 18 του κανονισμού 3821/85, η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής.
	2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7 και 8 της εν λόγω απόφασης.
	Άρθρο 23
Νέο	1. Τα κράτη μέλη δύνανται να θέσουν υπόψη της Επιτροπής οποιοδήποτε ζήτημα αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι σχετικές αποφάσεις λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου άρθρο 22.
	2. Κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους ή ιδία πρωτοβουλία η Επιτροπή:
	— εξετάζει περιπτώσεις στις οποίες ανακύπτουν διαφορές στην εφαρμογή και την επιβολή διατάξεων του κανονισμού·
	— διευκρινίζει τις διατάξεις του κανονισμού και διασφαλίζει μία κοινή προσέγγιση·
	— σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που αφορούν τη διάρκεια οδήγησης, τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης, αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 22. Η Επιτροπή κοινοποιεί την απόφασή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη.
	3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 226 της Συνθήκης, τα κράτη μέλη δύνανται να παραπέμψουν την απόφαση της Επιτροπής στο Συμβούλιο εντός προθεσμίας ενός μηνός. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, δύναται σε εξαιρετικές περιπτώσεις να λάβει διαφορετική απόφαση εντός προθεσμίας δύο μηνών.

Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85	Πρόταση
Άρθρο 18	*Άρθρο 24*
1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 543/69 καταργείται. Ωστόσο:	1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 καταργείται.
2. Οι παραπομπές στον κανονισμό που καταργείται με βάση την παρούσα παράγραφο, θα πρέπει να νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.	Καταργείται
Άρθρο 19	*Άρθρο 25*
Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 29 Σεπτεμβρίου 1986.	Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευση του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2004. Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ), της «Διεθνούς κοινής σύμβασης για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων»

(2002/C 51 E/06)

COM(2001) 520 τελικό — 2001/0225(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 15 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 101 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής·

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η διεθνής κοινή σύμβαση για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων ήταν ανοικτή προς υπογραφή από τις 29 Σεπτεμβρίου 1997 έως την έναρξη ισχύος της στις 18 Ιουνίου 2001·

(2) Η σύμβαση είναι τώρα ανοικτή για την προσχώρηση περιφερειακών οργανισμών ολοκλήρωσης ή άλλης φύσης, υπό τον όρο ότι κάθε τέτοιος οργανισμός αποτελείται από κυρίαρχα κράτη και έχει την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συνάπτει και να εφαρμόζει διεθνείς συμφωνίες για θέματα που καλύπτονται από την παρούσα σύμβαση, και η Κοινότητα έχει επιλέξει να προσχωρήσει.

(3) Βάσει των καθηκόντων που ανατίθενται στην Κοινότητα δυνάμει του Κεφαλαίου 3 «Υγεία και Ασφάλεια» της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, πρέπει να εγκριθεί η προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στην κοινή σύμβαση.

(4) Κατά την προσχώρηση στην παρούσα σύμβαση, η Κοινότητα Ευρατόμ πρέπει να εκφράσει επιφύλαξη όσον αφορά τη μη συμμόρφωση του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/3/Ευρατόμ για την επιτήρηση και τον έλεγχο των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών καθώς και προς και από την Κοινότητα [1] προς την ειδική απαίτηση του άρθρου 27, παράγραφος 1, περίπτωση 1 της κοινής σύμβασης, σύμφωνα με την οποία για τις διαμεθοριακές κινήσεις χρειάζεται η συναίνεση του κράτους προορισμού.

(5) Όταν ένας οργανισμός καθίσταται μέρος της σύμβασης, υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 4 στοιχείο (iii) της σύμβασης, να κοινοποιήσει στον θεματοφύλακα δήλωση στην οποία αναγράφονται τα κράτη που είναι μέλη του εν λόγω οργανισμού, τα άρθρα της σύμβασης που εφαρμόζονται στον οργανισμό και το εύρος της αρμοδιότητας του οργανισμού στον τομέα που καλύπτουν τα συγκεκριμένα άρθρα,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο μόνο

1. Εγκρίνεται η προσχώρηση στη διεθνή κοινή σύμβαση για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων.

2. Το κείμενο της κοινής σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

3. Το κείμενο της δήλωσης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παράγραφος 4 στοιχείο (iii) της διεθνούς κοινής σύμβασης για την ασφάλεια της διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια της διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

[1] ΕΕ L 35 της 12.2.1992, σ. 24.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΧΕΔΙΟ

Δήλωσης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39, παράγραφος 4 στοιχείο (iii) της διεθνούς κοινής σύμβασης για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων

Τα ακόλουθα κράτη είναι τη στιγμή αυτή μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας: το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

Η Κοινότητα δηλώνει ότι τα άρθρα 1 έως 16, 18, 19, 21 και 24 έως 44 της κοινής σύμβασης εφαρμόζονται σ' αυτήν.

Η Κοινότητα διαθέτει αρμοδιότητα στους τομείς που καλύπτονται από τα άρθρα 4 έως 16, 18, 19, 21 και 24 έως 28 της κοινής σύμβασης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος β και στα σχετικά άρθρα του Τίτλου ΙΙ Κεφάλαιο 3 με τίτλο «Υγεία και Ασφάλεια» της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.

Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΚ), της «Διεθνούς κοινής σύμβασης για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων»

(2002/C 51 E/07)

COM(2001) 520 τελικό — 2001/0225(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 15 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 174 παράγραφος 4 και το άρθρο 300 παράγραφος 2 πρώτη υποπαράγραφος και παράγραφος 3 πρώτη υποπαράγραφος,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η διεθνής κοινή σύμβαση για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων ήταν ανοικτή προς υπογραφή από τις 29 Σεπτεμβρίου 1997 έως την έναρξη ισχύος της στις 18 Ιουνίου 2001.

(2) Η σύμβαση είναι τώρα ανοικτή για την προσχώρηση περιφερειακών οργανισμών ολοκλήρωσης ή άλλης φύσης, υπό τον όρο ότι κάθε τέτοιος οργανισμός αποτελείται από κυρίαρχα κράτη και έχει την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συνάπτει και να εφαρμόζει διεθνείς συμφωνίες για θέματα που καλύπτονται από την παρούσα σύμβαση, και η Κοινότητα έχει επιλέξει να προσχωρήσει.

(3) Βάσει των καθηκόντων που ανατίθενται στην Κοινότητα δυνάμει του Κεφαλαίου 3 «Υγεία και Ασφάλεια» της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, πρέπει να εγκριθεί η προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην κοινή σύμβαση.

(4) Όταν ένας οργανισμός καθίσταται μέρος της σύμβασης, υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 4 στοιχείο iii) της σύμβασης, να κοινοποιήσει στον θεματοφύλακα δήλωση στην οποία αναγράφονται τα κράτη που είναι μέλη του εν λόγω οργανισμού, τα άρθρα της σύμβασης που εφαρμόζονται στον οργανισμό και το εύρος της αρμοδιότητας του οργανισμού στον τομέα που καλύπτουν τα συγκεκριμένα άρθρα,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο μόνο

1. Η διεθνής κοινή σύμβαση για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων συνάπτεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

2. Το κείμενο της κοινής σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

3. Το κείμενο της δήλωσης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παράγραφος 4 στοιχείο iii) της διεθνούς κοινής σύμβασης για την ασφάλεια της διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια της διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

ΚΟΙΝΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

i) Αναγνωρίζοντας ότι από τη λειτουργία πυρηνικών αντιδραστήρων παράγονται αναλωμένα καύσιμα και ραδιενεργά απόβλητα και ότι από άλλες εφαρμογές πυρηνικής τεχνολογίας επίσης παράγονται ραδιενεργά απόβλητα,

ii) Αναγνωρίζοντας ότι οι ίδιοι στόχοι ασφάλειας ισχύουν τόσο για τη διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων όσο και για τη διαχείριση ραδιενεργών αποβλήτων,

iii) Επαναβεβαιώνοντας τη σημασία που έχει για τη διεθνή κοινότητα η εξασφάλιση του σχεδιασμού και της εφαρμογής ορθών πρακτικών για την ασφάλεια διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων,

iv) Αναγνωρίζοντας τη σημασία της ενημέρωσης του κοινού σε θέματα που αφορούν την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων,

v) Επιθυμώντας να προωθήσουν παγκοσμίως μία αποτελεσματική παιδεία όσον αφορά την πυρηνική ασφάλεια,

vi) Επαναβεβαιώνοντας ότι την ύστατη ευθύνη για την ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων υπέχει το κράτος,

vii) Αναγνωρίζοντας ότι η αρμοδιότητα για τον προσδιορισμό πολιτικής κύκλου καυσίμου ανήκει στο κράτος, καθώς ορισμένα κράτη θεωρούν τα αναλωμένα καύσιμα πολύτιμο πόρο που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επανεπεξεργασίας ενώ άλλα κράτη επιλέγουν να προβούν στη διάθεσή τους,

viii) Αναγνωρίζοντας ότι η διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων και των ραδιενεργών αποβλήτων που δεν καλύπτονται από την παρούσα σύμβαση επειδή υπάγονται σε στρατιωτικά ή αμυντικά προγράμματα θα πρέπει να συμμορφώνεται με τους στόχους που αναφέρονται στην παρούσα σύμβαση,

ix) Βεβαιώνοντας τη σημασία της διεθνούς συνεργασίας για την ενίσχυση της ασφάλειας της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων μέσω διμερών και πολυμερών μηχανισμών, καθώς και μέσω της παρούσας σύμβασης που λειτουργεί ως κίνητρο,

x) Έχοντας επίγνωση αφενός των αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών και ιδίως των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών αλλά και των κρατών με οικονομίες υπό καθεστώς μετάβασης, και αφετέρου της ανάγκης διευκόλυνσης των υφιστάμενων μηχανισμών ώστε να συνδράμουν τις ως άνω χώρες και κράτη στην άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που περιγράφονται στην παρούσα σύμβαση,

xi) Πεπεισμένα ότι η διάθεση των ραδιενεργών αποβλήτων θα πρέπει, στο μέτρο που τούτο είναι συμβατό με την ασφάλεια της διαχείρισης αυτού του υλικού, να πραγματοποιείται στο κράτος στο οποίο παρήχθησαν, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα ότι, υπό ορισμένες συνθήκες, η ασφαλής και αποτελεσματική διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων θα μπορούσε να ενθαρρυνθεί μέσω της σύναψης συμφωνιών μεταξύ των συμβαλλομένων μερών σχετικά με τη χρήση μονάδων σε ένα από αυτά προς όφελος των άλλων συμβαλλομένων μερών, ιδίως στις περιπτώσεις που τα απόβλητα προέρχονται από την υλοποίηση κοινών έργων,

xii) Αναγνωρίζοντας ότι κάθε κράτος διατηρεί το δικαίωμα απαγόρευσης της εισαγωγής στο έδαφός του αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων αλλοδαπής προέλευσης,

xiii) Έχοντας υπόψη τη Σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια (1994), τη Σύμβαση για την ταχεία κοινοποίηση πυρηνικού ατυχήματος (1986), τη Σύμβαση για τη συνδρομή σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή εκτάκτου κινδύνου από ακτινοβολίες (1986), τη Σύμβαση της Βιέννης για τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού (1980), τη Σύμβαση για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης από την πόντιση αποβλήτων και λοιπών υλικών όπως έχει τροποποιηθεί (1994) και άλλες συναφείς διεθνείς πράξεις,

xiv) Έχοντας υπόψη τις αρχές που εμπεριέχονται στους «Διεθνείς βασικούς κανόνες ασφάλειας για την προστασία από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιοντίζουσες ακτινοβολίες και για την ασφάλεια των πηγών ραδιενέργειας» (1996), στους κανόνες ασφάλειας του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας με τίτλο «Οι αρχές της διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων» (1995) και στα υφιστάμενα διεθνή πρότυπα που σχετίζονται με την ασφάλεια της μεταφοράς ραδιενεργών υλικών,

xv) Υπενθυμίζοντας το κεφάλαιο 22 του Προγράμματος Δράσης 21 της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον και την ανάπτυξη που πραγματοποιήθηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο, το οποίο εγκρίθηκε το 1992 και στο οποίο επαναβεβαιώνεται η υψίστη σημασία της ασφαλούς και περιβαλλοντικά ορθής διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων,

xvi) Αναγνωρίζοντας το ευκταίον της ενίσχυσης του διεθνούς συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται ειδικά για τα ραδιενεργά υλικά, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της Σύμβασης για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους (Σύμβαση της Βασιλείας) (1989),

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΣΤΟΧΟΙ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Στόχοι

Οι στόχοι της παρούσας σύμβασης είναι:

i) η επίτευξη και διατήρηση υψηλού επιπέδου ασφάλειας διεθνώς όσον αφορά τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, μέσω της ενίσχυσης των εθνικών μέτρων και της διεθνούς συνεργασίας, περιλαμβανομένης, εφόσον συντρέχουν λόγοι, της τεχνικής συνεργασίας σε θέματα που σχετίζονται με την ασφάλεια,

ii) η εξασφάλιση της ύπαρξης, σε όλα τα στάδια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, αποτελεσματικών αμυντικών μηχανισμών ενάντια σε πιθανούς κινδύνους έτσι ώστε τα άτομα, η κοινωνία και το περιβάλλον να προστατεύονται από τις επιβλαβείς επιπτώσεις της ιοντίζουσας ακτινοβολίας, στο παρόν και στο μέλλον, κατά τρόπο ώστε να ικανοποιούνται οι ανάγκες και οι φιλοδοξίες της σύγχρονης γενιάς χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ικανότητα των επερχόμενων γενεών να ικανοποιήσουν τις δικές τους ανάγκες και φιλοδοξίες,

iii) η πρόληψη ατυχημάτων με ραδιολογικές συνέπειες και η περιστολή των συνεπειών τους σε περίπτωση που συμβούν σε οποιοδήποτε στάδιο της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, νοείται ως:

a) «κλείσιμο»: η περάτωση όλων των λειτουργιών σε ορισμένο χρονικό διάστημα ύστερα από την τοποθέτηση των αναλωμένων καυσίμων ή των ραδιενεργών αποβλήτων σε μία μονάδα διάθεσης. Στις εν λόγω λειτουργίες περιλαμβάνονται οι τελικές τεχνικές ή άλλες εργασίες που απαιτούνται ώστε να εξασφαλιστεί ότι η μονάδα είναι μακροπρόθεσμα ασφαλής,

b) «παροπλισμός»: όλα τα στάδια που οδηγούν στην αποδέσμευση μίας πυρηνικής μονάδας, με εξαίρεση τις μονάδες διάθεσης, από τον ρυθμιστικό έλεγχο. Αυτά τα στάδια περιλαμβάνουν τις διεργασίες απολύμανσης και αποξήλωσης,

c) «απορρίψεις»: οι προγραμματισμένες και ελεγχόμενες ελευθερώσεις στο περιβάλλον, ως θεμιτή πρακτική και εντός των ορίων που επιτρέπει ο ρυθμιστικός φορέας, ρευστών ή αέριων ραδιενεργών υλικών προερχόμενων από πυρηνικές μονάδες υπό κανονιστικό καθεστώς κατά τη διάρκεια της ομαλής λειτουργίας τους,

d) «διάθεση»: η τοποθέτηση αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων σε μία κατάλληλη μονάδα χωρίς πρόθεση ανάκτησης,

e) «άδεια»: οιαδήποτε έγκριση ή πιστοποίηση που χορηγεί ένας ρυθμιστικός φορέας για τη διεξαγωγή κάθε δραστηριότητας που σχετίζεται με τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων,

f) «πυρηνική μονάδα»: μία μη στρατιωτική μονάδα, συμπεριλαμβανομένου του περιβάλλοντος χώρου της, των κτιρίων της και του εξοπλισμού της, στην οποία παράγονται, υφίστανται επεξεργασία, χρησιμοποιούνται, αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης, αποθηκεύονται ή διατίθενται ραδιενεργά υλικά σε τέτοια κλίμακα ώστε να επιβάλεται η μελέτη μέτρων ασφάλειας,

g) «διάρκεια λειτουργίας»: η περίοδος κατά την οποία μία μονάδα διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων χρησιμοποιείται για τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται. Στην περίπτωση μίας μονάδας διάθεσης, η περίοδος αρχίζει όταν τα αναλωμένα καύσιμα ή τα ραδιενεργά απόβλητα τοποθετούνται για πρώτη φορά στην μονάδα και λήγει την ημέρα του κλεισίματος της μονάδας,

h) «ραδιενεργά απόβλητα»: ραδιενεργά υλικά σε αέρια, ρευστή ή στερεά μορφή, των οποίων η περαιτέρω χρήση δεν προβλέπεται από το συμβαλλόμενο μέρος ή από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου την απόφαση αποδέχεται το συμβαλλόμενο μέρος, και τα οποία ελέγχονται ως ραδιενεργά απόβλητα από έναν ρυθμιστικό φορέα βάσει του νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου του συμβαλλόμενου μέρους,

i) «διαχείριση ραδιενεργών αποβλήτων»: όλες οι δραστηριότητες, περιλαμβανομένων των δραστηριοτήτων παροπλισμού, που συνδέονται με τον χειρισμό, την προεπεξεργασία, την επεξεργασία, τον εγκλωβισμό, την αποθήκευση ή τη διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων, με εξαίρεση την μεταφορά τους μακριά από τις μονάδες. Ο όρος ενδέχεται να περιλαμβάνει και απορρίψεις,

j) «μονάδα διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων»: κάθε μονάδα της οποίας πρωταρχικός σκοπός είναι η διαχείριση ραδιενεργών αποβλήτων, περιλαμβανομένης μίας πυρηνικής μονάδας που βρίσκεται σε διαδικασία παροπλισμού μόνον εάν έχει οριστεί από το συμβαλλόμενο μέρος ως μονάδα διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων,

k) «ρυθμιστικός φορέας»: οιοσδήποτε φορέας (ή φορείς) στον οποίο το συμβαλλόμενο μέρος έχει αναθέσει επισήμως την αρμοδιότητα να ρυθμίζει κάθε πτυχή της ασφάλειας της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης αδειών,

l) «επανεπεξεργασία»: διεργασία ή λειτουργία σκοπός της οποίας είναι η εξαγωγή ραδιενεργών ισοτόπων από αναλωμένα καύσιμα για περαιτέρω χρήση,

m) «σφραγισμένη πηγή»: ραδιενεργά υλικά μόνιμα σφραγισμένα σε κάψουλα ή στενά συσσωματωμένα και σε στερεά μορφή, εξαιρουμένων των στοιχείων καυσίμων αντιδραστήρων,

n) «αναλωμένα καύσιμα»: πυρηνικά καύσιμα που έχουν ακτινοβοληθεί μέσα σε πυρήνα αντιδραστήρα και έχουν μόνιμα αφαιρεθεί από αυτόν,

o) «διαχείριση αναλωμένων καυσίμων»: όλες οι δραστηριότητες που συνδέονται με τον χειρισμό ή την αποθήκευση αναλωμένων καυσίμων, με εξαίρεση τη μετακίνηση μακριά από τις μονάδες. Ο όρος ενδέχεται να περιλαμβάνει και απορρίψεις,

p) «μονάδα διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων»: οποιαδήποτε μονάδα ή μονάδα της οποίας πρωταρχικός σκοπός είναι η διαχείριση αναλωμένων καυσίμων,

q) «κράτος προορισμού»: ένα κράτος προς το οποίο είναι προγραμματισμένη να πραγματοποιηθεί ή πραγματοποιείται μία διασυνοριακή διακίνηση,

r) «κράτος προέλευσης»: κράτος από το οποίο είναι προγραμματισμένη να ξεκινήσει ή έχει ξεκινήσει μία διασυνοριακή διακίνηση,

s) «κράτος διέλευσης»: κάθε κράτος, εκτός από το κράτος προέλευσης ή το κράτος προορισμού, μέσω του εδάφους του οποίου έχει προγραμματιστεί να πραγματοποιηθεί η πραγματοποιείται μία διασυνοριακή διακίνηση,

t) «αποθήκευση»: διατήρηση αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων σε μία μονάδα κατάλληλη για τη φύλαξή τους, με πρόθεση επανάκτησης,

u) «διασυνοριακή διακίνηση»: οποιαδήποτε μεταφορά αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων από ένα κράτος προέλευσης σε ένα κράτος προορισμού.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης καλύπτει την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων όταν τα αναλωμένα καύσιμα προκύπτουν από τη λειτουργία μη στρατιωτικών πυρηνικών αντιδραστήρων. Τα αναλωμένα καύσιμα που φυλάσσονται σε μονάδες επανεπεξεργασίας στο πλαίσιο μίας δραστηριότητας επανεπεξεργασίας δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης εκτός εάν το συμβαλλόμενο μέρος δηλώσει ότι η επανεπεξεργασία συνιστά τμήμα της διαχείρισης των αναλωμένων καυσίμων.

2. Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης καλύπτει επίσης την ασφάλεια της διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων όταν τα ραδιενεργά απόβλητα προκύπτουν από μη στρατιωτικές εφαρμογές. Εντούτοις, η σύμβαση δεν καλύπτει τα απόβλητα που περιέχουν μόνον φυσικά ραδιενεργά υλικά και δεν προέρχονται από τον κύκλο πυρηνικού καυσίμου, εκτός εάν αποτελούν μη χρησιμοποιούμενη σφραγισμένη πηγή ή έχουν δηλωθεί από το συμβαλλόμενο μέρος ως ραδιενεργά υλικά για τους σκοπούς της σύμβασης.

3. Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης δεν καλύπτει την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων που υπάγονται σε στρατιωτικά ή αμυντικά προγράμματα, εκτός εάν δηλωθούν από το συμβαλλόμενο μέρος ως αναλωμένα καύσιμα ή ραδιενεργά απόβλητα για τους σκοπούς της σύμβασης. Ωστόσο, το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης καλύπτει την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων που παράγονται από την εφαρμογή στρατιωτικών ή αμυντικών προγραμμάτων εάν και όταν αυτά τα υλικά μεταφερθούν μόνιμα σε μη στρατιωτικά προγράμματα και αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης αποκλειστικά αυτών των προγραμμάτων.

4. Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης καλύπτει επίσης τις απορρίψεις, όπως προβλέπεται στα άρθρα 4, 7, 11, 14, 24 και 26.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΑΛΩΜΕΝΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Άρθρο 4

Γενικές απαιτήσεις ασφάλειας

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει, σε όλα τα στάδια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων, την επαρκή προστασία των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος από ακτινολογικούς κινδύνους.

Προς τούτο, κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε:

i) να εξασφαλίζει ότι αντιμετωπίζεται επαρκώς η κρισιμότητα και η αφαίρεση της υπολειμματικής θερμότητας που παράγεται από τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων,

ii) να εξασφαλίζει ότι η παραγωγή ραδιενεργών αποβλήτων που συνδέονται με τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων διατηρείται στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο, ανάλογα με το είδος της ακολουθούμενης πολιτικής κύκλου καυσίμου,

iii) να λαμβάνει υπόψη τις αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των διαφόρων σταδίων διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων,

iv) να μεριμνά για την αποτελεσματική προστασία των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος, εφαρμόζοντας σε εθνικό επίπεδο κατάλληλες μεθόδους προστασίας, όπως εγκρίνονται από τον ρυθμιστικό φορέα, στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας, όπου λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα διεθνώς εγκεκριμένα κριτήρια και πρότυπα,

v) να λαμβάνει υπόψη τους βιολογικούς, χημικούς και λοιπούς κινδύνους που μπορεί να συνδέονται με τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων,

vi) να καταβάλει κάθε προσπάθεια για την αποφυγή ενεργειών των οποίων οι λογικά προβλέψιμες επιπτώσεις για τις επερχόμενες γενεές είναι μεγαλύτερες από τις επιτρεπτές για τη σύγχρονη γενιά,

vii) να αποφεύγει να επιβαρύνει αδικαιολόγητα τις επερχόμενες γενεές.

Άρθρο 5

Υφιστάμενες μονάδες

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα αφενός για την εξέταση της ασφάλειας οιασδήποτε μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων η οποία υφίσταται ήδη κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος της σύμβασης στο συγκεκριμένο συμβαλλόμενο μέρος, και αφετέρου για να εξασφαλίσει ότι, εν ανάγκη, πραγματοποιούνται όλες οι εύλογα εφαρμόσιμες βελτιώσεις για την αναβάθμιση της ασφάλειας αυτής της μονάδας.

Άρθρο 6

Χωροθέτηση προτεινόμενων μονάδων

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσει τη θέσπιση και εφαρμογή διαδικασιών για μία προτεινόμενη μονάδα διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων, με αντικείμενο:

i) την αξιολόγηση όλων των συναφών παραγόντων που σχετίζονται με την χωροθέτηση και που είναι πιθανόν να επηρεάσουν την ασφάλεια μίας προτεινόμενης μονάδας κατά τη διάρκεια λειτουργίας της,

ii) την αξιολόγηση των πιθανών επιπτώσεων μίας τέτοιας μονάδας στην ασφάλεια των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος,

iii) την ενημέρωση του κοινού σχετικά με την ασφάλεια μίας τέτοιας μονάδας,

iv) τη διενέργεια διαβουλεύσεων με τα συμβαλλόμενα μέρη που βρίσκονται πλησίον μίας τέτοιας μονάδας σχετικά με το πώς είναι πιθανόν να επηρεαστούν από αυτήν την μονάδα και την παροχή σε αυτά, κατόπιν αιτήσεώς τους, γενικών πληροφοριών σχετικά με την μονάδα ώστε να είναι σε θέση να αξιολογήσουν τις πιθανές επιπτώσεις της μονάδας σε θέματα ασφάλειας στο έδαφός τους,

2. Προς τούτο, κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι αυτές οι μονάδες δεν θα έχουν απαράδεκτες επιπτώσεις σε άλλα συμβαλλόμενα μέρη εφόσον η χωροθέτησή τους πληροί τις γενικές απαιτήσεις ασφάλειας του άρθρου 4.

Άρθρο 7

Σχεδιασμός και κατασκευή μονάδων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίσει ότι:

i) στον σχεδιασμό και την κατασκευή μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων προβλέπονται κατάλληλα μέτρα για τον περιορισμό πιθανών ραδιολογικών επιπτώσεων στα άτομα, την κοινωνία και το περιβάλλον, περιλαμβανομένων και των επιπτώσεων απορρίψεων ή ανεξέλεγκτων ελευθερώσεων,

ii) στο στάδιο σχεδιασμού, λαμβάνονται υπόψη σχέδια γενικής σύλληψης και, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, τεχνικές προβλέψεις για τον παροπλισμό μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων,

iii) οι τεχνολογίες που είναι ενσωματωμένες στον σχεδιασμό και την κατασκευή μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων στηρίζονται σε σχετική πείρα, δοκιμές ή αναλύσεις.

Άρθρο 8

Αξιολόγηση της ασφάλειας των μονάδων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι:

i) πριν από την κατασκευή μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων διενεργείται συστηματική αξιολόγηση της ασφάλειας και περιβαλλοντική αξιολόγηση συναρτήσει του κινδύνου που παρουσιάζει η μονάδα, οι οποίες καλύπτουν τη διάρκεια λειτουργία της,

ii) πριν από τη λειτουργία μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων καταρτίζονται, όταν κρίνεται σκόπιμο, ενημερωμένες και λεπτομερείς εκδόσεις της αξιολόγησης ασφάλειας και της περιβαλλοντικής αξιολόγησης, οι οποίες συμπληρώνουν τις αξιολογήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο i).

Άρθρο 9

Λειτουργία των μονάδων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι:

i) η άδεια λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων χορηγείται με βάση την διεξαγωγή κατάλληλων αξιολογήσεων, όπως ορίζει το άρθρο 8, και υπό τον όρο της ολοκλήρωσης ενός προγράμματος δοκιμαστικής λειτουργίας που να αποδεικνύει ότι η μονάδα, όπως κατασκευάστηκε, πληροί τις απαιτήσεις σχεδιασμού και ασφάλειας,

ii) τα όρια και οι συνθήκες λειτουργίας που καθορίζονται βάσει δοκιμών, λειτουργικής εμπειρίας και αξιολογήσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 8, προσδιορίζονται και επανεξετάζονται εφόσον κρίνεται απαραίτητο,

iii) η λειτουργία, η συντήρηση, ο έλεγχος, η επιθεώρηση και οι δοκιμές μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων διεξάγονται σύμφωνα με τις θεσπισμένες διαδικασίες,

iv) καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων διατίθεται τεχνική υποστήριξη σε όλους τους τομείς που συνδέονται με την ασφάλεια,

v) ο κάτοχος της άδειας αναφέρει έγκαιρα στον ρυθμιστικό φορέα περιστατικά που είναι σημαντικά από άποψη ασφάλειας,

vi) θεσπίζονται προγράμματα συγκέντρωσης και ανάλυσης συναφούς εμπειρίας όσον αφορά τη λειτουργία μονάδων και, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, ότι εφαρμόζονται στην πράξη τα αποτελέσματά τους,

vii) καταρτίζονται και ενημερώνονται, όταν κρίνεται απαραίτητο, σχέδια παροπλισμού για μία μονάδα διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων βάσει πληροφοριών που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια λειτουργίας της μονάδας, και επανεξετάζονται από τον ρυθμιστικό φορέα.

Άρθρο 10

Διάθεση αναλωμένων καυσίμων

Εάν ένα συμβαλλόμενο μέρος, σύμφωνα με το οικείο νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο, έχει ορίσει αναλωμένα καύσιμα για διάθεση, η διάθεση αυτών των αναλωμένων καυσίμων υλοποιείται σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που ορίζει το κεφάλαιο 3 σχετικά με τη διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Άρθρο 11

Γενικές απαιτήσεις ασφαλείας

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει, σε όλα τα στάδια της διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων, την επαρκή προστασία των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος από ακτινολογικούς και λοιπούς κινδύνους.

Προς τούτο, κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε:

i) να εξασφαλίζει ότι αντιμετωπίζεται επαρκώς η κρισιμότητα και η αφαίρεση της υπολειμματικής θερμότητας που παράγεται από τη διαχείριση ραδιενεργών αποβλήτων,

ii) να εξασφαλίζει ότι η παραγωγή ραδιενεργών αποβλήτων διατηρείται στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο,

iii) να λαμβάνει υπόψη του τις αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των διαφόρων σταδίων διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων,

iv) να μεριμνά για την αποτελεσματική προστασία των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος, εφαρμόζοντας σε εθνικό επίπεδο κατάλληλες μεθόδους προστασίας, όπως εγκρίνονται από τον ρυθμιστικό φορέα, στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας, όπου λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα διεθνώς εγκεκριμένα κριτήρια και πρότυπα,

v) να λαμβάνει υπόψη τους βιολογικούς, χημικούς και λοιπούς κινδύνους που μπορεί να συνδέονται με τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων,

vi) να καταβάλει κάθε προσπάθεια για την αποφυγή ενεργειών των οποίων οι λογικά προβλέψιμες επιπτώσεις για τις επερχόμενες γενεές είναι μεγαλύτερες από τις επιτρεπτές για τη σύγχρονη γενιά,

vii) να αποφεύγει να επιβαρύνει αδικαιολόγητα τις επερχόμενες γενεές.

Άρθρο 12

Υφιστάμενες μονάδες και παλαιές πρακτικές

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει εν ευθέτω χρόνο τα απαραίτητα μέτρα ώστε να επανεξετάζει:

i) την ασφάλεια κάθε μονάδας διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων που υφίσταται ήδη κατά την έναρξη ισχύος της σύμβασης για το συγκεκριμένο συμβαλλόμενο μέρος και ώστε να εξασφαλίζει ότι, εφόσον συντρέχουν λόγοι, θα πραγματοποιούνται όλες οι εύλογα εφαρμόσιμες βελτιώσεις για την αναβάθμιση της ασφάλειας της εν λόγω μονάδας,

ii) τα αποτελέσματα παλαιών πρακτικών προκειμένου να αποφασίζει εάν απαιτούνται τυχόν παρεμβάσεις για λόγους ραδιοπροστασίας, έχοντας υπόψη ότι η μείωση της βλάβης που προκύπτει από τη μείωση της δόσης θα πρέπει να είναι τέτοια που να δικαιολογεί τη ζημία και το κόστος, περιλαμβανομένου του κοινωνικού κόστους, της παρέμβασης.

Άρθρο 13

Επιλογή τοποθεσιών προτεινόμενων μονάδων

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει τη θέσπιση και εφαρμογή διαδικασιών για μία προτεινόμενη μονάδα διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων, με αντικείμενο:

i) την αξιολόγηση όλων των συναφών παραγόντων που σχετίζονται με την τοποθεσία και που είναι πιθανόν να επηρεάσουν την ασφάλεια μίας τέτοιας μονάδας κατά τη διάρκεια λειτουργίας της, όπως επίσης και την ασφάλεια μίας μονάδας διάθεσης μετά το κλείσιμό της,

ii) την αξιολόγηση των πιθανών επιπτώσεων μίας τέτοιας μονάδας στην ασφάλεια των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος, λαμβανομένης υπόψη της πιθανής εξέλιξης των συνθηκών που επικρατούν στην τοποθεσία των μονάδων διάθεσης μετά το κλείσιμο,

iii) την ενημέρωση του κοινού σχετικά με την ασφάλεια μίας τέτοιας μονάδας,

iv) τη διενέργεια διαβουλεύσεων με τα συμβαλλόμενα μέρη που βρίσκονται πλησίον μίας τέτοιας μονάδας σχετικά με το πώς είναι πιθανόν να επηρεαστούν από αυτήν την μονάδα και την παροχή σε αυτά, κατόπιν αιτήσεώς τους, γενικών πληροφοριών σχετικά με την μονάδα ώστε να είναι σε θέση να αξιολογήσουν τις πιθανές επιπτώσεις της μονάδας σε θέματα ασφάλειας στο έδαφός τους,

2. Προς τούτο, κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι αυτές οι μονάδες δεν έχουν απαράδεκτες επιπτώσεις σε άλλα συμβαλλόμενα μέρη όντας εγκατεστημένες σύμφωνα με τις γενικές απαιτήσεις ασφάλειας που ορίζει το άρθρο 11.

Άρθρο 14

Σχεδιασμός και κατασκευή μονάδων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίζει ότι:

i) στον σχεδιασμό και την κατασκευή μίας μονάδας διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων προβλέπονται κατάλληλα μέτρα για τον περιορισμό πιθανών ραδιολογικών επιπτώσεων στα άτομα, την κοινωνία και το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων απορρίψεων ή ανεξέλεγκτων ελευθερώσεων,

ii) στο στάδιο σχεδιασμού, λαμβάνονται υπόψη προσχέδια και, εφόσον συντρέχουν λόγοι, τεχνικές προβλέψεις για τον παροπλισμό μονάδων διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων, με εξαίρεση τις μονάδες διάθεσης,

iii) στο στάδιο σχεδιασμού, καταρτίζονται τεχνικές προβλέψεις για το κλείσιμο μίας μονάδας διάθεσης,

iv) οι τεχνολογίες που είναι ενσωματωμένες στον σχεδιασμό και την κατασκευή μονάδων διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων στηρίζονται σε σχετική πείρα, δοκιμές ή αναλύσεις.

Άρθρο 15

Αξιολόγηση της ασφάλειας των μονάδων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίζει ότι:

i) πριν από την κατασκευή μίας μονάδας διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων διενεργείται συστηματική αξιολόγηση της ασφάλειας και περιβαλλοντική αξιολόγηση συναρτήσει του κινδύνου που παρουσιάζει η μονάδα, οι οποίες καλύπτουν τη διάρκεια λειτουργίας της,

ii) επιπλέον, πριν από την κατασκευή μίας μονάδας διάθεσης, διενεργείται συστηματική αξιολόγηση ασφάλειας και περιβαλλοντική αξιολόγηση για την περίοδο μετά το κλείσιμο και τα αποτελέσματα αξιολογούνται με βάση τα κριτήρια που έχει θεσπίσει ο ρυθμιστικός φορέας,

iii) πριν από τη λειτουργία μίας μονάδας διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων καταρτίζονται, όταν κρίνεται απαραίτητο, ενημερωμένες και λεπτομερείς εκδόσεις της αξιολόγησης ασφάλειας και της περιβαλλοντικής αξιολόγησης, οι οποίες συμπληρώνουν τις αξιολογήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο i).

Άρθρο 16

Λειτουργία των μονάδων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίζει ότι:

i) η άδεια λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων χορηγείται με βάση την εκπόνηση κατάλληλων αξιολογήσεων, όπως ορίζει το άρθρο 15, και υπό τον όρο της ολοκλήρωσης ενός προγράμματος δοκιμαστικής λειτουργίας που να αποδεικνύει ότι η μονάδα, όπως κατασκευάστηκε, πληροί τις απαιτήσεις σχεδιασμού και ασφάλειας,

ii) τα όρια και οι συνθήκες λειτουργίας που καθορίζονται βάσει δοκιμών, λειτουργικής εμπειρίας και αξιολογήσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 15, προσδιορίζονται και επανεξετάζονται, εφόσον κρίνεται αναγκαίο,

iii) η λειτουργία, η συντήρηση, ο έλεγχος, η επιθεώρηση και οι δοκιμές μίας μονάδας διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων διεξάγονται σύμφωνα με τις θεσπισμένες διαδικασίες. Για μία μονάδα διάθεσης τα αποτελέσματα που προκύπτουν από τα ανωτέρω χρησιμοποιούνται για την επαλήθευση και τον έλεγχο της εγκυρότητας των διατυπωμένων υποθέσεων, καθώς και για την ενημέρωση των αξιολογήσεων που ορίζει το άρθρο 15 για την περίοδο μετά το κλείσιμο,

iv) καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων διατίθεται τεχνική υποστήριξη σε όλους τους τομείς που συνδέονται με την ασφάλεια,

v) εφαρμόζονται διαδικασίες χαρακτηρισμού και διαχωρισμού των ραδιενεργών αποβλήτων,

vi) ο κάτοχος της άδειας αναφέρει έγκαιρα στον ρυθμιστικό φορέα περιστατικά που είναι σημαντικά από άποψη ασφάλειας,

vii) θεσπίζονται προγράμματα συγκέντρωσης και ανάλυσης συναφούς εμπειρίας όσον αφορά τη λειτουργία μονάδων και, όταν τούτο κρίνεται απαραίτητο, ότι εφαρμόζονται στην πράξη τα αποτελέσματά τους,

viii) καταρτίζονται και ενημερώνονται, εφόσον συντρέχουν λόγοι, σχέδια παροπλισμού για μία μονάδα διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων βάσει πληροφοριών που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια λειτουργίας αυτής της μονάδας, και επανεξετάζονται από τον ρυθμιστικό φορέα,

ix) καταρτίζονται και ενημερώνονται, εφόσον συντρέχουν λόγοι, σχέδια για το κλείσιμο μίας μονάδας διάθεσης με βάση πληροφορίες που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια λειτουργίας αυτής της μονάδας και επανεξετάζονται από τον ρυθμιστικό φορέα.

Άρθρο 17

Θεσμικά μέτρα μετά το κλείσιμο

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίζει ότι μετά το κλείσιμο μίας μονάδας διάθεσης:

i) τηρούνται αρχεία της τοποθεσίας, του σχεδιασμού και του καταλόγου απογραφής αυτής της μονάδας, τα οποία απαιτεί ο ρυθμιστικός φορέας,

ii) διενεργούνται, εάν τούτο απαιτείται, ενεργητικοί ή παθητικοί θεσμικοί έλεγχοι, όπως παρακολούθηση ή περιορισμοί στην πρόσβαση,

iii) εάν, κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου ενεργού θεσμικού ελέγχου, ανιχνευθεί απρογραμμάτιστη ελευθέρωση ραδιενεργών υλικών στο περιβάλλον, εφαρμόζονται, εάν κρίνεται απαραίτητο, μέτρα παρέμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρθρο 18

Εφαρμογή μέτρων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος, εντός του πλαισίου της εθνικής του νομοθεσίας, λαμβάνει τα απαιτούμενα νομοθετικά, ρυθμιστικά, διοικητικά και άλλα μέτρα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του βάσει της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 19

Νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει και διατηρεί ένα νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων.

2. Αυτό το νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο προβλέπει:

i) τη θέσπιση εφαρμόσιμων εθνικών απαιτήσεων και κανονισμών ασφάλειας για τη ακτινοπροστασία,

ii) ένα σύστημα χορήγησης αδειών για την άσκηση δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων,

iii) ένα σύστημα απαγόρευσης της λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων για την οποία δεν έχει χορηγηθεί άδεια,

iv) ένα σύστημα κατάλληλου θεσμικού ελέγχου, ρυθμιστικής επιθεώρησης, τεκμηρίωσης και αναφοράς,

v) την τήρηση των ισχυόντων κανονισμών και των όρων χορήγησης άδειας,

vi) μία σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των φορέων που ενέχονται στα διάφορα στάδια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων.

3. Όταν τα συμβαλλόμενα μέρη εξετάζουν κατά πόσον θα υπάγονται σε κανονιστική ρύθμιση τα ραδιενεργά υλικά ως ραδιενεργά απόβλητα, θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους στόχους της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 20

Ρυθμιστικός φορέας

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει ή ορίζει έναν ρυθμιστικό φορέα στον οποίον αναθέτει την εφαρμογή του νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου που αναφέρεται στο άρθρο 19, και στον οποίο παρέχεται η εξουσία, η αρμοδιότητα, οι χρηματοοικονομικοί πόροι και το ανθρώπινο δυναμικό που απαιτούνται προκειμένου να είναι σε θέση να εκπληρώνει τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος, σύμφωνα με το νομοθετικό και κανονιστικό του πλαίσιο, λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει την ουσιαστική ανεξαρτησία των κανονιστικών λειτουργιών από άλλες λειτουργίες όπου ενέχονται οργανισμοί στη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων και στη ρύθμισή τους.

Άρθρο 21

Ευθύνη του κατόχου αδείας

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος εξασφαλίζει ότι την πρωταρχική ευθύνη για την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων έχει ο κάτοχος της σχετικής άδειας και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι κάθε κάτοχος τέτοιας άδειας αναλαμβάνει την ευθύνη του.

2. Εάν δεν υπάρχει κάτοχος τέτοιας άδειας ή άλλο υπεύθυνο μέρος, η ευθύνη παραμένει στο συμβαλλόμενο μέρος το οποίο έχει δικαιοδοσία επί των αναλωμένων καυσίμων ή επί των ραδιενεργών αποβλήτων.

Άρθρο 22

Ανθρώπινο δυναμικό και χρηματοοικονομικοί πόροι

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίζει ότι:

i) διατίθεται το απαιτούμενο, ανάλογα με τις ανάγκες, εξειδικευμένο προσωπικό σε θέματα ασφάλειας κατά τη διάρκεια λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων,

ii) διατίθενται επαρκείς χρηματοοικονομικοί πόροι για την υποστήριξη της ασφάλειας των μονάδων διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων κατά τη διάρκεια λειτουργίας τους και για τον παροπλισμό τους,

iii) γίνεται χρηματοοικονομική πρόβλεψη η οποία θα επιτρέψει τη συνέχιση των ρυθμίσεων που αφορούν τη διενέργεια κατάλληλων θεσμικών ελέγχων και την παρακολούθηση για την περίοδο που θεωρείται απαραίτητη μετά το κλείσιμο μίας μονάδας διάθεσης.

Άρθρο 23

Διασφάλιση ποιότητας

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίζει τη θέσπιση και εφαρμογή κατάλληλων προγραμμάτων διασφάλισης ποιότητας για την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων.

Άρθρο 24

Ακτινοπροστασία κατά τη λειτουργία των μονάδων

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέρα ώστε να εξασφαλίζει ότι κατά τη διάρκεια λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων:

i) η έκθεση των εργαζόμενων και του κοινού σε ακτινοβολία που προκαλείται από την μονάδα θα τηρείται στα κατά το δυνατόν εύλογα χαμηλά επίπεδα, συνυπολογιζομένων των οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων,

ii) ουδείς εκτίθεται, υπό κανονικές συνθήκες, σε δόσεις ακτινοβολίας που υπερβαίνουν τον προβλεπόμενο, σε εθνικό επίπεδο, περιορισμό όσον αφορά τις δόσεις, στον οποίο λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα διεθνώς εγκεκριμένα πρότυπα ακτινοπροστασίας, και ότι

iii) λαμβάνονται μέτρα για την πρόληψη απρογραμμάτιστων και ανεξέλεγκτων ελευθερώσεων ραδιενεργών υλικών στο περιβάλλον.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει τον περιορισμό των απορρίψεων, προκειμένου:

i) η έκθεση σε ακτινοβολία να διατηρείται στα κατά το δυνατόν εύλογα χαμηλά επίπεδα, συνυπολογιζομένων των οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων, και

ii) ουδείς να μην εκτίθεται, υπό κανονικές συνθήκες, σε δόσεις ακτινοβολίας που υπερβαίνουν τον προβλεπόμενο, σε εθνικό επίπεδο, περιορισμό όσον αφορά τις δόσεις, στον οποίο λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα διεθνώς εγκεκριμένα πρότυπα ακτινοπροστασίας,

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι κατά τη διάρκεια λειτουργίας μία ρυθμιζόμενης πυρηνικής μονάδας, σε περίπτωση απρογραμμάτιστης ή ανεξέλεγκτης ελευθέρωσης ραδιενεργών υλικών στο περιβάλλον, εφαρμόζονται τα κατάλληλα επανορθωτικά μέτρα για τον έλεγχο της ελευθέρωσης και την περιστολή των επιπτώσεών της.

Άρθρο 25

Ετοιμότητα αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος εξασφαλίζει ότι πριν και κατά τη διάρκεια της λειτουργίας μίας μονάδας διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων υπάρχουν κατάλληλα επιτόπια και, εν ανάγκη, μακράν των μονάδων σχέδια αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, τα οποία θα πρέπει να υποβάλονται σε δοκιμές με τη δέουσα συχνότητα.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την κατάρτιση και τη δοκιμή σχεδίων αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης για το έδαφός του στο βαθμό που ενδέχεται να επηρεαστεί στην περίπτωση έκτακτου περιστατικού λόγω ακτινοβολίας σε μία μονάδα διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων στο έδαφός του.

Άρθρο 26

Παροπλισμός

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για τον ασφαλή παροπλισμό μίας πυρηνικής μονάδας. Ο σκοπός αυτών των μέτρων είναι να εξασφαλιστεί:

i) η διάθεση εξειδικευμένου προσωπικού και επαρκών χρηματοοικονομικών πόρων,

ii) η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 24 σχετικά με την ακτινοπροστασία κατά τη λειτουργία μονάδων, τις απορρίψεις και τις απρογραμμάτιστες και ανεξέλεγκτες ελευθερώσεις,

iii) η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 25 σχετικά με την ετοιμότητα αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, και

iv) η τήρηση αρχείων σημαντικών πληροφοριών για τον παροπλισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Διασυνοριακή διακίνηση

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος που ενέχεται σε διασυνοριακή διακίνηση λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι η διακίνηση διενεργείται με τρόπο συνεπή προς τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και τις συναφείς δεσμευτικές διεθνείς πράξεις.

Προς τούτο:

i) ένα συμβαλλόμενο μέρος που είναι κράτος προέλευσης λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι η διασυνοριακή διακίνηση είναι εγκεκριμένη και διενεργείται μόνο μετά από ειδοποίηση του κράτους προορισμού και συναίνεσή του,

ii) η διασυνοριακή διακίνηση μέσω κρατών διέλευσης υπόκειται στις διεθνείς υποχρεώσεις που σχετίζονται με τους χρησιμοποιούμενους συγκεκριμένους τρόπους μεταφοράς,

iii) ένα συμβαλλόμενο μέρος που είναι κράτος προορισμού συναινεί σε μία διασυνοριακή διακίνηση μόνον εάν διαθέτει τη διοικητική και τεχνική ικανότητα, καθώς και τη κανονιστική δομή που απαιτούνται για τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών υλικών με τρόπο συνεπή προς την παρούσα σύμβαση,

iv) ένα συμβαλλόμενο μέρος που είναι κράτος προέλευσης επιτρέπει μία διασυνοριακή διακίνηση μόνον εάν θεωρεί επαρκή τη συναίνεση του κράτους προορισμού ότι πληρούνται οι απαιτήσεις της υποπαραγράφου iii) πριν από τη διενέργεια της διασυνοριακής διακίνησης,

v) ένα συμβαλλόμενο μέρος που είναι κράτος προέλευσης λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να επιτρέψει επανεισαγωγή στο έδαφός του, εάν μία διασυνοριακή διακίνηση δεν διεκπεραιωθεί ή δεν μπορεί να διεκπεραιωθεί σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εκτός εάν υπάρχει δυνατότητα εναλλακτικής ασφαλούς ρύθμισης.

2. Ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν χορηγεί άδεια μεταφοράς των αναλωμένων καυσίμων του ή των ραδιενεργών αποβλήτων του σε έναν τόπο προορισμού που βρίσκεται σε νότιο γεωγραφικό πλάτος νοτιότερο των 60 μοιρών για αποθήκευση ή διάθεση.

3. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν βλάπτει ή θίγει:

i) την άσκηση, από τα πλοία και τα αεροσκάφη όλων των κρατών, των οικείων δικαιωμάτων ναυσιπλοΐας, ποταμοπλοΐας και αεροπλοΐας, όπως προβλέπει το διεθνές δίκαιο,

ii) τα δικαιώματα ενός συμβαλλόμενου μέρους στο οποίο εξάγονται ραδιενεργά απόβλητα για επεξεργασία να επιστρέψει ή να μεριμνήσει για την επιστροφή των ραδιενεργών αποβλήτων και λοιπών προϊόντων μετά την επεξεργασία στο κράτος προέλευσης,

iii) το δικαίωμα ενός συμβαλλόμενου μέρους να εξάγει τα αναλωμένα καύσιμά του για επανεπεξεργασία,

iv) τα δικαιώματα ενός συμβαλλόμενου μέρους στο οποίο εξάγονται αναλωμένα καύσιμα για επανεπεξεργασία να επιστρέψει ή να μεριμνήσει για την επιστροφή στο κράτος προέλευσης των ραδιενεργών αποβλήτων και λοιπών προϊόντων που προέρχονται από λειτουργίες επανεπεξεργασίας.

Άρθρο 28

Μη χρησιμοποιούμενες σφραγισμένες πηγές

1. Κάθε κράτος μέλος, στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι η κατοχή, η εκ νέου παραγωγή ή η διάθεση μη χρησιμοποιούμενων σφραγισμένων πηγών διενεργείται με ασφάλεια.

2. Ένα συμβαλλόμενο μέρος επιτρέπει την επανεισαγωγή στο έδαφός του μη χρησιμοποιούμενων σφραγισμένων πηγών εάν, στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας, έχει αποδεχθεί ότι θα επιστραφούν σε παραγωγό που πληροί τις προϋποθέσεις παραλαβής και κατοχής των μη χρησιμοποιούμενων σφραγισμένων πηγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ

Άρθρο 29

Προπαρασκευαστική συνεδρίαση

1. Πραγματοποιείται προπαρασκευαστική συνεδρίαση των συμβαλλομένων μερών το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία θέσης της παρούσας σύμβασης σε ισχύ.

2. Σε αυτή τη συνεδρίαση, τα συμβαλλόμενα μέρη:

i) ορίζουν την ημερομηνία που θα λάβει χώρα η πρώτη συνεδρίαση ανασκόπησης που προβλέπεται στο άρθρο 30. Η εν λόγω συνεδρίαση ανασκόπησης πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατό, αλλά πριν από την παρέλευση 30 μηνών από τη θέση της παρούσας σύμβασης σε ισχύ,

ii) καταρτίζουν και θεσπίζουν με συναινετική διαδικασία εσωτερικό και δημοσιονομικό κανονισμό,

iii) θεσπίζουν ειδικότερα και σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό:

α) κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη μορφή και τη δομή των εθνικών εκθέσεων που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 32,

β) ημερομηνία υποβολής αυτών των εκθέσεων,

γ) τη διαδικασία εξέτασης αυτών των εκθέσεων

3. Οποιοδήποτε κράτος ή περιφερειακός οργανισμός ολοκλήρωσης ή άλλης μορφής που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει, επιβεβαιώνει ή προσχωρεί στην παρούσα σύμβαση και για τον οποίο η σύμβαση δεν έχει τεθεί ακόμη σε ισχύ, δύναται να παρακολουθήσει την προπαρασκευαστική συνεδρίαση σαν να ήταν συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 30

Συνεδριάσεις ανασκόπησης

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη συγκαλούν συνεδριάσεις με σκοπό την εξέταση των εκθέσεων που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 32.

2. Σε κάθε συνεδρίαση ανασκόπησης τα συμβαλλόμενα μέρη:

i) ορίζουν την ημερομηνία της επόμενης ανάλογης συνεδρίασης· το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ των συνεδριάσεων ανασκόπησης δεν υπερβαίνει τα τρία έτη,

ii) μπορούν να επανεξετάσουν τις ρυθμίσεις που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 29, και να υιοθετήσουν αναθεωρήσεις με συναινετική διαδικασία εκτός εάν ο εσωτερικός κανονισμός προβλέπει διαφορετικά. Μπορούν επίσης να τροποποιήσουν τον εσωτερικό και τον δημοσιονομικό κανονισμό με συναινετική διαδικασία.

3. Σε κάθε συνεδρίαση επισκόπησης κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει μία εύλογη ευκαιρία να συζητήσει τις εκθέσεις που υποβάλλουν άλλα συμβαλλόμενα μέρη και να ζητήσει διευκρινήσεις για αυτές τις εκθέσεις.

Άρθρο 31

Έκτακτες συνεδριάσεις

Έκτακτη συνεδρίαση των συμβαλλομένων μερών πραγματοποιείται:

i) με συμφωνία της πλειοψηφίας των συμβαλλομένων μερών που παρίστανται και ψηφίζουν σε μία συνεδρίαση, ή

ii) μετά από γραπτό αίτημα ενός συμβαλλόμενου μέρους, εντός έξι μηνών από την κοινοποίηση αυτού του αιτήματος στα συμβαλλόμενα μέρη και την παραλαβή κοινοποίησης από τη γραμματεία που αναφέρεται στο άρθρο 37 ότι το αίτημα υποστηρίζεται από την πλειοψηφία των συμβαλλομένων μερών.

Άρθρο 32

Υποβολή εκθέσεων

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30, κάθε συμβαλλόμενο μέρος υποβάλλει μία εθνική έκθεση σε κάθε συνεδρίαση ανασκόπησης των συμβαλλομένων μερών. Αυτή η έκθεση πραγματεύεται τα μέτρα που ελήφθησαν για την εφαρμογή κάθε μίας από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση. Επίσης, για κάθε συμβαλλόμενο μέρος η έκθεση πραγματεύεται:

i) την πολιτική διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων,

ii) τις πρακτικές διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων,

iii) την πολιτική διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων,

iv) τις πρακτικές διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων,

v) τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό και την κατηγοριοποίηση των ραδιενεργών αποβλήτων.

2. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει επίσης:

i) έναν κατάλογο των μονάδων διαχείρισης αναλώσιμων καυσίμων που υπάγονται στην παρούσα σύμβαση, την τοποθεσία τους, τον κύριο σκοπό τους και τα βασικά χαρακτηριστικά τους,

ii) έναν κατάλογο απογραφής των αναλωμένων καυσίμων που υπάγονται στην παρούσα σύμβαση και φυλάσσονται αποθηκευμένα, καθώς και εκείνων που έχουν διατεθεί. Ο εν λόγω κατάλογος περιέχει μία περιγραφή του υλικού και παρέχει, εάν είναι διαθέσιμες, πληροφορίες σχετικά με τη μάζα του και τη συνολική ραδιενέργειά του.

iii) έναν κατάλογο των μονάδων διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων που υπάγονται στην παρούσα σύμβαση, την τοποθεσία τους, τον κύριο σκοπό τους και τα βασικά χαρακτηριστικά τους,

iv) έναν κατάλογο απογραφής των ραδιενεργών αποβλήτων που υπάγονται στην παρούσα σύμβαση, τα οποία:

α) είναι αποθηκευμένα σε μονάδες διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων και μονάδες κύκλου πυρηνικού καυσίμου,

β) έχουν διατεθεί, ή

γ) έχουν προκύψει από παλαιές πρακτικές.

Ο εν λόγω κατάλογος περιέχει μία περιγραφή του υλικού και άλλες κατάλληλες διαθέσιμες πληροφορίες, όπως τον όγκο ή τη μάζα, τη ραδιενέργεια και συγκεκριμένα ραδιονουκλείδια,

ν) έναν κατάλογο των πυρηνικών μονάδων που βρίσκονται σε διαδικασία παροπλισμού και την κατάσταση των δραστηριοτήτων παροπλισμού σε αυτές τις μονάδες.

Άρθρο 33

Συμμετοχή

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος παρίσταται στις συνεδριάσεις των συμβαλλομένων μερών και εκπροσωπείται σε αυτές τις συνεδριάσεις από έναν αντιπρόσωπο, και από αναπληρωματικούς, εμπειρογνώμονες και συμβούλους, εφόσον κρίνεται αναγκαίο.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να προσκαλέσουν, με συναινετική διαδικασία, οποιονδήποτε διακυβερνητικό οργανισμό αρμόδιο σε θέματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση, να παρακολουθήσει ως παρατηρητής, οποιαδήποτε συνεδρίαση, ή συγκεκριμένες συνεδρίες της. Οι παρατηρητές υποχρεούνται να αποδεχθούν εγγράφως, και εκ των προτέρων, τις διατάξεις του άρθρου 36.

Άρθρο 34

Συνοπτικές εκθέσεις

Τα συμβαλλόμενα μέρη εκδίδουν, με συναινετική διαδικασία, και θέτουν στη διάθεση του κοινού ένα έγγραφο στο οποίο αναφέρονται τα θέματα που συζητήθηκαν και τα συμπεράσματα που εξήχθησαν κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των συμβαλλομένων μερών.

Άρθρο 35

Γλώσσες

1. Οι γλώσσες των συνεδριάσεων των συμβαλλομένων μερών είναι η αραβική, η κινεζική, η αγγλική, η γαλλική, η ρωσική και η ισπανική, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον εσωτερικό κανονισμό.

2. Οι εκθέσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 32 εκπονούνται στην εθνική γλώσσα του υποβάλλοντος συμβαλλόμενου μέρους ή σε μία ορισμένη γλώσσα που θα έχει συμφωνηθεί στον εσωτερικό κανονισμό. Σε περίπτωση που η έκθεση υποβληθεί σε μία εθνική γλώσσα άλλη από την ορισμένη, το συμβαλλόμενο μέρος παρέχει μετάφραση της έκθεσης στην ορισμένη γλώσσα.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, η γραμματεία θα αναλάβει, επ' αμοιβή, τη μετάφραση των εκθέσεων που υποβλήθηκαν σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα της συνάντησης στην ορισμένη γλώσσα.

Άρθρο 36

Εμπιστευτικότητα

1. Οι προβλέψεις της παρούσας σύμβασης δεν θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μερών στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους να μην επιτρέπουν διάδοση των πληροφοριών. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο όρος «πληροφορίες» περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, πληροφορίες που αφορούν την εθνική ασφάλεια ή τη φυσική προστασία των πυρηνικών υλικών, πληροφορίες που προστατεύονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας ή από βιομηχανικό ή εμπορικό απόρρητο, και δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

2. Όταν, στο πλαίσιο αυτής της σύμβασης, ένα συμβαλλόμενο μέρος παρέχει πληροφορίες τις οποίες το ίδιο χαρακτηρίζει ως προστατευόμενες, όπως περιγράφει η παράγραφος 1, αυτές οι πληροφορίες θα χρησιμοποιούνται μόνον για τους σκοπούς για τους οποίους παρασχέθηκαν και ο εμπιστευτικός τους χαρακτήρας γίνεται σεβαστός.

3. Όσον αφορά τις πληροφορίες που σχετίζονται με τα αναλωμένα καύσιμα ή τα ραδιενεργά απόβλητα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης δυνάμει της παραγράφου 3 του άρθρου 3, οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν θίγουν την αποκλειστική διάκριση του ενδιαφερόμενου συμβαλλόμενου μέρους στην οποία επαφίεται να αποφασίσει:

i) εάν αυτές οι πληροφορίες είναι απόρρητες ή ελέγχονται με άλλο τρόπο που αποκλείει την κοινοποίησή τους,

ii) εάν θα παράσχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο ως άνω στοιχείο i) στο πλαίσιο της σύμβασης, και

iii) ποιοι όροι εμπιστευτικότητας συνοδεύουν αυτές τις πληροφορίες εάν παρέχονται στο πλαίσιο της παρούσας σύμβασης.

4. Το περιεχόμενο των συζητήσεων που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια της εξέτασης των εθνικών εκθέσεων σε κάθε συνεδρίαση επισκόπησης που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 30 είναι εμπιστευτικό.

Άρθρο 37

Γραμματεία

1. Ο Διεθνής Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας (εφεξής καλούμενος «ο οργανισμός») παρέχει τη γραμματεία για τις συνεδριάσεις των συμβαλλομένων μερών.

2. Η γραμματεία:

i) συγκαλεί, προετοιμάζει και εξυπηρετεί τις συνεδριάσεις των συμβαλλομένων μερών που αναφέρονται στα άρθρα 29, 30 και 31,

ii) μεταφέρει στα συμβαλλόμενα μέρη πληροφορίες που λαμβάνονται ή ετοιμάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

Το κόστος διεκπεραίωσης από τον οργανισμό των καθηκόντων που αναφέρονται στα στοιχεία i) και ii) ανωτέρω βαρύνει τον οργανισμό ως τμήμα του προβλεπομένου προϋπολογισμού του.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν, με συναινετική διαδικασία, να απευθύνουν αίτημα στον οργανισμό για την παροχή υπηρεσιών υποστήριξης των συνεδριάσεων των συμβαλλομένων μερών. Ο οργανισμός μπορεί να παρέχει αυτές τις υπηρεσίες εάν μπορούν να αναληφθούν στο πλαίσιο του προγράμματός του και του προβλεπομένου προϋπολογισμού του. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, ο Οργανισμός μπορεί να παρέχει αυτές τις υπηρεσίες εφόσον παρέχεται εκούσια χρηματοδότηση από άλλη πηγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΤΕΛΙΚΕΣ ΡΗΤΡΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38

Επίλυση διαφορών

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλομένων μερών όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα συμβαλλόμενα μέρη συσκέπτονται στο πλαίσιο μίας συνεδρίασης των συμβαλλομένων μερών με σκοπό την επίλυση της διαφοράς. Στην περίπτωση που οι διαβουλεύσεις αποβούν άκαρπες, είναι δυνατή η προσφυγή στους μηχανισμούς διαμεσολάβησης, συνδιαλλαγής και διαιτησίας που προβλέπει το διεθνές δίκαιο, περιλαμβανομένων των κανόνων και των πρακτικών που ισχύουν στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας.

Άρθρο 39

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση, προσχώρηση

1. Η παρούσα σύμβαση μπορεί να υπογραφεί από όλα τα κράτη στην έδρα του Οργανισμού στη Βιέννη από τις 29 Σεπτεμβρίου 1997 μέχρι τη θέση της σε ισχύ.

2. Η σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα υπογράφοντα κράτη.

3. Μετά τη θέση της σε ισχύ, στην παρούσα σύμβαση μπορούν να προσχωρήσουν όλα τα κράτη μέλη.

4. i) Η παρούσα σύμβαση μπορεί να υπογραφεί μετά από επιβεβαίωσή της από περιφερειακούς οργανισμούς ολοκλήρωσης ή άλλης μορφής ή μετά την προσχώρησή τους σε αυτήν, υπό τον όρο ότι κάθε τέτοιος οργανισμός απαρτίζεται από κυρίαρχα κράτη και έχει αρμοδιότητες σε θέματα διαπραγμάτευσης, σύναψης και εφαρμογής διεθνών συμφωνιών στους τομείς που καλύπτονται από τη σύμβαση.

ii) Σε θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους, οι εν λόγω οργανισμοί, εξ ονόματός τους, ασκούν τα δικαιώματα και εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που αποδίδει στα κράτη συμβαλλόμενα μέρη της η παρούσα σύμβαση.

iii) Όταν ένας οργανισμός γίνει μέλος της παρούσας σύμβασης, κοινοποιεί στον εντολοδόχο, σύμφωνα με το άρθρο 43, μία δήλωση όπου αναφέρεται ποια είναι τα κράτη μέλη του, ποια άρθρα της παρούσας σύμβασης ισχύουν στην περίπτωσή του, καθώς και το εύρος των αρμοδιοτήτων του στον τομέα που καλύπτουν τα προαναφερθέντα άρθρα.

iv) Ένας τέτοιος οργανισμός δεν έχει δικαίωμα ψήφου επιπλέον εκείνων που αναλογούν στα κράτη μέλη του.

5. Οι πράξεις επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης, επιβεβαίωσης της σύμβασης ή προσχώρησης σε αυτήν κατατίθενται στον εντολοδόχο.

Άρθρο 40

Θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα σύμβαση τίθεται σε ισχύ την δεκάτη ενάτη ημέρα από την ημερομηνία κατάθεσης στον θεματοφύλακα της εικοστής πέμπτης πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, περιλαμβανομένων των πράξεων δεκαπέντε κρατών καθένα από τα οποία διαθέτει πυρηνικό σταθμό ηλεκτροπαραγωγής εν λειτουργία.

2. Όσον αφορά τα κράτη ή τους περιφερειακούς οργανισμούς ολοκλήρωσης ή άλλης μορφής που επικυρώνουν, αποδέχονται, εγκρίνουν, επιβεβαιώνουν τη σύμβαση ή προσχωρούν σε αυτήν μετά από την ημερομηνία κατάθεσης της τελευταίας πράξης που απαιτείται για την πλήρωση των όρων που ορίζει η παράγραφος 1, η σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ κατά την δεκάτη ενάτη ημέρα από την ημερομηνία κατάθεσης στον εντολοδόχο της κατάλληλης πράξης από το κράτος ή τον οργανισμό.

Άρθρο 41

Τροποποιήσεις της σύμβασης

1. Έκαστο των συμβαλλομένων μερών έχει τη δυνατότητα να προτείνει τροποποίηση της παρούσας σύμβασης. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις εξετάζονται σε συνεδρίαση ανασκόπησης ή σε έκτακτη συνεδρίαση.

2. Το κείμενο κάθε προτεινόμενης τροποποίησης και οι λόγοι γι' αυτήν υποβάλλονται στον εντολοδόχο, ο οποίος κοινοποιεί την πρόταση στα συμβαλλόμενα μέρη τουλάχιστον ενενήντα ημέρες πριν από τη συνεδρίαση κατά την οποία πρόκειται να εξεταστεί. Τυχόν σχόλια επί της πρότασης κοινοποιούναι από τον θεματοφύλακα στα συμβαλλόμενα μέρη.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη αφού εξετάσουν την προτεινόμενη τροποποίηση αποφαίνονται για το εάν θα την εγκρίνουν με συναινετική διαδικασία ή, ελλείψει συναίνεσης, θα την υποβάλουν σε διπλωματική διάσκεψη. Η απόφαση για την υποβολή μίας προτεινόμενης τροποποίησης σε διπλωματική διάσκεψη προϋποθέτει την ψήφο μίας πλειοψηφία δύο τρίτων των συμβαλλομένων μερών που παρίστανται και ψηφίζουν στη συνεδρίαση, υπό τον όρο ότι κατά την ώρα της ψηφοφορίας παρίσταται τουλάχιστον το ήμισυ του συνόλου των συμβαλλομένων μερών.

4. Η διπλωματική διάσκεψη κατά την οποία εξετάζονται και εγκρίνονται οι τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης συγκαλείται από τον εντολοδόχο και πραγματοποιείται πριν από την παρέλευση ενός έτους από τη λήψη της δέουσας απόφασης που ορίζει η παράγραφος 3 του παρόντος άρθρου. Η διπλωματική διάσκεψη καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε οι τροποποιήσεις να εγκρίνονται με συναινετική διαδικασία. Εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, οι τροποποιήσεις εγκρίνονται με πλειοψηφία δύο τρίτων του συνόλου των συμβαλλομένων μερών.

5. Οι τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης που εγκρίνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 υπόκεινται σε επικύρωση, αποδοχή, έγκριση, ή επιβεβαίωση από τα συμβαλλόμενα μέρη και τίθενται σε ισχύ για τα συμβαλλόμενα μέρη τα οποία την έχουν επικυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή επιβεβαιώσει την δεκάτη ενάτη ημέρα από την παραλαβή από τον θεματοφύλακα των σχετικών πράξεων τουλάχιστον δύο τρίτων του συνόλου των συμβαλλομένων μερών. Για ένα συμβαλλόμενο μέρος το οποίο στη συνέχεια επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή επιβεβαιώνει τις εν λόγω τροποποιήσεις, οι τροποποιήσεις αυτές τίθενται σε ισχύ την δεκάτη ενάτη ημέρα από την κατάθεση της σχετικής πράξης από το συμβαλλόμενο μέρος.

Άρθρο 42

Καταγγελία

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης με γραπτή κοινοποίηση η οποία απευθύνεται στον θεματοφύλακα.

2. Η καταγγελία ισχύει για διάστημα ενός έτους από την ημερομηνία παραλαβής εκ μέρους του θεματοφύλακα της κοινοποίησης της καταγγελίας, ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται στην κοινοποίηση.

Άρθρο 43

Θεματοφύλακας

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Οργανισμού είναι ο θεματοφύλακας της παρούσας σύμβασης:

2. Ο θεματοφύλακας ενημερώνει τα συμβαλλόμενα μέρη σχετικά με:

i) την υπογραφή της σύμβασης και την κατάθεση των πράξεων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης, προσχώρησης ή επιβεβαίωσης σύμφωνα με το άρθρο 39,

ii) την ημερομηνία κατά την οποία η σύμβαση τίθεται σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 40,

iii) τις κοινοποιήσεις καταγγελίας της σύμβασης και την ημερομηνία έναρξης ισχύος της καταγγελίας, η οποία διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 42,

iv) τις προτεινόμενες τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης που υποβάλλουν τα συμβαλλόμενα μέρη, τις τροποποιήσεις που εγκρίνονται στο πλαίσιο της σχετικής διπλωματικής διάσκεψης ή της συνεδρίασης των συμβαλλομένων μερών, και την ημερομηνία θέσης σε ισχύ των προαναφερθεισών τροποποιήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 41.

Άρθρο 44

Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο κείμενο της παρούσας σύμβασης, του οποίου το αραβικό, κινέζικο, αγγλικό, γαλλικό, ρωσικό και ισπανικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στον εντολοδόχο, ο οποίος αποστέλλει επικυρωμένα αντίγραφά του στα συμβαλλόμενα μέρη.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

Βιέννη, πέμπτη Σεπτεμβρίου, χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τη σύναψη πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιστάθμισης που προβλέπονται στη συμφωνία συνεργασίας στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ισλαμικής Δημοκρατίας της Μαυριτανίας για την περίοδο από 1ης Αυγούστου 2001 έως 31 Ιουλίου 2006

(2002/C 51 E/08)

COM(2001) 590 τελικό — 2001/0246(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37, σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2 και παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Στο πλαίσιο της συμφωνίας συνεργασίας στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ισλαμικής Δημοκρατίας της Μαυριτανίας, τα δύο μέρη προέβησαν σε διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των τροποποιήσεων ή των συμπληρώσεων που πρέπει να εισαχθούν στη συμφωνία αυτή.

(2) Μετά το πέρας των διαπραγματεύσεων αυτών, μονογραφήθηκε στις 31 Ιουλίου 2001 νέο πρωτόκολλο για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιστάθμισης που προβλέπονται στην προαναφερθείσα συμφωνία για την περίοδο από 1ης Αυγούστου 2001 έως 31 Ιουλίου 2006.

(3) Είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να εγκριθεί το εν λόγω πρωτόκολλο.

(4) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί ο τρόπος κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το πρωτόκολλο για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιστάθμισης που προβλέπονται στη συμφωνία συνεργασίας στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ισλαμικής Δημοκρατίας της Μαυριτανίας για την περίοδο από 1ης Αυγούστου 2001 έως 31 Ιουλίου 2006 εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Το κείμενο του πρωτοκόλλου επισυνάπτεται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 2

Οι αλιευτικές δυνατότητες που καθορίζονται στο πρωτόκολλο, κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών ως εξής:

Κατηγορίες αλιείας	Κράτος μέλος	Χωρητικότητα/Αριθμός σκαφών
Οστρακόδερμα εκτός αστακών (ΚΟΧ)	Ισπανία	4 364
	Ιταλία	1 091
	Πορτογαλία	545
Μαύρος μερλούκιος (ΚΟΧ)	Ισπανία	8 500
Βενθοπελαγικά εκτός του μαύρου μερλούκιου — εργαλεία εκτός της τράτας (ΚΟΧ)	Ισπανία	1 300
	Πορτογαλία	2 000
Βενθοπελαγικά — τράτα (ΚΟΧ)	Ισπανία	4 000

Κατηγορίες αλιείας	Κράτος μέλος	Χωρητικότητα/Αριθμός σκαφών
Κεφαλόποδα (σκάφη)	Ισπανία	50
	Ιταλία	5
Αστακοί (ΚΟΧ)	Πορτογαλία	200
Θυνναλιευτικά με γρίπο (σκάφη)	Ισπανία	18
	Γαλλία	18
Θυνναλιευτικά με καλάμια — Παραγαδιάρικα επιφανείας (σκάφη)	Ισπανία	20
	Πορτογαλία	3
	Γαλλία	8
Πελαγικά (σκάφη)		15

Εάν οι αιτήσεις αδειών των εν λόγω κρατών μελών δεν εξαντλήσουν τις αλιευτικές δυνατότητες που καθορίζονται στο πρωτόκολλο, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη τις αιτήσεις αδειών οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη, τα σκάφη των οποίων αλιεύουν στο πλαίσιο του παρόντος πρωτοκόλλου οφείλουν να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις ποσότητες κάθε αποθέματος που αλιεύονται στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού αριθ. 500/2001 της Επιτροπής της 14ης Μαρτίου 2001 [1].

Άρθρο 4

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει τα πρόσωπα που είναι αρμόδια να υπογράψουν το πρωτόκολλο δεσμεύοντας την Κοινότητα.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 73 της 15.3.2001, σ. 8.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιστάθμισης που προβλέπονται στη συμφωνία συνεργασίας στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ισλαμικής Δημοκρατίας της Μαυριτανίας για την περίοδο απο 1ης Αυγούστου 2001 έως 31 Ιουλίου 2006

Άρθρο 1

Από την 1η Αυγούστου 2001 και για περίοδο πέντε ετών, οι αλιευτικές δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 5 της συμφωνίας καθορίζονται στα τεχνικά δελτία του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

1. Για την περίοδο εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου, η συνολική χρηματική αντιστάθμιση που αναφέρεται στο άρθρο 7 της συμφωνίας καθορίζεται ετησίως σε 86 εκατ. ευρώ (από τα οποία 82 εκατ. ευρώ για χρηματική αντιστάθμιση και 4 εκατ. ευρώ για τη χρηματοδοτική στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 5 του εν λόγω πρωτοκόλλου).

2. Η διάθεση της συνολικής χρηματικής αντιστάθμισης υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κυβέρνησης της Μαυριτανίας.

Άρθρο 3

1. Το ποσό της συνολικής χρηματικής αντιστάθμισης καταβάλλεται σε λογαριασμό της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας που έχει ανοιχτεί σε χρηματοοικονομικό οργανισμό που ορίζεται από τη Μαυριτανία.

2. Η πληρωμή, σχετικά με το πρώτο έτος, της συνολικής χρηματικής αντιστάθμισης που προβλέπεται στο άρθρο 2 στοιχείο 1 ανωτέρω πραγματοποιείται το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2001. Οι ετήσιες πληρωμές για τα μεταγενέστερα έτη πραγματοποιούνται το αργότερο την 1η Αυγούστου κάθε έτους.

Άρθρο 4

Περιοδική εξέταση της κατάστασης των αλιευτικών πόρων πραγματοποιείται από τη μεικτή επιτροπή βάσει των διαθέσιμων επιστημονικών δεδομένων.

Ανάλογα με την κατάσταση των αλιευτικών πόρων, οι αλιευτικές δυνατότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος πρωτοκόλλου μπορούν να προσαρμόζονται κατόπιν συμφωνίας των δύο μερών από 1ης Ιανουαρίου 2004. Στην περίπτωση αυτή, η συνολική χρηματική αντιστάθμιση που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος πρωτοκόλλου προσαρμόζεται ανάλογα κατόπιν κοινής συμφωνίας.

Κατά τη διάρκεια ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, η Επιτροπή και οι αρχές της Μαυριτανίας λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να αξιολογήσουν την κατάσταση των πόρων όσον αφορά τα κεφαλόποδα στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας. Για το σκοπό αυτό, συγκροτείται κοινή επιστημονική ομάδα εργασίας που θα συνέρχεται υπό την αιγίδα του CNROP κατά τακτικά χρονικά διαστήματα και τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος. Η ομάδα αυτή θα αποτελείται από επιστήμονες που θα επιλεγούν κατόπιν κοινής συμφωνίας από τα δύο μέρη.

Βάσει των συμπερασμάτων της επιστημονικής ομάδας και υπό το φως των καλύτερων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμών, τα δύο μέρη θα προβούν σε διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της μεικτής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 10 της συμφωνίας, κατά τη διάρκεια του δευτέρου εξαμήνου του 2003, προκειμένου να προσαρμόσουν ενδεχομένως, κατόπιν κοινής συμφωνίας, τις αλιευτικές δυνατότητες και όρους όσον αφορά την κατηγορία των κεφαλοπόδων. Η απόφαση για ενδεχόμενη αναθεώρηση θα ληφθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2003.

Τα δύο μέρη αναλαμβάνουν να αποφασίσουν τη σύνθεση της ομάδας επιστημόνων πριν την 31η Δεκεμβρίου 2001. Προβλέπουν επίσης σύσκεψη της μεικτής επιτροπής το συντομότερο δυνατόν προκειμένου να καθορίσουν τις ενέργειες που είναι αναγκαίες για τη διαδικασία επανεξέτασης καθώς και ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Άρθρο 5

Από το ποσό της χρηματικής στήριξης που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, οι ακόλουθες ενέργειες θα χρηματοδοτηθούν, ως εξής:

α) Στήριξη της έρευνας που προορίζεται για τη βελτίωση των γνώσεων στον τομέα της αλιείας, της παρακολούθησης όσον αφορά την εξέλιξη της κατάστασης των αλιευτικών πόρων στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας καθώς και της λειτουργίας του CNROP και της βελτίωσης των υγειονομικών όρων στον τομέα της αλιείας με ποσό 800 000 ευρώ ετησίως.

β) Στήριξη της εποπτείας στον τομέα της αλιείας, η οποία προορίζεται να χρηματοδοτήσει τις δαπάνες λειτουργίας της DSPCM και, ενδεχομένως, την εγκατάσταση νέων μέσων εποπτείας με ποσό 1,5 εκατ. ευρώ ετησίως.

γ) Θεσμική στήριξη της επαγγελματικής ναυτικής επιμόρφωσης με στόχο την ανάπτυξη και την ενίσχυση ανθρωπίνων ικανοτήτων με ποσό 300 000 EUR ετησίως.

δ) Θεσμική στήριξη της κατάρτισης αλιευτικών στατιστικών με ποσό 50 000 EUR ετησίως.

ε) Θεσμική στήριξη της διάσωσης στη θάλασσα με ποσό 50 000 EUR ετησίως.

στ) Θεσμική στήριξη του συστήματος διαχείρισης αδειών αλιείας με ποσό 50 000 EUR ετησίως.

ζ) Στήριξη της διαχείρισης στον τομέα των ναυτικών με ποσό 50 000 EUR ετησίως.

η) Έξοδα οργάνωσης και συμμετοχής σε διεθνή σεμινάρια και συσκέψεις με ποσό 400 000 EUR ετησίως.

θ) Στήριξη της ανάπτυξης της αλιείας μικρής κλίμακας με ποσό 800 000 EUR ετησίως.

Οι ενέργειες αυτές, καθώς και τα ετήσια ποσά τα οποία θα διατεθούν σε αυτές, αποφασίζονται από το Υπουργείο το οποίο πληροφορεί σχετικά την Επιτροπή. Τα ετήσια αυτά ποσά καταβάλλονται για το πρώτο έτος, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2001, σε λογαριασμό της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας που έχει ανοιχτεί σε χρηματοοικονομικό οργανισμό που ορίζεται από τη Μαυριτανία, και κατά την ημερομηνία επετείου του πρωτοκόλλου, για τα επόμενα έτη.

Άρθρο 6

Το Υπουργείο διαβιβάζει στην αντιπροσωπεία, το αργότερο τρεις μήνες μετά την ημερομηνία επετείου εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου, ετήσια έκθεση σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή των ενεργειών, σχετικά με τα επιτευχθέντα αποτελέσματα καθώς και σχετικά με τις ενδεχόμενες δυσκολίες που διαπιστώθηκαν.

Η Επιτροπή επιφυλάσσεται του δικαιώματος να ζητήσει από τις αρμόδιες εθνικές αρχές οποιεσδήποτε συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τα αποτελέσματα και, ενδεχομένως, να επανεξετάσει τις σχετικές πληρωμές ανάλογα με την πραγματική θέση σε εφαρμογή των ενεργειών αυτών, μετά από διαβούλευση με τις αρχές της Μαυριτανίας στο πλαίσιο της μεικτής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 10 της συμφωνίας.

Άρθρο 7

Στην περίπτωση που η Επιτροπή θα παραλείψει να διενεργήσει τις ετήσιες πληρωμές που προβλέπονται στο άρθρο 2 του παρόντος πρωτοκόλλου, η Μαυριτανία επιφυλάσσεται του δικαιώματος να αναστείλει την εφαρμογή της συμφωνίας.

Άρθρο 8

Τα δύο μέρη ενθαρρύνουν τη συνεργασία στον τομέα της αλιείας. Ευνοούν την προώθηση των συμφερόντων των ιδιωτικών φορέων των δύο μερών μέσω της ίδρυσης κοινών επιχειρήσεων και άλλων μορφών εταιρικής σχέσεως για την εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων και για τη μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων αλιείας.

Άρθρο 9

Στους κοινοτικούς πλοιοκτήτες ανήκει το σύνολο των αλιευμάτων που επιτρέπεται να αλιεύουν τα σκάφη τους και αποφασίζουν ελεύθερα σχετικά με την εμπορία τους. Ωστόσο, τα δύο μέρη υποχρεώνουν τους αντίστοιχους επιχειρηματίες τους, οι οποίοι ασχολούνται με την εμπορία των προϊόντων αλιείας, να διατηρούν μόνιμες διαβουλεύσεις προκειμένου να αποφεύγεται οποιοσδήποτε ανταγωνισμός ο οποίος ενδεχομένως να αποσταθεροποιήσει την αγορά. Οι πλοιοκτήτες υποχρεούνται να χρησιμοποιούν τις λιμενικές και λοιπές υπηρεσίες της Μαυριτανίας.

Άρθρο 10

Οι κοινοτικοί πλοιοκτήτες επιλέγουν ελεύθερα τους αντιπροσώπους των σκαφών τους υπό τον όρο ότι οι αντιπρόσωποι αυτοί πρέπει να είναι μαυριτανικής εθνικότητας.

Τα ονόματα και οι διευθύνσεις των αντιπροσώπων αυτών κοινοποιούνται υποχρεωτικά στο Υπουργείο.

Άρθρο 11

Το παρόν πρωτόκολλο και τα παραρτήματά του αρχίζουν να ισχύουν την ημερομηνία κατά την οποία τα μέρη κοινοποιούν αμοιβαίως την ολοκλήρωση των διαδικασιών που είναι αναγκαίες για το σκοπό αυτό.

Εφαρμόζεται από την 1η Αυγούστου 2001.

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 1

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΟΣΤΡΑΚΟΔΕΡΜΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ

1. **Ζώνη αλιείας:**

1.1. Βορείως του παραλλήλου 19°21 Β, στο εξωτερικό της ζώνης που οριοθετείται από τα εξής σημεία:

20°46,3'Β	17°03'Δ
20°40'Β	17°07,5'Δ
20°05'Β	17°07,5'Δ
19°35,5'Β	16°47'Δ
19°28'Β	16°45'Δ
19°21'Β	16°45'Δ

1.2. Νοτίως του παραλλήλου 19°21'Β: δυτικά της γραμμής των 6 μιλίων, τα οποία μετρώνται από την γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενα εργαλεία**: Τράτα βυθού για γαρίδες.

Απαγορεύεται ο διπλός σάκος τράτας.

Απαγορεύονται τα διπλά νήματα του σάκου της τράτας.

3. **Επιτρεπόμενο ελάχιστο μέγεθος ματιών**: 50 mm.

4. **Βιολογική ανάπαυση**: δύο (2) μήνες: Σεπτέμβριος και Οκτώβριος

Τα δύο μέρη θα μπορούν να αποφασίζουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής, τη δυνατότητα προσαρμογής, αύξησης ή μείωσης της διάρκειας της εν λόγω περιόδου βιολογικής ανάπαυσης.

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: 20 % ψάρια και 15 % κεφαλόποδα.

6. **Επιτρεπόμενη χωρητικότητα/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιτρεπόμενη χωρητικότητα (ΚΟΧ) ετησίως	6 000	6 000	6 000	6 000	6 000
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	355	358	361	364	367

7. **Παρατηρήσεις: —**

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 2

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΕΣ [1] ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΑΔΙΑΡΙΚΑ ΒΥΘΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΟΥ ΤΗΣ ΣΕΝΕΓΑΛΗΣ

1. **Αλιευτική ζώνη:**

1.1. Βορείως του παραλλήλου 19°15,61'Β, δυτικά της γραμμής που ενώνει τα εξής σημεία:

20°46,3'Β	17°03'Δ
20°36'Β	17°11'Δ
20°36'Β	17°36'Δ
20°03'Β	17°36'Δ
19°45,7'Β	17°03'Δ
19°29'Β	16°51,5'Δ
19°15,6'Β	16°51,5'Δ
19°15,6'Β	16°49,6'Δ

1.2. Νοτίως του παραλλήλου 19°15,6'Β, μέχρι τον παράλληλο 17°50'Β, δυτικά της γραμμής των 18 μιλίων που μετρώνται από την γραμμή της αμπώτιδος.

1.3. Νοτίως του παραλλήλου 117°50'Β, δυτικά της γραμμής των 12 μιλίων που μετρώνται από την γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενα εργαλεία:**

— παραγάδι βυθού,

— τράτα βυθού για μπακαλιάρους.

Απαγορεύεται ο διπλός σάκος της τράτας.

Απαγορεύονται τα διπλά νήματα στο σάκο της τράτας.

3. **Επιτρεπόμενο ελάχιστο μέγεθος ματιών:** 70 mm για την τράτα.

4. **Βιολογική ανάπαυση:** Σεπτέμβριος-Οκτώβριος

Τα δύο μέρη θα μπορούν να αποφασίζουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής, τη δυνατότητα προσαρμογής, αύξησης ή μείωσης της διάρκειας της εν λόγω περιόδου βιολογικής ανάπαυσης.

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα:** 25 % ψάρια για τις μηχανότρατες και 50 % για τα παραγαδιάρικα βυθού, 0 % κεφαλόποδα και 0 % οστρακόδερμα.

6. **Επιτρεπόμενη χωρητικότητα/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιτρεπόμενη χωρητικότητα (ΚΟΧ) ετησίως	8 500	8 500	8 500	8 500	8 500
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	154	159	163	167	172

7. **Παρατηρήσεις:**

([1]) Η κατηγορία αυτή αποκλείει τη συμμετοχή οποιασδήποτε μηχανότρατας-ψυγείου.

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 3

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΣΚΑΦΗ ΑΛΙΕΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΝΘΟΠΕΛΑΓΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΕΚΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΟΥ ΣΥΝΕΓΑΛΗΣ ΜΕ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΤΑΣ

1. **Αλιευτική ζώνη:**

1.1. Βορείως του παραλλήλου 19°48,5'Β, από τα 3 μίλια τα οποία μετρώνται από τη γραμμή βάσης Cap Blanc-Cap Timiris.

1.2. Νοτίως του παραλλήλου 19°48,5'Β και μέχρι τον παράλληλο 19°21'Β, δυτικά του μεσημβρινού 16°45'Δ.

1.3. Νοτίως των 19°21'Β, από τα 3 μίλια που μετρώνται από τη γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενα εργαλεία:** ([1])

— παραγάδι

— σταθερό απλάδι δίχτυ, το οποίο έχει μέγιστο βάθος 7 m και μέγιστο μήκος 100· επιτρέπονται τα απλάδια δίχτυα που είναι κατασκευασμένα από μονόινα στοιχεία από πολυαμίδη

— πετονιές χειρός

— κιούρτος

— γρίπος για την αλιεία δολωμάτων.

3. **Μέγιστο επιτρεπόμενο μέγεθος ματιών**: 120 mm για τα απλάδια δίχτυα.

4. **Βιολογική ανάπαυση**: Δύο μήνες: Σεπτέμβριος και Οκτώβριος

Τα δύο μέρη θα μπορούν να αποφασίζουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής, τη δυνατότητα προσαρμογής, αύξησης ή μείωσης της διάρκειας της εν λόγω περιόδου βιολογικής ανάπαυσης.

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: 0 % κεφαλόποδα και 0 % οστρακόδερμα.

6. **Επιτρεπόμενη χωρητικότητα/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιτρεπόμενη χωρητικότητα (ΚΟΧ) ετησίως	3 300	3 300	3 300	3 300	3 300
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	174	178	182	186	190
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	259	263	267	271	275

7. **Παρατηρήσεις:**

([1]) Το αλιευτικό εργαλείο που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί αναφέρεται στην αίτηση αδείας.

Τα απλάδια δίκτυα που κατασκευάζονται από μονόινα στοιχεία από πολυαμίδη επιτρέπονται εφόσον δεν απαγορεύονται από την κοινοτική νομοθεσία ή από τη νομοθεσία ενός από τα κράτη μέλη.

Ο γρίπος χρησιμοποιείται μόνο για την αλιεία δολωμάτων που χρησιμοποιούνται για την αλιεία με πετονιά ή με κιούρτο.

Η χρήση του κιούρτου επιτρέπεται για ένα μέγιστο αριθμό 7 σκαφών καθένα από τα οποία διαθέτει χωρητικότητα μικρότερη από 80 ΚΟΧ.

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 4

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΕΣ-ΨΥΓΕΙΑ ΑΛΙΕΙΑΣ ΒΕΝΘΟΠΕΛΑΓΙΚΩΝ ΨΑΡΙΩΝ

1. **Αλιευτική ζώνη**

1.1. Βορείως του παραλλήλου 19°15,61'Β, δυτικά της γραμμής που ενώνει τα εξής σημεία:

20°46,3'Β	17°03'Δ
20°36'Β	17°11'Δ
20°36'Β	17°36'Δ
20°03'Β	17°36'Δ
19°45,7'Β	17°03'Δ
19°29'Β	16°51,5'Δ
19°15,6'Β	16°51,5'Δ
19°15,6'Β	16°49,6'Δ

1.2. Νοτίως του παραλλήλου 19°15,6'Β, μέχρι τον παράλληλο 17°50'Β δυτικά της γραμμής των 18 μιλίων που μετρώνται από την γραμμή της αμπώτιδος.

1.3. Νοτίως του παραλλήλου 17°50'Β, δυτικά της γραμμής των 12 μιλίων που μετρώνται από την γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενα εργαλεία**: τράτα.

Απαγορεύεται ο διπλός σάκος της τράτας.

Απαγορεύονται τα διπλά νήματα στο σάκο της τράτας.

3. **Επιτρεπόμενο ελάχιστο μέγεθος ματιών**: 70 mm.

4. **Βιολογική ανάπαυλα**: δύο μήνες: Σεπτέμβριος και Οκτώβριος

Τα δύο μέρη θα μπορούν να αποφασίζουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής, τη δυνατότητα προσαρμογής, αύξησης ή μείωσης της διάρκειας της εν λόγω περιόδου βιολογικής ανάπαυσης.

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: 10 %, που συνίστανται κατ' ανώτατο όριο από 5 % γαρίδες, 5 % καλαμάρια και σουπιές (0 % χταπόδια).

6. **Επιτρεπόμενη χωρητικότητα/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιτρεπόμενη χωρητικότητα (ΚΟΧ) ετησίως	4 000	4 000	4 000	4 000	4 000
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	203	207	211	215	219

7. **Παρατηρήσεις: —**

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 5

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΚΕΦΑΛΟΠΟΔΑ

1. **Αλιευτική ζώνη**: Η ίδια με εκείνη που προβλέπεται από τη νομοθεσία της Μαυριτανίας για τα εθνικά σκάφη.

   Βορείως του παραλλήλου 19°15,6'Β, εκτός της ζώνης που οριοθετείται από τα εξής σημεία:

20°46,3'Β	17°03'Δ
20°40'Β	17°07,5'Δ
19°57'Β	17°07,5'Δ
19°28,2'Β	16°48'Δ
19°18,5'Β	16°48'Δ
19°18,5'Β	16°40,5'Δ
19°15,6'Β	16°38'Δ

   Νοτίως του παραλλήλου 19°15,6'Β και μέχρι τον παράλληλο 17°50'Β, δυτικά της γραμμής των 9 μιλίων που μετρώνται από την γραμμή της αμπώτιδος.

   Νοτίως του παραλλήλου 17°50'Β, δυτικά της γραμμής των 6 μιλίων που μετρώνται από την γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενα εργαλεία**: τράτα βυθού.

   Απαγορεύεται ο διπλός σάκος της τράτας.

   Απαγορεύονται τα διπλά νήματα στο σάκο της τράτας.

3. **Επιτρεπόμενο ελάχιστο μέγεθος ματιών**: 70 mm.

4. **Βιολογική ανάπαυση**: Δύο (2) μήνες: Σεπτέμβριος και Οκτώβριος

   Τα δύο μέρη θα μπορούν να αποφασίζουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής, τη δυνατότητα προσαρμογής, αύξησης ή μείωσης της διάρκειας της εν λόγω περιόδου βιολογικής ανάπαυσης.

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: —

6. **Επιτρεπόμενη χωρητικότητα/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιτρεπόμενη χωρητικότητα (ΚΟΧ) ετησίως	16 500	16 500	16 500	16 500	16 500
Αριθμός σκαφών	55	55	55	55	55
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	447	450	453	456	459

7. **Παρατηρήσεις:**

   ([1]) Η επιτρεπόμενη χωρητικότητα (ΚΟΧ) μπορεί να είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη κατά 2% κατ' ανώτατο όριο.

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 6

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΚΑΡΑΒΙΔΕΣ

1. **Αλιευτική ζώνη:**

1.1. Βορείως των 19°21'Β: 20 μίλια που μετρώνται από τη γραμμή βάσης Cap Blanc-Cap Timiris.

1.2. Νοτίως των 19°21'Β: 15 μίλια που μετρώνται από τη γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενο εργαλείο**: κιούρτος.

3. **Ελάχιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις των ματιών των διχτύων**: —

4. **Βιολογική ανάπαυλα**: Δύο μήνες: Σεπτέμβριος και Οκτώβριος.

Τα δύο μέρη θα μπορούν να αποφασίζουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής, τη δυνατότητα προσαρμογής, αύξησης ή μείωσης της διάρκειας της εν λόγω περιόδου βιολογικής ανάπαυσης.

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: 0 %

6. **Επιτρεπόμενη χωρητικότητα/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιτρεπόμενη χωρητικότητα (ΚΟΧ) ετησίως	200	200	200	200	200
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	315	321	327	333	339

7. **Παρατηρήσεις:** —

———

Τεχνικό δελτίο αλιείάς αριθ. 7

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΘΥΝΝΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΓΡΙ-ΓΡΙ ΜΕ ΨΥΚΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. **Αλιευτική ζώνη:**

1.1. Βορείως των 19°21'Β: 30 μίλια που μετρώνται από τη γραμμή βάσης Cap Blanc-Cap Timiris.

1.2. Νοτίως των 19°21'Β: 30 μίλια που μετρώνται από τη γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενα εργαλεία**: — γρίπος

3. **Επιτρεπόμενο ελάχιστο μέγεθος ματιών**: προδιαγραφές που έχει συστήσει η ICCAT.

4. **Βιολογική ανάπαυση**: —

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: 0 %

6. **Αριθμός σκαφών/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιπρόσθετος αριθμός αλιευτικών σκαφών	36	36	36	36	36
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	1 250	1 250	1 250	1 250	1 250

7. **Παρατηρήσεις:** —

———

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 8

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΘΥΝΝΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΓΡΙ-ΓΡΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΑΔΙΑΡΙΚΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

1. **Αλιευτική ζώνη:**

1.1. Βορείως των 19°21'Β: 915 μίλια που μετρώνται από τη γραμμή βάσης Cap Blanc-Cap Timiris.

1.2. Νοτίως των 19°21'Β: 12 μίλια που μετρώνται από τη γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενα εργαλεία**: Καλάμια και παραγάδια επιφανείας.

3. **Ελάχιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις των ματιών των διχτύων**: —

4. **Βιολογική ανάπαυση**: —

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: 0 %

6. **Αριθμός σκαφών/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιπρόσθετος αριθμός αλιευτικών σκαφών	31	31	31	31	31
Ετήσια προκαταβολή σε ευρώ ανά σκάφος	2 500	2 500	2 500	2 500	2 500

7. **Παρατηρήσεις:** Αλιεία με ζωντανό δόλωμα:

7.1. Επιτρεπόμενη αλιευτική ζώνη για την αλιεία με ζωντανό δόλωμα:

— Βορείως του παραλλήλου 19°48,5'Β, από τα 3 μίλια τα οποία μετρώνται από τη γραμμή βάσης Cap Blanc-Cap Timiris,

— Νοτίως του παραλλήλου 19°48,5'Β και μέχρι τον παράλληλο 19°21'Β, δυτικά του μεσημβρινού 16°45'Δ,

— Νοτίως του παραλλήλου 19°21'Β, από τα 3 μίλια που υπολογίζονται από τη γραμμή της αμπώτιδος.

7.2. Επιτρεπόμενο ελάχιστο μέγεθος ματιών για την αλιεία με ζωντανό δόλωμα: 8 mm.

7.3. Στο πλαίσιο της τήρησης των σχετικών συστάσεων της ICCAT και του FAO, η αλιεία του καρχαρία των ειδών *Cetorhinus maximus, Carcharodon carcharias, Carcharias taurus* και *Galeorhinus galeus* απαγορεύεται.

Τεχνικό δελτίο αλιείας αριθ. 9

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΕΣ — ΨΥΓΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΚΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

1. **Αλιευτική ζώνη:**

1.1. Βορείως του παραλλήλου 19°21'Β, στο εξωτερικό της ζώνης που οριοθετείται από τα εξής σημεία:

20°46,3'Β	17°03'Δ
20°36'Β	17°11'Δ
20°36'Β	17°24,1'Δ
19°57'Β	17°24,1'Δ
19°45,7'Β	17°03'Δ
19°29'Β	16°51,5'Δ
19°21'Β	16°45'Δ

1.2. Νοτίως του παραλλήλου 19°21'Β μέχρι τον παράλληλο 17°50'Β, σε 13 μίλια από τη γραμμή της αμπώτιδος.

1.3. Νοτίως του παραλλήλου 19°21'Β μέχρι τον παράλληλο 17°50'Β, σε 12 μίλια από τη γραμμή της αμπώτιδος.

2. **Επιτρεπόμενο εργαλείο**: πελαγική τράτα.

3. **Ελάχιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις των ματιών των διχτύων**: 40 mm.

4. **Βιολογική ανάπαυση**: —

5. **Παρεμπίπτοντα αλιεύματα**: 3 % ψάρια, 0 % κεφαλόποδα και 0 % οστρακόδερμα.

6. **Επιτρεπόμενη χωρητικότητα/Αριθμός σκαφών/Τέλη**

	1.8.2001-31.7.2002	1.8.2002-31.7.2003	1.8.2003-31.7.2004	1.8.2004-31.7.2005	1.8.2005-31.7.2006
Επιτρεπόμενος αριθμός αλιευτικών σκαφών	15	15	15	15	15
Τέλη σε ευρώ ανά ΚΟΧ ετησίως	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5

7. **Παρατηρήσεις:**

Τα σκάφη κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες:

— Κατηγορία 1: ολική χωρητικότητα μεγαλύτερη ή ίση προς 3 000 GT· ανώτατο όριο: 12 500 τόνοι/έτος/σκάφος.

— Κατηγορία 2: ολική χωρητικότητα μεγαλύτερη από 3 000 GT και μικρότερη από 5 000 GT· ανώτατο όριο: 17 500 τόνοι/έτος/σκάφος.

— Κατηγορία 3: ολική χωρητικότητα μεγαλύτερη από 3 000 GT και μικρότερη ή ίση προς 9 500 GT· ανώτατο όριο: 22 500 τόνοι/έτος/σκάφος.

Κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, τα δύο μέρη θα εξετάσουν τη δυνατότητα να συμπεριλάβουν στο πλαίσιο της παρούσας αλιευτικής συμφωνίας τα σκάφη χωρητικότητας μεγαλύτερης από 9 500 GT, τα οποία έχουν ήδη πραγματοποιήσει αλιευτικές δραστηριότητες στην ΑΟΖ της Μαυριτανίας πριν την 31η Ιουλίου 2001.

Η απόφαση θα ληφθεί με βάση την κατάσταση των αποθεμάτων, την ορθολογική εκμετάλλευσή τους, τα τεχνικά χαρακτηριστικά των σκαφών, το ιστορικό των σκαφών αυτών στην ΑΟΖ της Μαυριτανίας και θα λαμβάνουν υπόψη τα οφέλη για τη Μαυριτανία όσον αφορά την είσοδο των σκαφών αυτών στην αλιευτική ζώνη της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΑΠΟ ΣΚΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΖΩΝΗ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Απαιτούμενα έγγραφα για την αίτηση αδείας

1. Κατά την πρώτη αίτηση για τη χορήγηση αδείας κάθε σκάφους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Υπουργείο ένα έντυπο «αίτησης χορήγησης αδείας» συμπληρωμένο από κάθε σκάφος που ζητά την άδεια, σύμφωνα με το υπόδειγμα του προσαρτήματος 1 του παρόντος παραρτήματος. Οι πληροφορίες που αφορούν το όνομα του σκάφους, τη χωρητικότητά του σε ΚΟΧ, τον εξωτερικό αριθμό νηολόγησής του, τον ενδεικτικό αριθμό κλήσεως ασυρμάτου, την ισχύ της μηχανής του, το μήκος του μεταξύ καθέτων και τον λιμένα νηολόγησης, είναι σύμφωνες με αυτές που περιέχονται στο μητρώο των αλιευτικών σκαφών της Κοινότητας.

2. Επίσης, κατά την πρώτη αίτηση χορήγησης αδείας, ο πλοιοκτήτης υποχρεούται να υποβάλει μαζί με την αίτησή του:

   — επικυρωμένο από το κράτος μέλος αντίγραφο του πιστοποιητικού καταμέτρησης χωρητικότητας σε ΚΟΧ,

   — πρόσφατη έγχρωμη φωτογραφία, επικυρωμένη, στην οποία εμφαίνεται η πλάγια όψη του σκάφους όπως είναι στη σημερινή του κατάσταση. Οι ελάχιστες διαστάσεις αυτής της φωτογραφίας είναι 15 × 10 εκατοστά.

3. Κάθε αλλαγή χωρητικότητας ενός σκάφους συνεπάγεται την υποχρέωση για τον πλοιοκτήτη να διαβιβάσει επικυρωμένο από το κράτος μέλος αντίγραφο του νέου πιστοποιητικού χωρητικότητας καθώς και των δικαιολογητικών που αιτιολογούν αυτή την αλλαγή, κυρίως δε το αντίγραφο της αίτησης που έχει υποβληθεί από τον πλοιοκτήτη στις αρμόδιες αρχές του, την έγκριση των αρχών αυτών και την προθεσμία των πραγματοποιούμενων μετασκευών.

   Επίσης, μια νέα φωτογραφία υποβάλλεται σε περίπτωση αλλαγής στη δομή ή την εξωτερική εμφάνιση του σκάφους.

4. Οι αιτήσεις για τη χορήγηση αλιευτικών αδειών υποβάλλονται μόνο για τα σκάφη για τα οποία έχουν διαβιβασθεί τα απαιτούμενα δικαιολογητικά σύμφωνα με τα σημεία 1, 2 και 3 ανωτέρω.

5. Από σήμερα μέχρι τα τέλη του 2003, τα μέρη αναλαμβάνουν, στο πλαίσιο της μεικτής επιτροπής, να αντικαταστήσουν σε μονάδες GT στο πρωτόκολλο αυτό οποιαδήποτε αναφορά σε ΚΟΧ και να προσαρμόσουν, κατά συνέπεια, όλες τις σχετικές διατάξεις. Η αντικατάσταση αυτή θα πραγματοποιηθεί κατόπιν κατάλληλων τεχνικών διαβουλεύσεων μεταξύ των μερών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Διατάξεις για την αίτηση, την έκδοση και την ισχύ των αδειών

1. *Επιλεξιμότητα για την άσκηση αλιευτικών*

1.1. Κάθε σκάφος που επιθυμεί να ασκήσει αλιευτική δραστηριότητα στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας πρέπει να είναι επιλέξιμο για την άσκηση αλιείας στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας.

1.2. Προκειμένου να επιτραπεί σε ένα σκάφος να αλιεύσει, δεν πρέπει να έχει απαγορευθεί στον πλοιοκτήτη, στον πλοίαρχο και στο ίδιο το σκάφος η άσκηση της αλιευτικής δραστηριότητας στη Μαυριτανία. Πρέπει να είναι εν τάξει απέναντι στην Κυβέρνηση της Μαυριτανίας, με την έννοια ότι πρέπει να έχουν εκπληρώσει όλες τις προηγούμενες υποχρεώσεις τους που προέκυψαν από τις αλιευτικές δραστηριότητες στη Μαυριτανία, στο πλαίσιο των αλιευτικών συμφωνιών οι οποίες είχαν συναφθεί με την Κοινότητα.

2. *Αιτήσεις αδειών*

2.1. Για τις άδειες που ισχύουν για τις μηχανότρατες — ψυγεία πελαγικής αλιείας, η Επιτροπή υποβάλει τις αιτήσεις στο Υπουργείο 8 τουλάχιστον ημέρες πριν την έναρξη των αλιευτικών δραστηριοτήτων μαζί με έγγραφα που δικαιολογούν τα τεχνικά χαρακτηριστικά. Για οποιοδήποτε άλλο τύπο αδείας, η Επιτροπή υποβάλλει κάθε τρεις μήνες στο Υπουργείο τους καταλόγους των σκαφών που ζητούν να ασκήσουν τις αλιευτικές τους δραστηριότητες εντός των ορίων που καθορίζονται, ανά αλιευτική κατηγορία, στα τεχνικά δελτία του πρωτοκόλλου, τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από την έναρξη της περιόδου ισχύος των αιτούμενων αδειών. Οι εν λόγω κατάλογοι συνοδεύονται από τις αποδείξεις πληρωμών. Οι αιτήσεις αδειών που δεν παραλαμβάνονται εντός της προθεσμίας δεν θα εξετάζονται.

2.2. Οι κατάλογοι αυτοί αναφέρουν σαφώς ανά αλιευτική κατηγορία, τη χωρητικότητα, τον αριθμό των σκαφών καθώς και, για κάθε σκάφος, τα κύρια χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένων των αλιευτικών εργαλείων, το ποσό των τελών, τα έξοδα επιστημονικής παρατήρησης που αφορούν τη συγκεκριμένη περίοδο, καθώς και τον αριθμό των ναυτικών της Μαυριτανίας.

   Ένας πρόσθετος κατάλογος αναφέρει τις αλλαγές που έγιναν στα στοιχεία των σκαφών, είτε μετά τη διαβίβαση του εντύπου αίτησης αδείας, είτε μετά την τελευταία αίτηση αδείας που υποβλήθηκε από τα σκάφη αυτά. Κάθε αλλαγή που αφορά τις πληροφορίες που προέρχονται από το μητρώο των αλιευτικών σκαφών της Κοινότητας μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον μετά από ενημέρωση αυτού του μητρώου.

2.3. Ένα αρχείο που περιλαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την έκδοση των αλιευτικών αδειών, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχομένων αλλαγών στα στοιχεία σκαφών, επισυνάπτεται επίσης στην αίτηση αδείας, υπό μορφή συμβατή με το λογισμικό που χρησιμοποιείται στο Υπουργείο.

2.4. Οι αιτήσεις αδειών υποβάλλονται μόνο για τα σκάφη που έχουν επιλεγεί και εκπληρώσει όλες τις διατυπώσεις που προβλέπονται στα σημεία 2.1, 2.2 και 2.3 ανωτέρω.

2.5. Προκειμένου να διευκολυνθούν οι έλεγχοι κατά τις εισόδους και τις εξόδους, τα σκάφη που είχαν στη διάθεσή τους αλιευτικές άδειες στις χώρες της υποπεριοχής μπορούν να αναφέρουν στην αίτηση έκδοσης αδείας τη χώρα, το ή τα αλιευόμενα είδη και τη διάρκεια ισχύος των αδειών τους.

3. *Έκδοση αδειών*

3.1. Το Υπουργείο χορηγεί τις άδειες των σκαφών, αφού εισπράξει το ποσό που αφορά αυτές τις άδειες, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο IV ανωτέρω, τουλάχιστον 10 ημέρες πριν από την έναρξη της περιόδου ισχύος τους. Η προθεσμία αυτή ορίζεται σε πέντε ημέρες στην περίπτωση των πελαγικών σκαφών. Οι άδειες διατίθενται στις υπηρεσίες του Υπουργείου στο Nouadhibou ή στο Nouakchott.

3.2. Οι άδειες εκδίδονται σύμφωνα με τα στοιχεία που περιέχονται στα τεχνικά δελτία του πρωτοκόλλου. Σ' αυτές αναφέρονται, επιπλέον, η διάρκεια ισχύος, τα τεχνικά χαρακτηριστικά του σκάφους, ο αριθμός των ναυτικών της Μαυριτανίας και τα στοιχεία της πληρωμής των τελών.

3.3. Οι αλιευτικές άδειες χορηγούνται μόνο σε σκάφη που έχουν εκπληρώσει όλες τις αναγκαίες διατυπώσεις για την έκδοση των αδειών.

3.4. Οι αιτήσεις αδειών που δεν έχουν εγκριθεί από τη Μαυριτανία κοινοποιούνται στην αντιπροσωπεία. Ενδεχομένως, παρέχεται από το Υπουργείο κατάσταση λογαριασμού για τις οποιεσδήποτε πληρωμές σχετικά με τις άδειες αυτές μετά από κάλυψη ενδεχομένως του υπολοίπου των οφειλομένων προστίμων.

4. *Ισχύς και χρήση των αδειών*

4.1. Η άδεια ισχύει μόνο για την περίοδο που καλύπτεται από την πληρωμή των τελών εισφοράς καθώς και για την αλιευτική ζώνη, τους τύπους των αλιευτικών εργαλείων και την αλιευτική κατηγορία που ορίζονται στην εν λόγω άδεια.

Οι άδειες χορηγούνται για περιόδους 3, 6 ή 12 μηνών. Οι άδειες είναι ανανεώσιμες.

Για τις πελαγικές τράτες, οι άδειες μπορούν να έχουν ισχύ ενός μηνός.

Για τον καθορισμό της ισχύος των αδειών, εφαρμόζονται οι κάτωθι ετήσιες περίοδοι:

πρώτη περίοδος: από την 1η Αυγούστου 2001 έως την 31η Δεκεμβρίου 2001

δεύτερη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2002 έως την 31η Δεκεμβρίου 2002

τρίτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2003 έως την 31η Δεκεμβρίου 2003

τέταρτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως την 31η Δεκεμβρίου 2004

πέμπτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως την 31η Δεκεμβρίου 2005

έκτη περίοδος: από την 1η Ιανουαρίου 2006 έως την 31η Ιουλίου 2006

Καμία άδεια δεν επιτρέπεται να αρχίζει κατά τη διάρκεια μιας ετήσιας περιόδου και να τελειώνει κατά τη διάρκεια της επόμενης ετήσιας περιόδου.

4.2. Κάθε άδεια εκδίδεται επ' ονόματι ενός συγκεκριμένου σκάφους και δεν είναι μεταβιβάσιμη. Ωστόσο, σε περίπτωση ανωτέρας βίας που έχει δεόντως διαπιστωθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους σημαίας, και μετά από αίτηση της Επιτροπής, η άδεια ενός σκάφους αντικαθίσταται, το ταχύτερο δυνατό, από μια άδεια για ένα άλλο σκάφος που ανήκει στην ίδια αλιευτική κατηγορία χωρίς να γίνεται υπέρβαση της χωρητικότητας που έχει επιτραπεί γι' αυτή την κατηγορία.

4.3. Η προς αντικατάσταση άδεια επιστρέφεται στο Υπουργείο το οποίο εκδίδει τη νέα άδεια.

4.4. Οι προσαρμογές των καταβληθέντων ποσών που αποδεικνύονται αναγκαίες, σε περίπτωση παραίτησης πριν από την πρώτη ημέρα ισχύος της αδείας και σε περίπτωση μεταβίβασης της αδείας, πραγματοποιούνται πριν από την έκδοση της αδείας υποκατάστασης.

4.5. Η άδεια πρέπει να βρίσκεται ανά πάσα στιγμή στο σκάφος και να παρουσιάζεται κατά τη διάρκεια κάθε ελέγχου στις αρχές που έχουν οριστεί για το σκοπό αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Τέλη

1. Τα τέλη υπολογίζονται για κάθε σκάφος με βάση τα ετήσια ποσοστά που καθορίζονται στα τεχνικά δελτία του πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση τριμηνιαίων ή εξαμηνιαίων αδειών, τα τέλη υπολογίζονται pro rata temporis και προσαυξάνονται κατά 3 % ή 2 % αντίστοιχα.

2. Τα τέλη καταβάλλονται ανά τρίμηνο, εκτός από μικρότερες περιόδους που προβλέπονται στη συμφωνία ή απορρέουν από την εφαρμογή της, για τις οποίες καταβάλλονται, κατ' αναλογίαν της πραγματικής ισχύος της αδείας.

3. Ένα τρίμηνο αντιστοιχεί στην περίοδο των τριών μηνών που αρχίζει είτε την 1η Οκτωβρίου είτε την 1η Ιανουαρίου, είτε την 1η Απριλίου, είτε την 1η Ιουλίου, εκτός της πρώτης περιόδου του πρωτοκόλλου που αρχίζει την 1η Αυγούστου 2001.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Τρόπος πληρωμής

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται σε ευρώ ως εξής:

α) για τα τέλη:

— με μεταφορά σε έναν από του λογαριασμούς στο εξωτερικό, της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας υπέρ του Δημόσιου Ταμείου της Μαυριτανίας.

β) για τα έξοδα επιστημονικής παρατήρησης:

— με μεταφορά σε έναν από του λογαριασμούς στο εξωτερικό, της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας υπέρ του Υπουργείου·

γ) για τα πρόστιμα:

— με μεταφορά σε έναν από του λογαριασμούς στο εξωτερικό, της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας υπέρ του Δημόσιου Ταμείου της Μαυριτανίας.

2. Τα ποσά που αναφέρονται στο σημείο 1 ανωτέρω θεωρείται ότι έχουν εισπραχθεί όταν το Δημόσιο Ταμείο ή το Υπουργείο το επιβεβαιώσουν με βάση τις κοινοποιήσεις της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Ανακοίνωση των στοιχείων που αφορούν τα αλιεύματα

1. Η διάρκεια του ταξιδίου ενός σκάφους της Κοινότητας ορίζεται ως εξής:

— είτε ως η περίοδος που μεσολαβεί μεταξύ της εισόδου και της εξόδου από την αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας,

— είτε ως η περίοδος που μεσολαβεί μεταξύ μιας εισόδου στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας και μιας εκφόρτωσης,

— είτε ως η περίοδος που μεσολαβεί μεταξύ μιας εισόδου στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας και μιας εκφόρτωσης στη Μαυριτανία.

2. *Ημερολόγιο αλιείας*

2.1. Οι πλοίαρχοι των σκαφών υποχρεούνται να καταχωρούν κάθε μέρα όλες τις καθορισμένες δραστηριότητες στο ημερολόγιο αλιείας, υπόδειγμα του οποίου επισυνάπτεται στο προσάρτημα 2 του παρόντος παραρτήματος. Το έγγραφο αυτό πρέπει να συμπληρώνεται ευανάγνωστα και να υπογράφεται από τον πλοίαρχο του σκάφους. Για τα σκάφη που αλιεύουν άκρως μεταναστευτικά είδη, εφαρμόζονται οι διατάξεις του κεφαλαίου XIV του παρόντος παραρτήματος.

2.2. Ένα ημερολόγιο αλιείας, το οποίο παρουσιάζει παραλείψεις ή άσχετες πληροφορίες, δεν λαμβάνεται υπόψη.

2.3. Στο τέλος κάθε αλιευτικού ταξιδίου, το πρωτότυπο του αλιευτικού ημερολογίου πρέπει να κατατίθεται από τον πλοίαρχο του σκάφους απευθείας στην εποπτεύουσα αρχή. Ο πλοιοκτήτης υποχρεούται να διαβιβάσει αντίγραφο αυτού του ημερολογίου στην αντιπροσωπεία.

2.4. Η μη τήρηση μιας των διατάξεων που προβλέπονται στα σημεία 2.1, 2.2 και 2.3 ανωτέρω, συνεπάγεται, με την επιφύλαξη των κυρώσεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία της Μαυριτανίας, την αυτόματη αναστολή της αλιευτικής άδειας μέχρι να τηρηθούν από τον πλοιοκτήτη οι εν λόγω υποχρεώσεις.

3. *Παράρτημα του ημερολογίου αλιείας*

3.1. Οι πλοίαρχοι των σκαφών υποχρεούνται να συμπληρώνουν το παράρτημα του ημερολογίου αλιείας, υπόδειγμα του οποίου επισυνάπτεται στο προσάρτημα 3 του παρόντος παραρτήματος. Πρέπει να συμπληρώνεται κατά την εκφόρτωση ή μεταφόρτωση ευανάγνωστα και να υπογράφεται από τον πλοίαρχο του σκάφους.

3.2. Μετά το πέρας κάθε εκφόρτωσης, ο πλοιοκτήτης διαβιβάζει ταχυδρομικώς το πρωτότυπο του παραρτήματος του ημερολογίου αλιείας στην εποπτεύουσα αρχή εντός προθεσμίας 30 ημερών.

3.3. Μετά το πέρας κάθε επιτρεπόμενης εκφόρτωσης, ο πλοιοκτήτης καταθέτει αμελλητί το πρωτότυπο του παραρτήματος του ημερολογίου αλιείας στην εποπτεύουσα αρχή.

3.4. Η μη τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται στα σημεία 3.1 και 3.2 και 3.3 έχει ως αποτέλεσμα την αυτόματη ανάκληση της άδειας αλιείας μέχρι ότου ο εφοπλιστής συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του.

4. *Τριμηνιαίες δηλώσεις αλιευμάτων*

4.1. Η Επιτροπή κοινοποιεί στο Υπουργείο, πριν από τη λήξη του τρίτου μήνα κάθε τριμήνου, τις ποσότητες που έχουν αλιευθεί κατά τη διάρκεια του προηγούμενου τριμήνου από όλα τα σκάφη της Κοινότητας.

4.2. Τα στοιχεία που κοινοποιούνται είναι μηνιαία και κατανέμονται κυρίως κατά τύπο αλιείας για όλα τα σκάφη και για όλα τα είδη.

5. *Αξιοπιστία των στοιχείων*

Οι πληροφορίες που περιέχονται στα έγγραφα που αναφέρονται στα σημεία 1, 2, 3 και 4 ανωτέρω, πρέπει να αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα όσον αφορά τις αλιευτικές δραστηριότητες, προκειμένου να αποτελέσουν μια από τις βάσεις παρακολούθησης της εξέλιξης των αλιευτικών πόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Παρεμπίπτοντα αλιεύματα

1. Τα ποσοστά των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων που καθορίζονται στα τεχνικά δελτία του πρωτοκόλλου, υπολογίζονται ανά πάσα στιγμή της αλιείας, σε συνάρτηση προς το συνολικό βάρος των αλιευμάτων, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Μαυριτανίας.

2. Κάθε υπέρβαση των ποσοστών των επιτρεπόμενων παρεμπιπτόντων αλιευμάτων συνεπάγεται κυρώσεις σύμφωνα με τη νομοθεσία της Μαυριτανίας και μπορεί να οδηγήσει στην οριστική απαγόρευση όλων των αλιευτικών δραστηριοτήτων στη Μαυριτανία για τους παραβάτες, καθώς επίσης και τους πλοιάρχους και τα σκάφη.

3. Η διατήρηση καραβίδων σε σκάφη, εκτός εκείνων για την αλιεία της καραβίδας που αλιεύουν με κιούρτο, απαγορεύεται και συνεπάγεται κυρώσεις σύμφωνα με την νομοθεσία της Μαυριτανίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Εκφορτώσεις στη Μαυριτανία

Τα σκάφη δεν υποχρεούνται να εκφορτώνουν προϊόντα αλιείας εκτός των υποχρεωτικών εκφορτώσεων που προβλέπονται κατωτέρω:

Οι υποχρεωτικές εκφορτώσεις αλιευμάτων προβλέπονται στο πλαίσιο της κατηγορίας 4 που αφορά τις βενθοπελαγικές μηχανότρατες, ως εξής:

1ο έτος του πρωτοκόλλου: 8 εκφορτώσεις

2ο έτος του πρωτοκόλλου: 11 εκφορτώσεις

3ο έτος του πρωτοκόλλου: 14 εκφορτώσεις

4ο έτος του πρωτοκόλλου: 17 εκφορτώσεις

5ο έτος του πρωτοκόλλου: 20 εκφορτώσεις

Γενικοί όροι και χρηματοδοτικά κίνητρα

1. Οι εκφορτώσεις πραγματοποιούνται στο λιμάνι της Μαυριτανίας Nouadhibou. Ο πλοιοκτήτης που πρόκειται να εκφορτώσει, επιλέγει την ημερομηνία εκφόρτωσης. Πληροφορεί σχετικά με τις λιμενικές αρχές της Μαυριτανίας με τηλεομοιοτυπία, εβδομήντα δύο ώρες πριν την προβλεπόμενη άφιξη στο λιμάνι, προσδιορίζοντας κατ' εκτίμηση τη συνολική ποσότητα που πρόκειται να εκφορτωθεί. Οι λιμενικές αρχές επιβεβαιώνουν, με το ίδιο μέσο, στον πράκτορα ή στον πλοιοκτήτη, εντός προθεσμίας εικοσιτεσσάρων ωρών, ότι οι εργασίες εκφόρτωσης θα λάβουν χώρα εντός εικοσιτετραώρου από την άφιξη στο λιμάνι. Στην περίπτωση που οι λιμενικές αρχές δεν διαβιβάσουν την αιτούμενη επιβεβαίωση εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η υποχρέωση εκφόρτωσης θεωρείται ότι έχει εκπληρωθεί από το σχετικό σκάφος.

2. Η διάρκεια των εργασιών εκφόρτωσης δεν υπερβαίνει τις 24 ώρες μετά την άφιξη του σκάφους στο λιμάνι. Εάν η προθεσμία αυτή δεν τηρηθεί, το σκάφος έχει δικαίωμα να εγκαταλείψει το λιμάνι και η υποχρέωση εκφόρτωσης θεωρείται ότι έχει εκπληρωθεί από το σκάφος αυτό. Πιστοποιητικό ταυτόσημο με εκείνο που προβλέπεται στο σημείο 3 πρέπει να παραδοθεί στον πλοίαρχο.

3. Μετά το πέρας των εργασιών εκφόρτωσης, οι αρμόδιες λιμενικές αρχές χορηγούν στον πλοίαρχο πιστοποιητικό εκφόρτωσης.

4. Εάν ο αριθμός των εκφορτώσεων που προβλέπονται στο παρόν πρωτόκολλο δεν επιτευχθεί στο τέλος του τρίτου τριμήνου ενός έτους, κατά την αίτηση αδειών για το τέταρτο τρίμηνο, η Επιτροπή κοινοποιεί στο Υπουργείο τον κατάλογο των σκαφών που θα πρέπει να πραγματοποιήσουν εκφορτώσεις κατά τη διάρκεια του τριμήνου αυτού.

5. Εάν ένα σκάφος που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο σημείο 4 αδυνατεί να πραγματοποιήσει εκφόρτωση, μπορεί να αναβάλει την εκφόρτωσή του για ένα επόμενο αλιευτικό ταξίδι, είτε να αντικατασταθεί για τους σκοπούς της εκφόρτωσης αυτής από ένα άλλο σκάφος που αλιεύει στο πλαίσιο της ίδιας κατηγορίας. Οι πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό διαβιβάζονται αμέσως στην Επιτροπή η οποία τις κοινοποιεί αμελλητί στο Υπουργείο.

6. Το σκάφος που δεν τηρεί το σημείο εξόδου και το οποίο δεν έχει εκπληρώσει την υποχρέωσή του όσον αφορά την εκφόρτωση, υφίσταται κυρώσεις σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που προβλέπονται στο κεφάλαιο I του παραρτήματος II του παρόντος πρωτοκόλλου.

7. Στους θαλάσσιους αλιείς, εφαρμόζεται καθεστώς ελεύθερης διακίνησης με «θαλάσσιο φυλλάδιο».

8. Τα σκάφη της Κοινότητας που πραγματοποιούν εκφορτώσεις στο Nouadhibou δικαιούνται μείωσης των τελών αδείας για την περίοδο κατά την οποία πραγματοποιείται η εκφόρτωση. Το ποσοστό της μείωσης αυτής ανέρχεται στο 25 % του κόστους της τρέχουσας άδειας.

9. Λεπτομέρειες εφαρμογής: Τα αντίγραφα του πιστοποιητικού ή των πιστοποιητικών εκφόρτωσης σχετικά με τις εργασίες που πραγματοποιήθηκαν από ένα σκάφος διαβιβάζονται στην αντιπροσωπεία. Κατά την υποβολή νέας αίτησης άδειας για το εν λόγω σκάφος, η αντιπροσωπεία διαβιβάζει στο Υπουργείο αντίγραφα των πιστοποιητικών τα οποία συνοδεύονται από αίτηση μείωσης των τελών. Εκτός από αντίθετη γνώμη του Υπουργείου, η μείωση εφαρμόζεται αυτομάτως στο ποσό των τελών για τη νέα άδεια.

   Πριν τη λήξη του πρώτου εξαμήνου εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου, το Υπουργείο κοινοποιεί στην αντιπροσωπεία πληροφορίες σχετικά με τα κάτωθι:

   — γενικοί όροι εκφόρτωσης καθώς και λιμενικά τέλη·

   — εγκεκριμένες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία·

   — τελωνειακές αποθήκες·

   — μέγιστο μέγεθος και αριθμός σκαφών που μπορούν να προσεγγίσουν·

   — επικρατούσες συνθήκες και χωρητικότητα αποθήκευσης κατεψυγμένων προϊόντων (– 22 °C), διατηρούμενων με απλή ψύξη και νωπών·

   — μεταφορικά μέσα και συχνότητα μεταφοράς προϊόντων αλιείας προς εξωτερικές αγορές·

   — συνθήκες και μέσος όρος τιμών εφοδιασμού (καύσιμα, τροφοδοσία, κλπ. . . .)

   — διακριτικό κλήσεως ασυρμάτου, αριθμοί τηλεφώνου, τηλεομοιοτυπίας και τηλετύπου καθώς και ωράρια λειτουργίας των υπηρεσιών των λιμενικών αρχών·

   — οποιαδήποτε άλλη πληροφορία, η οποία μπορεί να διευκολύνει τις εργασίες εκφόρτωσης.

Φορολογικοί και χρηματοοικονομικοί όροι

Τα κοινοτικά σκάφη που εκφορτώνουν στο Nouadhibou, απαλλάσσονται από οποιοδήποτε φόρο ή επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος, εκτός από τους λιμενικούς φόρους και έξοδα, τα οποία, υπό τους ίδιους όρους, επιβάλλονται στα σκάφη της Μαυριτανίας.

Τα αλιευτικά προϊόντα απολαύουν ενός οικονομικού τελωνειακού καθεστώτος σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία της Μαυριτανίας. Κατά συνέπεια, απαλλάσσονται από οποιαδήποτε τελωνειακή διατύπωση ή δασμό, ή επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος κατά την είσοδό τους στο λιμάνι της Μαυριτανίας ή κατά την εξαγωγή τους και θεωρούνται ως εμπορεύματα υπό «προσωρινή διαμετακόμιση» («προσωρινή αποθήκευση»).

Ο πλοιοκτήτης αποφασίζει για τον προορισμό των προϊόντων τού σκάφους του. Τα προϊόντα μπορούν να μεταποιηθούν, να εισαχθούν σε τελωνειακή αποθήκη, να πωληθούν στη Μαυριτανία ή να εξαχθούν (σε συνάλλαγμα).

Οι πωλήσεις στη Μαυριτανία, οι οποίες προορίζονται για την αγορά της Μαυριτανίας, υπόκεινται στους ίδιους φόρους και εισφορές με εκείνες που ισχύουν για τα προϊόντα αλιείας της Μαυριτανίας.

Τα έσοδα μπορούν να εξαχθούν χωρίς συμπληρωματικές επιβαρύνσεις (απαλλαγή τελωνειακών δασμών και επιβαρύνσεων ισοδύναμου αποτελέσματος).

Εκτός από τα σκάφη τα οποία αφορά η υποχρέωση εκφόρτωσης που προβλέπεται στο παρόν πρωτόκολλο, τα σκάφη που εκφορτώνουν στη Μαυριτανία σε εθελοντική βάση, θα απολαύουν ευνοϊκής μεταχείρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Ναυτολόγηση των μαυριτανών ναυτικών

1. Κάθε σκάφος της Κοινότητας να ναυτολογεί υποχρεωτικά, κατά την πραγματική διάρκεια του ταξιδίου, μαυριτανούς ναυτικούς, συμπεριλαμβανομένων των αξιωματικών, των δοκίμων αξιωματικών και του επιστημονικού παρατηρητή, ο αριθμός των οποίων πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με:

1.1. — 4 ναυτικούς για τα σκάφη χωρητικότητας χαμηλότερης των 200 ΚΟΧ,

— 5 ναυτικούς για τα σκάφη χωρητικότητας ίσης ή μεγαλύτερης των 200 ΚΟΧ και χαμηλότερης των 250 ΚΟΧ,

— 6 ναυτικούς για τα σκάφη χωρητικότητας ίσης ή μεγαλύτερης των 250 ΚΟΧ και χαμηλότερης των 300 ΚΟΧ,

— 7 ναυτικούς για τα σκάφη χωρητικότητας ίσης ή μεγαλύτερης των 300 ΚΟΧ και χαμηλότερης των 350 ΚΟΧ,

— ποσοστό ισοδύναμο προς το 35 % του πληρώματος με ελάχιστο όριο 7 ναυτικούς για τα σκάφη χωρητικότητας ίσης ή μεγαλύτερης των 350 ΚΟΧ.

1.2. Οι πλοιοκτήτες μεριμνούν να ναυτολογούν ένα συμπληρωματικό αριθμό μαυριτανών ναυτικών.

1.3. Οι πλοιοκτήτες επιλέγουν ελεύθερα τους ναυτικούς, αξιωματικούς και έφεδρους αξιωματικούς της Μαυριτανίας που ναυτολογούν στα σκάφη τους.

2. Οι συμβάσεις εργασίας των ναυτικών συνάπτονται στην Μαυριτανία μεταξύ των πλοιοκτητών ή των αντιπροσώπων τους και των ναυτικών. Οι συμβάσεις αυτές περιλαμβάνουν το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης που ισχύει για τους ενδιαφερομένους, και καλύπτει, μεταξύ άλλων, την ασφάλεια ζωής και τους κινδύνους ατυχημάτων και ασθενειών.

3. Οι όροι αμοιβής δεν μπορούν να είναι κατώτεροι από αυτούς που εφαρμόζονται στα πληρώματα των σκαφών της Μαυριτανίας. Για τους λόγους αποφυγής των διακρίσεων, η συμφωνηθείσα αμοιβή καταβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις των συμβάσεων εργασίας.

4. Οι πλοιοκτήτες των σκαφών της Κοινότητας υποχρεούνται να εξασφαλίσουν για τους ναυτικούς, τους αξιωματικούς και τους μαθητευόμενους αξιωματικούς της Μαυριτανίας τους ίδιους όρους ναυτολόγησης με αυτούς που ισχύουν αντίστοιχα για τους υπόλοιπους ναυτικούς, αξιωματικούς και δοκίμους αξιωματικούς.

5. Ο ναυτικός πρέπει να παρουσιαστεί στον πλοίαρχο του σκάφους την προηγούμενη της προτεινόμενης ημερομηνίας, για την επιβίβασή του. Εάν ο ναυτικός δεν παρουσιαστεί κατά την ημερομηνία και ώρα που προβλέπονται για την επιβίβαση, το σκάφος έχει το δικαίωμα να εγκαταλείψει το λιμένα της Μαυριτανίας έχοντας λάβει βεβαίωση για την απουσία του ναυτικού, την οποία εκδίδει η εποπτεύουσα αρχή.

Οι πλοιοκτήτης υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου το σκάφος να ναυτολογήσει τον αριθμό των ναυτικών που απαιτούνται από την παρούσα συμφωνία, το αργότερο κατά το επόμενο ταξίδι.

6. Οι πλοιοκτήτες κοινοποιούν ανά εξάμηνο, την 1η Ιανουαρίου και την 1η Ιουλίου κάθε έτους, στο Υπουργείο, τον κατάλογο ανά σκάφος των ναυτικών της Μαυριτανίας που έχουν ναυτολογηθεί.

Ενδεχομένως, η έκδοση της αδείας αναστέλλεται εν αναμονή της κοινοποίησης αυτής.

7. Η μη τήρηση μιας των διατάξεων που προβλέπονται στο σημείο 1 ανωτέρω, συνεπάγεται κυρώσεις σύμφωνα με τη νομοθεσία της Μαυριτανίας και μπορεί να έχει ως συνέπεια την αναστολή ή την οριστική αφαίρεση της αδείας σε περίπτωση υποτροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

Τεχνικός έλεγχος

1. Μία φορά το έτος, καθώς επίσης και μετά από μεταβολές της χωρητικότητας του σκάφους ή της κατηγορίας αλιείας, που έχει ως αποτέλεσμα τη χρήση διαφορετικών τύπων αλιευτικών εργαλείων, κάθε σκάφος της Κοινότητας πρέπει να παρουσιάζεται στο λιμάνι του Nouadhibou προκειμένου να υποβληθεί στις επιθεωρήσεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία. Οι έλεγχοι αυτοί πραγματοποιούνται υποχρεωτικά εντός προθεσμίας 48 ωρών από την άφιξη του πλοίου στο λιμάνι.

   Κατά παρέκκλιση από το προηγούμενο εδάφιο, οι λεπτομέρειες για τους τεχνικούς ελέγχους των θυνναλιευτικών σκαφών, των παραγαδιάρικων επιφανείας και των μηχανοτρατών - ψυγείων πελαγικής αλιείας καθορίζονται στα κεφάλαια XIV και XV του παρόντος παραρτήματος.

2. Μετά το πέρας ενός ελέγχου με θετικά αποτελέσματα, χορηγείται βεβαίωση στον πλοίαρχο του σκάφους, ισχύος ίσης προς την άδεια η οποία και παρατείνεται εκ των πραγμάτων για τα σκάφη που ανανεώνουν την άδειά τους εντός του έτους. Ωστόσο, η μέγιστη ισχύς δεν μπορεί να υπερβεί το ένα έτος. Η βεβαίωση αυτή πρέπει να βρίσκεται μονίμως επί του σκάφους.

3. Ο τεχνικός έλεγχος γίνεται για να διαπιστωθεί η συμβατότητα των τεχνικών χαρακτηριστικών και των εργαλείων που βρίσκονται στο σκάφος και να επαληθευτεί εάν τηρούνται οι διατάξεις που αφορούν το πλήρωμα της Μαυριτανίας.

4. Τα έξοδα που αφορούν τους ελέγχους επιβαρύνουν τους πλοιοκτήτες και καθορίζονται σύμφωνα με την κλίμακα την οποία ορίζει η νομοθεσία της Μαυριτανίας. Δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα ποσά που καταβάλλονται κανονικά από τα άλλα σκάφη για τις ίδιες υπηρεσίες.

5. Η μη τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται στα σημεία 1 και 2 έχει ως αποτέλεσμα την αυτόματη ανάκληση της άδειας αλιείας μέχρι ότου ο εφοπλιστής συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

Αναγνώριση των σκαφών

1. Τα σημεία αναγνώρισης κάθε σκάφους της Κοινότητας πρέπει να είναι σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική ρύθμιση. Η ρύθμιση αυτή πρέπει να ανακοινώνεται στο Υπουργείο πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας. Κάθε τροποποίηση πρέπει να κοινοποιείται στο Υπουργείο τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από την έναρξη ισχύος της.

2. Κάθε σκάφος που προβαίνει σε παραλλαγή ή απόκρυψη των εξωτερικών αναγνωριστικών του σημείων εκτίθεται στις κυρώσεις που προβλέπονται από την ισχύουσα ρύθμιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI

Ανάκληση ή αφαίρεση των αδειών

Η ανάκληση ή οριστική αφαίρεση των αδειών αποφασίζονται από τις αρχές της Μαυριτανίας. Κατ' εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας και της νομοθεσίας της Μαυριτανίας, όσον αφορά ένα σκάφος της Κοινότητας, ο πλοίαρχος του σκάφους αυτού οφείλει να διακόψει τις αλιευτικές του δραστηριότητες και να επιστρέψει στο λιμάνι του Nouadhibou. Κατά την άφιξή του στο λιμάνι του Nouadhibou, οφείλει να διαβιβάσει το πρωτότυπο της αδείας του στις αρμόδιες αρχές. Μετά την εκπλήρωση των απαιτούμενων υποχρεώσεων, το Υπουργείο ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την άρση της ανάκλησης και η άδεια επιστρέφεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII

Άλλες παραβάσεις

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται ρητώς από την παρούσα συμφωνία, όλες οι άλλες παραβάσεις συνεπάγονται κυρώσεις σύμφωνα με τη νομοθεσία της Μαυριτανίας.

2. Για τις σοβαρές και πολύ σοβαρές παραβάσεις αλιείας, όπως ορίζονται από τη νομοθεσία της Μαυριτανίας, το Υπουργείο έχει το δικαίωμα να απαγορεύσει προσωρινά ή οριστικά όλες τις αλιευτικές δραστηριότητες στη Μαυριτανία για τα σκάφη, τους πλοιάρχους και ενδεχομένως τους ενδιαφερομένους πλοιοκτήτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIII

Πρόστιμο

Το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται σε σκάφος της Κοινότητας, καθορίζεται στο εσωτερικό μιας ψαλίδας που περιλαμβάνει ένα ελάχιστο και ένα μέγιστο όριο που προβλέπονται από τη νομοθεσία της Μαυριτανίας. Το ποσό αυτό θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο κεφάλαιο III σημείο 3 του παραρτήματος II.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIV

Διατάξεις που εφαρμόζονται στα σκάφη που αλιεύουν άκρως μεταναστευτικά είδη (θυνναλιευτικά και παραγαδιάρικα επιφανείας)

1. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του παραρτήματος I κεφάλαια I και II, οι άδειες των θυνναλιευτικών γρι-γρι εκδίδονται για περιόδους 12 μηνών.

   Το πρωτότυπο της άδειας πρέπει να διατηρείται μονίμως στο σκάφος συνεχώς και να παρουσιάζεται σε κάθε έλεγχο που διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές της Μαυριτανίας.

   Ωστόσο, μόλις λάβουν την κοινοποίηση πληρωμής της προκαταβολής οι αρχές της Μαυριτανίας από την Επιτροπή, οι τελευταίες εγγράφουν το συγκεκριμένο σκάφος στον κατάλογο των σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν, ο οποίος διαβιβάζεται στις αρχές ελέγχου της Μαυριτανίας. Αφετέρου, εν αναμονή της παραλαβής του πρωτοτύπου της άδειας, μπορεί να χορηγηθεί αντίγραφο με τηλεομοιοτυπία της ήδη εκδοθείσας άδειας, προκειμένου να τηρείται επί του σκάφους.

2. Πριν από τη λήψη της αδείας του, κάθε σκάφος υπόκειται στις επιθεωρήσεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του κεφαλαίου IX του παρόντος παραρτήματος, οι επιθεωρήσεις αυτές μπορεί να γίνουν σε λιμάνια της αλλοδαπής που μπορεί να συμφωνηθεί από πριν. Το σύνολο των εξόδων που συνδέονται με την επιθεώρηση αυτή βαρύνει τον πλοιοκτήτη.

3. Τα τέλη που επιβαρύνουν τους πλοιοκτήτες καθορίζονται σε 25 EUR ανά αλιευόμενο τόνο στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας.

4. Οι άδειες εκδίδονται μετά την καταβολή, με μεταφορά σε έναν από τους λογαριασμούς στην αλλοδαπή της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας υπέρ του Δημόσιου Ταμείου της Μαυριτανίας, ενός κατ' αποκοπήν ποσού που αντιστοιχεί στην προκαταβολή που αναφέρεται στα τεχνικά δελτία του πρωτοκόλλου.

5. Τα σκάφη υποχρεούνται να τηρούν ημερολόγιο πλοίου σύμφωνα με το υπόδειγμα της ICCAT που επισυνάπτεται στο προσάρτημα 4 του παρόντος παραρτήματος, για κάθε αλιευτική περίοδο που έχει διανυθεί στα ύδατα της Μαυριτανίας. Το ημερολόγιο αυτό συμπληρώνεται ακόμα και όταν δεν υπάρχουν αλιεύματα.

   Για τις περιόδους για τις οποίες ένα σκάφος, το οποίο αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, δεν βρίσκεται στα ύδατα της Μαυριτανίας, υποχρεούται να συμπληρώνει το ημερολόγιο πλοίου με την ένδειξη «εκτός ΑΟΖ Μαυριτανίας».

   Τα ημερολόγια πλοίου που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, διαβιβάζονται στις αρχές της Μαυριτανίας εντός 15 εργάσιμων ημερών από την άφιξη του σε ένα λιμάνι.

   Αντίγραφο αυτών των εγγράφων αποστέλλεται στα επιστημονικά ινστιτούτα που αναφέρονται στην παράγραφο 6, τρίτο εδάφιο.

6. Η Μαυριτανία καταρτίζει την κατάσταση των τελών που οφείλονται για το διαρρεύσαν ημερολογιακό έτος, με βάση τις δηλώσεις αλιευμάτων ανά κοινοτικό σκάφος και κάθε άλλη πληροφορία που διαθέτει.

   Η κατάσταση κοινοποιείται στην Επιτροπή πριν από τις 31 Μαρτίου για το διαρρεύσαν έτος, η οποία την διαβιβάζει πριν από τις 15 Απριλίου ταυτόχρονα στους πλοιοκτήτες και στις εθνικές αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

   Στην περίπτωση που οι πλοιοκτήτες αμφισβητούν τον πίνακα που έχει υποβληθεί από τη Μαυριτανία, μπορούν να συμβουλευτούν τα αρμόδια επιστημονικά ινστιτούτα για την επαλήθευση των στοιχείων των αλιευμάτων, όπως το Γαλλικό Ινστιτούτο Επιστημονικής Έρευνας για την Ανάπτυξη και τη Συνεργασία (IRD), το Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο της Ισπανίας (IEO) και το Πορτογαλικό Ινστιτούτο Θαλάσσιας Έρευνας (IPIMAR). Κατόπιν συντονίζονται με τις αρχές της Μαυριτανίας για να θεσπίσουν τον τελικό πίνακα πριν από τις 15 Μαΐου του τρέχοντος έτους. Σε περίπτωση που δεν υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους οι πλοιοκτήτες κατά την ημερομηνία αυτή, η κατάσταση που έχει θεσπιστεί από τη Μαυριτανία θεωρείται ως οριστική. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή την τελική κατάσταση που αφορά το δικό τους στόλο.

   Κάθε ενδεχομένη επιπλέον πληρωμή σε σχέση με την προκαταβολή πραγματοποιείται από τους πλοιοκτήτες στις αρμόδιες για την αλιεία υπηρεσίες της Μαυριτανίας το αργότερο στις 31 Μαΐου του ιδίου έτους.

   Ωστόσο, εάν το ποσό της οριστικής κατάστασης είναι χαμηλότερο από το ποσό της προκαταβολής που αναφέρεται στην παράγραφο 4, το αντίστοιχο υπόλοιπο δεν ανακτάται από τον πλοιοκτήτη.

7. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του παραρτήματος II κεφάλαιο I, τα σκάφη υποχρεούνται, εντός τριών ωρών μετά από κάθε είσοδο και έξοδο από τη ζώνη, να ανακοινώνουν αμέσως προς τις αρχές της Μαυριτανίας, κατά προτίμηση με τηλεομοιοτυπία και, ελλείψει αυτής, με τον ασύρματο, τη θέση τους και τα αλιεύματα που διατηρούν επί του σκάφους.

   Ο αριθμός της τηλεομοιοτυπίας και η συχνότητα ασυρμάτου ανακοινώνονται από την εποπτεύουσα αρχή.

   Αντίγραφο των κοινοποιήσεων με τηλεομοιοτυπία ή της καταχώρησης των κοινοποιήσεων μέσω ασυρμάτου, διατηρείται από τις αρχές της Μαυριτανίας και τους πλοιοκτήτες, μέχρι την έγκριση, από κάθε ένα από τα δύο μέρη, της οριστικής κατάστασης των τελών που αναφέρεται στην παράγραφο 6.

8. Κατά παρέκκλιση από το κεφάλαιο VIII του παρόντος παραρτήματος, τα θυνναλιευτικά γρι γρι υποχρεούνται να ναυτολογούν τουλάχιστον έναν ναυτικό της Μαυριτανίας ανά σκάφος και τα θυνναλιευτικά που αλιεύουν με καλάμι ναυτολογούν υποχρεωτικά τρεις ναυτικούς της Μαυριτανίας ανά σκάφος, συμπεριλαμβανομένων των αξιωματικών, των δοκίμων αξιωματικών και του επιστημονικού παρατηρητή κατά την πραγματική διάρκεια του ταξιδίου.

9. Κατά παρέκκλιση από το παράρτημα II κεφάλαιο V σημείο 1, τα θυνναλιευτικά που αλιεύουν με καλάμι, μετά από αίτηση των αρχών της Μαυριτανίας και κατόπιν κοινής συμφωνίας με τους ενδιαφερόμενους πλοιοκτήτες, μπορούν να επιβιβάσουν στο σκάφος για μια συμφωνηθείσα περίοδο, έναν επιστημονικό παρατηρητή ανά σκάφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XV

Διατάξεις που εφαρμόζονται στις μηχανότρατες -ψυγεία πελαγικής αλιείας

1. Η άδεια αλιείας πρέπει να διατηρείται σε κάθε σκάφος. Εάν, για πρακτικούς λόγους, το πρωτότυπο της αδείας δεν κατέστη δυνατόν να παραληφθεί από το σκάφος, αρκεί η ύπαρξη ενός αντιγράφου ή τηλεομοιοτυπίας.

2. Κατά παρέκκλιση από το κεφάλαιο IX του παρόντος παραρτήματος, οι εκ των προτέρων επιθεωρήσεις των σκαφών θα πραγματοποιούνται στην Ευρώπη. Τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής δύο ατόμων που ορίζονται από το Υπουργείο για να πραγματοποιήσουν τις επιθεωρήσεις αυτές, επιβαρύνουν τους πλοιοκτήτες.

3. Τα τέλη, τα οποία περιλαμβάνουν όλες τις εθνικές και τοπικές επιβαρύνσεις φορολογικού χαρακτήρα, καθώς και το ανώτατο όριο των αλιευμάτων ανά τύπο σκάφους, αναφέρονται στα τεχνικά δελτία του πρωτοκόλλου.

   Για κάθε επιπλέον αλιευόμενο τόνο, πέρα από το ανώτατο όριο που καθορίζεται ανά τύπο σκάφους, καταβάλλονται 19 EUR πραγματοποιείται από τους πλοιοκτήτες υπέρ του Δημόσιου Ταμείου της Μαυριτανίας. Οι καταστάσεις υπολογισμού των αλιευμάτων θεσπίζονται με κοινή συμφωνία το αργότερο ένα μήνα μετά από το τέλος κάθε έτους.

   Η πληρωμή των τελών καθώς και των ενδεχομένων επιπλέον ποσών, πραγματοποιείται σε έναν από τους λογαριασμούς στην αλλοδαπή, της Κεντρικής Τράπεζας της Μαυριτανίας υπέρ του Δημοσίου Ταμείου της Μαυριτανίας.

4. Κατά παρέκκλιση από το παράρτημα II κεφάλαιο I, όλα τα σκάφη ανακοινώνουν στην εποπτεύουσα αρχή, την ημερομηνία και την ώρα καθώς και τη θέση τους κατά την είσοδο και έξοδο στην και από τη ζώνη αλιείας της Μαυριτανίας: 12 ώρες πριν όσον αφορά τις εισόδους και 24 πριν όσον αφορά τις εξόδους.

5. Κατά παρέκκλιση από το κεφάλαιο VIII του παρόντος παραρτήματος, τα σκάφη ναυτολογούν ναυτικούς από τη Μαυριτανία τουλάχιστον:

   — 5, από τους οποίους έναν επιστημονικό παρατηρητή, σε κάθε σκάφος, του οποίου ο συνολικός αριθμός του πληρώματος είναι χαμηλότερος ή ίσος με 30 μέλη,

   — 6, από τους οποίους, έναν επιστημονικό παρατηρητή, σε κάθε σκάφος, του οποίου ο συνολικός αριθμός του πληρώματος είναι χαμηλότερος ή ίσος με 30 μέλη.

   Κατά τα δύο τελευταία έτη του πρωτοκόλλου, οι αριθμοί αυτοί αυξάνονται κατά μία μονάδα.

6. Οι πλοιοκτήτες μεριμνούν για την μεταφορά, με έξοδά τους, των ναυτικών και των επιστημονικών παρατηρητών της Μαυριτανίας.

7. Τουλάχιστον δεκαπέντε εκφορτώσεις θα πραγματοποιούνται ετησίως στα χωρικά ύδατα της Μαυριτανίας στο πλαίσιο της τήρησης της διαδικασίας που προβλέπεται στο παράρτημα II, κεφάλαιο III του πρωτοκόλλου.

8. Σε περίπτωση παράβασης που διαπιστώθηκε μετά από έλεγχο, ο πλοίαρχος πρέπει να υπογράφει τη σχετική βεβαίωση. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του παραρτήματος II κεφάλαιο VII σημείο 2, το σκάφος μπορεί έτσι να συνεχίσει την αλιεία. Οι πλοιοκτήτες έρχονται σε επαφή χωρίς καθυστέρηση με το Υπουργείο για να βρουν μια λύση σχετικά με την παράβαση αυτή. Εάν το θέμα δεν διευθετηθεί μέσα σε 72 ώρες, πρέπει να κατατεθεί τραπεζική εγγύηση από τους πλοιοκτήτες για να καλυφθούν τα ενδεχόμενα πρόστιμα.

Προσάρτημα 1

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ — ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

I. ΑΙΤΩΝ

1. Ονοματεπώνυμο του πλοιοκτήτη: .....

2. Ονομασία της εταιρείας ή του αντιπροσώπου του εφοπλιστή: .....

3. Διεύθυνση της εταιρείας ή του αντιπροσώπου του εφοπλιστή: .....

.....

4. Τηλέφωνο: ..... Τηλεομοιοτυπία: ..... Τηλέτυπο: .....

5. Ονοματεπώνυμο του πλοιάρχου: ..... Εθνικότητα: .....

II. ΣΚΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΤΟΥ

1. Όνομα του σκάφους: .....

2. Εθνικότητα σημαίας: .....

3. Αριθ. νηολογίου: .....

4. Λιμάνι νηολογίου: .....

5. Έτος και τόπος ναυπήγησης: .....

6. Χαρακτηριστικά κλήσεως ασυρμάτου: ..... Συχνότητα κλήσεως ασυρμάτου: .....

7. Υλικό κατασκευής: Χάλυβας ☐ Ξύλο ☐ Πολυεστέρας ☐ Άλλο υλικό ☐

III. ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

1. Ολικό μήκος: ..... Πλάτος: .....

2. Χωρητικότητα (σε ΚΟΧ): .....

3. Ισχύς κύριας μηχανής σε ίππους: ..... Μάρκα: ..... Τύπος: .....

4. Τύπος σκάφους: ..... Κατηγορία αλιείας: .....

5. Αλιευτικά εργαλεία: .....

6. Συνολικός αριθμός πληρώματος: .....

7. Μέθοδος διατήρησης αλιευμάτων: Νωπά ☐ Ψύξη ☐ Μεικτή ☐ Κατάψυξη ☐

8. Ικανότητα κατάψυξης ανά 24ωρο (σε τόνους): .....

9. Χωρητικότητα αμπαριών: ....., Αριθμός .....

Έγινε στ. ....., στις .....

.....

(Υπογραφή του αιτούντος)

Προσάρτημα 2

ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ,

ΣΤΗΛΗ αριθ. 1

Ημερολόγιο αλιείας

Όνομα του σκάφους (1) ..... Αναχώρηση (4) ..... Ημερ. (6) Ημέρ. Μήνας Έτος Ώρα

Χαρακτηριστικά κλήσης ασυρμάτου (2) .....

Όνομα του καπετάνεος (3) ..... Επιστροφή (5) ..... Ημερ. (6) Ημέρ. Μήνας Έτος Ώρα

Εργαλείο (7) Κωδικός εργαλείου (8) Μέγεθος ματιών διχτυών (9) Διαστάσεις εργαλείου (10)

..... Υπογραφή του πλοιάρχου (11)

ΣΤΗΛΗ αριθ. 2				ΣΤΗΛΗ αριθ. 3 Διαγράψατε τον πίνακα «Α» ή «Β» που δεν χρησιμοποιήθηκε														ΣΤΗΛΗ αριθ. 4		
				Εκτίμηση των ποσοτήτων που αλιεύτηκαν ανά είδος: (σε χιλιόγραμμα) (16) (ή σχόλια σχετικά με διακοπές αλιείας)															Συνολικό βάρος αλιευμάτων (kg)	Συνολικό βάρος ψαριών (kg)	Συνολικό βάρος ιχθυαλεύρων (kg)
Ημερ.	Στατιστικός τομέας	Αριθμός αλιευτικών επιχειρήσεων	Χρόνος Αλιεία (ώρα)	Σαβρίδι A	Σαρδέλα	Φρίσα	Γαύρος	Σκουμπρί	Σπαθόψαρο	Τονοειδή	Μερλούκιος	Κεφαλάς	Καλαμάρι	Σουπιά	Χταπόδι	Γαρίδες	Αστακός	Άλλα ψάρια			
				Αστακός B	Ροζ γαρίδα	Astado	Carabineros	Άλλες γαρίδες	Τόνος μακρύπτερος	Ρόζ αστακός	Άλλα οστρακόδερμα	Rape	Μερλούκιος	Άλλα ψάρια	Διάφορα κεφαλόποδα	Διάφορα οστρακοειδή					
(12)	(13)	(14)	(15)																(17)	(18)	(19)

Προσάρτημα 3

ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ,

ΔΗΛΩΣΗ ΕΚΦΟΡΤΩΣΗΣ/ΜΕΤΑΦΟΡΤΩΣΗΣ

			Ημέρα	Μήνας	Έτος	Ώρα
(α)	Όνομα του σκάφους (1)	Αναχώρηση (4)	Ημερ. (6)			
	Χαρακτηριστικά κλήσεως ασυρμάτου (2)					
	Όνομα του σκάφους (3)	Επιστροφή (5)	Ημερ. (6)			

Εθνικότητα	Χαρακτηριστικά κλήσεως ασυρμάτου	Όνομα του σκάφου

.....
Υπογραφή πλοιάρχου του αλιευτικού σκάφους

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΑΤΕ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΣΕ ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ

Είδος (θ)	Εμπορική κατηγορία (γ)	Παρουσίαση (δ)	Καθαρό βάρος (ε)	Τιμή πώλησης (στ)	Νόμισμα (ζ)	Είδος (θ)	Εμπορική κατηγορία (γ)	Παρουσίαση (δ)	Καθαρό βάρος (ε)	Τιμή πώλησης (στ)	Νόμισμα (ζ)

Προσάρτημα 4

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ (ICCAT) ΑΛΙΕΙΑΣ ΘΥΝΝΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ

	Παραγάδι
	Ζωντανό δόλωμα
	Γρι-γρι
	Τράτα
	Άλλα

Όνομα του σκάφους	Ολική χωρητικότητα του σκάφους:		Μήνας	Ημέρα	Έτος	Λιμάνι
Χώρα σημαίας:	Χωρητικότητα (Μ.Τ.):	Απόπλους:				
Αριθ. νηολογίου:	Όνομα του πλοίαρχου του σκάφους					
Όνομα του πλοιοκτήτη:	Αριθμός πληρώματος:	Επιστροφή του σκάφους:				
Διεύθυνση:	Ημερ. έκθεσης:	Αριθμός ημερών στη θάλασσα:		Αριθμός ημερών: αλιείας		Αριθμός ταξιδίου:	
	(Συντάκτης):			Αριθμός ρίψης εργαλείων στη θάλασσα:			

Ημερομηνία:		Τομέας		Θερμοκρασία επιφανειακού ύδατος (°C)	Αλιευτική προσπάθεια Αριθμός χρησιμοποιούμενων εργαλείων	Αλιεύματα																				Ισco usado na pesca Χρησιμοποιηθέν δόλωμα			
Μήνας	Ημέρα	Γεωγραφικό πλάτος B/N	Γεωγραφικό μήκος Α/Δ			Τόνος *Thunnus thynnus or maccoyi*		Τόνος κιτρινόπτερος *Thunnus albacares*		(Μεγαλόφθαλμος τόνος) *Thunnus obesus*		(Τόνος μακρύπτερος) *Thunnus alalunga*		(Ξιφίας) *(Ξιφίας) gladius*		(Strip Marlin) (Λευκό μάρλιν) *Tetraptunus audax ou albidus*		(Μαύρο μαρλίν) *Makaira indica*		(Ιστιοφόρος) *Istiophorus albicane or platypterus*		Παλαμίδα *Katsuwonus pelamis*		(Διάφορα ψάρια)		Ημερήσια συνολική ποσότητα) (θάρος σε kg)		Απορρίπτος ζωντανό	Καλαμάρι	App t vivant	Λοιπά
						Αριθ.	Poids kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg	Αριθ.	kg				
ΒΑΡΟΣ ΕΚΦΟΡΤΩΣΗΣ (ΣΕ KG)																													

Παρατηρήσεις

1 — Χρησιμοποιήσατε ένα φύλλο ανά μήνα και μία γραμμή ανά ημέρα.

2 — Στο τέλος κάθε ταξιδιού αποστείλατε αντίγραφο του ημερολογίου στον ανταποκριτή σας ή στην CCAT, Calle Corazon de Marva, 8, 28002 Madrid. Ισπανία.

3 — Ως «ημέρα» νοείται η ημέρα πόντισης του παραγαδιού.

4 — Η αλιευτική περιοχή αφορά το στίγμα του σκάφους. Στρογγυλέψτε τα πρώτα λεπτά και καταγράψτε τις μοίρες γεωγραφικού πλάτους και μήκους. Βεβαιωθείτε ότι σημειώνετε B/N και Α/Δ.

5 — Η τελευταία γραμμή — θάρος εκφόρτωσης — πρέπει να συμπληρώνεται μόνο κατά το τέλος του ταξιδίου. Θα πρέπει να καταχωρείται το πραγματικό θάρος κατά τον χρόνο της εκφόρτωσης.

6 — Όλα τα στοιχεία του παρόντος προσαρτήματος έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΖΩΝΗ ΤΗΣ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Είσοδος και έξοδος από την αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας

1. Εκτός από τα θυνναλιευτικά, τα παραγαδιάρικα σκάφη επιφανείας και τις μηχανότρατες-ψυγεία πελαγικής αλιείας, τα σκάφη της Κοινότητας που αλιεύουν στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας πρέπει υποχρεωτικά να εισέρχονται και να εξέρχονται από την αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας από ένα από τα δύο σημεία διέλευσης που αναφέρονται κατωτέρω, παρουσία της εποπτεύουσας αρχής:

   — βόρειο σημείο διέλευσης που ορίζεται από τις συντεταγμένες: 20°40'Β — 17°04'Δ

   — νότιο σημείο διέλευσης που ορίζεται από τις συντεταγμένες: 16°20'Β — 16°40'Δ

2. Οι πλοιοκτήτες ανακοινώνουν στην εποπτεύουσα αρχή τις εισόδους και τις εξόδους των σκαφών τους από την αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας με τηλεομοιοτυπία, τηλεαντίγραφο ή ταχυδρομικώς στους αριθμούς (τέλεξ και τέλεφαξ) και στη διεύθυνση που αναφέρεται στο σημείο 1 του παρόντος παραρτήματος.

   Κάθε τροποποίηση των αριθμών επικοινωνίας και των διευθύνσεων θα κοινοποιείται στην αντιπροσωπεία εντός προθεσμίας 15 ημερών πριν από την έναρξη ισχύος της.

3. Οι ανακοινώσεις που αναφέρονται στο σημείο 2 ανωτέρω πραγματοποιούνται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

   α) *όσον αφορά τις εισόδους:*

      Οι είσοδοι πρέπει να ανακοινώνονται τουλάχιστον 24 ώρες πριν και πρέπει να παρέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες:

      — η θέση του σκάφους κατά την ανακοίνωση,

      — το σημείο διέλευσης κατά την είσοδο,

      — η ημέρα, η ημερομηνία και η ώρα διέλευσης από το σημείο αυτό,

      — τα αλιεύματα ανά είδος που διατηρούνται επί του σκάφους τη στιγμή της ανακοίνωσης, για τα σκάφη που ανακοίνωσαν προηγουμένως την κατοχή αλιευτικής αδείας για μια άλλη αλιευτική ζώνη της υποπεριοχής. Στην περίπτωση αυτή, η εποπτεύουσα αρχή θα έχει πρόσβαση στο ημερολόγιο αλιείας που αφορά την εν λόγω αλιευτική ζώνη και η διάρκεια του ελέγχου θα μπορεί να υπερβαίνει την προθεσμία που προβλέπεται στο σημείο 5 του παρόντος κεφαλαίου.

   β) *όσον αφορά τις εξόδους:*

      Οι έξοδοι πρέπει να ανακοινώνονται τουλάχιστον 48 ώρες πριν για το βόρειο σημείο διέλευσης και τουλάχιστον 72 ώρες πριν για το νότιο σημείο διέλευσης, και πρέπει να παρέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες:

      — η θέση του σκάφους κατά την ανακοίνωση,

      — το σημείο διέλευσης κατά την έξοδο,

      — η ημέρα, η ημερομηνία και η ώρα διέλευσης από το σημείο αυτό,

      — τα αλιεύματα, ανά είδος που διατηρούνται επί του σκάφους τη στιγμή της ανακοίνωσης.

4. Πριν από κάθε είσοδο ή έξοδο, τα σκάφη επικοινωνούν μέσω ασυρμάτου στη συχνότητα της εποπτεύουσας αρχής τουλάχιστον 6 ώρες πριν από την προβλεπόμενη στην κοινοποίηση ώρα.

5. Οι διαδικασίες ελέγχου δεν πρέπει σε κανονικές περιπτώσεις να διαρκούν πάνω από μία ώρα για τις εισόδους και περισσότερες από τρεις ώρες για τις εξόδους.

6. Σε περίπτωση καθυστέρησης ή απουσίας της εποπτεύουσας αρχής, τα σκάφη μπορούν να συνεχίσουν την πορεία τους και μετά τις προθεσμίες που αναφέρονται στο σημείο 5 ανωτέρω.

   Σε περίπτωση καθυστέρησης ή απουσίας των σκαφών, η εποπτεύουσα αρχή μπορεί να θεωρήσει την κοινοποίηση εισόδου ή εξόδου ως μη γενομένη, μετά τις προθεσμίες που αναφέρονται στο σημείο 5 ανωτέρω.

7. Σε περίπτωση μαζικών εισόδων ή εξόδων, επιταχύνονται οι εργασίες ελέγχου.

8. Η μη τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται στα σημεία 1 έως 6 ανωτέρω, συνεπάγεται τις ακόλουθες κυρώσεις:

α) για την πρώτη φορά:

— το σκάφος αναγκάζεται να μεταβάλλει πορεία,

— το φορτίο επί του σκάφους εκφορτώνεται και κατάσχεται υπέρ του Δημόσιου Ταμείου,

— το σκάφος καταβάλλει πρόστιμο ίσο προς το ελάχιστο της ψαλίδας που προβλέπεται από τη νομοθεσία της Μαυριτανίας·

β) για τη δεύτερη φορά:

— το σκάφος αναγκάζεται να μεταβάλλει πορεία,

— το φορτίο επί του σκάφους εκφορτώνεται και κατάσχεται υπέρ του Δημόσιου Ταμείου,

— το σκάφος καταβάλλει πρόστιμο σύμφωνα με τη νομοθεσία της Μαυριτανίας,

— η άδεια ακυρώνεται για το υπόλοιπο της περιόδου ισχύος της·

γ) για την τρίτη φορά:

— το σκάφος αναγκάζεται να μεταβάλλει πορεία,

— το φορτίο επί του σκάφους εκφορτώνεται και κατάσχεται υπέρ του Δημοσίου Ταμείου,

— η άδεια αφαιρείται οριστικά,

— ο πλοίαρχος και το σκάφος αποκλείονται από κάθε δραστηριότητα στη Μαυριτανία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Αβλαβής διέλευση

Όταν τα αλιευτικά σκάφη της Κοινότητας ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης στη ζώνη ναυσιπλοΐας της Μαυριτανίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θαλάσσης και τις σχετικές εθνικές και διεθνείς νομοθεσίες, πρέπει να ασφαλίζονται όλα τα αλιευτικά τους εργαλεία με κατάλληλο τρόπο ώστε να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν αμέσως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Μεταφορτώσεις

1. Οι μεταφορτώσεις των αλιευμάτων των σκαφών της Κοινότητας πραγματοποιούνται στα λιμάνια της Μαυριτανίας.

2. Κάθε σκάφος της Κοινότητας που επιθυμεί να πραγματοποιήσει μεταφόρτωση αλιευμάτων, υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται στα σημεία 3 και 4 κατωτέρω.

3. Οι πλοιοκτήτες των σκαφών αυτών κοινοποιούν στην εποπτεύουσα αρχή, τουλάχιστον 24 ώρες νωρίτερα, με ανακοινώσεις που προβλέπονται στο σημείο 2 του κεφαλαίου I του παρόντος παραρτήματος, τις ακόλουθες πληροφορίες:

— το όνομα των αλιευτικών σκαφών που πραγματοποιούν τη μεταφόρτωση,

— το όνομα του πλοίου μεταφοράς,

— την ποσότητα ανά είδος που πρόκειται να μεταφορτωθεί,

— την ημέρα, την ημερομηνία και την ώρα της μεταφόρτωσης.

4. Η μεταφόρτωση θεωρείται ως έξοδος από την αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας. Τα σκάφη πρέπει επομένως να υποβάλουν στην εποπτεύουσα αρχή τα πρωτότυπα ημερολόγια αλιείας και του παραρτήματος του ημερολογίου αλιείας και να κοινοποιήσουν την πρόθεσή τους ότι θέλουν να συνεχίσουν την αλιεία ή ότι θέλουν να εξέλθουν από την αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας.

5. Κάθε μεταφόρτωση αλιευμάτων που δεν αναφέρεται στο σημείο 1 έως 4 ανωτέρω απαγορεύεται στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας. Κάθε παράβαση της διάταξης αυτής συνεπάγεται κυρώσεις που προβλέπονται στην ισχύουσα νομοθεσία της Μαυριτανίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Επιθεώρηση και έλεγχος

1. Οι πλοίαρχοι των σκαφών της Κοινότητας επιτρέπουν και διευκολύνουν την επιβίβαση στο σκάφος και την εκπλήρωση των καθηκόντων κάθε υπαλλήλου της Μαυριτανίας που είναι επιφορτισμένος με την επιθεώρηση και τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

   Η παρουσία επί του σκάφους των εν λόγω υπαλλήλων δεν υπερβαίνει το χρόνο που απαιτείται για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

   Μετά το πέρας του ελέγχου, χορηγείται βεβαίωση στον πλοίαρχο του σκάφους.

2. Η Κοινότητα, ως συμβαλλόμενο μέρος, αναλαμβάνει τη δέσμευση να διατηρήσει το ειδικό πρόγραμμα ελέγχου στα κοινοτικά λιμάνια. Περιλήψεις των εκθέσεων των ελέγχων που πραγματοποιούνται διαβιβάζονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στο Υπουργείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Επιστημονικοί παρατηρητές της Μαυριτανίας επί των σκαφών της Κοινότητας

Θεσπίζεται ένα σύστημα παρατήρησης για τα σκάφη της Κοινότητας.

1. Κάθε σκάφος της Κοινότητας που έχει στην κατοχή του άδεια αλιείας για την αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας, εξαιρουμένων των θυνναλιευτικών γρι γρι, επιβιβάζει έναν επιστημονικό παρατηρητή της Μαυριτανίας. Σε κάθε περίπτωση, επιβιβάζεται μόνον ένας επιστημονικός παρατηρητής ανά σκάφος.

   Το Υπουργείο ανακοινώνει στην Επιτροπή, κάθε τρίμηνο, πριν από την έκδοση των αδειών, τον κατάλογο των σκαφών που έχουν οριστεί, για την επιβίβαση ενός επιστημονικού παρατηρητή.

2. Η επιβίβαση ενός επιστημονικού παρατηρητή σε ένα σκάφος διαρκεί όσο ο χρόνος ενός αλιευτικού ταξιδιού. Ωστόσο, μετά από ρητή αίτηση του Υπουργείου, η επιβίβαση αυτή μπορεί να κατανεμηθεί σε περισσότερα αλιευτικά ταξίδια σε συνάρτηση με τη μέση διάρκεια των αλιευτικών ταξιδιών που προβλέπονται για το συγκεκριμένο σκάφος. Η αίτηση αυτή διατυπώνεται από το Υπουργείο κατά την ανακοίνωση του ονόματος του επιστημονικού παρατηρητή που ορίζεται για επιβίβαση στο σχετικό σκάφος.

   Επίσης, σε περίπτωση που επισπεύδεται το αλιευτικό ταξίδι, ο επιστημονικός παρατηρητής μπορεί να χρειαστεί να πραγματοποιήσει νέο αλιευτικό ταξίδι στο ίδιο σκάφος.

3. Το Υπουργείο ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα ονόματα των επιστημονικών παρατηρητών που έχουν οριστεί και διαθέτουν τα απαιτούμενα έγγραφα, τουλάχιστον επτά εργάσιμες ημέρες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία για την επιβίβασή τους.

4. Όλα τα έξοδα που συνδέονται με τις δραστηριότητες των επιστημονικών παρατηρητών, συμπεριλαμβανομένων των μισθών, αμοιβών, αποζημιώσεων του επιστημονικού παρατηρητή, βαρύνουν το Υπουργείο. Σε περίπτωση επιβίβασης ή αποβίβασης του επιστημονικού παρατηρητή σε έναν λιμένα της αλλοδαπής, τα έξοδα ταξιδίου, καθώς και οι ημερήσιες αποζημιώσεις, βαρύνουν τον πλοιοκτήτη έως ότου αφιχθεί ο παρατηρητής στο σκάφος σε λιμάνι της Μαυριτανίας.

5. Οι πλοίαρχοι των σκαφών που ορίζονται να επιβιβάσουν έναν επιστημονικό παρατηρητή, λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση της επιβίβασης και της αποβίβασής του.

   Οι όροι παραμονής στο σκάφος του επιστημονικού παρατηρητή είναι αυτοί που ισχύουν για τους αξιωματικούς του σκάφους.

   Ο επιστημονικός παρατηρητής διαθέτει όλα τα αναγκαία μέσα για την άσκηση των καθηκόντων του. Ο πλοίαρχος του παρέχει πρόσβαση στα μέσα επικοινωνίας που είναι απαραίτητα για την άσκηση των καθηκόντων του, στα έγγραφα που συνδέονται άμεσα με τις δραστηριότητες αλιείας του σκάφους, δηλαδή το ημερολόγιο του πλοίου και το παράρτημά του, το βιβλίο ναυσιπλοΐας, καθώς και στους αναγκαίους χώρους του σκάφους, προκειμένου να διευκολύνει την εκπλήρωση των καθηκόντων παρατήρησης.

6. Η επιβίβαση ή η απόβαση του επιστημονικού παρατηρητή πραγματοποιείται γενικά στα λιμάνια της Μαυριτανίας κατά την έναρξη του πρώτου αλιευτικού ταξιδίου που ακολουθεί την κοινοποίηση του καταλόγου των οριζομένων σκαφών.

Οι πλοιοκτήτες κοινοποιούν στο Υπουργείο τα μέσα επικοινωνίας που αναφέρονται στο κεφάλαιο I του παρόντος παραρτήματος, εντός προθεσμίας 30 ημερών από την κοινοποίηση αυτή, τις ημερομηνίες και τα λιμάνια που προβλέπονται για την επιβίβαση του επιστημονικού παρατηρητή.

7. Ο επιστημονικός παρατηρητής πρέπει να παρουσιασθεί στον πλοίαρχο του οριζομένου σκάφους την προηγουμένη της ημερομηνίας που προτείνεται για την επιβίβασή του. Σε περίπτωση που δεν παρουσιασθεί ο επιστημονικός παρατηρητής κατά την ημερομηνία επιβίβασης, το σκάφος έχει δικαίωμα να εγκαταλείψει το λιμάνι της Μαυριτανίας αφού λάβει πιστοποιητικό απουσίας του επιστημονικού παρατηρητή που εκδίδεται από την εποπτεύουσα αρχή.

8. Οι πλοιοκτήτες συμβάλλουν στα έξοδα επιστημονικής παρατήρησης με ποσό 3,5 ευρώ/ΚΟΧ/τρίμηνο και ανά σκάφος. Η συνεισφορά αυτή καταβάλλεται μαζί με τα τέλη αδειών και επιπλέον αυτών.

Για τα σκάφη πελαγικής αλιείας, ανεξάρτητα από την παρουσία επιστημονικών παρατηρητών επ'αυτών, οι πλοιοκτήτες συνεισφέρουν στα έξοδα των επιστημονικών παρατηρητών με 350 ευρώ ανά μήνα και ανά σκάφος.

9. Η μη τήρηση από τον πλοιοκτήτη των διατάξεων που αφορούν τον επιστημονικό παρατηρητή, επιφέρει την αυτόματη ανάκληση της άδειας αλιείας μέχρι την εκπλήρωση, εκ μέρους του πλοιοκτήτη, των υποχρεώσεών του.

10. Ο επιστημονικός παρατηρητής πρέπει να διαθέτει:

— επαγγελματικά προσόντα,

— κατάλληλη πείρα σε θέματα αλιείας και

— εμπεριστατωμένη γνώση των διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου και της ισχύουσας νομοθεσίας της Μαυριτανίας.

11. Ο επιστημονικός παρατηρητής μεριμνά για την τήρηση των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας από τα σκάφη της Κοινότητας που ασκούν δραστηριότητες στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας.

Συντάσσει έκθεση σχετικά με αυτό το θέμα. Ειδικότερα:

— παρατηρεί τις αλιευτικές δραστηριότητες των σκαφών,

— επαληθεύει τη θέση των σκαφών που ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες,

— προβαίνει σε βιολογικές δειγματοληψίες στο πλαίσιο επιστημονικών προγραμμάτων,

— καταγράφει τα αλιευτικά εργαλεία και το μέγεθος των ματιών των χρησιμοποιουμένων διχτυών,

— ελέγχει τα στοιχεία που περιέχονται στο ημερολόγιο αλιείας.

12. Όλα τα καθήκοντα παρατήρησης περιορίζονται στις αλιευτικές δραστηριότητες και στις συναφείς δραστηριότητες που διέπονται από την παρούσα συμφωνία.

13. Ο επιστημονικός παρατηρητής:

— λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου οι συνθήκες επιβίβασης του καθώς και η παρουσία του επί του σκάφους να μην διακόπτουν ή να παρεμποδίζουν τις αλιευτικές δραστηριότητες,

— χρησιμοποιεί τα μέσα και τις εγκεκριμένες διαδικασίες μέτρησης για τη μέτρηση του μεγέθους των ματιών των χρησιμοποιουμένων διχτυών στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας,

— σέβεται τα αγαθά και τον εξοπλισμό του σκάφους καθώς και τον εμπιστευτικό χαρακτήρα όλων των εγγράφων που ανήκουν στο σκάφος αυτό.

14. Κατά το τέλος της περιόδου παρατήρησης και πριν αποχωρήσει από το σκάφος, ο επιστημονικός παρατηρητής συντάσσει έκθεση σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφαίνεται στο προσάρτημα 2 του παρόντος παραρτήματος. Υπογράφει την έκθεση παρουσία του πλοιάρχου, ο οποίος μπορεί να προσθέσει ή να ζητήσει να προστεθούν όλες οι παρατηρήσεις τις οποίες θεωρεί χρήσιμες, ακολουθούμενες από την υπογραφή του. Αντίγραφο της έκθεσης επιδίδεται στον πλοίαρχο του σκάφους κατά την αποβίβαση του επιστημονικού παρατηρητή.

15. Οι αρχές που παραλαμβάνουν τις εκθέσεις των επιστημονικών παρατηρητών, έχουν την υποχρέωση να ελέγχουν, το ταχύτερο δυνατόν, το περιεχόμενο και τα συμπεράσματα.

Αν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι έχουν διαπραχθεί παραβάσεις, λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, της κίνησης διοικητικής διαδικασίας κατά των υπευθύνων φυσικών ή νομικών προσώπων. Οι διαδικασίες που κινούνται, πρέπει να επιβάλλουν, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, πραγματική αποστέρηση των υπευθύνων από το οικονομικό όφελος της παράβασης ή να παράγουν ανάλογα προς τη σοβαρότητα της παράβασης αποτελέσματα κατά τρόπο ώστε να αποθαρρύνουν αποτελεσματικά άλλες παραβάσεις ιδίου τύπου.

Αν το λιμάνι αποβίβασης βρίσκεται σε ένα κράτος μέλος εκτός αυτού της σημαίας, το πρώτο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος της σημαίας σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Σύστημα αμοιβαίας παρατήρησης των χερσαίων ελέγχων

Τα συμβαλλόμενα μέρη αποφασίζουν να θέσουν σε εφαρμογή ένα σύστημα αμοιβαίας παρατήρησης των χερσαίων ελέγχων, το οποίο αποσκοπεί στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του ελέγχου.

1. *Στόχοι*

Συνδρομή στους ελέγχους και στις επιθεωρήσεις που πραγματοποιούνται από τις εθνικές υπηρεσίες ελέγχου, προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας.

2. *Καθεστώς που διέπει τους παρατηρητές*

Οι αρμόδιες αρχές κάθε συμβαλλομένου μέρους ορίζουν τον παρατηρητή τους και κοινοποιούν το όνομά του στο άλλο συμβαλλόμενο μέρος.

Ο παρατηρητής πρέπει να διαθέτει:

— επαγγελματικά προσόντα,

— κατάλληλη πείρα σε θέματα αλιείας και

— εμπεριστατωμένη γνώση των διατάξεων της συμφωνίας και του παρόντος πρωτοκόλλου.

Όταν ο παρατηρητής συμμετέχει στις επιθεωρήσεις, αυτές διεξάγονται από τις εθνικές υπηρεσίες ελέγχου και δεν μπορεί, με δική του πρωτοβουλία, να ασκήσει αρμοδιότητες επιθεώρησης που ανατίθενται στους εθνικούς υπαλλήλους.

Όταν συνοδεύει τους εθνικούς υπαλλήλους, ο παρατηρητής έχει πρόσβαση στα σκάφη, τους χώρους και τα έγγραφα που αποτελούν αντικείμενο επιθεώρησης από τους υπαλλήλους.

3. *Καθήκοντα των παρατηρητών*

Ο παρατηρητής συνοδεύει τις εθνικές υπηρεσίες ελέγχου στις επιθεωρήσεις τους στα λιμάνια, στα σκάφη που είναι αγκυροβολημένα, στα κέντρα πώλησης με πλειστηριασμό, στα ιχθυοπωλεία, στις ψυκτικές αποθήκες και στους άλλους χώρους που έχουν σχέση με τις εκφορτώσεις και την αποθήκευση ιχθύων πριν από την πρώτη πώληση στον τόπο όπου πραγματοποιείται η πρώτη διάθεση στην αγορά.

Ο παρατηρητής συντάσσει και υποβάλλει έκθεση κάθε 4 μήνες σχετικά με τους ελέγχους στους οποίους έχει συμμετάσχει. Η έκθεση αυτή απευθύνεται στις αρμόδιες αρχές. Ένα αντίγραφο παρέχεται από τις αρχές αυτές στο άλλο συμβαλλόμενο μέρος.

4. *Εφαρμογή*

Η αρμόδια αρχή ελέγχου συμβαλλομένου μέρους ανακοινώνει γραπτώς στο άλλο συμβαλλόμενο μέρος, κατά περίπτωση, τις αποστολές επιθεώρησης που αποφάσισε να πραγματοποιήσει στο λιμάνι του με χρόνο προειδοποίησης 10 ημερών.

Το άλλο συμβαλλόμενο μέρος κοινοποιεί, με χρόνο προειδοποίησης 5 ημερών, την πρόθεσή του να αποστείλει παρατηρητή.

Η διάρκεια της αποστολής του παρατηρητή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 15 ημέρες.

5. *Τήρηση του απορρήτου*

Ο παρατηρητής μεριμνά για την καλή χρήση των μέσων και του εξοπλισμού που βρίσκονται στα σκάφη και στις άλλες εγκαταστάσεις, και τηρεί το απόρρητο όλων των εγγράφων, στα οποία έχει πρόσβαση.

Ο παρατηρητής ανακοινώνει τα αποτελέσματα των εργασιών του μόνο στις αρμόδιες αρχές του.

6. *Τόπος*

Το παρόν πρόγραμμα εφαρμόζεται στα κοινοτικά λιμάνια εκφόρτωσης και στα λιμάνια της Μαυριτανίας.

7. *Χρηματοδότηση*

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος αναλαμβάνει όλα τα έξοδα του παρατηρητή του συμπεριλαμβανομένων και αυτών του ταξιδιού και της διαμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Διαδικασία σε περίπτωση κράτησης του σκάφους και εφαρμογής κυρώσεων

1. *Διαβίβαση των πληροφοριών*

Το Υπουργείο ενημερώνει την αντιπροσωπεία, εντός προθεσμίας κατ' ανώτατο όριο 48 ωρών, σχετικά με κάθε κράτηση ενός αλιευτικού σκάφους της Κοινότητας, που πραγματοποιείται στην αλιευτική ζώνη της Μαυριτανίας, και διαβιβάζει συνοπτική έκθεση των περιστάσεων και των λόγων που οδήγησαν στην εν λόγω κράτηση.

2. *Πρακτικά της κράτησης*

Ο πλοίαρχος του σκάφους οφείλει, μετά τη διαπίστωση που καταχωρείται στα πρακτικά, τα οποία συντάσσονται από την ελέγχουσα αρχή της Μαυριτανίας, να υπογράψει το έγγραφο αυτό.

Η υπογραφή αυτή δεν θίγει τα δικαιώματα και τα ένδικα μέσα που ο πλοίαρχος μπορεί να επικαλεστεί κατά της παράβασης η οποία του προσάπτεται.

Οφείλει να οδηγήσει το σκάφος του στο λιμάνι του Nouadhibou. Σε περίπτωση παράβασης ήσσονος σημασίας, η εποπτεύουσα αρχή μπορεί να επιτρέψει στο υπό κράτηση σκάφος να συνεχίσει τις αλιευτικές του δραστηριότητες.

3. *Διακανονισμός της κράτησης*

3.1. Σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία και τη νομοθεσία της Μαυριτανίας, οι παραβάσεις μπορούν να διευθετηθούν είτε δια συμβιβασμού, είτε δια της δικαστικής οδού.

3.2. Σε περίπτωση συμβιβασμού, το ποσό του προστίμου που εφαρμόζεται προσδιορίζεται στο εσωτερικό μιας ψαλίδας που περιέχει ένα ελάχιστο και ένα μέγιστο όριο, τα οποία προβλέπονται από τη νομοθεσία της Μαυριτανίας.

3.3. Στην περίπτωση που η υπόθεση δεν έχει διευθετηθεί συμβιβαστικά και εκδικάζεται ενώπιον αρμόδιας δικαστικής αρχής, κατατίθεται από τον πλοιοκτήτη σε τράπεζα που ορίζει το Υπουργείο τραπεζική εγγύηση, σε ευρώ, ίση με την αξία του μέγιστου ορίου της ψαλίδας που προβλέπεται στη νομοθεσία της Μαυριτανίας.

3.4. Η τραπεζική εγγύηση δεν αποσύρεται πριν από την ολοκλήρωση της δικαστικής διαδικασίας. Αποδεσμεύεται από το Υπουργείο μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία χωρίς να καταδικαστεί ο πλοίαρχος. Επίσης, σε περίπτωση καταδίκης σε πρόστιμο χαμηλότερο από την κατατεθείσα εγγύηση, το υπόλοιπο αποδεσμεύεται από το Υπουργείο.

3.5. Η άρση της κατάσχεσης επιτυγχάνεται για το σκάφος, και το πλήρωμά του επιτρέπεται να εγκαταλείψει το λιμάνι:

— είτε αμέσως μετά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συναλλακτική διαδικασία,

— είτε από την κατάθεση τραπεζικής εγγύησης, που αναφέρεται στη σημείο 3.3 και την αποδοχή της από το Υπουργείο, εν αναμονή της ολοκλήρωσης της δικαστικής διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Απορρίψεις στη θάλασσα

Τα συμβαλλόμενα μέρη εξετάζουν το θέμα των απορρίψεων στη θάλασσα που πραγματοποιούνται από τα αλιευτικά σκάφη και μελετούν τους τρόπους και τα μέσα αξιοποίησής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

Καταπολέμηση της παράνομης αλιείας

Με σκοπό να προληφθούν και να καταπολεμηθούν οι δραστηριότητες παράνομης αλιείας στη ζώνη αλιείας της Μαυριτανίας που ζημιώνουν την πολιτική διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν να προβαίνουν σε τακτική ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες.

Πέραν των μέτρων που εφαρμόζουν τα συμβαλλόμενα μέρη βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας τους, προβαίνουν σε διαβουλεύσεις σχετικά με τις συμπληρωματικές ενέργειες που πρέπει να αναληφθούν ξεχωριστά ή από κοινού. Προς το σκοπό αυτό, ενισχύουν τη συνεργασία τους σε θέματα που αφορούν κυρίως την καταπολέμηση των δραστηριοτήτων παράνομης αλιείας.

Προσάρτημα 1

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

1. Διεύθυνση: Ταχυδρομικός Τομέας (BP)
   260 Nouadhibou
   Μαυριτανία

2. Τηλέφωνο (222) 574 57 01/574 56 26

3. Φαξ (222) 574 63 12/574 90 94

4. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: dspcm@toptechnology.mr

Προσάρτημα 2

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗ

Ονοματεπώνυμο του παρατηρητή: .....

Σκάφος: : ..... Εθνικότητα: .....

Αριθ. νηολογίου: .....

Διακριτικό κλήσεως: ..... Χωρητικότητα ..... GT, Ισχύς: ..... ίπποι

Άδεια: ..... αριθ.: ..... Τύπος: .....

Ονοματεπώνυμο πλοιάρχου: ..... Εθνικότητα: .....

Επιβίβαση του παρατηρητή: ..... Ημερομηνία: .....

Αποβίβαση του παρατηρητή: ..... Ημερομηνία: .....

Επιτρεπόμενη τεχνική αλιείας: .....

Χρησιμοποιηθέντα αλιευτικά εργαλεία: .....

Μέγεθος ματιών ή/και διαστάσεις: .....

Ζώνες στις οποίες ασκείται αλιεία: .....

Απόσταση από την ακτή: .....

Αριθμός μαυριτανών ναυτικών που έχουν ναυτολογηθεί: .....

Δήλωση εισόδου ...../...../..... και εξόδου ...../...../..... από την αλιευτική ζώνη ...../...../.....

Εκτίμηση του παρατηρητή

Συνολική παραγωγή (χγρ.): ....., που δηλώνεται επί κόρων: .....

Παρεμπίπτοντα αλιεύματα: Είδη: ....., Εκτιμώμενο ποσοστό: ..... %

Απορρίψεις: Είδη: ....., Ποσότητα (kg): .....

Είδη που λαμβάνονται υπόψη						
Ποσότητα (χγρ.)						
Είδη που λαμβάνονται υπόψη						
Ποσότητα (χγρ.)						

Διαπιστώσεις του παρατηρητή:		
Φύση της διαπίστωσης	Ημερομηνία	Στίγμα

Παρατηρήσεις του παρατηρητή (γενικότητες): .....

.....

.....

.....

Έγινε στ. ..... στις .....

.....

(Παρατηρήσεις του πλοιάρχου)

Παρατηρήσεις του πλοιάρχου .....

.....

.....

.....

Υπογραφή του πλοιάρχου: ....

(Έκθεση διαβιβάσθηκε την)

Ιδιότητα: .....

Τροποποιημένη πρότασης απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με το ειδικό πρόγραμμα 2002-2006 έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης με σκοπό την Ενίσχυση και ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού Χώρου της Έρευνας

(2002/C 51 E/09)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 594 τελικό — 2001/0122(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Οκτωβρίου 2001)

Στις 30 Μαΐου 2001 [ΕΕ . . . — COM(2001) 279 — 2001/0122(CNS)] η Επιτροπή ενέκρινε την πρότασή της για απόφαση σχετικά με το ειδικό πρόγραμμα «Ενίσχυση και ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού Χώρου της Έρευνας», ως τμήμα σειράς προτάσεών της για ειδικά προγράμματα σχετικά με την υλοποίηση του προγράμματος πλαισίου 2002-2006.

Η προαναφερθείσα πρόταση τροποποιείται με την παρούσα ως εξής:

1. Στο παράρτημα I, το τμήμα 1.2 (εισαγωγικό τμήμα) και το τμήμα 1.2. i) αντικαθίστανται από το κείμενο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της παρούσας τροποποιημένης πρότασης.

2. Στο παράρτημα I, τμήμα 1.2, υπότιτλος «ii) *Ειδικές ερευνητικές δραστηριότητες για τις ΜΜΕ*» η αρίθμηση τροποποιείται ως εξής:

   «1.2.2. **Ειδικές ερευνητικές δραστηριότητες για τις ΜΜΕ**»

3. Στο παράρτημα I, τμήμα 1.2, υπότιτλος «iii) *Ειδικές δραστηριότητες διεθνούς συνεργασίας*» η αρίθμηση τροποποιείται ως εξής:

   «1.2.3. **Ειδικές δραστηριότητες διεθνούς συνεργασίας**»

4. Το παράρτημα II της προαναφερθείσας πρότασης αντικαθίσταται από το παράρτημα II της παρούσας τροποποιημένης πρότασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

1.2. **Ειδικές δραστηριότητες που καλύπτουν ένα ευρύτερο πεδίο έρευνας**

Οι υπό τον ανωτέρω τίτλο δραστηριότητες θα συμπληρώνουν την έρευνα στα θεματικά πεδία προτεραιότητας και περιλαμβάνουν τα κάτωθι:

— Πρόβλεψη των επιστημονικών και τεχνολογικών αναγκών της ΕΕ

— Ειδικές ερευνητικές δραστηριότητες για ΜΜΕ

— Ειδικές δραστηριότητες διεθνούς συνεργασίας

1.2.1. ***Πρόβλεψη των επιστημονικών και τεχνολογικών αναγκών της ΕΕ***

Οι δραστηριότητες αυτές διαδραματίζουν διακριτό ρόλο στο πλαίσιο της γενικής αρχιτεκτονικής του προγράμματος-πλαισίου 2002-2006. Προϋποθέτουν κοινές ρυθμίσεις εφαρμογής και πρέπει να έχουν την αναγκαία κρίσιμη μάζα για να εξασφαλιστεί αποτελεσματική και ευέλικτη διεξαγωγή των ερευνητικών εργασιών που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των θεμελιωδών στόχων της κοινοτικής έρευνας και που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα αναγκών οι οποίες δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν από τις θεματικές προτεραιότητες. Θα έχουν τους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

— Να υποστηρίζουν τη χάραξη και εφαρμογή κοινοτικών πολιτικών, σχετικών με ενδιαφέροντα των πιθανών μελλοντικών μελών της Ένωσης καθώς και των υφισταμένων κρατών μελών, και να παρακολουθούν τα αποτελέσματά τους.

— Να διερευνούν νέα και καινοφανή επιστημονικά και τεχνολογικά προβλήματα και λύσεις, συμπεριλαμβανομένων ιδιαίτερα διεπιστημονικών και πολυεπιστημονικών ερευνητικών πεδίων, όπου κρίνεται σκόπιμη η ανάληψη ευρωπαϊκής δράσης ενόψει των δυνατοτήτων που διαφαίνονται για ανάπτυξη στρατηγικών θέσεων στην αιχμή της γνώσης και σε νέες αγορές, ή να προλαμβάνουν μείζονα θέματα με τα οποία θα βρεθεί αντιμέτωπη η ευρωπαϊκή κοινωνία.

Ένα κοινό γνώρισμα αυτών των δραστηριοτήτων είναι ότι θα αναλαμβάνονται στα πλαίσια μιας πολυετούς προοπτικής που θα λαμβάνει άμεσα υπόψη της τις ανάγκες και τις απόψεις των βασικών εμπλεκόμενων παραγόντων (φορέων χάραξης πολιτικής, ομάδων βιομηχανικών χρηστών, ομάδων έρευνας αιχμής, κλπ, αναλόγως). Θα υλοποιούνται βάσει ενός μηχανισμού ετήσιου προγραμματισμού, με τον οποίο θα καθορίζονται συγκεκριμένες προτεραιότητες που θα ανταποκρίνονται σε αναγνωρισμένες ανάγκες και θα εμπίπτουν στους ανωτέρω αναφερόμενους στόχους.

Οι καθοριζόμενες με τον τρόπο αυτό προτεραιότητες θα εγγράφονται στη συνέχεια στο πρόγραμμα εργασιών για το ειδικό πρόγραμμα, παράλληλα με τις προτεραιότητες που ανακύπτουν από στόχους άλλων τμημάτων του προγράμματος, και θα ενημερώνονται σε τακτική βάση. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την προοδευτική διάθεση κονδυλίων του προϋπολογισμού για τις δραστηριότητες αυτές στις ειδικές αναγνωρισμένες προτεραιότητες, καθ' όλη την περίοδο της εκτέλεσης.

Ο προγραμματισμός θα γίνεται από την Επιτροπή και θα βασίζεται σε προτάσεις που θα υποβάλλονται μετά από ευρείας κλίμακας διαβουλεύσεις με ενδιαφερόμενους κύκλους της ΕΕ και τις χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα πλαίσιο, σχετικές με τα προβλεπόμενα θέματα.

Ο προϋπολογισμός για τις ερευνητικές δραστηριότητες που καθορίζονται παρακάτω, οι οποίες έχουν προσδιοριστεί με βάση τις ανάγκες που μπορούν να εντοπιστούν τώρα, ανέρχεται σε 440 εκατ. ευρώ. Το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το 50 % των κονδυλίων που προορίζονται για όλες τις δραστηριότητες του παρόντος κεφαλαίου. Το υπόλοιπο 50 % θα διατεθεί σε ερευνητικές δραστηριότητες που θα προσδιοριστούν κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του ειδικού προγράμματος.

i) *Έρευνα προσανατολισμένη στις πολιτικές*

Οι δραστηριότητες υπό τον ανωτέρω τίτλο θα παράσχουν, ειδικότερα, υποστήριξη για:

— την εφαρμογή κοινών πολιτικών, ειδικότερα της κοινής γεωργικής πολιτικής, και της κοινής πολιτικής αλιείας·

— την επίτευξη των στόχων κοινοτικών πολιτικών, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα εκείνων που περιλαμβάνονται στο 6ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον [1], στην πράσινη βίβλο με τίτλο «Προς μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού» [2], και στη λευκή βίβλο για την ευρωπαϊκή πολιτική μεταφορών [3] καθώς και εκείνων σε τομείς όπως η προστασία της δημόσιας υγείας και του καταναλωτή, η ισότητα των φύλων, η περιφερειακή ανάπτυξη, το εμπόριο, η διεύρυνση, οι εξωτερικές σχέσεις και η αναπτυξιακή βοήθεια και, τέλος, η δικαιοσύνη και οι εσωτερικές υποθέσεις·

— την επίτευξη άλλων σημαντικών στόχων της Κοινότητας, όπως εκείνων που έχουν τεθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα πέντε χρόνια της εντολής της και εκείνων που ανακύπτουν από τις πολιτικές κατευθύνσεις που δίνονται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, συμπεριλαμβανομένης της στρατηγικής της Λισαβώνας, σχετικά με την οικονομική πολιτική, την πολιτική στους τομείς της κοινωνίας της πληροφορίας και της e-Europe, των επιχειρήσεων, της εσωτερικής αγοράς και της ανταγωνιστικότητας, της κοινωνικής πολιτικής και της απασχόλησης και, τέλος, της εκπαίδευσης και του πολιτισμού, συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων στατιστικών μεθόδων και εργαλείων.

---

[1] COM(2001) 31.

[2] COM(2000) 769.

[3] COM(2001) 370.

Πολυετής προγραμματισμός

Στον πολυετή προγραμματισμό των δραστηριοτήτων αυτών θα ληφθούν υπόψη οι γνώμες των σχετικών επιστημονικών επιτροπών που σχετίζονται με τις υπόψη πολιτικές. Ο προγραμματισμός θα γίνεται με τη βοήθεια ομάδας χρηστών αποτελούμενης από διάφορες υπηρεσίες της Επιτροπής, η οποία θα μπορεί επίσης να προσφεύγει, όποτε το κρίνει σκόπιμο, και σε ένα ανεξάρτητο δίκτυο διαβούλευσης συγκροτούμενο από υψηλού επιπέδου επιστημονικούς και βιομηχανικούς εμπειρογνώμονες. Η ομάδα χρηστών θα αξιολογεί τις υποβαλλόμενες σχετικά με τα υπόψη θέματα προτάσεις με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

— τη συνεισφορά τους στη διατύπωση και ανάπτυξη πολιτικών (π.χ. σχέση με υπό κατάρτιση νομοθετικές προτάσεις ή με μείζονες προθεσμίες στον τομέα),

— τη δυνητική τους συνεισφορά στην ανταγωνιστικότητα της ΕΕ, στην ενδυνάμωση των επιστημονικών και τεχνολογικών βάσεων και στην επίτευξη του Ευρωπαϊκού Χώρου της Έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της πραγματικής ενσωμάτωσης των υποψήφιων για προσχώρηση χωρών,

— την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις έρευνες που διεξάγονται στα κράτη μέλη στους σχετικούς τομείς,

— την επιστημονική σπουδαιότητα και σκοπιμότητα των προτεινόμενων ερευνητικών θεμάτων και προσεγγίσεων,

— την εξασφάλιση κατάλληλης κατανομής των καθηκόντων, και συνέργειας μεταξύ των δραστηριοτήτων αυτών και των άμεσων δράσεων του Κοινού Κέντρου Ερευνών για την υποστήριξη των κοινοτικών πολιτικών.

Ο προγραμματισμός μπορεί να αλλάζει βάσει έκτακτης διαδικασίας βασιζόμενης στα ίδια κριτήρια αξιολόγησης σε περίπτωση κρίσης που προκαλεί την εμφάνιση επειγουσών και απρόβλεπτων ερευνητικών αναγκών.

Αρχικές ερευνητικές προτεραιότητες

Η περιγραφόμενη ανωτέρω μέθοδος προγραμματισμού εφαρμόστηκε στον καθορισμό προσανατολισμένων σε πολιτικές ερευνητικών προτεραιοτήτων που ανταποκρίνονται σε ανάγκες που μπορούν να προβλεφθούν. Στην πρώτη αυτή εφαρμογή, βασίστηκε σε προτάσεις θεμάτων που έγιναν από τις υπηρεσίες χάραξης πολιτικών της Επιτροπής, έπειτα από την έκφραση γνώμης, όπου κρίθηκε σκόπιμο, των σχετικών επιστημονικών επιτροπών, καθώς και στους ευρύτερους στόχους της Ένωσης, όπως αυτοί διαλαμβάνονται στα διαδοχικά τελικά συμπεράσματα των συναντήσεων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Οι καθορισθείσες με τον τρόπο αυτό προτεραιότητες θα ενσωματωθούν στο πρόγραμμα εργασιών στην έναρξη του προγράμματος.

Οι προτεραιότητες αυτές έχουν ενταχθεί στις ακόλουθες γραμμές δράσεως, σε μία δομή που βελτιστοποιεί τις συνέργειες μεταξύ των διαφόρων απαιτήσεων πολιτικής και επιστημονικών συνεισφορών και που καλύπτει και συμπληρώνει τις θεματικές προτεραιότητες:

— Αειφόρος διαχείριση των φυσικών πόρων της Ευρώπης. Η έρευνα στα πλαίσια αυτά ανταποκρίνεται σε απαιτήσεις πολιτικών σχετικές, ιδιαίτερα, με τον εκσυγχρονισμό και τη βιωσιμότητα της κοινής γεωργικής πολιτικής και της κοινής πολιτικής για την αλιεία, καθώς και την προώθηση της αγροτικής ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένης της δασοκομίας. Θα εστιαστεί στα ακόλουθα:

  Ανάπτυξη βάσεων για πολιτικές προώθησης βιώσιμης, στηριζόμενης στην ποιότητα, γεωργίας· ορισμός πολυλειτουργικών μοντέλων αειφόρου γεωργικής και δασοκομικής διαχείρισης και εκτίμησης οφελών και επιπτώσεων στο εμπόριο· βελτίωση εργαλείων για την πρόβλεψη και αξιολόγηση διεθνών γεωργικών πολιτικών και αγορών και σχετικών συμφωνιών, και της κοινής γεωργικής πολιτικής· περιβαλλοντικές επιπτώσεις συστημάτων παραγωγής στη γεωργία, την αλιεία και την ιχθυοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένης της μη διατροφικής γεωργίας, και αλληλεπιδράσεις τους· χαρακτηρισμός χωρικών οντοτήτων, και σχετικοί οδηγοί αλλαγής για την αξιολόγηση της αγροτικής ανάπτυξης και την παροχή εργαλείων υποστήριξης της εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων· ανάπτυξη εργαλείων εκτίμησης και παρακολούθησης της υγείας και ευζωίας των ζώων.

  Ανάπτυξη εναλλακτικών προσεγγίσεων στη διαχείριση των αλιευμάτων, μέσω καλύτερης κατανόησης καίριων βιολογικών παραμέτρων και παραμέτρων επιλεκτικότητας στο πλαίσιο προσέγγισης βασιζόμενης σε οικολογικό σύστημα· ενσωμάτωση κοινωνικοοικονομικών πτυχών και αντιμετώπιση του θέματος σε πολυετή προοπτική και στη βάση ποικιλίας ειδών, και αξιολόγηση αβεβαιοτήτων βελτίωση των μεθόδων ελέγχου της παρακολούθησης και εποπτείας· ανάπτυξη βάσεων για πολιτικές προώθησης αειφόρου ιχθυοκαλλιέργειας μέσω πρόληψης των ασθενειών, διαφοροποίησης των συστημάτων παραγωγής και βελτιωμένων μεθόδων καλλιέργειας·

  Καλύτερη κατανόηση της δομής και της λειτουργίας των χερσαίων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης των εδαφικών λειτουργιών και των διεργασιών αποικοδόμησης· εργαλεία για την εκτίμηση της κατάστασης της ποιότητας των υδάτων, των συγκεντρώσεων ρύπων και των προσφερομένων επιλογών βελτίωσης· ολοκληρωμένη αξιολόγηση της ρύπανσης του αέρα· στρατηγική χαρτογράφηση θορύβων.

— Εξασφάλιση της υγείας, της δημόσιας ασφάλειας και ευκαιριών για τους πολίτες της Ευρώπης. Η έρευνα στην κατηγορία αυτή ανταποκρίνεται σε απαιτήσεις πολιτικών σχετικές, ειδικότερα, με την εφαρμογή της ευρωπαϊκής κοινωνικής ατζέντας, την προστασία της δημόσιας υγείας και των καταναλωτών και τη δημιουργία Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης. Θα εστιαστεί στα ακόλουθα:

Μέθοδοι για την αξιολόγηση της ανάγκης λήψης, και της εκτέλεσης και αποτελεσματικότητας, μέτρων κοινωνικής πολιτικής και πολιτικής για τον καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένων πτυχών που σχετίζονται με την ικανοποίηση του καταναλωτή, τις αθέμιτες πρακτικές και τις επιπτώσεις άλλων πολιτικών της ΕΕ· το μετασχηματισμό της αγοράς εργασίας και το κόστος της «μη κοινωνικής Ευρώπης», ανάπτυξη συντονισμένων προσεγγίσεων και συγκριτικής βάσης ευρωπαϊκής γνώσης για πολιτικές διασφάλισης βιώσιμων συνταξιοδοτικών και υγειονομικών συστημάτων, ειδικότερα όσον αφορά τις επιπτώσεις της δημογραφικής αλλαγής και της γήρανσης του πληθυσμού· ανάπτυξη βελτιωμένων μεθόδων αξιολόγησης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων και μεθόδων δοκιμής χημικών ουσιών χωρίς τη χρήση ζώων, μέτρα σχετικά με την ασφάλεια των προϊόντων και κοινοποίηση κινδύνων που απειλούν την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών και των εργαζομένων.

Συγκριτική αξιολόγηση καθοριστικών παραγόντων της υγείας, συμπεριλαμβανομένης της διατροφής, κοινωνικοοικονομικών παραγόντων και παραγόντων σχετικών με το φύλο, υγειονομικών υπηρεσιών και ηλεκτρονικών συστημάτων υγείας, και μέθοδοι για την αξιολόγηση της ποιότητας των επεμβάσεων· ανάπτυξη βελτιωμένων τρόπων μετρήσεως της συχνότητας εμφάνισης και κατανόηση των τρόπων μετάδοσης νεοεμφανιζομένων, σπάνιων και μεταδοτικών ασθενειών, και σε διεθνές επίπεδο· ανάπτυξη ασφαλών εν γένει διαδικασιών για τη δωρεά, αποθήκευση και χρήση αίματος και οργάνων· μέθοδοι για την εκτίμηση της κατανομής, και τις κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις, αναπηριών.

Συγκριτική έρευνα για τους παράγοντες που είναι πίσω από τα ρεύματα μετανάστευσης και προσφύγων, συμπεριλαμβανομένης της παράνομης μετανάστευσης και του εμπορίου ανθρώπων, για βελτιωμένα μέσα πρόβλεψης της εξέλιξης και των αιτίων της εγκληματικότητας και για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών πρόληψης του εγκλήματος· αξιολόγηση των νέων προκλήσεων που συνδέονται με την παράνομη χρήση ναρκωτικών.

— Υποστήριξη των οικονομικών δυνατοτήτων και της συνοχής μιας μεγαλύτερης και πιο ολοκληρωμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έρευνα στην κατηγορία αυτή ανταποκρίνεται, ειδικότερα, στις ανάγκες μιας σειράς πολιτικών σχετικών με την ανταγωνιστικότητα, το δυναμισμό και την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής οικονομίας, στα πλαίσια της διεύρυνσης, της παγκοσμιοποίησης και των εμπορικών σχέσεων της Ευρώπης με τον υπόλοιπο κόσμο. Θα εστιαστεί στα ακόλουθα:

Βελτιωμένα μέσα για την εκτίμηση της οικονομικής αποτελεσματικότητας και των κοινωνικών επιπτώσεων νομισματικών και φορολογικών πολιτικών, της συνεισφοράς της χρηματοοικονομικής ολοκλήρωσης της αγοράς στην οικονομική ανάπτυξη στην περιοχή του ευρώ, του αντίκτυπου των πολιτικών συνοχής στην αειφόρο περιφερειακή ανάπτυξη, της αποτελεσματικότητας των πολιτικών αειφόρου ανάπτυξης σε καίριους επιχειρηματικούς τομείς, για την εκτίμηση των οικονομικών/βιομηχανικών επιπτώσεων των βιοτεχνολογιών, των μεθόδων τυποποίησης που χρησιμοποιούνται ως μέσα στήριξης των σχετικών με την εσωτερική αγορά πολιτικών και την υποστήριξη κοινοτικών θέσεων εμπορικής πολιτικής και συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης.

Ανάπτυξη βάσεων για μια σφαιρική προσέγγιση της ασφάλειας των μεταφορών (ιδίως των αεροπορικών μεταφορών)· ανάπτυξη εργαλείων, δεικτών και επιχειρησιακών παραμέτρων για την αξιολόγηση των επιδόσεων (οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών) ενός βιώσιμου συστήματος μεταφορών και ενέργειας και για την παρακολούθηση της επίτευξης των στόχων στη διευρυμένη Ευρώπη· ανάπτυξη εργαλείων πρόβλεψης λαμβάνοντας υπόψη τις κοινωνικοοικονομικές και τεχνολογικές πτυχές, και αποτελεσματικός ως προς το κόστος εφοδιασμός σε σχετικά με την ενέργεια και τις μεταφορές δεδομένα ώστε να καταστεί δυνατή η εξακρίβωση της καταλληλότητας των προτεινομένων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνολογικής φύσεως και των βασισμένων στην αγορά μέτρων, και να υποβοηθηθεί η ανάπτυξη καινοτόμων πολιτικών και προγραμμάτων δράσης με σκοπό την εξασφάλιση μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης αειφορίας.

Αξιολόγηση μέσων για τη διαχείριση και προστασία ψηφιακών ταυτοτήτων και ψηφιακού ενεργητικού· αξιολόγηση πολιτικών, εργαλείων χάραξης πολιτικής και της βέλτιστης πρακτικής για την προώθηση της γενικής και ασφαλούς πρόσβασης στην κοινωνία της πληροφορίας· συγκριτική αξιολόγηση των μεθόδων που χρησιμοποιούν οι δημόσιες αρχές για την ανακύκλωση των βέλτιστων πρακτικών με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών· ηλεκτρονική εκπαίδευση και αντίστοιχα πλαίσια εκμάθησης, συμπεριλαμβανομένης της διά βίου εκπαίδευσης, προστασία του καταναλωτή όσον αφορά την πληροφόρηση και τις επικοινωνιακές υπηρεσίες· μέθοδοι εκτίμησης ζημιών και στρατηγικές συντήρησης για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς· ανάπτυξη προηγμένων μεθόδων και τεχνικών για τη βελτίωση της ποιότητας και της διάδοσης των στατιστικών στοιχείων που παράγει το ευρωπαϊκό στατιστικό σύστημα καθώς και της πρόσβασης σ' αυτά.

Θα εξασφαλιστεί συντονισμένη προσέγγιση για την εξέταση ερευνητικών θεμάτων κοινών μεταξύ διαφόρων πεδίων πολιτικής, ειδικότερα όσον αφορά τη μέτρηση και την αξιολόγηση των επιπτώσεων των δημογραφικών μεταβολών και γενικότερα κατά την ανάπτυξη στατιστικών και δεικτών που αφορούν τις πολιτικές.

ii) *Έρευνα για τη διερεύνηση νέων και καινοφανών επιστημονικών και τεχνολογικών προβλημάτων και λύσεων*

Η υπό τον ανωτέρω τίτλο έρευνα θα καλύψει ανάγκες σε νέους διεπιστημονικούς και πολυεπιστημονικούς τομείς ή τομείς στην αιχμή της γνώσης, που εμπίπτουν στο πεδίο της νομοθετικής εκμετάλλευσης της κοινοτικής έρευνας, καθώς και σε απρόσμενες μείζονες εξελίξεις. Συγκεντρώνοντας πόρους από όλη την ΕΕ, θα στοχεύει στην κατάληψη ηγετικής θέσης από την ευρωπαϊκή έρευνα, ανοίγοντας το δρόμο ή δημιουργώντας νέες επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις. Θα προωθήσει τη ροή ιδεών μεταξύ ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και βιομηχανίας και θα επιτρέψει την καλύτερη εκμετάλλευση από μέρους της Ευρώπης του ερευνητικού της δυναμικού με στόχο τη δημιουργία μιας δυναμικής κοινωνίας της γνώσης.

Αρχικά, θα υποστηριχθούν οι ακόλουθοι τομείς δραστηριοτήτων:

— Έρευνα για την ταχεία αξιολόγηση νέων ανακαλύψεων, ή νεοπαρατηρουμένων φαινομένων, που μπορεί να υποκρύπτουν αναδυόμενους κινδύνους ή προβλήματα σημαντικής σπουδαιότητας για την ευρωπαϊκή κοινωνία, και προσδιορισμό των κατάλληλων αντιδράσεων σε αυτά.

— Έρευνα σε αναδυόμενους τομείς γνώσης και τεχνολογίες του μέλλοντος, ιδιαίτερα σε διεπιστημονικά πεδία, με υψηλό καινοτόμο χαρακτήρα και υψηλούς, αντίστοιχα, (τεχνικούς) κινδύνους. Θα είναι ανοικτή σε κάθε νέα ιδέα με σημαντικές προοπτικές για μείζονες βιομηχανικές και/ή κοινωνικές επιδράσεις, ή για την ανάπτυξη ευρωπαϊκών μακροπρόθεσμων ερευνητικών ικανοτήτων.

Οι προτάσεις θα αξιολογούνται βάσει της ερευνητικής τους αριστείας, των δυνατοτήτων για μελλοντικές επιδράσεις και, στον πρώτο από τους εν λόγω τομείς ιδιαίτερα, της καινοτομίας τους.

Πολυετής προγραμματισμός

Τα ειδικά, στα πλαίσια των ανωτέρω κατηγοριών, θέματα στα οποία θα εστιαστεί η έρευνα κατά την εφαρμογή του προγράμματος θα επιλεγούν μέσω του πολυετούς προγραμματισμού βάσει του επείγοντος του χαρακτήρα τους ή των δυνατοτήτων τους για μελλοντική ουσιαστική επίδραση στον κοινωνικό, βιομηχανικό ή οικονομικό τομέα, λαμβάνοντας υπόψη τις εν εξελίξει σχετικές ερευνητικές δραστηριότητες. Η αξιολόγηση των θεμάτων θα γίνει με την υποστήριξη ενός ανεξάρτητου δικτύου διαβούλευσης αποτελούμενου από υψηλού επιπέδου εμπειρογνώμονες από τον κόσμο της επιστήμης και της βιομηχανίας, ενώ θα χρησιμοποιηθούν και τα ακόλουθα κριτήρια:

— η δυνητική συνεισφορά των προτεινόμενων θεμάτων έρευνας στην καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ, στην ενδυνάμωση των επιστημονικών και τεχνολογικών της βάσεων και στην πραγμάτωση του Ευρωπαϊκού Χώρου της Έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της αποτελεσματικής ενσωμάτωσης των υποψήφιων χωρών·

— η επιστημονική σπουδαιότητα και το ενδεδειγμένο του χρόνου για τα προτεινόμενα θέματα έρευνας και προσεγγίσεις.

Ο προγραμματισμός μπορεί να αλλάζει με την εφαρμογή διαδικασίας έκτακτης ανάγκης βασιζόμενης στα ίδια κριτήρια αξιολόγησης σε περίπτωση κρίσης που προκαλεί την εμφάνιση επειγουσών και απρόβλεπτων ερευνητικών αναγκών.

iii) *Υλοποίηση*

Οι προγραμματιζόμενες δραστηριότητες θα εκτελούνται μέσω προσκλήσεων υποβολής προτάσεων. Η μορφή τους θα είναι κατά βάση:

— Επικεντρωμένα ειδικά έργα περιορισμένης εν γένει κλίμακας, τα οποία θα εκτελούνται μέσω εταιρικών σχέσεων μεγέθους ανάλογου με τις προς κάλυψη ανάγκες.

— Η δικτύωση ερευνητικών δραστηριοτήτων που εκτελούνται σε εθνικό επίπεδο όπου οι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν με την κινητοποίηση των υφιστάμενων ικανοτήτων στα κράτη μέλη, στις υποψήφιες για προσχώρηση χώρες και σε άλλα συνδεδεμένα κράτη.

Σε ορισμένες δεόντως αιτιολογούμενες περιπτώσεις, όταν οι επιδιωκόμενοι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα με τον τρόπο αυτό, μπορεί να γίνεται περιορισμένη χρήση των μέσων που χρησιμοποιούνται στα θεματικά πεδία προτεραιότητας.

Οι προτάσεις θα επιλέγονται από την Επιτροπή έπειτα από αξιολόγηση από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ

Τύποι δραστηριοτήτων	Ποσό (σε εκατ. EUR)
Ολοκλήρωση της έρευνας (1)	**12 055 (2)**
Θεματικά ερευνητικά πεδία προτεραιότητας	**10 425**
Γονιδιωματική και βιοτεχνολογία στην υπηρεσία της υγείας	2 000
Τεχνολογίες της κοινωνίας της πληροφορίας	3 600
Νανοτεχνολογίες, νοήμονα υλικά, νέες διεργασίες παραγωγής	1 300
Αεροναυτική και διάστημα	1 000
Ασφάλεια των τροφίμων και κίνδυνοι για την υγεία	600
Αειφόρος ανάπτυξη και πλανητική μεταβολή	1 700
Πολίτες και διακυβέρνηση στην ευρωπαϊκή κοινωνία της γνώσης	225
Ειδικές δραστηριότητες που καλύπτουν ένα ευρύτερο πεδίο έρευνας	**1 630**
Πρόβλεψη των επιστημονικών και τεχνολογικών αναγκών της ΕΕ	880 (3)
Ειδικές ερευνητικές δραστηριότητες για τις ΜΜΕ	450
Ειδικές δραστηριότητες διεθνούς συνεργασίας	300
Ενίσχυση των βάσεων του Ευρωπαϊκού χώρου της έρευνας	**450**
Υποστήριξη του συντονισμού των δραστηριοτήτων	400
Υποστήριξη της συνεκτικής ανάπτυξης πολιτικών	50
Σύνολο	**12 505**

(1) Στόχος είναι η διάθεση του 15 % τουλάχιστον του συνόλου των χρηματοδοτικών πόρων που προβλέπονται για τον τύπο αυτό έρευνας, σε ΜΜΕ.

(2) Συμπεριλαμβάνονται 600 εκατ. ευρώ για δραστηριότητες διεθνούς συνεργασίας, καθώς και τυχόν ποσά που προβλέπονται βάσει αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 169 της συνθήκης.

(3) Από τα οποία, 440 εκατ. ευρώ προορίζονται να διατεθούν για σχετικές ερευνητικές δραστηριότητες που καθορίζονται στο παράρτημα I και 440 εκατ. ευρώ για ερευνητικές δραστηριότητες που θα ταυτοποιηθούν κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του ειδικού προγράμματος.

Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου που καθορίζει τη κοινοτική θέση στην Υπουργική Διάσκεψη, η οποία συγκροτήθηκε με τη συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σχετικά με τη προσχώρηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου

(2002/C 51 E/10)

COM(2001) 517 τελικό — 2001/0218(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 37, 44, 47, 55, 71, 80(2), 95, 133 και 308, από κοινού με τη πρώτη υποπαράγραφο του άρθρου 300(3),

τη πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Στις 10 Ιουλίου 1986, η κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας υπέβαλε αίτηση για να ανακτήσει την ιδιότητα συμβαλλόμενου μέρους στη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ).

(2) Στις 7 Δεκεμβρίου 1995, η κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας υπέβαλε αίτηση προσχώρησης στη Συμφωνία για τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ), δυνάμει του Άρθρου XII της εν λόγω Συμφωνίας.

(3) Στις 4 Μαρτίου 1987 συνεστήθη Ομάδα Εργασίας για την ιδιότητα της Κίνας ως συμβαλλόμενου μέρους της ΓΣΔΕ 1947, η οποία μετεβλήθη σε Ομάδα Εργασίας του ΠΟΕ στις 7 Δεκεμβρίου 1995, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας σχετικά με όρους προσχώρησης αποδεκτούς από την Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και όλα τα Μέλη του ΠΟΕ.

(4) Η Επιτροπή, εξ' ονόματος της Κοινότητας και των μελών αυτής, διαπραγματεύτηκε μια πλήρη σειρά υποχρεώσεων για το άνοιγμα της αγοράς εκ μέρους της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, οι οποίες έχουν ιδιαίτερη σημασία για την Κοινότητα και οι οποίες προβλέπονται στη διμερή συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και της Κοινότητας, η οποία επικυρώθηκε με την υπογραφή της στις 19 Μαΐου 2000.

(5) Οι υποχρεώσεις αυτές ενσωματώνονται τώρα στο Πρωτόκολλο προσχώρησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον ΠΟΕ.

(6) Αναμένεται ότι η προσχώρηση στον ΠΟΕ θα συμβάλει θετικά και σταθερά στη διαδικασία οικονομικής μεταρρύθμισης και στην αειφόρο ανάπτυξη στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

(7) Με αυτήν θα ενταχθούν οι εμπορικές σχέσεις μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και της Κοινότητας, σε ένα σταθερό και νομικά δεσμευτικό πλαίσιο.

(8) Κατά συνέπεια, πρέπει να εγκριθεί το Πρωτόκολλο προσχώρησης.

(9) Το άρθρο XII της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ ορίζει ότι οι όροι προσχώρησης συμφωνούνται μεταξύ του προσχωρούντος μέλους και του ΠΟΕ και ότι η Υπουργική Διάσκεψη του ΠΟΕ εγκρίνει τους όρους προσχώρησης για τον ΠΟΕ.

(10) Έτσι, είναι αναγκαίο να προσδιορισθεί η θέση που θα λάβει η Κοινότητα στην Υπουργική Διάσκεψη.

(11) Ως προς ορισμένους στόχους της Κοινότητας, στην επιτυχία των οποίων θα συμβάλει η προσχώρηση της Κίνας, η συνθήκη δεν προβλέπει άλλες εξουσίες εκτός αυτών του άρθρου 308.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Η θέση που θα λάβει η Κοινότητα στην Υπουργική Διάσκεψη που συγκροτείται με τη συμφωνία σχετικά με την ίδρυση του ΠΟΕ για τη προσχώρηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον ΠΟΕ, υποστηρίζει το σχέδιο απόφασης της Υπουργικής ΔΙάσκεψης που υποστηρίζει τη προσχώρηση (βλέπε συνημμένο έγγραφο).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σχέδιο Απόφασης

ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Απόφαση της [. . . Νοεμβρίου 2001]

[Η Υπουργική Διάσκεψη,

Έχοντας υπόψη την παράγραφο 2 του άρθρου XII και την παράγραφο 1 του άρθρου IX της Συμφωνίας του Μαρακές για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων δυνάμει των άρθρων IX και XII της συμφωνίας του Μαρακές για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου που συμφωνήθηκαν από το Γενικό Συμβούλιο (WT/L/93),

Λαμβάνοντας υπόψη την αίτηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για την προσχώρησή της στον ΠΟΕ, στη συμφωνία του Μαρακές για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, με ημερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1995,

Σημειώνοντας τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων που προσανατολίζονται στην καθιέρωση των όρων προσχώρησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στη συμφωνία του Μαρακές για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και έχοντας προετοιμάσει ένα πρωτόκολλο για την προσχώρηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (WT/ACC/. . ./. . .),

Αποφασίζει:

Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δύναται να προσχωρήσει στη συμφωνία του Μαρακές για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο πρωτόκολλο που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.] [1]

---

[1] Το έγγραφο διατίθεται μόνο στα αγγλικά.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την παράταση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1659/98 του Συμβουλίου σχετικά με την αποκεντρωμένη συνεργασία

(2002/C 51 E/11)

COM(2001) 576 τελικό — 2001/0243(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 23 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 179, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1998 σχετικά με την αποκεντρωμένη συνεργασία [1] εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2001,

(2) Κρίνεται σκόπιμο να παραταθεί η ισχύς του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1659/98 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003 και να προσαρμοστεί, συγχρόνως, η συνολική χρηματοδότηση καθώς και η σχετική περίοδος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1659/98,

(3) Είναι σκόπιμο, κατά συνέπεια, να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«1. Η χρηματοδότηση από την Κοινότητα των δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 καλύπτει περίοδο πέντε ετών (1999-2003). Η συνολική χρηματοδότηση για την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος, για την περίοδο 1999 έως 2003, είναι 24 εκατομμύρια ευρώ. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.»

2. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«1. Κάθε δύο έτη, η Επιτροπή εγκρίνει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, στρατηγικούς προσανατολισμούς και προτεραιότητες για την εφαρμογή των δράσεων των επόμενων ετών και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

2. Η βοήθεια που παρέχεται βάσει του παρόντος κανονισμού θα προγραμματιστεί, όσο το δυνατόν, σε στενή συμπληρωματικότητα και συνοχή με τη βοήθεια που παρέχεται στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών μέσων συνεργασίας στην ανάπτυξη και ιδίως όσον αφορά τη στρατηγική συνεργασίας με τη σχετική χώρα ή περιοχή.»

3. Στο άρθρο 10 το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από το εξής κείμενο:

«Στο πλαίσιο της ετήσιας έκθεσης του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εφαρμογή της αναπτυξιακής πολιτικής, η Επιτροπή παρουσιάζει περίληψη των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν και αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους, καθώς και πληροφορίες για τους φορείς της αποκεντρωμένης συνεργασίας με τους οποίους συνήφθησαν οι συμβάσεις.»

4. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Οκτώ μήνες τουλάχιστον πριν από τη λήξη του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνολική αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν από την Κοινότητα βάσει του παρόντος κανονισμού, η οποία θα συνοδεύεται από εισήγηση για το μέλλον του εν λόγω κανονισμού.»

5. Στο άρθρο 13, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 6.

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών 70/156/ΕΟΚ και 80/1268/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την μέτρηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και της κατανάλωσης καυσίμων των οχημάτων της κατηγορίας N_1

(2002/C 51 E/12)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 543 τελικό — 2001/0255(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 24 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η οδηγία 80/1268/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 σχετικά με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και την κατανάλωση καυσίμων των οχημάτων με κινητήρα [1] αποτελεί μία από τις επιμέρους οδηγίες στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης τύπου που θεσπίζεται στην οδηγία 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στην έγκριση των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενών τους [2].

(2) Η ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα της ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου (ECCP-ΕΠΑΚ) [3] προτείνει μια στρατηγική εφαρμογής για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένων μέτρων που αφορούν στον τομέα των μεταφορών. Στην Πράσινη Βίβλο «Προς μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού» [4] γίνεται επίσης έκκληση για την καταβολή προσπαθειών με σκοπό τη βελτίωση της οικονομίας καυσίμου των οχημάτων με κινητήρα.

(3) Στην κοινοτική στρατηγική για τη μείωση των εκπομπών CO_2 από επιβατηγά αυτοκίνητα, όπως περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο-Κοινοτική στρατηγική για την μείωση των εκπομπών CO_2 των επιβατηγών οχημάτων και τη βελτίωση της οικονομίας καυσίμου [5], η εναρμονισμένη μέθοδος μέτρησης που προβλέπει η οδηγία 80/1268/ΕΟΚ εφαρμόζεται ως βασικό μέσο. Με προοπτική τη μελλοντική εφαρμογή μέτρων για τη μείωση της κατανάλωσης καυσίμου και των εκπομπών CO_2 στον τομέα των ελαφρών επαγγελματικών οχημάτων, απαιτείται επέκταση του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας προκειμένου να συμπεριληφθούν τα οχήματα της κατηγορίας N_1.

(4) Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1753/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, για την καθιέρωση συστήματος παρακολούθησης των μέσων όρων των ειδικών εκπομπών CO_2 από τα νέα επιβατηγά αυτοκίνητα [6], η Επιτροπή εκπόνησε μελέτη για τη διερεύνηση των δυνατοτήτων και των συνεπειών μιας εναρμονισμένης διαδικασίας για τη μέτρηση των ειδικών εκπομπών CO_2 από οχήματα της κατηγορίας N_1. Από την άποψη αυτή, θεωρείται τεχνικά αποδεκτή και ιδιαίτερα αποτελεσματική ως προς το κόστος η εφαρμογή της υφιστάμενης δοκιμής εκπομπών της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της ρύπανσης του αέρα από τις εκπομπές των μηχανοκίνητων οχημάτων [7], για τη μέτρηση της κατανάλωσης καυσίμου και των εκπομπών CO_2 και αυτής της κατηγορίας οχημάτων.

([1]) ΕΕ L 375 της 31.12.1980, σ. 36, οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 1999/100/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 334 της 28.12.1999, σ. 36).

([2]) ΕΕ L 42 της 23.2.1970, σ. 1, οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2000/40/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 203 της 10.8.2000, σ. 9).

([3]) COM(2000) 88 τελικό.

([4]) COM(2000) 769 τελικό.

([5]) COM(1995) 689 τελικό.

([6]) ΕΕ L 202 της 10.8.2000, σ. 1.

([7]) ΕΕ L 76 της 6.4.1970, σ. 1, οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2001/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 35 της 6.2.2001, σ. 34).

(5) Πολλοί κατασκευαστές με μικρή παραγωγή οι οποίοι αγοράζουν από προμηθευτές— κινητήρες στους οποίους έχει χορηγηθεί έγκριση τύπου αναφορικά με τις εκπομπές σύμφωνα με την οδηγία 88/77/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 3ης Δεκεμβρίου 1987 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά των εκπομπών αερίων και σωματιδιακών ρύπων από τους κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση που χρησιμοποιούνται σε οχήματα, καθώς και κατά των εκπομπών αερίων ρύπων από κινητήρες επιβαλλόμενης ανάφλεξης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο ή υγραέριο και χρησιμοποιούνται σε οχήματα ([1]). Σημαντικός αριθμός κατασκευαστών, δεν διαθέτει την υποδομή ούτε την εμπειρογνωμοσύνη που απαιτούνται για τη διεξαγωγή μετρήσεων των εκπομπών καυσαερίων ή CO_2. Για το λόγο αυτό, είναι απαραίτητη η παροχή απαλλαγής στους κατασκευαστές με μικρή παραγωγή καθώς οι πρόσθετες δαπάνες για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία θα ήταν δυσανάλογα υψηλές.

(6) Τα εν λόγω μέτρα έχουν αντίκτυπο στα παραρτήματα της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

(7) Οι οδηγίες 70/156/ΕΟΚ και 80/1268/ΕΟΚ θα πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η σειρά 39 του μέρους Ι του παραρτήματος IV της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Θέμα	Αριθμός οδηγίας	Αναφορά Επίσημης Εφημερίδας	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
39. Κατανάλωση καυσίμου	80/1268/ΕΟΚ	L 375 της 31.12.1980, σ. 36	X			X						

Άρθρο 2

Το παράρτημα Ι της οδηγίας 80/1268/ΕΟΚ τροποποιείται όπως ορίζεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

1. Από την 1η Μαΐου 2003, για οχήματα της κατηγορίας N_1, τα κράτη μέλη, προβάλλοντας λόγους συνδεόμενους με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ή την κατανάλωση καυσίμου, δεν δύνανται να:

α) αρνούνται τη χορήγηση έγκρισης τύπου ΕΚ ή εθνικής έγκρισης τύπου για οποιονδήποτε τύπο οχήματος με κινητήρα,

β) απαγορεύουν την ταξινόμηση, την πώληση ή τη θέση σε κυκλοφορία οχημάτων δυνάμει του άρθρου 7 της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ,

αν τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές CO_2 και την κατανάλωση καυσίμου έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 80/1268/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται με την παρούσα οδηγία.

2. Από την 1η Ιουλίου 2003, τα κράτη μέλη:

α) δεν χορηγούν πλέον έγκριση τύπου ΕΚ δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ, και

β) αρνούνται τη χορήγηση εθνικής έγκρισης τύπου, εκτός των περιπτώσεων όπου γίνεται επίκληση των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ,

για νέους τύπους οχημάτων της κατηγορίας N_1, αν τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές CO_2 και την κατανάλωση καυσίμου δεν έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 80/1268/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται με την παρούσα οδηγία.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2006, για οχήματα της κατηγορίας N_1, κλάση Ι, και από την 1η Ιανουαρίου 2007 για οχήματα της κατηγορίας N_1, κλάσεις ΙΙ και ΙΙΙ, τα κράτη μέλη:

α) θεωρούν ότι τα πιστοποιητικά συμμόρφωσης που συνοδεύουν τα νέα οχήματα σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ δεν ισχύουν πλέον για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1 της οδηγίας αυτής,

β) αρνούνται την ταξινόμηση, πώληση ή θέση σε κυκλοφορία νέων οχημάτων που δεν συνοδεύονται από έγκυρο πιστοποιητικό συμμόρφωσης σύμφωνα με την οδηγία 70/156/ΕΟΚ, εκτός των περιπτώσεων όπου γίνεται επίκληση των διατάξεων του άρθρου 8 παράγραφος 2,

αν τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές CO_2 και την κατανάλωση καυσίμου δεν έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 80/1268/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

([1]) ΕΕ L 36 της 9.2.1988, σ. 33, οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2001/27/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 107 της 18.4.2001, σ. 10).

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο έως την 30ή Απριλίου 2003. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις οι τελευταίες αυτές, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα I της οδηγίας 80/1268/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το σημείο 1. αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα οδηγία αφορά στη μέτρηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και της κατανάλωσης καυσίμου οχημάτων με κινητήρα των κατηγοριών M_1 και N_1.

Δεν εφαρμόζεται σε όχημα της κατηγορίας N_1 εάν:

— ο τύπος του κινητήρα που τοποθετείται στον εν λόγω τύπο οχήματος, έχει λάβει έγκριση τύπου σύμφωνα με την οδηγία 88/77/ΕΟΚ· και

— η συνολική ετήσια παγκόσμια παραγωγή οχημάτων της κατηγορίας N_1 του κατασκευαστή περιορίζεται κατ' ανώτατο όριο στις 2 000 μονάδες.»

2. Το σημείο 2.3.αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«2.3 Για τη δοκιμή που περιγράφεται στο σημείο 6, ένα όχημα αντιπροσωπευτικό για τον προς έγκριση τύπο τίθεται στη διάθεση της αρμόδιας για τις εγκρίσεις τύπου αρχής ή τεχνικής υπηρεσίας όταν οι δοκιμές διεξάγονται από αυτήν. Για οχήματα των κατηγοριών M_1 και N_1, τα οποία έχουν λάβει έγκριση τύπου αναφορικά με τις εκπομπές τους σύμφωνα με την οδηγία 70/220/ΕΟΚ, η τεχνική υπηρεσία ελέγχει κατά τη διεξαγωγή της δοκιμής αν το όχημα πληροί τις οριακές τιμές που ισχύουν για το συγκεκριμένο τύπο, όπως περιγράφεται στην οδηγία 70/220/ΕΟΚ.»

3. Στο σημείο 6.1 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Για την οδήγηση των οχημάτων που δεν επιτυγχάνουν τις οριακές τιμές επιτάχυνσης και μέγιστης ταχύτητας που απαιτούνται στον κύκλο λειτουργίας, ο επιταχυντής πρέπει να πιέζεται πλήρως έως ότου επιτευχθεί η απαιτούμενη καμπύλη λειτουργίας. Οι αποκλίσεις από τον κύκλο λειτουργίας πρέπει να καταγράφονται στην έκθεση δοκιμής.»

Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη συνεισφορά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο «Διεθνές Ταμείο για την καταπολέμηση του HIV/AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας»

(2002/C 51 E/13)

COM(2001) 612 τελικό — 2001/0251(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 25 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 179,

την πρόταση της Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Αυξάνονται οι ανησυχίες σχετικά με τον ολέθριο αντίκτυπο που έχουν για τους ανθρώπους και για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, και επομένως για τις προσπάθειες περιορισμού της φτώχειας, οι τρεις σημαντικότερες μεταδοτικές ασθένειες HIV/AIDS, ελονοσία και φυματίωση, ιδίως στα κατ' εξοχήν ευαίσθητα τμήματα του πληθυσμού των αναπτυσσομένων χωρών·

(2) Η διάσκεψη κορυφής της Ομάδας των 8 στην Okinawa, τον Ιούλιο 2000, ζήτησε να πραγματοποιηθεί ένα μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση της καταπολέμησης των μολυσματικών ασθενειών και να διασπασθεί ο φαύλος κύκλος μεταξύ ασθενειών και φτώχειας·

(3) Το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων ενέκρινε, τον Μάιο 2001, ένα κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για τις μεταδοτικές ασθένειες στο πλαίσιο του περιορισμού της φτώχειας·

(4) Η κοινή δήλωση της 31ης Μαΐου 2001 του Συμβουλίου και της Επιτροπής καλωσορίζει την πρόταση του Γενικού Γραμματέα των ΗΕ για την ίδρυση Διεθνούς Ταμείου για την καταπολέμηση του HIV/AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας, εφεξής το «Διεθνές Ταμείο»·

(5) Στη Διάσκεψη κορυφής της Ομάδας των 8 στη Γένοβα του Ιουλίου 2001, η Επιτροπή ανακοίνωσε, με τη στήριξη της Κοινότητας και των κρατών μελών αυτής, την πρόθεσή της να ζητήσει 120 εκατομμύρια, απαντώντας στην έκκληση της Γενικής Συνέλευσης των ΗΕ.

(6) Το ταμείο αυτό ιδρύεται εκ μέρους της διεθνούς κοινότητας χορηγών και των δικαιούχων χωρών. Θα τελεί υπό τη διοίκηση καταπιστευτικού διαχειριστή του Διεθνούς Ταμείου σύμφωνα με τον σκοπό του ταμείου, όπως εκτίθεται στους κανόνες που διέπουν την διακυβέρνηση και διαχείρισή του·

(7) Στόχος του ταμείου είναι η αντιμετώπιση του προβλήματος των μεταδοτικών ασθενειών HIV/AIDS, φυματίωσης και ελονοσίας στις αναπτυσσόμενες χώρες, ακολουθώντας μια ισόρροπη προσέγγιση με επίκεντρο κυρίως την πρόληψη·

(8) Η Κοινότητα είναι σύμφωνη να συνεισφέρει 60 εκατ. EUR από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Η διαχείριση της συνεισφοράς αυτής γίνεται παράλληλα με άλλες συνεισφορές προς το Διεθνές Ταμείο, σύμφωνα με τις αρχές της υγιούς και αποτελεσματικής διαχείρισης.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

1. Η συνεισφορά της Κοινότητας στο Διεθνές Ταμείο ανέρχεται σε 60 εκατομμύρια ευρώ.

2. Η συνεισφορά στο Διεθνές Ταμείο γίνεται βάσει διοικητικής συμφωνίας που συνάπτεται μεταξύ της Επιτροπής και του καταπιστευτικού διαχειριστή του Διεθνούς Ταμείου.

3. Η διαχείριση της συνεισφοράς αυτής γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες που προβλέπονται για το Διεθνές Ταμείο, που έχουν συμφωνηθεί με την Επιτροπή και επισυνάπτονται στην διοικητική συμφωνία.

Άρθρο 2

Η Επιτροπή διαβιβάζει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες στο Ελεγκτικό Συνέδριο και ζητά από το Διεθνές Ταμείο συμπληρωματικές πληροφορίες τις οποίες ενδέχεται να ζητήσει το Ελεγκτικό Συνέδριο, σε ό,τι αφορά τη χρηματοδοτική λειτουργία του Διεθνούς Ταμείου. Η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο δύνανται να προβαίνουν στους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις για τη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας από περιπτώσεις απάτης και παρατυπίας.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία έγκρισής της. Δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης του Συμβουλίου 1999/325/ΕΚ για τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής ενίσχυσης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη

(2002/C 51 E/14)

COM(2001) 610 τελικό — 2001/0250(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 26 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η απόφαση του Συμβουλίου 1999/325/ΕΚ [1] παρέχει μακροοικονομική χρηματοδοτική ενίσχυση στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη η οποία περιλαμβάνει τμήμα που χορηγείται ως δάνειο ύψους 20 εκατομμύρια ευρώ κατά ανώτατο όριο και τμήμα που χορηγείται ως βοήθεια ύψους 40 εκατομμυρίων ευρώ κατά ανώτατο όριο.

(2) Λόγω καθυστερήσεων στην εφαρμογή των απαιτούμενων πολιτικών μεταρρυθμίσεων, όπως είχε συμφωνηθεί βάσει της συμφωνίας stand-by με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, μπόρεσαν να εκταμιευθούν μέχρι σήμερα μόνο η πρώτη δόση (25 εκατομμύρια ευρώ) και η δεύτερη δόση (20 εκατομμύρια ευρώ). Η τρίτη και τελική δόση ύψους 15 εκατομμυρίων ευρώ εξακολουθεί να εκκρεμεί.

(3) Η Βοσνία-Ερζεγοβίνη είναι αποφασισμένη να συνεχίσει την πορεία οικονομικής σταθεροποίησης και μεταρρύθμισης και η χώρα εξακολουθεί να έχει ανάγκη εξωτερικής χρηματοδοτικής στήριξης εκτός από εκείνη που μπορεί να χορηγηθεί από τα διεθνή χρηματοδοτικά ιδρύματα.

(4) Η υφιστάμενη απόφαση του Συμβουλίου 1999/325/ΕΚ δεν επιτρέπει τη χορήγηση βοήθειας μετά το έτος 2000.

(5) Προτού υποβάλει την πρότασή της, η Επιτροπή ζήτησε τη γνώμη της οικονομικής και δημοσιονομικής επιτροπής,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Η απόφαση 1999/325/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο: «Το τμήμα που χορηγείται ως δωρεάν βοήθεια ανέρχεται σε 40 εκατομμύρια ευρώ κατ' ανώτατο όριο.»

2. Προστίθεται το νέο άρθρο 6: «Η παρούσα απόφαση λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2002.»

[1] ΕΕ L 123 της 13.5.1999, σ. 57.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 97/68/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα [1]

(2002/C 51 E/15)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 626 τελικό — 2000/0336(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 26 Οκτωβρίου 2001)

1. **Ιστορικό**

Διαβίβαση της πρότασης του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [COM(2000) 840 τελικό — 2000/0336(COD)] σύμφωνα με το άρθρο 251 της Συνθήκης: 18 Δεκεμβρίου 2000

Δημοσίευση της αρχικής πρότασης: 26 Ιουνίου 2001

Γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 11 Ιουλίου 2001

Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — πρώτη ανάγνωση: 2 Οκτωβρίου 2001

2. **Στόχος της πρότασης της Επιτροπής**

Στόχος της πρότασης είναι η επέκταση του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας 97/68/ΕΚ για τις εκπομπές από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα, ώστε να καλύπτει, επίσης, (βενζίνο)κινητήρες εσωτερικής καύσης με ανάφλεξη (χλοοκοπτικές μηχανές, αλυσοπρίονα, κλαδευτικές μηχανές, κοπτικές μηχανές, αντλίες, ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη, κλπ.). Οι μηχανές αυτές κατασκευάζονται σε παγκόσμια κλίμακα σε ποσότητα περίπου 25 εκατομμυρίων το χρόνο και συμμετέχουν στις συνολικές εκπομπές των ΠΟΕ (VOC) στην Κοινότητα, σε ποσοστό 10-15 %. Η παρούσα τροποποίηση θα συμβάλει στην επίτευξη των στόχων που αφορούν την ποιότητα του αέρα και ειδικότερα εκείνων που αφορούν το όζον στη στάθμη του εδάφους.

Τα κύρια στοιχεία της πρότασης είναι:

— Δύο στάδια οριακών τιμών που πρέπει να εφαρμόζονται 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας (στάδιο I) και μεταξύ 2004 και 2010, ανάλογα με την κατηγορία της μηχανής (στάδιο II)

— Ένα σύστημα λήψης μέσου όρου και κατοχύρωσης και ορισμένες ειδικές διευθετήσεις για μικρής εμβέλειας κατασκευαστές και διάφορους τύπους μικρών μηχανών, ώστε να επιτευχθεί ευθυγράμμιση σε παγκόσμια κλίμακα.

3. **Γνώμη της Επιτροπής επί των τροπολογιών που εγκρίθηκαν από το Κοινοβούλιο**

3.1. *Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή*

Η τροπολογία 19 καθιστά σαφέστερο τον ορισμό της «θέσης σε κυκλοφορία». Δεν αλλάζει τίποτε επί της ουσίας.

Η τροπολογία 20 αντικαθιστά προηγούμενη τροπολογία που είχε προταθεί από την επιτροπή περιβάλλοντος και, ως εκ τούτου, συμφωνεί με την αρχική πρόταση της Επιτροπής.

Οι τροπολογίες 18 και 22 εισάγουν τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν επισήμανση και οικονομικά κίνητρα. Η διατύπωση συμφωνεί με ό,τι έχει ήδη γίνει δεκτό σε άλλες οδηγίες αυτού του είδους.

Η τροπολογία 23 διευκρινίζει το κείμενο, αλλά δεν αλλάζει τίποτε κατουσίαν.

Η τροπολογία 25 απαιτεί από τα κράτη μέλη να μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία εντός 18 μηνών, αντί σε ορισμένη ημερομηνία, πράγμα που δεν επιφέρει καμία σημαντική αλλαγή.

Η τροπολογία 26 απαιτεί από την Επιτροπή να μελετήσει κατά πόσον υπάρχει περαιτέρω ανάγκη νομοθεσίας στον υπόψη τομέα.

Η τροπολογία 28 μεταθέτει τις ημερομηνίες εφαρμογής του σταδίου II λίγο ενωρίτερα.

---

[1] ΕΕ C 180 E της 26.6.2001, σ. 31.

Οι τροπολογίες 21, 24 και 27 μετατοπίζουν τις εναλλακτικές εγκρίσεις τύπου από το άρθρο 7 σε νέο παράρτημα. Δεν αλλάζει τίποτε κατουσίαν, αλλά βελτιώνεται η σαφήνεια.

Η τροπολογία 30 (μέρος I) δίνει εντολή στην Επιτροπή, μέσω της επιτροπής προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο, να εξαιρεί ορισμένα προϊόντα, τα οποία για λόγους τεχνικής φύσεως δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα πρότυπα του σταδίου II.

3.2. *Τροπολογίες που δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή*

Οι τροπολογίες 2, 3, 6, 7, 8, 12, 15 και 17 αφορούν το σύστημα λήψης μέσου όρου και κατοχύρωσης — διαγράφοντάς το από την πρόταση. Η Επιτροπή, μολονότι δεν αποδέχεται τις τροπολογίες, εξέφρασε τη βούλησή της να δεχθεί λύσεις, αντί του συστήματος λήψης μέσου όρου και κατοχύρωσης, που παρέχουν την επιδιωκόμενη ελαστικότητα, την ευθυγράμμιση σε παγκόσμιο επίπεδο και περιβαλλοντικά οφέλη.

Η τροπολογία 29 εξαιρεί απεριόριστα ένα μεγάλο αριθμό δίχρονων κινητήρων από το πλαίσιο εφαρμογής της οδηγίας — και όχι μόνον από το στάδιο II. Αυτό θα υπονομεύσει ολοσχερώς τα περιβαλλοντικά οφέλη της πρότασης.

3.3. *Τροποποιημένη πρόταση*

Έχοντας υπόψη το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της κατά τα ανωτέρω.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης 2001/549/ΕΚ της 16ης Ιουλίου 2001 σχετικά με τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας

(2002/C 51 E/16)

COM(2001) 618 τελικό — 2001/0258(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 29 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Επιτροπή πραγματοποίησε διαβουλεύσεις με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή πριν την υποβολή της παρούσας πρότασης.

(2) Η απόφαση του Συμβουλίου 2001/549/ΕΚ [1] προβλέπει τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας με στόχο να συμβάλει στην αντιμετώπιση των εξωτερικών χρηματοδοτικών αναγκών της χώρας και στη στήριξη των μεταρρυθμιστικών προσπαθειών των αρχών.

(3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας είναι πιθανό να αντιμετωπίσει πρόσθετες ανάγκες εξωτερικής χρηματοδότησης εκτός από τις επίσημες χρηματοδοτήσεις που θα μπορούσαν να χορηγηθούν από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Παγκόσμια Τράπεζα και άλλους διμερείς χορηγούς.

(4) Η αύξηση της μη επιστρεπτέας συνιστώσας της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής της Κοινότητας προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας αποτελεί κατάλληλο μέτρο που θα συμβάλει στην άμβλυνση, από κοινού με άλλους χορηγούς, των χρηματοδοτικών περιορισμών που αντιμετωπίζει η χώρα.

(5) Η συνθήκη δεν προβλέπει για τη λήψη της παρούσας απόφασης άλλες εξουσίες πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 308,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Το άρθρο 1 παράγραφος 3 της απόφασης 2001/549/ΕΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Το μη επιστρεπτέο τμήμα της συνδρομής αυτής ανέρχεται σε 120 εκατ. ευρώ κατ' ανώτατο όριο.»

---

[1] ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 38.

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών και των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους

(2002/C 51 E/17)

COM(2001) 510 τελικό — 2001/0207(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 30 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63, πρώτο εδάφιο, σημεία 1γ), 2α) και 3α),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η κοινή πολιτική ασύλου, που περιλαμβάνει ένα κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Κοινότητα.

(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την έκτακτη σύνοδο που πραγματοποίησε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να καταβληθεί προσπάθεια για τη θέσπιση ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, με βάση την πλήρη και συνολική εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, όπως συμπληρώθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, επιβεβαιώνοντας με τον τρόπο αυτό την αρχή της μη επαναπροώθησης και διασφαλίζοντας ότι κανείς δεν αποστέλλεται πίσω σε μέρος όπου θα υφίστατο διώξεις.

(3) Η Σύμβαση της Γενεύης και το σχετικό πρωτόκολλο αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του διεθνούς νομικού καθεστώτος για την προστασία των προσφύγων.

(4) Στα Συμπεράσματα του Τάμπερε αναφέρεται ότι το «κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο» πρέπει βραχυπρόθεσμα να περιλαμβάνει την προσέγγιση των κανόνων που διέπουν την αναγνώριση και το περιεχόμενο του καθεστώτος του πρόσφυγα.

(5) Στα Συμπεράσματα του Τάμπερε επισημαίνεται ακόμη ότι οι κανόνες σχετικά με το καθεστώς του πρόσφυγα είναι σκόπιμο να συμπληρώνονται από μέτρα σχετικά με επικουρικές μορφές προστασίας που να παρέχουν κατάλληλο καθεστώς προστασίας σε κάθε άτομο που την έχει ανάγκη.

(6) Κύριος στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η διασφάλιση ενός ελάχιστου επιπέδου προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη για εκείνους που τη χρειάζονται πραγματικά λόγω του ότι δεν μπορούν βασίμως να ελπίζουν ότι θα λάβουν προστασία από τη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής τους.

(7) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και συνάδει με τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον «Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία αποβλέπει στη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, του δικαιώματος ασύλου των αιτούντων άσυλο και των μελών της οικογενείας τους που τους συνοδεύουν, καθώς επίσης της παροχής προστασίας σε περίπτωση απομάκρυνσης, αποβολής ή απέλασης, με την προαγωγή της εφαρμογής των άρθρων 1, 18 και 19 του Χάρτη.

(8) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν πρέπει να θίγει τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών με βάση τα νομικά κείμενα περί δικαιωμάτων του ανθρώπου.

(9) Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη του πρωτοκόλλου σχετικά με το δικαίωμα ασύλου των υπηκόων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(10) Η αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα είναι πράξη με αναγνωριστικό χαρακτήρα.

(11) Το «Εγχειρίδιο σχετικά με τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις αναγνώρισης του καθεστώτος του πρόσφυγα», που έχει εκδώσει το γραφείο της Ύπατης Αρμοστίας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, περιλαμβάνει πολύτιμες οδηγίες προς τα κράτη μέλη για την αναγνώριση ή μη του καθεστώτος του πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 1 της Σύμβασης της Γενεύης.

(12) Είναι σκόπιμη η θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για τον ορισμό και το περιεχόμενο του καθεστώτος του πρόσφυγα, ούτως ώστε οι αρμόδιοι εθνικοί φορείς των κρατών μελών να διευκολύνονται κατά την εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης.

(13) Είναι αναγκαίο να καθιερωθεί κοινή έννοια των προϋποθέσεων για την αναγνώριση των αιτούντων άσυλο ως προσφύγων κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης.

(14) Ειδικότερα, είναι αναγκαίο να καθιερωθούν κοινές έννοιες για τα εξής: επί τόπου αιτήσεις παροχής προστασίας, πηγές βλάβης ή προστασίας, εγχώριας προστασίας και δίωξη, περιλαμβανομένων των λόγων δίωξης.

(15) Ειδικότερα, είναι αναγκαίο να καθιερωθεί κοινή έννοια για τον λόγο δίωξης που συνίσταται στην «ιδιότητα μέλους συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας», που πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπον ώστε να περιλαμβάνει τόσο τις ομάδες που είναι δυνατό να οριοθούν με κριτήριο ορισμένα θεμελιώδη χαρακτηριστικά, όπως είναι το φύλο και ο γενετήσιος προσανατολισμός, όσο και τις ομάδες που απαρτίζονται από άτομα που έχουν κοινό ιστορικό παρελθόν ή μοιράζονται ένα χαρακτηριστικό (π.χ. ιδιότητα μέλους εργατικού συνδικάτου) που είναι τόσο θεμελιώδες για την ταυτότητα ή τη συνείδηση ώστε να μην αναγκάζονται από τα μέλη της ομάδας να την αποκηρύξουν.

(16) Ειδικότερα, κατά την αξιολόγηση αιτήσεων ανηλίκων για παροχή διεθνούς προστασίας, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη από τα κράτη μέλη οι μορφές δίωξης που αφορούν ειδικά τα παιδιά, όπως είναι η στρατολόγηση παιδιών, η σωματεμπορία με σκοπό τη σεξουαλική εκμετάλλευση και η καταναγκαστική εργασία.

(17) Είναι επίσης σκόπιμο να θεσπισθούν ελάχιστες απαιτήσεις για τον ορισμό και το περιεχόμενο του καθεστώτος επικουρικής προστασίας. Το καθεστώς της επικουρικής προστασίας πρέπει να είναι συμπληρωματικό και πρόσθετο σε σχέση με το καθεστώς προστασίας των προσφύγων που έχει θεσμοθετηθεί με τη Σύμβαση της Γενεύης.

(18) Είναι αναγκαίο να θεσπισθούν προϋποθέσεις βάσει των οποίων θα αποφασίζεται αν δικαιούνται ή όχι επικουρική προστασία τα άτομα που υποβάλλουν αίτηση για διεθνή προστασία. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να βασίζονται στις διεθνείς υποχρεώσεις που ισχύουν βάσει των νομικών κειμένων περί δικαιωμάτων του ανθρώπου και στις πρακτικές που υφίστανται στα κράτη μέλη.

(19) Εκτιμάται ότι η προσέγγιση των κανόνων που αφορούν την αναγνώριση και το περιεχόμενο του καθεστώτος του πρόσφυγα και του καθεστώτος επικουρικής προστασίας θα συμβάλει στον περιορισμό των δευτερογενών μετακινήσεων των αιτούντων άσυλο μεταξύ κρατών μελών οι οποίες οφείλονται αποκλειστικά και μόνο τις διαφορές μεταξύ των κατά τόπους νομικών πλαισίων.

(20) Η οδηγία δεν πρέπει να θίγει τους όρους υπό τους οποίους τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία, να επιτρέπουν την είσοδο ή παραμονή προσώπων στην επικράτειά τους εάν η ασφάλεια των προσώπων αυτών θα διέτρεχε κίνδυνο σε περίπτωση επαναπροώθησής τους στη χώρα τους λόγω περιστάσεων που δεν προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

(21) Από την ίδια τους τη φύση, οι ελάχιστες απαιτήσεις σημαίνουν ότι τα κράτη μέλη νομιμοποιούνται να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ περισσότερο ευνοϊκές διατάξεις για τους υπηκόους τρίτων χωρών και τους απάτριδες που ζητούν διεθνή προστασία από ένα κράτος μέλος, οσάκις οι σχετικές αιτήσεις θεωρείται ότι θεμελιώνονται στο γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε είναι πρόσφυγας κατά την έννοια του άρθρου 1(Α) της Σύμβασης της Γενεύης είτε χρήζει διεθνούς προστασίας γι' άλλους λόγους.

(22) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 και του άρθρου 3 παράγραφος 2 της συνθήκης, η παρούσα οδηγία, από πλευράς στόχων και περιεχομένου, κατατείνει στην εξάλειψη των ανισοτήτων και στην προαγωγή της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

(23) Το «βέλτιστο συμφέρον του παιδιού» είναι σκόπιμο να αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

(24) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας είναι σκόπιμο να αξιολογείται ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

(25) Δεδομένου ότι, ο στόχος των προτεινόμενων μέτρων, δηλαδή η θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την παροχή διεθνούς προστασίας από τα κράτη μέλη σε υπηκόους τρίτων χωρών και σε απάτριδες δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των συνεπειών των προτεινόμενων μέτρων, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα από την Κοινότητα, η Κοινότητα μπορεί να ε λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών και των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) «διεθνής προστασία», το καθεστώς του πρόσφυγα και το καθεστώς επικουρικής προστασίας·

β) «Σύμβαση της Γενεύης», η σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων που υπογράφτηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951, όπως συμπληρώθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·

γ) «πρόσφυγας», ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1(Α) της Σύμβασης της Γενεύης, όπως εφαρμόζονται με τους κανόνες των κεφαλαίων II και III της παρούσας οδηγίας·

δ) «καθεστώς πρόσφυγα», το καθεστώς που αναγνωρίζεται από ένα κράτος μέλος σε έναν πρόσφυγα στον οποίον επιτρέπεται η είσοδος ή/και παραμονή και κατοίκηση υπό την ιδιότητα αυτή στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους·

ε) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία», ένα πρόσωπο το οποίο δεν δικαιούται να θεωρηθεί πρόσφυγας αλλά εμπίπτει κατά τα άλλα στους κανόνες περί διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τα κεφάλαια II και IV της παρούσας οδηγίας·

στ) «καθεστώς επικουρικής προστασίας», το καθεστώς που αναγνωρίζεται από ένα κράτος μέλος σε έναν υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος είναι πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία και στον οποίον επιτρέπεται η είσοδος ή/και παραμονή και κατοίκηση υπό την ιδιότητα αυτή στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους·

ζ) «αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας», η αίτηση με την οποία ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή ένας άπατρις ζητά προστασία από ένα κράτος μέλος και η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι θεμελιώνεται στο γεγονός ότι ο αιτών είναι πρόσφυγας ή πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία. Κάθε αίτηση για την παροχή διεθνούς προστασίας αντιμετωπίζεται ως αίτηση χορήγησης ασύλου, εκτός αν ο αιτών υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις ζητά ρητώς να του παρασχεθεί κάποια άλλη μορφή προστασίας η οποία είναι δυνατό να ζητηθεί αυτοτελώς·

η) «αίτηση χορήγησης ασύλου», η αίτηση με την οποία ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή ένας άπατρις ζητά διεθνή προστασία από ένα κράτος μέλος και η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι θεμελιώνεται στο γεγονός ότι ο αιτών είναι πρόσφυγας κατά την έννοια του άρθρου 1(Α) της Σύμβασης της Γενεύης·

θ) «αίτηση παροχής επικουρικής προστασίας», η αίτηση με την οποία ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή ένας άπατρις ζητά διεθνή προστασία από ένα κράτος μέλος και η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι θεμελιώνεται στο γεγονός ότι ο αιτών είναι πρόσφυγας κατά την έννοια του άρθρου 1(Α) της Σύμβασης της Γενεύης ή η οποία υποβάλλεται έπειτα από την απόρριψη μιας τέτοιας αίτησης και η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι θεμελιώνεται στο γεγονός ότι ο αιτών δικαιούται επικουρικής προστασίας.

ι) «μέλη της οικογενείας»,

i) ο/η σύζυγος του αιτούντος ή ο/η σύντροφος που διατηρεί σταθερή σχέση με τον αιτούντα σε ελεύθερη ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει από τα ανύπανδρα ζευγάρια κατά τρόπο παρόμοιο με αυτόν που ισχύει για τα παντρεμένα ζευγάρια·

ii) τα τέκνα του ζεύγους που μνημονεύεται στο σημείο i) ή του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι είναι ανύπανδρα και οικονομικώς εξαρτημένα, χωρίς να έχει σημασία αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένα·

iii) άλλοι στενοί συγγενείς οι οποίοι ζούσαν μαζί ως μέλη της συγκεκριμένης οικογένειας κατά τον χρόνο αναχώρησης από τη χώρα καταγωγής και οι οποίοι τότε εξαρτιόντουσαν οικονομικά, είτε ολοκληρωτικά είτε σε μεγάλο βαθμό, από τον αιτούντα·

κ) «συνοδεύοντα μέλη της οικογένειας», τα μέλη της οικογένειας του αιτούντος τα οποία βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος επ' ευκαιρία της αίτησης χορήγησης ασύλου·

λ) «ασυνόδευτοι ανήλικοι», οι υπήκοοι τρίτης χώρας ή οι απάτριδες κάτω της ηλικίας των δεκαοκτώ ετών οι οποίοι φθάνουν στο έδαφος των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύονται από έναν ενήλικα ο οποίος να ευθύνεται γι' αυτούς βάσει του νόμου ή του εθιμικού δικαίου και για όσον χρόνο δεν έχουν τεθεί υπό την ουσιαστική φροντίδα ενός τέτοιου προσώπου· ο όρος καλύπτει επίσης τους ανηλίκους που παύουν να συνοδεύονται μετά την είσοδό τους στο έδαφος των κρατών μελών·

μ) «άδεια παραμονής», κάθε άδεια η οποία εκδίδεται από τις αρχές ενός κράτους μέλους, έχει τη μορφή που προβλέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους και παρέχει σε έναν υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα το δικαίωμα να κατοικεί στο έδαφος του οικείου κράτους·

ν) «χώρα καταγωγής», η χώρα της ιθαγένειας ή της πρώην συνήθους διαμονής.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Στην παρούσα οδηγία εμπίπτει κάθε υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις που υποβάλλει αίτηση για την παροχή διεθνούς προστασίας στα σύνορα ή στο έδαφος ενός κράτους μέλους, καθώς επίσης τα συνοδεύοντα μέλη της οικογενείας του και κάθε πρόσωπο που λαμβάνει προστασία αυτής της μορφής.

Άρθρο 4

Ευνοϊκότερες διατάξεις

Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ ευνοϊκότερες διατάξεις σχετικά με το ποιος δικαιούται να θεωρηθεί πρόσφυγας ή πρόσωπο χρήζον επικουρικής προστασίας και σχετικά με το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές συνάδουν με την παρούσα οδηγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΕ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Τμήμα 1

Παροχή διεθνούς προστασίας

Άρθρο 5

Περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας

1. Το καθεστώς πρόσφυγα αναγνωρίζεται σε κάθε υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος, λόγω βάσιμου φόβου που τον διακατέχει ότι θα υποστεί δίωξη εξαιτίας της φυλής, της θρησκείας, της εθνικότητας, των πολιτικών φρονημάτων ή του γεγονότος ότι ανήκει σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας είναι υπήκοος και αδυνατεί ή, εξαιτίας του φόβου του αυτού, δεν επιθυμεί να λάβει προστασία από την εν λόγω χώρα. Το ίδιο ισχύει για τους απάτριδες οι οποίοι βρίσκονται εκτός της πρώην χώρας συνήθους διαμονής τους και οι οποίοι αδυνατούν ή, εξαιτίας ενός παρόμοιου φόβου, δεν επιθυμούν να επιστρέψουν σε αυτήν.

2. Με την επιφύλαξη των υφιστάμενων συνταγματικών υποχρεώσεων, επικουρική προστασία παρέχεται σε κάθε υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος δεν πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο κεφάλαιο III της παρούσας οδηγίας για να θεωρηθεί πρόσφυγας ή του οποίου η αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας στηριζόταν ρητώς σε λόγους που δεν περιελάμβαναν τη Σύμβαση της Γενεύης και ο οποίος, λόγω βάσιμου φόβου που τον διακατέχει ότι θα υποστεί σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη κατά όπως περιγράφεται στο άρθρο 15, έχει αναγκασθεί να διαφύγει ή να παραμείνει εκτός της χώρας καταγωγής του και αδυνατεί ή, εξαιτίας του φόβου του αυτού, δεν επιθυμεί να λάβει προστασία από την εν λόγω χώρα.

3. Ο φόβος του αιτούντος ότι θα υποστεί δίωξη ή ότι θα κινδυνεύσει να υποστεί άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη στη χώρα καταγωγής αξιολογείται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο τμήμα 2.

Άρθρο 6

Επέκταση της διεθνούς προστασίας στα συνοδεύοντα μέλη της οικογενείας

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ούτως ώστε τα συνοδεύοντα μέλη της οικογενείας να δικαιούνται καθεστώς ίδιο με αυτό που ισχύει για τον εκάστοτε αιτούντα διεθνή προστασία.

2. Ο κανόνας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει όταν επιτρέπεται ο αποκλεισμός του εκάστοτε συνοδεύοντος μέλους της οικογενείας από το καθεστώς του πρόσφυγα και το καθεστώς της επικουρικής προστασίας κατ' εφαρμογή των κεφαλαίων III και IV.

Τμήμα 2

Αξιολόγηση του φόβου του αιτούντος ότι θα διωχθεί η ότι θα κινδυνεύσει να υποστεί άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη

Άρθρο 7

Αξιολόγηση των αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας

Κατά την αξιολόγηση του φόβου του αιτούντος ότι θα διωχθεί ή ότι θα κινδυνεύσει να υποστεί άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν οπωσδήποτε τους ακόλουθους παράγοντες:

α) το σύνολο των συναφών στοιχείων που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής κατά τον χρόνο λήψης απόφασης επί της αίτησης·

β) το κατά πόσον ο φόβος του αιτούντος ότι θα διωχθεί ή ότι θα κινδυνεύσει να υποστεί άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη στη χώρα καταγωγής του είναι αντικειμενικά βάσιμος, υπό την έννοια ότι υπάρχει εύλογη πιθανότητα να διωχθεί ο αιτών ή να υποστεί σοβαρή βλάβη σε περίπτωση που σταλεί πίσω στη χώρα καταγωγής του·

γ) το κατά πόσον ο αιτών έχει ήδη υποστεί διώξεις ή άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη ή έχει δεχθεί άμεσες απειλές ότι θα διωχθεί ή ότι θα υποστεί άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη. Το στοιχείο αυτό αποτελεί σοβαρή ένδειξη για την πιθανότητα να υποστεί ο αιτών δίωξη ή να του προκληθεί παρόμοια βλάβη στο μέλλον·

δ) την ατομική κατάσταση και τα προσωπικά δεδομένα του αιτούντος, περιλαμβανομένων ορισμένων παραγόντων όπως είναι το προσωπικό ιστορικό, το φύλο, η ηλικία, η υγεία και η ύπαρξη μειονεξιών, ούτως ώστε να εκτιμηθεί η σοβαρότητα της δίωξης ή της βλάβης. Όταν τα χαρακτηριστικά της δίωξης έχουν άμεση σχέση με το φύλο του θύματος ή με το γεγονός ότι αυτό είναι παιδί, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι η δίωξη, κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης, μπορεί να έχει τη μορφή της σεξουαλικής βίας ή άλλων μεθόδων που σχετίζονται με το φύλο·

ε) το κατά πόσον υπάρχουν αξιόπιστα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι στη χώρα καταγωγής ισχύουν και εφαρμόζονται εμπράκτως νόμοι ή κανονισμοί οι οποίοι επιτρέπουν ή αφήνουν ατιμώρητη τη δίωξη ή την πρόκληση άλλης σοβαρής βλάβης στον αιτούντα.

Άρθρο 8

Ανάγκες για διεθνή προστασία οι οποίες ανακύπτουν επιτόπου

1. Ο βάσιμος φόβος ενός αιτούντος ότι θα υποστεί δίωξη ή σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη είναι δυνατό να στηρίζεται σε γεγονότα τα οποία επήλθαν μετά την αναχώρηση του αιτούντος από τη χώρα καταγωγής του.

2. Ο βάσιμος φόβος ενός αιτούντος ότι θα υποστεί δίωξη ή σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη είναι δυνατό να στηρίζεται σε δραστηριότητες που ο αιτών άσκησε μετά την αναχώρησή του από τη χώρα καταγωγής του, εκτός αν αποδεικνύεται ότι η άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών αποσκοπούσε αποκλειστικά και μόνο στη δημιουργία των περιστάσεων που θα επέτρεπαν την υποβολή αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας. Δεν ισχύει κάτι τέτοιο όταν οι δραστηριότητες τις οποίες επικαλείται ο αιτών αποτελούν εκδήλωση και προέκταση πεποιθήσεων που ο αιτών είχε ήδη στη χώρα καταγωγής και σχετίζονται με τους λόγους που υπαγορεύουν την αναγνώριση της ανάγκης για διεθνή προστασία.

Άρθρο 9

Πηγές βλάβης και προστασίας

1. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι ο φόβος ενός ατόμου ότι θα διωχθεί ή ότι θα υποστεί σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη είναι βάσιμος χωρίς να έχει σημασία αν η απειλή της δίωξης ή της πρόκλησης άλλης σοβαρής και αδικαιολόγητης βλάβης προέρχεται από:

α) το κράτος·

β) οντότητες ή οργανώσεις που ελέγχουν το κράτος·

γ) μη κρατικές οντότητες, εφόσον το κράτος αδυνατεί ή είναι απρόθυμο να παράσχει ουσιαστική προστασία.

2. Κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της κρατικής προστασίας σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η απειλή της δίωξης ή της πρόκλησης άλλης σοβαρής και αδικαιολόγητης βλάβης προέρχεται από μη κρατικές οντότητες, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσο το κράτος λαμβάνει εύλογα μέτρα για να αποτρέψει την πραγματοποίηση της δίωξης ή την πρόκληση της βλάβης, καθώς και κατά πόσο παρέχεται εύλογη δυνατότητα στον αιτούντα να επωφεληθεί της προστασίας αυτής. Πρέπει να υπάρχει ένα σύστημα εγχώριας προστασίας και μηχανισμοί για την ανίχνευση, την ποινική δίωξη και τον κολασμό των πράξεων που συνιστούν δίωξη ή άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη. Όταν είναι διαθέσιμη ουσιαστική κρατική προστασία, ο φόβος ενός ατόμου ότι θα διωχθεί ή ότι θα υποστεί άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη θεωρείται αβάσιμος, με αποτέλεσμα τα κράτη μέλη να μην αναγνωρίζουν την ανάγκη προστασίας.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, «κρατική» προστασία είναι επίσης δυνατό να παρέχεται από διεθνείς οργανισμούς ή από σταθερές, οιονεί κρατικές αρχές οι οποίες ελέγχουν μία σαφώς καθορισμένη επικράτεια αξιόλογου μεγέθους και σταθερότητας και οι οποίες έχουν την ικανότητα και τη βούληση να διασφαλίσουν την άσκηση δικαιωμάτων και να προστατεύσουν ένα άτομο από βλάβη κατά τρόπο παρόμοιο με αυτόν που ισχύει για ένα διεθνώς αναγνωρισμένο κράτος.

Άρθρο 10

Η εγχώρια προστασία

1. Αφ' ης στιγμής έχουν εξακριβώσει ότι ο φόβος ενός ατόμου ότι θα διωχθεί ή ότι θα υποστεί άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη είναι βάσιμος, τα κράτη μέλη δύνανται να εξετάζουν κατά πόσον ο φόβος αυτός περιορίζεται σαφώς σε συγκεκριμένο τμήμα του εδάφους της χώρας καταγωγής καθώς και, αν υποτεθεί ότι ισχύει αυτό, κατά πόσον είναι εύλογο να υποχρεωθεί ο αιτών να επιστρέψει σε κάποιο άλλο τμήμα της εν λόγω χώρας όπου δεν θα υπήρχε βάσιμος φόβος ότι θα υποστεί δίωξη ή άλλη σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη.

Στο πλαίσιο της εξέτασης αυτής, ισχύει ισχυρό τεκμήριο κατά του συμπεράσματος ότι η εγχώρια προστασία αποτελεί ουσιαστική εναλλακτική δυνατότητα σε σχέση με τη διεθνή προστασία αν ο διώκτης είναι η ίδια η εθνική κυβέρνηση ή συνδέεται με αυτήν.

2. Όταν εξετάζουν κατά πόσον είναι εύλογο να υποχρεωθεί ο αιτών να επιστρέψει σε κάποιο άλλο τμήμα της οικείας χώρας κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα δεδομένα ασφαλείας και τις πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν στο συγκεκριμένο τμήμα της χώρας, συμπεριλαμβανομένου του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Επίσης λαμβάνουν υπόψη τα προσωπικά δεδομένα του αιτούντος (π.χ. την ηλικία, το φύλο, την υγεία, την οικογενειακή κατάσταση, τους φυλετικούς, πολιτιστικούς και κοινωνικούς δεσμούς).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΑ

Άρθρο 11

Ο χαρακτήρας της δίωξης

1. Όταν εξετάζεται κατά πόσον ο βάσιμος φόβος ενός ατόμου ότι θα υποστεί δίωξη είναι αντικειμενικά δικαιολογημένος, γίνεται δεκτό ότι ο όρος «δίωξη» περιλαμβάνει οπωσδήποτε μία από τις ακόλουθες καταστάσεις:

α) την πρόκληση σοβαρής και αδικαιολόγητης βλάβης ή τη διακριτική μεταχείριση με βάση τη φυλή, τη θρησκεία, την εθνικότητα, τα πολιτικά φρονήματα ή το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος ανήκει σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα· η επίμαχη πράξη πρέπει, ως εκ του χαρακτήρα της ή εξαιτίας της επανάληψής της, να είναι τόσο σοβαρή ώστε να συνιστά σοβαρή απειλή για τη ζωή, την ελευθερία ή την ασφάλεια του αιτούντος ή να τον εμποδίζει να ζήσει στη χώρα καταγωγής του·

β) νομικά, διοικητικά, αστυνομικά ή/και δικαστικά μέτρα, εφόσον ο σχεδιασμός ή η εφαρμογή τους συνιστά διακριτική μεταχείριση με βάση τη φυλή, τη θρησκεία, την εθνικότητα, τα πολιτικά φρονήματα ή το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος ανήκει σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα και εφόσον τα εκάστοτε μέτρα συνιστούν σοβαρή απειλή για τη ζωή, την ελευθερία ή την ασφάλεια του αιτούντος ή τον εμποδίζουν να ζήσει στη χώρα καταγωγής του·

γ) ποινική δίωξη ή κολασμό για αδίκημα, υπό την προϋπόθεση ότι, με βάση τη φυλή, τη θρησκεία, την εθνικότητα, τα πολιτικά φρονήματα ή το γεγονός ότι το άτομο ανήκει σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα:

i) ο αιτών εμποδίζεται να ασκήσει ένδικα μέσα ή η τιμωρία που του επιβάλλεται είναι δυσανάλογα αυστηρή ή συνιστά διακριτική μεταχείριση·

ii) το αδίκημα για το οποίο κινδυνεύει να διωχθεί ή να τιμωρηθεί ο αιτών κατατείνει στην ποινικοποίηση της άσκησης θεμελιώδους δικαιώματος·

δ) ποινική δίωξη ή κολασμό λόγω της άρνησης συμμόρφωσης με γενική υποχρέωση προς εκπλήρωση στρατιωτικής θητείας, με βάση τη φυλή, τη θρησκεία, την εθνικότητα, τα πολιτικά φρονήματα ή το γεγονός ότι το άτομο ανήκει σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

i) εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο στοιχείο γ) i)·

ii) υπό συνθήκες πολέμου ή συγκρούσεων, αν ο αιτών είναι σε θέση να αποδείξει ότι η εκπλήρωση στρατιωτικής θητείας θα απαιτούσε τη συμμετοχή του σε στρατιωτικές ενέργειες οι οποίες έρχονται σε κατάφωρη αντίθεση με εδραιωμένες ηθικές, θρησκευτικές ή πολιτικές του πεποιθήσεις ή με άλλους βάσιμους λόγους συνείδησης.

2. Κάθε φορά που εξετάζεται κατά πόσον ο βάσιμος φόβος ενός αιτούντος ότι θα υποστεί δίωξη επιβάλλει την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, είναι εφαρμοστέες οπωσδήποτε οι ακόλουθες αρχές:

α) Δεν έχει σημασία αν η δίωξη εκπορεύεται από το κράτος, από φορείς ή οργανώσεις που ελέγχουν το κράτος ή από μη κρατικές οντότητες, εφόσον το κράτος αδυνατεί ή είναι απρόθυμο να παράσχει ουσιαστική προστασία.

β) Δεν έχει σημασία αν ο αιτών φέρει πράγματι τα φυλετικά, θρησκευτικά, εθνικά, κοινωνικά ή πολιτικά χαρακτηριστικά στα οποία οφείλονται οι διωκτικές πράξεις, υπό την προϋπόθεση ότι τα χαρακτηριστικά αυτά αποδίδονται στον αιτούντα από τον εκάστοτε διώκτη.

γ) Δεν έχει σημασία αν ο αιτών προέρχεται από χώρα στην οποία πολλά πρόσωπα ή και οι πάντες αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο γενικευμένης καταπίεσης.

Άρθρο 12

Λόγοι της δίωξης

Όταν εξετάζεται κατά πόσον ένας βάσιμος φόβος δίωξης οφείλεται σε λόγους που έχουν σχέση με τη φυλή, τη θρησκεία, την εθνικότητα, τα πολιτικά φρονήματα ή το γεγονός ότι το εκάστοτε άτομο ανήκει σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, οπωσδήποτε, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Η έννοια της φυλής περιλαμβάνει το στοιχείο του χρώματος, της καταγωγής ή του γεγονότος ότι το άτομο ανήκει σε συγκεκριμένη εθνοτική ομάδα.

β) Η έννοια της θρησκείας περιλαμβάνει την υιοθέτηση θεϊστικών, αγνωστικιστικών ή αθεϊστικών απόψεων, τη συμμετοχή σε τυπική λατρεία, ιδιωτική ή δημόσια, είτε κατά μόνας είτε σε κοινωνία με άλλους ανθρώπους, την αποχή από τέτοια λατρεία, άλλες θρησκευτικές πράξεις ή εκδηλώσεις απόψεων και μορφές ατομικής ή συλλογικής συμπεριφοράς που στηρίζονται σε ή υπαγορεύονται από θρησκευτικές πεποιθήσεις.

γ) Η έννοια της εθνικότητας δεν σημαίνει μόνο την ιθαγένεια, αλλά καλύπτει επιπλέον την ιδιότητα του μέλους μίας ομάδας η οποία προσδιορίζεται από την πολιτιστική, εθνοτική ή γλωσσική της ταυτότητα, τις κοινές γεωγραφικές ή πολιτικές καταβολές ή τη σχέση της με τον πληθυσμό άλλης χώρας.

δ) Η έννοια της κοινωνικής ομάδας περιλαμβάνει κάθε ομάδα που είναι δυνατό να ορισθεί με κριτήριο συγκεκριμένα θεμελιώδη χαρακτηριστικά, όπως είναι ο γενετήσιος προσανατολισμός, η ηλικία και το φύλο, καθώς και τις ομάδες που απαρτίζονται από άτομα με κοινό ιστορικό παρελθόν ή με κάποιο κοινό χαρακτηριστικό το οποίο είναι τόσο θεμελιώδες για την ταυτότητα ή τη συνείδηση ώστε να μην αναγκασθούν τα μέλη της ομάδας να την αποκηρύξουν. Η έννοια καλύπτει επίσης τις ομάδες ατόμων που ο νόμος αντιμετωπίζει ως «κατώτερες».

ε) Η έννοια των πολιτικών φρονημάτων περιλαμβάνει την υιοθέτηση ή υποτιθέμενη υιοθέτηση μίας άποψης επί ενός ζητήματος που σχετίζεται με το κράτος ή με την κυβέρνηση του κράτους ή με την πολιτική του, χωρίς να έχει σημασία αν ο αιτών έχει εκδηλώσει εμπράκτως την άποψη αυτή.

Άρθρο 13

Ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα

1. Τα κράτη μέλη δεν ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα παρά μόνο εάν και από τη στιγμή που ο πρόσφυγας:

α) εξασφαλίσει εκ νέου και με δική του βούληση την προστασία της χώρας της οποίας είναι υπήκοος· ή

β) επαναποκτήσει οικειοθελώς την ιθαγένεια που ενδεχομένως είχε χάσει κατά το παρελθόν· ή

γ) αποκτήσει νέα ιθαγένεια και απολαύει της προστασίας της χώρας που του χορήγησε τη νέα ιθαγένεια· ή

δ) έχει εγκατασταθεί εκ νέου αυτοβούλως στη χώρα που είχε εγκαταλείψει ή εκτός της οποίας είχε παραμείνει εξαιτίας του φόβου ότι θα υποστεί δίωξη· ή

ε) απολέσει το δικαίωμα να εξακολουθήσει να αρνείται την προστασία που μπορεί να του παράσχει η χώρα της οποίας είναι υπήκοος λόγω του ότι έχουν παύσει να υφίστανται οι συνθήκες που οδήγησαν στην αναγνώρισή του ως πρόσφυγα.

στ) στην περίπτωση των απάτριδων, αποκτήσει τη δυνατότητα να επιστρέψει στη χώρα της πρώην συνήθους διαμονής του λόγω της εξάλειψης των συνθηκών που οδήγησαν στην αναγνώρισή του ως πρόσφυγα.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις επιτρέπεται η ανάκληση της άδειας παραμονής.

Κατά την εφαρμογή του στοιχείου ε) τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον η μεταβολή των συνθηκών είναι τόσο ουσιαστική και μόνιμη, ώστε να εξαλείφει τον βάσιμο φόβο δίωξης του πρόσφυγα.

2. Το κράτος μέλος που έχει αναγνωρίσει το καθεστώς του πρόσφυγα φέρει το βάρος της απόδειξης του ότι το άτομο έχει παύσει να χρήζει διεθνούς προστασίας για κάποιον από τους λόγους που καθορίζονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 14

Αποκλεισμός από το καθεστώς του πρόσφυγα

1. Τα κράτη μέλη αποκλείουν από το καθεστώς του πρόσφυγα κάθε αιτούντα ο οποίος:

α) λαμβάνει επί του παρόντος προστασία ή συνδρομή από όργανα ή οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών, μη περιλαμβανομένης της Ύπατης Αρμοστίας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες·

β) αναγνωρίζεται από τις αρμόδιες αρχές της χώρας όπου έχει μετοικήσει ως έχων τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την κατοχή της ιθαγένειας της εν λόγω χώρας·

γ) βαρύνεται με σοβαρές υπόνοιες ότι:

i) έχει διαπράξει έγκλημα κατά της ειρήνης, έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως τα εγκλήματα αυτά ορίζονται στα διεθνή νομικά κείμενα που έχουν θεσπισθεί με σκοπό την αντιμετώπισή τους·

ii) έχει διαπράξει ένα σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα προτού να γίνει δεκτός ως πρόσφυγας στη συγκεκριμένη χώρα·

iii) έχει κριθεί ένοχος για πράξεις που αντιστρατεύονται τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

2. Οι λόγοι αποκλεισμού πρέπει να θεμελιώνονται αποκλειστικά και μόνο στην προσωπική και ενσυνείδητη συμπεριφορά του εκάστοτε ατόμου.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέριμνα ώστε τα πρόσωπα που αποκλείονται από το καθεστώς διεθνούς προστασίας να έχουν το δικαίωμα προσφυγής σε δικαστήριο κατά της σχετικής απόφασης.

4. Η εφαρμογή του αποκλεισμού δεν θίγει επ' ουδενί τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει του διεθνούς δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 15

Λόγοι παροχής επικουρικής προστασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη παρέχουν επικουρική προστασία στα πρόσωπα που έχουν ζητήσει διεθνή προστασία, βρίσκονται εκτός της χώρας καταγωγής τους και δεν μπορούν να επιστρέψουν σε αυτήν λόγω του βάσιμου φόβου τους ότι θα υποστούν τις ακόλουθες μορφές σοβαρής και αδικαιολόγητης βλάβης:

α) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία· ή

β) παραβίαση ενός ανθρώπινου δικαιώματος τόσο κατάφωρη ώστε να ενεργοποιεί τις διεθνείς υποχρεώσεις του οικείου κράτους μέλους· ή

γ) απειλή κατά της ζωής, της ασφάλειας ή της ελευθερίας, ως αποτέλεσμα βίας που ασκείται αδιακρίτως υπό συνθήκες ένοπλης σύγκρουσης ή ως αποτέλεσμα συστηματικών ή γενικευμένων παραβιάσεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων των οικείων προσώπων.

Άρθρο 16

Ανάκληση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν για τη διατήρηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας εκτός αν και μέχρις ότου εξακριβωθεί από τις αρμόδιες αρχές ότι η προστασία αυτή έχει παύσει να είναι αναγκαία. Στις περιπτώσεις αυτές επιτρέπεται η ανάκληση της άδειας παραμονής που έχει χορηγηθεί.

2. Επιτρέπεται η ανάκληση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας εάν έχουν εκλείψει οι συνθήκες στη χώρα καταγωγής οι οποίες οδήγησαν στην αναγνώριση του καθεστώτος σύμφωνα με το άρθρο 15 ή εάν έχει επέλθει μία τόσο ουσιαστική και μόνιμη μεταβολή των συνθηκών ώστε να αίρεται η ανάγκη παροχής επικουρικής προστασίας.

Άρθρο 17

Αποκλεισμός από το καθεστώς της επικουρικής προστασίας

1. Τα κράτη μέλη αποκλείουν από το καθεστώς της επικουρικής προστασίας κάθε αιτούντα ο οποίος βαρύνεται με σοβαρές υπόνοιες ότι:

α) έχει διαπράξει έγκλημα κατά της ειρήνης, έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως τα εγκλήματα αυτά ορίζονται στα διεθνή νομικά κείμενα που έχουν θεσπισθεί με σκοπό την αντιμετώπισή τους·

β) έχει διαπράξει ένα σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα προτού να γίνει δεκτός ως πρόσφυγας·

γ) έχει κριθεί ένοχος για πράξεις που αντιστρατεύονται τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

2. Οι λόγοι αποκλεισμού πρέπει να θεμελιώνονται αποκλειστικά και μόνο στην προσωπική και ενσυνείδητη συμπεριφορά του εκάστοτε ατόμου.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέριμνα ώστε τα πρόσωπα που αποκλείονται από το καθεστώς διεθνούς προστασίας να έχουν το δικαίωμα προσφυγής σε δικαστήριο κατά της σχετικής απόφασης.

4. Η εφαρμογή του αποκλεισμού δεν θίγει επ' ουδενί τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει του διεθνούς δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 18

Περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας

1. Οι κανόνες του παρόντος κεφαλαίου ισχύουν με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη Σύμβαση της Γενεύης.

2. Οι κανόνες του παρόντος κεφαλαίου ισχύουν τόσο για τους πρόσφυγες όσο και για τα πρόσωπα που δικαιούνται επικουρική προστασία, εκτός αν ορίζεται το αντίθετο. Η στάθμη των δικαιωμάτων που απορρέουν από την αναγνώριση καθεστώτος προστασίας δεν επιτρέπεται να είναι χαμηλότερη από αυτήν που οι αιτούντες απολαύουν όσο εξετάζεται η αίτησή τους και ισχύει εξίσου για τα συνοδεύοντα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου του οποίου έχει γίνει δεκτή η αίτηση.

3. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα ειδικά δεδομένα των προσώπων με ιδιαίτερες ανάγκες, όπως είναι οι ανήλικοι, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, τα πρόσωπα με ειδικές ανάγκες, οι ηλικιωμένοι, οι ανύπανδροι γονείς που έχουν ανήλικα τέκνα, τα θύματα βασανιστηρίων ή σεξουαλικής κακομεταχείρισης ή εκμετάλλευσης, τα πρόσωπα που πάσχουν από αναπηρία (διανοητική ή σωματική) και οι έγκυες γυναίκες. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης υπόψη τα ειδικά δεδομένα των ανύπανδρων γυναικών οι οποίες στη χώρα καταγωγής τους υφίστανται σοβαρές διακρίσεις εξαιτίας του φύλου τους.

Άρθρο 19

Προστασία από επαναπροώθηση και αποβολή

Τα κράτη μέλη σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης και δεν αποβάλλουν από την επικράτειά τους άτομα που απολαύουν διεθνούς προστασίας παρά μόνο σύμφωνα με τις διεθνείς τους υποχρεώσεις.

Άρθρο 20

Ενημέρωση

Τα κράτη μέλη παρέχουν στα άτομα που έχουν αναγνωρισθεί ως χρήζοντα διεθνούς προστασίας, αμέσως μετά την αναγνώριση του σχετικού καθεστώτος, πληροφορίες με τις οποίες εξηγούνται ευκρινώς οι διατάξεις που διέπουν τα αντίστοιχα καθεστώτα προστασίας. Οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται σε γλώσσα που πιθανολογείται ότι καταλαβαίνει ο αποδέκτης.

Άρθρο 21

Άδειες παραμονής

1. Αμέσως μετά την αναγνώριση του σχετικού καθεστώτος, τα κράτη μέλη χορηγούν στους πρόσφυγες και στα συνοδεύοντα μέλη της οικογενείας τους άδεια παραμονής, η οποία πρέπει να ισχύει για μία πενταετία τουλάχιστον και η ισχύς της να ανανεώνεται αυτομάτως.

2. Αμέσως μετά την αναγνώριση του σχετικού καθεστώτος, τα κράτη μέλη χορηγούν στα άτομα που απολαύουν του καθεστώτος επικουρικής προστασίας και στα συνοδεύοντα μέλη της οικογενείας τους άδεια παραμονής η οποία πρέπει να ισχύει για ένα έτος τουλάχιστον. Η ισχύς της εν λόγω άδειας παραμονής πρέπει να είναι ανανεώσιμη αυτομάτως ανά χρονικά διαστήματα όχι βραχύτερα του έτους, μέχρις ότου η αρχή που έχει χορηγήσει την άδεια αποφανθεί ότι η επικουρική προστασία δεν είναι πλέον απαραίτητη.

Άρθρο 22

Καθεστώς μακροχρόνιου κατοίκου

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 3 (2) β) της οδηγίας . . ./. . . ΕΚ του Συμβουλίου [σχετικά με το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών που είναι μακροχρόνιοι κάτοικοι], τα κράτη μέλη χορηγούν στα άτομα που απολαύουν επικουρικής προστασίας καθεστώς μακροχρόνιας παραμονής υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους πρόσφυγες βάσει της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 23

Ταξιδιωτικό έγγραφο

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν στα πρόσωπα στα οποία έχουν αναγνωρίσει το καθεστώς του πρόσφυγα ταξιδιωτικά έγγραφα σύμφωνα με τους τύπους που καθορίζονται στην προσθήκη της Σύμβασης της Γενεύης, ούτως ώστε να μπορούν να ταξιδεύσουν στο εξωτερικό, εκτός αν το αντίθετο υπαγορεύεται από επιτακτικούς λόγους εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξεως.

2. Τα κράτη μέλη χορηγούν ταξιδιωτικά έγγραφα στα πρόσωπα που απολαύουν επικουρικής προστασίας και τα οποία αδυνατούν να εξασφαλίσουν εθνικό διαβατήριο.

Άρθρο 24

Δικαίωμα προς εργασία

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους πρόσφυγες να ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους ημεδαπούς, αμέσως μετά την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα.

2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν για την παροχή στους πρόσφυγες της δυνατότητας να συμμετέχουν σε ορισμένες δραστηριότητες, όπως είναι τα εκπαιδευτικά προγράμματα για ενήλικες τα οποία σχετίζονται με την απασχόληση, η επαγγελματική κατάρτιση και η πρακτική εξάσκηση σε χώρους εργασίας, υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους ημεδαπούς.

3. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα άτομα που που απολαύουν επικουρικής προστασίας να ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους ημεδαπούς, το αργότερο εντός εξαμήνου από την αναγνώριση του καθεστώτος.

4. Τα κράτη μέλη φροντίζουν για την παροχή στα άτομα που απολαύουν επικουρικής προστασίας της δυνατότητας να συμμετέχουν σε ορισμένες δραστηριότητες, όπως είναι τα εκπαιδευτικά προγράμματα για ενήλικες τα οποία σχετίζονται με την απασχόληση, η επαγγελματική κατάρτιση και η πρακτική εξάσκηση σε χώρους εργασίας, υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους ημεδαπούς, το αργότερο εντός έτους από την αναγνώριση του καθεστώτος.

5. Μετά την παραχώρηση του δικαιώματος προς εργασία σε πρόσφυγες και σε όσους απολαύουν επικουρικής προστασίας κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 3, τα άτομα αυτά δικαιούνται μεταχείριση ισότιμη με αυτή που επιφυλάσσεται στους ημεδαπούς σε ό,τι αφορά τις αμοιβές, την πρόσβαση στα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που αφορούν μισθωτές ή ανεξάρτητες δραστηριότητες και τους λοιπούς όρους απασχόλησης.

Άρθρο 25

Πρόσβαση στην εκπαίδευση

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν πρόσβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα σε κάθε ανήλικο ο οποίος απολαύει διεθνούς προστασίας, υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους ημεδαπούς.

2. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους ενήλικες που απολαύουν διεθνούς προστασίας να συμμετέχουν στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα και σε προγράμματα περαιτέρω κατάρτισης ή επανακατάρτισης, υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους ημεδαπούς.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ίση μεταχείριση μεταξύ προσώπων που απολαύουν διεθνούς προστασίας και ημεδαπών προκειμένου για την αναγνώριση πτυχίων, πιστοποιητικών και λοιπών προσόντων που έχουν χορηγηθεί από αρμόδια αρχή.

Άρθρο 26

Κοινωνική πρόνοια

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την παροχή στα άτομα που απολαύουν διεθνούς προστασίας της αναγκαίας συνδρομής από την άποψη της κοινωνικής πρόνοιας και των μέσων διαβίωσης, υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους υπηκόους του κράτους μέλους που παρέχει την προστασία.

Άρθρο 27

Ιατρική και ψυχολογική περίθαλψη

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την παροχή ιατρικής και ψυχολογικής περίθαλψης στα άτομα που απολαύουν διεθνούς προστασίας, υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους υπηκόους του κράτους μέλους που παρέχει την προστασία.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν κατάλληλη ιατρική και ψυχολογική περίθαλψη στα πρόσωπα που απολαύουν διεθνούς προστασίας και τα οποία έχουν ιδιαίτερες ανάγκες, όπως είναι οι ανήλικοι, συνοδευόμενοι ή μη, και τα πρόσωπα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την πρόσβαση σε υπηρεσίες αποκατάστασης για τους ανηλίκους που έχουν υποστεί οποιαδήποτε μορφή κακομεταχείρισης, αμέλειας, εκμετάλλευσης, βασανιστηρίων, βάναυσης, απάνθρωπης και εξευτελιστικής συμπεριφοράς ή που έχουν υποφέρει από ένοπλες συγκρούσεις. Για να διευκολυνθεί η αποκατάσταση και επανένταξη των ατόμων αυτών, πρέπει να τους παρέχεται κατάλληλη φροντίδα διανοητικής υγείας, καθώς και εξειδικευμένη ψυχοκοινωνική υποστήριξη στις περιπτώσεις που κρίνεται αναγκαία.

Άρθρο 28

Ασυνόδευτοι ανήλικοι

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν το συντομότερο δυνατό τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν την αντιπροσώπευση των ασυνόδευτων ανηλίκων που χαίρουν διεθνούς προστασίας, με τον διορισμό κηδεμόνα ή με την ανάθεση της σχετικής ευθύνης σε οργάνωση επιφορτισμένη με τη φροντίδα και την καλή κατάσταση ανηλίκων ή με οποιαδήποτε άλλη ενδεδειγμένη μορφή αντιπροσώπευσης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν προκειμένου να καλύπτονται δεόντως κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας οι ανάγκες του ανηλίκου από τον διορισμένο κηδεμόνα. Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την κατάσταση ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασυνόδευτοι ανήλικοι να στεγάζονται:

α) με ενήλικα μέλη της οικογένειας του ανηλίκου· ή

β) με ανάδοχο οικογένεια· ή

γ) σε ειδικά κέντρα φιλοξενίας ανηλίκων· ή

δ) σε άλλου είδους καταλύματα κατάλληλα για τη στέγαση ανηλίκων.

4. Τα κράτη μέλη φροντίζουν να στεγάζονται τα αδέλφια όλα μαζί. Οι μεταβολές κατοικίας των ασυνόδευτων ανηλίκων πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο.

5. Αν είναι προς το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, τα κράτη μέλη καταβάλλουν προσπάθεια για τον ταχύτερο δυνατό εντοπισμό των μελών της οικογενείας του ασυνόδευτου ανηλίκου.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ούτως ώστε το προσωπικό που ασχολείται με ασυνόδευτους ανήλικους να λαμβάνει την κατάλληλη κατάρτιση σχετικά με τις ανάγκες τους.

Άρθρο 29

Πρόσβαση σε κατάλληλη στέγαση

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ούτως ώστε είτε τα πρόσωπα που απολαύουν διεθνούς προστασίας να μπορούν να εξασφαλίσουν κατάλληλο κατάλυμα είτε, αν είναι αναγκαίο, να τους παρέχονται τα μέσα που απαιτούνται για την εξεύρεση κατοικίας.

Άρθρο 30

Ελευθερία κυκλοφορίας στο εσωτερικό του εκάστοτε κράτους μέλους

Τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν την ελευθερία κυκλοφορίας των προσώπων που απολαύουν διεθνούς προστασίας εντός των συνόρων τους.

Άρθρο 31

Πρόσβαση σε υπηρεσίες κοινωνικής ενσωμάτωσης

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί η ενσωμάτωση των προσφύγων στην κοινωνία του εκάστοτε κράτους μέλους, τα κράτη μέλη φροντίζουν για την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων υποστήριξης, τα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των προσώπων αυτών σε διάφορους τομείς, όπως είναι η απασχόληση, η εκπαίδευση, η ιατρική περίθαλψη και η κοινωνική πρόνοια.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στα πρόσωπα που απολαύουν επικουρικής προστασίας πρόσβαση σε ισοδύναμα προγράμματα το αργότερο εντός έτους από την αναγνώριση του καθεστώτος.

Άρθρο 32

Οικειοθελής επαναπατρισμός

Τα κράτη μέλη παρέχουν στα πρόσωπα που απολαύουν διεθνούς προστασίας τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε προγράμματα οικειοθελούς επαναπατρισμού για όσους επιθυμούν να επιστρέψουν οικειοθελώς στη χώρα καταγωγής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 33

Συνεργασία

Κάθε κράτος μέλος διορίζει ένα εθνικό σημείο επαφής και γνωστοποιεί τη διεύθυνσή του στην Επιτροπή, η οποία με τη σειρά της τη γνωστοποιεί στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, κάθε πρόσφορο μέτρο για την ανάπτυξη άμεσης συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 34

Προσωπικό και πόροι

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρχές και οι λοιποί φορείς που εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία λαμβάνουν την απαραίτητη βασική κατάρτιση ώστε να γνωρίζουν τις ανάγκες τόσο των ανδρών όσο και των γυναικών που υποβάλλουν αίτηση και των μελών της οικογένειάς τους που τους συνοδεύουν, καθώς επίσης τις ιδιαίτερες ανάγκες των ανηλίκων, και δη των ασυνόδευτων.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν τους αναγκαίους πόρους για την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων που τίθενται σε ισχύ με σκοπό την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Απαγόρευση των διακρίσεων

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας χωρίς να εισάγουν διακρίσεις λόγω φύλου, φυλής, εθνικότητας, ιδιότητας μέλους συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας, υγείας, χρώματος, εθνοτικής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών ή άλλων φρονημάτων, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, γέννησης, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

Άρθρο 36

Εκθέσεις

Το αργότερο μέχρι τις 30 Απριλίου 2006, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τυχόν τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι χρήσιμα για την κατάρτιση της εν λόγω έκθεσης. Μετά την υποβολή της έκθεσης, η Επιτροπή υποβάλλει τουλάχιστον ανά πενταετία έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη.

Άρθρο 37

Μεταφορά στην εθνική νομοθεσία

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 30 Απριλίου 2004. Ενημερώνουν σχετικά αμέσως την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από τέτοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 38

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 39

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διατήρηση, το χαρακτηρισμό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση γενετικών πόρων στη γεωργία και για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999

(2002/C 51 E/18)

COM(2001) 617 τελικό — 2001/0256(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 31 Οκτωβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η βιολογική και η γενετική ποικιλομορφία στη γεωργία αποτελούν αναντικατάστατο παράγοντα για την ανάπτυξη της γεωργικής παραγωγής και την ανάπτυξη της υπαίθρου. Πρέπει συνεπώς να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διατήρησή τους.

(2) Η διατήρηση των γενετικών πόρων στη γεωργία συμβάλλει επίσης στην υλοποίηση των στόχων της συμβάσεως επί της βιολογικής ποικιλομορφίας, που εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητα με την απόφαση 93/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1].

(3) για να υπάρξει συμβολή στην υλοποίηση των ανωτέρων στόχων, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/94 του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 1994 για τη διατήρηση, το χαρακτηριστικό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση των γενετικών πόρων στη γεωργία [2] θεσπίστηκε κοινοτικό πρόγραμμα δράσεων για πενταετή περίοδο. Το πρόγραμμα αυτό έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1999. Κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να αντικατασταθεί το πρόγραμμα αυτό από μια νέα κοινοτική ενέργεια.

(4) Με βάση την κοινοτική αυτή ενέργεια, η διατήρηση των γενετικών πόρων πρέπει να περιλαμβάνει όλους τους φυτικούς ή ζωικούς γενετικούς πόρους οι οποίοι διαπιστώνεται ότι είναι ή διαπιστώνεται ότι θα μπορούσαν να είναι χρήσιμοι στο γεωργικό τομέα και για την αγροτική ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένων των δασικών και δασοκομικών γενετικών πόρων.

(5) Οι πολλαπλές δραστηριότητες των κρατών μελών και των διαφόρων διεθνών οργανισμών όπως ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO), το Ευρωπαϊκό Συλλογικό Πρόγραμμα για τα δίκτυα γενετικών πόρων των καλλιεργειών (ECP/GR) και το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα δασικών γενετικών πόρων (Euforgen), απαιτούν συνεχή αμοιβαία πληροφόρηση και στενή συνεργασία σε θέματα διατηρήσεως των γενετικών πόρων ώστε να αυξηθούν οι θετικές τους επενέργειες επί της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(6) Η γνώση των διαθεσίμων γενετικών πόρων στην Ευρώπη, της προέλευσής τους και των χαρακτηριστικών τους είναι ακόμη ανεπαρκής. Η κατάρτιση ενός αποκεντρωμένου μόνιμου και ευρέως προσπελάσιμου ευρετηρίου είναι σε θέση να καθορίσει αυτές τις γνώσεις και να διασφαλίσει τη διαθεσιμότητά τους.

(7) Πρέπει να υποστηριχθεί η μόνιμη διατήρηση *in situ* και στην *εκμετάλλευση* των γεωργικών γενετικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης της απογραφής και διανομής τους υπέρ της αυξανόμενης χρήσης σπανίων ειδών για τη γεωργική παραγωγή. Πρέπει συνεπώς να προβλεφθούν δράσεις που υπερβαίνουν το πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών [3].

(8) Τα μέτρα διατήρησης γενετικών πόρων πρέπει να συνοδεύονται από ενέργειες ενημερώσεως και γεωργικών εφαρμογών για τη διάδοση των λαμβανομένων αποτελεσμάτων.

(9) Το πρόβλημα της διατήρησης γενετικών πόρων στη γεωργία έχει διεθνή διάσταση και αφορά όλα τα κράτη μέλη. Συνεπώς πρέπει να είναι δυνατόν να εκπονηθούν σχέδια που θα καλύπτουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των εδαφών των κρατών μελών και των οικοπεριοχών και τα οποία θα αφορούν τη διατήρηση, το χαρακτηρισμό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση γενετικών πόρων στη γεωργία.

(10) Εθνικά ή πολυεθνικά προγράμματα δράσεως σε θέματα διατήρησης, χαρακτηρισμού, συλλογής και χρησιμοποίησης γενετικών πόρων στη γεωργία συνιστούν το κατάλληλο πλαίσιο για την υλοποίηση και τη διαχείριση των διαφόρων δράσεων σε στενή συνεργασία με τις ερευνητικές δραστηριότητες οι οποίες υποστηρίζονται είτε σε εθνικό επίπεδο είτε στο πλαίσιο υποστηριζόμενων δραστηριοτήτων με βάση το άρθρο 163 της συνθήκης.

(11) Πρέπει να θεσπισθούν κανόνες για τη σύνταξη των προγραμμάτων αυτών, κυρίως όσον αφορά τους λεπτομερείς κανόνες επιλογής πολυεθνικών σχεδίων.

(12) Πρέπει να προβλεφθεί κοινοτική στήριξη για την υλοποίηση των εθνικών ή πολυεθνικών προγραμμάτων.

---

[1] ΕΕ L 309 της 13.12.1993, σ. 1.

[2] ΕΕ L 159 της 28.6.1994, σ. 1.

[3] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

(13) Πρέπει να προβλεφθεί συνεισφορά των κρατών μελών στην υλοποίηση των δράσεων που προβλέπονται σε ένα πρόγραμμα ώστε να αναληφθούν προς όφελος της διατήρησης των γενετικών πόρων στη γεωργία.

(14) Για λόγους που συνδέονται με τα διαθέσιμα ποσά του προϋπολογισμού, η κοινοτική συμμετοχή θα επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ, τμήμα εγγυήσεων. Συνεπώς, απαιτείται προσαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [1].

(15) Για να διασφαλισθεί η αποτελεσματική χρήση των κοινοτικών πιστώσεων που θα διατεθούν για την υλοποίηση των εθνικών και πολυεθνικών προγραμμάτων πρέπει να προβλεφθεί ότι τα αρχικά κεφάλαια που θα δοθούν στα κράτη μέλη θα καθορισθούν με βάση αντικειμενικά κριτήρια και κυρίως συναρτήσει αναγκών και προηγουμένων αποτελεσμάτων.

(16) Δεδομένου ότι τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα διαχειρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [2], πρέπει τα μέτρα αυτά να θεσπισθούν με τη διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης.

(17) Για την εφαρμογή και την παρακολούθηση του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να προσφεύγει σε επιστημονικούς ή τεχνικούς συμβούλους.

(18) Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η διαφάνεια και η χρήσιμη συνεργασία μεταξύ των δραστηριοτήτων που υποστηρίζονται από εθνικά, κοινοτικά ή άλλα ερευνητικά προγράμματα, και των δραστηριοτήτων που υποστηρίζονται με βάση τον παρόντα κανονισμό. Υπό το ίδιο πνεύμα, θα είναι σκόπιμο να περιοριστεί η εμβέλεια των υποστηριζόμενων ενεργειών στα είδη τα οποία χρησιμοποιούνται στην ευρωπαϊκή γεωργία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής, στην εφαρμογή της συμβάσεως επί της βιοποικιλομορφίας· καθώς και επί της κοινοτικής πολιτικής σε θέματα προστασίας των γεωργικών γενετικών πόρων, συνιστάται κοινοτική δράση για περίοδο πέντε ετών που αποσκοπεί στο συντονισμό και στην προώθηση σε κοινοτικό επίπεδο των προσπαθειών που έχουν αναληφθεί στα κράτη μέλη σε θέματα διατήρησης, χαρακτηρισμού, συλλογής και χρησιμοποίησης γενετικών πόρων στη γεωργία, με τους όρους που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 2

1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, οι γενετικοί πόροι στη γεωργία περιλαμβάνουν τους φυτικούς γενετικούς πόρους και τους ζωικούς γενετικούς πόρους.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού θεωρούνται ως:

α) φυτικοί γενετικοί πόροι, όσοι αφορούν τους τομείς των γεωργικών φυτών, συμπεριλαμβανομένων της αμπέλου και των κτηνοτροφικών φυτών, τον τομέα της δενδροκομίας, συμπεριλαμβανομένων των κηπευτικών, καλλωπιστικών, φαρμακευτικών και αρωματικών φυτών, τους τομείς της ανθοκομίας, της δασοκομίας και των δασών, τα μανιτάρια, τους μικροοργανισμούς καθώς και την άγρια χλωρίδα της οποίας η προστασία διαπιστώνεται ή θα μπορούσε να διαπιστωθεί χρήσιμη στο γεωργικό τομέα,

β) ζωικοί γενετικοί πόροι, όσοι αφορούν τα οικόσιτα ζώα εκμετάλλευσης (σπονδυλωτά και ασπόνδυλα), τους μικροοργανισμούς καθώς και την άγρια πανίδα της οποίας η προστασία διαπιστώνεται ή θα μπορούσε να διαπιστωθεί χρήσιμη στο γεωργικό τομέα.

Άρθρο 3

Η δράση που αναφέρεται στο άρθρο 1 περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία:

α) την αμοιβαία πληροφόρηση επί των εθνικών προγραμμάτων δράσεως και της υλοποίησής τους, για το συντονισμό των προγραμμάτων αυτών μεταξύ τους, με τις δράσεις που θα αναληφθούν σε κοινοτικό επίπεδο καθώς και με την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων σε διεθνές επίπεδο, κυρίως όσον αφορά τη σύμβαση επί της βιοποικιλομορφίας, τις δράσεις που ανελήφθησαν από τον Οργανισμό Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) και τα προγράμματα ECP/GR (European cooperative programme for crop genetic resources networks) και Euforgen (European forest genetic resources programme)·

β) τη σύνταξη και την παρακολούθηση ενός μόνιμου και αποκεντρωμένου ευρωπαϊκού ευρετηρίου των διαθεσίμων γενετικών πόρων, της προελεύσεως τους και των χαρακτηριστικών τους που θα περιλαμβάνει τόσο το διατηρούμενο βιολογικό υλικό στις συλλογές *ex situ* καθώς και το βιολογικό υλικό το διατηρούμενο στις συλλογές *in situ και στην εκμετάλλευση*·

γ) τις δράσεις διατήρησης, χαρακτηρισμού, συλλογής και χρησιμοποίησης των γενετικών πόρων στη γεωργία που μπορούν να καλύψουν τους τομείς της διατήρησης *ex situ, in situ* και *στην εκμετάλλευση*, και οι οποίες προορίζονται να στηρίξουν ή να συμπληρώσουν τις δράσεις συντονισμού που έχουν αναληφθεί σε κοινοτικό επίπεδο ή στα κράτη μέλη στους τομείς αυτούς·

δ) τα μέτρα συντονισμού και πληροφόρησης που μπορούν να αφορούν κυρίως την οργάνωση σεμιναρίων, τεχνικών διασκέψεων και περιοδικών συνεδριάσεων με μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) και τους άλλους ενδιαφερόμενους οργανισμούς.

Άρθρο 4

1. Τα εθνικά ή πολυεθνικά προγράμματα του άρθρου 3, στοιχείο α), μπορούν να αφορούν:

α) την υλοποίηση πολυεθνικών έργων, με επιμερισμό της δαπάνης, διατήρησης, χαρακτηρισμού, συλλογής και χρησιμοποίησης γενετικών πόρων στη γεωργία·

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

[2] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

β) δράσεις που αφορούν τη σύνταξη του ευρετηρίου που αναφέρεται στο άρθρο 3 στοιχείο β)·

γ) τις δράσεις που αφορούν την προώθηση και τη διατήρηση γενετικών πόρων *in situ* και *στην εκμετάλλευση* στις οικοπεριοχές που θα καθοριστούν. Οι δράσεις αυτές δεν μπορούν να περιλαμβάνουν ενισχύσεις για τη διατήρηση ζωνών προστασίας της φύσης ούτε δράσεις που μπορούν να υλοποιηθούν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999·

δ) τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο δ).

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν τα προγράμματα και τις ενδεχόμενες τροποποιήσεις τους στην Επιτροπή.

2. Τα προγράμματα μπορούν να καλύπτουν περίοδο πέντε ετών κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Τα προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο α) περιλαμβάνουν κυρίως:

α) περιγραφή των ληφθέντων ή προβλεπομένων μέτρων για να διασφαλισθεί η επιλογή και η διαχείριση των σχεδίων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, η οποία περιλαμβάνει κυρίως τους όρους υποβολής των προτάσεων για την επιλογή των σχεδίων αυτών·

β) περιγραφή των ληφθέντων ή προβλεπομένων μέτρων για τη σύνταξη του μόνιμου ευρετηρίου·

γ) περιγραφή των ληφθέντων ή προβλεπομένων μέτρων για την εφαρμογή των δράσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), κυρίως τις ενισχύσεις που προβλέπονται και τον κατάλογο (στο επίπεδο των γενών) των φυτικών και ζωικών γενετικών πόρων που μπορούν να ληφθούν υπόψη για την ενίσχυση αυτή, καθώς και στοιχεία σύνδεσης με το μόνιμο ευρετήριο που προαναφέρθηκε.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή μπορεί να διοργανώνει ανταλλαγές πληροφοριών κυρίως μέσω σεμιναρίων.

Άρθρο 7

1. Η συμβολή των κρατών μελών στην υλοποίηση των προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο α) καθορίζεται σε 15 % τουλάχιστον.

2. Η χρηματική συμμετοχή της Κοινότητας στις δράσεις που αναφέρονται από τα προγράμματα καθορίζεται σε 35 %.

Επιπλέον, η Κοινότητα χρηματοδοτεί το 100 % των δαπανών για τις δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6.

Το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα εγγυήσεων, συμμετέχει στη χρηματοδότηση ενεργειών τις οποίες αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

1. Η Επιτροπή καθορίζει, κατανεμημένα σε ετήσια βάση, τα αρχικά κονδύλια τα οποία χορηγούνται στα κράτη μέλη, με βάση αντικειμενικά κριτήρια που λαμβάνουν υπόψη τις προσπάθειες που ανελήφθησαν από τα κράτη μέλη σε θέματα διατήρησης, χαρακτηρισμού, συλλογής και χρησιμοποίησης γενετικών πόρων στη γεωργία.

Το αρχικό κεφάλαιο πρέπει να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στο μέσο ποσό που χορηγήθηκε στα πολυετηνικά σχέδια δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/94.

2. Το αρχικό κεφάλαιο προσαρμόζεται συναρτήσει των πραγματικών δαπανών και των προβλέψεων των αναθεωρημένων δαπανών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη στόχων ή εθνικών προγραμμάτων και αυτό εντός των διαθεσίμων πόρων.

Άρθρο 9

Στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο στ):

«στ) οι δράσεις που στοχεύουν στη διατήρηση, το χαρακτηρισμό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση γενετικών πόρων στη γεωργία».

Άρθρο 10

Η Επιτροπή διασφαλίζει την εφαρμογή της κοινοτικής δράσης, το συντονισμό και την παρακολούθηση της υλοποίησής της. Ειδικότερα, μπορεί να προσφύγει σε επιστημονικούς ή τεχνικούς συμβούλους.

Άρθρο 11

Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 12 παράγραφος 2.

Άρθρο 12

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή, την επιτροπή διατήρησης, χαρακτηρισμού, συλλογής και χρησιμοποίησης γενετικών πόρων στη γεωργία, που αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Στην περίπτωση κατά την οποία γίνεται αναφορά στον παρόντα κανονισμό, εφαρμόζεται η διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, με την τήρηση των διατάξεων του άρθρου 7 της απόφασης.

3. Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ καθορίζεται ένας μήνας.

4. Η επιτροπή μπορεί να εξετάζει οποιοδήποτε άλλο σχετικό θέμα, κυρίως όσον αφορά το συντονισμό, το οποίο προτείνεται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του εκπροσώπου ενός κράτους μέλους.

Άρθρο 13

Πριν από τη λήξη της δράσης, η Επιτροπή διορίζει ομάδα ανεξαρτήτων εμπειρογνωμόνων για να αξιολογήσει τα αποτελέσματα της δράσης. Η έκθεση της ομάδας αυτής, συνοδευόμενη από παρατηρήσεις της Επιτροπής, υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Η Επιτροπή προτείνει, ενδεχομένως, στο Συμβούλιο να εγκρίνει νέα περίοδο εφαρμογής της δράσης.

Άρθρο 14

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/94 καταργείται.

Ωστόσο, εφαρμόζεται στα μέτρα που είχαν αναληφθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 15

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί την οδηγία 94/25/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες αφορούν τα σκάφη αναψυχής [1]

(2002/C 51 E/19)

COM(2001) 636 τελικό — 2000/0262(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 31 Οκτωβρίου 2001)

1. **Ιστορικό**

Διαβίβαση της πρότασης στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [COM(2000) 639 — 2000/0262(COD)] σύμφωνα με τα άρθρα 251(2) και 95 της συνθήκης: 12 Οκτωβρίου 2000

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 28-29 Μαρτίου 2001

Γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — πρώτη ανάγνωση: 5 Ιουλίου 2001

2. **Στόχος της πρότασης της επιτροπής**

Η πρόταση θεσπίζει εναρμονισμένες διατάξεις για τις οριακές τιμές εκπομπών καυσαερίων και θορύβου από μηχανές σκαφών αναψυχής. Περιλαμβάνει επίσης και ορισμένες τροποποιήσεις για τις κατασκευαστικές πτυχές των σκαφών αναψυχής που καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία (π.χ., την υπαγωγή των jet-ski στο πεδίο εφαρμογής της αρχικής οδηγίας).

3. **Γνώμη της επιτροπής σχετικά με τις τροπολογίες που ψήφισε το Κοινοβούλιο**

3.1. *Τροπολογίες που γίνονται δεκτές από την Επιτροπή (αριθ. 1, 6, 14, 18, 44, 22, 28, 29, 37, 39, 41)*

Οι τροπολογίες 1, 6 και 39 γίνονται δεκτές ως χρήσιμες διευκρινίσεις.

Η τροπολογία 22 εξαιρεί τις ακραίες καιρικές συνθήκες, όπως τους τυφώνες, από τις καιρικές συνθήκες που προβλέπονται στα πλαίσια της κατηγορίας σχεδιασμού σκαφών Α. Γίνεται δεκτή ως λογική διευκρίνιση.

Η τροπολογία 18 προβλέπει την απλούστευση των διαδικασιών δοκιμής του θορύβου. Η τροπολογία αυτή θεσπίζει μια εναλλακτική μέθοδο απόδειξης της συμμόρφωσης με τις διατάξεις περί θορύβου, προκειμένου να μειωθεί το κόστος συμμόρφωσης για τους κατασκευαστές μικρών σκαφών που παράγουν σκάφη χαμηλής ταχύτητας.

Η τροπολογία 28 προβλέπει μια λογική προσαρμογή της αρχικής οδηγίας στις τεχνικές εξελίξεις. Είναι αλήθεια ότι η απόκλιση μεταξύ των σημείων ανάφλεξης της βενζίνης και του πετρελαίου ντίζελ στις δεξαμενές καυσίμου των σκαφών αναψυχής έχει μειωθεί και ότι η χρησιμοποίηση του σημείου ανάφλεξης των 55 °C ως διαχωριστικής γραμμής δεν ισχύει πλέον.

Οι τροπολογίες 14 και 29 αποτελούν φραστικές βελτιώσεις.

Οι τροπολογίες 37 και 41 αφορούν τη διάκριση των εσω-εξωλέμβιων μηχανών σε δύο κατηγορίες. Οι τροπολογίες αυτές γίνονται δεκτές ως λογική συνέπεια της τροπολογίας 8, η οποία γίνεται δεκτή κατ' αρχήν.

Η τροπολογία 44 καταργεί την αναφορά στη σήμανση CE στις μηχανές ατομικών σκαφών. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή, διότι οι μηχανές ατομικών σκαφών αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εν λόγω προϊόντος και, κατά συνέπεια, η σήμανση CE δεν χρειάζεται να τοποθετείται παρά μόνο στο ατομικό σκάφος.

3.2. *Τροπολογίες που γίνονται εν μέρει ή κατ' αρχήν δεκτές από την Επιτροπή [αριθ. 43 (πρώτο μέρος), 3, 5, 7, 8, 10 (δεύτερο μέρος), 12, 13, 45 (πρώτο μέρος), 21, 23, 35 και 36]*

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί το πρώτο μέρος της τροπολογίας 43 ως βελτιωμένη αναδιατύπωση.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί το δεύτερο μέρος της τροπολογίας 10 σχετικά με την εξαίρεση των σκαφών που κατασκευάζονται για προσωπική χρήση από τις απαιτήσεις περί θορύβου της προτεινόμενης οδηγίας. Η εξαίρεση αυτή θα γίνει μέσω της προσθήκης ενός νέου, δεύτερου εδαφίου στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ) ως εξής: «σκάφη που κατασκευάζονται για προσωπική χρήση, εφόσον στη συνέχεια δεν διατίθενται στην κοινοτική αγορά κατά τη διάρκεια περιόδου πέντε ετών».

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί το πρώτο μέρος της τροπολογίας 45, στην οποία κατονομάζονται τα προϊόντα που φέρουν τη σήμανση CE, διότι παρέχει μια χρήσιμη αποσαφήνιση.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 3 με την επιφύλαξη της ακόλουθης αναδιατύπωσης της τελευταίας πρότασης της νέας αιτιολογικής σκέψης 11α, ως εξής: «κατά την αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, εφόσον ενδείκνυται, η καθιέρωση μέτρων που θα ισχύουν σε όλη την επικράτεια της ΕΕ».

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ'αρχήν την τροπολογία 5, με την επιφύλαξη της διευκρίνισης ότι οι προωστικές μηχανές που υφίστανται σημαντική τροποποίηση της μηχανής θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας όσον αφορά τις εκπομπές καυσαερίων όταν διατίθενται για πρώτη φορά στην αγορά και/ή τίθενται για πρώτη φορά σε λειτουργία μετά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

[1] ΕΕ C 62 E της 27.2.2001, σ. 139.

Η Επιτροπή δύναται επίσης να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 7 σχετικά με τις εκπομπές θορύβου, με την επιφύλαξη της διευκρίνισης ότι η προτεινόμενη οδηγία ισχύει για τα προϊόντα που διατίθενται για πρώτη φορά στην αγορά και/ή τίθενται για πρώτη φορά σε λειτουργία μετά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Όσον αφορά τις τροπολογίες 5 και 7, η προαναφερόμενη διευκρίνιση μπορεί να εξειδικευθεί στα πλαίσια ενός χωριστού στοιχείου δ) του άρθρου 1, παράγραφος 1, ως εξής:

«για τα προϊόντα που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α), σημείο ii), 1, στοιχείο β), και 1, στοιχείο γ), οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας ισχύουν μόνο από την πρώτη διάθεση στην αγορά και/ή την πρώτη θέση σε λειτουργία μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.»

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 8, η οποία εισάγει τη διάκριση των εσω-εξωλέμβιων μηχανών σε δύο κατηγορίες, δηλαδή στις μηχανές με ενσωματωμένη εξάτμιση και στις μηχανές χωρίς ενσωματωμένη εξάτμιση. Η διάκριση αυτή δεν αλλοιώνει το στόχο της προτεινόμενης οδηγίας. Κατά συνέπεια, η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή με την επιφύλαξη της ακόλουθης αναδιατύπωσης του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο γ), σημείο iv): «στις εξωλέμβιες μηχανές και στις εσω-εξωλέμβιες μηχανές με ενσωματωμένη εξάτμιση που προορίζονται να τοποθετηθούν σε σκάφη αναψυχής». Για λόγους συνοχής και σαφήνειας πρέπει επίσης να γίνει μια τροποποίηση στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο γ), σημείο i) προκειμένου να γίνεται διάκριση μεταξύ των δύο τύπων μηχανών, ως εξής: «στα σκάφη αναψυχής με εσω-εξωλέμβιες μηχανές χωρίς ενσωματωμένη εξάτμιση ή με εγκαταστάσεις εσωλέμβιας προωστικής μηχανής».

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 12, με την επιφύλαξη της αναδιατύπωσης που προτείνεται στην τροπολογία 10 παραπάνω.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 13, η οποία προβλέπει τη διάκριση μεταξύ της αντικατάστασης της μηχανής, της σημαντικής τροποποίησης μιας μηχανής και της σημαντικής μετατροπής ενός σκάφους και διαγράφει τη λέξη «είτε» και τη φράση «είτε με την αντικατάσταση της προωστικής μηχανής από διαφορετικό τύπο ή μέγεθος μηχανής» από το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο ε).

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 21 (που συνδέεται με την τροπολογία 46 παρακάτω) όσον αφορά τη δυνατότητα πρόβλεψης ενός περαιτέρω σταδίου για τις οριακές τιμές των εκπομπών. Θα ήταν δυνατή η εξεύρεση μιας ικανοποιητικής φόρμουλας αν διερευνηθεί η δυνατότητα περαιτέρω μείωσης των οριακών τιμών των εκπομπών στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 2 της πρότασης της Επιτροπής.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 23, με την επιφύλαξη της ακόλουθης αναδιατύπωσης του Παραρτήματος I, τμήμα 2.1, ως εξής:

— Ο τίτλος πρέπει να έχει ως εξής: «Αναγνωριστικά στοιχεία σκάφους»

— Η πρώτη φράση πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής: «Κάθε σκάφος φέρει αναγνωριστικό αριθμό ο οποίος περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες»

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 35, η οποία εισάγει μια εναλλακτική μέθοδο απόδειξης της συμμόρφωσης με τις διατάξεις περί θορύβου. Ωστόσο, η Επιτροπή θα ήθελε να αναλύσει περαιτέρω τις προτεινόμενες οριακές τιμές.

Για τον ίδιο λόγο, η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 36, η οποία ορίζει τους τύπους που προβλέπονται στην τροπολογία 35.

3.3. *Τροπολογίες που δεν γίνονται δεκτές από την Επιτροπή [αριθ. 2, 4, 9, 10 (πρώτο μέρος), 11, 15, 16, 17, 20, 24, 30, 31, 33, 34, 38, 40, 42, 43 (δεύτερο μέρος), 45 (δεύτερο μέρος), 46 και 48]*

Η τροπολογία 2 υπαινίσσεται μια υποχρέωση συνοχής με άλλες μετρήσεις εκπομπών, πράγμα που αντίκειται στο δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, η τροπολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Οι τροπολογίες 4 και 16 απαιτούν την κατάργηση των διατάξεων περί επιτροπολογίας και, κατά συνέπεια, αντίκεινται στις αρχές που διέπουν τις εκτελεστικές εξουσίες της Επιτροπής. Η Επιτροπή εμμένει στη θέση της για σύσταση κανονιστικής επιτροπής βάσει της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, η οποία (κανονιστική επιτροπή) θα πρέπει να συμβουλεύει την Επιτροπή σχετικά με τη λήψη μέτρων που αφορούν την τροποποίηση των τεχνικών διατάξεων. Κατά συνέπεια, οι τροπολογίες αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνουν δεκτές, λαμβανομένων επίσης υπόψη των παρατηρήσεων της Επιτροπής για την τροπολογία 21 σχετικά με τη δυνατότητα διερεύνησης περαιτέρω σταδίων θέσπισης οριακών τιμών εκπομπών.

Η τροπολογία 9 προβλέπει τον αποκλεισμό των ατμοκίνητων σκαφών από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 94/25/ΕΚ. Πρόκειται για ένα εντελώς νέο ζήτημα, το οποίο δεν υποστηρίζεται με επαρκή αποδεικτικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, η τροπολογία αυτή δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 10 (πρώτο μέρος) προβλέπει την εξαίρεση των σκαφών που κατασκευάζονται για προσωπική χρήση από τις σχετικές απαιτήσεις περί εκπομπών καυσαερίων. Δεδομένου ότι η ευθύνη για τη δοκιμή της συμμόρφωσης, στην περίπτωση των εκπομπών καυσαερίων, βαρύνει τους κατασκευαστές των μηχανών και όχι τον κατασκευαστή του σκάφους, αυτό το τμήμα της τροπολογίας δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό.

Η τροπολογία 11 εισάγει έναν γενικότερου χαρακτήρα ορισμό των κλασικών μηχανών και αντιβαίνει στο στόχο της πρότασης της Επιτροπής να εξαιρεθούν μόνο οι μηχανές ιστορικού τύπου και μοναδικού σχεδιασμού που προσαρμόζονται σε σκάφος ιστορικού χαρακτήρα. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα χαρακτηριστικά των ομοιωμάτων μηχανών πρέπει να είναι άκυρα, αν αυτές οι μηχανές προσαρμόζονται σε νέο σκάφος, και ότι μια γενικότερη εξαίρεση ενέχει τον κίνδυνο δημιουργίας στρεβλώσεων στην αγορά. Κατά συνέπεια, η τροπολογία αυτή δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 15 ζητά την εφαρμογή αυστηρότερων ορίων σε συγκεκριμένα εσωτερικά ύδατα σε εθνικό επίπεδο. Στόχος της πρότασης της Επιτροπής δεν ήταν να ρυθμιστεί η χρήση σκαφών και μηχανών σε συγκεκριμένα ειδικά ύδατα σε εθνικό επίπεδο. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, το ζήτημα αυτό εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, η τροπολογία αυτή δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 17 απαιτεί την αυτοπιστοποίηση ή την περιορισμένη παρέμβαση τρίτου μέρους για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των ατομικών σκαφών με τις κατασκευαστικές απαιτήσεις που προβλέπονται στην πρόταση της Επιτροπής. Η Επιτροπή αρχικά απέρριψε την τροπολογία αυτή.

Η τροπολογία 20 προβλέπει την υποχρέωση της Επιτροπής να υποβάλει πρόταση για νέα οδηγία, δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος της προτεινόμενης οδηγίας, σχετικά με τον τρόπο και την ημερομηνία εφαρμογής ενός συστήματος ελέγχου της συμμόρφωσης υπό συνθήκες χρήσης. Η τροπολογία αυτή δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή, διότι αντιβαίνει στο δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

Η τροπολογία 24 απορρίπτεται από την Επιτροπή, προκειμένου να αποφευχθεί μια υπερβολικά περιοριστική διατύπωση.

Η τροπολογία 30 απαιτεί αυστηρότερα όρια εκπομπών καυσαερίων για τα οικολογικώς ευαίσθητα ύδατα. Η τροπολογία αυτή αντιβαίνει στο στόχο της πρότασης της Επιτροπής για δημιουργία εναρμονισμένων συνθηκών σε όλη την ΕΕ και αποφυγή του κατακερματισμού της αγοράς. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 31 αναφέρεται σε μια άλλη οδηγία ΕΚ διαφορετική από εκείνη η οποία προσδιορίζεται στην πρόταση της Επιτροπής όσον αφορά τα καύσιμα αναφοράς που χρησιμοποιούνται για τις μηχανές ντίζελ (πετρελαιοκινητήρες). Δεδομένου ότι τόσο η βενζίνη όσο και το πετρέλαιο ντίζελ καλύπτονται από την ίδια οδηγία, δηλαδή την οδηγία 98/69/ΕΚ, όπως προβλέπεται στην πρόταση της Επιτροπής, η τροπολογία αυτή δεν δικαιολογείται πλήρως και, κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή.

Οι τροπολογίες 33 και 34 σχετίζονται με την (αποδεκτή από την Επιτροπή) διάκριση των εσω-εξωλέμβιων μηχανών σε δύο κατηγορίες. Ωστόσο, απορρίπτονται διότι η διάκριση αυτή δεν είναι αναγκαία στη συγκεκριμένη διάταξη της προτεινόμενης οδηγίας (Παράρτημα Α, σημείο 6, παράρτημα Ι.Γ), εφόσον όλες οι εσω-εξωλέμβιες μηχανές υπόκεινται στις απαιτήσεις εκπομπών θορύβου.

Η τροπολογία 38 προβλέπει ότι το προστατευτικό σύστημα ανάφλεξης πρέπει να αναφέρεται μόνο στους βενζινοκίνητους κινητήρες. Η τροπολογία αυτή δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή, διότι κίνδυνοι ανάφλεξης υπάρχουν για όλες τις εγκαταστάσεις, τόσο βενζίνης όσο και πετρελαίου ντίζελ.

Η τροπολογία 40 εισάγει μια νέα ερμηνεία της οδηγίας 94/25/ΕΚ, η οποία δεν μπορεί να αιτιολογηθεί πλήρως. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 42 προβλέπει μια πρόσθετη διάταξη, η οποία είναι εσφαλμένη. Ο κατασκευαστής εσω-εξωλέμβιων μηχανών με ενσωματωμένη εξάτμιση πρέπει, ακριβώς όπως ο κατασκευαστής εξωλέμβιων μηχανών, να τοποθετεί τη σήμανση CE και όχι να εκδίδει δήλωση πιστότητας. Κατά συνέπεια, η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή.

Η τροπολογία 43 (δεύτερο μέρος) επιτρέπει τη θέσπιση αυστηρότερων ορίων για συγκεκριμένα ειδικά εσωτερικά ύδατα σε εθνικό επίπεδο. Η τροπολογία αυτή απορρίπτεται διότι αντιβαίνει στο στόχο της πρότασης της Επιτροπής, δηλαδή στη θέσπιση εναρμονισμένων διατάξεων για όλη την ΕΕ.

Η τροπολογία 45 (δεύτερο μέρος) σχετικά με τη δήλωση πιστότητας (δήλωση ενσωμάτωσης) είναι περιττή, και κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή. Μια τέτοια διάταξη υπάρχει ήδη στο άρθρο 1, σημείο 2, σχετικά με το άρθρο 4, παράγραφος 3α και στο άρθρο 1, σημείο 13, παράρτημα XV.3.

Η τροπολογία 46 προβλέπει μεταβολές στον ορισμό της κατηγορίας σχεδιασμού σκαφών Δ. Ελάχιστα στοιχεία δείχνουν ότι οι συγκεκριμένες τεχνικές τροποποιήσεις θα βελτιώσουν την εφαρμογή της οδηγίας 94/25/ΕΚ. Κατά συνέπεια, η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή.

Η τροπολογία 48 καταργεί το περιθώριο 3dB για τις μονάδες με δίδυμες ή πολλαπλές μηχανές. Η τροπολογία αυτή απορρίπτεται διότι τα προβλεπόμενα όρια θεωρούνται τεχνολογικώς επιτεύξιμα για τις μονάδες που έχουν μία μηχανή και είναι αδύνατον οι μονάδες με δίδυμες ή πολλαπλές μηχανές να περιοριστούν στο ίδιο επίπεδο θορύβου.

4. **Τροποποιημένη πρόταση**

Σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της όπως ορίζεται ανωτέρω.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3528/86 του Συμβουλίου, για την προστασία των δασών στην Κοινότητα από την ατμοσφαιρική ρύπανση

(2002/C 51 E/20)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 634 τελικό — 2001/0267(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 7 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η περίοδος εφαρμογής της κοινοτικής δράσης που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3528/86 του Συμβουλίου [1] λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2001.

(2) Το άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3528/86, επιβάλλει την υποβολή στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής, μιας πρότασης αναθεώρησης, που να περιλαμβάνει ιδίως οικολογικές, οικονομικές και κοινωνικές πτυχές, καθώς και τα αποτελέσματα μιας ανάλυσης κόστους/αποτελεσματικότητας.

(3) Δεδομένου ότι οι προπαρασκευαστικές εργασίες σχετικά με την εν λόγω πρόταση δεν έχουν περατωθεί, δεν δύναται επί του παρόντος να υποβληθεί η εν λόγω πρόταση αναθεώρησης, καθώς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν είναι σε θέση να θεσπίσουν τους μελλοντικούς τρόπους συνέχισης της κοινοτικής δράσης για την προστασία των δασών από την ατμοσφαιρική ρύπανση, πριν από τη λήξη της περιόδου υλοποίησής της.

(4) Η συνέχιση της δράσης κατά το 2002, απαιτεί, επομένως, τη λήψη μεταβατικών μέτρων, με τα οποία θα παραταθεί η διάρκεια ισχύος κατά ένα έτος.

(5) Η χρηματοδοτική κάλυψη για την υλοποίηση της εν λόγω δράσης, που αποτελεί το βασικό στοιχείο αναφοράς για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού, κάλυψη που καθορίστηκε, στο άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3528/86, σε 35,1 εκατ. ευρώ, πρέπει να προσαρμοστεί βάσει του ποσού που έχει εγγραφεί στο προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2002.

(6) Ενδείκνυται να τροποποιηθεί, αναλόγως, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3528/86,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 11, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η δράση προβλέπεται να διαρκέσει δεκαέξι έτη, με ημερομηνία έναρξης την 1η Ιανουαρίου 1987.

2. Η χρηματοδοτική κάλυψη για την υλοποίηση της δράσης κατά την περίοδο 1997-2002, ανέρχεται σε 41,75 εκατ. ευρώ.

Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 326 της 21.11.1986, σ. 2. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1484/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 196 της 20.7.2001, σ. 1).

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92 του Συμβουλίου, για την πυροπροστασία των κοινοτικών δασών

(2002/C 51 E/21)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 634 τελικό — 2001/0268(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 7 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η περίοδος εφαρμογής της κοινοτικής δράσης που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92 του Συμβουλίου [1] λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2001.

(2) Το άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92, επιβάλλει την υποβολή στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής, μιας πρότασης αναθεώρησης, που να περιλαμβάνει ιδίως οικολογικές, οικονομικές και κοινωνικές πτυχές, καθώς και τα αποτελέσματα μιας ανάλυσης κόστους/αποτελεσματικότητας.

(3) Δεδομένου ότι οι προπαρασκευαστικές εργασίες σχετικά με την εν λόγω πρόταση αναθεώρησης δεν έχουν περατωθεί, δεν δύναται επί του παρόντος να υποβληθεί η εν λόγω πρόταση, καθώς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν είναι σε θέση να θεσπίσουν τους μελλοντικούς τρόπους συνέχισης της κοινοτικής δράσης για την πυροπροστασία των κοινοτικών δασών, πριν από τη λήξη της περιόδου υλοποίησής της.

(4) Η συνέχιση της δράσης κατά το 2002, απαιτεί, επομένως, τη λήψη μεταβατικών μέτρων, με τα οποία θα παραταθεί η διάρκεια ισχύος κατά ένα έτος.

(5) Η χρηματοδοτική κάλυψη για την υλοποίηση της δράσης, που αποτελεί το βασικό στοιχείο αναφοράς για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού, κάλυψη που καθορίστηκε, στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92, σε 49,4 εκατ. ευρώ, πρέπει να προσαρμοστεί βάσει του ποσού που έχει εγγραφεί στο προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2002.

(6) Ενδείκνυται να τροποποιηθεί, αναλόγως, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 10, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η δράση προβλέπεται να διαρκέσει ένδεκα έτη, με ημερομηνία έναρξης την 1η Ιανουαρίου 1992.

2. Η χρηματοδοτική κάλυψη για την υλοποίηση της δράσης κατά την περίοδο 1997-2002, ανέρχεται σε 58,75 εκατ. ευρώ.

Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 217 της 31.7.1992, σ. 3. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1485/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (JO L 196 της 20.7.2001, σ. 4).

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των στατιστικών ερευνών που απαιτούνται για τον καθορισμό του δυναμικού παραγωγής των δενδρώνων ορισμένων ειδών οπωροφόρων δένδρων [1]

(2002/C 51 E/22)

COM(2001) 649 τελικό — 2000/0291(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 8 Νοεμβρίου 2001)

1. Ιστορικό

— Η οδηγία 76/625/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί των στατιστικών ερευνών που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του δυναμικού παραγωγής των δενδρώνων ορισμένων ειδών οπωροφόρων δένδρων [2], έδωσε στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να διεξαγάγουν πέντε πενταετείς έρευνες στον υπόψη τομέα.

— Η εμπειρία που αποκτήθηκε από την εφαρμογή της οδηγίας κατέστησε επιτακτική την ανάγκη καθιέρωσης μεγαλύτερης ευελιξίας όσον αφορά τις πρακτικές πτυχές διεξαγωγής της έρευνας.

— Η συνεκτίμηση της ανάγκης αυτής έδωσε την ευκαιρία στις υπηρεσίες της Επιτροπής να προβούν στη σύνταξη μιας νέας οδηγίας, η διατύπωση και η εφαρμογή της οποίας θα ήταν κατά πολύ απλούστερες και σαφέστερες σε σχέση με το παλαιότερο κείμενο που είχε τροποποιηθεί επανειλημμένως.

— Τα στοιχεία ευελιξίας που καθιερώθηκαν στο προτεινόμενο κείμενο αφορούν κυρίως τα ακόλουθα σημεία:

  — Μεθοδολογία της έρευνας: αντικατάσταση του σταθερού κατωφλίου με ένα στόχο που θα καθορίζεται βάσει της αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος (άρθρο 3 του προτεινόμενου κειμένου).

  — Περίοδος διενέργειας της έρευνας: η παλαιά σταθερή περίοδος (άνοιξη) καταργείται. Ο μοναδικός χρονικός περιορισμός που τίθεται αφορά το χρόνο διαβίβασης των αποτελεσμάτων στην Επιτροπή (άρθρο 4 του προτεινόμενου κειμένου). Η ευελιξία αυτή επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιλέγουν την πλέον πρόσφορη ημερομηνία για τη διενέργεια της έρευνας.

— Η Επιτροπή εξέδωσε στις 23 Νοεμβρίου 2000 πρόταση νέας οδηγίας [COM(2000) 753] [1] την οποία υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

— Η ομάδα «Γεωργικές Στατιστικές» και η «Ειδική Επιτροπή Γεωργίας» του Συμβουλίου που συνήλθαν το Δεκέμβριο του 2000 και τον Ιανουάριο του 2001 αντίστοιχα, εξέτασαν το προτεινόμενο από την Επιτροπή κείμενο χωρίς να επιφέρουν ουσιαστικές τροποποιήσεις.

— Κατά τη σύνοδο ολομέλειας της 13ης Ιουνίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την πρόταση της Επιτροπής με 2 τροπολογίες. Η Επιτροπή είναι σε θέση να αποδεχθεί εν μέρει τις τροπολογίες.

— Η ομάδα «Γεωργικές Στατιστικές» και η «Ειδική Επιτροπή Γεωργίας» του Συμβουλίου που συνήλθαν το Σεπτέμβριο του 2001, εξέδωσαν μια γνωμοδότηση που προσομοιάζει στο περιεχόμενο του παρόντος εγγράφου.

2. Εξέταση των τροπολογιών

Κατά τη σύνοδο ολομέλειας της 13ης Ιουνίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την πρόταση της Επιτροπής με 2 τροπολογίες. Η Επιτροπή είναι σε θέση να αποδεχθεί εν μέρει τις τροπολογίες.

Τροπολογία 1 (άρθρο 1, παράγραφος 2):

Η Επιτροπή αποδέχεται την διαγραφή των παραδειγμάτων από τα εσπεριδοειδή μικρόκαρπα.

Η Επιτροπή αποδέχεται το τμήμα που αφορά τη δυνατότητα τροποποίησης της «επιτροπολογίας» του πίνακα των ειδών προς έρευνα ο οποίος περιλαμβάνεται στο παράρτημα της πρότασης. Πράγματι, με την τροπολογία αυτή καθιερώνεται μια χρήσιμη ευελιξία στο προτεινόμενο κείμενο.

Τροπολογία 2 (άρθρο 2, παράγραφος 1):

Η Επιτροπή αποδέχεται το τμήμα που αφορά τη διαγραφή των αναφορών στον «επανεμβολιασμό» και στην «καθαρή επιφάνεια». Πράγματι, τούτο επιτρέπει την επίτευξη πιο αξιόπιστων αποτελεσμάτων.

3. Συμπέρασμα

Δυνάμει του άρθρου 250, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την εν λόγω πρόταση οδηγίας βάσει των προαναφερθέντων.

---

[1] ΕΕ C 96 E της 27.3.2001, σ. 212.

[2] ΕΕ L 218 της 11.8.1976, σ. 10.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τον καθορισμό προγράμματος πλαισίου βάσει του άρθρου VI της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις

(2002/C 51 E/23)

COM(2001) 646 τελικό — 2001/0262(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 9 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 31 και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 29 της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέτει ως στόχο της την παροχή στους πολίτες υψηλού επιπέδου προστασίας εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, με την ανάπτυξη από κοινού δράσης μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, με την πρόληψη και την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

(2) Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Tampere καλούν στην εντατικοποίηση της συνεργασίας για την πρόληψη και την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, συμπεριλαμβανομένης και εκείνης στην οποία χρησιμοποιούνται νέες τεχνολογίες της πληροφορίας και της επικοινωνίας, για την δημιουργία ενός πραγματικού ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης.

(3) Ο χάρτης θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [1] επιβεβαιώνει την προστασία των αστικών, πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των Ευρωπαίων πολιτών ως και κάθε ατόμου που κατοικεί στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(4) Θα πρέπει να διευρυνθεί η ευρωπαϊκή διάσταση των σχεδίων σε τρία κράτη ή δύο κράτη μέλη και μια υποψήφια προς προσχώρηση χώρα ώστε να διευκολυνθεί η δημιουργία εταιρικών σχέσεων και ανταλλαγών πληροφοριών, καθώς και ορθών εθνικών πρακτικών.

(5) Τα προγράμματα Grotius II Pénal [2], Stop II [3], Oisin II [4], Hippokrates [5] και Falcone [6], που έχουν καθορισθεί από το Συμβούλιο, έχουν συμβάλει στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αστυνομικών και δικαστικών υπηρεσιών των κρατών μελών και στην βελτίωση της αμοιβαίας κατανόησης των πολιτικών και δικαστικών, νομικών και διοικητικών συστημάτων των κρατών αυτών.

(6) Μετά την έγκριση του σχεδίου δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών (2000-2004) από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Feira τον Ιούνιο 2000, προβλέπονται επίσης στο πρόγραμμα-πλαίσιο δράσεις για την καταπολέμηση της λαθρεμπορίας ναρκωτικών.

(7) Ο καθορισμός ενός ενιαίου προγράμματος πλαισίου, σχετικά με το οποίο δήλωσε ρητά την επιθυμία του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [7] και το Συμβούλιο κατά την έγκριση των προηγουμένων προγραμμάτων, θα παράσχει τη δυνατότητα ακόμη μεγαλύτερης βελτίωσης της συνεργασίας αυτής μέσω μιας συντονισμένης και πολυμερούς προσέγγισης στην οποία συμμετέχουν διάφοροι υπεύθυνοι της πρόληψης και της καταπολέμησης της εγκληματικότητας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(8) Θα ήταν σκόπιμο να εξασφαλισθεί η συνέχεια των δράσεων που στηρίζει το πρόγραμμα με την πρόβλεψη του συντονισμού τους σε ένα ενιαίο πλαίσιο αναφοράς το οποίο θα επιτρέψει εξορθολογισμό των διαδικασιών, βελτίωση της διαχείρισης και οικονομίες κλίμακας.

(9) Απαιτείται οι υποψήφιες για προσχώρηση χώρες, να έχουν πρόσβαση στο πρόγραμμα-πλαίσιο τόσο ως εταίροι όσο και ως συμμετέχοντες στα σχέδια που αυτό στηρίζει.

(10) Τα αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης μέτρα πρέπει να ληφθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες που αυτή προβλέπει, με τη συνδρομή μιας επιτροπής.

(11) Θα πρέπει, για να αυξηθεί η προστιθέμενη αξία των εφαρμοζομένων δράσεων στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, να εξασφαλισθεί συνοχή και παραπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων αυτών και των άλλων κοινοτικών παρεμβάσεων.

(12) Θα πρέπει να προβλεφθεί η συστηματική παρακολούθηση και αξιολόγηση του παρόντος προγράμματος που θα επιτρέψει την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των εφαρμοζομένων δράσεων σε σχέση με τους στόχους, καθώς και τις ενδεχόμενες αναπροσαρμογές των προτεραιοτήτων.

([1]) ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

([2]) ΕΕ L 287 της 8.11.1996, σ. 3 (Grotius) και ΕΕ L 186 της 7.7.2001, σ. 1 (Grotius II Penal).

([3]) ΕΕ L 322 της 12.12.1996, σ. 7 (Stop) και ΕΕ L 186 της 7.7.2001, σ. 7 (Stop II).

([4]) ΕΕ L 7 της 10.1.1997, σ. 7 (Oisin) και ΕΕ L 186 της 7.7.2001, σ. 4 (Oisin II).

([5]) ΕΕ L 186 της 7.7.2001, σ. 11.

([6]) ΕΕ L 287 της 8.11.1996, σ. 3.

([7]) Νομοθετικό ψήφισμα που εκδόθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 5.4.2001. Δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην ΕΕ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Καθορισμός του προγράμματος

1. Η παρούσα απόφαση ορίζει ένα πρόγραμμα-πλαίσιο σχετικά με την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

2. Το πρόγραμμα ορίζει μια περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2003 έως 31ης Δεκεμβρίου 2007, στο τέλος της οποίας μπορεί να ανανεωθεί.

Άρθρο 2

Στόχοι του προγράμματος

1. Το πρόγραμμα συμβάλλει στο γενικό στόχο τού να παράσχει στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υψηλό επίπεδο προστασίας σε έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Στο πλαίσιο αυτό έχει ιδιαίτερα στόχο:

α) Να αναπτύξει, θέσει σε εφαρμογή και αξιολογήσει τις ευρωπαϊκές πολιτικές στον τομέα αυτό·

β) να ενθαρρύνει και ενισχύσει την δικτύωση, την αμοιβαία συνεργασία για θέματα γενικού κοινού συμφέροντος των κρατών μελών, την ανταλλαγή και την διάδοση πληροφοριών, εμπειριών και ορθής πρακτικής, την τοπική και περιφερειακή συνεργασία, καθώς και τη βελτίωση και την αναπροσαρμογή των προγραμμάτων κατάρτισης και της επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας·

γ) να ενθαρρύνει την ενίσχυση της συνεργασίας των κρατών μελών με τις υποψήφιες προς προσχώρηση χώρες, τις άλλες τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς.

2. Το πρόγραμμα στηρίζει σχέδια που υπάγονται στους ακόλουθους τομείς:

α) δικαστική συνεργασία σε γενικές και ποινικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης και της συνεχούς κατάρτισης των δικαστών·

β) συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών καταστολής του εγκλήματος·

γ) συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών αυτών με άλλους δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς των κρατών μελών που συμμετέχουν στην πρόληψη και καταπολέμηση της οργανωμένης και λοιπής εγκληματικότητας·

δ) συνδρομή στα θύματα εγκληματικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 3

Πρόσβαση στο πρόγραμμα

1. Βάσει του προγράμματος συγχρηματοδοτούνται σχέδια, μέγιστης διάρκειας δύο ετών, που υποβάλλονται από θεσμικά όργανα και δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς συμπεριλαμβανομένων και των επαγγελματικών οργανώσεων, των μη κρατικών οργανώσεων, των ενώσεων, των οργανώσεων που εκπροσωπούν οικονομικούς κύκλους, των ερευνητικών ιδρυμάτων βασικής και συνεχούς κατάρτισης και των υπηρεσιών καταστολής του εγκλήματος στα κράτη μέλη και στις υποψήφιες χώρες απευθυνόμενα στο συγκεκριμένο κοινό που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

2. Το πρόγραμμα προορίζεται στο ακόλουθο κοινό:

α) Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως «ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα» νοούνται οι δικαστές, οι εισαγγελείς, οι δικηγόροι, οι νομικοί υπάλληλοι υπουργείων, οι υπάλληλοι της ποινικής αστυνομίας, οι δικαστικοί επιμελητές, οι πραγματογνώμονες, οι διερμηνείς δικαστηρίων, και άλλα συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα·

β) για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως «αρχές επιβολής του νόμου», νοούνται οι κρατικοί οργανισμοί που είναι αρμόδιοι στα κράτη μέλη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για την πρόληψη, τη διαλεύκανση και την καταπολέμηση των εγκλημάτων·

γ) υπάλληλοι άλλων δημόσιων αρχών, εκπρόσωποι συνδικαλιστικών οργανώσεων, επαγγελματικών οργανώσεων, ερευνητικών οργανισμών, του επιχειρηματικού κόσμου, που συμμετέχουν στην καταπολέμηση και την πρόληψη της οργανωμένης ή λοιπής εγκληματικότητας·

δ) εκπρόσωποι των υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για την παροχή συνδρομής στα θύματα συμπεριλαμβανομένων και των δημοσίων υπηρεσιών που είναι αρμόδιες σε θέματα μετανάστευσης, καθώς και των κοινωνικών υπηρεσιών.

3. Για να είναι επιλέξιμα προς συγχρηματοδότηση, τα σχέδια πρέπει να εφαρμόζονται μεταξύ τουλάχιστον τριών κρατών μελών ή δύο κρατών μελών και μιας υποψήφιας χώρας και να εξυπηρετούν τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 2.

4. Στο πλαίσιο του προγράμματος μπορεί επίσης να χρηματοδοτηθούν:

α) ειδικά σχέδια που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις προτεραιότητες του προγράμματος ή τη συνεργασία με τις υποψήφιες προς προσχώρηση χώρες,

β) συμπληρωματικές ενέργειες, όπως σεμινάρια, συσκέψεις εμπειρογνωμόνων ή άλλες ενέργειες για τη διάδοση των πληροφοριών που προέκυψαν στο πλαίσιο του προγράμματος.

Άρθρο 4

Δράσεις του προγράμματος

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τις ακόλουθες μορφές δράσης:

α) κατάρτιση,

β) εφαρμογή και έναρξη προγραμμάτων ανταλλαγών και περιόδων πρακτικής άσκησης,

γ) μελέτες και έρευνες,

δ) διάδοση των αποτελεσμάτων που προέκυψαν στο πλαίσιο του προγράμματος,

ε) βοήθεια για τη σύσταση δικτύων,

στ) διαλέξεις και σεμινάρια.

Άρθρο 5

Χρηματοδότηση του προγράμματος

1. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

2. Η συγχρηματοδότηση ενός σχεδίου από το πρόγραμμα αποκλείει κάθε άλλη χρηματοδότηση μέσω άλλου προγράμματος που χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Οι αποφάσεις χρηματοδότησης οδηγούν στη σύναψη συμβάσεων χρηματοδότησης μεταξύ της Επιτροπής και των διοργανωτών. Οι εν λόγω αποφάσεις και συμβάσεις χρηματοδότησης υπόκεινται στο δημοσιονομικό έλεγχο της Επιτροπής και τους ελέγχους του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Η χρηματοδοτική παρέμβαση από τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν μπορεί να υπερβαίνει το 70 % του συνολικού κόστους του σχεδίου.

5. Ωστόσο, τα ειδικά σχέδια και οι συμπληρωματικές ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 4 μπορούν να χρηματοδοτηθούν κατά 100 %, εντός του ορίου του 10 % της ετήσιας χρηματοδοτικής πίστωσης που διατίθεται για τον πρόγραμμα σε κάθε μία από τις δύο αυτές κατηγορίες.

Άρθρο 6

Εφαρμογή του προγράμματος

1. Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη διαχείριση και την εφαρμογή του προγράμματος, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

2. Η Επιτροπή διαχειρίζεται το πρόγραμμα σύμφωνα με το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Για την εφαρμογή του προγράμματος, η Επιτροπή:

α) εκπονεί ετήσιο πρόγραμμα εργασίας που περιλαμβάνει ειδικούς στόχους, θέματα που παρουσιάζουν προτεραιότητα και, κατά περίπτωση, πίνακα ειδικών δράσεων και συμπληρωματικών ενεργειών,

β) αξιολογεί και επιλέγει τα υποβαλλόμενα σχέδια και εξασφαλίζει την διαχείρισή τους.

4. Η εξέταση των σχεδίων που υποβάλλουν οι διοργανωτές πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία διαβουλεύσεων του άρθρου 8. Η εξέταση του ετήσιου προγράμματος εργασίας, των ειδικών σχεδίων και των συμπληρωματικών μέτρων πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία διαχείρισης του άρθρου 9.

5. Η Επιτροπή αξιολογεί και επιλέγει τα σχέδια που υποβάλλουν οι διοργανωτές, εφόσον είναι συμβατά με τις σχετικές πολιτικές, και με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

α) εναρμόνιση με τους στόχους του προγράμματος,

β) ευρωπαϊκή διάσταση και δυνατότητα πρόσβασης των υποψήφιων χωρών,

γ) συμβιβάσιμο με τις εργασίες που έχουν αναληφθεί ή προβλέπονται στο πλαίσιο των πολιτικών προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τη δικαστική συνεργασία επί γενικών και ποινικών υποθέσεων,

δ) παραπληρωματικότητα με άλλα προηγούμενα, τρέχοντα ή μελλοντικά σχέδια συνεργασίας,

ε) ικανότητα του διοργανωτή να εφαρμόσει το σχέδιο,

στ) η ίδια η ποιότητα του σχεδίου από πλευράς σύλληψης, διοργάνωσης, παρουσίασης και αναμενόμενων αποτελεσμάτων,

ζ) ποσό της παρέμβασης που ζητείται για το πρόγραμμα και αντιστοιχία με τα αναμενόμενα αποτελέσματα,

η) αναμενόμενα αποτελέσματα σε σχέση με τους στόχους του προγράμματος.

Άρθρο 7

Επιτροπή του προγράμματος

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή που αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής, η οποία εφεξής καλείται «επιτροπή».

2. Η επιτροπή αυτή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό μετά από πρόταση του προέδρου της, βάσει του προτύπου εσωτερικού κανονισμού που έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Η Επιτροπή μπορεί να καλεί τους αντιπροσώπους των υποψήφιων για προσχώρηση χωρών στις ενημερωτικές συνεδριάσεις που διεξάγονται μετά τις συνεδριάσεις της επιτροπής του προγράμματος.

Άρθρο 8

Διαδικασία διαβουλεύσεων

1. Όταν γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του εκάστοτε θέματος, προβαίνοντας ενδεχομένως σε ψηφοφορία.

2. Η γνώμη της επιτροπής εγγράφεται στα πρακτικά. Κάθε κράτος μέλος δικαιούται εξάλλου να ζητήσει να περιληφθεί η θέση του στα πρακτικά.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει όσο το δυνατόν περισσότερο υπόψη της τη γνώμη της επιτροπής και την ενημερώνει σχετικά.

Άρθρο 9

Διαδικασία διαχείρισης

1. Όταν γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του συγκεκριμένου θέματος. Η γνώμη εκδίδεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται από το άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σε περίπτωση αποφάσεων τις οποίες καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών, σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία εφαρμόζονται αμέσως. Όταν ωστόσο τα μέτρα αυτά δεν συμφωνούν με τη γνώμη της επιτροπής, η Επιτροπή τα ανακοινώνει αμέσως στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε, για περίοδο τριών μηνών από την ημερομηνία αυτής της ανακοίνωσης.

3. Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 10

Συνοχή και παραπληρωματικότητα

Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη συνοχή και παραπληρωματικότητα των δράσεων με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές.

Άρθρο 11

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την συστηματική παρακολούθηση του παρόντος προγράμματος και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο:

α) το αργότερο μέχρι την 30ή Ιουνίου 2005, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης της εφαρμογής του παρόντος προγράμματος,

β) το αργότερο μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2006, ανακοίνωση για την συνέχιση του παρόντος προγράμματος, ενδεχομένως συνοδευόμενη από την κατάλληλη πρόταση,

γ) το αργότερο μέχρι την 30ή Ιουνίου 2008 τελική έκθεση αξιολόγησης για το όλο πρόγραμμα.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει κάθε χρόνο έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος. Η πρώτη έκθεση θα υποβληθεί πριν από τις 30 Ιουνίου 2005.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση παράγει αποτελέσματα από την ημερομηνία της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Τροποποιημένη πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές της πολιτικής των κρατών μελών για την απασχόληση το 2002

(2002/C 51 E/24)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 669 τελικό — 2001/0208(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 9 Νοεμβρίου 2001)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,	Αμετάβλητο
Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 128 παράγραφος 2,	
Έχοντας υπόψη:	
την πρόταση της Επιτροπής,	
τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,	
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,	
τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,	
τη γνώμη της επιτροπής για την απασχόληση,	
Εκτιμώντας τα εξής:	
(1) Η διαδικασία του Λουξεμβούργου, η οποία βασίζεται στην εφαρμογή της συντονισμένης ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση, δρομολογήθηκε κατά την έκτακτη σύνοδο για την απασχόληση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 20ής και 21ης Νοεμβρίου 1997. Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση για το έτος 1998 [1], έχει δρομολογήσει μια διαδικασία μεγάλης προβολής, ισχυρής πολιτικής δέσμευσης και ευρείας αποδοχής από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.	
(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβώνας στις 23 και 24 Μαρτίου 2000 καθόρισε ένα νέο στρατηγικό στόχο για να καταστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης, ανά την υφήλιο ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Η επίτευξη αυτού του στόχου θα βοηθήσει την Ένωση να επανακτήσει τις προϋποθέσεις της πλήρους απασχόλησης.	

[1] ΕΕ C 30 της 28.1.1998, σ. 1.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας στις 7, 8 και 9 Δεκεμβρίου 2000 ενέκρινε την ευρωπαϊκή κοινωνική ατζέντα στην οποία αναφέρεται ότι η επάνοδος στην πλήρη απασχόληση συνεπάγεται φιλόδοξες πολιτικές όσον αφορά την αύξηση του ποσοστού δραστηριότητας, τη μείωση των περιφερειακών διαφοροποιήσεων, τη μείωση των ανισοτήτων και τη βελτίωση της ποιότητας της απασχόλησης.	
(4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Στοκχόλμης στις 23 και 24 Μαρτίου 2001 συμφώνησε να συμπληρώσει τους στόχους της Λισσαβώνας για την επίτευξη των ποσοστών απασχόλησης έως το 2010 με ενδιάμεσους στόχους για τα ποσοστά απασχόλησης έως το 2005 και ένα νέο στόχο για το 2010 για την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των πλέον ηλικιωμένων ανδρών και γυναικών.	
(5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Στοκχόλμης συμφώνησε επίσης ότι η επανάκτηση της πλήρους απασχόλησης σημαίνει επιδίωξη όχι μόνο περισσότερων, αλλά και καλύτερων θέσεων εργασίας και ότι για το σκοπό αυτό πρέπει να καθοριστούν κοινές προσεγγίσεις για τη διατήρηση και βελτίωση της ποιότητας εργασίας, η οποία θα πρέπει να αποτελέσει γενικό στόχο στις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση.	
(6) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Στοκχόλμης συμφώνησε περαιτέρω ότι ο εκσυγχρονισμός των αγορών εργασίας και η κινητικότητα στον εργασιακό τομέα πρέπει να ενθαρρυνθούν προκειμένου να επιτυγχάνεται μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα στην αλλαγή με την κατάργηση των υφιστάμενων φραγμών.	
(7) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ στις 15 και 16 Ιουνίου 2001 αναγνώρισε ότι ο θεμελιώδης στόχος της συνθήκης για αειφόρο ανάπτυξη συνεπάγεται το συνδυασμό αλληλοενισχυόμενων οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών πολιτικών και κάλεσε τα κράτη μέλη να χαράξουν εθνικές στρατηγικές για την αειφόρο ανάπτυξη. Οι στρατηγικές αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν την προώθηση της απασχόλησης στον τομέα του περιβάλλοντος.	
(8) Κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώξουν την επίτευξη υψηλού βαθμού συνοχής με τις άλλες δύο προτεραιότητες που ετέθησαν από τη σύνοδο κορυφής της Λισσαβώνας, τον εκσυγχρονισμό της κοινωνικής προστασίας και την προώθηση της κοινωνικής ένταξης εξασφαλίζοντας παράλληλα την προϋπόθεση ότι η εργασία συμφέρει και ότι είναι εξασφαλισμένη η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής προστασίας.	
(9) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβώνας τόνισε την ανάγκη τα ευρωπαϊκά συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης να προσαρμοστούν τόσο στις απαιτήσεις της κοινωνίας της γνώσης όσο και στην ανάγκη για καλύτερο επίπεδο και ποιότητα απασχόλησης και κάλεσε τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να επιδιώξουν την ουσιαστική ετήσια αύξηση των κατά κεφαλή επενδύσεων σε ανθρώπινο δυναμικό. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους προς την κατεύθυνση της χρήσης της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ) για τη μάθηση.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(10) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σάντα Μαρία ντα Φέιρα στις 19 και 20 Ιουνίου 2000, κάλεσε τους κοινωνικούς εταίρους να διαδραματίσουν σημαντικότερο ρόλο στον προσδιορισμό, την υλοποίηση και την αξιολόγηση των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση που εξαρτώνται από αυτούς, συγκεντρώνοντας ιδιαίτερα την προσοχή τους στον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας, στη διά βίου μάθηση και στην αύξηση του ποσοστού απασχόλησης, ιδίως για τις γυναίκες.

(11) Η απόφαση του Συμβουλίου της 19 Ιανουαρίου 2001 περί των κατευθυντήριων γραμμών της πολιτικής για την απασχόληση των κρατών μελών για το 2001 [1] εκφράζει τα νέα πολιτικά μηνύματα που επικυρώθηκαν στα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Λισσαβώνας και της Σάντα Μαρία ντα Φέιρα.

(12) Στην κοινή έκθεση για την απασχόληση του 2001, που εκπονήθηκε από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, περιγράφεται η κατάσταση της απασχόλησης στην Κοινότητα και εξετάζεται η δράση που ανέλαβαν τα κράτη μέλη για την υλοποίηση της πολιτικής τους για την απασχόληση σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές 2001 και τη σύσταση του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών για την απασχόληση στα κράτη μέλη [2].

(13) Θα πρέπει να εξασφαλισθούν η συνεκτικότητα και η συνέργια μεταξύ των κατευθυντήριων γραμμών απασχόλησης και των γενικών προσανατολισμών οικονομικής πολιτικής.

(14) Η γνώμη της επιτροπής για την απασχόληση εκπονήθηκε από κοινού με την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής.

(15) Στις [. . .] το Συμβούλιο ενέκρινε και άλλη σύσταση σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών για την απασχόληση στα κράτη μέλη.

(16) Η υλοποίηση των κατευθυντήριων γραμμών είναι δυνατόν να ποικίλει ανάλογα με τη φύση τους, τους αποδέκτες τους και τις ιδιαιτερότητες στα κράτη μέλη. Οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να σέβονται την αρχή της επικουρικότητας καθώς και τις αρμοδιότητες των κρατών μελών σε θέματα απασχόλησης.

(17) Κατά την υλοποίηση των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση, τα κράτη μέλη, θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις περιφερειακές ιδιαιτερότητες, σεβόμενα, συγχρόνως, απολύτως τους εθνικούς στόχους και την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

(18) Προκειμένου να είναι αποτελεσματική η διαδικασία του Λουξεμβούργου, η εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών αντικατοπτρίζεται επίσης, μεταξύ άλλων, και σε δημοσιονομική διάταξη. Για το σκοπό αυτό, οι εθνικές εκθέσεις θα πρέπει, εφόσον είναι σκόπιμο, να συμπεριλαμβάνουν και πληροφορίες σχετικά με τον προϋπολογισμό, ώστε να είναι δυνατή η αποτελεσματική αξιολόγηση της προόδου που έχει σημειώσει κάθε κράτος μέλος στην εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών, λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπό τους και τη σχέση κόστους αποτελεσματικότητας.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

[1] ΕΕ L 22 της 24.1.2001, σ. 18.

[2] ΕΕ L 52 της 25.2.2000, σ. 32.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(19) Θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η εταιρική σχέση σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένων και των κοινωνικών εταίρων, των περιφερειακών και τοπικών αρχών και των εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών, ούτως ώστε να είναι σε θέση να συμβάλλουν, στους αντίστοιχους τομείς των αρμοδιοτήτων τους, στην προαγωγή ενός υψηλού επιπέδου απασχόλησης.	
(20) Θα πρέπει να παγιωθούν και να αναπτυχθούν περαιτέρω συγκριτικοί δείκτες, ούτως ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγηση της εφαρμογής και των επιπτώσεων των επισυναπτόμενων κατευθυντήριων γραμμών και η εξειδίκευση των στόχων που περιλαμβάνουν και να διευκολυνθεί ο εντοπισμός και η ανταλλαγή των βέλτιστων πρακτικών.	
(21) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για να συμπεριληφθεί και να προβληθεί η διάσταση της ισότητας των φύλων σε όλους τους άξονες.	
(22) Η ποιότητα στην εργασία είναι ένας σημαντικός στόχος της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση. Περιλαμβάνει τόσο τα χαρακτηριστικά της θέσης εργασίας όσο και το ευρύτερο πλαίσιο της αγοράς εργασίας και πρέπει να προωθηθεί μέσω ενεργειών στα πλαίσια όλων των αξόνων,	
ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:	
Άρθρο μόνο	
Εγκρίνονται οι κατευθυντήριες γραμμές της πολιτικής απασχόλησης των κρατών μελών για το 2002, οι οποίες επισυνάπτονται ως παράρτημα. Οι κατευθυντήριες γραμμές συνεκτιμούνται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της οικείας πολιτικής για την απασχόληση.	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	Αμετάβλητο
ΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ 2002	
Οριζόντιοι στόχοι — δημιουργία των προϋποθέσεων πλήρους απασχόλησης στην κοινωνία της γνώσης	
Η προσεκτική οικοδόμηση, κατά την τελευταία δεκαετία, ενός μακροοικονομικού πλαισίου για σταθερότητα και οικονομική μεγέθυνση σε συνδυασμό με τις συνεπείς προσπάθειες για τη μεταρρύθμιση των αγορών εργασίας, κεφαλαίων, αγαθών και υπηρεσιών, καθώς και η βελτίωση της κατάστασης της αγοράς εργασίας κατά τα τελευταία έτη, είχε ως αποτέλεσμα την προσέγγιση ορισμένων θεμελιωδών στόχων της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση. Για το λόγο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ασπάστηκε την πλήρη απασχόληση ως πρωταρχικό στόχο της κοινωνικής πολιτικής και της πολιτικής για την απασχόληση της ΕΕ και δέσμευσε τα κράτη μέλη να επιτύχουν το στρατηγικό αυτό στόχο για να καταστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης, ανά την υφήλιο ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Η επίτευξη των στόχων αυτών απαιτεί ταυτόχρονες προσπάθειες τόσο από την Κοινότητα όσο και από τα κράτη μέλη. Απαιτεί επίσης τη συνεχή εφαρμογή μιας πλήρους δέσμης πολιτικών που στοχεύει στην οικονομική μεγέθυνση και στη μακροοικονομική σταθερότητα, στις περαιτέρω διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας, στην καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα και στο ενεργητικό κράτος προνοίας που προωθεί την ανάπτυξη, τη συμμετοχή, την ένταξη και την αλληλεγγύη του ανθρώπινου δυναμικού. Η περαιτέρω πρόοδος, ωστόσο, δεν είναι αυτονόητη και απαιτεί ενισχυμένες προσπάθειες ενόψει της λιγότερο ευνοϊκής προοπτικής στον τομέα της οικονομίας και της απασχόλησης.

Η προετοιμασία της μετάβασης στην οικονομία της γνώσης, η αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων των τεχνολογιών πληροφόρησης και επικοινωνίας, ο εκσυγχρονισμός του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου μέσω της επένδυσης στο ανθρώπινο δυναμικό και της καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού και της προώθησης των ίσων ευκαιριών αποτελούν θεμελιώδεις προκλήσεις για τη διαδικασία του Λουξεμβούργου. Για να επιτευχθεί ο στόχος της πλήρους απασχόλησης που καθορίστηκε στη Λισσαβώνα, τα κράτη μέλη πρέπει να εντάξουν τα μέτρα τους για την υλοποίηση των κατευθυντήριων γραμμών στο πλαίσιο των τεσσάρων αξόνων σε μια συνεκτική γενική στρατηγική με τους ακόλουθους οριζόντιους στόχους:

A. Βελτίωση των ευκαιριών απασχόλησης και παροχή κατάλληλων κινήτρων για όλους όσοι επιθυμούν να αναλάβουν μια αμειβόμενη απασχόληση με στόχο την πλήρη απασχόληση, αναγνωρίζοντας ότι το σημείο αφετηρίας διαφέρει ανάλογα με τα κράτη μέλη και ότι η πλήρης απασχόληση αποτελεί στόχο της συνολικής εθνικής οικονομικής πολιτικής. Για το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν εθνικούς στόχους για την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης έτσι ώστε να συμβάλουν στην επίτευξη των γενικών ευρωπαϊκών στόχων, που είναι:

— επίτευξη, έως τον Ιανουάριο του 2005, συνολικού ποσοστού απασχόλησης ύψους 67 % και ποσοστού απασχόλησης ύψους 57 % για τις γυναίκες·

— επίτευξη, έως το 2010, συνολικού ποσοστού απασχόλησης ύψους 70 % και ποσοστού απασχόλησης ύψους 60 % για τις γυναίκες·

— επίτευξη, έως το 2010, ποσοστού απασχόλησης των ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας (55-64) ύψους 50 %.

B. Προκειμένου να αυξήσουν τα ποσοστά απασχόλησης, την ανταγωνιστικότητα, την παραγωγικότητα και τη λειτουργία της αγοράς εργασίας, τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν ότι οι πολιτικές στο πλαίσιο των τεσσάρων αξόνων συμβάλλουν στην ανύψωση της ποιότητας στην εργασία. Οι ενέργειες αυτές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τόσο τα χαρακτηριστικά της θέσης εργασίας (όπως η ουσιαστική ποιότητα της θέσης εργασίας, οι δεξιότητες, η διά βίου μάθηση και η εξέλιξη της σταδιοδρομίας) όσο και το ευρύτερο πλαίσιο της αγοράς εργασίας, περιλαμβάνοντας την ισότητα των φύλων, την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, την ευελιξία και την ασφάλεια, την ένταξη και την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, την οργάνωση της εργασίας και το συνδυασμό επαγγελματικού και οικογενειακού βίου, τον κοινωνικό διάλογο και τη συμμετοχή των εργαζομένων, την ποικιλομορφία και τη μη διεξαγωγή διακρίσεων και τη συνολική απόδοση της εργασίας και την παραγωγικότητα.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Γ. Τα κράτη μέλη πρέπει να αναπτύξουν περιεκτικές και συνεκτικές στρατηγικές για τη διά βίου μάθηση έτσι ώστε να βοηθήσουν τους ανθρώπους στην απόκτηση και ενημέρωση των δεξιοτήτων που χρειάζονται για την αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών αλλαγών καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Οι στρατηγικές θα πρέπει ιδιαιτέρως να καλύψουν την ανάπτυξη συστημάτων αρχικής, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης για τους νέους και ενηλίκους έτσι ώστε να βελτιωθεί η απασχολησιμότητα, η προσαρμοστικότητα και οι δεξιότητές τους, καθώς και η συμμετοχή τους στην κοινωνία της γνώσης. Οι στρατηγικές αυτές θα πρέπει να συνδέουν την κοινή ευθύνη των δημοσίων αρχών, των επιχειρήσεων, των κοινωνικών εταίρων και των ατόμων με την αντίστοιχη συνεισφορά της κοινωνίας των πολιτών για να συμβάλλουν στην υλοποίηση της κοινωνίας της γνώσης. Στο πλαίσιο αυτό, οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να διαπραγματευτούν και να συμφωνήσουν μέτρα για τη βελτίωση της περαιτέρω εκπαίδευσης και της κατάρτισης των ενηλίκων, ώστε να ενισχυθεί η προσαρμοστικότητα των εργαζομένων και η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Προς το σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν εθνικούς στόχους για την αύξηση των επενδύσεων στο ανθρώπινο δυναμικό καθώς και για τη συμμετοχή στην περαιτέρω εκπαίδευση και κατάρτιση (τυπική ή άτυπη) και να παρακολουθούν τακτικά την πρόοδο ως προς την επίτευξη των στόχων αυτών.	
Δ. Τα κράτη μέλη πρέπει να αναπτύξουν πλήρη εταιρική σχέση με τους κοινωνικούς εταίρους για την εφαρμογή, την παρακολούθηση και τη συνέχεια της στρατηγικής για την απασχόληση. Οι κοινωνικοί εταίροι σε όλα τα επίπεδα καλούνται να επιταχύνουν τις ενέργειές τους για την υποστήριξη της διαδικασίας του Λουξεμβούργου. Εντός του γενικού πλαισίου και των στόχων που καθορίζονται από τις κατευθυντήριες γραμμές, οι κοινωνικοί εταίροι καλούνται να αναπτύξουν, σύμφωνα με τις εθνικές τους παραδόσεις και πρακτικές, τις δικές τους διαδικασίες υλοποίησης των κατευθυντήριων γραμμών για τις οποίες φέρουν την κύρια ευθύνη, να εντοπίσουν τα θέματα που θα αποτελέσουν τη βάση των διαπραγματεύσεων και να υποβάλλουν τακτικές εκθέσεις προόδου στο πλαίσιο των εθνικών σχεδίων δράσης, εφόσον αυτό είναι επιθυμητό, καθώς και τον αντίκτυπο των ενεργειών τους στη λειτουργία της αγοράς απασχόλησης και εργασίας. Οι κοινωνικοί εταίροι σε ευρωπαϊκό επίπεδο καλούνται να καθορίσουν τη δική τους συμβολή και να παρακολουθούν, να ενθαρρύνουν και να υποστηρίζουν τις προσπάθειες σε εθνικό επίπεδο.	
Ε. Κατά τη μετατροπή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση σε εθνικές πολιτικές, τα κράτη μέλη οφείλουν να δίδουν προσοχή στους τέσσερις άξονες και στους οριζόντιους στόχους καθορίζοντας τις προτεραιότητες τους με ισορροπημένο τρόπο, έτσι ώστε να σέβονται τον ολοκληρωμένο χαρακτήρα και την ισοτιμία των κατευθυντήριων γραμμών. Με τα Εθνικά Σχέδια Δράσης θα αναπτυχθεί η στρατηγική για την απασχόληση (βασισμένη σε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ισότητα των φύλων) που θα περιλαμβάνει τον εντοπισμό συνδυασμένης πολιτικής με βάση τους τέσσερις άξονες και τους οριζόντιους στόχους, η οποία θα πρέπει να διευκρινίζει πως διαρθρώνονται οι πολιτικές πρωτοβουλίες στο πλαίσιο των διαφόρων κατευθυντήριων γραμμών για να επιτευχθούν οι μακροπρόθεσμοι στόχοι. Κατά την υλοποίηση της στρατηγικής, οι πολιτικές και οι στόχοι θα διαφοροποιούνται, ανάλογα με την περιφερειακή διάσταση και τις περιφερειακές διαφορές, ενώ παράλληλα θα είναι απολύτως σεβαστή η επίτευξη των εθνικών στόχων και η αρχή της ίσης μεταχείρισης. Επίσης, χωρίς να θίγεται το γενικό πλαίσιο, θα ήταν σκόπιμο τα κράτη μέλη να επικεντρώνουν, ιδιαίτερα, την προσοχή τους σε ορισμένες διαστάσεις της στρατηγικής προκειμένου να ανταποκρίνονται στις ειδικότερες ανάγκες των οικείων αγορών εργασίας.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΣΤ. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να υποστηρίζουν την ανάπτυξη κοινών δεικτών έτσι ώστε να αξιολογείται δεόντως η πρόοδος στα πλαίσια και των τεσσάρων αξόνων, συμπεριλαμβανομένης και της διάστασης της ποιότητας στην εργασία και να ενισχύεται ο καθορισμός συγκριτικών στοιχείων και ο εντοπισμός των ορθών πρακτικών. Οι κοινωνικοί εταίροι καλούνται να αναπτύξουν κατάλληλους δείκτες και συγκριτικά στοιχεία και βοηθητικές βάσεις στατιστικών στοιχείων για να μετράται η πρόοδος των ενεργειών για τις οποίες είναι υπεύθυνοι. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη πρέπει να αξιολογήσουν και να υποβάλουν έκθεση σχετικά με την αποτελεσματικότητα των πολιτικών τους μέτρων όσον αφορά τον αντίκτυπό τους στην απόδοση της αγοράς εργασίας.	ΣΤ. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να υποστηρίζουν την ανάπτυξη κοινών δεικτών έτσι ώστε να αξιολογείται δεόντως η πρόοδος στα πλαίσια και των τεσσάρων αξόνων, συμπεριλαμβανομένης και της διάστασης της ποιότητας στην εργασία και να ενισχύεται ο καθορισμός συγκριτικών στοιχείων και ο εντοπισμός των ορθών πρακτικών. Οι κοινωνικοί εταίροι καλούνται να αναπτύξουν κατάλληλους δείκτες και συγκριτικά στοιχεία και βοηθητικές βάσεις στατιστικών στοιχείων για να μετράται η πρόοδος των ενεργειών για τις οποίες είναι υπεύθυνοι. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη πρέπει να αξιολογήσουν και να υποβάλουν έκθεση σχετικά με τις πιστώσεις του προϋπολογισμού για μέτρα πολιτικής και με την αποτελεσματικότητα όσον αφορά την απόδοση της αγοράς εργασίας.
I. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ	Αμετάβλητο

Αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων και πρόληψη της μακροχρόνιας ανεργίας

Προκειμένου να μεταβληθεί η τάση που χαρακτηρίζει την ανεργία των νέων και τη μακροχρόνια ανεργία, τα κράτη μέλη θα εντείνουν τις προσπάθειες ανάπτυξης προληπτικών στρατηγικών και στρατηγικών με άξονα την απασχολησιμότητα, στηριζόμενα στον έγκαιρο προσδιορισμό των επιμέρους αναγκών. Εντός ενός έτους -αν και αυτή η χρονική περίοδος μπορεί να παραταθεί στα κράτη μέλη με ιδιαίτερα υψηλή ανεργία- αλλά, με την επιφύλαξη της αναθεώρησης των κατευθυντήριων γραμμών που θα πραγματοποιηθεί το 2002, τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν ότι:

1. Προσφέρεται σε κάθε άνεργο η δυνατότητα νέας αρχής πριν από τη πάροδο έξι μηνών ανεργίας, αν πρόκειται για νέους, και δώδεκα μηνών ανεργίας, αν πρόκειται για ενήλικες, με τη μορφή κατάρτισης, επανεκπαίδευσης, εξάσκησης στην εργασία, θέσης εργασίας, ή άλλων μέτρων απασχόλησης στην οποία γενικότερα συμπεριλαμβάνονται συνοδευτικά ατομικά μέτρα επαγγελματικού προσανατολισμού και συμβουλευτικά μέτρα για την αποτελεσματική ένταξη στην αγορά εργασίας.

   Αυτά τα προληπτικά μέτρα για την απασχόληση θα πρέπει να συνδυάζονται με μέτρα για τη μείωση του αριθμού των μακροχρόνια ανέργων προωθώντας την επανένταξή τους στην εργασία.

   Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώξουν τον εκσυγχρονισμό των δημοσίων υπηρεσιών απασχόλησης, συγκεκριμένα παρακολουθώντας την πρόοδο, θέτοντας σαφείς προθεσμίες και μεριμνώντας για την κατάλληλη επανεκπαίδευση του προσωπικού τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη συνεργασία με άλλους φορείς παροχής υπηρεσιών έτσι ώστε η στρατηγική για την πρόληψη και την ενεργοποίηση να καταστεί πιο αποτελεσματική.

Μια πιο φιλική προσέγγιση στην απασχόληση: συστήματα παροχών, φόρων και κατάρτισης

Τα συστήματα παροχών, φόρων και κατάρτισης -όπου ενδείκνυται- πρέπει να αναθεωρηθούν και να προσαρμοστούν για να υποστηρίζουν ενεργά την απασχολησιμότητα των ανέργων. Επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχει η δέουσα αλληλεπίδραση μεταξύ των συστημάτων αυτών για να ενθαρρυνθεί η επιστροφή στην αγορά εργασίας των αέργων που επιθυμούν και μπορούν να εργασθούν. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στα κίνητρα για ανέργους ή αέργους ώστε να αναζητήσουν και να αναλάβουν μια εργασία, καθώς και στα μέτρα για την αναβάθμιση των ικανοτήτων τους και για τη βελτίωση των ευκαιριών εξεύρεσης εργασίας, ιδίως για αυτούς που αντιμετωπίζουν μεγαλύτερες δυσκολίες.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
2. Κάθε κράτος μέλος:	
— αναθεωρεί και, όπου ενδείκνυται, μεταρρυθμίζει το σύστημα παροχών και φόρων για να μειώσει τις «παγίδες της φτώχειας» και να παράσχει κίνητρα για ανέργους και αέργους έτσι ώστε να αναζητήσουν και να αναλάβουν εργασία, ή λαμβάνει μέτρα για να ενισχύσει την απασχολησιμότητά τους ή για να ενθαρρύνει τους εργοδότες να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας,	
— επιδιώκει να αυξήσει σημαντικά την αναλογία των ανέργων και των αέργων που επωφελούνται από ενεργητικά μέτρα για να βελτιώσουν την απασχολησιμότητά τους με στόχο την αποτελεσματική τους ένταξη στην αγορά εργασίας και βελτιώνει τα αποτελέσματα, την απόδοση και τη σχέση αποτελεσματικότητας-κόστους των μέτρων αυτών,	
— προωθεί μέτρα για τους ανέργους και τους αέργους με στόχο να αποκτήσουν ή να αναβαθμίσουν τις δεξιότητές τους, συμπεριλαμβανομένων και των γνώσεών τους στην τεχνολογία πληροφοριών και επικοινωνιών, διευκολύνοντας έτσι την πρόσβασή τους στην αγορά εργασίας και μειώνοντας τις ελλείψεις στα επαγγελματικά προσόντα τους. Προς το σκοπό αυτό, κάθε κράτος μέλος θα καθορίσει ένα στόχο για ενεργητικά μέτρα εκπαίδευσης, κατάρτισης ή παρόμοια μέτρα που θα απευθύνονται στους ανέργους, με στόχο τη βαθμιαία επίτευξη του μέσου όρου των τριών πιο προηγμένων κρατών μελών και τουλάχιστον του 20 %.	
Ανάπτυξη μιας πολιτικής για την παράταση του επαγγελματικού βίου	
Απαιτούνται ριζικές αλλαγές στην κοινωνική στάση που επικρατεί απέναντι στους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας, καθώς και η αναθεώρηση των συστημάτων φόρων-παροχών προκειμένου να επιτευχθεί η πλήρης απασχόληση, να εξασφαλιστεί ότι τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης θα είναι δίκαια και βιώσιμα σε μακροπρόθεσμη βάση και να γίνει η καλύτερη δυνατή χρήση της πείρας των εργαζομένων αυτών. Η προαγωγή της ποιότητας στην εργασία πρέπει επίσης να θεωρηθεί ως σημαντικός παράγοντας για τη διατήρηση των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας στο εργατικό δυναμικό.	
3. Τα κράτη μέλη, εφόσον ενδείκνυται από κοινού με τους κοινωνικούς εταίρους, αναπτύσσουν συνεπώς πολιτικές για την παράταση του επαγγελματικού βίου με στόχο τη βελτίωση της ικανότητας των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας και την παροχή κινήτρων σε αυτούς ώστε να παραμείνουν εργαζόμενοι για περισσότερο χρόνο, ιδίως με:	
— τη λήψη θετικών μέτρων για τη διατήρηση της ικανότητας εργασίας και των δεξιοτήτων των ηλικιωμένων εργαζομένων, ιδίως σε μια αγορά εργασίας βασισμένη στη γνώση, μέσω ειδικότερα της επαρκούς πρόσβασης στην εκπαίδευση και κατάρτιση, την εισαγωγή ευέλικτων ρυθμίσεων εργασίας, συμπεριλαμβανόμενης, π.χ. και της εργασίας με μερική απασχόληση, εφόσον αποτελεί επιλογή των εργαζομένων και την ευαισθητοποίηση των εργοδοτών απέναντι στο δυναμικό που αποτελούν οι εργαζόμενοι μεγαλύτερης ηλικίας και	
— την αναθεώρηση των συστημάτων φόρων και παροχών προκειμένου να μειωθούν τα αντικίνητρα και να καταστεί ελκυστικότερο για τους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας να εξακολουθήσουν να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Ανάπτυξη δεξιοτήτων για τη νέα αγορά εργασίας στο πλαίσιο της διά βίου μάθησης	
Τα αποτελεσματικά και λειτουργικά συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας είναι σημαντικά για την ανάπτυξη της οικονομίας με βάση τη γνώση και για τη βελτίωση του επιπέδου και της ποιότητας της απασχόλησης. Είναι επίσης σημαντικά για την παροχή της διά βίου μάθησης, για την ομαλή μετάβαση από το σχολείο στην εργασία, αποτελούν τα θεμέλια για παραγωγικό ανθρώπινο δυναμικό με βασικές και ειδικές δεξιότητες και επιτρέπουν τη θετική προσαρμογή στις κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές. Η δημιουργία ενός απασχολήσιμου εργατικού δυναμικού απαιτεί την παροχή στους ανθρώπους της ικανότητας πρόσβασης και αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων που προσφέρει η κοινωνία με βάση τη γνώση, τη συμπλήρωση των κενών στις δεξιότητες και την πρόληψη της υποβάθμισης των δεξιοτήτων από την ανεργία, την αποχή και τον ισόβιο αποκλεισμό.	Τα αποτελεσματικά και λειτουργικά συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας είναι σημαντικά για την ανάπτυξη της οικονομίας με βάση τη γνώση και για τη βελτίωση του επιπέδου και της ποιότητας της απασχόλησης. Είναι επίσης σημαντικά για την παροχή της διά βίου μάθησης, για την ομαλή μετάβαση από το σχολείο στην εργασία, αποτελούν τα θεμέλια για παραγωγικό ανθρώπινο δυναμικό με βασικές και ειδικές δεξιότητες και επιτρέπουν τη θετική προσαρμογή στις κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές. Η δημιουργία ενός απασχολήσιμου εργατικού δυναμικού απαιτεί την παροχή στους ανθρώπους της ικανότητας πρόσβασης και αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων που προσφέρει η κοινωνία με βάση τη γνώση, τη συμπλήρωση των κενών στις δεξιότητες και την πρόληψη της υποβάθμισης των δεξιοτήτων από την ανεργία, την αποχή και τον ισόβιο αποκλεισμό. Η αποτελεσματική πρόσβαση των ενηλίκων, είτε εργαζομένων είτε ατόμων που αναζητούν εργασία, στην περαιτέρω επαγγελματική κατάρτιση πρέπει να εξασφαλίζεται από τα κράτη μέλη μέσω της ανάπτυξης, στα πλαίσια διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους, του κατάλληλου πλαισίου.
4. Τα κράτη μέλη καλούνται συνεπώς να βελτιώσουν την ποιότητα των συστημάτων τους εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και τα αντίστοιχα αναλυτικά προγράμματα, συμπεριλαμβανομένων της παροχής κατάλληλης καθοδήγησης στα πλαίσια τόσο της αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης όσο και της δια βίου μάθησης, του εκσυγχρονισμού και της μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας των συστημάτων μαθητείας και ενδοϋπηρεσιακής κατάρτισης, και να προωθήσουν την ανάπτυξη των πολυκλαδικών τοπικών κέντρων μάθησης ώστε:	Αμετάβλητο
— να εφοδιάσουν τους νέους με τις βασικές δεξιότητες, που απαιτούνται στην αγορά εργασίας και χρειάζονται για τη διά βίου μάθηση,	
— να μειώσουν τον αναλφαβητισμό των νέων και των ενηλίκων και να μειώσουν σημαντικά τον αριθμό των νέων που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολικό σύστημα. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει επίσης να δίδεται στους νέους με μαθησιακές δυσκολίες και με εκπαιδευτικά προβλήματα. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν στο πλαίσιο αυτό μέτρα με στόχο να μειωθεί κατά το ήμισυ έως το 2010 ο αριθμός των νέων ηλικίας 18 έως 24 ετών με χαμηλότερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση που δεν συμμετέχουν σε περαιτέρω εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση,	
— να διευκολύνουν την πρόσβαση των ενηλίκων, συμπεριλαμβανομένων και αυτών με άτυπες συμβάσεις, στη διά βίου μάθηση, έτσι ώστε να αυξηθεί το ποσοστό συμμετοχής του ενεργού ενήλικου πληθυσμού (25-64 ετών) στην εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν σχετικούς στόχους.	
Για να διευκολυνθεί η κινητικότητα και να ενθαρρυνθεί η διά βίου μάθηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να βελτιώσουν την αναγνώριση των τίτλων, τις γνώσεις που αποκτήθηκαν και τις δεξιότητες.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
5. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής μάθησης (e-learning) για όλους τους πολίτες. Ειδικότερα τα κράτη μέλη συνεχίζουν τις προσπάθειές τους για να εξασφαλίσουν την πρόσβαση όλων των σχολείων στο Διαδίκτυο και στα πολυμέσα έως το τέλος του 2002 και την κατάρτιση όλων των δασκάλων που απαιτούνται στη χρήση αυτών των τεχνολογιών για αποκτήσουν όλοι οι μαθητές ευρείες ψηφιακές γνώσεις.	
Ενεργητικές πολιτικές για να μπορέσουν οι υπηρεσίες απασχόλησης να αντιμετωπίσουν την προσφορά εργασίας και για την πρόληψη και καταπολέμηση των εμφανιζόμενων «στενώσεων» στις νέες ευρωπαϊκές αγορές εργασίας.	
Σε όλα τα κράτη μέλη η ανεργία και ο αποκλεισμός από την αγορά εργασίας συνυπάρχουν με την έλλειψη εργατικού δυναμικού σε ορισμένους τομείς, επαγγέλματα και περιφέρειες. Με τη βελτίωση της απασχόλησης και την επιτάχυνση της τεχνολογικής αλλαγής αυξάνονται οι στενώσεις αυτές. Η ανεπάρκεια των ενεργητικών πολιτικών για την πρόληψη και την καταπολέμηση των ελλείψεων εργατικού δυναμικού βλάπτει την ανταγωνιστικότητα, αυξάνει τον πληθωρισμό και διατηρεί τη διαρθρωτική ανεργία σε υψηλά επίπεδα. Η κινητικότητα των εργαζομένων πρέπει να διευκολυνθεί και να ενθαρρυνθεί προκειμένου να αξιοποιηθεί πλήρως το δυναμικό των ανοικτών και προσβάσιμων ευρωπαϊκών αγορών εργασίας	Σε όλα τα κράτη μέλη η ανεργία και ο αποκλεισμός από την αγορά εργασίας συνυπάρχουν με την έλλειψη εργατικού δυναμικού σε ορισμένους τομείς, επαγγέλματα και περιφέρειες. Με τη βελτίωση της απασχόλησης και την επιτάχυνση της τεχνολογικής αλλαγής αυξάνονται οι στενώσεις αυτές. Η ανεπάρκεια των ενεργητικών πολιτικών για την πρόληψη και την καταπολέμηση των ελλείψεων εργατικού δυναμικού βλάπτει την ανταγωνιστικότητα, αυξάνει τον πληθωρισμό και διατηρεί τη διαρθρωτική ανεργία σε υψηλά επίπεδα. Η κινητικότητα των εργαζομένων πρέπει να διευκολυνθεί και να ενθαρρυνθεί προκειμένου να αξιοποιηθεί πλήρως το δυναμικό των ανοικτών και προσβάσιμων ευρωπαϊκών αγορών εργασίας, με τη δέουσα προσοχή στην περιφερειακή ισορροπία όσον αφορά την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.
6. Τα κράτη μέλη, μαζί με τους κοινωνικούς εταίρους όπου ενδείκνυται, εντείνουν τις προσπάθειές τους για τον εντοπισμό και την πρόληψη των εμφανιζόμενων στενώσεων, ιδίως με: — την ανάπτυξη των ικανοτήτων των υπηρεσιών απασχόλησης να αντιμετωπίσουν την προσφορά εργασίας, — την ανάπτυξη πολιτικών για την πρόληψη των ελλείψεων δεξιοτήτων, — την προώθηση της γεωγραφικής και της επαγγελματικής κινητικότητας, — τη βελτίωση της λειτουργίας των αγορών εργασίας με τη βελτίωση των βάσεων δεδομένων για τις θέσεις εργασίας και τις ευκαιρίες μάθησης, οι οποίες θα πρέπει να διασυνδέονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με τη χρήση των σύγχρονων τεχνολογιών πληροφόρησης και με την πείρα που ήδη υπάρχει σε ευρωπαϊκό επίπεδο.	Αμετάβλητο
Καταπολέμηση των διακρίσεων και προώθηση της κοινωνικής ένταξης με την πρόσβαση στην απασχόληση Πολλές ομάδες και άτομα αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες στην απόκτηση των κατάλληλων δεξιοτήτων και στην πρόσβαση και παραμονή τους στην αγορά εργασίας. Έτσι ενδέχεται να αυξάνεται ο κίνδυνος αποκλεισμού. Απαιτείται μια συνεκτική δέσμη πολιτικών με στόχο την προώθηση της κοινωνικής ένταξης μέσω της υποστήριξης της ένταξης των μειονεκτούντων ομάδων και ατόμων στον κόσμο της εργασίας και της προώθησης της ποιότητας της απασχόλησής τους. Πρέπει να καταπολεμηθούν οι διακρίσεις κατά την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, καθώς και στο πλαίσιο αυτής.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
7. Κάθε κράτος μέλος:	
— εντοπίζει και καταπολεμά όλες τις μορφές διακρίσεων κατά την πρόσβαση στην αγορά εργασίας καθώς και στην εκπαίδευση και στην επαγγελματική κατάρτιση,	
— δημιουργεί διόδους με αποτελεσματικά προληπτικά μέτρα και μέτρα ενεργού πολιτικής, μέτρα για την προώθηση της ένταξης στην αγορά εργασίας των ατόμων και ομάδων που βρίσκονται σε επισφαλή ή μειονεκτική θέση, έτσι ώστε να αποφευχθεί η περιθωριοποίηση, το φαινόμενο των «φτωχών εργαζόμενων» και ο αποκλεισμός,	
— εφαρμόζει τα δέοντα μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των εθνικών μειονοτήτων και των διακινουμένων εργαζομένων όσον αφορά την ένταξή τους στην αγορά εργασίας και θέτει εθνικούς στόχους, εφόσον ενδείκνυται, για το σκοπό αυτό.	
II. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	
Διευκόλυνση της σύστασης και της διαχείρισης επιχειρήσεων	
Η σύσταση νέων επιχειρήσεων γενικά και η συμβολή στην αύξηση του αριθμού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) ειδικότερα, είναι σημαντική για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και για την επέκταση των ευκαιριών κατάρτισης για τους νέους. Αυτή η διαδικασία πρέπει να προωθηθεί με την ενθάρρυνση της ανάπτυξης του επιχειρηματικού πνεύματος τόσο σε όλη την κοινωνία όσο και στα εκπαιδευτικά αναλυτικά προγράμματα, με την παροχή σαφών, σταθερών και προβλέψιμων κανόνων και κανονισμών οι οποίοι θα βελτιώσουν τις συνθήκες για την ανάπτυξη των αγορών επιχειρηματικού κεφαλαίου και για την πρόσβαση σε αυτές τις αγορές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μειώσουν και να απλοποιήσουν τις διοικητικές και φορολογικές επιβαρύνσεις των ΜΜΕ. Αυτές οι πολιτικές πρέπει να ενισχύουν την πρόληψη της λαθραίας εργασίας.	Η σύσταση νέων επιχειρήσεων γενικά και η συμβολή στην αύξηση του αριθμού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) ειδικότερα, είναι σημαντική για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και για την επέκταση των ευκαιριών κατάρτισης για τους νέους. Αυτή η διαδικασία πρέπει να προωθηθεί με την ενθάρρυνση της ανάπτυξης του επιχειρηματικού πνεύματος τόσο σε όλη την κοινωνία όσο και στα εκπαιδευτικά αναλυτικά προγράμματα, με την παροχή σαφών, σταθερών και προβλέψιμων κανόνων και κανονισμών οι οποίοι θα βελτιώσουν τις συνθήκες για την ανάπτυξη των αγορών επιχειρηματικού κεφαλαίου και για την πρόσβαση σε αυτές τις αγορές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μειώσουν και να απλοποιήσουν τις διοικητικές και φορολογικές επιβαρύνσεις των ΜΜΕ. Οι πολιτικές πρέπει να ενισχύουν την πρόληψη και την καταπολέμηση της λαθραίας εργασίας.
8. Τα κράτη μέλη θα φροντίσουν ιδιαίτερα να μειωθούν σημαντικά τα γενικά έξοδα και οι διοικητικές επιβαρύνσεις για τις επιχειρήσεις, ειδικότερα κατά την ίδρυση μιας επιχείρησης και κατά την πρόσληψη πρόσθετων εργαζομένων. Επίσης, τα κράτη μέλη όταν συντάσσουν νέους κανονισμούς, θα πρέπει να αξιολογούν τον ενδεχόμενο αντίκτυπό τους στις διοικητικές αυτές επιβαρύνσεις και στα γενικά έξοδα των επιχειρήσεων.	Αμετάβλητο
9. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν την ανάληψη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων:	
— εξετάζοντας, με στόχο τη μείωσή τους, τυχόν εμπόδια, ειδικά στα συστήματα φόρων και κοινωνικής ασφάλισης, σε σχέση με τη μετάβαση στην αυτοαπασχόληση και την ίδρυση μικρών επιχειρήσεων,	
— προωθώντας την εκπαίδευση για το επιχειρηματικό πνεύμα και την αυτοαπασχόληση, συγκεκριμένες βοηθητικές υπηρεσίες καθώς και την κατάρτιση για επιχειρηματίες και για υποψηφίους επιχειρηματίες,	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
— καταπολεμώντας τη λαθραία εργασία και ενθαρρύνοντας τη μετατροπή της εργασίας αυτής σε κανονική απασχόληση, κάνοντας χρήση όλων των δυνατών μέσων δράσης, όπως κανονιστικά μέτρα, κίνητρα και μεταρρύθμιση του συστήματος φόρων και παροχών σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους.	
Νέες ευκαιρίες απασχόλησης στην κοινωνία που βασίζεται στη γνώση και στις υπηρεσίες	
Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την πρόκληση της απασχόλησης, πρέπει να εκμεταλλευτεί αποτελεσματικά όλες τις πιθανές πηγές θέσεων εργασίας και τις νέες τεχνολογίες. Οι καινοτόμες επιχειρήσεις πρέπει να υποστηριχθούν, επειδή μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στην κινητοποίηση του δυναμικού που ενέχει η κοινωνία με βάση τη γνώση για τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Ιδιαίτερα στον τομέα της παροχής υπηρεσιών υπάρχει σημαντικό δυναμικό θέσεων εργασίας και αύξησης της ποιότητας στην εργασία. Ο τομέας του περιβάλλοντος ειδικότερα ενδέχεται να προσφέρει σημαντικές δυνατότητες που να επιτρέπουν στους ανειδίκευτους να εισέλθουν στην αγορά εργασίας, ενώ υπάρχει επίσης δυναμικό για την αναβάθμιση των δεξιοτήτων των εργαζομένων μέσω της ταχύτερης εισαγωγής της σύγχρονης περιβαλλοντικής τεχνολογίας. Για τον σκοπό αυτό:	
10. Τα κράτη μέλη θα άρουν τους φραγμούς στον τομέα παροχής υπηρεσιών και θα αναπτύξουν τις συνθήκες πλαίσιο για την πλήρη αξιοποίηση του δυνατοτήτων απασχόλησης στο σύνολο του τομέα για τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας. Ειδικότερα, θα πρέπει να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες απασχόλησης της κοινωνίας της γνώσης και του τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος.	
Τοπική και περιφερειακή δράση για την απασχόληση	
Όλοι οι συντελεστές σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων και των κοινωνικών εταίρων, πρέπει να κινητοποιηθούν για την υλοποίηση της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση με τον εντοπισμό των δυνατοτήτων απασχόλησης σε τοπικό επίπεδο και την ενίσχυση της συνεργασίας προς τον σκοπό αυτό.	
11. Τα κράτη μέλη:	
— λαμβάνουν υπόψη, εφόσον ενδείκνυται, στη συνολική πολιτική τους για την απασχόληση, την παράμετρο της περιφερειακής ανάπτυξης,	
— ενθαρρύνουν τις τοπικές και περιφερειακές αρχές στην ανάπτυξη στρατηγικών για την απασχόληση έτσι ώστε να επιτευχθεί η πλήρης αξιοποίηση των δυνατοτήτων για δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε τοπικό επίπεδο, και προωθούν, προς τον σκοπό αυτόν, εταιρικές σχέσεις με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς καθώς και με τους εκπροσώπους της πολιτικής κοινωνίας,	
— προωθούν μέτρα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικής ανάπτυξης και της ικανότητας της κοινωνικής οικονομίας για τη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας και την ενίσχυση της ποιότητάς τους, ειδικότερα την παροχή αγαθών και υπηρεσιών σχετιζομένων με τις ανάγκες που δεν έχουν ικανοποιηθεί ακόμη από την αγορά και εξετάζουν τα τυχόν εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα μέτρα αυτά με στόχο τη μείωσή τους,	
— ενισχύουν το ρόλο των δημοσίων υπηρεσιών απασχόλησης σε όλα τα επίπεδα για τον εντοπισμό τοπικών ευκαιριών απασχόλησης και τη βελτίωση της λειτουργίας των τοπικών αγορών εργασίας.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Φορολογικές μεταρρυθμίσεις για την απασχόληση και την κατάρτιση	
Είναι σημαντικό να πραγματοποιηθεί ενδελεχής εξέταση του αντίκτυπου στην απασχόληση των φορολογικών επιβαρύνσεων και να καταστούν τα φορολογικά συστήματα πιο φιλικά προς την απασχόληση αντιστρέφοντας τη μακροχρόνια τάση προς υψηλότερους φόρους και υψηλότερο κόστος εργασίας. Στις φορολογικές μεταρρυθμίσεις πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη η ανάγκη να αυξήσουν οι επιχειρήσεις, οι δημόσιες αρχές και τα ίδια τα άτομα τις επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό ενόψει του μακροπρόθεσμου αντίκτυπου στην απασχόληση και στην ανταγωνιστικότητα.	
12. Κάθε κράτος μέλος:	
— καθορίζει ένα στόχο, αν χρειάζεται και λαμβάνοντας υπόψη το σημερινό του επίπεδο, για τη σταδιακή μείωση των γενικών φορολογικών επιβαρύνσεων και, όπου χρειάζεται, καθορίζει ένα στόχο για τη σταδιακή μείωση της φορολογικής πίεσης τόσο στο κόστος εργασίας όσο και στο μη μισθολογικό κόστος εργασίας, ιδίως για τους ανειδίκευτους και χαμηλόμισθους εργαζόμενους. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις δεν θα πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο τα δημόσια οικονομικά ή τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των συστημάτων κοινωνικής προστασίας,	
— παρέχει κίνητρα και αίρει τα φορολογικά εμπόδια για την επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό,	
— εξετάζει κατά πόσο είναι πρακτική και μελετά τις επιλογές για τη χρήση εναλλακτικών πηγών φορολογικού εισοδήματος, π.χ. ενέργεια και ρυπογόνες εκπομπές, λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία από τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις σχετικά με το περιβάλλον σε ορισμένα κράτη μέλη.	
III. ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥΣ	
Οι ευκαιρίες που προσφέρει η οικονομία με βάση τη γνώση και η προοπτική για ένα βελτιωμένο επίπεδο και ποιότητα απασχόλησης απαιτούν τη συνεπή προσαρμογή της οργάνωσης εργασίας και τη συμβολή στην υλοποίηση των στρατηγικών διά βίου μάθησης από όλους τους συντελεστές, συμπεριλαμβανομένων και των επιχειρήσεων, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εργαζόμενων και των εργοδοτών.	
Εκσυγχρονισμός της οργάνωσης της εργασίας	
Για την προώθηση του εκσυγχρονισμού της οργάνωσης της εργασίας και των μορφών εργασίας, που, μεταξύ άλλων, συμβάλλουν σε βελτιώσεις όσον αφορά την ποιότητα στην εργασία, πρέπει να αναπτυχθούν ισχυρές εταιρικές σχέσεις σε όλα τα κατάλληλα επίπεδα (ευρωπαϊκό, εθνικό, κλαδικό, τοπικό και επιχειρησιακό επίπεδο).	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
13. Οι κοινωνικοί εταίροι καλούνται:	
— να διαπραγματευτούν και να εφαρμόσουν συμφωνίες σε όλα τα κατάλληλα επίπεδα για τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των ευέλικτων ρυθμίσεων εργασίας με στόχο να καταστούν οι επιχειρήσεις παραγωγικές και ανταγωνιστικές, να επιτευχθεί η απαιτούμενη ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και ασφάλειας και να αυξηθεί η ποιότητα των θέσεων εργασίας. Τα θέματα που πρέπει να καλυφθούν μπορούν, παραδείγματος χάριν, να συμπεριλαμβάνουν την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών, νέες μορφές εργασίας και ζητήματα ωραρίου εργασίας, όπως είναι η μέτρηση του ωραρίου εργασίας σε ετήσια βάση, η μείωση των ωρών εργασίας, η μείωση των υπερωριών, η ανάπτυξη της μερικής απασχόλησης και η πρόσβαση στη διακοπή της σταδιοδρομίας και συναφή θέματα ασφάλειας στην εργασία· και	
— στο πλαίσιο της διαδικασίας του Λουξεμβούργου, να υποβάλλουν ετησίως έκθεση σχετικά με τις πτυχές εκσυγχρονισμού της οργάνωσης της εργασίας που καλύπτονται από τις διαπραγματεύσεις καθώς και σχετικά με την πρόοδο εφαρμογής τους καθώς και τον αντίκτυπο τους στην απασχόληση και στη λειτουργία της αγοράς εργασίας.	
14. Τα κράτη μέλη, στα πλαίσια εταιρικής σχέσης με τους κοινωνικούς εταίρους όπου ενδείκνυται, ή βασιζόμενα σε συμφωνίες με τους κοινωνικούς εταίρους,	
— αναθεωρούν το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο και εξετάζουν τις προτάσεις για νέες διατάξεις και κίνητρα για να συμβάλουν στη μείωση των φραγμών για την απασχόληση, να διευκολυνθεί η εισαγωγή της σύγχρονης οργάνωσης εργασίας και να βοηθηθεί η αγορά εργασίας να προσαρμοστεί στις διαρθρωτικές αλλαγές της οικονομίας,	
— ταυτόχρονα, επειδή οι μορφές απασχόλησης καθίστανται συνεχώς πιο διαφορετικές, εξετάζουν τη δυνατότητα ενσωμάτωσης στην εθνική νομοθεσία πιο ευέλικτων μορφών συμβάσεων και εξασφαλίζουν ότι στους εργαζόμενους βάσει νέων ευέλικτων συμβάσεων παρέχεται επαρκής ασφάλεια και μεγαλύτερη επαγγελματική αναγνώριση, ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης και τις φιλοδοξίες των εργαζομένων,	
— επιδιώκουν την καλύτερη εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας για την υγεία και την ασφάλεια στο επίπεδο του χώρου εργασίας, επιταχύνοντας και ενισχύοντας την τήρηση των νομοθετικών διατάξεων, παρέχοντας καθοδήγηση στις επιχειρήσεις, ιδίως στις ΜΜΕ, ώστε να συμμορφώνονται με την υφιστάμενη νομοθεσία, βελτιώνοντας την κατάρτιση σχετικά με την υγεία και ασφάλεια στο χώρο εργασίας και προωθώντας τη θέσπιση μέτρων για τη μείωση των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών σε παραδοσιακούς τομείς υψηλού κινδύνου·	
Υποστήριξη της προσαρμοστικότητας των επιχειρήσεων ως συστατικού στοιχείου της δια βίου μάθησης	
Για την ανανέωση των δεξιοτήτων εντός των επιχειρήσεων ως βασικού συστατικού στοιχείου της διά βίου μάθησης:	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
15. Οι κοινωνικοί εταίροι καλούνται, σε όλα τα σχετικά επίπεδα, να συνάπτουν τις δέουσες συμφωνίες για τη διά βίου μάθηση ώστε να διευκολύνεται η προσαρμοστικότητα και η καινοτομία, ιδιαίτερα στον τομέα των τεχνολογιών της πληροφόρησης και της επικοινωνίας. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για την παροχή της δυνατότητας σε κάθε εργαζόμενο να αποκτήσει τα βασικά εφόδια για την κοινωνία της πληροφορίας έως το 2003.	
IV. ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΥΚΑΙΡΙΩΝ ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
Η προσέγγιση της ένταξης της διάστασης του φύλου	
Για να επιτευχθεί ο στόχος της ισότητας ευκαιριών και της αύξησης της απασχόλησης των γυναικών σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβώνας, θα πρέπει να ενισχυθούν οι πολιτικές των κρατών μελών για την ισότητα των φύλων και να εξεταστούν όλες οι προϋποθέσεις που επηρεάζουν την απόφαση των γυναικών να εργαστούν.	
Οι γυναίκες εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα στην πρόσβαση στην απασχόληση, στη σταδιοδρομία, στις αμοιβές και στο συμβιβασμό της επαγγελματικής με την οικογενειακή ζωή. Συνεπώς είναι σημαντικό, μεταξύ άλλων:	
— να εξασφαλιστεί ότι οι ενεργητικές πολιτικές για την αγορά εργασίας θα τεθούν στη διάθεση των γυναικών ανάλογα με το ποσοστό τους στην ανεργία,	
— να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον αντίκτυπο των συστημάτων φόρων/παροχών στο θέμα της ισότητας των φύλων. Όταν διαπιστώνεται ότι τα συστήματα φόρων/παροχών θίγουν τη συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό, θα πρέπει να αναθεωρούνται,	— να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον αντίκτυπο των συστημάτων φόρων/παροχών στο θέμα της ισότητας των φύλων. Όταν διαπιστώνεται ότι τα συστήματα φόρων/παροχών θίγουν τη συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό, θα πρέπει να μεταρρυθμίζονται,
— να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην πραγματική εφαρμογή της αρχής της ίσης αμοιβής για την ίδια ή για ισάξια εργασία,	Αμετάβλητο
— να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες οι οποίες επιθυμούν να δημιουργήσουν νέα επιχείρηση ή να γίνουν αυτοαπασχολούμενες,	— να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες οι οποίες επιθυμούν να δημιουργήσουν νέα επιχείρηση ή να γίνουν αυτοαπασχολούμενες με σκοπό την κατάργησή τους,
— να εξασφαλιστεί ότι οι γυναίκες είναι σε θέση να επωφελούνται θετικά από τις ευέλικτες μορφές οργάνωσης της εργασίας, εκουσίως και χωρίς απώλειες στην ποιότητα της θέσης εργασίας,	Αμετάβλητο
— να εξασφαλιστούν οι συνθήκες για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των γυναικών στη διά βίου μάθηση και, ιδίως, στην κατάρτιση στις τεχνολογίες των πληροφοριών.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
16. Συνεπώς, τα κράτη μέλη ακολουθούν μια προσέγγιση ένταξης της διάστασης του φύλου για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών στα πλαίσια και των τεσσάρων αξόνων:	
— αναπτύσσοντας και ενισχύοντας τα συστήματα παροχής συμβουλών με φορείς για την ισότητα των φύλων,	
— εφαρμόζοντας τις διαδικασίες για την αξιολόγηση του αντικτύπου όσον αφορά την ισότητα των φύλων στο πλαίσιο κάθε κατευθυντήριας γραμμής,	
— αναπτύσσοντας δείκτες για την αποτίμηση της προόδου στο θέμα της ισότητας των φύλων για κάθε κατευθυντήρια γραμμή.	
Για τη σωστή αξιολόγηση της προόδου, τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν τα κατάλληλα συστήματα και διαδικασίες για τη συλλογή των δεδομένων και να εξασφαλίζουν την κατανομή των στατιστικών απασχόλησης ανάλογα με το φύλο.	
Αντιμετώπιση της ψαλίδας μεταξύ των φύλων	
Τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να εξετάσουν την ανισορροπία που επικρατεί στο ζήτημα της εκπροσώπησης των γυναικών και ανδρών σε ορισμένους οικονομικούς τομείς και επαγγέλματα, καθώς και στη βελτίωση των ευκαιριών σταδιοδρομίας των γυναικών.	
17. Τα κράτη μέλη μαζί με τους κοινωνικούς εταίρους, όπου χρειάζεται:	
— εντείνουν τις προσπάθειές τους για τη μείωση της ψαλίδας στα ποσοστά ανεργίας μεταξύ γυναικών και ανδρών με την ενεργό υποστήριξη της αυξανόμενης απασχόλησης των γυναικών και εξετάζουν τον καθορισμό εθνικών στόχων σύμφωνα με τους στόχους που ετέθησαν με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβώνας,	— εντείνουν τις προσπάθειές τους για τη μείωση της ψαλίδας στα ποσοστά ανεργίας μεταξύ γυναικών και ανδρών με την ενεργό υποστήριξη της αυξανόμενης απασχόλησης των γυναικών και καθορίζουν εθνικούς στόχους σύμφωνα με τους στόχους που ετέθησαν με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβώνας,
— λαμβάνουν μέτρα για να επιτευχθεί η ισορροπημένη εκπροσώπηση γυναικών και ανδρών σε όλους τους τομείς και τα επαγγέλματα,	Αμετάβλητο
— υιοθετούν μια πολύπλευρη στρατηγική προκειμένου να επιτύχουν την ισότητα των αμοιβών τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, εξετάζουν συμπεριλαμβανομένου τον καθορισμό στόχων για την αντιμετώπιση της ψαλίδας των αμοιβών. Η στρατηγική αυτή μπορεί να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την εξέταση της κατάταξης των θέσεων εργασίας και των συστημάτων των αμοιβών για την εξάλειψη των προκαταλήψεων των φύλων, τη βελτίωση των συστημάτων στατιστικής και παρακολούθησης και την ευαισθητοποίηση και τη διαφάνεια όσον αφορά την ψαλίδα των αμοιβών των δύο φύλων·	— υιοθετούν μια πολύπλευρη στρατηγική προκειμένου να επιτύχουν την ισότητα των αμοιβών τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού στόχων για την αντιμετώπιση της ψαλίδας των αμοιβών. Η στρατηγική αυτή μπορεί να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την εξέταση της κατάταξης των θέσεων εργασίας και των συστημάτων των αμοιβών για την εξάλειψη των προκαταλήψεων των φύλων, τη βελτίωση των συστημάτων στατιστικής και παρακολούθησης και την ευαισθητοποίηση και τη διαφάνεια όσον αφορά την ψαλίδα των αμοιβών των δύο φύλων·
— εξετάζουν την αυξημένη χρήση μέτρων για την επαγγελματική πρόοδο των γυναικών ώστε να μειωθεί η ψαλίδα των φύλων.	Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Συνδυασμός του επαγγελματικού και του οικογενειακού βίου	
Οι πολιτικές για τη διακοπή της σταδιοδρομίας, τη γονική άδεια και την εργασία με μειωμένο ωράριο καθώς και οι ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας που εξυπηρετούν τα συμφέροντα τόσο των εργοδοτών όσο και των εργαζομένων είναι ιδιαίτερα σημαντικές για τις γυναίκες και τους άνδρες. Η εφαρμογή των διαφόρων οδηγιών και των συμφωνιών των κοινωνικών εταίρων στον τομέα αυτό, θα πρέπει να επιταχυνθεί και να παρακολουθείται τακτικά. Πρέπει να υπάρχει η δέουσα παροχή ποιοτικά καλής φροντίδας για τα παιδιά και άλλα εξαρτώμενα άτομα για την υποστήριξη της εισόδου και της συνεχούς συμμετοχής των γυναικών και ανδρών στην αγορά εργασίας. Η ίση κατανομή των οικογενειακών βαρών είναι σημαντική. Τα άτομα που επιστρέφουν στην αγορά εργασίας μετά από απουσία ενδέχεται επίσης να έχουν παρωχημένες δεξιότητες και να αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην πρόσβασή τους στην κατάρτιση. Η επανένταξη των γυναικών και των ανδρών στην αγορά εργασίας ύστερα από απουσία πρέπει να διευκολύνεται. Προκειμένου να ενισχυθεί η ισότητα ευκαιριών:	
18. Τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι:	
— σχεδιάζουν, εφαρμόζουν και προωθούν πολιτικές φιλικές προς την οικογένεια, συμπεριλαμβάνοντας οικονομικά προσιτές, προσπελάσιμες και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες φροντίδας των παιδιών και άλλων εξαρτωμένων ατόμων καθώς και συστήματα γονικής και άλλων ειδών άδειας,	
— εξετάζουν τον καθορισμό εθνικών στόχων ανάλογα με την εθνική τους κατάσταση, για την ανάπτυξη της υποδομής παροχής φροντίδας στα παιδιά και στα εξαρτώμενα άτομα,	— καθορίζουν εθνικούς στόχους ανάλογα με την εθνική τους κατάσταση, για την ανάπτυξη της υποδομής παροχής φροντίδας στα παιδιά και στα εξαρτώμενα άτομα,
— δίνουν ειδική προσοχή στις γυναίκες και τους άνδρες που σκοπεύουν να επιστρέψουν στο αμειβόμενο εργατικό δυναμικό μετά από απουσία και, προς τον σκοπό αυτό, εξετάζουν τα μέσα της βαθμιαίας εξάλειψης των εμποδίων που αντιμετωπίζουν τα άτομα αυτά κατά την επιστροφή τους.	Αμετάβλητο

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 περί των ελέγχων, εκ μέρους των κρατών μελών, των πράξεων που αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων

(2002/C 51 E/25)

COM(2001) 663 τελικό — 2001/0264(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 13 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Θα πρέπει να τροποποιηθούν οι κανόνες για την επιλογή των επιχειρήσεων που υποβάλλονται σε ελέγχους όπως καθορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3235/94 [2], ώστε να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις στη χρήση τεχνικών ανάλυσης κινδύνου σε άλλα μέτρα ελέγχων, να συνεκτιμηθεί δε ο σημειωθείς πληθωρισμός από τότε που τροποποιήθηκε τελευταία ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89, και να δοθεί στα κράτη μέλη μεγαλύτερη ελαστικότητα κατά την επιλογή των επιχειρήσεων.

(2) Θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη για τις περιπτώσεις όπου τα κράτη μέλη διεξάγουν από κοινού δράσεις που συνεπάγονται αμοιβαία αρωγή μεταξύ των κρατών μελών.

(3) Θα πρέπει να απλουστευθούν οι διατάξεις σχετικά με την ανακοίνωση των αιτήσεων αμοιβαίας αρωγής βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89.

(4) Έχουν καταστεί απηρχαιωμένες οι διατάξεις που πραγματεύονται τα της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητας στις δαπάνες των κρατών μελών, οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89.

(5) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 θα πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθεί ανάλογα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

α) στο πρώτο εδάφιο, «100 000 ECU» αντικαθίσταται από «150 000 ευρώ»·

β) στο τέταρτο εδάφιο, «300 000 ECU» αντικαθίσταται από «350 000 ευρώ»·

γ) στο πέμπτο εδάφιο, «30 000 ECU» αντικαθίσταται από «40 000 ευρώ»·

2. Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Εφόσον στο πρόγραμμα που αποστέλλεται βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 1 δύο ή περισσότερα κράτη μέλη περιλαμβάνουν πρόταση για από κοινού δράση η οποία συνεπάγεται εκτεταμένη αμοιβαία αρωγή, η Επιτροπή μπορεί, εάν ζητηθεί, να επιτρέψει να μειωθεί το πολύ κατά 25 % ο ελάχιστος αριθμός των ελέγχων όπως υπολογίζεται βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2, για τα οικεία κράτη μέλη.»

β) στην παράγραφο 2, η τελευταία πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στην Επιτροπή αποστέλλεται γενική επισκόπηση των εν λόγω αιτήσεων, ανά τρίμηνο, εντός ενός μηνός από το τέλος εκάστου τριμήνου. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει να της διαβιβαστεί αντίγραφο των μεμονωμένων αιτήσεων.»

γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Εφόσον για τον έλεγχο επιχείρησης, ο οποίος διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 2, απαιτούνται συμπληρωματικές πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος, και ιδίως οι διασταυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, μπορούν να υποβληθούν ειδικές αιτήσεις δεόντως αιτιολογημένες. Στην Επιτροπή αποστέλλεται γενική επισκόπηση των εν λόγω ειδικών αιτήσεων, ανά τρίμηνο, εντός ενός μηνός από το τέλος εκάστου τριμήνου. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει να τις διαβιβαστεί αντίγραφο των μεμονωμένων αιτήσεων.

Το αργότερο εντός έξι μηνών από την παραλαβή της δίνεται ικανοποίηση στην αίτηση ελέγχου· τα αποτελέσματα του ελέγχου διαβιβάζονται πάραυτα στο κράτος μέλος που υπέβαλε την αίτηση και στην Επιτροπή. Η ανακοίνωση προς την Επιτροπή διενεργείται ανά τρίμηνο, εντός ενός μηνός από το τέλος εκάστου τριμήνου.»

[1] ΕΕ L 388 της 30.12.1989, σ. 18.

[2] ΕΕ L 338 της 28.12.1994, σ. 16.

3. Διαγράφονται τα άρθρα 12, 13, 14, 15, 16, 16α και 17.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την περίοδο ελέγχων 2002/2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94 για καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων

(2002/C 51 E/26)

COM(2001) 677 τελικό — 2001/0273(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 16 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

την καθιέρωση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94 του Συμβουλίου [1] καθορίζει τις ποσοστώσεις για τα κράτη μέλη παραγωγής αμύλου γεωμήλων κατά τις περιόδους εμπορίας 2000/01 και 2001/02.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94 σκόπιμο είναι να κατανεμηθεί η τριετής ποσόστωση μεταξύ των κρατών μελών παραγωγής βάσει της έκθεσης της Επιτροπής προς το Συμβούλιο. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να παραταθούν για τρία έτη οι ισχύουσες για την περίοδο 2001/02 ποσοστώσεις.

(3) Βάσει της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τον υπόψη τομέα και της μελέτης αξιολόγησης που βρίσκεται σε στάδιο εκπόνησης, η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να προβεί σε άλλες κατάλληλες προτάσεις για το καθεστώς του αμύλου γεωμήλων.

(4) Τα κράτη μέλη παραγωγής θα πρέπει να κατανείμουν την ποσόστωσή τους για μία περίοδο τριών ετών μεταξύ των βιομηχανιών παραγωγής αμύλου βάσει των ποσοστώσεων που έχουν ληφθεί υπόψη για την περίοδο 2001/02.

(5) Οι ποσότητες που χρησιμοποιήθηκαν πέραν των επιμέρους ποσοστώσεων που είναι διαθέσιμες κατά την περίοδο 2001/02, πρέπει να αφαιρεθούν για την περίοδο 2002/03, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94.

(6) Κατά την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου [2] με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1253/1999 του Συμβουλίου [3], προσαρμόστηκε η ορολογία των πληρωμών που προβλέπονται στο άρθρο 8· πρέπει κατά συνέπεια ο παρών κανονισμός να ακολουθεί την εν λόγω ορολογία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1868/94 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 2*

1. Τα κατωτέρω κράτη μέλη παραγωγής αμύλου γεωμήλων δικαιούνται των εξής ποσοστώσεων για τις περιόδους 2002/03, 2003/04 και 2004/05:

Δανία: 168 215 τόνοι

Γερμανία: 656 298 τόνοι

Ισπανία: 1 943 τόνοι

Γαλλία: 265 354 τόνοι

Κάτω Χώρες: 507 403 τόνοι

Αυστρία: 47 691 τόνοι

Φινλανδία: 53 178 τόνοι

Σουηδία: 62 066 τόνοι

Σύνολο: 1 762 148 τόνοι

2. Κάθε κράτος μέλος παραγωγής κατανέμει την ποσόστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μεταξύ των βιομηχανιών παραγωγής αμύλου για την χρησιμοποίησή της κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας 2002/03, 2003/04 και 2004/05, με βάση τις επιμέρους ποσοστώσεις που είναι διαθέσιμες για κάθε βιομηχανία παραγωγής αμύλου το 2001/02, πριν από την εφαρμογή ενδεχόμενης διόρθωσης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.

Οι επιμέρους ποσοστώσεις που είναι διαθέσιμες για κάθε βιομηχανία παραγωγής αμύλου για την περίοδο 2002/03 θα διορθωθούν, προκειμένου να ληφθεί υπόψη κάθε ποσότητα που χρησιμοποιήθηκε πέραν της ποσόστωσης κατά τη διάρκεια της περιόδου 2001/02, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.»

2) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«*Άρθρο 3*

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 το αργότερο και στη συνέχεια ανά τριετία, έκθεση για τη χορήγηση της ποσόστωσης στην Κοινότητα, συνοδευόμενη, εν ανάγκη, από κατάλληλες προτάσεις. Στην έκθεση αυτή λαμβάνονται υπόψη οι ενδεχόμενες τροποποιήσεις των πληρωμών στους παραγωγούς γεωμήλων, καθώς και η εξέλιξη της αγοράς του αμύλου γεωμήλων, καθώς και της αγοράς αμύλου σιτηρών.

([1]) ΕΕ L 197 της 30.7.1994, σ. 4. Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1252/1999 (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 15).

([2]) ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21. Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 (ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1).

([3]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 18.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας βάσει του άρθρου 37 της συνθήκης, στις 31 Δεκεμβρίου 2004 το αργότερο, και στη συνέχεια ανά τριετία, κατανέμει την τριετή ποσόστωση μεταξύ των κρατών μελών βάσει της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη, στις 31 Ιανουαρίου 2005 το αργότερο, και στη συνέχεια ανά τριετία, κοινοποιούν στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα τις λεπτομέρειες χορήγησης των ποσοστώσεων, για τις επόμενες τρεις περιόδους εμπορίας.»

3) Το άρθρο 7 αντικαθίσταται ως εξής:

«*Άρθρο 7*

Δεν υπόκειται στο καθεστώς του παρόντος κανονισμού το άμυλο γεωμήλων που παράγεται από επιχειρήσεις που δεν αγοράζουν γεώμηλα, για τα οποία έχει παρασχεθεί η πληρωμή που προβλέπεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και οι οποίοι δεν τυγχάνουν της επιστροφής που προβλέπεται στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να επικυρώσουν προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τη διεθνή σύμβαση περί ευθύνης και αποζημιώσεων για τις ζημίες που προκαλούνται σε συνδυασμό με τη θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και τοξικών ουσιών του 1996 (η «Σύμβαση ΕΤΟ»)

(2002/C 51 E/27)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 674 τελικό — 2001/0272(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 61 στοιχείο γ), 67 παράγραφος 1 και 300,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Σκοπός της διεθνούς σύμβασης περί ευθύνης και αποζημιώσεων για της ζημίες που προκαλούνται σε συνδυασμό με τη θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και τοξικών ουσιών το 1996 («Η σύμβαση ΕΤΟ») είναι να διασφαλιστεί η επαρκής, άμεση και αποτελεσματική αποζημίωση των προσώπων που έχουν υποστεί ζημίες από τη διαρροή επικίνδυνων και τοξικών ουσιών κατά τη θαλάσσια μεταφορά τους. Με τη σύμβαση συμπληρώνεται σημαντικό κενό στη διεθνή ρύθμιση των περιπτώσεων ευθύνης λόγω της θαλάσσιας ρύπανσης.

(2) Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της επιμερίζονται τις αρμοδιότητες στα θεματικά πεδία που καλύπτονται από τη σύμβαση ΕΤΟ, ενώ η Κοινότητα έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα σε συνάρτηση με τα άρθρα 38, 39 και 40 αυτής.

(3) Τα άρθρα 38, 39 και 40 της σύμβασης ΕΤΟ δεν είναι συμβιβάσιμα με τις διατάξεις του παράγωγου κοινοτικού δικαίου στα θέματα της δικαιοδοσίας, της αναγνώρισης και της εκτέλεσης των αποφάσεων, όπως αυτές καθορίζονται από τον κανονισμό αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(4) Το κείμενο της σύμβασης εγκρίθηκε το 1996 και δεν διαγράφεται καμία βραχυπρόθεσμη προοπτική επανέναρξης των διαπραγματεύσεων για να ληφθούν υπόψη οι κοινοτικές αρμοδιότητες και οι αντιφάσεις μεταξύ της σύμβασης και της κοινοτικής νομοθεσίας.

(5) Το Συμβούλιο επιτρέπεται κατ' εξαίρεση να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη, εξαιρουμένης της Δανίας, να επικυρώσουν τη σύμβαση ΕΤΟ προς το συμφέρον της Κοινότητας, υπό τον όρο ότι θα διατυπώσουν την κατάλληλη επιφύλαξη.

(6) Η Δανία επιφορτίζεται με το καθήκον να διεξαγάγει διαβουλεύσεις με τα υπόλοιπα κράτη μέλη στο Συμβούλιο για το θέμα αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται με την παρούσα απόφαση να επικυρώσουν ή να προσχωρήσουν στη διεθνή σύμβαση περί ευθύνης και αποζημιώσεων για τις ζημίες που προκαλούνται σε συνδυασμό με τη θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και τοξικών ουσιών του 1996, υπό τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 2

Κατά την επικύρωση ή τη διατύπωση με κάποιον άλλο τρόπο της σύμφωνής τους γνώμης να δεσμευθούν από τη σύμβαση ΕΤΟ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διατυπώσουν την ακόλουθη επιφύλαξη:

«Όταν οι αποφάσεις εκδίδονται από κάποιο δικαστήριο ενός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες που ισχύουν στον τομέα αυτό, οι αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 40 της σύμβασης πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε ένα άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με τους εν λόγω κοινοτικούς κανόνες.»

Άρθρο 3

Κατά την επικύρωση της σύμβασης ΕΤΟ ή την προσχώρησή τους σε αυτή, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενημερώσουν εγγράφως τον Γενικό Γραμματέα του Διεθνούς Οργανισμού Ναυτιλίας (ΔΟΝ) ότι η εν λόγω επικύρωση ή προσχώρηση συντελούνται σύμφωνα με τους όρους της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν το νωρίτερο δυνατόν τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν την τροποποίηση της σύμβασης ΕΤΟ, ούτως ώστε να επιτραπεί στην Κοινότητα να καταστεί αντισυμβαλλόμενο μέρος της.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη, εξαιρουμένης της Δανίας.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να υπογράψουν και να επικυρώσουν προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τη σύμβαση αστικής ευθύνης για τις ζημίες που προκαλούνται από τη ρύπανση των καυσίμων δεξαμενής πλοίων, 2001 (τη σύμβαση καυσίμων δεξαμενής πλοίων)

(2002/C 51 E/28)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 675 τελικό — 2001/0271(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 61 στοιχείο γ), 67 παράγραφος 1 και 300,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η διεθνής σύμβαση αστικής ευθύνης για τις ζημίες που προκαλούνται από τη ρύπανση των καυσίμων δεξαμενής πλοίων του 2001 (η «Σύμβαση καυσίμων δεξαμενής πλοίων») εγκρίθηκε στις 23 Μαρτίου 2001, με στόχο τη διασφάλιση της επαρκούς, άμεσης και ουσιαστικής αποζημίωσης των ατόμων που έχουν υποστεί ζημίες από τις διαρροές πετρελαιοειδών, όταν μεταφέρονται υπό τη μορφή των καυσίμων στις δεξαμενές καυσίμων των πλοίων. Με τη σύμβαση συμπληρώνεται σημαντικό κενό στη διεθνή νομοθεσία ευθυνών λόγω θαλάσσιας ρύπανσης.

(2) Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν επιμερισμένες αρμοδιότητες στους θεματικούς τομείς που καλύπτονται από τη σύμβαση καυσίμων δεξαμενής πλοίων, ενώ η Κοινότητα διατηρεί την αποκλειστική αρμοδιότητα σε συνάρτηση με τα άρθρα 9 και 10 αυτής.

(3) Με τα άρθρα 9 και 10 της σύμβασης καυσίμων δεξαμενής πλοίων επηρεάζονται οι ρυθμίσεις του παραγώγου κοινοτικού δικαίου για τη δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων, όπως αυτές καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(4) Το κείμενο της σύμβασης καυσίμων δεξαμενής πλοίων έχει εγκριθεί, ενώ δεν διαγράφεται η βραχυπρόθεσμη προοπτική επανέναρξης των διαπραγματεύσεων για να ληφθούν υπόψη οι κοινοτικές αρμοδιότητες και οι αντιφάσεις μεταξύ των άρθρων 9 και 10 της σύμβασης και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου.

(5) Το Συμβούλιο επιτρέπεται κατ' εξαίρεση να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη, εξαιρουμένης της Δανίας, να υπογράψουν και να επικυρώσουν τη σύμβαση καυσίμων δεξαμενής πλοίων προς το συμφέρον της Κοινότητας, υπό τον όρο ότι θα διατυπώσουν την κατάλληλη επιφύλαξη.

(6) Η Δανία επιφορτίζεται με το καθήκον διεξαγωγής διαβουλεύσεων με τα υπόλοιπα κράτη μέλη στο Συμβούλιο αναφορικά με το ζήτημα αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται με την παρούσα απόφαση να υπογράψουν και να επικυρώσουν τη διεθνή σύμβαση αστικής ευθύνης για τις ζημίες που προκαλούνται από τη ρύπανση των καυσίμων δεξαμενής πλοίων του 2001, υπό τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 2

Κατά την υπογραφή, την επικύρωση ή την έκφραση με οποιονδήποτε άλλο τρόπο της σύμφωνής τους γνώμης να δεσμεύονται από τη σύμβαση καυσίμων δεξαμενής πλοίων, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διατυπώσουν την ακόλουθη επιφύλαξη:

«Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα οποία υπόκεινται στους κοινοτικούς κανόνες που ισχύουν στον τομέα αυτό, θα εφαρμόζουν τους κοινοτικούς κανόνες δικαιοδοσίας στις αμοιβαίες τους σχέσεις, στο βαθμό που η ζημία από τη ρύπανση προκαλείται σε γεωγραφική περιοχή που αναφέρεται στο άρθρο 2 της σύμβασης ενός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε κάποιο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Όταν εκδίδονται από κάποιο δικαστήριο ενός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες που ισχύουν στα θέματα αυτά, οι αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 της σύμβασης πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε κάποιο άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με βάση τους εν λόγω κοινοτικούς κανόνες.»

Άρθρο 3

Κατά την επικύρωση της σύμβασης καυσίμων δεξαμενής πλοίων ή κατά την προσχώρησή τους σε αυτή τα κράτη μέλη οφείλουν να ενημερώσουν τον Γενικό Γραμματέα του Διεθνούς Οργανισμού Ναυτιλίας εγγράφως ότι η εν λόγω επικύρωση ή προσχώρηση συντελείται βάσει σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, το νωρίτερο δυνατόν, τα απαιτούμενα μέτρα για να διασφαλιστεί η τροποποίηση της σύμβασης καυσίμων δεξαμενής πλοίων, για να δοθεί στην Κοινότητα η δυνατότητα να καταστεί αντισυμβαλλόμενο μέρος της.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη, εξαιρουμένης της Δανίας.

Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εισαγωγή της πληροφορικής στη διακίνηση και στους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης

(2002/C 51 E/29)

COM(2001) 466 τελικό — 2001/0185(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης [1] προβλέπει ότι τα προϊόντα που κυκλοφορούν με καθεστώς αναστολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών πρέπει να συνοδεύονται από παραστατικό που έχει συντάξει ο αποστολέας.

(2) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 1992, περί συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου για την κυκλοφορία, βάσει καθεστώτος αναστολής, προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης [2] έθεσε σε εφαρμογή το διοικητικό έγγραφο που προβλέπει η οδηγία 92/12/ΕΟΚ.

(3) Με βάση τις διαπιστώσεις και τις συστάσεις που διατυπώνονται στην έκθεση της 24ης Απριλίου 1998 από μία ομάδα υψηλού επιπέδου για την απάτη στον τομέα των προϊόντων καπνού και των αλκοολούχων ποτών, κρίνεται αναγκαία η αντικατάσταση του δικτύου τεκμηρίωσης σε χαρτί από μηχανογραφημένο σύστημα παρακολούθησης της διακίνησης των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, που επιτρέπει στα κράτη μέλη να γνωρίζουν την εν λόγω διακίνηση σε πραγματικό χρόνο και να διενεργούν τους απαραίτητους ελέγχους, καθώς και κατά την κυκλοφορία κατά την έννοια του άρθρου 15 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

(4) Η θέση σε εφαρμογή συστήματος πληροφορικής αναμένεται εξάλλου να επιτρέψει την απλούστευση της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας των προϊόντων που τελούν υπό αναστολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

(5) Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή οφείλει να εξασφαλίσει το συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών με στόχο τη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Επιπλέον, οφείλει να υποστηρίξει τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών για την καταπολέμηση της απάτης, ειδικότερα μέσω της μεθόδου ανάλυσης κινδύνων σε κοινοτικό επίπεδο.

(6) Λόγω της πολυπλοκότητας και του εύρους ενός παρόμοιου συστήματος πληροφορικής, απαιτούνται σημαντικότατες οικονομικές επενδύσεις και επενδύσεις σε ανθρώπινο δυναμικό, τόσο σε κοινοτικό επίπεδο όσο και εκ μέρους των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθεί ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη θα διαθέσουν όλους τους απαιτούμενους πόρους για την ανάπτυξη και την εγκατάσταση του συστήματος.

(7) Επίσης είναι απαραίτητο να διευκρινιστούν τα κοινοτικά και μη κοινοτικά στοιχεία του συστήματος πληροφορικής, καθώς και τα καθήκοντα που πρέπει να εκπληρώσουν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ανάπτυξης και της εγκατάστασης του συστήματος πληροφορικής. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο συντονισμού, οργάνωσης και διαχείρισης.

(8) Πρέπει να προβλεφθούν τρόποι αξιολόγησης της εφαρμογής του συστήματος εισαγωγής της πληροφορικής στη διακίνησης και στους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

(9) Η χρηματοδότηση του προγράμματος πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών, η δε χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας πρέπει να εγγραφεί στο γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(10) Η παρούσα απόφαση καθορίζει, για όλη τη διάρκεια ανάπτυξης και εγκατάστασης του συστήματος, ένα συνολικό ποσό που αποτελεί την προνομιακή αναφορά, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού [3].

(11) Επειδή τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης είναι μέτρα διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [4], τα εν λόγω μέτρα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης,

---

[1] ΕΕ L 76 της 23.3.1992, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/47/ΕΚ (ΕΕ L 197 της 29.7.2000, σ. 73).

[2] ΕΕ L 276 της 19.9.1992, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2225/93 (ΕΕ L 198 της 7.8.1993, σ. 5).

[3] ΕΕ C 172 της 18.6.1999, σ. 1.

[4] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Δημιουργείται σύστημα πληροφορικής για τη διακίνηση και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, εφεξής καλούμενο «σύστημα πληροφορικής».

2. Το εν λόγω σύστημα πληροφορικής αποσκοπεί στα εξής:

α) στην ηλεκτρονική μεταβίβαση του διοικητικού συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92 και στη βελτίωση των ελέγχων·

β) στην καταπολέμηση της απάτης, επιτρέποντας στα κράτη μέλη να παρακολουθούν, σε πραγματικό χρόνο, τη διακίνηση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και να προβαίνουν, ενδεχομένως, στους απαραίτητους ελέγχους·

γ) στην απλούστευση της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας των προϊόντων που τελούν υπό αναστολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης, ιδίως με την απλούστευση και επιτάχυνση της εξόφλησης της διακίνησης.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη δημιουργούν το σύστημα πληροφορικής εντός μεγίστης προθεσμίας πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.

Οι εργασίες ανάπτυξης του συστήματος πληροφορικής αρχίζουν εντός μεγίστης προθεσμίας εννέα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διαθέτουν τους απαραίτητους ανθρώπινους, δημοσιονομικούς και τεχνικούς πόρους για την εφαρμογή και τη λειτουργία του συστήματος πληροφορικής.

Άρθρο 3

Το σύστημα πληροφορικής περιλαμβάνει κοινοτικά και μη κοινοτικά στοιχεία.

Τα κοινοτικά στοιχεία αποτελούν οι κοινές προδιαγραφές, τα τεχνικά προϊόντα, οι υπηρεσίες δικτύου CCN/CSI (Common Communication Network/Common Systems Interface), οι κοινές υπηρεσίες συντονισμού όλων των κρατών μελών. Τα κοινοτικά στοιχεία του συστήματος αποκλείουν οποιαδήποτε μεταβολή ή ιδιαιτερότητα των στοιχείων που προορίζονται για την αντιμετώπιση των εθνικών αναγκών.

Τα μη κοινοτικά στοιχεία του συστήματος πληροφορικής αποτελούν οι εθνικές προδιαγραφές, οι εθνικές βάσεις δεδομένων που αποτελούν μέρος αυτού του συστήματος, οι συνδέσεις του δικτύου μεταξύ των κοινοτικών και των μη κοινοτικών στοιχείων, καθώς και τα λογισμικά και ο υλικός εξοπλισμός που κάθε κράτος μέλος θεωρεί χρήσιμο για την πλήρη εκμετάλλευση αυτού του συστήματος από τη διοίκησή του γενικά.

Άρθρο 4

1. Η Επιτροπή συντονίζει τις λεπτομέρειες για τη δημιουργία και τη λειτουργία των κοινοτικών και μη κοινοτικών στοιχείων του συστήματος πληροφορικής, ειδικότερα σε ό,τι αφορά:

α) την υποδομή και τα μέσα που είναι απαραίτητα για να διασφαλισθεί η γενική διασύνδεση και διαλειτουργικότητα του συστήματος.

β) τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών για την καταπολέμηση της απάτης, ιδίως μέσω της μεθόδου ανάλυσης κινδύνων σε κοινοτικό επίπεδο.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η Επιτροπή συνάπτει τις απαραίτητες συμβάσεις και καταρτίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, προγράμματα διαχείρισης απαραίτητα για τη δημιουργία και για τη λειτουργία του συστήματος.

Αυτά τα προγράμματα διαχείρισης διευκρινίζουν τα αρχικά και τακτικά καθήκοντα που αναλαμβάνουν να εκπληρώσουν η Επιτροπή και κάθε κράτος μέλος· επίσης αναφέρουν τις προθεσμίες ολοκλήρωσης αυτών των καθηκόντων και τις αποδείξεις που μπορεί να ζητηθούν σχετικά με την εκπλήρωσή τους.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ολοκλήρωση, εντός των προθεσμιών που έχουν τεθεί, των αρχικών και τακτικών καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί στα προγράμματα διαχείρισης που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2.

Υποβάλλουν αναφορά στην Επιτροπή σχετικά με την εκπλήρωση αυτών των καθηκόντων και παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ημερομηνία κατά την οποία αυτά ολοκληρώθηκαν.

2. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν να λάβουν οποιοδήποτε μέτρο σχετικά με τη δημιουργία ή τη λειτουργία του συστήματος πληροφορικής, το οποίο είναι δυνατό να έχει επιπτώσεις στη γενική διασύνδεση και διαλειτουργικότητα του συστήματος ή στη συνολική λειτουργία του.

Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίσουν μέτρα που υπάρχει κίνδυνος να επηρεάσουν είτε τη γενική διασύνδεση και διαλειτουργικότητα του συστήματος πληροφορικής, είτε τη συνολική λειτουργία του, μόνο με την άδεια της Επιτροπής.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τακτικά την Επιτροπή σχετικά με κάθε μέτρο που θεσπίζουν για να επιτραπεί η πλήρης εκμετάλλευση του συστήματος πληροφορικής από όλη τη διοίκησή τους.

Άρθρο 6

Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 7. Τα μέτρα εφαρμογής δεν επηρεάζουν τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν την είσπραξη και τον έλεγχο, καθώς και τη διοικητική συνεργασία και την αμοιβαία συνδρομή στον τομέα της έμμεσης φορολογίας.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή διοικητικής συνεργασίας στον τομέα των έμμεσων φόρων που συνεστήθη με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 218/92 του Συμβουλίου ([1]).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 4 της απόφασης 1999/468/ΕΚ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 και του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

3. Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.

Άρθρο 8

1. Η Επιτροπή λαμβάνει κάθε απαραίτητο μέτρο για να ελέγξει την ορθή εκτέλεση των δράσεων που χρηματοδοτούνται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

Η Επιτροπή παρακολουθεί τακτικά, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τα στάδια ανάπτυξης και εγκατάστασης του συστήματος πληροφορικής, προκειμένου να διαπιστώσει εάν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι ανάπτυξης και εγκατάστασης του συστήματος και να παράσχει κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ενεργειών για την εφαρμογή του συστήματος.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 7 ενδιάμεση έκθεση σχετικά με τις ενέργειες παρακολούθησης, τριάντα μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης. Η έκθεση αυτή θα διευκρινίζει, ενδεχομένως, τις λεπτομέρειες και τα κριτήρια μεταγενέστερης αξιολόγησης της λειτουργίας του συστήματος πληροφορικής.

3. Μετά το τέλος της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 2, πρώτη παράγραφος, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του συστήματος πληροφορικής. Η έκθεση αυτή διευκρινίζει, κυρίως, τις λεπτομέρειες και τα κριτήρια μεταγενέστερης αξιολόγησης της λειτουργίας του συστήματος.

Άρθρο 9

Οι χώρες που είναι υποψήφιες για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση δύνανται να ενημερώνονται από την Επιτροπή για τα στάδια ανάπτυξης και εγκατάστασης του συστήματος πληροφορικής και δύνανται να λάβουν μέρος στις δοκιμές που θα πραγματοποιηθούν.

Άρθρο 10

1. Τα έξοδα που συνεπάγεται η εφαρμογή του συστήματος πληροφορικής κατανέμονται μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3.

2. Η Κοινότητα αναλαμβάνει τα έξοδα σχεδιασμού, αγοράς, εγκατάστασης και συντήρησης των κοινοτικών στοιχείων του συστήματος πληροφορικής, καθώς και τα έξοδα της τρέχουσας λειτουργίας των κοινοτικών στοιχείων που είναι εγκατεστημένα στους χώρους της Επιτροπής ή ενός ορισμένου υπεργολάβου.

3. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τα έξοδα σχετικά με τη δημιουργία και τη λειτουργία των μη κοινοτικών στοιχείων του συστήματος πληροφορικής, καθώς και τα έξοδα σχετικά με την τρέχουσα λειτουργία των κοινοτικών στοιχείων του συστήματος που είναι εγκατεστημένα στους χώρους τους ή στους χώρους ενός ορισμένου υπεργολάβου.

Άρθρο 11

1. Το συνολικό ποσό για την εκτέλεση του συστήματος πληροφορικής για την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 2 πρώτη παράγραφος καθορίζεται σε 35 εκατομμύρια ευρώ για τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Οι ετήσιες πιστώσεις, περιλαμβανομένων των πιστώσεων που χορηγούνται για τη χρησιμοποίηση και τη λειτουργία του συστήματος μετά την προαναφερθείσα περίοδο για την εφαρμογή του, εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή μέσα στα όρια των δημοσιονομικών προοπτικών.

2. Τα κράτη μέλη αξιολογούν και διαθέτουν τον προϋπολογισμό και το ανθρώπινο δυναμικό που είναι απαραίτητο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που περιγράφονται στο άρθρο 5.

Άρθρο 12

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 13

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

([1]) ΕΕ L 24 της 1.2.1992, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ

Το δίκτυο πληροφοριών θα βασίζεται σε μία αρχιτεκτονική στην οποία τα κράτη μέλη θα είναι υπεύθυνα για όλα τα τηλεφωνικά και ηλεκτρονικά κέντρα στο εσωτερικό της χώρας τους που χρησιμοποιούνται για τη λήψη ή αποστολή δεδομένων που διαβιβάζουν οι φορείς ή τα κράτη μέλη, και για όλες τις ανταλλαγές πληροφοριών με άλλα κράτη μέλη. Για την εκπλήρωση αυτών των αρμοδιοτήτων δεν θα χρησιμοποιηθεί κανένας εξωτερικός ενδιάμεσος φορέας.

Για να μπορούν να εκπληρωθούν οι εμπορικές λειτουργίες, το σύστημα πρέπει να περιλαμβάνει πολύ υψηλές προδιαγραφές ασφάλειας και εμπιστευτικότητας. Συγκεκριμένα, πρέπει να διασφαλίζει απολύτως το απαραβίαστο του συστήματος και το απόρρητο των πληροφοριών που διαβιβάζονται και να είναι διαθέσιμο διαρκώς, 24 ώρες το 24ωρο και 365 το χρόνο, με πολύ σύντομο χρόνο αποκατάστασης σε περίπτωση βλάβης.

1. **Δομή**

Λαμβανομένων υπόψη των συμπερασμάτων της μελέτης σκοπιμότητας και του επιλεχθέντος γενικού δικτύου πληροφοριών, η προτεινόμενη λύση διέπεται από τις επόμενες αρχές:

— Όλοι οι καταχωρημένοι φορείς (οι εγκεκριμένοι αποταμιευτές και οι φορολογικές αποθήκες τους, οι εγγεγραμμένοι φορείς και οι φορολογικοί αντιπρόσωποι αυτών των φορέων) πρέπει να είναι συνδεδεμένοι στο σύστημα,

— Οποιαδήποτε διαβίβαση πληροφορίας μεταξύ των συνδεδεμένων οικονομικών φορέων διέρχεται από τουλάχιστον ένα κράτος μέλος,

— Ορισμένοι άλλοι οικονομικοί φορείς, συγκεκριμένα οι μη εγγεγραμμένοι φορείς (οι περιστασιακοί παραλήπτες), δεν έχουν άμεση πρόσβαση στο σύστημα. Σ' αυτή την περίπτωση, ορισμένες πληροφορίες μεταφέρονται απευθείας μεταξύ των οικονομικών φορέων,

— Εάν ορισμένες πληροφορίες μεταφέρονται απευθείας μεταξύ των οικονομικών φορέων, εισάγονται στο σύστημα με την ευθύνη ενός μόνο από αυτούς τους οικονομικούς φορείς, κατά κανόνα του αποστολέα,

— Οι καταχωρημένοι φορείς είναι υπεύθυνοι για την παροχή όλων των πληροφοριών σχετικά με την κυκλοφορία των εμπορευμάτων, ιδίως για την υποβολή και την ενδεχόμενη ενημέρωση πληροφοριών σχετικών με τη διακίνηση [ηλεκτρονικό ΔΣΕ [1]], και για την αποστολή του μηνύματος εκκαθάρισης,

— Όλα τα διοικητικά στοιχεία, εκτός από τις πληροφορίες σχετικά με τη διακίνηση, διαβιβάζονται απευθείας μεταξύ των κρατών μελών· δεν διαβιβάζονται ποτέ μέσω των οικονομικών φορέων,

— Οι πληροφορίες που αφορούν το δημόσιο τομέα μπορούν να είναι ανοικτές για να χρησιμοποιηθούν σε ένα κέντρο πληροφοριών στο οποίο έχει πρόσβαση το κοινό,

— Στο πεδίο εφαρμογής του συστήματος εισαγωγής της πληροφορικής στη διακίνηση και στους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, οποιοσδήποτε οικονομικός φορέας επικοινωνεί απευθείας αποκλειστικά και μόνο με το αρμόδιο κράτος μέλος σχετικά με τον τόπο αποστολής ή παραλαβής των προϊόντων, ανάλογα με την περίπτωση.

Η χρησιμοποίηση της υποδομής CCN/CSI που λειτουργεί σήμερα για τη διασύνδεση των κρατών μελών μεταξύ τους αναγνωρίστηκε ως προσόν για το προτεινόμενο σύστημα. Προσωρινά, προτείνεται η υποδομή AFIS για τον έλεγχο της διακίνησης και της αμοιβαίας συνδρομής, καθώς και για τις σκόπιμες συμπληρωματικές ανταλλαγές.

---

[1] Διοικητικό συνοδευτικό έγγραφο.

Η τεχνική δομή που προκύπτει είναι η εξής:

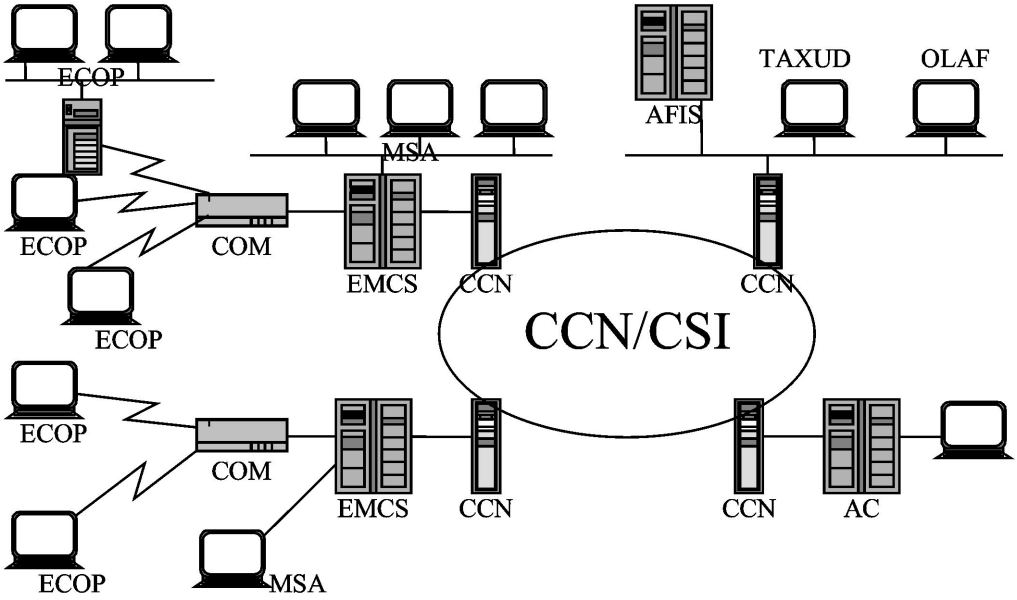

Κάθε κράτος μέλος διαθέτει ένα κεντρικό υπολογιστή (server) εφαρμογής (σύστημα πληροφορικής για τη διακίνηση και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης) για την επεξεργασία των μηνυμάτων που δημοσιεύουν οι υπάλληλοί του ή οι οικονομικοί φορείς· κάθε κεντρικός υπολογιστής είναι συνδεδεμένος με το δίκτυο CCN/CSI [1] με μία θύρα CCN· οι θέσεις εργασίας των υπαλλήλων (κράτος μέλος) είναι συνδεδεμένες με τον κεντρικό υπολογιστή του συστήματος με το εσωτερικό δίκτυο ΑΕΜ. Επίσης, τα διάφορα κέντρα συνδρομής και τα κέντρα βοήθειας προς το χρήστη (Help Desk) συνδέονται με τον κεντρικό υπολογιστή του συστήματος ή/και με τη θύρα CCN (δεν απεικονίζονται στο διάγραμμα).

Οι οικονομικοί φορείς (ECOP) είναι συνδεδεμένοι με το αρμόδιο κράτος μέλος με μια σειρά από διαύλους επικοινωνίας (COM) που είναι διπλοί, ούτως ώστε σε περίπτωση βλάβης του ενός να μπορεί ο άλλος να συνεχίσει τη λειτουργία του ηλεκτρονικού χώρου. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι οικονομικοί φορείς χρησιμοποιούν μόνο μία θέση εργασίας ή ένα αυτόνομο ΗΥ, αλλά οι σημαντικότεροι φορείς θα έχουν δικό τους κεντρικό υπολογιστή και δικό τους δίκτυο.

Οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δηλαδή η Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης (TAXUD) και η Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής συνδέονται απευθείας με μία θύρα CCN· ο κεντρικός υπολογιστής AFIS [2] συνδέεται με την ίδια θύρα.

Το κέντρο εφαρμογής (A.C.) συνδέεται με δική του θύρα CCN.

Κάθε κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για όλες τις λειτουργίες μέσα στον τοπικό τομέα του.

2. **Λειτουργικές δυνατότητες**

Για να είναι δυνατή η σταδιακή ανάπτυξη και εγκατάσταση, το σύστημα πρέπει να διαιρεθεί σε τρεις ομάδες λειτουργικών δυνατοτήτων:

— Ομάδα I: προϋπόθεση για το ηλεκτρονικό δίκτυο του ΔΣΕ που αποτελείται από ενότητα αναφοράς· πρόκειται κυρίως για τις βασικές πληροφορίες που αποτελούν το αντικείμενο ειδικών περιγραφών της οδηγίας μαζί με τις αμοιβαίες δεσμεύσεις σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών· η πρόσβαση στο σύστημα VIES [3] μπορεί να προστεθεί σ' αυτή την ομάδα·

— Ομάδα II: το ίδιο το ηλεκτρονικό δίκτυο του ΔΣΕ, με όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την έκδοση αυτού του παραστατικού·

— Ομάδα III: οι συμπληρωματικές ενότητες για τις οποίες το ηλεκτρονικό ΔΣΕ (ομάδα II) αποτελεί προϋπόθεση, αλλά οι οποίες καθαυτές δεν έχουν επίπτωση στο ηλεκτρονικό δίκτυο του ΔΣΕ.

---

[1] Common Communication Network/Common Systems Interface.

[2] Anti-Fraud Information System.

[3] VAT Information Exchange System.

Οι λειτουργικές ενότητες που αποτελούν τις ομάδες περιγράφονται κατωτέρω με τη σειρά εξάρτησής τους· τα βέλη με ευθεία γραμμή δείχνουν ότι η ενότητα επιστροφής δεν μπορεί να λειτουργήσει εάν η ενότητα αναφοράς δεν λειτουργεί, ενώ τα βέλη με διακεκομμένη γραμμή δείχνουν ότι η ενότητα αναφοράς μπορεί να παραλειφθεί προσωρινά, αν και θα ήταν προτιμότερο να αναπτυχθεί. Οι ενότητες σε γκρίζο πλαίσιο αναφέρθηκαν από τα κράτη μέλη και τους οικονομικούς φορείς ως ενότητες με προτεραιότητα.

Για να είναι πιο ευανάγνωστο το σχεδιάγραμμα, δεν εμφαίνονται όλοι οι σύνδεσμοι μεταβίβασης.

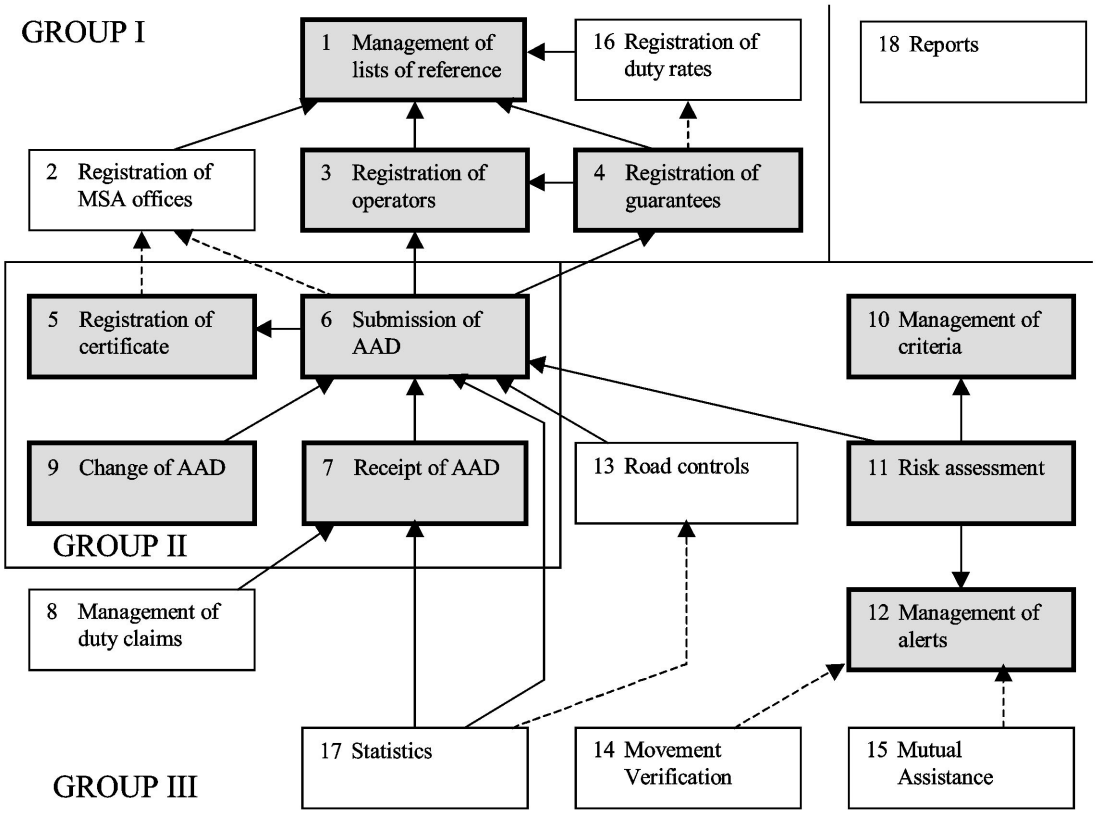

Οι επόμενες παράγραφοι συνοψίζουν τα υποσυστήματα που αποτελούν την κάθε ομάδα.

Ομάδα Ι: Λειτουργίες που αποτελούν προϋπόθεση (διάρκεια δημιουργίας: δυόμισι έτη από την έναρξη των εργασιών)

Η ομάδα αυτή περιλαμβάνει τις απαραίτητες λειτουργίες για την ενεργοποίηση όλου του συστήματος, δηλαδή:

— Κατάρτιση των καταλόγων αναφορών (κατάλογοι κωδικών, κατάλογοι των υπηρεσιών ειδικών φόρων κατανάλωσης που εμπλέκονται στο σύστημα, δομή των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, κατάλογος όρων)·

— Διαχείριση και διαβούλευση με τους καταχωρημένους φορείς·

— Διαχείριση και μελέτη των εγγυήσεων·

— Διαχείριση και μελέτη των συντελεστών ειδικών φόρων κατανάλωσης·

— Διαχείριση πληροφοριών σχετικών με τον ΦΠΑ·

— Σχετικές εκθέσεις.

Πρέπει να τονιστεί ότι ορισμένοι από τους καταλόγους αναφοράς, όπως ο κατάλογος των κωδικών και ο κατάλογος των υπηρεσιών των κρατών μελών θα μοιραστούν με τους καταλόγους που περιέχονται στο νέο μηχανογραφημένο σύστημα διαμετακόμισης (ΝΜΣΔ) στο μέτρο του δυνατού.

Ομάδα ΙΙ: Ηλεκτρονικό δίκτυο του ΔΣΕ (διάρκεια δημιουργίας: τέσσερα έτη, οι δε δραστηριότητες θα αρχίσουν ένα έτος μετά την έναρξη των εργασιών)

Η ομάδα αυτή αποτελείται από τις λειτουργίες που είναι απαραίτητες για τη διαχείριση του ηλεκτρονικού ΔΣΕ, οι οποίες είναι:

— Διαχείριση των πιστοποιητικών εγγύησης·

— Υποβολή και εγγραφή του ΔΣΕ·

— Ενημέρωση και υποδιαίρεση του ΔΣΕ κατά τη διακίνηση·

— Λήψη και απόρριψη του ΔΣΕ·

— Διασύνδεση με τα τελωνειακά καθεστώτα σχετικά με την εξαγωγή των εμπορευμάτων·

— Αγωγές αποζημίωσης για τις ζημίες·

— Αναζήτηση και ανάκτηση των στοιχείων διακίνησης·

— Αυτόματες ανακλήσεις·

— Σχετικές εκθέσεις.

Ομάδα ΙΙΙ: Μετέπειτα λειτουργίες (διάρκεια δημιουργίας: δύο έτη, οι δε δραστηριότητες θα αρχίσουν τρία έτη μετά την έναρξη των εργασιών)

Η ομάδα αυτή περιλαμβάνει τις λειτουργίες σε επόμενα στάδια:

— Εγγραφή των εκθέσεων των οδικών ελέγχων·

— Αξιολόγηση των κινδύνων·

— Διαχείριση των προειδοποιήσεων·

— Αυτόματες ανακλήσεις·

— Στατιστικά στοιχεία·

— Εξακρίβωση της διακίνησης και αμοιβαία συνδρομή·

— Ανταλλαγή των μηνυμάτων με ελεύθερο τρόπο αποθήκευσης δεδομένων (format).

Χρήσεις

Εκτός από τις λειτουργίες εφαρμογής που απαριθμούνται ανωτέρω, θα πρέπει να αναπτυχθούν και άλλες πτυχές προκειμένου να είναι δυνατή:

— Η χορήγηση των ονομάτων χρήστη·

— Η αλλαγή του κωδικού διέλευσης·

— Ο έλεγχος των διασυνδέσεων·

— Η ενοποίηση των στατιστικών·

— Η λήψη πληροφοριών από τους υπαλλήλους υποστήριξης·

— Η διόρθωση και σύνδεση από τους υπαλλήλους υποστήριξης.

3. **Καθήκοντα**

Το πρόγραμμα εργασίας θα κατανέμεται μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κρατών μελών ως εξής:

— Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συντονίζει την εργασία όλων των εταίρων και το κοινό πρόγραμμα· επίσης ελέγχει τις γενικές προδιαγραφές του συστήματος και την ανάπτυξη των κοινών χρήσεων, και παρέχει στους εταίρους ένα κέντρο εφαρμογής για τον έλεγχο των πράξεων και την αξιολόγηση των στοιχείων·

— Κάθε κράτος μέλος δημιουργεί δικό του δίκτυο υπολογιστών και αναπτύσσει δική του εφαρμογή την οποία ανοίγει στους οικονομικούς φορείς· επίσης συμμετέχει στο κοινό πρόγραμμα για το μέρος που το αφορά.

3.1. *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή*

Με βάση την ευρωπαϊκή πολιτική ανάπτυξης, το σύστημα πληροφορικής για τη διακίνηση και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης θα πρέπει να αναπτυχθεί σε τρία στάδια σύμφωνα με τον κύκλο κλασικής ανάπτυξης σε «V». Οι βασικές δραστηριότητες που υπάγονται στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι:

Ένα κεντρικό γραφείο προγραμματισμού, έργο του οποίου θα είναι, εκτός από το συντονισμό του προγράμματος υποστήριξης και του ελέγχου των εγκαταστάσεων, να αναλαμβάνει:

— τις κοινές προδιαγραφές·

— τα τεχνικά προϊόντα·

— τις υπηρεσίες δικτύου CCN/CSI·

— τις κοινές υπηρεσίες συντονισμού σε όλα τα κράτη μέλη.

Τα ανωτέρω κοινοτικά στοιχεία αποκλείουν οποιαδήποτε παραλλαγή ή ιδιαίτερο στοιχείο για την αντιμετώπιση των εθνικών αναγκών.

Πρέπει να σημειωθεί ότι για τις προδιαγραφές του συστήματος, είναι απαραίτητη η εμπειρία των κρατών μελών. Γι' αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα ζητήσει τη συμμετοχή και τη συνεισφορά των κρατών μελών για τη δημιουργία των προδιαγραφών του συστήματος.

Επίσης, η Επιτροπή θα αξιολογεί τακτικά, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τα στάδια της δημιουργίας του συστήματος.

3.2. *Τα κράτη μέλη*

Τα κράτη μέλη πρέπει να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν τη δική τους εφαρμογή του συστήματος, αφού συμμορφωθούν με τις λειτουργικές και τεχνικές προδιαγραφές που παρέχει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Όλα τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να επιλέξουν τα μέσα, το τεχνικό περιβάλλον, τον εξοπλισμό, κ.τλ., σύμφωνα με τις εσωτερικές ανάγκες τους. Μπορούν να αναπτύξουν την εφαρμογή τους με βάση μία υφιστάμενη πλατφόρμα. Ωστόσο, το σύστημα που θα προκύψει πρέπει να είναι απόλυτα σύμφωνο με τις προδιαγραφές που έχουν γίνει δεκτές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη με κοινή συμφωνία, ιδίως οι διεπαφές μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι απόλυτα συμβατές, ως προς τη μορφή και τη σημαντική, με τα συστήματα που έχουν αναπτύξει άλλα κράτη μέλη.

Για να βοηθήσει τα κράτη μέλη να ελέγξουν εάν είναι συμβατά τα συστήματά τους και να προετοιμασθούν για την επικύρωση (πιστοποίηση) του συστήματός τους, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα παράσχει στα κράτη μέλη τα μέσα επικύρωσης.

Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τις εξής δραστηριότητες:

— Την προετοιμασία των εθνικών προδιαγραφών

— Τη συμμετοχή στην προετοιμασία των κοινών λειτουργικών προδιαγραφών και την προετοιμασία των διεπαφών

— Τη σύσταση μιας εθνικής υπηρεσίας προγραμματισμού

— Την ποιοτική διαχείριση

— Την πολιτική ασφάλειας και διαχείρισης

— Την ανάπτυξη της ομάδας I εφαρμογών

— Την αποδοχή της ομάδας I εφαρμογών

— Την ανάπτυξη της ομάδας II εφαρμογών

— Την αποδοχή της ομάδας II εφαρμογών

— Την ανάπτυξη της ομάδας III εφαρμογών

— Την αποδοχή της ομάδας III εφαρμογών

— Το πρόγραμμα ενημέρωσης

— Το πρόγραμμα κατάρτισης

— Το πρόγραμμα υποστήριξης

— Την εγκατάσταση

Η Επιτροπή θα ενθαρρύνει τις κοινές πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη προϊόντων κοινού ενδιαφέροντος για ορισμένα ή για όλα τα κράτη μέλη υπό την ευθύνη μιας επικεφαλής εθνικής διοίκησης.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για παράταση της χρηματοδότησης σχεδίων βελτίωσης της ποιότητας και της εμπορίας ορισμένων καρπών με κέλυφος και χαρουπιών, τα οποία έχουν εγκριθεί βάσει του τίτλου IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, και για την πρόβλεψη ειδικής ενίσχυσης στα φουντούκια

(2002/C 51 E/30)

COM(2001) 667 τελικό — 2001/0275(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο Τίτλος IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργανώσεως αγοράς των οπωροκηπευτικών [1], προβλέπει ειδικά μέτρα προκειμένου να αντιμετωπισθεί η ανεπάρκεια των μηχανισμών παραγωγής και εμπορίας ορισμένων καρπών με κέλυφος και χαρουπιών. Η ενίσχυση παρέχεται στις οργανώσεις παραγωγών οι οποίες έχουν λάβει ειδική αναγνώριση και έχουν υποβάλει σχέδιο που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή για τη βελτίωση της ποιότητας και της εμπορίας των προϊόντων τους.

(2) Η ειδική ενίσχυση που χορηγείται για την κατάρτιση και εφαρμογή του σχεδίου βελτίωσης της ποιότητας και της εμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 14 δ, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 περιορίζεται σε χρονική περίοδο δέκα ετών και το μέγιστο επίπεδο της ενίσχυσης μειώνεται προοδευτικά ώστε να επιτευχθεί σταδιακή μεταφορά της οικονομικής υπευθυνότητας στους παραγωγούς.

(3) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 της 28ης Οκτωβρίου 1996 για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών [2]. Ωστόσο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τα δικαιώματα που έχουν αποκτήσει οι οργανώσεις παραγωγών κατ' εφαρμογή του Τίτλου IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 διατηρούνται μέχρι εξαντλήσεώς τους.

(4) Ένας ορισμένος αριθμός σχεδίων λήγει το 2000, εφόσον έχει συμπληρωθεί το δέκατο έτος. Τα σχέδια αυτά κατέστησαν επιλέξιμα για ένα ενδέκατο έτος ενίσχυσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 558/2001 [3] της 10ης Μαρτίου 2001 για την παράταση μέχρι ενός έτους της χρηματοδότησης ορισμένων σχεδίων βελτίωσης της ποιότητας και της εμπορίας που είχαν εγκριθεί βάσει του τίτλου IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.

(5) Ένας ορισμένος αριθμός σχεδίων λήγει το 2001, εφόσον έχει συμπληρωθεί το δέκατο έτος.

(6) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο έκθεση για την κατάσταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 για την κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών [4]. Η εν λόγω έκθεση θα περιλαμβάνει αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των ειδικών μέτρων σχετικά με τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια που εφαρμόστηκαν βάσει του Τίτλου IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.

(7) Για το έτος 2001, και λαμβανομένου υπόψη του σημαντικού περιβαλλοντικού και κοινωνικού ρόλου που διαδραματίζει ο τομέας των καρπών με κέλυφος, είναι σκόπιμο να εγκριθεί για τις οργανώσεις παραγωγών των οποίων τα σχέδια βελτίωσης λήγουν το 2001 και οι οποίες εξακολουθούν να πληρούν τα κριτήρια αναγνώρισης, η συνέχιση της χρηματοδότησης των σχεδίων τους στο πλαίσιο του προϋπολογισμού 2002. Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει τις οργανώσεις παραγωγών των οποίων τα αρχικά σχέδια βελτίωσης έληξαν το 2000 και παρατάθηκαν δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 558/2001.

(8) Οι επιλέξιμες εκτάσεις πρέπει να περιλαμβάνουν τις εκτάσεις εντός ενός σχεδίου που έχει εγκριθεί το 1990 ή 1991 και οι οποίες συμπεριλήφθηκαν ή μεταφέρθηκαν σε άλλο σχέδιο μέσω συγχώνευσης ή απόκτησης των οργανώσεων παραγωγών.

(9) Μόνον οι αιτήσεις ενίσχυσης σχετικά με τις εργασίες που πραγματοποιήθηκαν μέχρι τις 15 Ιουνίου 2002 δύνανται να ληφθούν υπόψη για χρηματοδότηση. Σχέδια για τα οποία η ημερομηνία έναρξης του δέκατου έτους ήταν μετά από τις 15 Ιουνίου 2000 δικαιούνταν μόνο ένα ενδέκατο έτος κοινοτικής στήριξης μόνο μέχρι τις 15 Ιουνίου 2001 βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 558/2001. Για το σκοπό της συνέχισης, τα σχέδια αυτά πρέπει να δικαιούνται κοινοτικής στήριξης και για την περίοδο μεταξύ της 15ης Ιουνίου 2001 και της 31ης Δεκεμβρίου 2001.

---

[1] ΕΕ L 118 της 20.5.1972, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1363/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 132 της 16.6.1995, σ. 1).

[2] ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 911/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 129 της 11.5.2001, σ. 3).

[3] ΕΕ L 84 της 23.3.2001, σ. 1.

[4] COM(2001) 36 τελικό.

(10) Για να απλοποιηθούν οι διοικητικές διαδικασίες, η ενίσχυση περιορίζεται κατά το δυνατόν στις εκτάσεις για τις οποίες υποβλήθηκε αίτηση ενίσχυσης κατά τη διάρκεια του δέκατου έτους του σχεδίου.

(11) Η μέγιστη περίοδος ενός έτους δεν επαρκεί για να ολοκληρωθούν οι εργασίες εκρίζωσης που ακολουθούνται από μεταφύτευση ή/και μετατροπή της ποικιλίας όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 750/89 του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1989 για τον καθορισμό της κατ' αποκοπήν συμπληρωματικής ενίσχυσης για τη σύσταση οργανώσεων παραγωγών καθώς και του ανωτάτου ορίου της ενίσχυσης για τη βελτίωση της ποιότητας και της εμπορίας στον τομέα των καρπών με κέλυφος και των χαρουπιών [1]. Η μέγιστη ενίσχυση ανά εκτάριο θα πρέπει επομένως να καταβληθεί για τις άλλες ενέργειες σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο και παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού με μέγιστη κοινοτική συνεισφορά 75 %.

(12) Για την περίοδο της συνέχισης της πληρωμής της ενίσχυσης πρέπει να εφαρμόζονται οι κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2159/89 της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 1989 περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια που προβλέπονται στον τίτλο IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 [2] του Συμβουλίου.

(13) Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η οικονομική κατάσταση που επικρατεί στον τομέα των φουντουκιών, θα πρέπει να χορηγηθεί κατ' αποκοπή ενίσχυση στα φουντούκια που συγκομίστηκαν κατά την περίοδο εμπορίας 2001/02, σε όσες οργανώσεις παραγωγών δεν είναι επιλέξιμες για παράταση των σχεδίων βελτίωσης βάσει του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών που έχουν αναλάβει την παραγωγή και εμπορία καρπών με κέλυφος ή/και χαρουπιών και λαμβάνουν ενίσχυση σύμφωνα με τον τίτλο IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 και των οποίων τα σχέδια βελτίωσης της ποιότητας και της εμπορίας εγκρίθηκαν το 1990 ή το 1991 ή τα οποία περιλαμβάνουν εκτάσεις που εγκρίθηκαν το 1990 ή το 1991, μπορούν να ζητήσουν τη συνέχιση της ενίσχυσης για περαιτέρω περίοδο μέχρι ενός έτους, στο πλαίσιο των κανόνων που καθορίζονται για τις εν λόγω εκτάσεις στα άρθρα 2 και 3 του παρόντος κανονισμού.

Για την περίοδο αυτή οι οργανώσεις παραγωγών συνεχίζουν να εφαρμόζουν το σχέδιο όπως είχε εγκριθεί για το τελευταίο έτος.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως τελευταίο έτος του σχεδίου θεωρείται το δέκατο έτος για εκτάσεις που έχουν εγκριθεί το 1991 και το ενδέκατο έτος για τις εκτάσεις που έχουν εγκριθεί το 1990 και παρατάθηκαν δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 558/2001.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση:

α) καταβάλλεται μόνον για τις εκτάσεις για τις οποίες υποβλήθηκε αίτηση ενίσχυσης για τα το τελευταίο έτος του σχεδίου·

β) περιορίζεται σε 241,50 ευρώ ανά εκτάριο, στο οποίο η μέγιστη κοινοτική συμμετοχή ανέρχεται σε 75 %·

γ) εφαρμόζεται για περίοδο μέχρι ενός έτους που έπεται αμέσως της ημερομηνίας λήξης του σχεδίου, μέχρι τις 15 Ιουνίου 2002, το αργότερο.

Τα σχέδια που παρατάθηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 558/2001, για τα οποία η ημερομηνία έναρξης του τελευταίου έτους είναι μετά από τις 15 Ιουνίου 2000, δικαιούνται κοινοτικής στήριξης για την περίοδο μεταξύ της 15ης Ιουνίου 2001 και του τέλους του τελευταίου έτους.

Άρθρο 3

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2159/89 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών σε σχέδια για τα οποία πληρώνεται η ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 1.

Εφόσον είναι ανάγκη, εγκρίνονται πρόσθετα μέτρα εφαρμογής σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Άρθρο 4

Το άρθρο 55 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τα φουντούκια συγκομιδής της περιόδου εμπορίας 2000/01, χορηγείται ενίσχυση 15 ευρώ/100 kg στις οργανώσεις παραγωγών που είναι αναγνωρισμένες δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 ή δυνάμει του παρόντος κανονισμού, οι οποίες υλοποιούν σχέδιο βελτίωσης της ποιότητας κατά την έννοια του άρθρου 14δ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 ή επιχειρησιακό πρόγραμμα κατά την έννοια του άρθρου 15, και οι οποίες δεν εισπράττουν την ενίσχυση που προβλέπεται στα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. . . ./2001.»

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

---

[1] ΕΕ L 85 της 30.3.1989, σ. 6.

[2] ΕΕ L 207 της 19.7.1989, σ. 19. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1363/95 (ΕΕ L 132 της 16.6.1995, σ. 8).

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό των πριμοδοτήσεων και των κατωφλίων εγγύησης για τον καπνό σε φύλλα κατά ομάδα ποικιλιών, κατά κράτος μέλος και για τις συγκομιδές των ετών 2002, 2003 και 2004 καθώς και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92

(2002/C 51 E/31)

COM(2001) 684 τελικό — 2001/0276(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού [1], προβλέπει τον καθορισμό του ποσού των πριμοδοτήσεων και των συμπληρωματικών ποσών, λαμβανόμενων υπόψη των δυνατοτήτων διάθεσης των διάφορων καπνών τόσο κατά το παρελθόν όσο και των προβλεπόμενων, υπό τους συνήθεις όρους ανταγωνισμού. Είναι σκόπιμο να καθορισθεί το επίπεδο των πριμοδοτήσεων οι οποίες συνδεθούν με τα ανώτατα όρια εγγύησης που έχουν καθορισθεί για τις συγκομιδές των ετών 2002, 2003 και 2004.

(2) Με βάση τις διατάξεις του άρθρου 8 δεύτερο εδάφιο και του άρθρου 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92, πρέπει να καθορισθεί το επίπεδο των κατωφλίων εγγύησης κατά ομάδα ποικιλιών και κατά κράτος μέλος για τις συγκομιδές των ετών 2002, 2003 και 2004 λαμβανομένων υπόψη, κατά κύριο λόγο, των συνθηκών της αγοράς και των κοινωνικοοικονομικών και γεωπονικών συνθηκών των οικείων ζωνών παραγωγής. Ο καθορισμός αυτός πρέπει να πραγματοποιηθεί σε εύθετο χρόνο, προκειμένου οι παραγωγοί να έχουν τη δυνατότητα να προγραμματίσουν την παραγωγή τους για τις προαναφερθείσες συγκομιδές.

(3) Το άρθρο 6 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν σύστημα δημοπρασιών στις συμβάσεις καλλιέργειας. Με βάση τις ισχύουσες σήμερα διατάξεις, αν εφαρμοστεί το σύστημα αυτό, πρέπει να καλύπτει όλες τις ομάδες ποικιλιών καπνού τις παραγόμενες σε κάποιο κράτος μέλος. Το σύστημα δεν εφαρμόστηκε μέχρι τώρα διότι τα κράτη μέλη εκτιμούν ότι η διεξαγωγή δημοπρασιών θα ήταν δικαιολογημένη μόνο για ορισμένες ομάδες ποικιλιών. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η προσφυγή στις δημοπρασίες ως μέσου για την αύξηση της εμπορικής τιμής του ακατέργαστου καπνού, είναι σκόπιμη η αναπροσαρμογή των κανονιστικών διατάξεων, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη ευελιξία ώστε να καταστεί δυνατόν η εφαρμογή του μηχανισμού αυτού να διατηρηθεί εκ μέρους των κρατών μελών περιορισμένη μόνο σε ορισμένες ομάδες ποικιλιών.

(4) Το εθνικό απόθεμα ποσοστώσεων που δημιουργήθηκε δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 δεν έδωσε τη δυνατότητα να επιτευχθούν οι στόχοι μετάβασης για τους παραγωγούς και η αναδιάρθρωση εκμεταλλεύσεων που αυτή είχε ως στόχο. Η εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο, μεταξύ άλλων των κριτηρίων αναδιανομής του αποθέματος αυτού τα οποία καθορίστηκαν από τα κράτη μέλη και το χαμηλό ποσοστό ποσοτήτων που συμμετείχαν στη σύσταση του αποθέματος, αποδείχθηκε ανεπαρκής προκειμένου να προκύψουν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Πέραν τούτου, έχει διαπιστωθεί ότι το διοικητικό σύστημα διαχείρισης του εθνικού αποθέματος δημιούργησε υπερβολικό φόρτο διοικητικής εργασίας και πολυπλοκότητα στη διαχείριση των ποσοστώσεων, με αποτέλεσμα σημαντικές καθυστερήσεις στην κατανομή των ποσοστώσεων. Συνεπώς πρέπει να απλουστευθεί το σύστημα με κατάργηση του εν λόγω μηχανισμού.

(5) Η ανακοίνωση της Επιτροπής «Αειφόρος ανάπτυξη στην Ευρώπη για έναν καλύτερο κόσμο: στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπέρ της αειφόρου ανάπτυξης [2]» προβλέπει τα ακόλουθα μέτρα: «Επαναπροσανατολισμός της κοινής γεωργικής πολιτικής έτσι ώστε αντί της ποσότητας οι ενισχύσεις να ανταμείβουν μάλλον πρακτικές και προϊόντα υγιή και καλής ποιότητας· μετά το πέρας της αξιολόγησης του καθεστώτος για τον καπνό που θα λάβει χώρα το έτος 2002, αναπροσαρμογή του καθεστώτος αυτού έτσι ώστε να καταστεί δυνατός προοδευτικά ο περιορισμός των επιδοτήσεων, με ταυτόχρονη εισαγωγή μέτρων προοριζόμενων να αναπτύξουν νέες πηγές εισοδήματος και οικονομικής δραστηριότητας για τους παραγωγούς και το εργατικό δυναμικό και θέσπιση προς το σκοπό αυτό ημερομηνίας που θα αντιστοιχεί σε προθεσμία όχι μακρά».

(6) Έτσι, σε συνάρτηση προς τη νέα αυτή προτεραιότητα προτείνεται η τροποποίηση του πεδίου ενεργειών του κοινοτικού ταμείου καπνού και ο τομέας της γεωπονικής έρευνας να αντικατασταθεί από δράση υποστήριξης στην ανάπτυξη συγκεκριμένων πρωτοβουλιών μετάβασης για τους παραγωγούς καπνού προς άλλες καλλιέργειες και οικονομικές δραστηριότητες που δημιουργούν απασχόληση. Επίσης είναι σκόπιμη η αύξηση της προβλεπόμενης για το ταμείο παρακράτησης σε 3 % το έτος 2003 και σε 5 % από το έτος 2004 και μετά ώστε να ενισχυθούν τα διαθέσιμα δημοσιονομικά μέσα που προορίζονται για τη χρηματοδότηση δράσεων πληροφόρησης για τις επιβλαβείς επιδράσεις της κατανάλωσης καπνού και πρωτοβουλιών μετάβασης για την παραγωγή. Η τελευταία αυτή δράση, η οποία αντιπροσωπεύει νέα προτεραιότητα, θα ήταν δυνατόν να τεθεί σε εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο στο πλαίσιο συγκεκριμένων δράσεων μετάβασης και θα προορίζεται να συνοδεύει τα προγράμματα εξαγοράς ποσοστώσεων και να αναπτύξει συνεργίες με αυτά.

(7) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα,

---

[1] ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1336/2000 (ΕΕ L 154 της 27.6.2000, σ. 2).

[2] COM(2001) 264 τελικό.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις συγκομιδές των ετών 2002, 2003 και 2004, τα ποσά πριμοδοτήσεων για καθεμία από τις ομάδες ακατέργαστου καπνού και τα συμπληρωματικά ποσά τα αναφερόμενα στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 καθορίζονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Για τις συγκομιδές των ετών 2002, 2003 και 2004, τα κατώφλια εγγύησης που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 κατά ομάδα ποικιλιών και κατά κράτος μέλος καθορίζονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 6 η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«5. Εάν το δικαιολογούν οι διαρθρώσεις, το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να εφαρμόζει στις συμβάσεις καλλιέργειας σύστημα δημοπρασιών το οποίο καλύπτει το σύνολο των συμβάσεων ομάδας ποικιλιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και έχουν συναφθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης της παράδοσης του καπνού.»

2. Στο άρθρο 9 η παράγραφος 5 διαγράφεται.

3. Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«*Άρθρο 13*

1. Συγκροτείται κοινοτικό ταμείο καπνού, χρηματοδοτούμενο με παρακράτηση ίση προς:

— 2 % της πριμοδότησης για τη συγκομιδή του έτους 2002,

— 3 % της πριμοδότησης για τη συγκομιδή του έτους 2003,

— 5 % της πριμοδότησης από τη συγκομιδή του έτους 2004 και μετά.

2. Το ταμείο χρηματοδοτεί δράσεις στους ακόλουθους τομείς:

α) τη βελτίωση των γνώσεων του κοινού όσον αφορά τις επιβλαβείς επιδράσεις της κατανάλωσης καπνού υπό οποιαδήποτε μορφή, ιδίως με την ενημέρωση και την εκπαίδευση, υποστήριξη στη συλλογή δεδομένων ώστε να προσδιορισθούν οι τάσεις της κατανάλωσης καπνού και να εκπονηθούν επιδημιολογικές μελέτες για τον καπνό σε κοινοτική κλίμακα, μελέτη για την πρόληψη του καπνίσματος·

β) στο πλαίσιο του προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, συγκεκριμένες δράσεις μετάβασης για τους παραγωγούς ακατέργαστου καπνού προς άλλες καλλιέργειες ή άλλες οικονομικές δραστηριότητες που δημιουργούν απασχόληση καθώς και μελέτες όσον αφορά τις δυνατότητες μετάβασης για τους παραγωγούς ακατέργαστου καπνού προς άλλες καλλιέργειες ή δραστηριότητες.».

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τη συγκομιδή του έτους 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Πριμοδοτήσεις για τους καπνούς σε φύλλα συγκομιδών των ετών 2002, 2003 και 2004

	I Flue-cured	II Ελαφρά, air-cured	III Σκούρα, air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	VI Μπασμάς	VII Κατερίνης	VIII Kaba Koulak
EUR/kg	2,98062	2,38423	2,38423	2,62199	2,14581	4,12957	3,50395	2,50377

Συμπληρωματικά ποσά

Ποικιλίες	EUR/kg
Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	0,5509
Badischer Burley E και υβρίδιά της	0,8822
Virgin D και υβρίδιά της, Virginia και υβρίδιά της	0,5039
Paraguay και υβρίδιά της, Dragon vert και υβρίδιά της, Philippin, Petit Grammont (Flobecq), Semois, Appelterre	0,4112

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατώφλια εγγύησης για τη συγκομιδή του έτους 2002 (τόνοι)

Κράτος μέλος	I Flue-cured	II Ελαφρά, air-cured	III Σκούρα, air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Άλλα			Σύνολο
						VI Μπασμάς	VII Κατερίνης	VIII K. Koulak	
Ιταλία	49 008	49 436	16 267	6 253	9 377		498		130 839
Ελλάδα	35 781	12 276			7 192	27 114	24 014	16 696	123 073
Ισπανία	29 472	5 748	6 621	30					41 871
Πορτογαλία	4 705	1 114							5 819
Γαλλία	10 650	9 602	5 359						25 611
Γερμανία	4 800	2 683	3 868						11 351
Βέλγιο		153	1 511						1 664
Αυστρία	30	442	99						571
	134 446	81 454	33 725	6 283	16 569	27 114	24 512	16 696	340 799

Κατώφλια εγγύησης για τις συγκομιδές των ετών 2003 και 2004 (τόνοι)

Κράτος μέλος	I Flue-cured	II Ελαφρά, air-cured	III Σκούρα, air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Άλλα			Σύνολο
						VI Μπασμάς	VII Κατερίνης	VIII K. Koulak	
Ιταλία	48 269	47 689	15 692	6 253	9 045		498		127 446
Ελλάδα	35 242	11 842			6 938	27 114	24 014	16 696	121 846
Ισπανία	29 028	5 545	6 386	30					40 989
Πορτογαλία	4 634	1 074							5 708
Γαλλία	10 490	9 262	5 170						24 922
Γερμανία	4 728	2 588	3 731						11 047
Βέλγιο		148	1 457						1 605
Αυστρία	29	426	96						551
	132 420	78 574	32 532	6 283	15 983	27 114	24 512	16 696	334 114

Τροποποιημένη πρόταση για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση, για έβδομη φορά, της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα [1]

(2002/C 51 E/32)

COM(2001) 697 τελικό — 2000/0077(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ στις 22 Νοεμβρίου 2001)

1. **Ιστορικό**

Διαβίβαση της πρότασης στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [COM(2000) 189 τελικό — 2000/0077(COD)] βάσει του άρθρου 175, παράγραφος 1, της Συνθήκης: 6 Απριλίου 2000

Γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 20 Σεπτεμβρίου 2000

Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — πρώτη ανάγνωση: 3 Απριλίου 2001.

2. **Στόχος της πρότασης της Επιτροπής**

Η αρχική πρόταση αποσκοπούσε στην οριστική διευθέτηση του ζητήματος των δοκιμών σε ζώα στον τομέα καλλυντικών. Οι ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις που προβλέπουν την απαγόρευση κυκλοφορίας καλλυντικών προϊόντων τα οποία περιέχουν συστατικά ή συνδυασμούς συστατικών που έχουν δοκιμασθεί σε ζώα μετά τις 30 Ιουνίου 2000 (30 Ιουνίου 2002, κατόπιν της δεύτερης αναβολής δυνάμει της οδηγίας 2000/41/ΕΚ της Επιτροπής) θα τροποποιηθούν ώστε να καταστούν, αφενός, συμβατές προς τον ΠΟΕ και, αφετέρου, νομικώς και πρακτικώς εφαρμόσιμες, προς όφελος της καλής διαβίωσης των ζώων.

Τα βασικά στοιχεία της αρχικής πρότασης ήταν τα εξής:

— η θέσπιση μόνιμης και οριστικής απαγόρευσης όσον αφορά τη διενέργεια δοκιμών σε ζώα για τελικά καλλυντικά προϊόντα·

— η μεταστροφή από την απαγόρευση εμπορίας στην απαγόρευση διενέργειας δοκιμών, σύμφωνα με τις επιταγές του ΠΟΕ, όσον αφορά συστατικά και συνδυασμούς συστατικών που χρησιμοποιούνται στα καλλυντικά προϊόντα. Η εν λόγω απαγόρευση προβλέπεται να ισχύσει τρία έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας. Εντούτοις, η ημερομηνία αυτή πρέπει να αναβληθεί για διάστημα όχι μεγαλύτερο των δύο ετών, εάν δεν έχει συντελεστεί επαρκής πρόοδος στην ανάπτυξη ικανοποιητικών μεθόδων υποκατάστασης των επιστημονικώς επικυρωμένων δοκιμών σε ζώα·

— η δέσμευση εκ μέρους της ΕΕ ότι θα πρωτοστατήσει στη διεθνή αποδοχή εναλλακτικών μεθόδων, ιδίως μέσω της έγκρισης διμερών συμφωνιών και διαπραγματεύσεων σε επίπεδο ΟΟΣΑ·

— η δυνατότητα προβολής ισχυρισμών περί μη διενέργειας δοκιμών σε ζώα. Ωστόσο, για να διασφαλιστεί ότι τέτοιου είδους ισχυρισμοί δεν θα παραπλανήσουν τον καταναλωτή, η Επιτροπή, σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη, θα δημοσιεύσει κατευθυντήριες γραμμές για την αποσαφήνιση της χρήσης των εν λόγω ισχυρισμών.

Στην τροποποιημένη πρότασή της, η Επιτροπή ενσωμάτωσε πολλές υποδείξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με σκοπό τη βελτίωση της υγείας και της προστασίας του καταναλωτή.

3. **Γνώμη της Επιτροπής για τις εγκριθείσες από το Κοινοβούλιο τροπολογίες**

3.1. *Τροπολογίες που γίνονται εν μέρει ή κατ' αρχήν δεκτές από την Επιτροπή: 1 (1ο μέρος), 2, 4, 5, 7 (2ο μέρος), 9 έως 12, 14 (2ο και 3ο μέρος), 15 (2ο μέρος — εκτός από την προτεινόμενη διαβούλευση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), 16 έως 19, 23 (2ο μέρος), 26, 30, 32 και 49 (2ο μέρος)*

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν το πρώτο μέρος της τροπολογίας 1 και την τροπολογία 2 για την ενσωμάτωση μνείας στην οδηγία 86/609/ΕΟΚ σχετικά με την προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς και άλλους επιστημονικούς σκοπούς. Ωστόσο, η μνεία που προτείνεται στην τροπολογία 2 θα άρμοζε περισσότερο στην αιτιολογική σκέψη 2 (όπως προτείνεται στην τροπολογία 1) παρά στην αιτιολογική σκέψη 3, η οποία αφορά την απαγόρευση δοκιμών για τελικά προϊόντα. Για το σκοπό αυτό, η αιτιολογική σκέψη 2 πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής:

«Σκοπός της οδηγίας 86/609/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς ή άλλους επιστημονικούς σκοπούς είναι να εξασφαλίσει τη μείωση στο ελάχιστο του αριθμού των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειράματα. Σύμφωνα με την οδηγία 93/35/ΕΟΚ για έκτη τροποποίηση της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εξακολουθήσει η επιδίωξη του στόχου της κατάργησης των πειραμάτων επί ζώων και να καταστεί εφαρμοστέα στην επικράτεια των κρατών μελών η απαγόρευση τέτοιων πειραμάτων.»

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν τις τροπολογίες 4 και 5 με την ακόλουθη διατύπωση:

«Προκειμένου να διευκολυνθεί η ταχεία ανάπτυξη εναλλακτικών δοκιμών που δεν συνεπάγονται τη χρήση ζώων, και ιδίως των δοκιμών εκείνων που χρησιμοποιούνται ευρέως σε άλλους τομείς και που ορίζονται ως υποχρεωτικές στην Κοινότητα, απαιτείται περαιτέρω συντονισμένη δράση σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο η οποία θα περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, και τη χρηματοδότηση της σχετικής επιστημονικής έρευνας.»

[1] ΕΕ C 311 E της 31.10.2000, σ. 134.

«Η Επιτροπή έχει διαθέσει 17,5 δισ. ευρώ για το νέο πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και καινοτομίας στην Ευρώπη για την περίοδο 2003-2006. Στο πλαίσιο αυτό, θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται η πολιτική της μείωσης, της βελτιωμένης μεταχείρισης και της υποκατάστασης των δοκιμών σε ζώα.»

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν το δεύτερο μέρος της τροπολογίας 7, καθώς όλοι οι ενδιαφερόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των ΜΚΟ, συμμετείχαν σε διαβουλεύσεις για την κατάρτιση των κατευθυντηρίων γραμμών, με την ακόλουθη διατύπωση:

«Κατά την ανάπτυξη των κατευθυντηρίων αυτών γραμμών, η Επιτροπή θα ζητήσει τη γνώμη όλων των ενδιαφερομένων μερών, συμπεριλαμβανομένων των οικείων ΜΚΟ.»

Η οδηγία 76/768/ΕΟΚ απαιτεί ήδη την αξιολόγηση της ασφάλειας των προϊόντων βάσει της προτιθέμενης και προβλεπόμενης χρήσης τους. Εντούτοις, η Επιτροπή δύναται να δεχθεί την αρχή της τροπολογίας 9 που αποβλέπει στον καθορισμό των προδιαγραφών ασφαλείας για τα καλλυντικά προϊόντα που προορίζονται για παιδιά, με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ειδική καθοδήγηση πρέπει να παρασχεθεί από την Επιστημονική επιτροπή για τα καλλυντικά και τα μη εδώδιμα προϊόντα σχετικά με την ασφάλεια προϊόντων που προορίζονται για παιδιά.»

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 10 και το τρίτο μέρος της τροπολογίας 14, που αφορούν καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες και τοξικές ουσίες για την αναπαραγωγή στο πλαίσιο της οδηγίας για τις επικίνδυνες ουσίες. Η οδηγία 76/768/ΕΟΚ ορίζει ήδη ότι τα καλλυντικά προϊόντα δεν πρέπει να βλάπτουν με οποιονδήποτε τρόπο την υγεία του ανθρώπου, ενώ στην υποχρεωτική αξιολόγηση της ασφάλειας που προβλέπεται στο άρθρο 7α, παράγραφος 1, περιλαμβάνονται δυνητικές μεταλλαξιογόνες, καρκινογόνες ή τοξικές επιδράσεις. Επιπροσθέτως, το ζήτημα αυτό συνυπολογίζεται ήδη από την Επιτροπή σε οριζόντια βάση στην προτεινόμενη Λευκή Βίβλο σχετικά με τη νέα πολιτική για τα χημικά προϊόντα η οποία προβλέπει την απαγόρευση της χρήσης ουσιών που εμπίπτουν στην κατηγορία 1 ή 2 ως καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες ή τοξικές για αναπαραγωγή σύμφωνα με το παράρτημα 1 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, εκτός εάν ακολουθείται διαδικασία έγκρισης που να απαιτεί από τις εταιρείες να αποδείξουν την ασφαλή χρήση των εν λόγω ουσιών για συγκεκριμένους σκοπούς. Ως εκ τούτου, δεν κρίνεται σκόπιμη η προσθήκη ειδικής διάταξης στην οδηγία 76/768/ΕΟΚ.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν τις υποδείξεις των τροπολογιών 11, 32 και 30 που αποβλέπουν στην καλύτερη ενημέρωση των καταναλωτών όσον αφορά την ελάχιστη διάρκεια καταλληλότητας των καλλυντικών προϊόντων, με την ακόλουθη διατύπωση:

Στην αιτιολογική σκέψη: «Προκειμένου να βελτιωθεί η ενημέρωση των καταναλωτών, τα καλλυντικά προϊόντα πρέπει να φέρουν σαφέστερες ενδείξεις σχετικά με τη διάρκεια καταλληλότητας της χρήσης τους.»

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ), τροποποιείται ως εξής:

«γ) Ημερομηνία ελάχιστης καταλληλότητας.

Η ημερομηνία ελάχιστης καταλληλότητας καλλυντικού προϊόντος είναι η ημερομηνία μέχρι την οποία το προϊόν, εφόσον έχει αποθηκευθεί υπό τις κατάλληλες συνθήκες, συνεχίζει να είναι κατάλληλο για τον αρχικό του προορισμό και, ειδικότερα, εξακολουθεί να τηρεί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2.

Η ημερομηνία ελάχιστης καταλληλότητας επισημαίνεται από την ίδια την ημερομηνία ακολουθούμενη από το σύμβολο "+". Η ημερομηνία εκφράζεται με σαφήνεια και αποτελείται είτε από το μήνα και το έτος είτε από την ημέρα, το μήνα και το έτος λήξεως με τη σειρά αυτή.

Εν ανάγκη, οι πληροφορίες αυτές συμπληρώνονται με την ένδειξη των συνθηκών υπό τις οποίες είναι εγγυημένη η αναγραφόμενη διάρκεια καταλληλότητας.»

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 12, το δεύτερο μέρος της τροπολογίας 23 και την τροπολογία 49 που απαιτούν πληροφορίες σχετικά με την παρουσία σε καλλυντικά προϊόντα αρωματικών ουσιών με σαφώς αναγνωρισμένη δυνατότητα πρόκλησης αλλεργιών εξ επαφής. Οι εν λόγω πληροφορίες θα επιτρέπουν στους καταναλωτές που είναι ευαίσθητοι στις συγκεκριμένες ουσίες να αποφεύγουν καλλυντικά προϊόντα ακατάλληλα γι' αυτούς. Η επισήμανση τέτοιων συστατικών μέσω τροποποίησης του ισχύοντος άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ζ), αναμένεται να διασκεδάσει τις ανησυχίες. Για το σκοπό αυτό, προτείνεται η ακόλουθη διατύπωση:

Στην αιτιολογική σκέψη: «Ορισμένες ουσίες έχουν εντοπιστεί ως σημαντική αιτία αντιδράσεων σε αλλεργίες εξ επαφής εκ μέρους καταναλωτών ευαίσθητων σε αρωματικές ουσίες. Προκειμένου να διασφαλιστεί η επαρκής ενημέρωση των εν λόγω καταναλωτών, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθούν οι διατάξεις της οδηγίας ώστε να απαιτείται η παράθεση των υπό εξέταση ουσιών στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ζ), ανεξαρτήτως της προέλευσης ή της λειτουργίας τους. Η εν λόγω ενημέρωση θα βελτιώσει τη διάγνωση αλλεργιών εξ επαφής στον συγκεκριμένο πληθυσμό και θα δώσει τη δυνατότητα στους ευαισθητοποιημένους καταναλωτές να αποφεύγουν προϊόντα στα οποία μπορεί να μην είναι ανθεκτικοί.»

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ζ), τροποποιείται ως εξής:

«ζ) τον κατάλογο των συστατικών κατά φθίνουσα σειρά ως προς το βάρος τη στιγμή της ανάμειξής τους. Ο κατάλογος αυτός φέρει την επιγραφή "συστατικά". Σε περίπτωση που αυτό είναι πρακτικά αδύνατο, εσώκλειστο σημείωμα, ετικέτα, ταινία ή κάρτα πρέπει να περιλαμβάνει αυτά τα συστατικά στα οποία θα παραπέμπεται ο καταναλωτής είτε με συντετμημένη ένδειξη είτε με το σύμβολο που περιέχεται στο παράρτημα VIII, και το οποίο πρέπει να εμφαίνεται στη συσκευασία.

Δεν θεωρούνται, ωστόσο, συστατικά:

— οι προσμείξεις των πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν,

— οι τεχνικές συμπληρωματικές ουσίες που χρησιμοποιούνται κατά την παρασκευή, αλλά δεν ευρίσκονται πλέον στο τελικό προϊόν,

— οι ουσίες οι οποίες χρησιμοποιούνται στις απολύτως αναγκαίες ποσότητες ως διαλύτες ή ως φορείς αρωματικών συνθέσεων.

Οι αρωματικές συνθέσεις και οι πρώτες ύλες τους πρέπει να αναφέρονται με τη λέξη "parfum" ή "άρωμα". Ωστόσο, η παρουσία ουσιών που απαιτείται να αναγράφονται στη στήλη "Άλλοι περιορισμοί και απαιτήσεις" του μέρους 1 του παραρτήματος III πρέπει να αναφέρονται στον κατάλογο, ανεξαρτήτως από τη λειτουργία τους στο προϊόν.

Τα συστατικά των οποίων η συγκέντρωση είναι κατώτερη του 1 % μπορούν να αναγράφονται, χωρίς να τηρείται μία σειρά, μετά από τα συστατικά των οποίων η συγκέντρωση είναι ανώτερη του 1 %.

Οι χρωστικές ουσίες είναι δυνατόν να αναγράφονται, με οιαδήποτε σειρά, μετά τα άλλα συστατικά, σύμφωνα με τον αριθμό του χρωματοδείκτη ή την ονομασία με την οποία αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Όσον αφορά τα κοσμητικά καλλυντικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά σε περισσότερες αποχρώσεις, μπορεί να αναφέρεται το σύνολο των χρωστικών παραγόντων που χρησιμοποιούνται σ' αυτό το φάσμα προϊόντων, υπό τον όρο να προστίθεται η φράση "μπορεί να περιέχει" ή το σύμβολο "±".

Τα συστατικά πρέπει να δηλώνονται με την κοινή ονομασία τους που αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, ή, ελλείψει αυτής, με μία από τις ονομασίες που προβλέπονται στο άρθρο 5α, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση.

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10, η Επιτροπή μπορεί να προσαρμόσει τα κριτήρια και τους όρους βάσει των οποίων ο κατασκευαστής δύναται, για λόγους εμπορικού απορρήτου, να ζητήσει τη μη αναγραφή ενός ή περισσότερων συστατικών στον προαναφερόμενο κατάλογο που ορίζεται στην οδηγία 95/17/ΕΚ της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 1995 για λεπτομέρειες εφαρμογής της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη μη αναγραφή ενός ή περισσότερων συστατικών στον κατάλογο που προβλέπεται για την επισήμανση των καλλυντικών προϊόντων.»

Η Επιτροπή θα μπορούσε να δεχθεί την αρχή της κατάρτισης καταλόγου με τα αναγνωρισμένα αλλεργιογόνα αρωματικών ουσιών στο παράρτημα III σύμφωνα με τους όρους που υποδεικνύονται στην τροπολογία 49 (καθορισμός ανώτατων επιπέδων προτεινόμενων από την ΕΕΚΜΕΠ), ευθυγραμμιζόμενη με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ζ). Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ, η προτεινόμενη προσαρμογή του παραρτήματος III, μέρος 1, πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσω οδηγίας της Επιτροπής η οποία να έχει εγκριθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτροπολογίας. Ως εκ τούτου, η εν λόγω τεχνική προσαρμογή πρέπει να συντελεστεί μετά την τελική έγκριση της οδηγίας η οποία τροποποιεί το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ζ), που θα αποτελέσει τη νομική βάση για την υπό εξέταση τεχνική προσαρμογή.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί να εξετάσει την αρχή θέσπισης παρέκκλισης όσον αφορά την πλήρη απαγόρευση δοκιμών για λόγους ασφαλείας που προτείνεται στο δεύτερο μέρος της τροπολογίας 15 (εκτός από την προτεινόμενη διαβούλευση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), ώστε να διασφαλιστούν οι νευραλγικοί στόχοι τους οποίους συνιστούν η προστασία των καταναλωτών και η δημόσια υγεία, συνυπολογίζοντας την αναμενόμενη πρόοδο στην ανάπτυξη ικανοποιητικών μεθόδων υποκατάστασης των δοκιμών σε ζώα. Ωστόσο, το σύστημα μιας τέτοιας παρέκκλισης που θα περιορίζεται στα υπάρχοντα συστατικά πρέπει να αναθεωρηθεί για να εφαρμοστεί χωρίς διακρίσεις.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 16 σχετικά με τον ορισμό των τελικών προϊόντων, με την ακόλουθη διατύπωση: «Ως "τελικό καλλυντικό προϊόν" νοείται το καλλυντικό προϊόν στην τελική σύνθεσή του, όπως διατίθεται στην αγορά και στον τελικό καταναλωτή.»

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν το δεύτερο μέρος της τροπολογίας 14, τις τροπολογίες 17, 18 και 19, που απαιτούν την προσθήκη περαιτέρω πληροφοριών στην ετήσια έκθεση της Επιτροπής, λαμβάνοντας υπόψη ότι το έργο που έχει επιτελεστεί σε επίπεδο ΟΟΣΑ αποτελεί ήδη τμήμα της υπάρχουσας ετήσιας έκθεσης. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί η ουσιαστική αξιολόγηση της προόδου που έχει συντελεστεί και της συλλογής των ενδεικνυόμενων δεδομένων, προτείνεται η υποβολή της έκθεσης σε τριετή βάση. Για το λόγο αυτό, προτείνεται η ακόλουθη διατύπωση της διάταξης που αφορά την εν λόγω έκθεση:

«Κάθε τριετία η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει τα εξής:

α) απολογισμό της προόδου που έχει συντελεστεί στην ανάπτυξη, την επικύρωση και τη νομική αποδοχή εναλλακτικών μεθόδων έναντι εκείνων που συνεπάγονται πειράματα σε ζώα. Ο απολογισμός αυτός θα περιλαμβάνει ακριβή στοιχεία για τον αριθμό και τον τύπο των πειραμάτων που αφορούν καλλυντικά προϊόντα και τα οποία διενεργούνται σε ζώα. Τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να συλλέγουν τις πληροφορίες αυτές καθώς και τις στατιστικές όπως ορίζεται στην οδηγία 86/609/ΕΟΚ σχετικά με την προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς και άλλους επιστημονικούς σκοπούς·

β) απολογισμό της προόδου που συντελέστηκε από την Επιτροπή στην προσπάθειά της να λάβει την αποδοχή του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) για εναλλακτικές μεθόδους επικυρωμένες σε κοινοτικό επίπεδο, και να αποσπάσει, στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών με τρίτες χώρες, αναγνώριση των αποτελεσμάτων των δοκιμών που διενεργήθηκαν στην Κοινότητα με τη χρήση εναλλακτικών μεθόδων ώστε να μην παρεμποδίζεται η εξαγωγή καλλυντικών προϊόντων για τα οποία έχουν εφαρμοστεί τέτοιες μέθοδοι·

γ) απολογισμό της προόδου που συντελέστηκε σε διεθνή φόρα, ιδίως στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, ώστε να ενισχυθεί η προστασία της καλής διαβίωσης των ζώων·

δ) εξήγηση του τρόπου με τον οποίο συνυπολογίστηκαν οι ανάγκες όσον αφορά την οικονομία και τον ανταγωνισμό, ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, κατά την εφαρμογή του άρθρου 4α.»

Οι διατάξεις της οδηγίας απαιτούν ήδη την αξιολόγηση της ασφάλειας των καλλυντικών προϊόντων βάσει της προτιθέμενης και προβλεπόμενης χρήσης τους. Ωστόσο, στην προσπάθειά της να αποδώσει ιδιαίτερη προσοχή σε καλλυντικά προϊόντα για παιδιά και σε προϊόντα προσωπικής υγιεινής, η Επιτροπή δύναται να δεχθεί κατ' αρχήν την τροπολογία 26 με την ακόλουθη διατύπωση: «δ) την αξιολόγηση της ασφάλειας που παρουσιάζει το τελικό προϊόν για την ανθρώπινη υγεία. Για το σκοπό αυτό, ο παρασκευαστής λαμβάνει υπόψη του τις γενικές τοξικολογικές ιδιότητες των συστατικών, τη χημική του δομή και το επίπεδο της έκθεσης του καταναλωτή στα συστατικά αυτά. Ειδικότερα, λαμβάνει υπόψη του τα ειδικά χαρακτηριστικά έκθεσης των περιοχών του σώματος στις οποίες θα χρησιμοποιηθεί το προϊόν ή του πληθυσμού για τον οποίο προορίζεται. Ειδική επί τούτου αξιολόγηση επιβάλλεται για τα προϊόντα τα προοριζόμενα για αποκλειστική χρήση από παιδιά κάτω των τριών ετών, καθώς και για τα καλλυντικά προϊόντα τα προοριζόμενα αποκλειστικά για προσωπική υγιεινή.»

3.2. *Τροπολογίες που δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή: 1 (2ο μέρος), 3, 7 (1ο μέρος), 13 και 14 (1ο μέρος), 15 (1ο μέρος), 20 και 21, 23 (1ο μέρος), 27 και 28, 36 και 37, 39, 43, 47 και 49 (1ο μέρος)*

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί το δεύτερο μέρος της τροπολογίας 1 και την τροπολογία 36, που καλούν την Επιτροπή να υποβάλει άλλες προτάσεις, καθώς αντιστρατεύονται το δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί την τροπολογία 3 και το πρώτο μέρος της τροπολογίας 15 σχετικά με την κοινοτική απαγόρευση διενέργειας δοκιμών για συστατικά. Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί τη διαγραφή της παράτασης που αποβλέπει στη διασφάλιση των νευραλγικών στόχων της προστασίας των καταναλωτών και της δημόσιας υγείας, λαμβάνοντας υπόψη την αναμενόμενη πρόοδο όσον αφορά τη δημιουργία ικανοποιητικών μεθόδων υποκατάστασης των δοκιμών σε ζώα, επιστημονικώς αναγνωρισμένων ως προσφερουσών ισοδύναμα επίπεδα προστασίας για τον καταναλωτή. Η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών και, ως εκ τούτου, να διατηρήσει τη δυνατότητα αναβολής σε περίπτωση μη επικύρωσης των βασικών εναλλακτικών μεθόδων για τον συγκεκριμένο τομέα.

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί το πρώτο μέρος της τροπολογίας 7 και την τροπολογία 47 σχετικά με την προβολή ισχυρισμών για τις δοκιμές σε ζώα. Οι εν λόγω τροπολογίες αντιστρατεύονται την πρόθεση της Επιτροπής, όπως αποτυπώνεται στην πρότασή της, να αποφευχθεί η προβολή τέτοιων ισχυρισμών που παραπλανούν τους καταναλωτές παρέχοντάς τους την εντύπωση ότι κανένα από τα συστατικά που περιλαμβάνονται στα προϊόντα δεν έχει δοκιμαστεί σε ζώα, ενώ οι δοκιμές αυτές έχουν αναγκαστικά διενεργηθεί από κάποιον, τουλάχιστον μία φορά, σε σχεδόν κάθε συστατικό. Η Επιτροπή αποβλέπει στην αποφυγή παραπλανητικών ισχυρισμών και στην πλήρη ενημέρωση των καταναλωτών. Οι λεπτομέρειες πρέπει να εξεταστούν κατά τη χάραξη κατευθυντηρίων γραμμών όπου θα συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί τις τροπολογίες 13, 21 και 28 που απαιτούν να περιλαμβάνονται στο ευρετήριο όλα τα στοιχεία για κάθε καλλυντικό προϊόν. Οι πληροφορίες αυτές αποτελούν τμήμα των πληροφοριών του προϊόντος που απαιτούνται για το αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου εντός της αγοράς που καθιερώθηκε με την 6η τροπολογία προκειμένου να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών, παράλληλα με την εγγύηση της ασφάλειας των καταναλωτών. Τούτος δεν είναι ο σκοπός του ευρετηρίου συστατικών καλλυντικών προϊόντων ο οποίος δημοσιεύεται από την Επιτροπή. Επιπροσθέτως, μια τέτοια πρόταση θα δημιουργούσε ανησυχίες όσον αφορά τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας και το εμπορικό απόρρητο, θα μπορούσε να προκαλέσει αθέμιτο ανταγωνισμό, χωρίς να βελτιώνει την ενημέρωση των καταναλωτών.

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί την τροπολογία 20 και το πρώτο μέρος της τροπολογίας 23, που αποβλέπουν στην πλήρη καταχώριση των συστατικών, συμπεριλαμβανομένων των φορέων αρωματικών συνθέσεων. Η εν λόγω πλήρης αναγραφή όλων των συστατικών αρωμάτων δεν θα ήταν ούτε εφικτή ούτε χρήσιμη για την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών ή των δερματολόγων και θα απέβαινε δυσανάλογη προς τους αναμενόμενους κινδύνους. Επιπλέον, οι υπό εξέταση τροπολογίες αντικρούουν την τροπολογία 12, το δεύτερο μέρος της τροπολογίας 23 και την τροπολογία 49, τις οποίες η Επιτροπή αποδέχθηκε κατ' αρχήν, καθώς αποβλέπουν στην εφαρμογή συστήματος επισήμανσης για τις αρωματικές ουσίες με σαφώς αναγνωρισμένη δυνατότητα πρόκλησης αλλεργιών εξ επαφής.

Η αρχική πρόταση της Επιτροπής προέβλεπε τη μεταστροφή από την απαγόρευση εμπορίας στην κοινοτική απαγόρευση διενέργειας δοκιμών, σύμφωνα με τις επιταγές του ΠΟΕ, νομικώς και πρακτικώς εφαρμόσιμη, συμβάλλοντας, ως εκ τούτου, ουσιαστικά στην καλή διαβίωση των ζώων. Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί την τροπολογία 37 και το πρώτο μέρος της τροπολογίας 14 οι οποίες επανεισάγουν την απαγόρευση εμπορίας όταν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις, με οριστική ημερομηνία μετά την οποία κανένα προϊόν δεν μπορεί να διατεθεί στην αγορά εάν έχει δοκιμαστεί σε ζώα, ανεξαρτήτως από το εάν υπάρχουν ή όχι επικυρωμένες εναλλακτικές μέθοδοι. Δεν συνάδει προς τους κανόνες του ΠΟΕ και πιθανώς να προσβληθεί. Όπως ορίστηκε ήδη στην αιτιολογική σκέψη 5 της αρχικής πρότασης, η Επιτροπή θα συνεχίσει την προσπάθειά της να προωθήσει την ταχεία διεθνή αποδοχή εναλλακτικών μεθόδων σε επίπεδο ΟΟΣΑ. Αφού κατέγραψε τις ανησυχίες της κοινής γνώμης, θα εντείνει τις συνομιλίες σχετικά με το εμπόριο και την καλή διαβίωση των ζώων στο πλαίσιο πολυμερούς φόρουμ. Η μονομερής κοινοτική απαγόρευση της εμπορίας θα ερχόταν σε αντίθεση με την πολιτική πολύπλευρης προσέγγισης όσον αφορά το εμπόριο και την καλή διαβίωση των ζώων. Σύμφωνα με τη θέση της Κοινότητας, οι συνομιλίες για το εμπόριο και την καλή διαβίωση των ζώων (και άλλα ζητήματα σχετικά με μεθόδους επεξεργασίας και παραγωγής) πρέπει να διεξαχθούν στο πλαίσιο πολυμερούς φόρουμ. Η ανάληψη μονομερούς δράσης εκ μέρους της Επιτροπής, όπως η προτεινόμενη απαγόρευση εμπορίας, θα υπονόμευε τη συγκεκριμένη πολύπλευρη προσέγγιση. Η Επιτροπή επισημαίνει τη δέσμευσή της όσον αφορά τη χρήση διεθνών προτύπων ως βάση για την ανάληψη μέτρων με αντίκτυπο στον τομέα του εμπορίου. Η Κοινότητα θα ερχόταν σε αντίθεση προς τις διεθνείς δεσμεύσεις που έχει αναλάβει όσον αφορά την αποδοχή των αποτελεσμάτων των δοκιμών που διενεργούνται σε ζώα σε τρίτες χώρες λόγω της συμφωνίας περί αμοιβαίας αποδοχής στοιχείων. Επιπροσθέτως, ως προς τη δημιουργία εναλλακτικών μεθόδων, το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή τους δεν είναι ρεαλιστικό. Πρέπει να ληφθούν υπόψη η δημιουργία και η διεθνής αποδοχή εναλλακτικών μεθόδων ώστε να υπάρξουν εγγυήσεις ότι η ασφάλεια των καταναλωτών δεν θα τεθεί σε κίνδυνο. Μόνο η συντονισμένη προσέγγιση σε διεθνές επίπεδο θα βελτιώσει την καλή διαβίωση των ζώων και, μάλιστα, σε ευρύτερη κλίμακα.

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί την τροπολογία 27, που προβλέπει την προσθήκη συμπληρωματικών στοιχείων για τις πραγματοποιηθείσες δοκιμές σε ζώα στις πληροφορίες του προϊόντος που απαιτούνται για κάθε καλλυντικό προϊόν που διατίθεται στην αγορά. Η εν λόγω επιπλέον απαίτηση που υποχρεώνει τον κατασκευαστή να ελέγχει κατά πόσον οποιοδήποτε συστατικό που χρησιμοποιήθηκε είχε κάποτε δοκιμαστεί σε ζώα σε κάποιο σημείο του πλανήτη είναι αδύνατον να ικανοποιηθεί και ενδέχεται να εγείρει ανησυχίες στο πλαίσιο της συμφωνίας για τα τεχνικά εμπόδια στο εμπόριο (άρθρο 5.2.3).

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί την πρόσθετη απαίτηση υποχρεωτικής ένδειξης «δοκιμασθέν σε ζώα» που ορίζεται στις τροπολογίες 37 και 39. Η τροπολογία αυτή δεν είναι αναλογική και ενδέχεται να προκαλέσει ανησυχίες, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της συμφωνίας ΤΕΕ, καθώς τα περισσότερα εισαγόμενα προϊόντα θα φέρουν την εν λόγω ένδειξη.

Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί την τροπολογία 43 που αποβλέπει στην αποφυγή της χρήσης αρωματικών ουσιών σε ορισμένες κατηγορίες, εκτός εάν εξυπηρετούν ειδικούς σκοπούς. Η προτεινόμενη απαγόρευση θα αντιβαίνει τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Η Επιτροπή έχει ήδη αποδεχθεί την ενίσχυση των προδιαγραφών ασφαλείας για ορισμένες κατηγορίες προϊόντων, όπως τα προϊόντα για παιδιά και τα προϊόντα προσωπικής υγιεινής, όπως προτείνεται στην τροπολογία 26.

3.3. *Τροποποιημένη πρόταση*

Έχοντας υπόψη το άρθρο 250, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της όπως ανωτέρω.

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση γενικού πλαισίου κοινοτικών δραστηριοτήτων προκειμένου να διευκολυνθεί η υλοποίηση ενός ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου στις αστικές υποθέσεις [1]

(2002/C 51 E/33)

COM(2001) 705 τελικό — 2001/0109(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 22 Νοεμβρίου 2001)

[1] ΕΕ C 213 E της 31.7.2001, σ. 271.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,	Αμετάβλητο
Έχοντας υπόψη:	
τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61, στοιχείο γ),	
την πρόταση της Επιτροπής,	
τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,	
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,	
Εκτιμώντας τα εξής:	
(1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε ως στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη της Ένωσης ως χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για το σκοπό αυτό, η Κοινότητα θα πρέπει να θεσπίσει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.	
(2) Στις 3 Δεκεμβρίου 1998, το Συμβούλιο ενέκρινε πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης (πρόγραμμα δράσης της Βιέννης) [1].	
(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που συνήλθε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999 ενέκρινε ορισμένα συμπεράσματα με τίτλο «Προς μια Ένωση ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης: τα ορόσημα του Τάμπερε».	
(4) Στις 30 Νοεμβρίου 2000, το Συμβούλιο ενέκρινε κοινό πρόγραμμα μέτρων της Επιτροπής και του Συμβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων [2].	

[1] ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

[2] ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 1.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(5) Με την κοινή δράση 96/636/ΔΕΥ [11] το Συμβούλιο θέσπισε, για την περίοδο 1996-2000, πρόγραμμα ενθάρρυνσης και ανταλλαγών απευθυνόμενο στα συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα (Grotius) ([1]).	
(6) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 290/2001, το Συμβούλιο ανανέωσε το πρόγραμμα ενθάρρυνσης και ανταλλαγών που απευθύνεται στους ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα στον τομέα του αστικού δικαίου (Grotius-αστικές υποθέσεις) για μια μεταβατική περίοδο ενός μόνον έτους, εν αναμονή των συμπερασμάτων από μια διεξοδική ανάλυση σχετικά με το μέλλον των ενεργειών και των χρηματοδοτήσεων της Κοινότητας ([2]).	
	(6α) Με την απόφαση αριθ. 1496/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 θεσπίσθηκε ένα πρόγραμμα δράσης τριετούς διάρκειας για τη βελτίωση της ευαισθητοποίησης στο κοινοτικό δίκαιο των ασκούντων νομικά επαγγέλματα (σχέδιο Robert Schuman).
(7) Για την υλοποίηση των φιλόδοξων στόχων που θέτει η συνθήκη ΕΚ, το πρόγραμμα δράσης της Βιέννης και τα συμπεράσματα του Τάμπερε χρειάζεται ένα ευέλικτο και αποτελεσματικό γενικό πλαίσιο δραστηριοτήτων στον τομέα του αστικού δικαίου.	Αμετάβλητο
(8) Το πλαίσιο δραστηριοτήτων θα πρέπει να προβλέπει πρωτοβουλίες που θα αναλάβει η Επιτροπή, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, για τη στήριξη οργανώσεων και φορέων που προωθούν και διευκολύνουν την δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις, καθώς και μέτρα για τη στήριξη ειδικών σχεδίων.	
(9) Για την προώθηση της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου θα απαιτηθούν ορισμένες ενέργειες, οι οποίες θα πρέπει να αναληφθούν σε κοινοτικό επίπεδο· ο προγραμματισμός και η υλοποίηση αυτών των ενεργειών θα γίνουν καλύτερα, εάν αυτές ενταχθούν σε ένα γενικότερο πλαίσιο δραστηριοτήτων.	
(10) Ένα πλαίσιο δραστηριοτήτων για τη βελτίωση της αμοιβαίας γνώσης των νομικών και δικαστικών συστημάτων των κρατών μελών θα συμβάλει στη μείωση των εμποδίων όσον αφορά τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις, και κατά συνέπεια στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.	
(11) Είναι αναγκαία η λήψη μέτρων για την εξασφάλιση της ορθής ενσωμάτωσης και εφαρμογής των κοινοτικών πράξεων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις· τα μέτρα αυτά θα είναι αποτελεσματικότερα, εάν είναι συντονισμένα σε ένα γενικότερο πλαίσιο δραστηριοτήτων.	

([1]) ΕΕ L 287 της 8.11.1996, σ. 3.

([2]) ΕΕ L 43 της 14.2.2001, σ. 1.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(12) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ, οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, λόγω της ευρωπαϊκής διάστασης που είναι αναγκαία για την επίτευξη αυτών των στόχων, των αναμενόμενων οικονομιών κλίμακας και των σωρευτικών αποτελεσμάτων που θα έχουν οι σχεδιαζόμενες ενέργειες, και δύνανται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των επιδιωκομένων στόχων.	
(13) Η συμμετοχή σ' αυτό το πλαίσιο δραστηριοτήτων των χωρών που είναι υποψήφιες για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα αποτελέσει μια χρήσιμη προπαρασκευή για την ένταξή τους, ιδίως όσον αφορά την ικανότητα των χωρών αυτών να εφαρμόσουν το κοινοτικό κεκτημένο.	
	(13α) Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για τις δραστηριότητες αυτές θα είναι σύμφωνο με το ισχύον ανώτατο όριο του τομέα 3 των δημοσιονομικών προοπτικών, χωρίς να τίθεται κανένας περιορισμός στα άλλα χρηματοδοτούμενα σήμερα προγράμματα.
	(13β) Οι διοικητικές δαπάνες καλύπτονται από κονδύλια του τομέα 5, στο πλαίσιο των αποφάσεων που θα ληφθούν κατά την ετήσια διαδικασία προϋπολογισμού.
(14) Σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1], τα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να εγκρίνονται με τη διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης.	Αμετάβλητο
(15) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν συμμετέχουν στην έκδοση του παρόντος κανονισμού, ο οποίος, κατά συνέπεια, δεν τα δεσμεύει και δεν εφαρμόζεται σ' αυτά.	
(16) Η Δανία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου για την θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού, ο οποίος, κατά συνέπεια, δεν τη δεσμεύει και δεν εφαρμόζεται σ' αυτήν,	

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2002 έως 31 Δεκεμβρίου 2006, γενικό πλαίσιο κοινοτικών δραστηριοτήτων προκειμένου να διευκολυνθεί η υλοποίηση ενός ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου στις αστικές υποθέσεις.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στη Δανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Άρθρο 2

Στόχοι

Το παρόν πλαίσιο δραστηριοτήτων έχει τους ακόλουθους στόχους:

1. να προωθήσει τη δικαστική συνεργασία, με σκοπό ιδίως:

   α) την εμπέδωση της ασφάλειας του δικαίου και τη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη,

   β) την προώθηση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων,

   γ) την προώθηση της αναγκαίας προσέγγισης των νομοθεσιών, ή

   δ) την εξάλειψη των εμποδίων που προκύπτουν από τις ανομοιογένειες στο αστικό δίκαιο και την πολιτική δικονομία,

2. να βελτιώσει την αμοιβαία γνώση των νομικών και δικαστικών συστημάτων μεταξύ των κρατών μελών.

3. να εξασφαλίσει την ορθή ενσωμάτωση και εφαρμογή των κοινοτικών πράξεων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, και

4. να βελτιώσει την ενημέρωση του κοινού σχετικά με την πρόσβαση στην δικαιοσύνη, τη δικαστική συνεργασία και τα νομικά συστήματα των κρατών μελών.

Άρθρο 3

Είδη δραστηριοτήτων

Οι δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται ή πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος πλαισίου ανταποκρίνονται τουλάχιστον σε έναν από τους στόχους του άρθρου 2 και συνίστανται:

1. σε ενέργειες που πραγματοποιεί η Επιτροπή, ή

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
2. σε ενέργειες χρηματοδοτικής υποστήριξης για τα έξοδα λειτουργίας ευρωπαϊκών μη κυβερνητικών οργανώσεων σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 5, ή	
3. ενέργειες για τη χρηματοδοτική υποστήριξη ειδικών σχεδίων κοινοτικού ενδιαφέροντος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 6.	
Άρθρο 4	
Συμμετοχή τρίτων χωρών	
Στο παρόν πλαίσιο δραστηριοτήτων μπορούν να συμμετέχουν:	
1. οι υποψήφιες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ), σύμφωνα με τους όρους που έχουν καθοριστεί στις ευρωπαϊκές συμφωνίες, στα πρόσθετα πρωτόκολλά τους και στις αποφάσεις των αντίστοιχων Συμβουλίων Σύνδεσης,	
2. η Κύπρος, η Μάλτα και η Τουρκία βάσει των διμερών συμφωνιών που θα συναφθούν με τις χώρες αυτές, και	
3. άλλες χώρες, εφόσον προβλέπεται με σχετικές συμφωνίες και διαδικασίες.	
Άρθρο 5	
Δραστηριότητες μη κυβερνητικών οργανώσεων	
Η χρηματοδοτική υποστήριξη για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3, σημείο 2 μπορεί να χορηγηθεί για την υποστήριξη δραστηριοτήτων ευρωπαϊκών μη κυβερνητικών οργανώσεων που πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:	
1. είναι μη κερδοσκοπικές οργανώσεις,	
2. ασκούν δραστηριότητες με ευρωπαϊκή διάσταση και αφορούν, κατά κανόνα, τουλάχιστον τα δύο τρίτα των κρατών μελών, και	
3. έχουν ως κύριο στόχο την προώθηση της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις.	
Άρθρο 6	
Ειδικά σχέδια	
1. Τα ειδικά σχέδια που αναφέρονται στο άρθρο 3, σημείο 3 συνίστανται σε:	
α) κατάρτιση,	
β) ανταλλαγές και πρακτικές ασκήσεις,	
γ) μελέτες και έρευνες,	
δ) συναντήσεις και σεμινάρια,	
ε) διάδοση πληροφοριών.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
2. Χρηματοδοτική υποστήριξη μπορεί επίσης να χορηγηθεί σε σχέδια για τη δημιουργία νέων οργανώσεων που πληρούν τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 5.	
3. Τα σχέδια μπορούν να υποβληθούν από ιδρύματα και δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς, όπως επαγγελματικές οργανώσεις, ερευνητικά ινστιτούτα και ιδρύματα νομικών και δικαστικών σπουδών/επιμόρφωσης για τους ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα.	Ο όρος «ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα» περιλαμβάνει τους δικαστές, τους εισαγγελείς, τους δικηγόρους, το επιστημονικό και διδακτικό προσωπικό, τους υπαλλήλους υπουργείων, τους δικαστικούς υπαλλήλους, τους δικαστικούς κλητήρες, τους διερμηνείς δικαστηρίων καθώς και τους λοιπούς επαγγελματίες που συνδέονται με την απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης.
4. Για να είναι επιλέξιμα προς συγχρηματοδότηση, τα σχέδια πρέπει να αφορούν τουλάχιστον τρεις χώρες που συμμετέχουν στο παρόν πλαίσιο δραστηριοτήτων.	Αμετάβλητο
Στα σχέδια μπορούν επίσης να συμμετέχουν επαγγελματίες από τη Δανία, Ιρλανδία, και το Ηνωμένο Βασίλειο, από τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, εφόσον αυτό θα συνέβαλε στην προετοιμασία της ένταξής τους, ή από άλλες χώρες που δεν συμμετέχουν στο παρόν πλαίσιο δραστηριοτήτων, εφόσον αυτό εξυπηρετεί τους στόχους των σχεδίων.	

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ, ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 7

Χρηματοδότηση

1. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

2. Η συγχρηματοδότηση δραστηριοτήτων βάσει του παρόντος πλαισίου αποκλείει κάθε άλλη χρηματοδότηση μέσω άλλου προγράμματος που χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Το ποσοστό της χρηματοδοτικής υποστήριξης από τον κοινοτικό προϋπολογισμό δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να υπερβαίνει το 50 % των δαπανών λειτουργίας για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3, σημείο 2 ή των δαπανών για σχέδια που αναφέρονται στο άρθρο 3, σημείο 3.

Άρθρο 8

Εφαρμογή του πλαισίου δραστηριοτήτων

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει, ει δυνατόν πριν από τις 30 Ιουνίου κάθε έτους, ετήσιο πρόγραμμα εργασίας στο οποίο καθορίζονται οι προτεραιότητες όσον αφορά τους στόχους και τα είδη των δραστηριοτήτων για το επόμενο έτος και περιγράφονται τα κριτήρια επιλογής και ανάθεσης, καθώς και οι διαδικασίες υποβολής και έγκρισης των προτάσεων.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
2. Η Επιτροπή εγκρίνει το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 12, παράγραφος 2.	
3. Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαιτέρως υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια για την αξιολόγηση και επιλογή των προτάσεων:	
α) συμβολή στην υλοποίηση των στόχων του άρθρου 2,	
β) επιδίωξη επίλυσης των προβλημάτων,	
γ) ευρωπαϊκή διάσταση,	
δ) προβλεπόμενα μέτρα για την εξασφάλιση της κυκλοφορίας των αποτελεσμάτων,	
ε) συμπληρωματικότητα σε σχέση με άλλες προηγούμενες, τρέχουσες ή μελλοντικές δραστηριότητες, και	
στ) μέγεθος της ενέργειας, ιδίως όσον αφορά τις οικονομίες κλίμακας και τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας.	
4. Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 12, παράγραφος 2.	
Άρθρο 9	
Αποφάσεις χρηματοδότησης	
1. Μετά τη λήψη των αποφάσεων χρηματοδότησης από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3, σημεία 2 και 3, ακολουθεί η σύναψη των συμβάσεων επιχορήγησης μεταξύ της Επιτροπής και των δικαιούχων.	
2. Οι εν λόγω αποφάσεις και συμβάσεις χρηματοδότησης υπόκεινται στο δημοσιονομικό έλεγχο της Επιτροπής και τους ελέγχους του Ελεγκτικού Συνεδρίου.	
Άρθρο 10	
Παρακολούθηση	
1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τακτική παρακολούθηση και επιθεώρηση της υλοποίησης των ενεργειών που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα, βάσει εκθέσεων, σύμφωνα με τις διαδικασίες που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της Επιτροπής και του δικαιούχου· μπορεί να πραγματοποιούνται και επιτόπιοι δειγματοληπτικοί έλεγχοι.	
2. Οι δικαιούχοι υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή για κάθε ενέργεια εντός τριών μηνών από την ολοκλήρωσή της. Η Επιτροπή προσδιορίζει τη μορφή της εν λόγω έκθεσης, καθώς και το είδος των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται σ' αυτήν.	
3. Οι δικαιούχοι της χρηματοδοτικής υποστήριξης τηρούν στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις έγγραφες αποδείξεις δαπανών για διάστημα πέντε ετών από την τελευταία πληρωμή που έγινε στο πλαίσιο της συγκεκριμένης ενέργειας.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Άρθρο 11	
Διάδοση των πληροφοριών	
1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την κατ' έτος δημοσίευση ενός καταλόγου με τους δικαιούχους και τις δραστηριότητες που χρηματοδοτήθηκαν βάσει του παρόντος πλαισίου δραστηριοτήτων, όπου αναφέρεται και το ποσό της χρηματοδότησης.	
2. Εφόσον τα σχέδια που χρηματοδοτήθηκαν δυνάμει του άρθρου 3, σημείο 3 δεν προβλέπουν κυκλοφορία των αποτελεσμάτων, και εφόσον αυτή θα συμβάλλει σε έναν από τους στόχους του άρθρου 2, τα σχετικά μέτρα μπορούν να ληφθούν από την Επιτροπή.	
3. Στις αρχές κάθε χρόνου, η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή που συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 1, πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκαν βάσει του άρθρου 3 σημείο 1 στη διάρκεια του προηγούμενου έτους.	
Άρθρο 12	
Επιτροπή	
1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.	
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 της εν λόγω απόφασης.	
Άρθρο 13	
Κυρώσεις	
1. Η Επιτροπή μπορεί να περιορίσει, να διακόψει ή να ανακτήσει τη χρηματοδοτική υποστήριξη που χορηγείται για μια δραστηριότητα, εάν διαπιστώσει παρατυπίες ή πληροφορηθεί ότι η δραστηριότητα έχει τροποποιηθεί σημαντικά, χωρίς την έγκρισή της, ώστε να είναι ασυμβίβαστη με τους στόχους των συμβάσεων υλοποίησής της.	
2. Εάν δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες ή το στάδιο στο οποίο βρίσκεται μια δραστηριότητα δικαιολογεί μόνο εν μέρει τη χρήση των χορηγηθεισών πιστώσεων, η Επιτροπή ζητά από το δικαιούχο να παράσχει εξηγήσεις μέσα σε ορισμένο χρονικό διάστημα. Εάν η απάντηση του δικαιούχου δεν είναι ικανοποιητική, η Επιτροπή μπορεί να ακυρώσει το υπόλοιπο της χρηματοδοτικής υποστήριξης και να απαιτήσει την άμεση επιστροφή των ήδη καταβληθέντων ποσών.	
3. Τα αδικαιολογήτως καταβληθέντα ποσά επιστρέφονται στην Επιτροπή. Για τα ποσά που δεν επιστρέφονται εγκαίρως μπορεί να επιβάλλονται τόκοι υπερημερίας.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Άρθρο 14	
Υποβολή εκθέσεων και αξιολόγηση	
1. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος πλαισίου δραστηριοτήτων, στην οποία αναφέρονται μεταξύ άλλων τα αποτελέσματα του ελέγχου, οι εκθέσεις και η παρακολούθηση των δραστηριοτήτων.	
2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης σχετικά με το παρόν πλαίσιο δραστηριοτήτων εγκαίρως, ενόψει ενδεχόμενης παράτασης του πλαισίου ή, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει αξιολόγηση της σχέσης κόστους αποτελεσματικότητας καθώς και εκτίμηση, με βάση τους δείκτες αποδοτικότητας, κατά πόσον έχουν επιτευχθεί οι στόχοι.	
Άρθρο 15	
Έναρξη ισχύος	
Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.	
Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με την συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.	